

(อม.๓๑)

ความเห็นในการวินิจฉัยคดี

คดีหมายเลขดำที่ อม ๒/๒๕๖๕

คดีหมายเลขแดงที่ อม ๕/๒๕๖๗

ในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์
ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง

วันที่ ๔ เดือน มีนาคม พุทธศักราช ๒๕๖๗

ระหว่าง	คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ	โจทก์
	นางสาวยิ่งลักษณ์ ชินวัตร	ที่ ๑
	นายนิวัฒน์ธำรง บุญทรงไพศาล	ที่ ๒
	นายสุรนันทน์ เวชชาชีวะ	ที่ ๓
	บริษัทมติชน จำกัด (มหาชน)	ที่ ๔
	บริษัทสยามสปอร์ต ซินดิเคท จำกัด (มหาชน)	ที่ ๕
นายระวิ โหลทอง	ที่ ๖	จำเลย

เรื่อง ความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ ความผิดต่อพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต ความผิดต่อพระราชบัญญัติว่าด้วยความผิดเกี่ยวกับการเสนอราคาต่อหน่วยงานของรัฐ

โจทก์ฟ้องว่า ขณะเกิดเหตุจำเลยที่ ๑ ดำรงตำแหน่งนายกรัฐมนตรี มีอำนาจหน้าที่ในการบริหารราชการแผ่นดินร่วมกับรัฐมนตรีอื่น กำกับทั่วไปซึ่งการบริหารราชการแผ่นดินตามพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๓๔ มาตรา ๑๑ และมีอำนาจในการ

อนุมัติเห็นชอบกรณีส่วนราชการขอใช้เงินงบกลางในวงเงินเกิน ๑๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท ตามมติ คณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๑๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๒ จำเลยที่ ๒ ดำรงตำแหน่งรองนายกรัฐมนตรีและ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ มีอำนาจหน้าที่ในการบริหารราชการแผ่นดินร่วมกับรัฐมนตรีอื่น และมีอำนาจสั่ง อนุญาต หรืออนุมัติให้สำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรีหรือข้าราชการอื่นหรือ ผู้ปฏิบัติงานในส่วนสำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรีปฏิบัติราชการหรือดำเนินการใด ๆ ได้ในฐานะ ผู้บังคับบัญชาหรือรัฐมนตรีเจ้าสังกัดแทนนายกรัฐมนตรี โดยจำเลยที่ ๒ มีอำนาจอนุมัติให้สั่งจ้าง ตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการพัสดุ พ.ศ. ๒๕๓๕ ข้อ ๖๖ จำเลยที่ ๓ ดำรงตำแหน่ง เลขาธิการนายกรัฐมนตรี เป็นผู้บังคับบัญชาของข้าราชการในสังกัดสำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรี รับผิดชอบในการปฏิบัติราชการขึ้นตรงต่อนายกรัฐมนตรี มีอำนาจหน้าที่ในการเผยแพร่และ ประชาสัมพันธ์นโยบาย ยุทธศาสตร์ และผลงานของรัฐบาล เสนอความเห็นเพื่อสั่งการของ นายกรัฐมนตรี รองนายกรัฐมนตรี และรัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี ปฏิบัติการอื่นใดตามที่ กฎหมายให้เป็นอำนาจหน้าที่ของสำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรี หรือตามที่นายกรัฐมนตรีหรือ คณะรัฐมนตรีมอบหมาย จำเลยที่ ๑ ถึงที่ ๓ จึงมีฐานะเป็นผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง เป็นเจ้าหน้าที่ ของรัฐ และเป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา จำเลยที่ ๔ และที่ ๕ เป็นนิติบุคคลประเภท บริษัทมหาชนจำกัด โดยมีจำเลยที่ ๖ เป็นกรรมการผู้จัดการจำเลยที่ ๕ เมื่อระหว่างปลายเดือน สิงหาคม ๒๕๕๖ ถึงวันที่ ๑๒ มีนาคม ๒๕๕๗ เวลากลางวันและเวลากลางคืนต่อเนื่องกัน จำเลยที่ ๑ ถึงที่ ๓ ร่วมกันปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบเพื่อให้เกิดความเสียหายแก่สำนักงาน เลขาธิการนายกรัฐมนตรี ปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยทุจริต โดยจำเลยที่ ๑ ถึงที่ ๓ ใช้อำนาจในตำแหน่งโดยทุจริต อันเป็นการเสียหายแก่รัฐและสำนักงานเลขาธิการนายกรัฐมนตรี อีกทั้ง

ละเว้นการปฏิบัติตามกฎหมายและระเบียบ โดยมีมุ่งหมายมิให้มีการแข่งขันราคาจัดจ้างโครงการ Roadshow สร้างอนาคตประเทศไทย Thailand ๒๐๒๐ อย่างเป็นธรรม เพื่อเอื้อประโยชน์แก่จำเลย ที่ ๔ และที่ ๕ ให้เป็นผู้มีสิทธิทำสัญญากับหน่วยงานของรัฐ โดยมีจำเลยที่ ๔ ถึงที่ ๖ เป็นผู้ช่วยเหลือ หรือให้ความสะดวกในการกระทำความผิดของจำเลยที่ ๑ ถึงที่ ๓ ก่อนหรือขณะกระทำความผิดในการ ตกลงร่วมกันในการเสนอราคา กล่าวคือ เมื่อวันที่ ๒๓ สิงหาคม ๒๕๕๕ ๔ คณะรัฐมนตรีภายใต้การนำ ของจำเลยที่ ๑ ได้แถลงนโยบายต่อรัฐสภา ข้อ ๓.๔ กำหนดนโยบายสำคัญเกี่ยวกับโครงสร้างพื้นฐาน การพัฒนาระบบรางเพื่อขนส่งมวลชน และการบริหารจัดการระบบขนส่งสินค้าและบริการ โดยพัฒนา ระบบรถไฟทางคู่เชื่อมขานเมืองและหัวเมืองหลักในเส้นทางสำคัญ ศึกษาพัฒนารถไฟความเร็วสูงจาก กรุงเทพมหานครไปยังภูมิภาค ต่อมาวันที่ ๑๙ มีนาคม ๒๕๕๖ คณะรัฐมนตรีเสนอร่างพระราชบัญญัติ ให้อำนาจกระทรวงการคลังกู้เงินเพื่อการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านคมนาคมขนส่งของประเทศ พ.ศ. ... ต่อสภาผู้แทนราษฎร ปรากฏว่าในการพิจารณาวันที่ ๑ ชั้นรับหลักการ ระหว่างวันที่ ๒๘ - ๒๙ มีนาคม ๒๕๕๖ ได้มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจากพรรคฝ่ายค้านหลายรายอภิปรายทักท้วง ว่าร่างพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าวขัดหรือแย้งรัฐธรรมนูญ และจะดำเนินการยื่นเรื่องให้ศาลรัฐธรรมนูญ วินิจฉัย ทั้งต่อมาสำนักงานคณะกรรมการปฏิรูปกฎหมายมีหนังสือ ลงวันที่ ๒ กรกฎาคม ๒๕๕๖ ถึงจำเลยที่ ๑ มีข้อเสนอแนะว่าร่างพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าวอาจขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ จำเลยที่ ๑ หาได้รับฟังไม่ แต่กลับสั่งการให้สำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรีไปจัดทำโครงการจัดนิทรรศการ การสัมมนา และการโฆษณาประชาสัมพันธ์เผยแพร่ข้อมูลเกี่ยวกับโครงการลงทุนพัฒนาโครงสร้าง พื้นฐานระบบคมนาคมขนส่งของประเทศให้แก่สาธารณชนทราบ ภายใต้ชื่อโครงการ Roadshow สร้าง อนาคตประเทศไทย Thailand ๒๐๒๐ (โครงการ Roadshow) โดยมีจำเลยที่ ๓ ในฐานะเลขาธิการ

นายกรัฐมนตรีเป็นผู้รับผิดชอบโครงการ จากนั้นปลายเดือนสิงหาคม ๒๕๕๖ จำเลยที่ ๓ พิจารณา
สรรหาให้เอกชนเข้ามาดำเนินการ ต่อมานายฐากร บุญปาน กรรมการผู้จัดการจำเลยที่ ๔ และนาย
สรายุทธ มหวลีรัตน์ ตัวแทนจำเลยที่ ๕ ไปพบจำเลยที่ ๓ ที่ทำเนียบรัฐบาล จำเลยที่ ๓ ซึ่งรู้อยู่แล้วว่า
ขณะนั้นยังไม่มี การดำเนินการตามขั้นตอนเพื่อให้ได้มาซึ่งการจัดจ้างตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี
ว่าด้วยการพัสดุ พ.ศ. ๒๕๓๕ แต่กลับปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบ โดยจำเลยที่ ๓
ตกลงให้จำเลยที่ ๔ และที่ ๕ เป็นผู้รับจ้างจัดทำโครงการ Roadshow จำนวน ๑๒ จังหวัด ได้แก่
จังหวัดหนองคาย จังหวัดนครราชสีมา จังหวัดอุบลราชธานี จังหวัดขอนแก่น จังหวัดนครสวรรค์
จังหวัดพระนครศรีอยุธยา จังหวัดเชียงใหม่ จังหวัดชลบุรี จังหวัดฉะเชิงเทรา จังหวัดเพชรบุรี จังหวัด
นครศรีธรรมราช และจังหวัดสงขลา และให้จำเลยที่ ๔ และที่ ๕ ไปจัดทำรูปแบบงาน (Presentation)
มาเสนอจำเลยที่ ๓ เพื่อนำไปเสนอต่อที่ประชุม จำเลยที่ ๔ และที่ ๕ จึงประชุมร่วมกันที่สำนักงานของ
จำเลยที่ ๔ อีกทั้งได้ตกลงแบ่งงานระหว่างกันว่าแต่ละละบริษัทจะรับจัดทำโครงการที่จังหวัดใด
การกระทำของจำเลยที่ ๓ จึงเป็นการกำหนดตัวบุคคลให้เป็นผู้รับจ้างไว้ล่วงหน้า ต่อมาระหว่าง
ต้นเดือนกันยายน ๒๕๕๖ ถึงกลางเดือนกันยายน ๒๕๕๖ จำเลยที่ ๑ ถึงที่ ๓ ร่วมกันประชุมเตรียม
ความพร้อมดำเนินการโครงการที่ทำเนียบรัฐบาล ร่วมกับจำเลยที่ ๔ และที่ ๕ พร้อมหน่วยงานราชการ
ต่าง ๆ ซึ่งจำเลยที่ ๑ และที่ ๒ รู้อยู่แล้วว่าสำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรียังไม่ได้ดำเนินการ
ตามขั้นตอนการจัดจ้าง แต่กลับร่วมกันปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบ โดยจำเลยที่ ๔
เป็นผู้นำเสนอรูปแบบงาน (Presentation) ที่จำเลยที่ ๔ และที่ ๕ ได้ร่วมกันจัดทำไว้ อันเป็น
พฤติการณ์แสดงให้เห็นปรากฏแก่จำเลยที่ ๑ และที่ ๒ ว่าจำเลยที่ ๔ และที่ ๕ ได้เป็นผู้รับจ้างจัดโครงการ
นี้แล้ว จำเลยที่ ๑ ซึ่งเป็นประธานในที่ประชุมได้สอบถามเกี่ยวกับรายละเอียดของโครงการจาก

จำเลยที่ ๔ และทั้กท้วงถึงรูปแบบของงานที่นำมาเสนอ จากนั้นสั่งการให้จำเลยที่ ๔ ไปแก้ไขรูปแบบงานในหลายประเด็น โดยมีได้ทักท้วงถึงการรับดำเนินงานของจำเลยที่ ๔ ต่อมามีการประชุมครั้งที่สอง จำเลยที่ ๑ และที่ ๒ เข้าประชุมด้วยอันเป็นการตกลงร่วมกันกับจำเลยที่ ๓ กำหนดตัวบุคคลใดให้เป็นผู้รับจ้างไว้ก่อนล่วงหน้า เป็นเหตุให้ผู้อื่นไม่มีโอกาสเข้าทำการเสนอราคาอย่างเป็นธรรม อันเป็นการปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยทุจริต เพื่อเอื้อประโยชน์ให้แก่จำเลยที่ ๔ และที่ ๕ ต่อมา ระหว่างการกลางเดือนกันยายน ๒๕๕๖ ถึงวันที่ ๒๖ กันยายน ๒๕๕๖ จำเลยที่ ๑ ถึงที่ ๓ ร่วมกันปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบเพื่อให้เกิดความเสียหายแก่สำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรี และเงินงบบกลางอันเป็นเงินงบประมาณแผ่นดิน โดยจำเลยที่ ๓ ลงนามในบันทึกข้อความสำนักบริหารกลางด่วนที่สุด สบก. (กผง.) ๘๓๐/๒๕๕๖ ลงวันที่ ๑๘ กันยายน ๒๕๕๖ เสนอจำเลยที่ ๑ โดยผ่านจำเลยที่ ๒ ขออนุมัติใช้เงินงบบกลาง รายการเงินสำรองเพื่อกรณีฉุกเฉินหรือจำเป็น เป็นเงิน ๔๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท เพื่อเป็นค่าใช้จ่ายในโครงการ Roadshow ที่จังหวัดหนองคายและนครราชสีมา ซึ่งไม่อยู่ในแผนงานหรือโครงการของสำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรีในปีงบประมาณ ๒๕๕๖ อีกทั้งยังมีวัตถุประสงค์โครงการและพื้นที่ซ้ำซ้อนกับกระทรวงคมนาคมได้จัดทำแล้วตามมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๒๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๖ ที่มีจำเลยที่ ๑ เป็นนายกรัฐมนตรี และจำเลยที่ ๒ เป็นรัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี โครงการ Roadshow จึงไม่ใช่กรณีที่มีความจำเป็นหรือเร่งด่วน ทั้งไม่ปรากฏว่าหากไม่ดำเนินการแล้วอาจจะเสียหายแก่ทางราชการ โดยไม่ได้พิจารณาถึงมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๑๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๒ เรื่อง แนวทางปฏิบัติกรณีขออนุมัติใช้เงินงบบกลาง รายการเงินสำรองจ่ายเพื่อกรณีฉุกเฉินและจำเป็น แต่จำเลยที่ ๑ ถึงที่ ๓ กลับร่วมการปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบ เพื่อให้เกิดความเสียหายแก่สำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรี ซึ่งจำเลยที่ ๑ ถึงที่ ๓ ได้กระทำ

ไปโดยมีเจตนาร่วมกันเพื่อให้มีการนำเงินงบกลางมาเป็นค่าใช้จ่ายในการดำเนินโครงการ อันเป็นการปฏิบัติหรือละเว้นคำปฏิบัติหน้าที่โดยทุจริต แสดงแจ้งชัดว่าจำเลยที่ ๔ และที่ ๕ เป็นผู้รับจ้างจัดโครงการ Roadshow เรียบร้อยแล้ว ทั้งที่ยังไม่ได้ดำเนินการตามขั้นตอนการจัดจ้างตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการพัสดุ พ.ศ. ๒๕๓๕ ต่อมาระหว่างวันที่ ๒๖ กันยายน ๒๕๕๖ ถึงวันที่ ๒ ตุลาคม ๒๕๕๖ จำเลยที่ ๒ และที่ ๓ ร่วมกันปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบ เพื่อให้เกิดความเสียหายแก่สำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรี ในการดำเนินการตามขั้นตอนการจัดจ้างโครงการ Roadshow จังหวัดหนองคายและจังหวัดนครราชสีมา จำเลยที่ ๒ และที่ ๓ ผู้มีอำนาจในการสั่งจ้างโดยวิธีพิเศษ ตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการพัสดุ พ.ศ. ๒๕๓๕ ข้อ ๖๖ ย่อมรู้โดยสภาพของโครงการ Roadshow ไม่เข้าเงื่อนไขในลักษณะเป็นงานที่ต้องกระทำโดยเร่งด่วน หากล่าช้าอาจจะเสียหายแก่ราชการได้ ตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการพัสดุ พ.ศ. ๒๕๓๕ ข้อ ๒๔ (๓) อีกทั้งโครงการนี้มีได้ผ่านการพิจารณาของคณะกรรมการบูรณาการการประชาสัมพันธ์โครงการการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเพื่อสร้างอนาคตประเทศ ในการกำหนดรูปแบบหรือแผนการประชาสัมพันธ์โครงการ ทั้งที่จำเลยที่ ๓ เป็นประธานกรรมการดังกล่าว แต่จำเลยที่ ๓ กลับลงนามบันทึกข้อความสำนักบริหารกลาง ลงวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๕๖ เสนอจำเลยที่ ๒ เพื่อขออนุมัติหลักการจัดโครงการ Roadshow ที่จังหวัดหนองคายและจังหวัดนครราชสีมา ในวงเงินไม่เกิน ๔๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท โดยวิธีพิเศษ และในวันเดียวกันจำเลยที่ ๒ ใช้อำนาจอนุมัติหลักการตามบันทึกข้อความฉบับดังกล่าว อันเป็นการคัดเลือกผู้เสนอราคาเจาะจงให้จำเลยที่ ๔ เป็นผู้ได้รับการคัดเลือกในการเสนอราคา การกระทำของจำเลยที่ ๒ และที่ ๓ เป็นการใช้อุบายฉ้อโกงและกระทำการโดยไม่ชอบตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการพัสดุ พ.ศ. ๒๕๓๕ ข้อ ๒๔ (๓) อันเป็นการปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่

โดยมิชอบ เพื่อให้เกิดความเสียหายแก่ระบบการจัดจ้างของสำนักนายกรัฐมนตรี โดยอาศัยขั้นตอนของกระบวนการจัดจ้างให้เห็นว่าโครงการ Roadshow ได้ดำเนินการเป็นลำดับขั้นตอนโดยเปิดโอกาสให้มีการเชิญจำเลยที่ ๔ เข้ามาเป็นผู้เสนอราคาในโครงการ Roadshow ทั้งที่ไม่เป็นความจริง อันเป็นการปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยทุจริต จากนั้นวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๕๖ จำเลยที่ ๓ ลงนามในบันทึกสำนักบริหารกลางอนุมัติแต่งตั้งคณะกรรมการกำหนดราคากลางโครงการ Roadshow ในส่วนพื้นที่จังหวัดหนองคายและจังหวัดนครราชสีมา และลงนามในบันทึกข้อความสำนักบริหารกลางลงวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๖ อนุมัติให้ดำเนินการจัดจ้างโดยวิธีพิเศษ และแต่งตั้งคณะกรรมการจัดจ้างโดยวิธีพิเศษ วงเงินงบประมาณ ๔๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท และได้พูดคุยกับนางสาวนันทริยา ทวีวงศ์ และนางสาวปวีณา ปรีพัฒน์ศักดิ์ ว่า “รู้แล้วใช่ไหมว่าจะมีงานโรดโชว์ จัดนิทรรศการ ให้ลองพิจารณาบริษัทติดคุณะว่ามีศักยภาพเป็นผู้รับจ้างจัดงานหรือไม่” หลังจากนั้นนางสาวนันทริยาและนางสาวปวีณาก็ได้รับการแต่งตั้งเป็นประธานกรรมการ และกรรมการจัดจ้างโดยวิธีพิเศษตามลำดับ วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๖ คณะกรรมการจัดจ้างโดยวิธีพิเศษได้เชิญจำเลยที่ ๔ มาเสนอราคาต่อสำนักบริหารกลาง นายพงษ์ศักดิ์ แจ้งให้นางสาวปวีณาทราบว่า จำเลยที่ ๓ สืบหาผู้รับจ้างแล้ว ให้เชิญจำเลยที่ ๔ มาเสนอราคา อันเป็นพฤติการณ์ที่จำเลยที่ ๓ ได้ครอบงำสั่งการหรือจูงใจเพื่อให้คณะกรรมการจัดจ้างโดยวิธีพิเศษจำยอมต้องยอมรับการเสนอราคาของจำเลยที่ ๔ ตามที่จำเลยที่ ๑ ถึงที่ ๓ ได้ร่วมกันกำหนดตัวผู้รับจ้างไว้ล่วงหน้ามาตั้งแต่ต้น ทั้งนี้ จำเลยที่ ๔ ทราบเป็นอย่างดีว่าการที่จำเลยที่ ๑ ถึงที่ ๓ ได้ร่วมกันกำหนดตัวจำเลยที่ ๔ และที่ ๕ ให้เป็นผู้รับจ้างไว้ล่วงหน้าก่อนดำเนินการกระบวนการจัดจ้างเป็นการอันมิชอบด้วยกฎหมาย แต่จำเลยที่ ๔ ก็เข้าทำการเสนอราคา อันเป็นการช่วยเหลือสนับสนุนการกระทำของจำเลยที่ ๑ ถึงที่ ๓ เพื่อให้การจัดจ้างครั้งนี้เป็นผลสำเร็จ การที่คณะกรรมการจัดจ้างโดยวิธีพิเศษได้

พิจารณาอย่างเร่งรีบในวันเดียวกันตามที่จำเลยที่ ๓ สั่งการ แล้วเห็นควรจ้างจำเลยที่ ๔ ทั้งที่ คณะกรรมการกำหนดราคากลางยังประชุมเพื่อพิจารณากำหนดราคากลางไม่แล้วเสร็จ แต่เนื่องจาก เอกสารขอบเขตงาน (TOR) และตามเอกสารข้อเสนอด้านราคาของจำเลยที่ ๔ จะต้องดำเนินการด้วย สื่อรถแท็กซี่ประชาชนสัมพันธ์ในวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๖ จึงลงวันที่ย้อนหลังในบันทึกข้อความรายงาน คณะกรรมการกำหนดราคากลาง บันทึกข้อความรายงานผลการพิจารณาของคณะกรรมการจัดจ้างโดย วิธีพิเศษ และบันทึกข้อความขออนุมัติจัดจ้างจำเลยที่ ๔ เป็นผู้รับจ้างจัดโครงการเป็นวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๖ เพื่อให้ดูเหมือนว่าเป็นไปตามลำดับขั้นตอนการจัดจ้าง และในการทำราคากลางเกือบทั้งหมด ตรงกับข้อเสนอราคาของจำเลยที่ ๔ นอกจากนี้ได้มีการสืบราคาจากเว็บไซต์ข่าวสด เว็บไซต์มติชน ออนไลน์ และเว็บไซต์ประชาชาติธุรกิจ ซึ่งเป็นบริษัทในเครือเดียวกับจำเลยที่ ๔ อันเป็นการนำเฉพาะ ราคาของจำเลยที่ ๔ เพียงรายเดียวเท่านั้นมาคิดคำนวณเป็นราคากลาง จำเลยที่ ๓ ได้อนุมัติย้อนหลัง วันเดียวกันให้ใช้ราคากลางในวงเงิน ๔๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท จากนั้นคณะกรรมการจัดจ้างโดยวิธีพิเศษ ได้จัดทำบันทึกข้อความรายงานผลการพิจารณาของคณะกรรมการย้อนหลังลงวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๖ เสนอจำเลยที่ ๓ เพื่อพิจารณานำเสนอต่อจำเลยที่ ๒ อนุมัติเห็นควรจ้างจำเลยที่ ๔ โดยจำเลยที่ ๒ และ ที่ ๓ มีหน้าที่ในการจัดการเงินงบประมาณแผ่นดินอันเป็นทรัพย์สินของสำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรี กลับร่วมกันใช้อำนาจในตำแหน่งโดยทุจริต โดยจำเลยที่ ๓ เห็นชอบและลงนามตามที่ได้กำหนดไว้ ล่วงหน้า โดยรู้อยู่แล้วว่าเป็นเหตุให้ผู้อื่นไม่มีโอกาสเข้าทำการแข่งขันราคาอย่างเป็นธรรม แต่ก็ทำไป เพื่อเอื้อประโยชน์ให้แก่จำเลยที่ ๔ ได้เข้าเป็นผู้รับจ้างจัดโครงการ Roadshow กับสำนักเลขาธิการ นายกรัฐมนตรี ต่อมาเมื่อวันที่ ๙ ตุลาคม ๒๕๕๖ ถึงวันที่ ๑๒ มีนาคม ๒๕๕๗ จำเลยที่ ๒ และที่ ๓ ร่วมกันปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบเพื่อให้เกิดความเสียหายแก่สำนักเลขาธิการ

นายกรัฐมนตรี โดยเมื่อวันที่ ๑๑ ตุลาคม ๒๕๖๖ จำเลยที่ ๓ อนุมัติหลักการในการจัดโครงการ Roadshow ในส่วนที่เหลืออีก ๑๐ จังหวัด วงเงินไม่เกิน ๒๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท โดยให้เบิกจ่ายจากเงินงบประมาณ ซึ่งจำเลยที่ ๒ และที่ ๓ รู้อยู่แล้วว่าโครงการ Roadshow ไม่เข้าเงื่อนไขในลักษณะเป็นงานที่ต้องกระทำโดยเร่งด่วน หากล่าช้าอาจจะเสียหายแก่ราชการได้ ตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการพัสดุ พ.ศ. ๒๕๓๕ ข้อ ๒๔ (๓) แต่จำเลยที่ ๓ กลับลงนามในบันทึกข้อความสำนักบริหารการลงวันที่ ๑๑ ตุลาคม ๒๕๕๖ เสนอจำเลยที่ ๒ เพื่อขออนุมัติหลักการจัดโครงการดังกล่าวโดยวิธีพิเศษ ซึ่งจำเลยที่ ๒ ก็ได้อนุมัติในหลักการในวันเดียวกัน เป็นการใช้อำนาจโดยมิชอบเพื่อให้เกิดความเสียหายแก่ระบบการจัดจ้างของสำนักนายกรัฐมนตรี ทั้งนี้ เพื่อเป็นการเปิดโอกาสให้มีการเชิญจำเลยที่ ๔ และที่ ๕ เข้ามาเป็นผู้เสนอราคาในโครงการ Roadshow อันเป็นการปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยทุจริต วันเดียวกันจำเลยที่ ๓ ลงนามอนุมัติให้มีการจัดจ้างโครงการ Roadshow โดยวิธีพิเศษ พร้อมแต่งตั้งคณะกรรมการจัดจ้างโดยวิธีพิเศษ โดยแยกการดำเนินงานออกเป็น ๒ กลุ่ม กลุ่มละ ๕ จังหวัด ภายในวงเงินไม่เกิน ๒๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท วันเดียวกันคณะกรรมการจัดจ้างโดยวิธีพิเศษได้เชิญจำเลยที่ ๔ และที่ ๕ ให้มาเสนอราคา ปรากฏว่าจำเลยที่ ๖ มีหนังสือในนามจำเลยที่ ๕ ลงวันที่ ๑๑ ตุลาคม ๒๕๕๖ ต่อจำเลยที่ ๓ ขอยื่นเสนอราคาและเสนองานเพื่อรับจัดจ้างทำโครงการ Roadshow ซึ่งจำเลยที่ ๔ ถึงที่ ๖ ทราบดีว่าการที่จำเลยที่ ๑ ถึงที่ ๓ ได้ร่วมกันกำหนดตัวจำเลยที่ ๔ และที่ ๕ ให้เป็นผู้รับจ้างไว้ล่วงหน้าก่อนดำเนินกระบวนการจัดจ้าง ย่อมเป็นการมิชอบด้วยกฎหมาย แต่จำเลยที่ ๔ และที่ ๕ ตกลงร่วมกันและแบ่งงานที่จะรับจัดทำโครงการดังกล่าวบริษัทละ ๕ จังหวัด โดยจำเลยที่ ๔ จะยื่นเสนอราคาในจังหวัดกลุ่มสอง ส่วนจำเลยที่ ๕ จะยื่นเสนอราคาในจังหวัดกลุ่มแรก ในวงเงินบริษัทละ ๑๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท อันเป็นการหลีกเลี่ยงการแข่งขันราคาอย่างเป็นธรรม และ

ไม่เปิดโอกาสให้มีการแข่งขันราคาอย่างเป็นธรรม การกระทำของจำเลยที่ ๔ ถึงที่ ๖ จึงเป็นการช่วยเหลือสนับสนุนการกระทำผิดของจำเลยที่ ๑ ถึงที่ ๓ โดยคณะกรรมการจัดจ้างโดยวิธีพิเศษได้พิจารณาแล้วเห็นสมควรจ้างจำเลยที่ ๔ และที่ ๕ เป็นผู้ดำเนินการจัดโครงการดังกล่าวในวงเงินบริษัทละ ๑๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท รวมเป็นเงินทั้งสิ้น ๒๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท โดยในวันเดียวกันสำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรีได้ลงนามในหนังสือสั่งจ้างจำเลยที่ ๔ และที่ ๕ เป็นการก่อกวนผู้ก่อกวนได้รับเงินประจำงวดในวันที่ ๑๕ ตุลาคม ๒๕๕๖ อันเป็นการฝ่าฝืนตามพระราชบัญญัติวิธีการงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๐๒ มาตรา ๒๓ วรรคหนึ่ง จำเลยที่ ๑ ถึงที่ ๓ จึงร่วมกันดำเนินการเพื่อให้คณะรัฐมนตรีมีมติยกเว้นการลงนามในสัญญาทั้งสองฉบับก่อนได้รับเงินประจำงวด โดยอ้างเหตุว่าเป็นกรณีที่มีความจำเป็นและเร่งด่วนเช่นเดิม เพื่อให้เข้าเงื่อนไขตามพระราชบัญญัติวิธีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๐๒ มาตรา ๒๓ วรรคสี่ โดยจำเลยที่ ๓ ลงนามในบันทึกข้อความเสนอจำเลยที่ ๒ ลงนามในหนังสือไปยังเลขาธิการคณะรัฐมนตรี เพื่อเสนอเรื่องต่อคณะรัฐมนตรีเพื่อมีมติอนุมัติ จำเลยที่ ๑ และที่ ๒ ลงมติอนุมัติตามเสนอ ทั้งที่รู้ว่ากรณีไม่เข้าเงื่อนไขอันจะได้รับการยกเว้น เป็นเหตุให้คณะรัฐมนตรีมีมติเมื่อวันที่ ๗ มกราคม ๒๕๕๗ อนุมัติให้มีการลงนามในสัญญาก่อนได้รับเงินประจำงวด ต่อมาศาลรัฐธรรมนูญมีคำวินิจฉัยที่ ๓ - ๔/๒๕๕๗ ลงวันที่ ๑๒ มีนาคม ๒๕๕๗ ว่าร่างพระราชบัญญัติให้อำนาจกระทรวงการคลังกู้เงินเพื่อการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านคมนาคมขนส่งของประเทศ พ.ศ. ... ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ ซึ่งเป็นผลให้โครงการต่าง ๆ อันจะเกิดขึ้นภายใต้ร่างพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าวมีอาจบังเกิดขึ้นได้จริง ดังนั้น โครงการ Roadshow ซึ่งใช้เงินงบประมาณแผ่นดินเกิดความสูญเปล่า ไม่บรรลุผลตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ ซึ่งเป็นผลโดยตรงอันเกิดจากการกระทำโดยมิชอบของจำเลยที่ ๑ ถึงที่ ๖ การกระทำดังกล่าวอาศัยอำนาจหน้าที่ในตำแหน่งของจำเลยที่ ๑ ถึงที่ ๓

ร่วมกันกับจำเลยที่ ๔ ถึงที่ ๖ ในลักษณะแบ่งหน้าที่การทำ จึงเป็นการกระทำโดยมีเจตนาทุจริต เป็นเหตุให้เกิดความเสียหายแก่สำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรีและแก่ทางราชการ จำนวนเงินถึง ๒๓๙,๗๐๐,๐๐๐ บาท เหตุเกิดที่ทำเนียบรัฐบาล แขวงดุสิต เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร ก่อนคดีนี้ จำเลยที่ ๑ เป็นบุคคลเดียวกับจำเลยในคดีอาญาหมายเลขแดงที่ อม.๒๑๑/๒๕๖๐ ของศาลนี้ ขอให้ ลงโทษจำเลยที่ ๑ ถึงที่ ๓ ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๑๕๑ และมาตรา ๑๕๗ พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๑๒๓/๑ ประกอบพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๑๙๒ และพระราชบัญญัติว่าด้วยความผิดเกี่ยวกับการเสนอราคาต่อหน่วยงาน ของรัฐ พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๑๒ และมาตรา ๑๓ ลงโทษจำเลยที่ ๔ ถึงที่ ๖ ตามประมวลกฎหมาย อาญา มาตรา ๑๕๑ และมาตรา ๑๕๗ ประกอบมาตรา ๘๖ พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ ว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๑๒๓/๑ ประกอบพระราชบัญญัติ ประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๑๙๒ ประกอบ ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๘๖ และพระราชบัญญัติว่าด้วยความผิดเกี่ยวกับการเสนอราคาต่อ หน่วยงานของรัฐ พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๔ มาตรา ๑๒ และมาตรา ๑๓ ประกอบประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๘๖ นับโทษของจำเลยที่ ๑ ต่อจากโทษของจำเลยในคดีอาญาหมายเลขแดงที่ อม.๒๑๑/๒๕๖๐ ของศาลนี้

โจทก์ยื่นฟ้องกรณีไม่ปรากฏตัวจำเลยที่ ๑ ต่อหน้าศาล ตามพระราชบัญญัติประกอบ รัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง พ.ศ. ๒๕๖๐ มาตรา ๒๗ วรรคสอง

ก่อนศาลมีคำสั่งประทับฟ้อง จำเลยที่ ๓ ยื่นคำร้องและแก้ไขคำร้องว่า การฟ้องคดีของโจทก์ล่วงพ้นระยะเวลาตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๗๗ วรรคสาม โจทก์ไม่ได้บรรยายฟ้องว่าจำเลยที่ ๓ เป็นเจ้าพนักงานผู้มีหน้าที่ซื้อ ทำ จัดการ หรือรักษาทรัพย์สินเป็นวัตถุมีรูปร่างอันใด และใช้อำนาจในตำแหน่งแสวงหาประโยชน์ที่มิควรได้โดยชอบด้วยกฎหมายจากตัวทรัพย์สินนั้นอย่างไร ทั้งไม่บรรยายว่าจำเลยที่ ๓ มีหน้าที่โดยตรงในการจัดซื้อจัดจ้างอย่างไร ปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่อย่างไร มีเจตนาพิเศษและโครงการ Roadshow เกิดความสูญเปล่าอย่างไร ขอให้ศาลสั่งไม่ประทับฟ้อง

ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองมีคำสั่งว่า พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๗๗ วรรคท้ายบัญญัติว่า การฟ้องคดีเมื่อล่วงพ้นกำหนดระยะเวลาตามที่กำหนดในมาตรานี้อย่อมกระทำมิได้ถ้าได้ฟ้องภายในอายุความ ดังนี้ เมื่อโจทก์ยื่นฟ้องคดีภายในกำหนดอายุความ ข้ออ้างของจำเลยที่ ๓ จึงหาเป็นการตัดอำนาจฟ้องของโจทก์ไม่ แต่ฟ้องโจทก์ไม่ได้บรรยายองค์ประกอบให้เห็นว่าจำเลยที่ ๑ ถึงที่ ๓ เป็นเจ้าพนักงานผู้มีหน้าที่ซื้อ ทำ จัดการหรือรักษาทรัพย์สินอย่างไร โจทก์บรรยายฟ้องเจาะจงว่าจำเลยที่ ๑ ถึงที่ ๓ มีส่วนเกี่ยวข้องเพียงเป็นผู้อนุมัติงบกลางหรืองบประมาณเท่านั้น จึงไม่ชัดเจนว่าโจทก์ประสงค์จะเอาผิดและให้ลงโทษจำเลยที่ ๑ ถึงที่ ๓ เพราะจำเลยที่ ๑ ถึงที่ ๓ ได้ใช้อำนาจในตำแหน่งหน้าที่ราชการนั้นไปใช้หรือไม่ และในลักษณะใดแน่ กรณีถือว่าฟ้องโจทก์ไม่ได้บรรยายโดยแจ้งชัดซึ่งสาระสำคัญ และถือว่าเป็นฟ้องที่ไม่ครบองค์ประกอบของความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๑๕๑ จึงเป็นฟ้องที่ไม่ชอบด้วยประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๑๕๘ (๕) ประกอบพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีอาญาของ

ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง พ.ศ. ๒๕๖๐ มาตรา ๘ วรรคสาม กรณีนี้เป็นกรณีที่ฟ้องไม่ครบองค์ประกอบความผิด ทั้งจำเลยที่ ๓ ได้ยื่นคำร้องขอให้ศาลวินิจฉัยในปัญหาดังกล่าว จึงไม่อาจให้โจทก์แก้ฟ้องที่ขาดองค์ประกอบความผิดให้เป็นฟ้องที่ครบองค์ประกอบความผิดได้ แต่โจทก์บรรยายฟ้องในความผิดข้อหาอื่นตามฟ้องขอด้วยประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๑๕๘ (๕) ประกอบพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง พ.ศ. ๒๕๖๐ มาตรา ๘ วรรคสาม จึงมีคำสั่งไม่ประทับฟ้องข้อหาตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๑๕๑ ส่วนข้อหาอื่นให้ประทับฟ้องไว้พิจารณา

โจทก์อุทธรณ์คำสั่งไม่ประทับฟ้องข้อหาตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๑๕๑ ต่อที่ประชุมใหญ่ศาลฎีกา

ที่ประชุมใหญ่ศาลฎีกาโดยองค์คณะชั้นวินิจฉัยอุทธรณ์พิจารณาแล้ว พิพากษายืน

ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองส่งหมายเรียกและสำเนา คำฟ้องให้จำเลยที่ ๑ ทราบโดยชอบแล้ว จำเลยที่ ๑ ไม่มาศาล และได้ออกหมายจับแล้วแต่ไม่สามารถจับตัวได้ภายในกำหนด จึงพิจารณาคดีโดยไม่ต้องกระทำต่อหน้าจำเลยที่ ๑ และจำเลยที่ ๑ ไม่มาศาล ในวันนัดพิจารณาคดีครั้งแรก ถือว่าจำเลยที่ ๑ ให้การปฏิเสธ ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง พ.ศ. ๒๕๖๐ มาตรา ๒๘ วรรคหนึ่ง วรรคสอง และมาตรา ๓๓ วรรคสาม แต่จำเลยที่ ๑ ตั้งทนายความมาดำเนินการแทน ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง พ.ศ. ๒๕๖๐ มาตรา ๒๘ วรรคสอง

จำเลยที่ ๒ ถึงที่ ๖ ให้การปฏิเสธ

พิเคราะห์พยานหลักฐานตามทางใต้สวนของศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง ประกอบสำนวนการใต้สวนของโจทก์ และคู่ความไม่ได้โต้แย้งกันแล้ว ข้อเท็จจริงเบื้องต้นรับฟังได้ว่า ขณะเกิดเหตุจำเลยที่ ๑ ดำรงตำแหน่งนายกรัฐมนตรีมีอำนาจหน้าที่ในการบริหารราชการแผ่นดิน กำกับทั่วไปซึ่งการบริหารราชการแผ่นดิน มอบหมายให้รองนายกรัฐมนตรี กำกับการบริหารราชการตลอดจนมีอำนาจดำเนินการอื่น ๆ ตามพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๓๔ มาตรา ๑๑ นอกจากนี้จำเลยที่ ๑ ยังมีอำนาจในการอนุมัติเห็นชอบกรณีส่วนราชการขอใช้เงินงบกลางในวงเงินเกิน ๑๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท ตามมติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ ๑๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๒ เรื่อง แนวทางปฏิบัติกรณีขออนุมัติใช้เงินงบกลาง รายการเงินสำรองจ่ายเพื่อกรณีฉุกเฉินและจำเป็น จำเลยที่ ๒ ดำรงตำแหน่งรองนายกรัฐมนตรี และรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ มีอำนาจหน้าที่ในการบริหารราชการแผ่นดินร่วมกับรัฐมนตรีอื่น มีอำนาจสั่ง อนุญาต หรืออนุมัติให้สำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรีหรือข้าราชการหรือผู้ปฏิบัติงานในส่วนสำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรีปฏิบัติราชการหรือดำเนินการใด ๆ ได้ ตามกฎหมาย และในฐานะผู้บังคับบัญชาหรือรัฐมนตรีเจ้าสังกัดแทนนายกรัฐมนตรีตามคำสั่งนายกรัฐมนตรี ที่ ๑๕๑/๒๕๕๖ ลงวันที่ ๒ กรกฎาคม ๒๕๕๖ จำเลยที่ ๓ ดำรงตำแหน่งเลขาธิการนายกรัฐมนตรี ซึ่งเป็นผู้บังคับบัญชาของข้าราชการในสังกัดสำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรี รับผิดชอบในการปฏิบัติราชการขึ้นตรงต่อนายกรัฐมนตรี ตามพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๓๔ มาตรา ๑๓ มีอำนาจหน้าที่ในการเผยแพร่และประชาสัมพันธ์ นโยบาย ยุทธศาสตร์ และผลงานของรัฐบาล เสนอความเห็นเพื่อการสั่งการของนายกรัฐมนตรี รองนายกรัฐมนตรี และรัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี ปฏิบัติการอื่นใดตามที่กฎหมาย

ให้เป็นอำนาจหน้าที่ของสำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรี หรือตามที่นายกรัฐมนตรีหรือ
คณะรัฐมนตรีมอบหมาย จำเลยที่ ๑ ถึงที่ ๓ จึงเป็นผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง เป็นเจ้าหน้าที่
ของรัฐ ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต
พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๔ และเป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา เมื่อวันที่ ๒๓ สิงหาคม
๒๕๕๔ คณะรัฐมนตรีแถลงนโยบายต่อรัฐสภาข้อ ๓.๔ นโยบายโครงสร้างพื้นฐาน การพัฒนา
ระบบรางเพื่อขนส่งมวลชน และการบริหารจัดการระบบขนส่งสินค้าและบริการ โดยกล่าวถึง
การพัฒนาระบบรถไฟทางคู่เชื่อมชานเมืองและหัวเมืองหลักในเส้นทางสำคัญ พัฒนารถไฟ
ความเร็วสูงจากกรุงเทพมหานครไปยังภูมิภาค ตามเอกสารหมาย จ.๑๖ วันที่ ๗ สิงหาคม ๒๕๕๕
คณะรัฐมนตรีมีมติเห็นชอบและรับทราบผลการประชุมคณะกรรมการยุทธศาสตร์เพื่อการฟื้นฟู
และสร้างอนาคตประเทศ (กยอ.) ครั้งที่ ๕/๒๕๕๕ (กรณีเร่งด่วน ๔ ประเด็น) โดยมีประเด็น
เกี่ยวกับการพัฒนาระบบโครงสร้างพื้นฐานด้านการขนส่งรวมอยู่ด้วย วันที่ ๑๕ มกราคม ๒๕๕๖
คณะรัฐมนตรีมีมติรับทราบและเห็นชอบกรณีกระทรวงการคลัง กระทรวงคมนาคม สำนักงาน
คณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ สำนักงบประมาณและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง
ได้ประชุมหารือร่วมกันเพื่อยกร่างพระราชบัญญัติให้อำนาจกระทรวงการคลังกู้เงินเพื่อการพัฒนา
โครงสร้างพื้นฐานด้านคมนาคมขนส่งของประเทศ พ.ศ. ... เพื่อให้รัฐบาลสามารถจัดหา
แหล่งเงินทุนเพื่อใช้ในการลงทุนด้านโครงสร้างพื้นฐานด้านคมนาคมขนส่งของประเทศให้มีความ
ต่อเนื่องและเชื่อมโยงอย่างเป็นระบบ วงเงินไม่เกิน ๒ ล้านล้านบาท วันที่ ๒๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๖
คณะรัฐมนตรีมีมติเห็นชอบยุทธศาสตร์การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านคมนาคมขนส่งของ
ประเทศ เพื่อเป็นข้อมูลประกอบการจัดทำร่างพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าว และเห็นชอบให้กระทรวง

คมนาคมจัดนิทรรศการ เรื่องการลงทุนพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านคมนาคมขนส่งของประเทศ เพื่อสร้างความรู้ความเข้าใจแก่ประชาชน ตามเอกสารหมาย จ.๑๘ และ จ.๑๙ กระทรวงคมนาคม จัดทำโครงการนิทรรศการ Thailand ๒๐๒๐ ก้าวใหม่ เชื่อมไทยสู่โลก นิทรรศการของประชาชน และโครงการจ้างสัมมนาเพื่อรับฟังความคิดเห็นของประชาชน เรื่องการลงทุนพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านคมนาคมขนส่งของประเทศ ระหว่างวันที่ ๘ - ๑๒ มีนาคม ๒๕๕๖ ที่ศูนย์ราชการ เฉลิมพระเกียรติ เขตหลักสี่ กรุงเทพมหานคร วงเงินประมาณ ๔๑,๙๖๐,๓๘๑ บาท โดยจัดจ้าง โดยวิธีพิเศษ มีจำนวนที่ ๑ เป็นประธานเปิดงาน และจำนวนที่ ๒ ซึ่งดำรงตำแหน่งรัฐมนตรีประจำ สำนักราชเลขาธิการในขณะนั้นร่วมงานด้วย หลังจากนั้นกระทรวงคมนาคมได้ดำเนินการโครงการ ประชาสัมพันธ์และสำรวจความคิดเห็นของประชาชนต่อแผนลงทุนพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานระบบ คมนาคมขนส่ง พ.ศ. ๒๕๕๖ ถึง พ.ศ. ๒๕๖๓ ในช่วงระหว่างวันที่ ๑๙ - ๒๑ เมษายน ๒๕๕๖ ที่จังหวัดหนองคาย ต่อด้วยวันที่ ๖ - ๙ มิถุนายน ๒๕๕๖ ที่จังหวัดนครราชสีมาและระหว่างวันที่ ๑๙ - ๒๑ มิถุนายน ๒๕๕๖ ที่จังหวัดพิษณุโลก วงเงินงบประมาณ ๑๐,๓๗๑,๒๐๐ บาท ตามเอกสารหมาย จ.๒๑ และ จ.๒๒ วันที่ ๑๙ มีนาคม ๒๕๕๖ คณะรัฐมนตรีเสนอร่าง พระราชบัญญัติให้อำนาจกระทรวงการคลังกู้เงินเพื่อการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านคมนาคม ขนส่งของประเทศ พ.ศ. ... ต่อสภาผู้แทนราษฎรตามเอกสารหมาย จ.๒๓ และ จ.๒๔ วันที่ ๒๘ - ๒๙ มีนาคม ๒๕๕๖ สภาผู้แทนราษฎรได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัตินี้ตั้งแต่วันที่ ๑ ขึ้นรับหลักการ มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจากพรรคฝ่ายค้านหลายรายอภิปรายทักท้วง ตามเอกสารหมาย จ.๒๕ และ จ.๒๖ คณะกรรมการปฏิรูปกฎหมายมีหนังสือที่ คปก. ๐๑/๗๒๑ ลงวันที่ ๒ กรกฎาคม ๒๕๕๖ ถึงจำนวนที่ ๑ โดยมีข้อเสนอแนะว่าร่างพระราชบัญญัตินี้ตั้งเกล้าเป็น

การตราพระราชบัญญัตินอกเหนือจากวิธีการที่กำหนดไว้ตามรัฐธรรมนูญ จึงอาจขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ รวมทั้งประเด็นข้อเสนอนี้ในด้านผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมและด้านอื่น ๆ ตามเอกสารหมายเลข จ.๒๘ จำเลยที่ ๑ มอบหมายให้สำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรีจัดทำโครงการจัดนิทรรศการ การสัมมนา และการโฆษณาประชาสัมพันธ์เผยแพร่ข้อมูลเกี่ยวกับโครงการลงทุนพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานระบบคมนาคมขนส่งของประเทศให้แก่สาธารณชนทราบ ภายใต้ชื่อโครงการ Roadshow สร้างอนาคตประเทศไทย Thailand ๒๐๒๐ (โครงการ Roadshow) โดยมีจำเลยที่ ๓ ในฐานะเลขาธิการนายกรัฐมนตรีเป็นผู้รับผิดชอบโครงการ โดยกำหนดวัตถุประสงค์เพื่อสร้างความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับโครงการลงทุนพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานระบบคมนาคมของประเทศซึ่งจะเกิดขึ้นต่อไป ต่อมาประมาณปลายเดือนสิงหาคม ๒๕๕๖ จำเลยที่ ๓ เป็นประธานในการประชุมเตรียมการอย่างไม่เป็นทางการร่วมกับหน่วยงานราชการที่เกี่ยวข้องที่ทำเนียบรัฐบาล เพื่อปรึกษาหารือแนวทางและวางกรอบในการดำเนินการโครงการ Roadshow ได้ข้อสรุปว่าเป็นการเกินขีดความสามารถของสำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรี จึงพิจารณาสรรหาให้เอกชนเข้ามาดำเนินการ จำเลยที่ ๑ มีคำสั่งสำนักนายกรัฐมนตรี ที่ ๒๔๒/๒๕๕๖ ลงวันที่ ๓ กันยายน ๒๕๕๖ แต่งตั้งคณะกรรมการบูรณาการการประชาสัมพันธ์โครงการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเพื่อสร้างอนาคตประเทศ มีจำเลยที่ ๓ เป็นประธานกรรมการ ให้มีอำนาจหน้าที่กำหนดรูปแบบและแผนการประชาสัมพันธ์โครงการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเพื่อสร้างอนาคตประเทศ เพื่อเผยแพร่ประชาสัมพันธ์และสร้างความเข้าใจแก่ประชาชนตามเอกสารหมายเลข จ.๓๓ โครงการ Roadshow ไม่อยู่ในแผนงานหรือโครงการงบประมาณปี ๒๕๕๖ และสำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรีไม่ได้ตั้งงบประมาณเพื่อการดังกล่าว จำเลยที่ ๓ ลงนามในบันทึกข้อความสำนักบริหารกลาง ด่วนที่สุด

สปก. (กผง.) ๘๓๐/๒๕๕๖ ลงวันที่ ๑๘ กันยายน ๒๕๕๖ เสนอจำเลยที่ ๑ โดยผ่านจำเลยที่ ๒ เพื่อขออนุมัติใช้เงินงบกลาง รายการเงินสำรองเพื่อจ่ายกรณีฉุกเฉินหรือจำเป็นเป็นเงิน ๔๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท โดยระบุแผนการจัดโครงการ Roadshow สร้างอนาคตประเทศไทย Thailand ๒๐๒๐ ในพื้นที่จังหวัดขนาดใหญ่ ๑๒ จังหวัดระหว่างเดือนกันยายน ๒๕๕๖ ถึง พฤศจิกายน ๒๕๕๗ โดยระยะแรกนำร่อง ๒ จังหวัด ได้แก่ จังหวัดหนองคายและจังหวัด นครราชสีมา จำเลยที่ ๒ ลงนามผ่านเรื่องเสนอจำเลยที่ ๑ เมื่อวันที่ ๒๐ กันยายน ๒๕๕๖ ตามเอกสารหมายเลข จ.๓๗ วันที่ ๑๙ - ๒๐ กันยายน ๒๕๕๖ สภาผู้แทนราษฎรพิจารณาเห็นชอบ ร่างพระราชบัญญัติให้อำนาจกระทรวงการคลังกู้เงินเพื่อพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านคมนาคมขนส่งของประเทศ พ.ศ. ... วาระที่ ๒ ชั้นแปรญัตติ และวาระที่ ๓ ชั้นลงมติ ตามเอกสาร หมายเลข จ.๓๘ และ จ.๓๙ วันที่ ๒๓ กันยายน ๒๕๕๖ จำเลยที่ ๔ โดยนายรัฐกรณ์มีหนังสือถึง ปลัดกระทรวงมหาดไทย ขอความอนุเคราะห์ประสานงานให้แต่ละจังหวัดอำนวยความสะดวก ในเรื่องต่าง ๆ โดยระบุว่าจำเลยที่ ๔ และที่ ๕ ได้รับมอบหมายจากสำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรี ให้จัดนิทรรศการเสวนา โดยใช้ชื่องานว่า สร้างอนาคตไทย ๒๐๒๐ ใน ๑๒ จังหวัดทั่วประเทศ ตามเอกสารหมายเลข จ.๔๐ นางนันทิกาญจน์ สวัสดิ์ภักดิ์ ผู้อำนวยการสำนักโฆษก สำนักเลขาธิการ นายกรัฐมนตรี จัดทำบันทึกข้อความลงวันที่ ๒๔ กันยายน ๒๕๕๖ ตั้งเรื่องขออนุมัติหลักการ โครงการ Roadshow ระบุว่านายกรัฐมนตรีได้มอบหมายให้สำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรี พิจารณาดำเนินการ จำเลยที่ ๓ ลงนามอนุมัติหลักการโดยเบิกจ่ายจากเงินงบกลาง สำนัก เลขาธิการนายกรัฐมนตรี ตามเอกสารหมายเลข จ.๔๑ วันที่ ๒๕ กันยายน ๒๕๕๖ จำเลยที่ ๑ อนุมัติ เบิกเงินงบกลางรายการเงินสำรองจ่ายเพื่อกรณีฉุกเฉินหรือจำเป็นวงเงิน ๔๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท

และมอบหมายให้สำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรีดำเนินการจัดนิทรรศการโครงการ Roadshow วันที่ ๒๖ กันยายน ๒๕๕๖ จำเลยที่ ๑ เป็นประธานแถลงข่าวโครงการ Roadshow สร้างอนาคต ไทย ๒๐๒๐ ที่จะจัดขึ้น ๑๒ จังหวัดทั่วประเทศ ณ ตึกสันติไมตรีหลังนอก ทำเนียบรัฐบาล ตามเอกสารหมาย จ.๔๕ วันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๕๖ สำนักงบประมาณมีหนังสือแจ้งอนุมัติให้ สำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรีเบิกจ่ายงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๖ งบกลาง รายการเงินสำรองจ่ายเพื่อกรณีฉุกเฉินหรือจำเป็น จำนวน ๔๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท ตาม เอกสารหมาย จ.๔๖ จำเลยที่ ๓ ลงนามบันทึกข้อความสำนักบริหารกลาง ลงวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๕๖ เสนอจำนวนที่ ๒ เพื่อขออนุมัติจัดโครงการ Roadshow ที่จังหวัดหนองคายและจังหวัด นครราชสีมา ในวงเงินไม่เกิน ๔๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท ตามเอกสารหมาย จ.๔๘ วันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๕๖ จำเลยที่ ๓ ลงนามในบันทึกข้อความสำนักบริหารกลาง สบก (กบพ.) ๒๗๘๔/๒๕๕๖ อนุมัติแต่งตั้งคณะกรรมการกำหนดราคากลางโครงการ Roadshow ในส่วนพื้นที่ จังหวัดหนองคายและจังหวัดนครราชสีมา ซึ่งคณะกรรมการกำหนดราคากลางมีบันทึกข้อความลง วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๖ เสนอขออนุมัติกำหนดราคากลาง ๒ จังหวัด จังหวัดละ ๒๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท รวมวงเงินไม่เกิน ๔๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท เสนอจำเลยที่ ๓ ตามเอกสารหมาย จ.๔๙ ต่อมา จำเลยที่ ๓ อนุมัติให้ดำเนินการจัดจ้างโดยวิธีพิเศษ ตามบันทึกสำนักบริหารกลางที่ สบก.(กบพ.) ๒๗๙๒/๒๕๕๖ ลงวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๖ ซึ่งระบุว่าเป็นงานที่ต้องกระทำโดยเร่งด่วน หากล่าช้า อาจเกิดโอกาสเสียหายแก่ราชการ และจำเลยที่ ๓ แต่งตั้งคณะกรรมการจัดจ้างโดยวิธีพิเศษ และคณะกรรมการตรวจรับพัสดุ วงเงินงบประมาณ ๔๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท ตามเอกสารหมาย จ.๕๐ จำเลยที่ ๔ มีหนังสือขอเสนอราคาการประชาสัมพันธ์การจัดงานสร้างอนาคตประเทศไทย

๒๐๒๐ ลงวันที่วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๖ ตามเอกสารหมาย จ.๕๑ คณะกรรมการจัดจ้างโดยวิธีพิเศษจัดทำบันทึกข้อความรายงานผลการพิจารณาเห็นควรจ้างจำเลยที่ ๔ เป็นผู้ดำเนินโครงการต่อมาจำเลยที่ ๓ ลงนามในบันทึกข้อความขออนุมัติจัดจ้างโครงการโดยวิธีพิเศษเสนอจำเลยที่ ๒ เห็นสมควรอนุมัติให้จำเลยที่ ๔ เป็นผู้จัดโครงการ ซึ่งจำเลยที่ ๒ ลงนามอนุมัติ ตามบันทึกข้อความสำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรี ที่ สบก (กบพ.) ๒๗๙๓/๒๕๕๖ และบันทึกข้อความสำนักงานบริหารกลาง ที่ สบก (กบพ.) ๒๗๙๔/๒๕๖ ตามเอกสารหมาย จ.๕๒ และ จ.๕๓ สำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรีโดยนายพงษ์ศักดิ์ลงนามในหนังสือสั่งจ้างที่ ๑/๒๕๕๗ ลงวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๖ จ้างจำเลยที่ ๔ ดำเนินโครงการ ๒ จังหวัดเป็นเงิน ๔๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท ตามเอกสารหมาย จ.๕๔ วันที่ ๗ - ๘ ตุลาคม ๒๕๕๖ วุฒิสภาประชุมพิจารณาร่างพระราชบัญญัติให้อำนาจกระทรวงการคลังกู้เงินเพื่อพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านคมนาคมขนส่งของประเทศ พ.ศ. ... วาระที่ ๑ มีมติรับหลักการ ตามเอกสารหมาย จ.๑๕๒ วันที่ ๙ ตุลาคม ๒๕๕๖ นางนันทิกาลัญญ์เสนอบันทึกข้อความตั้งเรื่องขออนุมัติหลักการจัดโครงการ Roadshow จำนวน ๑๐ จังหวัด ในวงเงินไม่เกิน ๒๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท ซึ่งจำเลยที่ ๓ ลงนามอนุมัติ โดยเบิกจ่ายจากเงินงบประมาณผลผลิตการบริหารจัดการของรัฐบาล งบรายจ่ายอื่น ค่าใช้จ่ายในการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ของรัฐบาล ประจำปีงบประมาณ ๒๕๕๗ ตามเอกสารหมาย จ.๕๖ วันที่ ๑๑ ตุลาคม ๒๕๕๖ นายพงษ์ศักดิ์มีบันทึกข้อความเห็นควรอนุมัติหลักการจัดโครงการ Roadshow โดยจัดจ้างเอกชนดำเนินการโครงการตามที่สำนักโฆษกเสนอ จำเลยที่ ๓ ลงนามรับทราบ ตามเอกสารหมาย จ.๕๗ แล้วจำเลยที่ ๓ มีบันทึกข้อความเสนอจำเลยที่ ๒ ระบุว่า เสนอขออนุมัติหลักการจัดโครงการ Roadshow โดยวิธีพิเศษ ตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการพัสดุ พ.ศ. ๒๕๓๕ ข้อ ๘

และ ข้อ ๖๖ ซึ่งเป็นกรณีวงเงินเกิน ๕๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท และอยู่ในอำนาจของรัฐมนตรีเจ้าสังกัดพิจารณาอนุมัติ โดยจำเลยที่ ๒ ได้ลงนามอนุมัติ ตามเอกสารหมายเลข จ.๕๘ นายพงษ์ศักดิ์เสนอบันทึกข้อความ ด่วนที่สุดที่ สบก (กบพ.) ๒๙๒๔/๒๕๕๖ ลงวันที่ ๑๑ ตุลาคม ๒๕๕๖ ขออนุมัติจัดจ้างโครงการโดยวิธีพิเศษ และแต่งตั้งคณะกรรมการจัดจ้างโดยวิธีพิเศษและคณะกรรมการตรวจรับพัสดุ โดยแยกการดำเนินการเป็น ๒ กลุ่ม กลุ่มละ ๕ จังหวัด กลุ่มแรกจังหวัดชลบุรี จังหวัดฉะเชิงเทรา จังหวัดเพชรบุรี จังหวัดนครศรีธรรมราช และจังหวัดสงขลา กลุ่มสองจังหวัดอุบลราชธานี จังหวัดขอนแก่น จังหวัดนครสวรรค์ จังหวัดพระนครศรีอยุธยา และจังหวัดเชียงใหม่ ซึ่งจำเลยที่ ๓ ลงนามอนุมัติ ตามเอกสารหมายเลข จ.๕๙ จำเลยที่ ๔ ยื่นเอกสารเสนอราคาและต่อรองราคาราคารับจ้างโครงการในจังหวัดกลุ่มสอง ตามเอกสารหมายเลข จ.๖๐ จำเลยที่ ๕ ยื่นเอกสารข้อเสนอด้านราคาและต่อรองราคารับจ้างโครงการในจังหวัดกลุ่มแรกฉบับลงวันที่ ๑๑ ตุลาคม ๒๕๕๖ ลงนามโดยจำเลยที่ ๖ ตามเอกสารหมายเลข จ.๖๑ คณะกรรมการจัดจ้างโดยวิธีพิเศษประชุมพิจารณาแล้วเห็นสมควรจ้างจำเลยที่ ๔ และที่ ๕ เป็นผู้ดำเนินการจัดโครงการดังกล่าวในวงเงินรายละ ๑๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท เป็นเงิน ๒๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท เสนอจำเลยที่ ๓ ตามบันทึกข้อความสำนักบริหารกลาง ที่ สบก (กบพ.) ๒๙๒๕/๒๕๕๖ ลงวันที่ ๑๑ ตุลาคม ๒๕๕๖ ตามเอกสารหมายเลข จ.๖๒ จำเลยที่ ๓ ลงนามในบันทึกข้อความสำนักบริหารกลาง สบก (กบพ.) ๒๙๒๖/๒๕๕๖ ลงวันที่ ๑๑ ตุลาคม ๒๕๕๖ เสนอจำเลยที่ ๒ เรื่องขออนุมัติการจัดจ้างโดยวิธีพิเศษ ซึ่งจำเลยที่ ๒ ลงนามอนุมัติ ตามเอกสารหมายเลข จ.๖๓ วันที่ ๑๑ ตุลาคม ๒๕๕๖ สำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรี โดยนายพงษ์ศักดิ์ลงนามในหนังสือสั่งจ้างที่ จ.๑๗/๒๕๕๗ ลงวันที่ ๑๑ ตุลาคม ๒๕๕๖ จ้างจำเลยที่ ๔ ดำเนินโครงการในส่วนจังหวัดกลุ่มสอง เป็นเงิน ๑๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท และลงนามในหนังสือสั่งจ้าง ที่ จ.๑๘/๒๕๕๗ ลงวันที่ ๑๑ ตุลาคม

๒๕๕๖ จ้างจำเลยที่ ๕ ดำเนินโครงการในส่วนจังหวัดกลุ่มแรก เป็นเงิน ๑๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท ตามเอกสารหมาย จ.๖๔ และ จ.๖๕ ต่อมาวันที่ ๑๕ ตุลาคม ๒๕๕๖ สำนักงบประมาณแจ้งใบจัดสรร เงินงบประมาณวงเงิน ๒๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท ให้สำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรีพิจารณาดำเนินการ ตามเอกสารหมาย จ.๖๗ วันที่ ๑๘ - ๑๙ พฤศจิกายน ๒๕๕๖ ที่ประชุมวุฒิสภาพิจารณาร่าง พระราชบัญญัติให้อำนาจกระทรวงการคลังกู้เงินเพื่อพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านคมนาคมขนส่งของ ประเทศ พ.ศ. ... แล้ว มีมติเห็นชอบ ตามเอกสารหมาย จ.๑๕๔ วันที่ ๑๑ ธันวาคม ๒๕๕๖ ศาล รัฐธรรมนูญมีมติรับคำร้องที่มีผู้ยื่นเรื่องขอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยว่าร่างพระราชบัญญัติให้ อำนาจกระทรวงการคลังกู้เงินเพื่อการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านคมนาคมขนส่งของประเทศ พ.ศ. ... ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญหรือตราขึ้นโดยไม่ถูกต้องตามรัฐธรรมนูญหรือไม่ ตามเอกสารหมาย จ.๗๐ จำเลยที่ ๓ มีหนังสือด่วนที่สุด ที่ นร ๐๔๐๑.๕/๑๙๒๖๑ ลงวันที่ ๑๒ ธันวาคม ๒๕๕๖ ถึงปลัด กระทรวงการคลัง ขออนุมัติลงนามในสัญญาก่อนได้รับอนุมัติเงินประจำงวด วันที่ ๑๙ ธันวาคม ๒๕๕๖ นายพงษ์ภาณุ เศวตรุนทร์ รองปลัดกระทรวงการคลัง ในฐานะประธานกรรมการว่าด้วยการพัสดุ มีหนังสือกรมบัญชีกลาง ด่วนที่สุด ที่ กค (กวพ.) ๐๔๒๑.๓/๔๖๕๔๗ ลงวันที่ ๑๙ ธันวาคม ๒๕๕๖ ถึงจำเลยที่ ๓ แจ้งว่า สำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรีได้ลงนามในสัญญาสั่งจ้างก่อนได้รับอนุมัติเงิน ประจำงวดเป็นการไม่ปฏิบัติตามระเบียบฯ พ.ศ. ๒๕๓๕ อย่างไรก็ตาม เพื่อบรรเทาของความเสียหายแก่ ราชการ จึงอนุมัติผ่อนผันการไม่ปฏิบัติตามระเบียบฯ ให้สำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรีเป็นกรณี เฉพาะราย ทั้งนี้ เนื่องจากกรณีนี้เป็นการก่อกวนผู้พันก่อนได้รับอนุมัติเงินประจำงวดที่ไม่เป็นไปตาม พระราชบัญญัติวิธีการงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๐๒ มาตรา ๒๓ วรรคหนึ่ง เป็นอำนาจของคณะรัฐมนตรี สำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรีจึงต้องนำเสนอคณะรัฐมนตรีต่อไป ตามเอกสารหมาย จ.๗๒ ต่อมา

จำเลยที่ ๓ ลงนามในบันทึกข้อความสำนักบริหารกลางที่ สบก (กบพ.) ๓๔๖๖/๒๕๕๖ ลงวันที่ ๑๙ ธันวาคม ๒๕๕๖ เสนอจำเลยที่ ๒ ลงนามในหนังสือไปยังเลขาธิการคณะรัฐมนตรี เพื่อเสนอเรื่องต่อคณะรัฐมนตรีขออนุมัติลงนามในสัญญาก่อนได้รับอนุมัติเงินประจำงวดในวันที่ ๑๕ ตุลาคม ๒๕๕๖ ตามพระราชบัญญัติวิธีการงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๐๒ มาตรา ๒๓ วรรคสี่ จำเลยที่ ๒ ในฐานะรัฐมนตรีเจ้าสังกัดผู้มีอำนาจเสนอเรื่องต่อคณะรัฐมนตรีตามพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการเสนอเรื่องและการประชุมคณะรัฐมนตรี พ.ศ. ๒๕๔๘ ลงนามในหนังสือถึงเลขาธิการคณะรัฐมนตรี เพื่อขอให้คณะรัฐมนตรีพิจารณา ตามเอกสารหมายเลข จ.๗๓ ซึ่งต่อมาคณะรัฐมนตรีได้ลงมติอนุมัติเมื่อวันที่ ๗ มกราคม ๒๕๕๗ ตามเอกสารหมายเลข จ.๘๐ คณะกรรมการตรวจรับพัสดุมีบันทึกเรื่องการตรวจรับการจ้างโครงการลงวันที่ ๒๑ มกราคม ๒๕๕๗ (จังหวัดนครศรีธรรมราช จังหวัดชลบุรี จังหวัดเพชรบุรี จังหวัดฉะเชิงเทรา และจังหวัดสงขลา) วันที่ ๒๓ มกราคม ๒๕๕๗ (จังหวัดหนองคาย และจังหวัดนครราชสีมา) วันที่ ๒๔ มกราคม ๒๕๕๗ (จังหวัดเชียงใหม่ จังหวัดอุบลราชธานี จังหวัดพระนครศรีอยุธยา จังหวัดขอนแก่น และจังหวัดนครสวรรค์) ตามเอกสารหมายเลข จ.๙๐ ถึง จ.๙๒ วันที่ ๑๓ มกราคม ๒๕๕๗ นางสาวประไพร์ อังกินันท์ รองผู้ว่าการตรวจเงินแผ่นดิน รักษาราชการแทนผู้ว่าการตรวจเงินแผ่นดิน มีหนังสือสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดิน ด่วนที่สุด ที่ ตผ ๐๐๑๙/๐๒๓๖ ลงวันที่ ๑๓ มกราคม ๒๕๕๗ ถึงจำเลยที่ ๓ ขอให้พิจารณาทบทวนการใช้เงินเพื่อจัดโครงการ จำเลยที่ ๓ มีหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ นร ๐๔๐๕ (ลน) /๐๑๖๕ ลงวันที่ ๒๓ มกราคม ๒๕๕๗ ถึงผู้ว่าการตรวจเงินแผ่นดินว่า การดำเนินการดังกล่าวเป็นไปตามนโยบาย ตามเอกสารหมายเลข จ.๘๑ สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินขอให้ทบทวนการใช้จ่ายเงินในการดำเนินการโครงการ Roadshow ตามเอกสารหมายเลข จ.๘๒ วันที่ ๑๒ มีนาคม ๒๕๕๗

ศาลรัฐธรรมนูญมีคำวินิจฉัยที่ ๓ - ๔/๒๕๕๗ ว่าร่างพระราชบัญญัติให้อำนาจกระทรวงการคลังกู้เงินเพื่อการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านคมนาคมขนส่งของประเทศ พ.ศ. ...ขัดต่อบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญ มีผลให้ร่างพระราชบัญญัตินี้ตกเป็นอันตกไป ตามเอกสารหมายเลข ๘๓ เมื่อวันที่ ๒๒ พฤษภาคม ๒๕๕๗ มีการรัฐประหาร ต่อมาวันที่ ๓ มีนาคม ๒๕๕๘ พลเอกวิลาศ อรุณศรี เลขาธิการนายกรัฐมนตรี มีคำสั่งสำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรี ที่ ๓๒/๒๕๕๘ แต่งตั้งคณะกรรมการตรวจสอบขั้นตอนการดำเนินโครงการ Roadshow สร้างอนาคตไทย ๒๐๒๐ ตามเอกสารหมายเลข ๑๐๑ จำเลยที่ ๔ และที่ ๕ ต่างมีหนังสือร้องเรียนไปยังหัวหน้าคณะรักษาความสงบเรียบร้อยแห่งชาติ กรณียังไม่ได้รับเงินค่าจ้างตามสัญญา ตามเอกสารหมายเลข ๘๘ ต่อมาวันที่ ๑๓ มีนาคม ๒๕๕๘ คณะกรรมการดังกล่าวรายงานผลการตรวจสอบว่า ขั้นตอนการดำเนินโครงการเป็นไปตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการพัสดุ พ.ศ. ๒๕๓๕ ตามเอกสารหมายเลข ๑๐๓ วันที่ ๑๘ มีนาคม ๒๕๕๘ พลเอกอนันตพร กาญจนรัตน์ ประธานกรรมการติดตามและตรวจสอบการใช้จ่ายงบประมาณภาครัฐ มีหนังสือที่ คสช.(คตร)/๔๓๙ ถึงเลขาธิการนายกรัฐมนตรี แจ้งว่าหากสำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรีพิจารณาแล้วเห็นว่าการดำเนินการเป็นไปตามกฎระเบียบ ก็สามารถพิจารณาชำระค่าจ้างให้แก่ผู้รับจ้างได้ ตามเอกสารหมายเลข ๑๐๔ ต่อมาพลเอกวิลาศให้ความเห็นชอบอนุมัติ ให้เบิกจ่ายเงินค่าจ้างจำนวน ๒๓๙,๗๐๐,๐๐๐ บาท แก่จำเลยที่ ๔ และที่ ๕ โจทก์ได้สวนข้อเท็จจริงและรวบรวมพยานหลักฐานทั้งปวง และแจ้งข้อกล่าวหาแก่จำเลยทั้งหกกับพวกแล้ว ตามเอกสารหมายเลข ๑ ต่อมาโจทก์มีมติว่าการกระทำของจำเลยทั้งหกมีมูลความผิดอาญาตามฟ้อง จึงส่งรายงานสำนวนการไต่สวนเอกสาร พยานหลักฐาน และความเห็นไปอย่างอัยการสูงสุด ต่อมาอัยการสูงสุดเห็นว่ารายงาน เอกสารและความเห็น

ที่โจทก์ส่งไปให้ยังมีข้อไม่สมบูรณ์เพียงพอที่จะดำเนินคดีได้ ตามเอกสารหมาย จ.๒๐๘ และมีการตั้งคณะกรรมการร่วมระหว่างผู้แทนโจทก์และผู้แทนอัยการสูงสุด แต่ไม่อาจหาข้อยุติได้ตามเอกสารหมาย จ.๒๐๙ ถึง จ.๒๑๑ โจทก์จึงฟ้องคดีนี้เอง

ปัญหาที่ต้องวินิจฉัยประการแรกว่า ฟ้องโจทก์สำหรับจำเลยที่ ๑ และที่ ๒ ในความผิดตามประมวลกฎหมายอาญามาตรา ๑๕๗ และพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๑๒๓/๑ ชอบด้วยกฎหมายหรือไม่ เห็นว่า การพิจารณาคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองใช้ระบบไต่สวนโดยให้ศาลค้นหาความจริงเพื่อให้ได้ข้อเท็จจริงที่ถูกต้องตรงตามความจริงที่เกิดขึ้นในคดีนั้น ในกรณีฟ้องไม่ถูกต้องตามกฎหมาย ศาลมีอำนาจสั่งให้โจทก์แก้ฟ้องให้ถูกต้องได้ หากโจทก์ไม่ดำเนินการศาลจะมีคำสั่งไม่รับคำฟ้องทั้งหมดหรือบางส่วน หรือมีคำสั่งตามที่เห็นสมควรได้ เมื่อโจทก์ฟ้องคดีจึงเป็นหน้าที่ของศาลที่ต้องตรวจคำฟ้องว่าถูกต้องชอบด้วยกฎหมายหรือไม่ก่อนที่จะมีคำสั่งประทับรับฟ้อง คดีนี้ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองได้มีคำสั่งเมื่อวันที่ ๙ มีนาคม ๒๕๖๕ แล้วว่า ฟ้องโจทก์ข้อหาอื่นนอกจากความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๑๕๑ มีข้อความตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๑๕๘ แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา ประกอบพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง พ.ศ. ๒๕๖๐ มาตรา ๘ วรรคสาม โดยมีข้อความที่เป็นการกล่าวหาและระบุพฤติการณ์ที่กล่าวหาว่าจำเลยที่ ๑ และที่ ๒ กระทำความผิดเพียงพอที่จะดำเนินกระบวนการไต่สวนข้อเท็จจริงต่อไปได้แล้ว จึงเป็นคำฟ้องที่ถูกต้องตามมาตรา ๒๖ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง

พ.ศ. ๒๕๖๐ การที่จำเลยที่ ๑ และที่ ๒ ให้การต่อสู้คดีดีกว่าฟ้องโจทก์ในส่วนจำเลยที่ ๑ และที่ ๒ สำหรับความผิดตามประมวลกฎหมายอาญามาตรา ๑๕๗ และพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๑๒๓/๑ เป็นฟ้องที่เคลือบคลุมและขาดองค์ประกอบความผิดไม่ชอบด้วยกฎหมายในภายหลังจากที่ศาลได้พิจารณาและมีคำสั่งในเรื่องดังกล่าวแล้ว กรณีจึงไม่จำเป็นต้องวินิจฉัยปัญหาซ้ำอีก

ปัญหาต้องวินิจฉัยต่อไปว่า การไต่สวนข้อเท็จจริงของโจทก์ชอบด้วยกฎหมายหรือไม่ โดยจำเลยที่ ๑ และที่ ๒ ให้การต่อสู้ว่า การไต่สวนของโจทก์ไม่ชอบด้วยระเบียบคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการไต่สวนข้อเท็จจริงของพนักงานไต่สวน พ.ศ. ๒๕๕๐ ข้อ ๒๑ วรรคท้าย เนื่องจากจำเลยที่ ๑ และที่ ๒ ขอให้โจทก์เรียกพยานมาไต่สวนเพิ่มเติม ซึ่งเป็นพยานที่เกี่ยวกับประเด็นที่กล่าวหา และมีได้เป็นการประวิงให้ชักช้า แต่โจทก์ไม่ไต่สวนพยานดังกล่าวตามที่จำเลยที่ ๑ และที่ ๒ ร้องขอหรือตามที่ยกการสูงสุดมีความเห็นว่าจำเป็นต้องไต่สวนเพิ่มเติม จึงเป็นการดำเนินการโดยเร่งรีบ รวบรัดไม่เป็นธรรม และมีลักษณะเป็นการก่อกวนแก่งแย่งจำเลยที่ ๑ และที่ ๒ ส่วนการไต่สวนของโจทก์ไม่อาจนำมาเป็นหลักในการพิจารณาได้ นั้น เห็นว่า ก่อนเกิดเหตุคดีนี้ได้มีระเบียบคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติว่าด้วยการไต่สวนข้อเท็จจริง พ.ศ. ๒๕๕๕ ให้ยกเลิกระเบียบคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการไต่สวนข้อเท็จจริงของพนักงานไต่สวน พ.ศ. ๒๕๕๐ และหลังเกิดเหตุก่อนแจ้งข้อกล่าวหาจำเลยที่ ๑ และที่ ๒ มีระเบียบคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติว่าด้วยการตรวจสอบและไต่สวนข้อเท็จจริง พ.ศ. ๒๕๖๑ ให้ยกเลิกระเบียบคณะกรรมการป้องกันและ

ปราบปรามการทุจริตแห่งชาติว่าด้วยการไต่สวนข้อเท็จจริง พ.ศ. ๒๕๕๕ คดีนี้จำเลยที่ ๑ ลงชื่อรับทราบข้อกล่าวหาเมื่อวันที่ ๖ พฤศจิกายน ๒๕๖๒ ตามบันทึกการแจ้งข้อกล่าวหาเอกสารหมายเลข ๑๒๓ แผ่นที่ ๓๐๒๗ จำเลยที่ ๒ ลงชื่อทราบข้อกล่าวหาเมื่อวันที่ ๒๒ ตุลาคม ๒๕๖๒ ตามบันทึกการแจ้งข้อกล่าวหาเอกสารหมายเลข ๑๒๔ แผ่นที่ ๓๐๔๖ จำเลยที่ ๑ มีหนังสือชี้แจงข้อกล่าวหาฉบับลงวันที่ ๓ ธันวาคม ๒๕๖๒ ขอร้องพยานบุคคล ๖ คน ตามเอกสารหมายเลข ๑๓๒ ซึ่งขณะนั้นได้มีพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ และระเบียบคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติว่าด้วยการตรวจสอบและไต่สวนข้อเท็จจริง พ.ศ. ๒๕๖๑ ประกาศใช้บังคับแล้ว กรณีไม่อาจนำระเบียบคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการไต่สวนข้อเท็จจริงของพนักงานไต่สวน พ.ศ. ๒๕๕๐ ข้อ ๒๑ วรรคท้าย ที่ออกตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๒ มาใช้บังคับแก่คดีนี้ดังที่จำเลยที่ ๑ และที่ ๒ อ้างได้ ซึ่งตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๔๖ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า “ในการดำเนินการไต่สวนหรือไต่สวนเบื้องต้น คณะกรรมการ ป.ป.ช. คณะกรรมการไต่สวน หัวหน้าพนักงานไต่สวน หรือพนักงานไต่สวน แล้วแต่กรณี ต้องดำเนินการเพื่อให้ได้ข้อเท็จจริงที่ถูกต้องตรงตามความจริงที่เกิดขึ้น ไม่ว่าจะเป็นผู้หรือเป็นโทษต่อผู้ถูกกล่าวหา” และวรรคสามบัญญัติว่า “ในกรณีที่ผู้ถูกกล่าวหาขอให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. คณะกรรมการไต่สวน หรือหัวหน้าพนักงานไต่สวนเรียกบุคคลหรือเรียกเอกสารจากบุคคลใด ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. หรือพนักงานไต่สวนดำเนินการตามที่ร้องขอ แต่ผู้ถูกกล่าวหาต้องร้องขอภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งข้อ

กล่าวหา ทั้งนี้ เว้นแต่คณะกรรมการ ป.ป.ช. คณะกรรมการไต่สวน หรือกรรมการที่กำกับดูแลเห็นว่าผู้ถูกกล่าวหาจงใจประวิงเวลา หรือใช้สิทธิโดยไม่สุจริต หรือบุคคลหรือเอกสารที่ขอให้เรียกนั้น ไม่มีผลต่อการวินิจฉัยของคณะกรรมการ ป.ป.ช. แต่ต้องบันทึกเหตุนั้นไว้ในสำนวนการไต่สวนหรือรายงานการไต่สวนเบื้องต้นด้วย” และระเบียบคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติว่าด้วยการตรวจสอบและไต่สวนข้อเท็จจริง พ.ศ. ๒๕๖๑ ข้อ ๗๗ วรรคสาม ได้กำหนดไว้ในทำนองเดียวกัน ดังนี้ หากจำเลยที่ ๑ และที่ ๒ จะขอให้คณะอนุกรรมการไต่สวนเรียกบุคคลเป็นพยานก็ชอบที่จะต้องดำเนินการร้องขอภายในสามสิบวัน นับแต่วันที่ได้รับแจ้งข้อกล่าวหา ซึ่งสำหรับจำเลยที่ ๑ คือ วันที่ ๖ พฤศจิกายน ๒๕๖๒ และจำเลยที่ ๒ คือวันที่ ๒๒ ตุลาคม ๒๕๖๒ แม้จำเลยที่ ๑ จะร้องขออ้างพยานบุคคลมาในหนังสือชี้แจงข้อกล่าวหาลงวันที่ ๓ ธันวาคม ๒๕๖๒ แต่ปรากฏว่าหนังสือฉบับดังกล่าวได้รับการรับรองจากโนตารีปับลิกเขตบริหารพิเศษฮ่องกงแห่งสาธารณรัฐประชาชนจีนเมื่อวันที่ ๓ ธันวาคม ๒๕๖๒ ต่อมาสำนักบริหารกลางสำนักงาน ป.ป.ช. ได้ลงรับหนังสือฉบับดังกล่าวเมื่อวันที่ ๑๓ ธันวาคม ๒๕๕๖ ตามเอกสารหมายเลข จ.๑๓๒ แผ่นที่ ๓๓๕๔ อันเป็นหลักฐานแสดงว่าจำเลยที่ ๑ เพิ่งร้องขอให้เรียกพยานบุคคลเมื่อวันที่ ๑๓ ธันวาคม ๒๕๖๒ ส่วนจำเลยที่ ๒ ได้ร้องขออ้างพยานบุคคลมาในหนังสือชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาลงวันที่ ๓ มกราคม ๒๕๖๓ ตามเอกสารหมายเลข จ.๑๓๓ ถือได้ว่าจำเลยที่ ๑ และที่ ๒ ร้องขอเมื่อล่วงพ้นกำหนดเวลาสามสิบวัน นับแต่วันที่ได้รับแจ้งข้อกล่าวหาแล้ว กรณีจึงไม่จำเป็นต้องดำเนินการตามที่จำเลยที่ ๑ และที่ ๒ ร้องขอก็ได้ เมื่อคณะอนุกรรมการไต่สวนเห็นว่าข้อเท็จจริงที่ได้จากการไต่สวนเพียงพอที่จะวินิจฉัยมูลความผิดของผู้ถูกกล่าวหา ย่อมมีดุลพินิจที่จะไม่ทำการไต่สวนเพิ่มเติมตามที่ผู้ถูกกล่าวหาร้องขอได้ แม้ต่อมาอัยการสูงสุดได้แจ้งข้อไม่สมบูรณ์พอที่จะ

ดำเนินคดีแก่จำเลยที่ ๑ และที่ ๒ กับพวก โดยระบุให้การดำเนินการไต่สวนข้อเท็จจริงโดยสอบพยาน ๘ ปาก ดังกล่าวด้วย แต่โจทก์เห็นว่าข้อเท็จจริงและพยานหลักฐานในคดีนี้สมบูรณ์เพียงพอที่จะฟ้องคดีได้แล้ว จึงไม่จำเป็นต้องรวบรวมพยานหลักฐานเพิ่มเติมอีก ตามเอกสารหมาย จ.๒๐๙ ก็เป็นดุลพินิจของโจทก์ในการพิจารณาถึงความสมบูรณ์ของพยานหลักฐานว่าเพียงพอที่จะดำเนินคดีแล้วหรือไม่ ซึ่งโจทก์และอัยการสูงสุดย่อมมีความเห็นแตกต่างกันได้ และเมื่อไม่อาจหาข้อยุติได้ โจทก์จึงมีอำนาจยื่นฟ้องคดีเอง ตามที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๗๗ วรรคสาม ทั้งศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองมีอำนาจไต่สวนข้อเท็จจริงและพยานหลักฐานเพิ่มเติมในเรื่องที่จำเลยที่ ๑ และที่ ๒ ถูกกล่าวหาหนีออกไปจากที่ปรากฏในสำนวนของโจทก์ได้ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง พ.ศ. ๒๕๖๐ มาตรา ๖ วรรคหนึ่ง โดยมีได้ผูกพันศาลว่าข้อเท็จจริงเป็นดังที่โจทก์สรุปในสำนวนของโจทก์ ดังนั้น การสรุปสำนวนพร้อมทำความเห็นของโจทก์จะถูกต้องหรือไม่ อย่างไร รวมทั้งควรสอบพยานเพิ่มเติมหรือไม่ จึงไม่เป็นเหตุทำให้การไต่สวนของโจทก์เสียไป ประกอบกับจำเลยที่ ๑ และที่ ๒ ยังมีสิทธิที่จะโต้แย้งและนำพยานหลักฐานต่าง ๆ มาให้ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองไต่สวน เพื่อหักล้างพยานหลักฐานในสำนวนของโจทก์ได้ ดังนั้น ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองจึงนำสำนวนการไต่สวนของโจทก์มาเป็นหลักในการพิจารณาได้ ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง พ.ศ. ๒๕๖๐ มาตรา ๖ วรรคสอง นอกจากนั้น คดีนี้ได้มีการไต่สวนพยานบุคคลมากถึง ๔๒ ปาก บ่งชี้ว่าคณะอนุกรรมการไต่สวนได้ใช้ดุลพินิจไป

ตามอำนาจหน้าที่ที่ได้เป็นการไต่สวนอย่างเร่งรีบรวดเร็วแต่อย่างใด และเมื่อได้มีการแจ้งข้อกล่าวหาแก่จำเลยที่ ๑ และที่ ๒ แล้วโจทก์ได้เปิดโอกาสให้จำเลยที่ ๑ และที่ ๒ มีหนังสือชี้แจงแจ้งข้อกล่าวหาได้อย่างเต็มที่ ข้อเท็จจริงจึงฟังไม่ได้ว่า โจทก์ทำการไต่สวนข้อเท็จจริงโดยไม่เป็นธรรมและเป็นการกลั่นแกล้งจำเลยที่ ๑ และที่ ๒ ดังที่อ้าง ส่วนที่จำเลยที่ ๑ อ้างว่าโจทก์ไม่อาจอ้างนายพงษ์ศักดิ์ ศิริวงษ์ และนางปนัดดา เลี้ยวรุ่งโรจน์ เป็นพยานได้ นั้น เห็นว่า ข้อเท็จจริงไม่ปรากฏว่ามีเจ้าพนักงานผู้ใดกระทำการโดยมิชอบ เพื่อให้ นายพงษ์ศักดิ์และนางปนัดดาให้การผิดไปจากความจริงหรือตามแนวทางที่กำหนดไว้ล่วงหน้าให้เป็นผลร้ายแก่จำเลยที่ ๑ คำให้การดังกล่าวจึงมิได้เป็นพยานที่เกิดขึ้นจากการจงใจ มีคำมั่นสัญญา ชูเชิญ หลอกลวง หรือโดยมิชอบประการอื่นตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๒๒๖ ประกอบพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง พ.ศ. ๒๕๖๐ มาตรา ๘ วรรคสาม โจทก์ย่อมอ้างนายพงษ์ศักดิ์และนางปนัดดาเป็นพยานได้ ส่วนจะรับฟังคำพยานดังกล่าวได้เพียงใดหรือไม่ เป็นดุลพินิจของศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองที่จะวินิจฉัยอีกชั้นหนึ่ง การไต่สวนข้อเท็จจริงของโจทก์จึงชอบด้วยกฎหมายแล้ว

ปัญหาต้องวินิจฉัยประการต่อไปว่า จำเลยที่ ๑ ถึงที่ ๓ นำงบกลางจำนวน ๔๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท มาจัดทำโครงการ Roadshow ชอบด้วยกฎหมายหรือไม่ เห็นว่า คณะรัฐมนตรีได้มีมติเมื่อวันที่ ๑๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๒ เรื่อง แนวทางการปฏิบัติกรณีการขออนุมัติใช้เงินงบกลางรายการเงินสำรองจ่ายเพื่อกรณีฉุกเฉินหรือจำเป็น กำหนดแนวทางปฏิบัติดังนี้

ข้อ ๑. กรณีที่ส่วนราชการหรือรัฐวิสาหกิจใดมีความจำเป็นต้องใช้จ่ายงบประมาณนอกเหนือจากที่ได้รับการจัดสรรหรือได้รับการจัดสรรงบประมาณแล้วไม่เพียงพอ ให้พิจารณาตรวจสอบและ

ปรับแผนการใช้จ่ายงบประมาณที่ได้รับเป็นลำดับแรกก่อน หากไม่สามารถดำเนินการดังกล่าวได้ และมีความจำเป็นเร่งด่วนต้องขอใช้เงินงบกลาง รายการเงินสำรองจ่ายเพื่อกรณีฉุกเฉินหรือจำเป็น ให้เสนอเรื่องต่อรัฐมนตรีเจ้าสังกัดพิจารณาก่อน เว้นแต่เป็นกรณีที่คุณะรัฐมนตรีหรือนายกรัฐมนตรีได้อนุมัติในหลักการแล้ว โดยให้พิจารณาเฉพาะกรณีที่มีความจำเป็นและเร่งด่วนที่จะต้องรีบดำเนินการเพื่อมิให้เกิดความเสียหายแก่ราชการเท่านั้น หากเป็นกรณีที่มีความจำเป็นต้องใช้จ่ายจำนวนมากหรือไม่เร่งด่วนให้พิจารณาเสนอขอตั้งงบประมาณรายจ่ายประจำปี โดยเตรียมการล่วงหน้าแต่เนิ่น ๆ หรือเสนอขอแปรญัตติงบประมาณเพิ่มเติม ในกรณีที่ไม่สามารถเสนอขอตั้งงบประมาณรายจ่ายประจำปีได้ทันเวลา ทั้งนี้ ในการนำเสนอคุณะรัฐมนตรีให้ยืนยันผลการตรวจสอบดังกล่าวให้ชัดเจนในหนังสือเสนอเรื่องด้วย ข้อ ๒. การขอใช้เงินงบกลาง รายการเงินสำรองจ่ายเพื่อกรณีฉุกเฉินหรือจำเป็น ให้ส่วนราชการหรือรัฐวิสาหกิจเจ้าของเรื่องทำความเข้าใจกับสำนักงบประมาณ โดยกำหนดให้ผู้อำนวยการสำนักงบประมาณพิจารณานำเสนอนายกรัฐมนตรีพิจารณาให้ความเห็นชอบก่อน โดยหากนายกรัฐมนตรีเห็นสมควรจะเสนอให้คุณะรัฐมนตรีพิจารณาหลักการก่อนก็ได้ ตามเอกสารหมายเลข ๑๒ การที่จำเลยที่ ๑ ในฐานะนายกรัฐมนตรีผู้มีอำนาจอนุมัติให้ใช้เงินงบกลางย่อมต้องอยู่ภายใต้กรอบของมติคุณะรัฐมนตรีดังกล่าว จากการไต่สวนนายพงษ์ศักดิ์ ศิริวงษ์ ผู้อำนวยการสำนักบริหารกลาง สำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรี ในขณะที่เกิดเหตุ พยานโจทก์ เบิกความว่า จำเลยที่ ๓ สั่งการให้พยานดำเนินการจัดจ้างโครงการ Roadshow โดยใช้จ่ายจากงบประมาณรายจ่ายประจำปี พ.ศ. ๒๕๕๗ งบรายจ่ายอื่น ค่าใช้จ่ายในการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ของรัฐบาล โดยจำเลยที่ ๓ มอบเอกสารเกี่ยวกับรายละเอียดโครงการตามที่ได้ประชุมร่วมกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องให้พยาน เอกสาร

ดังกล่าวมีการกำหนดเวลา สถานที่ และกิจกรรมที่จะดำเนินการ รวม ๑๒ จังหวัด เริ่มที่จังหวัดหนองคายในวันที่ ๔ - ๖ ตุลาคม ๒๕๕๖ และจังหวัดนครราชสีมาในวันที่ ๑๑ - ๑๓ ตุลาคม ๒๕๕๖ แสดงให้เห็นว่าโครงการ Roadshow เป็นโครงการที่รัฐบาลมีนโยบายจะดำเนินการที่แน่นอน โดยการกำหนดเวลาเริ่มดำเนินโครงการ Roadshow เกิดขึ้นจากการพิจารณาของหน่วยงานต่าง ๆ มิใช่เป็นการตัดสินใจของจำเลยที่ ๑ ถึงที่ ๓ โดยลำพัง อีกทั้งได้ความจากนายกรณินทร์ กาญจนมัย ที่ปรึกษาสำนักงบประมาณ พยานโจทก์เบิกความว่า โครงการ Roadshow มีวัตถุประสงค์เพื่อสร้างความเข้าใจให้ประชาชนได้รับทราบข้อมูลและมีความเข้าใจที่ถูกต้องเกี่ยวกับการออกร่างพระราชบัญญัติให้อำนาจกระทรวงการคลังกู้เงินเพื่อการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านการคมนาคมขนส่งของประเทศ พ.ศ. ... ด้วย สื่อแสดงว่าการวางแผนดำเนินงานโครงการ Roadshow อย่างเร่งด่วนนั้น มีความมุ่งหมายเพื่อดำเนินการรณรงค์ประชาสัมพันธ์และจัดให้ประชาชนร่วมแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับโครงการที่จะเกิดขึ้นภายใต้ร่างพระราชบัญญัติฉบับดังกล่าวที่กำลังอยู่ในระหว่างการพิจารณาของสภาผู้แทนราษฎรในวาระที่ ๒ และวาระที่ ๓ เมื่อวันที่ ๑๙ - ๒๐ กันยายน ๒๕๕๖ โดยมีกรอบเวลาเร่งด่วนที่หน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องร่วมกันกำหนดไว้ตามนโยบายของรัฐบาล กรณีจึงมิได้เป็นการวางแผนกำหนดเวลาดำเนินโครงการ Roadshow อย่างเร่งด่วนหรือกระชั้นชิด เพียงเพื่อให้เป็นเหตุอ้างใช้งบกลาง ซึ่งหากจะวางแผนเช่นนั้นแต่แรกก็คงไม่แยกใช้งบกลางเฉพาะส่วน ๔๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท กรณีถือได้ว่าสำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรีมีภารกิจที่จะต้องดำเนินการโครงการ Roadshow ตามที่หน่วยงานที่เกี่ยวข้องร่วมกันกำหนดเวลาไว้แล้ว นอกจากนี้คดีได้ความจากนายกรณินทร์ นายพงษ์ศักดิ์ และนางปนัดดา เลี้ยวรุ่งโรจน์ ซึ่งขณะเกิดเหตุได้รับมอบหมายให้ปฏิบัติงานหัวหน้า

ฝ่ายพัสดุ สำนักบริหารกลาง สำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรี พยานโจทก์เบิกความสอดคล้องกันว่า เมื่อประมาณเดือนสิงหาคม ๒๕๕๖ จำเลยที่ ๑ มอบหมายให้สำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรีเป็นหน่วยงานดำเนินการจัดทำโครงการ Roadshow ที่ยังไม่ได้ตั้งงบประมาณสำหรับโครงการดังกล่าวไว้ จึงไม่อยู่ในหลักเกณฑ์การใช้งบประมาณรายจ่ายประจำปีของปีงบประมาณไปพลางก่อนได้ โดยโครงการลงทุนโครงสร้างพื้นฐานด้านระบบคมนาคมขนส่งของประเทศ เป็นหนึ่งในยุทธศาสตร์ของประเทศได้บรรจุไว้ในงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๗ หมวดงบประมาณรายจ่ายอื่น ค่าใช้จ่ายในการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ของรัฐบาล จำนวน ๕๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท ซึ่งรวมถึงโครงการ Roadshow แต่ปรากฏว่าพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๗ ประกาศใช้ไม่ทันในวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๖ กรณีจึงมีอาจใช้งบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๗ ได้ จึงเป็นที่เห็นได้ว่า กรณีไม่อาจใช้ทั้งงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๖ และงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๗ มาดำเนินโครงการ Roadshow ได้ตามที่กำหนดเวลาไว้ กรณีถือได้ว่าสำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรีมีเหตุที่จะต้องใช้จ่ายงบประมาณนอกเหนือจากที่ได้รับการจัดสรร หรือได้รับการจัดสรรงบประมาณแล้วไม่เพียงพอ และไม่อาจปรับแผนดำเนินการหรือใช้เงินงบประมาณอื่นได้ อันเป็นเหตุที่เกิดขึ้นโดยมิได้คาดหมาย ย่อมเป็นการกระทำในกรณีมีความจำเป็นต้องใช้งบประมาณ ดังนั้น การที่จำเลยที่ ๑ อนุมัติเห็นชอบตามที่จำเลยที่ ๒ และที่ ๓ เสนอให้ใช้งบกลางจำนวน ๔๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท จึงเป็นการดำเนินการไปตามลำดับขั้นตอนปกติตามมติคณะรัฐมนตรีดังกล่าว ส่วนที่โจทก์กล่าวหาว่าจำเลยที่ ๑ ในฐานะนายกรัฐมนตรีใช้ดุลพินิจปิดผันอนุมัติงบกลางจำนวน ๔๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท ตามที่จำเลยที่ ๒ และที่ ๓ ได้ร่วมกันตั้งเรื่องเสนอมา

โดยโครงการ Roadshow ไม่ใช่กรณีที่มีความจำเป็นหรือเร่งด่วน หากไม่ดำเนินการแล้วอาจจะเสียหายแก่ทางราชการ อันเป็นการฝ่าฝืนต่อมติคณะรัฐมนตรีข้างต้น ซึ่งจำเลยที่ ๑ ถึงที่ ๓ ทราบดีว่าสำนักคณะกรรมการปฏิรูปกฎหมายเสนอแนะว่าร่างพระราชบัญญัติให้อำนาจกระทรวงการคลังกู้เงินเพื่อการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านคมนาคมขนส่งของประเทศ พ.ศ. ... อาจขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญซึ่งมีผลให้ร่างพระราชบัญญัติฉบับดังกล่าวตกไป ทำให้โครงการไม่มีความแน่นอนว่าจะเกิดเป็นรูปธรรมได้ ตามเอกสารหมายเลข จ.๒๘ และไม่ได้ศึกษาผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมและประชาชน อีกทั้งผู้นำฝ่ายค้านกับสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรอภิปรายว่าร่างพระราชบัญญัติฉบับดังกล่าวอาจขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ และจะส่งเรื่องให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณา ตามเอกสารหมายเลข จ.๒๕ และ จ.๒๖ ซึ่งสอดคล้องกับที่เวลาต่อมาศาลรัฐธรรมนูญมีคำวินิจฉัยว่าการออกพระราชบัญญัติฉบับดังกล่าวมิใช่กรณีจำเป็นเร่งด่วน นั้น เห็นว่า ขณะที่จำเลยที่ ๑ ได้มีคำสั่งอนุมัติถึงกลางเมื่อวันที่ ๒๕ กันยายน ๒๕๕๖ นั้น ยังไม่มีข้อสรุปที่ชัดเจนเป็นยุติว่าร่างพระราชบัญญัติให้อำนาจกระทรวงการคลังกู้เงินเพื่อการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านคมนาคมขนส่งของประเทศ พ.ศ. ... ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ เนื่องจากในขณะนั้นยังไม่ได้มีผู้ใดไปยื่นคำร้องต่อศาลรัฐธรรมนูญเพื่อให้พิจารณาวินิจฉัย อีกทั้งข้อเท็จจริงกลับปรากฏว่าโครงการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านการคมนาคมขนส่งของประเทศได้ผ่านการพิจารณาจากหน่วยงานฝ่ายบริหารที่เกี่ยวข้องและผ่านมติคณะรัฐมนตรีมาแล้วโดยไม่มีข้อทักท้วง ประกอบกับผู้อำนวยการสำนักงบประมาณได้พิจารณาแล้วมีความเห็นว่ารัฐบาลได้มีโครงการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านคมนาคมขนส่งของประเทศจำเป็นต้องดำเนินการโครงการประชาสัมพันธ์ภายในกรอบเวลาตามนโยบายของรัฐบาล แต่สำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรีไม่ได้ขอตั้งงบประมาณ

รองรับไว้เพื่อการดังกล่าว จึงเห็นสมควรที่นายกรัฐมนตรีจะอนุมัติงบกลางนี้ได้ ในวงเงิน ๔๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท ตามเอกสารหมาย จ.๓๖ กรณีย่อมมีเหตุผลเพียงพอให้จำเลยที่ ๑ ถึงที่ ๓ เชื่อว่าจำเลยที่ ๑ มีอำนาจอนุมัติใช้เงินงบกลางตามมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๑๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๒ จึงฟังได้ว่าจำเลยที่ ๑ ถึงที่ ๓ ใช้ดุลพินิจกระทำไปบนพื้นฐานของข้อมูลและข้อเท็จจริงเท่าที่มีอยู่ในขณะนั้น ส่วนกรณีศึกษาโครงการจะมีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมและประชาชนอย่างไรนั้น เป็นเรื่องที่รัฐบาลจะต้องดำเนินการตามกฎหมายที่เกี่ยวข้องต่อไป แม้ต่อมาวันที่ ๑๒ มีนาคม ๒๕๕๗ ศาลรัฐธรรมนูญจะมีคำวินิจฉัยที่ ๓ - ๔/๒๕๕๗ ว่า ร่างพระราชบัญญัติให้อำนาจกระทรวงการคลังกู้เงินเพื่อการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านคมนาคมขนส่งของประเทศ พ.ศ. ... ๒๕๕๗ โดยมิใช่กรณีเร่งด่วนก็ตาม ตามเอกสารหมาย จ.๘๓ โดยคำวินิจฉัยของศาลรัฐธรรมนูญมิได้ มีประเด็นวินิจฉัยโดยตรงว่าโครงการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านคมนาคมขนส่งของประเทศ และโครงการ Roadshow มิใช่โครงการจำเป็นเร่งด่วนหรือไม่ และมีได้วินิจฉัยถึงความรับผิดชอบทางอาญาของบุคคลใด ประกอบกับโครงการลงทุนพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานระบบคมนาคมของประเทศและโครงการ Roadshow เป็นการดำเนินการตามนโยบายที่รัฐบาลแถลงต่อรัฐสภา อันเป็นหน้าที่ของรัฐบาลตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยที่บัญญัติให้รัฐสภาเท่านั้น ตรวจสอบการกระทำของรัฐบาล ดังนั้น ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง ไม่มีอำนาจที่จะวินิจฉัยว่าโครงการ Roadshow ซึ่งเป็นนโยบายของรัฐบาลชอบด้วยกฎหมายหรือมีความเหมาะสมหรือไม่ คงมีแต่อำนาจตรวจสอบการกระทำของจำเลยที่ ๑ ถึงที่ ๓ ว่าเป็นการกระทำความผิดอาญาตามฟ้องหรือไม่เท่านั้น เมื่อจำเลยที่ ๑ ถึงที่ ๓ ไม่อาจรู้ล่วงหน้าได้ว่าศาลรัฐธรรมนูญจะมีคำวินิจฉัยเป็นประการใด ย่อมถือไม่ได้ว่าจำเลยที่ ๑ ถึงที่ ๓ มีเจตนา

โดยเล็งเห็นผลว่าโครงการ Roadshow ไม่อาจเกิดขึ้นได้อย่างแน่นอน ส่วนที่โจทก์กล่าวหาว่า วัตถุประสงค์และพื้นที่จัดโครงการ Roadshow บางส่วนซ้ำซ้อนกับโครงการที่กระทรวงคมนาคม ได้จัดทำไว้แล้ว เห็นว่า แม้โครงการ Roadshow จะมีการดำเนินการในพื้นที่เดียวกันกับโครงการ กระทรวงคมนาคมแต่ก็เป็นพื้นที่ ๒ จังหวัดแรก คือ จังหวัดหนองคายและจังหวัดนครราชสีมา เท่านั้น ทั้งยังปรากฏว่าโครงการ Roadshow มีภารกิจครอบคลุมมากกว่าเดิม เช่น การกระจาย ความเจริญสร้างเมืองใหม่ ผังเมือง ท่องเที่ยว อุตสาหกรรม เกษตร พาณิชยกรรม บริหารจัดการน้ำและ อุทกภัย อีกทั้งเรื่องงานและรูปแบบการจัดโครงการ Roadshow มีขนาดใหญ่กว่าและงบประมาณ มากกว่าที่กระทรวงคมนาคมเคยจัดขึ้น ทำให้โครงการ Roadshow มีหน่วยงานอื่นเข้ามา เกี่ยวข้องจำนวนมากนอกเหนือจากกระทรวงคมนาคม เพราะการกระทำโครงสร้างพื้นฐาน มีผลกระทบต่อหลากหลายภาคส่วน กรณีถือไม่ได้ว่าโครงการทั้งสองโครงการดังกล่าวดำเนินการ ซ้ำซ้อนกัน จากเหตุผลที่ได้วินิจฉัยดังกล่าว การที่จำเลยที่ ๓ ผู้รับผิดชอบโครงการ Roadshow เป็นผู้เสนอเรื่องขออนุมัติใช้งบกลางตามลำดับชั้นผ่านจำเลยที่ ๒ เพื่อพิจารณาผ่านเรื่องเสนอ จำเลยที่ ๑ อนุมัติใช้งบกลาง จำนวน ๔๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท เพื่อดำเนินการโครงการ Roadshow เป็นผลมาจากการปฏิบัติตามนโยบายของรัฐบาลที่หน่วยงานที่เกี่ยวข้องได้ร่วมกัน กำหนดเวลาการดำเนินการโครงการ Roadshow ที่จังหวัดหนองคายในระหว่างวันที่ ๔ - ๖ ตุลาคม ๒๕๕๖ และจังหวัดนครราชสีมาในระหว่างวันที่ ๑๑ - ๑๓ ตุลาคม ๒๕๕๖ ซึ่งกรณี ดังกล่าวไม่สามารถใช้งบประมาณปกติได้ทัน อันเป็นเหตุการณ์ที่อยู่นอกเหนือการสั่งการและ ควบคุมของจำเลยที่ ๑ ถึงที่ ๓ กรณีถือได้ว่าเป็นเรื่องที่ส่วนราชการมีความจำเป็นต้องใช้ งบประมาณนอกเหนือจากที่ได้รับการจัดสรรงบประมาณ ไม่อาจปรับแผนการใช้จ่ายงบประมาณ

ที่ได้รับได้ และถือว่ามีค่าจำเป็นเร่งด่วนที่สามารถขอใช้เงินงบกลางได้ โดยผู้อำนวยการสำนักงบประมาณได้พิจารณาให้ความเห็นชอบแล้ว โดยไม่ปรากฏว่าจำเลยที่ ๑ ถึง ๓ มีเจตนาร่วมกันดำเนินการอนุมัติใช้งบกลางอันเป็นการฝ่าฝืนมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๑๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๒ เพื่อก่อให้เกิดความเสียหายแก่สำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรี หรือมีเจตนาทุจริตในขั้นตอนการขออนุมัติใช้งบกลางแต่อย่างใด ดังนี้ พยานหลักฐานทางไต่สวนรับฟังไม่ได้ว่า จำเลยที่ ๑ ถึงที่ ๓ ดำเนินการนำงบกลางจำนวน ๔๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท มาจัดทำโครงการ Roadshow โดยมีขอบอันจะเป็นความผิดตามฟ้อง

ปัญหาต้องวินิจฉัยประการต่อไปว่า การที่จำเลยที่ ๔ และที่ ๕ เป็นผู้รับจ้างจัดทำโครงการ Roadshow จำนวน ๑๒ จังหวัด เป็นผลมาจากการที่จำเลยที่ ๑ ถึงที่ ๓ ร่วมกันกำหนดตัวบุคคลให้เป็นผู้รับจ้างไว้ล่วงหน้า โดยมุ่งหมายมิให้มีการแข่งขันราคาอย่างเป็นธรรม เพื่อเอื้อประโยชน์แก่จำเลยที่ ๔ และที่ ๕ และจำเลยที่ ๑ ถึงที่ ๓ ดำเนินการนำงบประมาณจำนวน ๔๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท และจำนวน ๒๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท มาใช้จ่ายในโครงการ Roadshow โดยมีขอบ เพื่อให้เกิดความเสียหายแก่สำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรีและทางราชการ หรือโดยทุจริตตามฟ้องหรือไม่

ก่อนอื่นจะพิเคราะห์ปัญหาที่ว่า จำเลยที่ ๑ ถึงที่ ๓ ร่วมกันตกลงให้จำเลยที่ ๔ และที่ ๕ เป็นผู้รับจ้างจัดทำโครงการ Roadshow ไว้ล่วงหน้าตั้งแต่ก่อนเริ่มการจัดจ้างหรือไม่ สำหรับจำเลยที่ ๑ นั้น เห็นว่า แม้นายพงษ์ศักดิ์ นางปนัดดา นายสรายุทธ มหวลีย์รัตน์ ซึ่งเป็นอดีตกรรมการผู้จัดการบริษัทสยามสปอร์ตมีเดีย แมเนจเมนท์ จำกัด และนางสาวคัทริน สุวรรรัตน์ อดีตกรรมการผู้จัดการบริษัทดังกล่าว พยานโจทก์ต่างเบิกความยืนยันว่า จำเลยที่ ๑ ได้เป็น

ประธานในที่ประชุม และได้สอบถามรายละเอียดโครงการรวมถึงทักท้วงให้แก่ไขรูปแบบของงาน (Presentation) ที่จำเลยที่ ๔ นำมาเสนอ ข้อเท็จจริงจึงฟังได้ว่าจำเลยที่ ๑ เข้าร่วมประชุมในเรื่องดังกล่าวด้วย แต่จำเลยที่ ๑ เป็นผู้สั่งการมอบหมายให้สำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรีจัดทำโครงการ Roadshow จึงเป็นธรรมดาที่จำเลยที่ ๑ จะสั่งให้แก่ไขรูปแบบของงานที่นำมาเสนอได้ การกระทำของจำเลยที่ ๑ ดังกล่าวจึงมิได้มีส่วนใดที่ผิดปกติหรือนอกเหนือไปจากการติดตามงานที่ดำเนินการไปตามนโยบายของรัฐบาล ประกอบกับการดำเนินการจัดเตรียมการประชุมนำเสนอรูปแบบในการจัดงานแถลงข่าวล้วนเป็นรายละเอียดในขั้นตอนการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบ ไม่อยู่ในวิสัยที่จำเลยที่ ๑ ซึ่งเป็นผู้บริหารสูงสุดจะทราบข้อเท็จจริงได้ทั้งหมด จึงมิใช่การกระทำของจำเลยที่ ๑ พยานหลักฐานจากการไต่สวนนอกจากนี้ไม่ปรากฏว่าจำเลยที่ ๑ ได้มีส่วนเกี่ยวข้องสั่งการหรือใช้อำนาจครอบงำหรือสมคบกับผู้มีหน้าที่ในขั้นตอนการเสนอราคาและจัดจ้างโครงการ Roadshow โดยมีขอบด้วยประการอื่นใด ดังนั้น ข้อเท็จจริงรับฟังไม่ได้ว่าจำเลยที่ ๑ ตกกลางวงหน้าให้จำเลยที่ ๔ และที่ ๕ เป็นผู้รับจ้างโครงการนี้

ในส่วนของจำเลยที่ ๒ นั้น เห็นว่า แม้จำเลยที่ ๒ จะมีหน้าที่และอำนาจกำกับดูแลสำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรีตามคำสั่งนายกรัฐมนตรี ที่ ๑๕๑/๒๕๕๖ ลงวันที่ ๒ กรกฎาคม ๒๕๕๖ ตามเอกสารหมาย จ.๑๑ และมีอำนาจอนุมัติให้สั่งจ้างตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการพัสดุ พ.ศ. ๒๕๓๕ ข้อ ๖๖ แต่ก็เป็นหน้าที่ทั่วไป จำเลยที่ ๒ มิได้รับมอบหมายให้เป็นผู้รับผิดชอบโครงการ Roadshow โดยตรง เพียงแต่จำเลยที่ ๒ ลงชื่ออนุมัติหลักการจัดโครงการตามเอกสารหมาย จ.๔๘ และ จ.๕๘ และลงชื่ออนุมัติให้จ้างจำเลยที่ ๔ เป็นผู้จัดทำโครงการตามเอกสารหมาย จ.๕๓ กับอนุมัติให้จ้างจำเลยที่ ๔ และที่ ๕ จัดทำโครงการ ตามเอกสาร

หมาย จ.๖๒ และ จ.๖๓ เท่านั้น โดยจำเลยที่ ๒ ไม่ได้เข้าไปมีส่วนรับรู้หรือเกี่ยวข้องกับโครงการ Roadshow มาตั้งแต่แรก อีกทั้งจำเลยที่ ๒ ไม่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการแต่งตั้งคณะกรรมการ กำหนดราคากลาง คณะกรรมการจัดจ้างโดยวิธีพิเศษ และคณะกรรมการตรวจรับจ้าง โครงการ Roadshow ส่วนในการนำเสนองาน (Presentation) ต่อที่ประชุม นั้น มีวัตถุประสงค์ เพื่อจะพิจารณาเฉพาะเรื่องรูปแบบงาน โดยเชิญบุคคลมาร่วมประชุมให้ข้อมูลเสนอความคิดเห็น เพื่อกำหนดรูปแบบแผนการประชาสัมพันธ์โครงการ อันเป็นขั้นตอนการจัดเตรียมงานโครงการ Roadshow เท่านั้น แม้จำเลยที่ ๒ จะได้เข้าร่วมประชุมเกี่ยวกับการนำเสนองาน(Presentation) ดังที่นายพงษ์ศักดิ์เบิกความหรือไม่ ก็มีใช่เป็นการสั่งการหรือใช้อำนาจโดยมิชอบ เพียงแต่เป็นการ ร่วมประชุมเพื่อจะพิจารณาเรื่องรูปแบบงานเช่นเดียวกับบุคคลอื่นเท่านั้น อีกทั้งการประชุม ดังกล่าวมิใช่เป็นขั้นตอนการการจัดจ้างหรือกำหนดตัวผู้รับจ้าง ประกอบกับพยานหลักฐาน ไม่ปรากฏว่าจำเลยที่ ๒ กระทำการใดเพื่อเอื้อประโยชน์แก่จำเลยที่ ๔ และที่ ๕ ให้เป็นผู้รับจ้าง โครงการ Roadshow ดังนั้น พยานหลักฐานจึงรับฟังไม่ได้ว่าจำเลย ๒ ได้ตกลงกำหนดจำเลยที่ ๔ และที่ ๕ ให้เป็นผู้รับจ้างล่วงหน้าแต่อย่างใด

สำหรับจำเลยที่ ๓ จากการไต่สวนได้ความว่า ประมาณปลายเดือนสิงหาคม ๒๕๕๖ จำเลยที่ ๓ ได้เป็นประธานในการประชุมเตรียมการอย่างไม่เป็นทางการร่วมกับหน่วยงานราชการที่เกี่ยวข้องหลายครั้งที่ทำเนียบรัฐบาล เพื่อหารือและวางกรอบในการดำเนินการโครงการ Roadshow จนนำไปสู่การให้เอกชนเข้ามาดำเนินการ ซึ่งข้อนี้ได้ความจากนายพงษ์ศักดิ์พยาน โจทก์เบิกความว่า จำเลยที่ ๓ ร่วมประชุมกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เช่น สำนักงานคณะกรรมการ พัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ กระทรวงคมนาคม และกระทรวงมหาดไทย เป็นต้น

แสดงให้เห็นว่าแนวทางการสรรหาเอกชนมาดำเนินการมิใช่ข้อสั่งการของจำเลยที่ ๓ โดยลำพัง แต่เพียงผู้เดียว แต่เป็นข้อสรุปร่วมกันของหน่วยงานต่าง ๆ ในที่ประชุมว่าการจัดโครงการ Roadshow เป็นการเกินขีดความสามารถของสำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรี การที่จำเลยที่ ๓ มีส่วนร่วมพิจารณาให้เอกชนเข้ามาดำเนินการจึงไม่ใช่เรื่องที่ผิดปกติ ส่วนที่นายฐากร บุนปาน กรรมการผู้จัดการจำเลยที่ ๔ และนายสรายุทธกับพวก ไปพบจำเลยที่ ๓ ที่ทำเนียบรัฐบาลเพื่อขอทราบรายละเอียดโครงการ โดยจำเลยที่ ๓ เพียงแต่แจ้งให้จำเลยที่ ๔ และที่ ๕ ไปรวบรวมผลงานในอดีตมาเสนอ ก็เป็นเพียงการตรวจสอบคุณสมบัติเบื้องต้นของจำเลยที่ ๔ และที่ ๕ ก่อนว่ามีประสบการณ์และผลงานเพียงพอที่จะจัดทำรูปแบบของงานได้ทันเวลาเพื่อนำมาเสนอต่อที่ประชุมได้หรือไม่เท่านั้น อันเป็นหน้าที่ของจำเลยที่ ๓ ในฐานะผู้รับผิดชอบโครงการที่จะกระทำได้ ส่วนที่จำเลยที่ ๔ และที่ ๕ จัดทำรูปแบบงาน (Presentation) มาเสนอต่อที่ประชุมเป็นการกระทำโดยเปิดเผยแก่บุคคลอื่นจำนวนมาก แม้ที่ประชุมจะเห็นชอบงานที่จำนวนที่ ๔ นำเสนอก็มิได้เป็นการผูกมัดให้ต้องเลือกจำเลยที่ ๔ และที่ ๕ เป็นผู้รับจ้างไปด้วย เนื่องจากขั้นตอนนี้เป็นเพียงการเชิญบุคคลมาร่วมประชุมให้ข้อมูลเสนอความคิดเห็นเพื่อกำหนดรูปแบบแผนการประชาสัมพันธ์โครงการอันอยู่ในขอบเขตอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการบูรณาการประชาสัมพันธ์โครงการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเพื่อสร้างอนาคตประเทศไทย ตามคำสั่งสำนักนายกรัฐมนตรี ที่ ๒๔๒/๒๕๕๖ ลงวันที่ ๓ กันยายน ๒๕๕๖ ตามเอกสารหมายเลข จ.๓๓ โดยเฉพาะในระหว่างการประชุม จำเลยที่ ๓ ก็ไม่ได้แสดงความคิดเห็นหรือกระทำการอันใดในลักษณะที่เป็นการชี้แนะหรือจูงใจให้การสนับสนุนเป็นพิเศษเพื่อให้ที่ประชุมเห็นชอบงานของจำเลยที่ ๔ และที่ ๕ แม้จำเลยที่ ๔ จะร่วมกับจำเลยที่ ๕ มานำเสนองานแต่เพียงรายเดียว แต่ก็ไม่ปรากฏว่ามีผู้มีอาชีพ

รายอื่นสนใจมาเสนองานแล้วถูกกีดกันมิให้แข่งขันราคากับจำเลยที่ ๔ และที่ ๕ แต่อย่างไรก็ตาม ส่วนข้อที่ว่าจำเลยที่ ๔ และที่ ๕ ตกลงแบ่งงานกลุ่มจังหวัดกันก็เป็นเพียงการแบ่งงานกันเอง ในขั้นตอนการจัดทำรูปแบบงานนำเสนอ (Presentation) เท่านั้น หากใช่เป็นการตกลงร่วมกัน เสนอราคาว่าแต่ละบริษัทจะรับจ้างทำโครงการที่จังหวัดใดอันจะถือเป็นการหลีกเลี่ยงการแข่งขันราคาอย่างเป็นธรรม และไม่เปิดโอกาสให้มีการแข่งขันราคาอย่างเป็นธรรม นอกจากนั้นยังปรากฏว่าภายหลังจำเลยที่ ๔ และที่ ๕ นำเสนอรูปแบบของงาน (Presentation) ในครั้งแรกแล้วได้มีการกำหนดงานแถลงข่าวโครงการ Roadshow ในวันที่ ๒๖ กันยายน ๒๕๖๑ อันเป็นระยะเวลา กระชั้นชิด การที่จำเลยที่ ๓ มิได้รอให้ผู้อื่นเข้ามาแข่งขันเสนองานก่อน ก็ไม่ถึงขนาดให้รับฟังว่าจะเป็นการกระทำเพื่อเอื้อประโยชน์แก่จำเลยที่ ๔ และที่ ๕ ส่วนที่นายพงษ์ศักดิ์เบิกความว่า ในการประชุมครั้งที่สองจำเลยที่ ๔ นำเสนองานต่อที่ประชุมแล้ว นายกรณินทร์หน้าห้องจำเลยที่ ๓ ได้พาเจ้าหน้าที่จำเลยที่ ๔ ไปแนะนำตัวกับนายพงษ์ศักดิ์ว่าจำเลยที่ ๔ จะเข้ามาเป็นผู้ดำเนินงานในโครงการ นั้น คงเป็นการเบิกความไปตามความเข้าใจของพยานเองจากที่เห็นจำเลยที่ ๔ นำเสนอรูปแบบของงานแล้วเข้าใจว่าจำเลยที่ ๓ กำหนดตัวผู้รับจ้างตามที่ได้เบิกความตอนแรก แต่ได้รับความจากนายกรณินทร์เบิกความว่า พยานไปช่วยปฏิบัติราชการที่สำนักเลขาธิการ นายกรัฐมนตรีจนถึงเพียงวันที่ ๕ กันยายน ๒๕๕๖ ตามเอกสารหมายเลข จ.๑๘๙ แสดงว่า นายกรณินทร์ได้ย้ายไปก่อนที่จะมีการเสนอรูปแบบงานของจำเลยที่ ๔ แล้ว ดังนั้น ข้อที่ นายกรณินทร์เบิกความยืนยันว่า ไม่เคยเข้าร่วมประชุมและพาเจ้าหน้าที่ของจำเลยที่ ๔ ไปแนะนำตัวกับนายพงษ์ศักดิ์จึงมีเหตุผลให้รับฟัง ส่วนที่โจทก์กล่าวหาว่าจำเลยที่ ๓ เรียกนายพงษ์ศักดิ์ไปพบที่ห้องทำงาน แล้วสั่งการให้นายพงษ์ศักดิ์ดำเนินการตั้งเรื่องเพื่อดำเนินโครงการ

และจำเลยที่ ๓ แจ้งว่าจะให้จำเลยที่ ๔ และที่ ๕ เป็นผู้จัดโครงการนั้น โจทก์คงมีแต่นายพงษ์ศักดิ์ เป็นพยานในชั้นไต่สวนของคณะอนุกรรมการไต่สวนเมื่อวันที่ ๑๕ มกราคม ๒๕๖๓ และวันที่ ๒๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๓ ว่าจำเลยที่ ๓ เรียกไปพบที่ห้องทำงานแล้วบอกพยานว่าจะให้จำเลยที่ ๔ และที่ ๕ เป็นผู้จัดโครงการ โดยมีนายกรณินทร์อยู่ด้วย ตามเอกสารหมายเลข จ.๑๗๐ นั้น ข้ออ้างนี้ เพิ่งปรากฏในภายหลังจากที่นายพงษ์ศักดิ์ยื่นคำชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาของตนแล้ว ทั้งไม่มี พยานหลักฐานอื่นสนับสนุน จึงมีข้อให้ระวางสงสัยว่าจะเป็นการอ้างข้อเท็จจริงขึ้นใหม่เพื่อให้ ตนเองพ้นจากข้อกล่าวหา แม้ในชั้นไต่สวนพยานหลักฐานของศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรง ตำแหน่งทางการเมือง นายพงษ์ศักดิ์จะเบิกความว่า จำเลยที่ ๓ บอกพยานเช่นนั้น แต่ข้อนี้ นายกรณินทร์ก็เบิกความโต้แย้งว่าไม่เป็นความจริง อันมีลักษณะพยานต่างเบิกความยืนยัน ในข้อเท็จจริงแตกต่างกันต้องรับฟังด้วยความระมัดระวัง คำเบิกความของนายพงษ์ศักดิ์ดังกล่าว จึงมีน้ำหนักน้อย ส่วนที่โจทก์กล่าวหาว่าจำเลยที่ ๓ ได้พูดกับนางนันทิกาญจน์ สวัสดิ์ภักดี ผู้อำนวยการสำนักโฆษก นางสาวนันทริยา ทวีวงศ์ และนางสาวปวีณา ปวิวัฒน์ศักดิ์ ว่า “รู้แล้ว ใช่มั้ยว่าจะมีงานโรดโชว์จัดนิทรรศการให้ลองพิจารณาบริษัทมติชน ดูนะว่ามีศักยภาพเป็นผู้รับจ้าง จัดงานหรือไม่” หลังจากนั้นนางสาวนันทริยาและนางสาวปวีณาก็ได้รับการแต่งตั้งเป็นประธาน กรรมการ และกรรมการจัดจ้างโดยวิธีพิเศษตามลำดับ นั้น คงมีแต่นางสาวนันทริยาเบิกความยืนยัน ในเรื่องนี้ แต่นางนันทิกาญจน์และนางสาวปวีณาซึ่งอยู่ในเหตุการณ์เดียวกัน กลับไม่ได้เบิกความ ยืนยันข้อเท็จจริงในเรื่องดังกล่าว คำเบิกความของนางสาวนันทริยาจึงมีน้ำหนักน้อย อีกทั้งเมื่อ พิจารณาถ้อยคำดังกล่าวก็มีลักษณะเพียงการแสดงความคิดเห็นเท่านั้น ไม่ถึงขนาดให้รับฟังว่า จำเลยที่ ๓ ได้สั่งการหรือบังคับขู่เข็ญคณะกรรมการจัดจ้างโดยวิธีพิเศษหรือผู้เกี่ยวข้องให้ต้อง

ปฏิบัติตาม เนื่องจากขณะนั้นยังมิได้แต่งตั้งคณะกรรมการจัดจ้างโดยวิธีพิเศษ โดยคณะกรรมการดังกล่าวยังคงมีความเป็นอิสระและมีอำนาจในการตัดสินใจเกี่ยวกับการคัดเลือกผู้รับจ้างได้เองว่าจะพิจารณาเลือกจำเลยที่ ๔ หรือไม่ พยานหลักฐานยังรับฟังไม่ได้ว่าเป็นการครอบงำสั่งการหรือจูงใจให้ยอมรับการเสนอราคาของจำเลยที่ ๔ เพื่อให้เป็นผู้รับจ้างดังที่โจทก์กล่าวอ้าง ส่วนที่จำเลยที่ ๔ มีหนังสือที่ พณ. ๑๐-๐๕๕๕/๒๕๕๖ ลงวันที่ ๒๓ กันยายน ๒๕๕๖ ถึงปลัดกระทรวงมหาดไทย โดยแจ้งว่าจำเลยที่ ๔ และที่ ๕ ได้รับมอบหมายจากสำนักนายกรัฐมนตรี ให้เป็นผู้จัดทำโครงการจึงขอความอนุเคราะห์ให้แต่ละจังหวัดอำนวยความสะดวกในเรื่องต่าง ๆ ตามเอกสารหมายเลข จ.๔๐ นั้น เห็นว่า เมื่อที่ประชุมเห็นชอบรูปแบบของงานที่จำเลยที่ ๔ นำเสนอและกำหนดงานแถลงข่าวโครงการ Roadshow แล้วยอมทำให้จำเลยที่ ๔ เชื้อมั่นว่าจะได้รับเลือกเป็นผู้รับจ้างดำเนินโครงการ ประกอบกับโครงการ Roadshow โดยจะต้องเริ่มดำเนินการวันที่ ๔ ตุลาคม ๒๕๕๖ จำเลยที่ ๔ จึงเร่งรีบมีหนังสือถึงปลัดกระทรวงมหาดไทยเพื่อให้การดำเนินงานโครงการเป็นไปด้วยความเรียบร้อยตามนโยบายของรัฐบาล โดยข้อเท็จจริงไม่ปรากฏว่าจำเลยที่ ๓ ได้รู้เห็นหรือสนับสนุนการกระทำของจำเลยที่ ๔ ดังกล่าว จะถือเอาเป็นเจตนาาร่วมของจำเลยที่ ๓ ด้วยไม่ได้ กรณีจึงเป็นการเพียงการกระทำของจำเลยที่ ๔ โดยผลการเองฝ่ายเดียว อีกทั้งเมื่อพิจารณาข้อความในหนังสือจำเลยที่ ๔ แล้ว เป็นเพียงการขอความอนุเคราะห์ให้แต่ละจังหวัดอำนวยความสะดวกในเรื่องต่าง ๆ โดยไม่ได้ระบุถึงการที่จำเลยที่ ๔ จะเข้าไปทำางานสิ่งใดที่เป็นหน้าที่ตามสัญญาของผู้รับจ้างโดยตรง อันจะถือว่าเป็นข้อพิรุณว่าผู้รับจ้างได้ทำางานแล้วตั้งแต่ก่อนทำสัญญาจ้าง ส่วนที่จำเลยที่ ๔ เป็นผู้ออกแบบรูปแบบในการจัดงานแถลงข่าวและโลโก้สร้างอนาคตประเทศไทย ๒๐๒ นั้น ก็เป็นผลมาจากการที่ประชุมได้เห็นชอบรูปแบบงาน

(Presentation) ตามที่จำเลยที่ ๔ นำเสนอ ซึ่งจำเลยที่ ๔ มีสิทธิที่จะให้ใช้งานนั้นโดยไม่คิดค่าใช้จ่ายก็ได้ จึงยังไม่ใช่ข้อพิสูจน์แน่นอนว่าจำเลยที่ ๓ กำหนดตัวจำเลยที่ ๔ และที่ ๕ เป็นผู้รับจ้างไว้ล่วงหน้า นอกจากนั้นเมื่อพิจารณาการให้จำเลยที่ ๔ นำเสนองาน (Presentation) ต่อที่ประชุมนั้นมีวัตถุประสงค์เพื่อจะพิจารณาเฉพาะเรื่องรูปแบบของงาน ซึ่งไม่ใช่เป็นขั้นตอนการจัดจ้างโดยวิธีพิเศษหรือการกำหนดตัวผู้รับจ้าง แม้ที่ประชุมจะเห็นชอบกับงานของจำเลยที่ ๔ และที่ ๕ อันเป็นข้อแสดงให้เห็นอยู่ในตัวว่าจำเลยที่ ๔ และที่ ๕ มีความพร้อมดำเนินโครงการ Roadshow ก็ตาม แต่ก็ยังเป็นเพียงผลที่เกิดขึ้นจากการพิจารณาร่วมกันของที่ประชุม หากใช้เป็นเจตนาของจำเลยที่ ๓ ไม่ ทั้งการจะได้รับการว่าจ้างหรือไม่ ต้องเป็นไปตามขั้นตอนการจัดจ้างตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการพัสดุ พ.ศ. ๒๕๓๕ อีกชั้นหนึ่งก่อน ประกอบกับคดีได้ความจากนายกัลยาณะ วิภัติภูมิประเทศ ประธานกรรมการจัดจ้างโดยวิธีพิเศษและนางสาวปวีณา ปวีวัฒนศักดิ์ กรรมการจัดจ้างโดยวิธีพิเศษต่างเบิกความยืนยันว่า ไม่มีบุคคลใดสั่งการให้เลือกจำเลยที่ ๔ และที่ ๕ เป็นผู้รับจ้าง ดังนั้น ข้อเท็จจริงรับฟังไม่ได้ว่าจำเลยที่ ๓ ตกลงให้จำเลยที่ ๔ และที่ ๕ เป็นผู้รับจ้างล่วงหน้า

จากเหตุผลที่ได้วินิจฉัยข้างต้น พยานหลักฐานทางไต่สวนรับฟังไม่ได้ว่าจำเลยที่ ๑ ถึงที่ ๓ ร่วมกันตกลงให้จำเลยที่ ๔ และที่ ๕ เป็นผู้รับจ้างจัดทำโครงการ Roadshow วงเงิน ๔๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท และวงเงิน ๒๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท อันเป็นการกำหนดตัวบุคคลให้เป็นผู้รับจ้างไว้ล่วงหน้าตั้งแต่ก่อนดำเนินการขั้นตอนการจัดจ้างโดยวิธีพิเศษ อันเป็นการหลีกเลี่ยงการแข่งขันราคาอย่างเป็นธรรมและไม่เปิดโอกาสให้มีการแข่งขันราคาอย่างเป็นธรรม และฟังไม่ได้ว่า

จำเลยที่ ๑ ถึงที่ ๓ มีเจตนาเพื่อให้เกิดความเสียหายแก่สำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรีและทางราชการ หรือโดยทุจริตตามฟ้อง

ปัญหาที่ต้องพิเคราะห์ต่อไปว่า จำเลยที่ ๑ ถึงที่ ๓ ปฏิบัติหน้าที่หรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่เกี่ยวกับการอนุมัติจัดจ้างโครงการ Roadshow โดยวิธีพิเศษ โดยมีชอบตามฟ้องหรือไม่ โดยโจทก์กล่าวหาว่าจำเลยที่ ๑ ถึงที่ ๓ ดำเนินการเพื่อให้มีการอนุมัติหลักการจัดจ้างโครงการ Roadshow โดยวิธีพิเศษ โดยรู้อยู่แล้วว่าไม่ใช่งานที่ต้องกระทำโดยเร่งด่วน หากล่าช้าอาจจะเสียหายแก่ราชการ และไม่ผ่านการพิจารณาของคณะกรรมการบูรณาการการประชาสัมพันธ์โครงการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเพื่อสร้างอนาคตประเทศไทย อันเป็นการใช้ดุลพินิจที่ไม่ชอบด้วยระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการพัสดุ พ.ศ. ๒๕๓๕ ข้อ ๒๔ (๓) ในปัญหานี้ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการพัสดุ พ.ศ. ๒๕๓๕ ข้อ ๒๔ ระบุว่า “การจ้างโดยวิธีพิเศษ ได้แก่การจ้างครั้งหนึ่งซึ่งมีราคาเกิน ๑๐๐,๐๐๐ บาท ให้กระทำได้เฉพาะกรณีหนึ่งกรณีใดดังต่อไปนี้ (๑) เป็นงานที่ต้องจ้างช่างผู้มีฝีมือโดยเฉพาะ หรือผู้มีความชำนาญเป็นพิเศษ ... (๓) เป็นงานที่ต้องกระทำโดยเร่งด่วน หากล่าช้าอาจจะเสียหายแก่ราชการ ...” ซึ่งเห็นสมควรวินิจฉัยในส่วนวงเงิน ๔๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท ก่อน สำหรับจำเลยที่ ๑ นั้น เห็นว่า จำเลยที่ ๑ ไม่ใช่ผู้มีอำนาจหน้าที่ในการจัดจ้างโครงการ Roadshow โดยตรง จำเลยที่ ๑ เป็นเพียงผู้ดูแลนโยบายโครงการเท่านั้น โดยขั้นตอนการจัดจ้างเป็นเรื่องของเจ้าหน้าที่ระดับปฏิบัติที่ต้องดำเนินการประกอบกับพยานหลักฐานไม่ปรากฏว่าจำเลยที่ ๑ เข้าไปมีส่วนเกี่ยวข้องในขั้นตอนการจัดจ้างโครงการ Roadshow แต่อย่างใด ส่วนจำเลยที่ ๒ นั้น จากการไต่สวนได้ความจากนางปนัดดา พยานโจทก์ เบิกความว่า เมื่อวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๕๖ สำนักงบประมาณแจ้งว่าจำเลยที่ ๑

อนุมัติงบกลาง และจำเลยที่ ๓ อนุมัติหลักการโครงการ พยานจึงตั้งเรื่องที่จะดำเนินการในส่วนของการพัสดุดต่อไป พยานเห็นว่าโครงการจะจัดขึ้นใน ๒ จังหวัด คือ จังหวัดหนองคายระหว่างวันที่ ๔ - ๖ ตุลาคม ๒๕๕๖ และจังหวัดนครราชสีมาระหว่างวันที่ ๑๑ - ๑๓ ตุลาคม ๒๕๕๖ ซึ่งเป็นระยะเวลากระชั้นชิดจึงต้องเสนอบันทึกจัดจ้างดำเนินโครงการโดยวิธีพิเศษ เพราะจะสอบราคาหรือประกวดราคาไม่ทันภายในกรอบเวลาที่หน่วยงานต่าง ๆ ร่วมกันกำหนดตามนโยบายของรัฐบาล โดยเริ่มจากการจัดทำบันทึกสำนักบริหารกลาง ด่วนที่สุด ลงวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๕๖ ขออนุมัติหลักการดำเนินการในวงเงิน ๔๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท เสนอจำเลยที่ ๓ ลงนามเพื่อเสนอไปยังจำเลยที่ ๒ ซึ่งจำเลยที่ ๒ อนุมัติในวันเดียวกัน โดยนายพงษ์ศักดิ์พยานโจทก์เบิกความว่า เมื่อพิจารณาจากลำดับการดำเนินงานและเอกสารขอบเขตการ (TOR) อีกทั้งเงื่อนไขเวลาดำเนินการเห็นได้ว่าระยะเวลาเร่งด่วนและกระชั้นชิดเป็นอย่างมาก จำเป็นต้องเลือกใช้วิธีการจัดจ้างโดยวิธีพิเศษ สำนักบริหารกลางจึงเสนอบันทึกข้อความขออนุมัติจัดจ้างโครงการ Roadshow ต่อจำเลยที่ ๓ โดยระบุว่า จะดำเนินการจัดจ้างโดยวิธีพิเศษตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการพัสดุ พ.ศ. ๒๕๓๕ ข้อ ๒๔ (๓) ตามบันทึกข้อความ ด่วนที่สุด ที่ สบก.(กบพ.) ๒๗๒๙/๒๕๕๖ ลงวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๖ เอกสารหมาย จ.๕๐ ต่อมาจำเลยที่ ๓ ลงนามเสนอต่อจำเลยที่ ๒ ซึ่งจำเลยที่ ๒ ลงนามอนุมัติในวันเดียวกัน เห็นว่า ข้อเท็จจริงไม่ปรากฏว่าจำเลยที่ ๒ เป็นฝ่ายริเริ่มหรือใช้ให้ ผู้ได้บังคับบัญชาที่เกี่ยวข้องดำเนินการจัดจ้างโดยวิธีพิเศษ แต่เป็นการพิจารณาของเจ้าหน้าที่สำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรีมาตามลำดับชั้น แม้จำเลยที่ ๒ เป็นผู้อนุมัติขั้นสุดท้าย ซึ่งย่อมมีหน้าที่ต้องไตร่ตรองให้ละเอียดรอบคอบก็ตาม แต่ข้อเท็จจริงก็ได้ความว่าโครงการของกระทรวงคมนาคมที่มีวัตถุประสงค์ลักษณะเดียวกันที่เพิ่งดำเนินการไปแล้วที่ได้จัดจ้างดำเนินการโครงการ

โดยวิธีพิเศษ ซึ่งการเสนอจัดจ้างโครงการ Roadshow มีปริมาณงานมากกว่า การจัดจ้าง โดยวิธีการพิเศษจึงย่อมมีเหตุผลเช่นเดียวกัน โดยเฉพาะโครงการ Roadshow กำหนดเริ่มดำเนินงานตั้งแต่วันที่ ๔ ตุลาคม ๒๕๕๖ และจำเลยที่ ๓ ได้เสนอเรื่องต่อจำเลยที่ ๒ เมื่อวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๖๑ จึงไม่มีเวลาพอที่ให้เกิดการจัดจ้างโดยวิธีการประกวดราคาได้ กรณีมีเหตุเพียงพอ ให้จำเลยที่ ๒ เชื่อโดยสุจริตว่าการจัดจ้างโครงการ Roadshow เข้าเงื่อนไขว่าเป็นงานที่ต้องกระทำโดยเร่งด่วน หากล่าช้าอาจเกิดความเสียหายแก่ราชการ ตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการพัสดุ พ.ศ. ๒๕๓๕ ข้อ ๒๔ (๓) ดังนี้ พยานหลักฐานยังรับฟังไม่ได้ว่า จำเลยที่ ๒ รู้อยู่แล้วว่าไม่เป็นงานเร่งด่วนตามฟ้อง แม้จำเลยที่ ๒ จะส่งอนุมัติภายในวันเดียว ก็ไม่ถึงขนาดเป็นการใช้ดุลพินิจโดยมิชอบ ส่วนที่นางปนัดดาเบิกความว่าคณะกรรมการจัดจ้างโดยวิธีพิเศษได้พิจารณาเสนอจ้างจำเลยที่ ๔ ทั้งที่คณะกรรมการกำหนดราคากลางยังประชุมไม่แล้วเสร็จ และบันทึกรายงานผลการพิจารณาของคณะกรรมการจัดซื้อจัดจ้างโดยวิธีพิเศษส่งมาถึงพยาน เมื่อช่วงเย็นของวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๖ จึงต้องเสนอในวันที่ ๒ ตุลาคม ๒๕๕๖ โดยลงวันที่ ย้อนหลังเป็นวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๖ นั้น เมื่อนางปนัดดาเป็นหัวหน้าฝ่ายพัสดุ มีหน้าที่ตรวจสอบ โดยตรงตามสายงานได้เกษียณข้อความว่า ตรวจแล้วถูกต้องตามระเบียบพัสดุ กรณีจึงมีเหตุที่จะ ทำให้จำเลยที่ ๒ เชื่อโดยสุจริตว่าสำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรีในฐานะส่วนราชการเจ้าของโครงการได้ศึกษาด้วยความรอบครอบมาเป็นอย่างดีแล้ว ประกอบกับจำเลยที่ ๒ เบิกความยืนยันว่า การส่งหนังสือมาให้อนุมัติจะไม่ไต่สวนที่มาให้ก่อน พยานจึงลงนามโดยไม่ได้ลงวันที่เอง กรณียังถือไม่ได้ว่าจำเลยที่ ๒ ตั้งใจละเลยไม่ตรวจสอบความถูกต้องของเอกสาร จึงขาดเจตนาพิเศษ เพื่อให้เกิดความเสียหายแก่สำนักเลขาธิการเลขาธิการนายกรัฐมนตรี นอกจากนี้ไม่ปรากฏ

หลักฐานว่าจำเลยที่ ๒ กระทำการทุจริตอย่างไร ดังนี้ พยานหลักฐานรับฟังไม่ได้ว่าจำเลยที่ ๒ ปฏิบัติหน้าที่หรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่เกี่ยวกับการอนุมัติให้จัดจ้างโครงการ Roadshow โดยวิธีพิเศษวงเงิน ๔๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท เพื่อให้เกิดความเสียหายแก่สำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรีและทางราชการ หรือโดยทุจริตตามฟ้อง สำหรับจำเลยที่ ๓ นั้น โจทก์กล่าวหาว่า จำเลยที่ ๓ เป็นผู้รับผิดชอบโครงการ Roadshow และเป็นหัวหน้าส่วนราชการการพิจารณาที่มีอำนาจพิจารณาว่ามีความจำเป็นเร่งด่วนเหมาะสมที่จะจัดจ้างโดยวิธีพิเศษ ตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการพัสดุ พ.ศ. ๒๕๓๕ ข้อ ๒๔ (๓) หรือไม่ จำเลยที่ ๓ ย่อมทราบข้อเท็จจริงและความเป็นมาของโครงการเป็นอย่างดี จึงมีหน้าที่ต้องควบคุมดูแลไม่ให้เกิดความเสียหายต่อราชการ การที่จำเลยที่ ๓ เสนอต่อจำนวน ๒ โดยไม่ผ่านการพิจารณาของคณะกรรมการบูรณาการการประชาสัมพันธ์โครงการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเพื่อสร้างอนาคตประเทศไทยตามคำสั่งนายกรัฐมนตรี นั้น เห็นว่า คณะกรรมการบูรณาการการประชาสัมพันธ์โครงการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเพื่อสร้างอนาคตประเทศไทยดังกล่าวมีหน้าที่พิจารณาเฉพาะเรื่องการพิจารณารูปแบบงานโครงการและรับทราบผลการดำเนินงาน ตามเอกสารหมายเลข ๓๓ อันเป็นคนละขั้นตอนกับกระบวนการจัดจ้าง โดยขั้นตอนการจัดจ้างย่อมเป็นหน้าที่และอำนาจของจำเลยที่ ๓ ในฐานะหัวหน้าส่วนราชการที่จะต้องดำเนินการเอง และเนื่องจากเป็นกรณีการจัดจ้างในวงเงินเกินอำนาจอนุมัติของจำเลยที่ ๓ ซึ่งเป็นหัวหน้าส่วนราชการตามคำสั่งนายกรัฐมนตรี ที่ ๑๕๑/๒๕๖ ลงวันที่ ๒ กรกฎาคม ๒๕๕๖ จึงต้องเสนอจำเลยที่ ๒ พิจารณา การที่จำเลยที่ ๓ ไม่ได้เสนอเรื่องการจัดจ้างต่อคณะกรรมการบูรณาการการประชาสัมพันธ์โครงการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเพื่อสร้างอนาคตประเทศไทย จึงมิใช่เป็นการใช้ดุลพินิจโดยมิชอบตามฟ้อง ส่วนที่คณะกรรมการกำหนด

ส่วนที่โจทก์กล่าวหาว่าการจัดทำบันทึกขออนุมัติจัดจ้างกระทำกันในวันเดียวกัน โดยมีการลงเลขที่หนังสือหรือวันที่ย้อนหลังนั้น ก็เป็นเรื่องทางธุรการที่เกิดขึ้นจากความตั้งใจของเจ้าหน้าที่ผู้เกี่ยวข้องต้องเร่งรีบดำเนินการปฏิบัติงานเพื่อให้ทันเวลาที่ได้กำหนดไว้ ตามนโยบายของรัฐบาล การดำเนินการในส่วนนี้หาใช่เกิดขึ้นจากการสั่งการของจำเลยที่ ๓ ไม่ นอกจากนี้ยังปรากฏว่า จำเลยที่ ๔ และที่ ๕ ได้ดำเนินงานโครงการ Roadshow ถูกต้องตามสัญญาจ้าง ซึ่งคณะกรรมการตรวจรับการจ้างได้ตรวจรับมอบงานจ้างเป็นที่เรียบร้อย ตามเอกสารหมาย จ.๙๐ ถึง จ.๙๒ โดยไม่ปรากฏว่าจำเลยที่ ๓ เข้าไปครอบงำสั่งการหรือจูงใจเพื่อให้คณะกรรมการตรวจรับการจ้างดังกล่าวแต่อย่างใด อีกทั้งเมื่อนางสาวประพิร์มีหนังสือสำนักงานตรวจเงินแผ่นดินขอให้ทบทวนการดำเนินการใช้จ่ายเงินโครงการดังกล่าวตามเอกสารหมาย จ.๘๒ จำเลยที่ ๓ มีหนังสือแจ้งสำนักงานตรวจเงินแผ่นดินว่า สำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรีประสงค์ที่จะให้เกิดความชัดเจนในทางปฏิบัติตามข้อสังเกตดังกล่าวเสียก่อน จึงยังไม่ได้ดำเนินการอนุมัติเบิกจ่ายเงินออกไปจนกว่าข้อทักท้วงและข้อสังเกตของสำนักงานตรวจเงินแผ่นดินจะหมดไป และได้ขอหารือเกี่ยวกับแนวปฏิบัติในการอนุมัติเบิกจ่ายเงินด้วย ตามเอกสารหมาย จ.๘๔ โดยมีการชะลอการจ่ายเงินค่าจ้างแก่จำเลยที่ ๔ และที่ ๕ ไว้ก่อน กรณีถือไม่ได้ว่าจำเลยที่ ๓ มีเจตนาปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ในการกำกับดูแล เพื่อให้เกิดความเสียหายแก่สำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรีและทางราชการ อีกทั้งเมื่อมีรัฐประหารเมื่อวันที่ ๒๒ พฤษภาคม ๒๕๕๗ พลเอกวิลาศ อรุณศรี เลขาธิการสำนักนายกรัฐมนตรีได้มีคำสั่ง ที่ ๓๒/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๓ มีนาคม ๒๕๕๘ แต่งตั้งคณะกรรมการตรวจสอบขั้นตอนการดำเนินการโครงการ Roadshow ตามเอกสารหมาย จ.๑๐๑ ซึ่งคณะกรรมการดังกล่าวเห็นว่าขั้นตอนการดำเนินการโครงการ Roadshow เป็นไปตามระเบียบ

สำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยพัสดุ พ.ศ. ๒๕๓๕ พลเอกวิลาศจึงลงนามอนุมัติเบิกจ่ายเงินแก่จำเลยที่ ๔ และที่ ๕ ผู้รับจ้าง ตามเอกสารหมายเลข จ.๑๐๖ ซึ่งก็สอดคล้องกับที่คณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริงความรับผิดทางละเมิดได้ตรวจสอบแล้วพบว่าไม่มีเจ้าหน้าที่ผู้เกี่ยวข้องกับการจัดจ้างโครงการ Roadshow กระทำละเมิดต่อหน่วยงานของรัฐ ตามรายงานผลการตรวจสอบของคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริงความรับผิดทางละเมิดตามเอกสารหมายเลข ล.๑/๓๑ นอกจากนี้ยังได้ความจากนางนันทริยาเบิกความว่า ไม่มีผู้ใดแทรกแซงคณะกรรมการจัดจ้างโดยวิธีพิเศษให้ต้องเลือกจำเลยที่ ๔ เป็นผู้รับจ้าง ข้อเท็จจริงรับฟังไม่ได้ว่าจำเลยที่ ๓ ดำเนินการเกี่ยวกับการอนุมัติจัดจ้างโครงการ Roadshow โดยมีชอบ เพื่อแสวงหาประโยชน์อันมิชอบด้วยกฎหมายให้แก่จำเลยที่ ๔ ดังนี้ พยานหลักฐานรับฟังไม่ได้ว่าจำเลยที่ ๓ ปฏิบัติหน้าที่หรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ โดยมีชอบ หรือโดยทุจริตเกี่ยวกับการอนุมัติจัดจ้างโครงการ Roadshow โดยวิธีพิเศษ วงเงิน ๔๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท ตามฟ้อง สำหรับโครงการ Roadshow ที่เหลืออีก ๑๐ จังหวัด วงเงิน ๒๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท นั้น พยานหลักฐานไม่ปรากฏว่าจำเลยที่ ๑ เข้าไปมีส่วนเกี่ยวข้องในขั้นตอนการจัดจ้างโครงการ Roadshow ดังกล่าวแต่อย่างใด ส่วนจำเลยที่ ๒ และที่ ๓ โจทก์กล่าวหาว่าโครงการ Roadshow ไม่เข้าเงื่อนไขในลักษณะงานที่ต้องกระทำโดยเร่งด่วน หากล่าช้าอาจจะเสียหายแก่ราชการได้ แต่จำเลยที่ ๓ เสนอจำเลยที่ ๒ อนุมัติการจัดจ้างในวันเดียวกันเป็นการใช้ดุลพินิจโดยมิชอบ โดยรู้อยู่แล้วว่ามีการกำหนดตัวผู้รับจ้างล่วงหน้าเป็นเหตุให้ผู้อื่นไม่มีโอกาสเข้าทำการแข่งขันราคาอย่างเป็นธรรม เพื่อเอื้อประโยชน์แก่จำเลยที่ ๔ และที่ ๕ เข้าเป็นผู้รับจ้าง นั้น เห็นว่า เมื่อโครงการ Roadshow ที่จังหวัด ๒ แห่งแรกเข้าเงื่อนไขเป็นงานที่จะต้องกระทำโดยเร่งด่วน หากล่าช้าอาจจะเกิดความเสียหายแก่ราชการ ตามระเบียบสำนัก

นายกรัฐมนตรีว่าด้วยการพัสดุ พ.ศ. ๒๕๓๕ ข้อ ๒๔ (๓) ดังที่วินิจฉัยแล้ว ทั้งโครงการ Roadshow ที่เหลืออีก ๑๐ จังหวัด มีกำหนดเริ่มดำเนินงานกลุ่มแรกจังหวัดชลบุรีระหว่างวันที่ ๑๕ - ๑๗ ตุลาคม ๒๕๕๖ โดยจำเลยที่ ๓ ได้เสนอเรื่องต่อจำเลย ๒ เมื่อวันที่ ๑๑ ตุลาคม ๒๕๕๖ ย่อมไม่มีเวลาเพียงพอให้ใช้วิธีการประกวดราคาได้ กรณีจึงมีเหตุผลเพียงพอให้จำเลยที่ ๒ และที่ ๓ เห็นได้ว่าการจัดจ้างโครงการ Roadshow ในส่วนที่เหลืออีก ๑๐ จังหวัด ก็เข้าเงื่อนไขเป็นงานที่ต้องกระทำโดยเร่งด่วน หากล่าช้าอาจจะเกิดความเสียหายแก่ราชการตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการพัสดุ พ.ศ. ๒๕๓๕ ข้อ ๒๔ (๓) ด้วยเช่นกัน เมื่อกรณีเป็นงานที่ต้องกระทำโดยเร่งด่วนเช่นนี้ แม้จำเลยที่ ๒ จะอนุมัติภายในวันเดียวกัน ก็ถือไม่ได้ว่าเป็นการใช้ดุลพินิจโดยมิชอบ ส่วนเรื่องการกำหนดตัวผู้รับจ้างล่วงหน้ารวมถึงเรื่องการใช้ราคากลางเดิมนั้น โจทก์คงอ้างเหตุผลโดยอาศัยข้อเท็จจริงอันเดียวกันกับโครงการ Roadshow ใน ๒ จังหวัดแรก ซึ่งได้วินิจฉัยอย่างละเอียดแล้วจึงไม่จำเป็นต้องวินิจฉัยซ้ำอีก ดังนี้ ข้อเท็จจริงรับฟังไม่ได้ว่าจำเลยที่ ๑ ถึงที่ ๓ ปฏิบัติหน้าที่หรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่เกี่ยวกับการอนุมัติให้จัดจ้างโครงการ Roadshow โดยวิธีพิเศษ วงเงิน ๒๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท โดยมิชอบ เพื่อให้เกิดความเสียหายแก่สำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรีและทางราชการ หรือโดยทุจริตตามฟ้อง

ปัญหาที่ต้องพิเคราะห์ต่อไปว่า จำเลยที่ ๑ ถึงที่ ๓ ร่วมกันดำเนินการให้มีการอนุมัติลงนามในสัญญาจ้างก่อนได้รับเงินประจำงวด โดยไม่ชอบด้วยพระราชบัญญัติวิธีการงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๐๒ อันเป็นความผิดตามฟ้องหรือไม่ ข้อนี้โจทก์กล่าวหาว่าจำเลยถึงที่ ๑ ถึงที่ ๓ ร่วมกันดำเนินการเพื่อให้คณะรัฐมนตรีมีมติยกเว้นการลงนามในสัญญาจ้างจำเลยที่ ๔ และที่ ๕ ทั้งสองฉบับก่อนได้รับเงินประจำงวด โดยอ้างเหตุว่าเป็นกรณีที่มีความจำเป็นและเร่งด่วนตาม

พระราชบัญญัติวิธีการงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๐๒ มาตรา ๒๓ วรรคท้าย โดยจำเลยที่ ๓ เสนอ จำเลยที่ ๒ เพื่อลงนามในหนังสือไปยังเลขาธิการคณะรัฐมนตรี เพื่อเสนอเรื่องต่อคณะรัฐมนตรี แล้วจำเลยที่ ๑ และที่ ๒ อยู่ในที่ประชุมได้ลงได้ลงมติอนุมัติตามเสนอ ทั้งที่รู้ถือว่ากรณีไม่เข้าเงื่อนไขอันจะได้รับการยกเว้น เป็นเหตุให้คณะรัฐมนตรีมีมติเมื่อวันที่ ๗ มกราคม ๒๕๕๗ อนุมัติให้มีการลงนามในสัญญาก่อนได้รับเงินประจำงวด นั้น เห็นว่า ตามพระราชบัญญัติวิธีการงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๐๒ มาตรา ๒๓ วรรคสี่ บัญญัติว่า “ในกรณีที่มีความจำเป็นและเร่งด่วนและมีใช้กรณีตามวรรคสองหรือวรรคสาม คณะรัฐมนตรีมีอำนาจอนุมัติให้ส่วนราชการหรือรัฐวิสาหกิจจ่ายเงินหรือก่อนนี้ผูกพันตามพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีหรือพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติมก่อนได้รับเงินประจำงวด หรืออนุมัติให้ส่วนราชการหรือรัฐวิสาหกิจก่อนนี้ผูกพันเกินกว่าหรือนอกเหนือไปจากที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีหรือพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติมได้” จากการไต่สวนได้ความว่า เมื่อวันที่ ๑๑ ตุลาคม ๒๕๕๖ สำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรีโดยนายพงษ์ศักดิ์ลงนามในสัญญาจ้างจำเลยที่ ๔ และที่ ๕ จัดโครงการ Roadshow ตามเอกสารหมาย จ.๖๔ และ จ.๖๕ วันที่ ๑๕ ตุลาคม ๒๕๕๖ สำนักงบประมาณแจ้งใบจัดสรรเงินงบประมาณวงเงิน ๒๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท ให้สำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรีพิจารณาดำเนินการ ตามเอกสารหมาย จ.๖๗ ต่อมานายพงษ์ภาณุ เศรษฐรินทร์ รองปลัดกระทรวงการคลัง ในฐานะประธานกรรมการว่าด้วยการพัสดุ มีหนังสือกรมบัญชีกลาง ด่วนที่สุด ที่ กค (กvw) ๐๔๒๑.๓/๔๖๕๔๗ ลงวันที่ ๑๙ ธันวาคม ๒๕๕๖ ถึงจำเลยที่ ๓ แจ้งว่า สำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรีได้ลงนามในสัญญาจ้างก่อนได้รับอนุมัติเงินประจำงวดเป็นการไม่ปฏิบัติตามระเบียบฯ พ.ศ ๒๕๓๕ อย่างไรก็ตาม อย่างไรก็ดี เพื่อบรรเทาความเสียหายแก่ราชการ จึงอนุมัติ

ผ่นผันการไม่ปฏิบัติตามระเบียบ ฯ ให้สำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรี เป็นกรณีเฉพาะราย ทั้งนี้ เนื่องจากกรณีนี้เป็นการก่อกวนนี้ผูกพันก่อนได้รับอนุมัติเงินประจำงวดที่ไม่เป็นไปตามพระราชบัญญัติวิธีการงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๐๒ มาตรา ๒๓ วรรคหนึ่ง เป็นอำนาจของคณะรัฐมนตรี สำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรีจึงต้องนำเสนอคณะรัฐมนตรีต่อไป ตามเอกสารหมายเลข จ.๗๒ ต่อมาจำเลยที่ ๓ ลงนามในบันทึกข้อความสำนักบริหารการ ที่ สบก.(กบพ.) ๓๔๖๖/๒๕๕๖ ลงวันที่ ๑๙ ธันวาคม ๒๕๕๖ เสนอจำเลยที่ ๒ ลงนามในหนังสือไปยังเลขาธิการคณะรัฐมนตรี เพื่อเสนอเรื่องต่อคณะรัฐมนตรีขออนุมัติลงนามในสัญญาก่อนได้รับอนุมัติเงินประจำงวด ตามพระราชบัญญัติวิธีการงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๐๒ มาตรา ๒๓ วรรคสี่ ตามเอกสารหมายเลข จ.๗๓ คณะรัฐมนตรีซึ่งมีจำเลยที่ ๑ และที่ ๒ ร่วมประชุมด้วยได้มีมติเมื่อวันที่ ๗ มกราคม ๒๕๕๗ อนุมัติตามเสนอ ตามเอกสารหมายเลข จ.๘๐ จำเลยที่ ๓ มีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริง ซึ่งคณะกรรมการดังกล่าวเห็นว่าการลงนามในหนังสือสั่งจ้างก่อนได้รับอนุมัติเงินประจำงวด เป็นการดำเนินการโครงการตามนโยบายรัฐบาลที่มีความจำเป็นเร่งด่วนโดยเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติเข้าใจว่าสามารถดำเนินการได้ และเมื่อทราบข้อเท็จจริงจากสำนักงบประมาณก็ได้เร่งดำเนินการให้เป็นไปตามกฎหมาย ต่อมาวันที่ ๒๐ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๗ นางเอมปรีดี วัชรานุกร รักษาการแทนผู้อำนวยการสำนักบริหารกลาง ได้เสนอรายงานการสอบสวนดังกล่าวพร้อมความเห็นประกอบว่าเห็นควรยุติเรื่อง ซึ่งจำเลยที่ ๓ เห็นชอบด้วย การที่จำเลยที่ ๓ ต้องเสนอจำเลยที่ ๒ ลงนามในหนังสือเพื่อเสนอเรื่องต่อคณะรัฐมนตรีนั้น เกิดจากความจำเป็นต้องปฏิบัติตามที่คณะกรรมการว่าด้วยการพัสดุ กรมบัญชีกลางมีหนังสือแจ้งให้สำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรีต้องนำเสนอคณะรัฐมนตรีอนุมัติต่อไป และด้วยเหตุนี้ย่อมเป็นผลให้จำเลยที่ ๒

จำเป็นต้องมีหนังสือขออนุมัติต่อคณะรัฐมนตรีตามพระราชบัญญัติวิธีการงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๐๒ มาตรา ๒๓ วรรคสี่ การกระทำของจำเลยที่ ๒ และที่ ๓ ในชั้นตอนนี้อธิบายไม่ได้ว่าเป็นการกระทำโดยมิชอบแต่อย่างใด ส่วนที่จำเลยที่ ๑ และที่ ๒ ร่วมประชุมคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๗ มกราคม ๒๕๕๗ และอนุมัติให้สำนักเลขาธิการก่อนนี้ผูกพันก่อนได้รับเงินประจำงวดได้ตามเสนอ แม้การประชุมคณะรัฐมนตรีเป็นการปฏิบัติหน้าที่ของข้าราชการการเมืองในฐานะเจ้าพนักงานตามกฎหมาย แต่การอนุมัติให้ก่อนนี้ผูกพันก่อนได้รับอนุมัติเงินประจำงวดที่ไม่เป็นไปตามพระราชบัญญัติวิธีการงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๐๒ มาตรา ๒๓ วรรคหนึ่ง เป็นดุลพินิจและอำนาจของคณะรัฐมนตรีโดยเฉพาะตามพระราชบัญญัติวิธีการงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๐๒ มาตรา ๒๓ วรรคสี่ โดยบทบัญญัติดังกล่าวก็ไม่ได้กำหนดว่าคณะรัฐมนตรีจะต้องอนุมัติก่อนมีการก่อนนี้ผูกพัน กรณีมีเหตุให้จำเลยที่ ๑ ถึงที่ ๓ เชื่อโดยสุจริตว่าเป็นกรณีที่มีความจำเป็นและเร่งด่วนตามที่วินิจฉัยข้างต้น ดังนี้ กรณีอธิบายไม่ได้ว่าจำเลยที่ ๑ ถึงที่ ๓ ร่วมกันดำเนินการให้มีการอนุมัติลงนามในสัญญาจ้างก่อนได้รับเงินประจำงวด โดยไม่ชอบด้วยพระราชบัญญัติวิธีการงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๐๒ ตามฟ้อง

จากพยานหลักฐานและเหตุผลที่วินิจฉัยมาแล้วข้างต้น ข้อเท็จจริงรับฟังได้ว่า การที่จำเลยที่ ๔ และที่ ๕ เป็นผู้รับจ้างจัดทำโครงการ Roadshow จำนวน ๑๒ จังหวัด มิใช่เป็นผลมาจากการที่จำเลยที่ ๑ ถึงที่ ๓ ร่วมกันกำหนดตัวบุคคลให้เป็นผู้รับจ้างไว้ล่วงหน้า โดยมุ่งหมายให้มีการแข่งขันราคาอย่างเป็นธรรม เพื่อเอื้อประโยชน์แก่จำเลยที่ ๔ และที่ ๕ และจำเลยที่ ๑ ถึงที่ ๓ มิได้ดำเนินการนำงบประมาณจำนวน ๔๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท และจำนวน ๒๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท มาใช้จ่ายในโครงการ Roadshow โดยมิชอบ เพื่อให้เกิดความเสียหายแก่สำนักเลขาธิการ

นายกรัฐมนตรีและทางราชการ หรือโดยทุจริตแต่อย่างใด การกระทำของจำเลยที่ ๑ ถึงที่ ๓ จึงไม่เป็นความผิดตามฟ้อง

ปัญหาที่ต้องวินิจฉัยประการสุดท้ายว่า จำเลยที่ ๔ ถึงมี ๖ ร่วมกันสนับสนุน จำเลยที่ ๑ ถึงที่ ๓ ในการกระทำความผิดตามฟ้องหรือไม่ เห็นว่า การสนับสนุนการกระทำความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๘๖ นั้น จะต้องเป็นผู้อื่นเป็นตัวการในการกระทำความผิด หากเป็นกรณีที่ไม่มีตัวการกระทำความผิดในความผิดดังกล่าว ผู้ช่วยเหลือหรือให้ความสะดวกในการในความผิดนั้นก็ย่อมไม่อาจมีความผิดในฐานะเป็นผู้สนับสนุนได้ เมื่อคดีนี้ข้อเท็จจริงฟังไม่ได้ว่าจำเลยที่ ๑ ถึงที่ ๓ กระทำความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๑๕๗ พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๑๒๓/๑ และพระราชบัญญัติว่าด้วยความผิดเกี่ยวกับการเสนอราคาต่อหน่วยงานของรัฐ พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๑๒ และมาตรา ๑๓ ดังที่วินิจฉัยมาแล้วข้างต้น กรณีจึงไม่อาจฟังได้ว่าจำเลยที่ ๔ ถึงที่ ๖ เป็นผู้สนับสนุนในการกระทำความผิดดังกล่าวตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๘๖ ส่วนที่จำเลยที่ ๔ และที่ ๕ ตกกลงแบ่งกลุ่มงานจังหวัดกันที่จะรับจัดทำโครงการนั้น เป็นเพียงการแบ่งงานกันเองในขั้นตอนการเตรียมความพร้อมเพื่อจัดทำรูปแบบงานนำเสนอ (Presentation) เท่านั้น ซึ่งยังไม่ใช่ขั้นตอนการจัดจ้าง จึงถือไม่ได้ว่าเป็นการตกลงร่วมกันในการเสนอราคา เพื่อวัตถุประสงค์ที่จะให้ประโยชน์แก่ผู้ใดผู้หนึ่งเป็นผู้มีสิทธิทำสัญญากับหน่วยงานของรัฐ โดยหลีกเลี่ยงการแข่งขันราคาอย่างเป็นธรรม หรือโดยการกีดกันมิให้มีการเสนอราคา หรือโดยการเอาเปรียบแก่หน่วยงานของรัฐ ตามพระราชบัญญัติว่าด้วยความผิดเกี่ยวกับการเสนอราคา

(อม.๕๐)

- ๕๗ -

ต่อหน่วยงานของรัฐ พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๔ ดังนี้ การกระทำของจำเลยที่ ๔ ถึงที่ ๖ จึงไม่เป็น
ความผิดตามฟ้อง

จึงวินิจฉัยยกฟ้อง.

นายชัยเจริญ ดุษฎีพร

(อม.๓๑)

ความเห็นในการวินิจฉัยคดี

คดีหมายเลขดำที่ อม. ๒/๒๕๖๕
คดีหมายเลขแดงที่ อม. ๕/๒๕๖๗

ในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์
ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง

วันที่ ๔ เดือน มีนาคม พุทธศักราช ๒๕๖๗

ระหว่าง

คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ

โจทก์

นางสาวยิ่งลักษณ์ ชินวัตร ที่ ๑

นายนิวัฒน์ธำรง บุญทรงไพศาล ที่ ๒

นายสุรนนท์ เวชชาชีวะ ที่ ๓

บริษัทมติชน จำกัด (มหาชน) ที่ ๔

บริษัทสยามสปอร์ต ซินดิเคท จำกัด (มหาชน) ที่ ๕

นายระวิ โหลทอง ที่ ๖

จำเลย

เรื่อง ความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ ความผิดต่อพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต ความผิดต่อพระราชบัญญัติว่าด้วยความผิดเกี่ยวกับการเสนอราคาต่อหน่วยงานของรัฐ

โจทก์ฟ้องว่า ขณะเกิดเหตุจำเลยที่ ๑ ดำรงตำแหน่งนายกรัฐมนตรี มีอำนาจหน้าที่ในการบริหารราชการแผ่นดินร่วมกับรัฐมนตรีอื่น กำกับทั่วไปซึ่งการบริหารราชการแผ่นดิน และมี

อำนาจอนุมัติเห็นชอบกรณีส่วนราชการขอใช้เงินงบกลาง วงเงินเกิน ๑๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท ตามมติ คณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๑๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๒ จำเลยที่ ๒ ดำรงตำแหน่งรองนายกรัฐมนตรี และ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ มีอำนาจหน้าที่ในการบริหารราชการแผ่นดินร่วมกับรัฐมนตรีอื่น และมีอำนาจสั่ง อนุญาต หรืออนุมัติให้สำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรีหรือข้าราชการหรือผู้ปฏิบัติงาน ในส่วนสำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรี ปฏิบัติราชการหรือดำเนินการใด ๆ ได้ในฐานะผู้บังคับบัญชา หรือรัฐมนตรีเจ้าสังกัดแทนนายกรัฐมนตรี โดยจำเลยที่ ๒ มีอำนาจอนุมัติให้สั่งจ้างตามระเบียบสำนัก นายกรัฐมนตรีว่าด้วยการพัสดุ พ.ศ. ๒๕๓๕ ข้อ ๖๖ จำเลยที่ ๓ ดำรงตำแหน่งเลขาธิการ นายกรัฐมนตรี เป็นผู้บังคับบัญชาของข้าราชการในสังกัดสำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรี รับผิดชอบ ในการปฏิบัติราชการขึ้นตรงต่อนายกรัฐมนตรี มีอำนาจหน้าที่ในการเผยแพร่และประชาสัมพันธ์ นโยบาย ยุทธศาสตร์ และผลงานของรัฐบาล เสนอความเห็นเพื่อการสั่งการของนายกรัฐมนตรี รองนายกรัฐมนตรี และรัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี ปฏิบัติการอื่นใดตามที่กฎหมายให้เป็น อำนาจหน้าที่ของสำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรี หรือตามที่นายกรัฐมนตรี หรือคณะรัฐมนตรี มอบหมาย จำเลยที่ ๑ ถึงที่ ๓ จึงมีฐานะเป็นผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง และเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐ กับมีฐานะเป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา จำเลยที่ ๔ และที่ ๕ เป็นนิติบุคคลตาม กฎหมาย และเป็นคู่สัญญากับสำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรี ในฐานะผู้รับจ้างจัดโครงการ Roadshow จำเลยที่ ๖ เป็นกรรมการผู้จัดการจำเลยที่ ๕ เมื่อระหว่างปลายเดือนสิงหาคม ๒๕๕๖ ถึงวันที่ ๑๒ มีนาคม ๒๕๕๗ เวลากลางวันและกลางคืนต่อเนื่องกัน จำเลยที่ ๑ ถึงที่ ๓ ร่วมกันปฏิบัติ หรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบ เพื่อให้เกิดความเสียหายแก่สำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรี ปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยทุจริต โดยจำเลยที่ ๑ ถึงที่ ๓ ใช้อำนาจในตำแหน่งโดยทุจริต

อันเป็นการเสียหายแก่รัฐและสำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรี อีกทั้งละเว้นการปฏิบัติตามกฎหมาย และระเบียบ โดยมุ่งหมายมิให้มีการแข่งขันราคาจัดจ้างโครงการ Roadshow สร้างอนาคตประเทศไทย Thailand ๒๐๒๐ อย่างเป็นธรรม เพื่อเอื้อประโยชน์แก่จำเลยที่ ๔ และที่ ๕ ให้เป็นผู้มีสิทธิทำสัญญากับหน่วยงานของรัฐ โดยมีจำเลยที่ ๔ ถึงที่ ๖ เป็นผู้ช่วยเหลือหรือให้ความสะดวกในการกระทำ ความผิดของจำเลยที่ ๑ ถึงที่ ๓ ก่อนหรือขณะกระทำความผิดด้วยการตกลงร่วมกันในการเสนอราคา กล่าวคือ วันที่ ๒๓ สิงหาคม ๒๕๕๔ คณะรัฐมนตรีภายใต้การนำของจำเลยที่ ๑ ได้แถลงนโยบายต่อ รัฐสภา ข้อ ๓.๔ กำหนดนโยบายสำคัญเกี่ยวกับโครงสร้างพื้นฐานการพัฒนาระบบรางเพื่อขนส่ง มวลชน และการบริหารจัดการระบบขนส่งสินค้าและบริการ โดยพัฒนาระบบรถไฟทางคู่เชื่อมขาน เมืองและหัวเมืองหลักในเส้นทางสำคัญ ศึกษาพัฒนารถไฟความเร็วสูงจากกรุงเทพมหานครไปยัง ภูมิภาค ต่อมาวันที่ ๑๙ มีนาคม ๒๕๕๖ คณะรัฐมนตรีเสนอร่างพระราชบัญญัติให้อำนาจ กระทรวงการคลังกู้เงินเพื่อการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านคมนาคมขนส่งของประเทศ พ.ศ. ... ต่อ สภาผู้แทนราษฎร ปรากฏว่าในการพิจารณาวันที่ ๑ (ขั้นรับหลักการ) ระหว่างวันที่ ๒๘ - ๒๙ มีนาคม ๒๕๕๖ มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจากพรรคฝ่ายค้านหลายรายต่างอภิปรายทักท้วงว่าร่าง พระราชบัญญัตินี้ดังกล่าวขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ และจะดำเนินการยื่นเรื่องให้ศาลรัฐธรรมนูญ วินิจฉัย ทั้งต่อมาสำนักงานคณะกรรมการปฏิรูปกฎหมายมีหนังสือ ลงวันที่ ๒ กรกฎาคม ๒๕๕๖ ถึง จำเลยที่ ๑ มีข้อเสนอแนะว่าร่างพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าวอาจขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ จำเลยที่ ๑ หาได้รับฟังไม่ แต่กลับสั่งการให้สำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรีไปจัดทำโครงการจัดนิทรรศการ การสัมมนา และการโฆษณาประชาสัมพันธ์เผยแพร่ข้อมูลเกี่ยวกับโครงการลงทุนพัฒนาโครงสร้าง พื้นฐานระบบคมนาคมขนส่งของประเทศให้แก่สาธารณชนทราบ ภายใต้ชื่อ “โครงการ Roadshow

สร้างอนาคตประเทศไทย Thailand ๒๐๒๐” (โครงการ Roadshow) โดยมีจำเลยที่ ๓ ในฐานะเลขาธิการนายกรัฐมนตรี เป็นผู้รับผิดชอบโครงการ กำหนดวัตถุประสงค์เพื่อสร้างความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับโครงการลงทุนพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานระบบคมนาคมขนส่งของประเทศซึ่งจะเกิดขึ้นต่อไปภายใต้ร่างพระราชบัญญัติดังกล่าว จากนั้นเมื่อปลายเดือนสิงหาคม ๒๕๕๖ จำเลยที่ ๓ เป็นประธานประชุมเตรียมการอย่างไม่เป็นทางการหลายครั้งที่ทำเนียบรัฐบาล ได้ข้อสรุปว่าเป็นการเกินขีดความสามารถของสำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรี จึงพิจารณาสรรหาให้เอกชนเข้ามาดำเนินการ ต่อมานายฐาภกร บุนปาน กรรมการผู้จัดการจำเลยที่ ๔ และนายสรายุทธ มหวลีรัตน์ ตัวแทนของจำเลยที่ ๕ ไปพบจำเลยที่ ๓ ที่ทำเนียบรัฐบาล เพื่อพูดคุยเกี่ยวกับการรับจัดทำโครงการ Roadshow ซึ่งขณะนั้นยังไม่มีกระบวนการจัดจ้าง จำเลยที่ ๓ สั่งให้นายฐาภกรและนายสรายุทธรวบรวมผลงานที่ผ่านมาเพื่อมาเสนอจำเลยที่ ๓ อีกครั้ง โดยให้ประสานข้อมูลและรายละเอียดโครงการกับทีมงานหน้าห้องของจำเลยที่ ๓ ซึ่งจำเลยที่ ๔ และที่ ๕ ดำเนินการตามที่จำเลยที่ ๓ สั่งการ ต่อมาจำเลยที่ ๓ ซึ่งรู้อยู่แล้วว่าขณะนั้นยังไม่มี การดำเนินการตามขั้นตอนเพื่อให้ได้มาซึ่งการจัดจ้างตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการพัสดุ พ.ศ. ๒๕๓๕ แต่กลับปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบ โดยจำเลยที่ ๓ ตกลงให้จำเลยที่ ๔ และที่ ๕ เป็นผู้รับจ้างจัดทำโครงการ Roadshow จำนวน ๑๒ จังหวัด ได้แก่ จังหวัดหนองคาย จังหวัดนครราชสีมา จังหวัดอุบลราชธานี จังหวัดขอนแก่น จังหวัดนครสวรรค์ จังหวัดพระนครศรีอยุธยา จังหวัดเชียงใหม่ จังหวัดชลบุรี จังหวัดฉะเชิงเทรา จังหวัดเพชรบุรี จังหวัดนครศรีธรรมราช และจังหวัดสงขลา ให้จำเลยที่ ๔ และที่ ๕ จัดทำรูปแบบงาน Presentation เสนอจำเลยที่ ๓ เพื่อนำไปเสนอต่อที่ประชุม จำเลยที่ ๔ และที่ ๕ จึงประชุมร่วมกันที่สำนักงานของจำเลยที่ ๔ อีกทั้งตกลงแบ่งงานระหว่างกันว่าแต่ละบริษัทจะรับจัดทำโครงการ

ที่จังหวัดไทรบุรี จากนั้นร่วมกันจัดทำรูปแบบงาน Presentation ให้แก่ที่มงานหน้าห้องของจำเลยที่ ๓ ตรวจสอบแก้ไข การกระทำของจำเลยที่ ๓ จึงเป็นการกำหนดตัวบุคคลให้เป็นผู้รับจ้างไว้ล่วงหน้า เมื่อระหว่างต้นเดือนกันยายน ๒๕๕๖ ถึงกลางเดือนกันยายน ๒๕๕๖ จำเลยที่ ๑ ถึงที่ ๓ ร่วมกันประชุมเตรียมความพร้อมดำเนินโครงการที่ทำเนียบรัฐบาล ร่วมกับจำเลยที่ ๔ และที่ ๕ พร้อมหน่วยงานราชการต่าง ๆ ซึ่งจำเลยที่ ๑ และที่ ๒ รู้อยู่แล้วว่าสำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรียังไม่ได้ดำเนินการตามขั้นตอนการจัดจ้าง แต่กลับร่วมกันปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบ โดยจำเลยที่ ๔ เป็นผู้นำเสนอรูปแบบงาน Presentation ที่จำเลยที่ ๔ และที่ ๕ ร่วมกันจัดทำไว้ อันเป็นพฤติการณ์แสดงให้เห็นปรากฏแก่จำเลยที่ ๑ และที่ ๒ ว่าจำเลยที่ ๔ และที่ ๕ เป็นผู้รับจ้างจัดโครงการนี้แล้ว จำเลยที่ ๑ ซึ่งเป็นประธานที่ประชุมได้สอบถามเกี่ยวกับรายละเอียดของโครงการจากจำเลยที่ ๔ และชักท้วงถึงรูปแบบของงานที่นำมาเสนอ จากนั้นสั่งการให้จำเลยที่ ๔ แก้ไขรูปแบบงานในหลายประเด็น โดยมีได้ชักท้วงถึงการรับดำเนินงานของจำเลยที่ ๔ ต่อมามีการประชุมครั้งที่สอง จำเลยที่ ๑ และที่ ๒ เข้าร่วมประชุมด้วย อันเป็นการตกลงร่วมกันกับจำเลยที่ ๓ กำหนดตัวบุคคลใดให้เป็นผู้รับจ้างไว้ก่อนล่วงหน้า เป็นเหตุให้ผู้อื่นไม่มีโอกาสเข้าทำการเสนอราคาอย่างเป็นธรรม อันเป็นการปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยทุจริต เพื่อเอื้อประโยชน์ให้แก่จำเลยที่ ๔ และที่ ๕ ต่อมาระหว่างกลางเดือนกันยายน ๒๕๕๖ ถึงวันที่ ๒๖ กันยายน ๒๕๕๖ จำเลยที่ ๑ ถึงที่ ๓ ร่วมกันปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบ เพื่อให้เกิดความเสียหายแก่สำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรี และเงินบกลางอันเป็นงบประมาณแผ่นดิน โดยจำเลยที่ ๓ เรียกนายพงษ์ศักดิ์ไปพบที่ห้องทำงานที่ ทำเนียบรัฐบาล แล้วแจ้งว่าจะให้จำเลยที่ ๔ และที่ ๕ เป็นผู้รับจ้างจัดทำโครงการ Roadshow รวมทั้งสิ้น ๑๒ จังหวัด จากนั้นสั่งการให้นายพงษ์ศักดิ์ และเจ้าหน้าที่ดำเนินการตั้งเรื่องเพื่อเสนอขอใช้เงิน

งบกลาง ๔๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท เพื่อดำเนินโครงการที่จังหวัดหนองคายและจังหวัดนครราชสีมา ตามที่ กำหนดแผนดำเนินการช่วงต้นเดือนถึงกลางเดือนตุลาคม ๒๕๕๖ มาให้จำเลยที่ ๓ ลงนามโดยเร็ว จำเลยที่ ๓ ลงนามในบันทึกข้อความสำนักบริหารกลาง ด่วนที่สุด สบก.(กพง.) ๘๓๐/๒๕๕๖ ลงวันที่ ๑๘ กันยายน ๒๕๕๖ เสนอจำเลยที่ ๑ โดยผ่านจำเลยที่ ๒ ขออนุมัติใช้เงินงบกลาง รายการเงิน สำรองจ่ายเพื่อกรณีฉุกเฉินหรือจำเป็น เป็นเงิน ๔๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท จำเลยที่ ๒ พิจารณาแล้ว จึงลงนาม ผ่านเรื่องเสนอไปยังจำเลยที่ ๑ เมื่อวันที่ ๒๐ กันยายน ๒๕๕๖ ซึ่งระหว่างเสนอขออนุมัติเงินงบกลาง นี้ จำเลยที่ ๔ มีหนังสือลงวันที่ ๒๓ กันยายน ๒๕๕๖ ถึงปลัดกระทรวงมหาดไทย แจ้งว่าจำเลยที่ ๔ และที่ ๕ ได้รับมอบหมายจากสำนักนายกรัฐมนตรี ให้เป็นผู้จัดทำโครงการ โดยจะมีการจัดงานรวม ทั้งสิ้น ๑๒ จังหวัด พร้อมกำหนดวันเวลาและสถานที่จัดงานของแต่ละจังหวัด จึงขอความ อนุเคราะห์ให้แต่ละจังหวัดอำนวยความสะดวกในเรื่องต่างๆ ขณะเดียวกันสำนักโฆษกจัดทำบันทึก ข้อความลงวันที่ ๒๔ กันยายน ๒๕๕๖ เสนอจำเลยที่ ๓ เพื่ออนุมัติหลักการจัดจ้าง ทั้งนี้ จำเลยที่ ๑ ในฐานะนายกรัฐมนตรี ซึ่งมีอำนาจอนุมัติงบกลางรายการดังกล่าว ย่อมต้องถือปฏิบัติตามมติ คณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๑๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๒ ซึ่งจะต้องพิจารณาว่าเป็นกรณีที่มีความจำเป็นและ เร่งด่วนหรือไม่ ทั้งยังต้องพิจารณาหาคำนี้ด้วยว่าเป็นกรณีที่ต้องรีบดำเนินการเพื่อมิให้เกิดความ เสียหายต่อราชการหรือไม่ ซึ่งจำเลยที่ ๑ ถึงที่ ๓ มีอาจทราบได้อย่างชัดแจ้งแล้วว่าร่าง พระราชบัญญัติดังกล่าวจะตราออกมาบังคับใช้โดยสมบูรณ์และชอบด้วยรัฐธรรมนูญหรือไม่ จำเลยที่ ๑ ถึงที่ ๓ จะต้องฟังตระหนักและระมัดระวังการใช้จ่ายเงินงบประมาณแผ่นดินเพื่อการนั้น อย่างคุ้มค่าและมีประสิทธิภาพ และบังเกิดประโยชน์สูงสุดต่อทางราชการและประชาชน นอกจากนี้ โครงการดังกล่าวไม่อยู่ในแผนงานหรือโครงการของสำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรีในปีงบประมาณ

๒๕๕๖ ทั้งยังมีวัตถุประสงค์โครงการและพื้นที่ดำเนินการบางส่วนซ้ำซ้อนกับโครงการที่กระทรวง
คมนาคมได้จัดทำแล้ว โดยจำเลยที่ ๑ ถึงที่ ๓ ทราบข้อเท็จจริงดังกล่าวเป็นอย่างดี เนื่องจากการ
ดำเนินโครงการของกระทรวงคมนาคมเป็นไปตามมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๒๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๖
ที่มีจำเลยที่ ๑ เป็นนายกรัฐมนตรี และจำเลยที่ ๒ เป็นรัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี อีกทั้ง
จำเลยที่ ๑ เป็นประธานเปิดงานโครงการดังกล่าว โดยมีจำเลยที่ ๒ เข้าร่วมด้วย โครงการ Roadshow
จึงมิใช่กรณีที่มีความจำเป็นหรือเร่งด่วน ทั้งไม่ปรากฏว่าหากไม่ดำเนินการแล้วอาจจะเสียหาย
แก่ทางราชการ จึงไม่เข้าเงื่อนไขที่จำเลยที่ ๑ จะพิจารณาอนุมัติให้ใช้เงินงบกลางได้ แต่จำเลยที่ ๑
ถึงที่ ๓ กลับร่วมกันปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบ เพื่อให้เกิดความเสียหายแก่สำนัก
เลขาธิการนายกรัฐมนตรี โดยจำเลยที่ ๓ ลงนามในบันทึกข้อความเสนอของบกลางต่อจำเลยที่ ๑
โดยมีจำเลยที่ ๒ พิจารณาแล้วลงนามผ่านเรื่องไปยังจำเลยที่ ๑ ต่อมาจำเลยที่ ๑ ใช้ดุลพินิจปิดผัน
สั่งอนุมัติงบกลางรายการดังกล่าว จำนวน ๔๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท เพื่อเป็นค่าใช้จ่ายในการดำเนิน
โครงการ Roadshow ที่จังหวัดหนองคายและจังหวัดนครราชสีมา ซึ่งจำเลยที่ ๑ ถึงที่ ๓ กระทำไป
โดยมีเจตนาร่วมกันเพื่อให้นำเงินงบกลางมาเป็นค่าใช้จ่ายในการดำเนินโครงการ อันเป็นการปฏิบัติ
หรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยทุจริต เพื่อให้เกิดความเสียหายแก่สำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรี
วันแถลงข่าวโครงการ “สร้างอนาคตไทย ๒๐๒๐” เมื่อวันที่ ๒๖ กันยายน ๒๕๕๖ จำเลยที่ ๑ เป็น
ประธานแถลงข่าว มีเจ้าหน้าที่ของจำเลยที่ ๔ และที่ ๕ เป็นผู้ประสานให้สื่อมวลชนมาร่วมงาน
แถลงข่าว และยังช่วยกันทำหน้าที่ลงทะเบียนสื่อมวลชนซึ่งมาเสนอข่าวอีกด้วย อันเป็นพฤติการณ์
แสดงแจ้งชัดว่าจำเลยที่ ๔ และที่ ๕ เป็นผู้รับจ้างจัดโครงการ Roadshow เรียบร้อยแล้ว ทั้งที่ยังไม่ได้
ดำเนินการตามขั้นตอนการจัดจ้างตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการพัสดุ พ.ศ. ๒๕๓๕

ต่อมาเมื่อระหว่างวันที่ ๒๖ กันยายน ๒๕๕๖ ถึงวันที่ ๒ ตุลาคม ๒๕๕๖ จำเลยที่ ๒ และที่ ๓ ร่วมกันปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบ เพื่อให้เกิดความเสียหายแก่สำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรี ในการดำเนินการตามขั้นตอนการจัดจ้างโครงการ Roadshow จังหวัดหนองคายและจังหวัดนครราชสีมา โดยเจ้าหน้าที่ของจำเลยที่ ๔ มาพบนายพงษ์ศักดิ์ ที่สำนักบริหารกลาง เพื่อติดต่อขอยื่นเอกสารข้อเสนอด้านราคา จำเลยที่ ๒ และที่ ๓ ผู้มีอำนาจในการสั่งจ้างโดยวิธีพิเศษ ตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการพัสดุ พ.ศ. ๒๕๓๕ ข้อ ๖๖ ย่อมรู้ว่าโดยสภาพของโครงการ Roadshow ไม่เข้าเงื่อนไขในลักษณะเป็นงานที่ต้องกระทำโดยเร่งด่วน หากล่าช้าอาจจะเสียหายแก่ราชการได้ ตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการพัสดุ พ.ศ. ๒๕๓๕ ข้อ ๒๔ (๓) อีกทั้งโครงการนี้มีได้ผ่านการพิจารณาของคณะกรรมการบูรณาการการประชาสัมพันธ์โครงการการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเพื่อสร้างอนาคตประเทศ ในการกำหนดรูปแบบหรือแผนการประชาสัมพันธ์โครงการ ทั้งที่จำเลยที่ ๓ เป็นประธานกรรมการดังกล่าว แต่จำเลยที่ ๓ กลับลงนามบันทึกข้อความสำนักบริหารกลาง ลงวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๕๖ เสนอจำเลยที่ ๒ เพื่อขออนุมัติหลักการจัดโครงการ Roadshow ที่จังหวัดหนองคาย และจังหวัดนครราชสีมา ในวงเงินไม่เกิน ๔๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท โดยวิธีพิเศษ และวันเดียวกันจำเลยที่ ๒ ใช้อำนาจอนุมัติหลักการตามบันทึกข้อความฉบับดังกล่าว อันเป็นการคัดเลือกผู้เสนอราคาโดยเจาะจงให้จำเลยที่ ๔ เป็นผู้ได้รับการคัดเลือกในการเสนอราคา การกระทำของจำเลยที่ ๒ และที่ ๓ เป็นการใช้อิทธิพลและกระทำการโดยไม่ชอบตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ข้อ ๒๔ (๓) อันเป็นการปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบ เพื่อให้เกิดความเสียหายแก่ระบบการจัดจ้างของสำนักนายกรัฐมนตรี โดยอาศัยขั้นตอนของกระบวนการจัดจ้างให้เห็นว่าโครงการ Roadshow ได้ดำเนินการเป็นลำดับขั้นตอนโดยเปิดโอกาสให้มีการเชิญจำเลยที่ ๔

เข้ามาเป็นผู้เสนอราคาในโครงการ Roadshow ทั้งที่ไม่เป็นความจริง อันเป็นการปฏิบัติหรือละเว้น การปฏิบัติหน้าที่โดยทุจริต จากนั้นวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๕๖ จำเลยที่ ๓ ลงนามในบันทึกข้อความ สำนักบริหารกลาง อนุมัติแต่งตั้งคณะกรรมการกำหนดราคากลาง โครงการ Roadshow ในส่วนพื้นที่ จังหวัดหนองคายและจังหวัดนครราชสีมา และลงนามในบันทึกข้อความสำนักบริหารกลาง ลงวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๖ อนุมัติให้ดำเนินการจัดจ้างโดยวิธีพิเศษ และแต่งตั้งคณะกรรมการจัดจ้างโดยวิธีพิเศษ วงเงินงบประมาณ ๔๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท ซึ่งจำเลยที่ ๓ ได้พบกับนางสาวนันทริยา ทวีวงศ์ ผู้อำนวยการ สำนักโฆษก และนางสาวปวีณา ปริวฒนศักดิ์ ที่ตึกไทยคู่ฟ้า ทำเนียบรัฐบาล ว่า “รู้แล้วไข่ม้อย่าจะมี งานโรดโชว์ จัดนิทรรศการ ให้ลองพิจารณาบริษัท มติชน ดูนะว่ามีศักยภาพเป็นผู้รับจ้างจัดงาน หรือไม่” หลังจากนั้น นางสาวนันทริยา และนางสาวปวีณา ได้รับแต่งตั้งเป็นประธานกรรมการ และ กรรมการจัดจ้างโดยวิธีพิเศษ ตามลำดับ วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๖ คณะกรรมการจัดจ้างโดยวิธีพิเศษ เชิญจำเลยที่ ๔ มาเสนอราคาที่สำนักบริหารกลาง นายพงษ์ศักดิ์แจ้แก่นางสาวปวีณาทราบว่า จำเลยที่ ๓ สืบหาผู้รับจ้างแล้ว ให้เชิญจำเลยที่ ๔ มาเสนอราคา อันเป็นพฤติการณ์ที่จำเลยที่ ๓ ได้ครอบงำสั่งการหรือจูงใจเพื่อให้คณะกรรมการจัดจ้างโดยวิธีพิเศษจำต้องยอมรับการเสนอราคาของ จำเลยที่ ๔ ตามที่จำเลยที่ ๑ ถึงที่ ๓ ร่วมกันกำหนดตัวผู้รับจ้างไว้ล่วงหน้ามาตั้งแต่ต้น ทั้งนี้ จำเลยที่ ๔ ทราบเป็นอย่างดีว่าการที่จำเลยที่ ๑ ถึงที่ ๓ ร่วมกันกำหนดตัวจำเลยที่ ๔ และที่ ๕ ให้ เป็นผู้รับจ้างไว้ล่วงหน้าก่อนดำเนินกระบวนการจัดจ้างย่อมเป็นการอันมิชอบด้วยกฎหมาย แต่ จำเลยที่ ๔ ก็เข้าทำการเสนอราคาเป็นเงิน ๔๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท อันเป็นการช่วยเหลือสนับสนุนการ กระทำผิดของจำเลยที่ ๑ ถึงที่ ๓ เพื่อให้การจัดจ้างครั้งนี้เป็นผลสำเร็จ การที่คณะกรรมการจัดจ้าง โดยวิธีพิเศษพิจารณาอย่างเร่งรีบในวันเดียวตามที่จำเลยที่ ๓ สั่งการ แล้วเห็นควรจ้างจำเลยที่ ๔ ทั้งที่

คณะกรรมการกำหนดราคากลางยังประชุมเพื่อพิจารณากำหนดราคากลางไม่แล้วเสร็จ แต่เนื่องจากตามเอกสารขอบเขตงาน (TOR) และเอกสารข้อเสนอด้านราคาของจำเลยที่ ๔ จะต้องดำเนินการด้วยสื่อรณแห่งประชาสัมพันธ์วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๖ จึงลงวันที่ย้อนหลังในบันทึกรายงานคณะกรรมการกำหนดราคากลาง บันทึกรายงานผลการพิจารณาของคณะกรรมการจัดจ้างโดยวิธีพิเศษ และบันทึกเสนอขออนุมัติจัดจ้างจำเลยที่ ๔ เป็นผู้รับจ้างจัดโครงการ เป็นวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๖ เพื่อให้ดูเหมือนว่าเป็นไปตามลำดับขั้นตอนการจัดจ้าง และการจัดทำราคากลาง ราคาอ้างอิงเกือบทั้งหมดตรงกับข้อเสนอราคาของจำเลยที่ ๔ นอกจากนี้มีการสืบราคาจากเว็บไซต์ข่าวสด เว็บไซต์มติชนออนไลน์ และเว็บไซต์ประชาชาติธุรกิจ ซึ่งเป็นบริษัทเครือเดียวกับจำเลยที่ ๔ อันเป็นการนำเฉพาะราคาของจำเลยที่ ๔ เพียงรายเดียวเท่านั้นมาคิดคำนวณเป็นราคากลาง จึงมีอาจนำมาใช้เป็นฐานสำหรับเปรียบเทียบราคาที่ผู้เสนอราคาได้ยื่นเสนอไว้ จำเลยที่ ๓ ได้อนุมัติย้อนหลังวันเดียวกันให้ใช้ราคากลางในวงเงิน ๔๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท จากนั้นคณะกรรมการจัดจ้างโดยวิธีพิเศษจัดทำบันทึกข้อความรายงานผลการพิจารณาย้อนหลังลงวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๖ เสนอจำเลยที่ ๓ เพื่อพิจารณานำเสนอต่อจำเลยที่ ๒ อนุมัติเห็นควรจ้างจำเลยที่ ๔ จำเลยที่ ๒ และที่ ๓ มีหน้าที่ในการจัดการเงินงบประมาณแผ่นดินอันเป็นทรัพย์สินของสำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรี กลับร่วมกันใช้อำนาจในตำแหน่งโดยทุจริต โดยจำเลยที่ ๓ เห็นชอบและลงนามในบันทึกข้อความ สำนักบริหารงานกลางลงวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๖ เสนอจำเลยที่ ๒ เพื่อขออนุมัติเห็นควรจ้างจำเลยที่ ๔ เป็นผู้จัดทำโครงการ Roadshow เป็นเงินทั้งสิ้น ๔๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท จากนั้นจำเลยที่ ๒ อนุมัติย้อนหลังลงวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๖ ให้จ้างจำเลยที่ ๔ เป็นผู้จัดทำโครงการ Roadshow ในวงเงินดังกล่าวตามที่ได้กำหนดไว้ล่วงหน้า โดยรู้อยู่แล้วว่าเป็นเหตุให้ผู้อื่นไม่มีโอกาสเข้าทำการแข่งขันราคาอย่าง

เป็นธรรม แต่กระทำไปเพื่อเอื้อประโยชน์ให้แก่จำเลยที่ ๔ เข้าเป็นผู้รับจ้างจัดโครงการ Roadshow กับสำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรี จากนั้นสำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรีลงนามในหนังสือสั่งจ้าง ลงวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๖ จ้างจำเลยที่ ๔ ดำเนินโครงการ Roadshow ในสองจังหวัดดังกล่าว รวมเป็นเงินทั้งสิ้น ๔๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท อันเป็นการเสียหายแก่รัฐและสำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรี ต่อมาเมื่อระหว่างวันที่ ๙ ตุลาคม ๒๕๕๖ ถึงวันที่ ๑๒ มีนาคม ๒๕๕๗ จำเลยที่ ๒ และที่ ๓ ร่วมกัน ปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบเพื่อให้เกิดความเสียหายแก่สำนักเลขาธิการ นายกรัฐมนตรี โดยเมื่อวันที่ ๑๑ ตุลาคม ๒๕๕๖ จำเลยที่ ๓ อนุมัติหลักการจัดจ้างโครงการ Roadshow ส่วนที่เหลืออีก ๑๐ จังหวัด วงเงินไม่เกิน ๒๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท โดยให้เบิกจ่ายจากเงิน งบประมาณ ซึ่งจำเลยที่ ๒ และที่ ๓ รู้อยู่แล้วว่า โครงการ Roadshow ไม่เข้าเงื่อนไขในลักษณะเป็น งานที่ต้องกระทำโดยเร่งด่วน หากล่าช้าอาจจะเสียหายแก่ราชการได้ ตามระเบียบสำนัก นายกรัฐมนตรีว่าด้วยการพัสดุ พ.ศ. ๒๕๓๕ ข้อ ๒๔ (๓) แต่จำเลยที่ ๓ กลับลงนามในบันทึกข้อความ สำนักบริหารกลาง ลงวันที่ ๑๑ ตุลาคม ๒๕๕๖ เสนอจำเลยที่ ๒ เพื่อขออนุมัติหลักการจัดโครงการ ดังกล่าวโดยวิธีพิเศษ ซึ่งจำเลยที่ ๒ อนุมัติในหลักการในวันเดียวกัน เป็นการใช้อุปินิจโดยมิชอบ เพื่อให้เกิดความเสียหายแก่ระบบการจัดจ้างของสำนักนายกรัฐมนตรี ทั้งนี้ เพื่อเป็นการเปิดโอกาสให้ เชิญจำเลยที่ ๔ และที่ ๕ เข้ามาเป็นผู้เสนอราคาในโครงการ Roadshow อันเป็นการปฏิบัติหรือ ละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยทุจริต วันเดียวกันจำเลยที่ ๓ ลงนามอนุมัติให้มีการจัดจ้างโครงการ Roadshow โดยวิธีพิเศษ พร้อมแต่งตั้งคณะกรรมการจัดจ้างโดยวิธีพิเศษ ได้แยกการดำเนินงาน ออกเป็น ๒ กลุ่ม กลุ่มละ ๕ จังหวัด ภายในวงเงินไม่เกิน ๒๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท ซึ่งคณะกรรมการ จัดจ้างโดยวิธีพิเศษเชิญจำเลยที่ ๔ และที่ ๕ ให้มาเสนอราคา ปรากฏว่าจำเลยที่ ๖ มีหนังสือในนาม

จำเลยที่ ๕ ลงวันที่ ๑๑ ตุลาคม ๒๕๕๖ ต่อจำเลยที่ ๓ ขอยื่นเสนอราคาและเสนองานเพื่อรับจัดจ้าง
ทำโครงการ Roadshow ซึ่งจำเลยที่ ๔ ถึงที่ ๖ ทราบดีว่าการที่จำเลยที่ ๑ ถึงที่ ๓ ร่วมกันกำหนดตัว
จำเลยที่ ๔ และที่ ๕ ให้เป็นผู้รับจ้างไว้ล่วงหน้าก่อนดำเนินกระบวนการจัดจ้างย่อมเป็นการอันมิชอบด้วย
กฎหมาย แต่จำเลยที่ ๔ และที่ ๕ ตกลงร่วมกันและแบ่งงานที่จะรับจัดทำโครงการดังกล่าว บริษัทละ
๕ จังหวัด โดยจำเลยที่ ๔ จะยื่นเสนอราคาในจังหวัดกลุ่มสอง ส่วนจำเลยที่ ๕ จะยื่นเสนอราคาใน
จังหวัดกลุ่มแรก ในวงเงินบริษัทละ ๑๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท อันเป็นการหลีกเลี่ยงการแข่งขันราคา
อย่างเป็นธรรม และไม่เปิดโอกาสให้มีการแข่งขันราคาอย่างเป็นธรรม การกระทำของจำเลยที่ ๔ ถึง
ที่ ๖ จึงเป็นการช่วยเหลือสนับสนุนการกระทำผิดของจำเลยที่ ๑ ถึงที่ ๓ คณะกรรมการจัดจ้างโดยวิธี
พิเศษพิจารณาแล้วเห็นสมควรจ้างจำเลยที่ ๔ และที่ ๕ เป็นผู้ดำเนินการจัดโครงการดังกล่าวในวงเงิน
คนละ ๑๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท รวมเป็นเงินทั้งสิ้น ๒๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท แล้วจัดทำบันทึกข้อความ
ลงวันที่ ๑๑ ตุลาคม ๒๕๕๖ เสนอจำเลยที่ ๓ เพื่อพิจารณานำเสนอต่อจำเลยที่ ๒ อนุมัติเห็นควรจ้าง
จำเลยที่ ๔ และที่ ๕ โดยจำเลยที่ ๒ และที่ ๓ ร่วมกันใช้อำนาจในตำแหน่งโดยทุจริต จำเลยที่ ๓
เห็นชอบและลงนามในบันทึกข้อความสำนักบริหารกลาง ลงวันที่ ๑๑ ตุลาคม ๒๕๕๖ เสนอ
จำเลยที่ ๒ เพื่อขออนุมัติให้ใช้คณะกรรมการกำหนดราคากลาง และราคากลางที่เคยอนุมัติให้ใช้ใน
การจัดโครงการ Roadshow ที่จังหวัดหนองคายและจังหวัดนครราชสีมา พร้อมขออนุมัติให้จ้าง
จำเลยที่ ๔ และที่ ๕ เป็นผู้จัดทำโครงการ เป็นเงินทั้งสิ้น ๒๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท จำเลยที่ ๒ อนุมัติ
ตามข้อเสนอในวันเดียวกัน ทั้งที่จำเลยที่ ๑ ถึงที่ ๖ รู้อยู่แล้วว่าการกำหนดตัวบุคคลไว้ล่วงหน้า
เป็นเหตุให้ผู้อื่นไม่มีโอกาสเข้าทำการแข่งขันราคาอย่างเป็นธรรม เพื่อเอื้อประโยชน์ให้แก่จำเลยที่ ๔
และที่ ๕ ได้เข้าเป็นผู้รับจ้างจัดโครงการ Roadshow วันเดียวกันสำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรี ได้

ลงนามในหนังสือสั่งจ้าง ลงวันที่ ๑๑ ตุลาคม ๒๕๕๖ จ้างจำเลยที่ ๔ ดำเนินโครงการในส่วนจังหวัดกลุ่มสอง เป็นเงินทั้งสิ้น ๑๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท และลงนามหนังสือสั่งจ้าง ลงวันที่ ๑๑ ตุลาคม ๒๕๕๖ จ้างจำเลยที่ ๕ ดำเนินโครงการในส่วนจังหวัดกลุ่มแรก เป็นเงินทั้งสิ้น ๑๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท แต่เป็นการก่อนนี้ผูกพันก่อนได้รับเงินประจำงวดในวันที่ ๑๕ ตุลาคม ๒๕๕๖ อันเป็นฝ่าฝืนตามพระราชบัญญัติวิธีการงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๐๒ มาตรา ๒๓ วรรคหนึ่ง จำเลยที่ ๑ ถึงที่ ๓ จึงร่วมกันดำเนินการเพื่อให้คณะรัฐมนตรีมีมติยกเว้นการลงนามในสัญญาทั้งสองฉบับก่อนได้รับเงินประจำงวด โดยอ้างเหตุว่าเป็นกรณีที่มีความจำเป็นและเร่งด่วนเช่นเดิม เพื่อให้เข้าเงื่อนไขตามพระราชบัญญัติวิธีการงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๐๒ มาตรา ๒๓ วรรคสี่ โดยจำเลยที่ ๓ ลงนามบันทึกข้อความสำนักบริหารกลาง ลงวันที่ ๑๙ ธันวาคม ๒๕๕๖ เสนอจำเลยที่ ๒ ลงนามในหนังสือไปยังเลขาธิการคณะรัฐมนตรีเพื่อเสนอเรื่องต่อคณะรัฐมนตรีมีมติอนุมัติ จำเลยที่ ๒ ในฐานะรัฐมนตรีเจ้าสังกัดผู้มีอำนาจเสนอเรื่องต่อคณะรัฐมนตรี จึงลงนามในหนังสือถึงเลขาธิการคณะรัฐมนตรี เพื่อขอให้คณะรัฐมนตรีพิจารณาอนุมัติในวันเดียวกัน โดยจำเลยที่ ๑ และที่ ๒ ลงมติอนุมัติตามเสนอ ทั้งที่รู้ว่ากรณีไม่เข้าเงื่อนไขอันจะได้รับการยกเว้น เป็นเหตุให้คณะรัฐมนตรีมีมติเมื่อวันที่ ๗ มกราคม ๒๕๕๗ อนุมัติให้มีการลงนามในสัญญาก่อนได้รับเงินประจำงวด ต่อมาศาลรัฐธรรมนูญมีคำวินิจฉัยที่ ๓ - ๔/๒๕๕๗ ลงวันที่ ๑๒ มีนาคม ๒๕๕๗ ว่า ร่างพระราชบัญญัติให้อำนาจกระทรวงการคลังกู้เงินเพื่อการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านคมนาคมขนส่งของประเทศ พ.ศ. ... ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ ซึ่งเป็นผลให้โครงการต่างๆ อันจะเกิดขึ้นภายใต้ร่างพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าวมีอาจบังเกิดขึ้นได้จริง ดังนั้น โครงการ Roadshow ซึ่งใช้เงินงบประมาณแผ่นดินสูงถึง ๒๔๐ ล้านบาท เกิดความสูญเปล่า ไม่บรรลุผลตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ ซึ่งเป็นผลโดยตรงอันเกิดจากการกระทำโดยมิชอบของ

จำเลยที่ ๑ ถึงที่ ๖ โดยสำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรีต้องจ่ายเงินค่าจัดทำโครงการให้แก่จำเลยที่ ๔ และที่ ๕ รวมกันเป็นจำนวนเงินทั้งสิ้น ๒๓๙,๗๐๐,๐๐๐ บาท การกระทำดังกล่าวอาศัยอำนาจหน้าที่ในตำแหน่งของจำเลยที่ ๑ ถึงที่ ๓ ร่วมกับจำเลยที่ ๔ ถึงที่ ๖ ในลักษณะแบ่งหน้าที่กันทำ จึงเป็นการกระทำโดยมีเจตนาทุจริต เป็นเหตุให้เกิดความเสียหายแก่สำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรีและแก่ทางราชการ จำนวนเงิน ๒๓๙,๗๐๐,๐๐๐ บาท เหตุเกิดที่แขวงดุสิต เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร ก่อนคดีนี้จำเลยที่ ๑ เป็นบุคคลคนเดียวกับจำเลยในคดีหมายเลขแดงที่ อม.๒๑๑/๒๕๖๐ ของศาลนี้ ขอให้ลงโทษจำเลยที่ ๑ ถึงที่ ๓ ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๑๕๑, ๑๕๗ พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๑๒๓/๑ ประกอบพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๑๙๒ และพระราชบัญญัติว่าด้วยความผิดเกี่ยวกับการเสนอราคาต่อหน่วยงานของรัฐ พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๑๒, ๑๓ ลงโทษจำเลยที่ ๔ ถึงที่ ๖ ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๑๕๑, ๑๕๗ ประกอบมาตรา ๘๖ พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๑๒๓/๑ ประกอบพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๑๙๒ ประกอบประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๘๖ และพระราชบัญญัติว่าด้วยความผิดเกี่ยวกับการเสนอราคาต่อหน่วยงานของรัฐ พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๔, ๑๒, ๑๓ ประกอบประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๘๖ กับนับโทษจำเลยที่ ๑ ต่อจากโทษของจำเลยในคดีอาญาหมายเลขแดงที่ อม.๒๑๑/๒๕๖๐ ของศาลนี้

โจทก์ยื่นฟ้องกรณีไม่ปรากฏตัวจำเลยที่ ๑ ต่อหน้าศาล ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง พ.ศ. ๒๕๖๐ มาตรา ๒๗ วรรคสอง

จำเลยที่ ๓ ยื่นคำร้องและแก้ไขคำร้องขอให้ศาลสั่งไม่ประทับฟ้อง

องค์คณะผู้พิพากษาพิจารณาแล้ว มีคำสั่งว่า ฟ้องโจทก์ไม่ได้บรรยายโดยแจ้งชัดซึ่งสาระสำคัญอันเป็นองค์ประกอบของความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๑๕๑ จึงเป็นฟ้องที่ไม่ชอบด้วยประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๑๕๘ (๕) ประกอบพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง พ.ศ. ๒๕๖๐ มาตรา ๘ วรรคสาม ส่วนโจทก์บรรยายฟ้องในความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๑๕๗ และพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๑๒๓/๑ ชอบด้วยประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๑๕๘ (๕) ประกอบพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง พ.ศ. ๒๕๖๐ มาตรา ๘ วรรคสาม จึงมีคำสั่งไม่ประทับรับฟ้องข้อหาตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๑๕๑ ส่วนข้อหาอื่นให้ประทับรับฟ้องไว้พิจารณา

โจทก์อุทธรณ์คำสั่งไม่ประทับรับฟ้องข้อหาตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๑๕๑ ต่อที่ประชุมใหญ่ศาลฎีกา

ที่ประชุมใหญ่ศาลฎีกาโดยองค์คณะชั้นวินิจฉัยอุทธรณ์พิจารณาแล้ว พิพากษายืน

ศาลสั่งหมายเรียกและสำเนาคำฟ้องให้จำเลยที่ ๑ ทราบโดยชอบแล้ว จำเลยที่ ๑ ไม่มาศาล และได้ออกหมายจับแล้วแต่ไม่สามารถจับตัวได้ภายในกำหนด จึงพิจารณาคดีโดยไม่ต้อง

กระทำต่อหน้าจำเลยที่ ๑ และจำเลยที่ ๑ ไม่มาศาลในวันนัดพิจารณาครั้งแรก ถือว่าจำเลยที่ ๑ ให้การปฏิเสธ ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง พ.ศ. ๒๕๖๐ มาตรา ๒๘ วรรคหนึ่ง วรรคสอง และมาตรา ๓๓ วรรคสาม แต่จำเลยที่ ๑ ตั้งทนายความมาดำเนินการแทน ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง พ.ศ. ๒๕๖๐ มาตรา ๒๘ วรรคสอง

จำเลยที่ ๒ ถึงที่ ๖ ให้การปฏิเสธ

พิเคราะห์พยานหลักฐานตามทางไต่สวนของศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง ประกอบสำนวนการไต่สวนของโจทก์และคำแถลงปิดคดีแล้ว ปัญหาต้องวินิจฉัยประการแรกว่า ฟ้องโจทก์ในส่วนจำเลยที่ ๑ และที่ ๒ สำหรับความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๑๕๗ และพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๑๒๓/๑ ขอบด้วยกฎหมายหรือไม่ เห็นว่า การดำเนินคดีในระบบไต่สวนเป็นหน้าที่ของศาลที่ต้องตรวจคำฟ้องว่าชอบด้วยกฎหมายหรือไม่ก่อนที่จะมีคำสั่งประทับฟ้อง จำเลยจึงไม่อาจยกเรื่องฟ้องไม่ครบองค์ประกอบของความผิดหรือฟ้องเคลือบคลุมมาเป็นข้อต่อสู้คดีเพื่อให้ศาลยกฟ้องได้ นอกจากนี้ศาลได้มีคำสั่งเมื่อวันที่ ๙ มีนาคม ๒๕๖๕ ไว้แล้วด้วยว่า โจทก์บรรยายฟ้องในความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๑๕๗ และพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๑๒๓/๑ ขอบด้วยประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๑๕๘ (๕) ประกอบพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง พ.ศ. ๒๕๖๐ มาตรา ๘ วรรคสาม จึงมีคำสั่งประทับรับฟ้องความผิดทั้งสองฐานดังกล่าว กรณีจึงไม่จำเป็นต้องวินิจฉัยซ้ำอีก

ปัญหาต้องวินิจฉัยประการต่อไปว่า การไต่สวนข้อเท็จจริงของโจทก์ชอบด้วยกฎหมายหรือไม่ ที่จำเลยที่ ๑ และที่ ๒ ให้การต่อสู้ว่า การไต่สวนของโจทก์ไม่ชอบด้วยระเบียบคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการไต่สวนข้อเท็จจริงของพนักงานไต่สวน พ.ศ. ๒๕๕๐ ข้อ ๒๑ วรรคท้าย เนื่องจากจำเลยที่ ๑ และที่ ๒ ขอให้โจทก์เรียกพยานมาไต่สวนเพิ่มเติม ซึ่งเป็นพยานที่เกี่ยวกับประเด็นที่กล่าวหา และมีได้เป็นการประวิงให้ชักช้า แต่โจทก์ไม่ไต่สวนพยานดังกล่าวตามที่ร้องขอหรือตามที่อัยการสูงสุดมีความเห็นว่าเป็นต้องไต่สวนเพิ่มเติม จึงเป็นการดำเนินการโดยเร่งรีบ รวบรัด ไม่เป็นธรรมและมีลักษณะเป็นการกั้นก้างจำเลยที่ ๑ และที่ ๒ สำนวนการไต่สวนของโจทก์ไม่อาจนำมาเป็นหลักในการพิจารณาได้ นั้น เห็นว่า คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีหนังสือแจ้งข้อกล่าวหาแก่จำเลยที่ ๑ ฉบับลงวันที่ ๑๖ ตุลาคม ๒๕๖๒ จำเลยที่ ๑ ลงลายมือชื่อทราบข้อกล่าวหาเมื่อวันที่ ๖ พฤศจิกายน ๒๕๖๒ ตามเอกสารหมายเลข จ.๑๒๓ แผ่นที่ ๓๐๒๗ ส่วนจำเลยที่ ๒ คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีหนังสือแจ้งข้อกล่าวหา ฉบับลงวันที่ ๑๗ กันยายน ๒๕๖๒ จำเลยที่ ๒ ลงลายมือชื่อรับทราบข้อกล่าวหาเมื่อวันที่ ๒๒ ตุลาคม ๒๕๖๒ ตามเอกสารหมายเลข จ.๑๒๔ แผ่นที่ ๓๐๔๖ ซึ่งช่วงเวลาดังกล่าวได้มีพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ ประกาศใช้บังคับแล้ว กรณีจึงไม่อาจนำระเบียบคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการไต่สวนข้อเท็จจริงของพนักงานไต่สวน พ.ศ. ๒๕๕๐ ที่ออกตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๒ มาใช้บังคับแก่คดีนี้ได้ ซึ่งตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๔๖ วรรคสาม บัญญัติว่า “ในกรณีที่ผู้ถูกกล่าวหาขอให้คณะกรรมการ

ป.ป.ช. คณะกรรมการไต่สวน หรือหัวหน้าพนักงานไต่สวนเรียกบุคคลหรือเรียกเอกสารจากบุคคลใด ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. หรือพนักงานไต่สวนดำเนินการตามที่ร้องขอ แต่ผู้ถูกกล่าวหาต้องร้องขอ ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งข้อกล่าวหา ทั้งนี้ เว้นแต่คณะกรรมการ ป.ป.ช. คณะกรรมการไต่สวน หรือกรรมการที่กำกับดูแลเห็นว่าผู้ถูกกล่าวหาจงใจประวิงเวลา หรือใช้สิทธิโดยไม่สุจริต หรือบุคคลหรือเอกสารที่ขอให้เรียกนั้นไม่มีผลต่อการวินิจฉัยของคณะกรรมการ ป.ป.ช. แต่ต้องบันทึกเหตุ นั้นไว้ในสำนวนการไต่สวนหรือรายงานการไต่สวนเบื้องต้นด้วย” ดังนั้น หากจำเลยที่ ๑ และที่ ๒ จะขอให้คณะกรรมการไต่สวนเรียกบุคคลเป็นพยานก็ขอที่จะต้องร้องขอภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ ได้รับแจ้งข้อกล่าวหา แม้จำเลยที่ ๑ จะร้องขออ้างพยานบุคคลมาในหนังสือชี้แจงแก้ข้อกล่าวหา ฉบับ ลงวันที่ ๓ ธันวาคม ๒๕๖๒ แต่ปรากฏหลักฐานว่าสำนักบริหารกลาง สำนักงาน ป.ป.ช. ได้รับหนังสือ ฉบับดังกล่าวเมื่อวันที่ ๑๓ ธันวาคม ๒๕๖๒ ตามเอกสารหมายเลข จ.๑๓๒ แผ่นที่ ๓๓๕๔ และจำเลยที่ ๒ ได้ร้องขออ้างพยานบุคคลมาในหนังสือชี้แจงแก้ข้อกล่าวหา ลงวันที่ ๓ มกราคม ๒๕๖๓ ตามเอกสาร หมายเลข จ.๑๓๓ แผ่นที่ ๓๔๔๔ - ๓๔๘๒ จึงเป็นการร้องขอเมื่อล่วงพ้นกำหนดเวลาสามสิบวัน นับแต่ วันที่ได้รับแจ้งข้อกล่าวหาแล้ว คณะกรรมการไต่สวนจึงไม่จำเป็นต้องดำเนินการตามที่จำเลยที่ ๑ และที่ ๒ ร้องขอก็ได้ ทั้งการไต่สวนพยานเป็นดุลพินิจของคณะกรรมการไต่สวนที่จะไต่สวนบุคคลใดเป็นพยาน ก็ได้ และหากเห็นว่าข้อเท็จจริงตามทางไต่สวนเพียงพอแก่การวินิจฉัยแล้วก็ไม่จำเป็นต้องเรียกพยาน มาทำการไต่สวนอีก ไม่มีผลทำให้การไต่สวนเสียไป แม้ต่อมาอัยการสูงสุดได้แจ้งข้อไม่สมบูรณ์พอที่จะ ดำเนินคดีแก่จำเลยที่ ๑ และที่ ๒ กับพวก โดยระบุให้ดำเนินการไต่สวนข้อเท็จจริงโดยสอบพยาน เพิ่มเติมด้วย แต่โจทก์เห็นว่าข้อเท็จจริงและพยานหลักฐานในคดีนี้สมบูรณ์เพียงพอที่จะฟ้องคดีได้ แล้วจึงไม่จำเป็นต้องรวบรวมพยานหลักฐานเพิ่มเติมอีก ตามเอกสารหมายเลข จ.๒๐๙ แผ่นที่ ๖๘๔๒ ก็เป็น

ดุลพินิจของโจทก์ในการพิจารณาถึงความสมบูรณ์ของพยานหลักฐานว่าเพียงพอที่จะดำเนินคดีแล้วหรือไม่ และเมื่อไม่อาจหาข้อยุติได้ โจทก์ก็มีอำนาจยื่นฟ้องคดีเอง ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๗๗ วรรคสาม ส่วนที่จำเลยที่ ๑ และที่ ๒ อ้างว่าไม่สามารถนำสำนวนการไต่สวนของคณะกรรมการ ป.ป.ช. มาเป็นหลักในการพิจารณาได้นั้น เห็นว่า ตามที่พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง พ.ศ. ๒๕๖๐ มาตรา ๖ วรรคสอง บัญญัติให้นำสำนวนการไต่สวนของคณะกรรมการ ป.ป.ช. เป็นหลักในการพิจารณา มีความหมายเพียงว่า ขอบเขตหรือกรอบของการพิจารณาให้ยึดแนวทางที่ปรากฏในสำนวน ทั้งข้อกล่าวหา ข้อเท็จจริงและพยานหลักฐานต่าง ๆ ที่ได้จากการไต่สวนมิใช่ศาลจะต้องยึดสำนวนการไต่สวนของคณะกรรมการ ป.ป.ช. เป็นหลักกว่าข้อเท็จจริงและความเห็นต่าง ๆ ต้องเป็นดั่งที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. สรุป และจำเลยที่ ๑ และที่ ๒ ได้กระทำความผิดตามที่ถูกกล่าวหา ศาลยังคงมีอำนาจไต่สวนหาข้อเท็จจริงและพยานหลักฐานเพิ่มเติมในเรื่องที่จำเลยที่ ๑ และที่ ๒ ถูกกล่าวหา นอกเหนือไปจากที่ปรากฏในสำนวนการไต่สวนของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ส่วนที่จำเลยที่ ๑ และที่ ๒ อ้างว่า คำให้การของนายพงษ์ศักดิ์ ศิริวงศ์ และนางปนัดดา เลี้ยวรุ่งโรจน์ ที่ให้การกับคณะกรรมการไต่สวนหลายครั้งและคำให้การขัดแย้งกัน แม้จะมีพิรุณ แต่ทั้งจำเลยที่ ๑ และที่ ๒ ก็มีสิทธิที่จะโต้แย้งและนำพยานหลักฐานต่าง ๆ มาให้ศาลไต่สวนเพื่อหักล้างพยานหลักฐานในสำนวนการไต่สวนของโจทก์ได้ คำให้การของพยานทั้งสองปากดังกล่าวไม่ได้ทำให้สำนวนการไต่สวนของคณะกรรมการ ป.ป.ช. เสียไป โจทก์ย่อมอ้างนายพงษ์ศักดิ์และนางปนัดดาเป็นพยานหลักฐานได้ ดังนั้น ศาลจึงนำสำนวนการไต่สวนของโจทก์มาเป็นหลักในการพิจารณาได้ ส่วนจะ

ควรฟังคำพยานดังกล่าวได้เพียงหรือไม่ ย่อมเป็นดุลพินิจของศาลที่จะวินิจฉัยอีกชั้นหนึ่ง การได้สวนข้อเท็จจริงของโจทก์จึงชอบด้วยกฎหมายแล้ว

ปัญหาที่ต้องวินิจฉัยประการต่อไปว่า จำเลยที่ ๑ ถึงที่ ๓ ร่วมกันอนุมัติให้ใช้งบกลาง ๔๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท มาดำเนินการในโครงการ Roadshow สร้างอนาคตประเทศไทย Thailand ๒๐๒๐ ชอบด้วยกฎหมายหรือไม่ ข้อเท็จจริงตามทางได้สวนได้ความว่า จำเลยที่ ๑ สั่งการให้สำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรีจัดทำโครงการจัดนิทรรศการ การสัมมนา และการโฆษณาประชาสัมพันธ์ เผยแพร่ข้อมูลเกี่ยวกับโครงการลงทุนพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานระบบคมนาคมขนส่งของประเทศให้แก่สาธารณชนทราบ ภายใต้ชื่อ “โครงการ Roadshow สร้างอนาคตประเทศไทย Thailand ๒๐๒๐” โดยมีคำสั่งสำนักนายกรัฐมนตรี ที่ ๒๔๒/๒๕๕๖ ลงวันที่ ๓ กันยายน ๒๕๕๖ แต่งตั้งคณะกรรมการบูรณาการการประชาสัมพันธ์โครงการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเพื่อสร้างอนาคตประเทศ มีจำเลยที่ ๓ ในฐานะเลขาธิการนายกรัฐมนตรี เป็นประธานกรรมการ ผู้รับผิดชอบโครงการ มีวัตถุประสงค์เพื่อสร้างความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับโครงการลงทุนพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานระบบคมนาคมของประเทศ มีอำนาจหน้าที่กำหนดรูปแบบและแผนการประชาสัมพันธ์โครงการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเพื่อสร้างอนาคตประเทศ เพื่อเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ และสร้างความเข้าใจแก่ประชาชน ตามเอกสารหมาย จ.๓๓ เมื่อนโยบายเกี่ยวกับโครงสร้างพื้นฐาน การพัฒนาระบบรางเพื่อขนส่งมวลชน และการบริหารจัดการระบบขนส่งสินค้าและบริการ โดยพัฒนาระบบรถไฟทางคู่เชื่อมขานเมืองและหัวเมืองหลักในเส้นทางสำคัญ ศึกษาพัฒนารถไฟความเร็วสูงจากกรุงเทพมหานครไปยังภูมิภาค เป็นหนึ่งในนโยบายสำคัญที่รัฐบาลภายใต้การนำของจำเลยที่ ๑ ได้แถลงไว้ต่อรัฐสภา ตามเอกสารหมาย จ.๑๖ ซึ่งในการแถลงนโยบายต่อรัฐสภา คณะรัฐมนตรีต้องชี้แจงให้ชัดแจ้งว่าจะดำเนินการใด ในระยะเวลาเท่าใด

เพื่อบริหารราชการแผ่นดินให้เป็นไปตามแนวนโยบายพื้นฐานแห่งรัฐ และต้องจัดทำแผนการบริหารราชการแผ่นดิน เพื่อแสดงรายละเอียดของแนวทางการปฏิบัติราชการในแต่ละปีของการบริหารราชการแผ่นดิน พร้อมทั้งจัดให้มีแผนการตรากฎหมายที่จำเป็นต่อการดำเนินการตามนโยบายและแผนการบริหารราชการแผ่นดินดังกล่าว ตามที่บัญญัติไว้ในรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๑๗๖ วรรคหนึ่ง ประกอบมาตรา ๗๕ และมาตรา ๗๖ โครงการ Roadshow จึงถือเป็นส่วนหนึ่งของแผนงานตามนโยบายรัฐบาล และที่รัฐบาลได้ดำเนินการตามนโยบายที่แถลงไว้ต่อรัฐสภา ส่วนที่โจทก์อ้างว่า ขณะที่สภาผู้แทนราษฎรได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติให้อำนาจกระทรวงการคลังกู้เงินเพื่อการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านคมนาคมขนส่งของประเทศ พ.ศ. ... วรรที่ ๑ (ชั้นรับหลักการ) มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจากพรรคฝ่ายค้านหลายรายอภิปรายหักท้วงว่าร่างพระราชบัญญัติฉบับดังกล่าวอาจขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ และจะส่งเรื่องให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณา ทั้งสำนักงานคณะกรรมการปฏิรูปกฎหมายเสนอแนะว่าร่างพระราชบัญญัติฉบับดังกล่าวอาจขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญซึ่งมีผลให้ร่างพระราชบัญญัติฉบับดังกล่าวตกไป ทำให้โครงการไม่มีความแน่นอนว่าจะเกิดเป็นรูปธรรมได้ และต่อมาศาลรัฐธรรมนูญก็มีคำวินิจฉัยที่ ๓ - ๔ /๒๕๕๗ ว่า ร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวขัดต่อบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญ มีผลให้ร่างพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าวเป็นอันตกไป แต่คำวินิจฉัยของศาลรัฐธรรมนูญดังกล่าวก็ไม่มีประเด็นวินิจฉัยโดยตรงว่าโครงการ Roadshow เป็นโครงการที่ไม่มีความแน่นอนและจำเป็นเร่งด่วนหรือไม่ นอกจากนี้ข้อเท็จจริงยังกลับได้ความว่า ขณะที่มีการพิจารณาขออนุมัติโครงการ Roadshow ทั้งสองครั้ง ยังไม่มีการยื่นคำร้องให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยกรณีดังกล่าวแต่อย่างใด แม้ร่างพระราชบัญญัตินี้ตกไป แต่ก็ไม่มีผลต่อการดำเนินการตามโครงการดังกล่าวเพราะรัฐบาลยังสามารถ

จัดหางบประมาณจากแหล่งเงินทุนอื่นมาดำเนินการโครงการได้ ส่วนที่โจทก์อ้างอีกว่าวัตถุประสงค์ และพื้นที่จัดโครงการ Roadshow บางส่วนซ้ำซ้อนกับโครงการ Thailand ๒๐๒๐ ก้าวใหม่ เชื่อมไทยสู่โลก ที่กระทรวงคมนาคมได้จัดทำแล้วเมื่อระหว่างวันที่ ๘ - ๑๒ มีนาคม ๒๕๕๖ โดย จำเลยที่ ๑ และที่ ๒ เข้าร่วมพิธีเปิดนิทรรศการดังกล่าวจึงต้องรู้ถึงข้อเท็จจริงนั้น เห็นว่า แม้โครงการ Roadshow จะมีการดำเนินการในพื้นที่เดียวกันกับโครงการของกระทรวงคมนาคม แต่ก็เพียง พื้นที่ ๒ จังหวัด คือ จังหวัดหนองคาย และจังหวัดนครราชสีมา ทั้งข้อเท็จจริงตามทางไต่สวนยังได้ ความว่าโครงการ Roadshow มีวัตถุประสงค์ กิจกรรม และเป้าหมาย กว้างขวางกว่าโครงการของ กระทรวงคมนาคม เพราะไม่ได้มุ่งเน้นที่การคมนาคมขนส่งแต่เพียงอย่างเดียว แต่ครอบคลุมถึง โครงการอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องด้วย เช่น การกระจายความเจริญ สร้างเมืองใหม่ ผังเมือง ท่องเที่ยว อุตสาหกรรม เกษตร พาณิชยกรรม บริหารจัดการน้ำและอุทกภัย ซึ่งเรื่องนี้ได้ความจากนางสาวดวงดาว เจริญผล ผู้ตรวจราชการกระทรวงคมนาคม และนายชัชชาติ สิทธิพันธุ์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวง คมนาคม ว่า เนื้องานและรูปแบบการจัดโครงการ Roadshow ในพื้นที่จังหวัดหนองคายและจังหวัด นครราชสีมา มีขนาดใหญ่กว่าและงบประมาณมากกว่าที่กระทรวงคมนาคมจัดขึ้น ทำให้โครงการ Roadshow มีหน่วยงานอื่นเข้ามาเกี่ยวข้องจำนวนมากนอกเหนือจากโครงการของกระทรวง คมนาคม เพราะการทำโครงสร้างพื้นฐานมีผลกระทบต่อหลายภาคส่วน จึงถือไม่ได้ว่าทั้งสองโครงการ ดำเนินการซ้ำซ้อนกัน ส่วนกำหนดวันเวลาในการเริ่มดำเนินโครงการ Roadshow ในระหว่างเดือน ตุลาคมถึงเดือนธันวาคม ๒๕๕๖ นั้น ทางไต่สวนไม่ปรากฏข้อเท็จจริงว่าจำเลยที่ ๑ ถึงที่ ๓ ได้เป็นผู้กำหนดวันเวลาดังกล่าวขึ้นเองอันจะเป็นข้อสรุปว่ามี การวางแผนกำหนดเวลาดำเนินการอย่าง เร่งด่วนเพื่อเป็นเหตุอ้างให้ใช้บังคับ แต่กลับได้ความจากนายกิตติรัตน์ ณ ระนอง

รองนายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง นายชัชชาติ และรวมถึงจำเลยที่ ๓
เบิกความสอดคล้องกันว่า รัฐบาลมีการประชุมคณะรัฐมนตรีเกี่ยวกับการดำเนินโครงการพัฒนา
โครงสร้างพื้นฐานระบบคมนาคมขนส่งเพื่อสร้างอนาคตของประเทศตามนโยบายที่แถลงไว้ต่อรัฐสภา
มาตั้งแต่ช่วงต้นปี ๒๕๕๖ ก่อนที่จะมอบหมายให้สำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรีมาดำเนินโครงการ
ตามคำสั่งสำนักนายกรัฐมนตรี ที่ ๒๔๒/๒๕๕๖ โดยมีตัวแทนจากหน่วยราชการต่างๆ รวมทั้ง
ข้าราชการระดับบริหารและเจ้าหน้าที่อีกหลายหน่วยงานร่วมประชุมอย่างไม่เป็นทางการหลายครั้ง
ทั้งนายพงษ์ศักดิ์ ศิริวงษ์ ผู้อำนวยการสำนักบริหารกลาง สำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรี เบิกความว่า
ประมาณปลายเดือนสิงหาคม ๒๕๕๖ ถึงต้นเดือนกันยายน ๒๕๕๖ พยานได้รับสั่งการจากจำเลยที่ ๓
ให้ดำเนินการจัดจ้างโครงการ Roadshow จำเลยที่ ๓ ได้มอบเอกสารที่เกี่ยวข้องรายละเอียดโครงการ
ตามที่ได้ประชุมร่วมกับคณะทำงานของจำเลยที่ ๓ และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องมาให้พยาน เอกสาร
ดังกล่าวได้กำหนดวัน เวลา สถานที่ และกิจกรรมที่จะดำเนินการรวม ๑๒ จังหวัด ทั่วประเทศไว้
เรียบร้อยแล้ว แสดงให้เห็นว่าการกำหนดเวลาเริ่มดำเนินโครงการ Roadshow ได้เกิดขึ้นจากการ
พิจารณาของหน่วยงานต่าง ๆ เอง สำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรีจึงมีหน้าที่ที่จะต้องดำเนินการ
โครงการ Roadshow ตามวันเวลาที่กำหนดไว้แล้ว ดังนี้ เมื่อกำหนดวันเวลาในการเริ่มดำเนิน
โครงการ Roadshow ในสองจังหวัดแรก คือ จังหวัดหนองคายในระหว่างวันที่ ๔ - ๖ ตุลาคม
๒๕๕๖ และจังหวัดนครราชสีมาในระหว่างวันที่ ๑๑ - ๑๓ ตุลาคม ๒๕๕๖ จึงทำให้โครงการ
Roadshow เป็นโครงการที่มีความจำเป็นและเร่งด่วนที่ต้องรีบดำเนินการ ซึ่งทางใต้สวนต่อมาได้ความ
จากนายกรณินทร์ กาญจนมัย ช่วยปฏิบัติราชการรัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี นางปณิตดา
เลียวรุ่งโรจน์ หัวหน้าฝ่ายพัสดุ สำนักบริหารกลาง สำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรี และนายพงษ์ศักดิ์

เบิกความสอดคล้องกันว่า โครงการลงทุนโครงสร้างพื้นฐานด้านระบบคมนาคมขนส่งของประเทศ ได้บรรจุไว้ในงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๕๗ จำนวน ๕๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท แต่เนื่องจากร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๗ ประกาศใช้ไม่ทันวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๖ จึงไม่อาจใช้งบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๗ และไม่สามารถใช้หลักเกณฑ์การใช้งบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณที่ล่วงมาแล้วไปพลางก่อนได้ ตามเอกสารหมาย จ.๔๒ แผ่นที่ ๑๘๘๐ เพราะไม่เคยกำหนดแผนงานดังกล่าวไว้ในปีงบประมาณ ๒๕๕๖ จึงเป็นที่เห็นได้ว่ากรณีไม่อาจใช้ทั้งงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๖ และงบประมาณรายจ่ายปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๗ มาดำเนินโครงการ Roadshow ได้ตามที่กำหนดเวลาไว้ อันถือได้ว่าสำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรีมีเหตุที่ต้องใช้จ่ายงบประมาณ นอกเหนือจากที่ได้รับการจัดสรร หรือได้รับการจัดสรรงบประมาณแล้วไม่เพียงพอ เมื่อพิจารณาตามมติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ ๑๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๒ เรื่อง แนวทางปฏิบัติกรณีขออนุมัติใช้เงินงบกลาง รายการเงินสำรองจ่ายเพื่อกรณีฉุกเฉินและจำเป็น ตามหนังสือสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ลับด่วนที่สุด ที่ นร ๐๕๐๖/ว ๔๓ ลงวันที่ ๒๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๒ ซึ่งกำหนดแนวทางปฏิบัติดังนี้ “...กรณีที่ส่วนราชการหรือรัฐวิสาหกิจใดมีความจำเป็นต้องใช้จ่ายงบประมาณนอกเหนือจากที่ได้รับการจัดสรรหรือได้รับการจัดสรรงบประมาณแล้วไม่เพียงพอ ให้พิจารณาตรวจสอบและปรับแผนการใช้จ่ายงบประมาณที่ได้รับเป็นลำดับแรกก่อน หากไม่สามารถดำเนินการดังกล่าวได้และมีความจำเป็นเร่งด่วนต้องขอใช้เงินงบกลาง รายการเงินสำรองจ่ายเพื่อกรณีฉุกเฉินหรือจำเป็น ให้เสนอเรื่องต่อรัฐมนตรีเจ้าสังกัดพิจารณา ก่อน เว้นแต่เป็นกรณีที่คณะรัฐมนตรีหรือนายกรัฐมนตรีได้อนุมัติในหลักการแล้ว โดยให้พิจารณาเฉพาะกรณีที่มีความจำเป็นและเร่งด่วนที่จะต้องรีบดำเนินการเพื่อมิให้

เกิดความเสียหายแก่ทางราชการเท่านั้น...” ตามเอกสารหมายเลข จ.๑๒ แผ่นที่ ๑๓๑ - ๑๓๔ ดังนี้ เมื่อโครงการ Roadshow กำหนดกรอบระยะเวลาการจัดงานไว้แล้ว และโครงการดังกล่าวมิได้เกิดขึ้น โดยจงใจให้มีการเบิกจ่ายงบกลางมาตั้งแต่แรก แต่มีการดำเนินการและเสนอขึ้นมาตามลำดับชั้น โดยเฉพาะจำเลยที่ ๓ ได้มีหนังสือสำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรี ด่วนที่สุด ที่ นร ๑๔๐๑.๓/๑๒๒๖๘ ลงวันที่ ๑๖ กันยายน ๒๕๕๖ ขอความเห็นสำนักงบประมาณเพื่อประกอบการพิจารณากรณีขอเบิกจ่ายงบกลาง ซึ่งต่อมาสำนักงบประมาณมีหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ นร ๐๗๐๕/๒๓๙๕๗ ลงวันที่ ๑๗ กันยายน ๒๕๕๖ แจ้งความเห็นมายังจำเลยที่ ๓ เพื่อประกอบการพิจารณาเสนอต่อจำเลยที่ ๑ โดยมีความเห็นว่ารัฐบาลได้มีโครงการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านคมนาคมขนส่งของประเทศ จึงจำเป็นต้องดำเนินโครงการประชาสัมพันธ์ แต่สำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรีไม่ได้ขอตั้งงบประมาณรองรับไว้เพื่อการดังกล่าว สำนักงบประมาณพิจารณาแล้วจึงเห็นสมควรที่จำเลยที่ ๑ จะอนุมัติงบกลางนี้ได้ ในกรอบวงเงิน ๔๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท ตามเอกสารหมายเลข จ.๓๖ ดังนั้น เมื่อการเสนองานตามลำดับชั้นจนถึงจำเลยที่ ๓ หัวหน้าหน่วยรับงบประมาณ เสนอผ่านจำเลยที่ ๒ รัฐมนตรีเจ้าสังกัด และเสนอต่อจำเลยที่ ๑ นายกรัฐมนตรี กรณีจึงมีเหตุผลเพียงพอให้จำเลยที่ ๑ เชื่อว่าสามารถอนุมัติได้ตามกรอบของมติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ ๑๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๒ ส่วนที่โจทก์อ้างว่า โครงการลงทุนพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานระบบคมนาคมขนส่งของประเทศมิได้บรรลุผลสำเร็จ ทำให้การใช้งบประมาณโครงการ Roadshow เกิดความสูญเปล่า นั้น ก็เป็นเหตุการณ์ในอนาคตหลังจากที่จำเลยที่ ๑ ได้ดำเนินโครงการ Roadshow จนเสร็จสิ้นแล้ว เมื่อข้อเท็จจริงปรากฏว่าจำเลยที่ ๑ ได้ปฏิบัติหน้าที่ไปตามกฎหมาย รวมทั้งมติคณะรัฐมนตรีที่เกี่ยวข้องอย่างครบถ้วน แม้ผลสุดท้ายจะไม่บรรลุวัตถุประสงค์ที่วางแผนไว้ก็ตาม ดังนี้ การที่จำเลยที่ ๑ อนุมัติให้ใช้งบกลาง จึงชอบด้วยมติคณะรัฐมนตรีดังกล่าว

นอกจากนี้ทางไต่สวนก็ไม่ปรากฏพยานหลักฐานว่าจำเลยที่ ๑ กับจำเลยที่ ๔ และที่ ๕ มีความเกี่ยวพันเป็นพิเศษอย่างใดอันจะทำให้เห็นว่าการอนุมัติให้ใช้ขังบกลางครั้งนี้เป็นการแสวงหาประโยชน์อันมิชอบด้วยกฎหมายเพื่อเป็นประโยชน์ส่วนตัวหรือแก่ผู้อื่น ข้อเท็จจริงจึงรับฟังไม่ได้ว่า จำเลยที่ ๑ ปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ในเรื่องการอนุมัติให้ใช้ขังบกลาง โดยมีเจตนาเพื่อให้เกิดความเสียหายแก่สำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรีและทางราชการ หรือโดยเจตนาทุจริตเพื่อแสวงหาประโยชน์ที่มิควรได้โดยชอบให้แก่จำเลยที่ ๔ และที่ ๕ ส่วนจำเลยที่ ๒ ได้รับความเพียงว่า จำเลยที่ ๒ เพียงทำหน้าที่พิจารณาแล้วผ่านเรื่องเสนอไปยังจำเลยที่ ๑ ตามเอกสารหมายเลข จ.๓๗ ตามลำดับชั้นเท่านั้น ไม่ปรากฏว่าจำเลยที่ ๒ เข้าไปชี้แนะหรือดำเนินการโดยมิชอบเพื่อจำเลยที่ ๑ ต้องอนุมัติให้ใช้ขังบกลางแต่อย่างใด พยานหลักฐานโจทก์จึงยังไม่พอพียงว่า จำเลยที่ ๒ ปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ในเรื่องการใช้ขังบกลางเพื่อให้เกิดความเสียหายแก่สำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรีและแก่ทางราชการ หรือโดยทุจริต สำหรับจำเลยที่ ๓ แม้จะเป็นผู้รับผิดชอบโครงการ Roadshow และเป็นผู้เสนอเรื่องขออนุมัติใช้ขังบกลางมาแต่แรก โดยสั่งการให้นายพงษ์ศักดิ์จัดทำบันทึกเสนอขอใช้ขังบกลางมาให้จำเลยที่ ๓ ลงนามเพื่อเสนอตามเอกสารหมายเลข จ.๔๑ ก็ตาม แต่มูลเหตุที่ทำให้ต้องเสนอขอใช้ขังบกลาง จำนวน ๔๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท นั้น เป็นผลมาจากการไม่สามารถใช้ขังบประมาณปกติได้ทันดังที่ได้วินิจฉัยแล้วข้างต้น โดยจำเลยที่ ๓ เพิ่งได้ทราบว่ากรณีดังกล่าวต้องขออนุมัติใช้ขังบกลางจากนายพงษ์ศักดิ์ในภายหลังจากที่หน่วยงานที่เกี่ยวข้องได้ร่วมกันกำหนดเวลาดำเนินโครงการ Roadshow ไว้แล้ว และขังบกลางที่ขออนุมัติก็ยังคงเท่ากับวงเงินเดิมที่ต้องใช้ ดังนั้น การที่จำเลยที่ ๓ เสนอขออนุมัติให้ใช้ขังบกลางจึงเป็นเพียงการดำเนินการไปตามหน้าที่ปกติ เพื่อให้โครงการ Roadshow สำเร็จลุล่วงไปได้เท่านั้น พยานหลักฐานโจทก์ไม่มีน้ำหนักเพียงพอให้รับฟังได้ว่า

จำเลยที่ ๓ กระทำเพื่อให้เกิดความเสียหายแก่สำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรีหรือมีเจตนาทุจริตในขั้นตอนการขออนุมัติใช้งบกลาง อันจะพึงได้ว่าจำเลยที่ ๓ ปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบ เพื่อให้เกิดความเสียหายแก่สำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรีและทางราชการ หรือโดยทุจริต

ประเด็นที่ต้องวินิจฉัยประการต่อไปว่า จำเลยที่ ๑ ถึงที่ ๓ ร่วมกันกำหนดตัวให้จำเลยที่ ๔ และที่ ๕ เป็นผู้รับจ้างจัดทำโครงการ Roadshow อันเป็นการกำหนดตัวบุคคลให้เป็นผู้รับจ้างล่วงหน้า โดยมุ่งหมายมิให้มีการแข่งขันราคาอย่างเป็นธรรม เพื่อเอื้อประโยชน์แก่จำเลยที่ ๔ และที่ ๕ หรือไม่ แม้ทางใต้สวนได้ความจากพยานโจทก์ปากนายสรายุทธ มหวลีรัตน์ กรรมการผู้จัดการบริษัทสยามสปอร์ต มีเดีย แมเนจเม้นท์ จำกัด นางสาวศุภริน สุวรรณ์ รองกรรมการผู้จัดการบริษัทดังกล่าว นางปนัดดา และนายพงษ์ศักดิ์ ผู้เข้าร่วมประชุม Presentation โครงการ Roadshow สร้างอนาคตประเทศไทย Thailand ๒๐๒๐ ว่า ก่อนที่จะมีการจัดจ้างผู้ดำเนินการโครงการ Roadshow ตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการพัสดุ พ.ศ. ๒๕๓๕ มีการประชุมเพื่อนำเสนองาน (Presentation) โดยจำเลยที่ ๔ และที่ ๕ เป็นผู้นำเสนอ จำเลยที่ ๑ เป็นประธานในที่ประชุม และจำเลยที่ ๓ เข้าร่วมประชุมด้วย การประชุมดังกล่าวจำเลยที่ ๑ ได้พักท้วงและขอให้แก้ไขการดำเนินกิจกรรมตาม Presentation ที่ได้นำเสนอหลายประเด็น เมื่อการนำเสนอดังกล่าวได้กระทำอย่างเปิดเผยต่อหน่วยงานราชการที่เกี่ยวข้องหลายฝ่าย และมีผู้เข้าร่วมประชุมเป็นจำนวนมาก จึงเป็นไปได้ที่จำเลยที่ ๑ จะกระทำการในลักษณะที่แสดงออกให้ปรากฏว่าได้กำหนดตัวผู้รับจ้างไว้ล่วงหน้าแล้ว เพราะจะทำให้เป็นที่ล่วงรู้อย่างชัดแจ้งแก่ผู้อื่นทั่วไป นอกจากนี้ได้ความตามทางใต้สวนต่อมาว่า การจัดจ้างโครงการ Roadshow ทั้งสองครั้ง (วงเงิน ๔๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท และวงเงิน ๒๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท) เป็นการจัดจ้างโดยวิธีพิเศษ จำเลยที่ ๓ เป็นผู้แต่งตั้ง

คณะกรรมการกำหนดราคากลาง คณะกรรมการจัดจ้างโดยวิธีพิเศษ และคณะกรรมการตรวจการจ้าง โดยจำเลยที่ ๑ และที่ ๒ ไม่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการจัดตั้งคณะกรรมการดังกล่าวแต่อย่างใด ในส่วนที่ โจทก์กล่าวอ้างว่าคณะกรรมการกำหนดราคากลางนำข้อเสนอราคาของจำเลยที่ ๔ มาใช้ในการ กำหนดราคากลางนั้น ได้ความจากนางโสภิษฐ์ ทองคำชู กรรมการกำหนดราคากลาง ว่า คณะกรรมการกำหนดราคากลางได้มีการประชุมเพื่อกำหนดแนวทางการจัดทำราคากลางตาม หลักเกณฑ์ของทางราชการ และตามคู่มือแนวทางการเปิดเผยราคาค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับการจัดซื้อ จัดจ้างราคากลางและการคำนวณราคากลางโดยพิจารณาจากราคามาตรฐานของสำนักงบประมาณ ก่อน หากไม่มีให้พิจารณาราคาที่เคยจัดซื้อย้อนหลังภายในสองปีงบประมาณ หากไม่มีให้สืบหาราคา จากท้องตลาดหรือทางเว็บไซต์ต่างๆ ซึ่งจากการพิจารณาของคณะกรรมการพบว่าไม่สามารถ เปรียบเทียบเนื้องานตามขอบเขตของงานกับแต่ละโครงการจากหน่วยงานอื่นที่เคยจัดจ้างได้ เนื่องจากมีความต่างทั้งขนาดพื้นที่และปริมาณงานประชาสัมพันธ์ทุกสื่อ นอกจากนี้ยังได้ความจาก นายอิทธิพงศ์ งามแดน กรรมการกำหนดราคากลางว่า พยานได้สืบราคาจากบริษัทสื่อเอกชนอื่น เช่น เว็บไซต์ข่าวสดออนไลน์ เว็บไซต์มติชนออนไลน์ และเว็บไซต์ประชาชาติธุรกิจ แล้วนำมาคำนวณโดย ยึดตามข้อมูลอัตราค่าใช้จ่ายการโฆษณาประชาสัมพันธ์ของสำนักมาตรฐานงบประมาณแล้ว ปรากฏ ว่าข้อเสนอราคาของจำเลยที่ ๔ มีราคาต่ำกว่าราคามาตรฐานของสำนักมาตรฐานงบประมาณ ซึ่งที่ ประชุมคณะกรรมการกำหนดราคากลางพิจารณาแล้วเห็นชอบราคากลางในวงเงิน ๔๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท โดยนางโสภิษฐ์ นายอิทธิพล รวมทั้งนายพิไชย โอบายะวาทย์ ประธานคณะกรรมการกำหนด ราคากลางต่างก็เบิกความตรงกันว่า ไม่มีผู้ใดสั่งการหรือแทรกแซงการกำหนดราคากลาง แสดงให้เห็นว่า เป็นการดำเนินการที่อยู่ในอำนาจและดุลพินิจของคณะกรรมการกำหนดราคากลาง โดยจำเลยที่ ๓

ไม่ได้มีส่วนเกี่ยวข้องในเรื่องดังกล่าวแต่อย่างใด ส่วนการจัดจ้างโดยวิธีพิเศษนั้น เมื่อการดำเนินโครงการดังกล่าวมีกำหนดเวลาต้องดำเนินการภายในเดือนตุลาคมถึงเดือนธันวาคม ๒๕๕๖ จึงเป็นโครงการที่ต้องทำโดยเร่งด่วน หากล่าช้าอาจเสียหายแก่ราชการได้ ดังที่ได้วินิจฉัยไว้ข้างต้น จึงเป็นกรณีที่สามารถจัดจ้างโดยวิธีพิเศษได้ตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการพัสดุ พ.ศ. ๒๕๓๕ ข้อ ๒๔ (๓) และตามระเบียบดังกล่าวใน ข้อ ๕๘ (๑) กำหนดว่า การจ้างโดยวิธีพิเศษตามข้อ ๒๔ (๑) (๒) (๓) และ (๔) ให้เชิญผู้มีอาชีพรับจ้างทำงานนั้นโดยตรงมาเสนอราคาได้ ในส่วนการจัดจ้างโดยวิธีพิเศษในพื้นที่จังหวัดหนองคายและจังหวัดนครราชสีมา นั้น แม้ได้ความจากนางสาวนันทริยา ทวีวงศ์ ประธานกรรมการจัดจ้างโดยวิธีพิเศษเบิกความว่า หลังจากเลิกประชุมติดตามขับเคลื่อนนโยบายของรัฐบาลแล้ว จำเลยที่ ๓ เดินผ่านมายังโต๊ะด้านหลังห้องประชุมที่ผู้อำนวยการสำนักโฆษก พยาน และนางสาวปวีณา ปรีวัฒนศักดิ์ นั่งอยู่ แล้วพูดว่า “รู้แล้วใช่ไหมว่าจะมีงานโรดโชว์จัดนิทรรศการ ให้ลองพิจารณาบริษัทมติชน ดูนะว่ามีศักยภาพเป็นผู้รับจ้างจัดงานหรือไม่” ทำให้พยานเข้าใจว่าจำเลยที่ ๓ น่าจะทราบแล้วว่าพยานและนางสาวปวีณาได้รับแต่งตั้งเป็นกรรมการจัดจ้าง หลังจากพยานได้รับคำสั่งแต่งตั้งให้เป็นประธานคณะกรรมการจัดจ้างแล้ว พยานได้แจ้งต่อที่ประชุมด้วยว่า จำเลยที่ ๓ ได้นำมาให้คณะกรรมการจัดจ้างพิจารณาเชิญจำเลยที่ ๔ มาร่วมเสนอราคาครั้งนี้ แต่พยานก็ยังได้เบิกความเพิ่มเติมเกี่ยวกับการดำเนินการของคณะกรรมการจัดจ้างด้วยว่า พยานได้โทรศัพท์ติดต่อไปยังบริษัทต่างๆ ประมาณ ๓ - ๔ ราย รวมถึงจำเลยที่ ๔ ด้วย แต่มีเจ้าหน้าที่ของจำเลยที่ ๔ เพียงรายเดียวที่เข้ามารับเอกสารขอบเขตงาน (TOR) หลังจากนั้นคณะกรรมการจัดจ้างได้พิจารณาแล้วเห็นว่าจำเลยที่ ๔ เสนอราคาอยู่ในวงเงินของราคากลาง มีเอกสารผลงานที่เคยจัดทำ และประวัติของจำเลยที่ ๔ ซึ่งมีศักยภาพเพียงพอที่จะจัดงานนิทรรศการ และจำเลยที่ ๔ ยืนยันว่าสามารถทำงานได้ทัน

ภายในเวลาที่กำหนด จึงมีมติร่วมกันเห็นควรเสนอให้ผู้มีอำนาจสั่งจ้างจำเลยที่ ๔ ส่วนการจัดจ้างโดยวิธีพิเศษ วงเงิน ๒๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท ในพื้นที่อีก ๑๐ จังหวัดที่เหลือ นางสาวนันทริยา ในฐานะกรรมการจัดจ้างโดยวิธีพิเศษก็เบิกความว่า จำเลยที่ ๔ ที่ ๕ บริษัทพาโนรามาเว็ลด์ไวด์ จำกัด และบริษัทแอฟซาลูส เอฟซาเลค อีเว้นท์ จำกัด มารับเอกสารขอบเขตงาน (TOR) แต่ช่วงบ่ายของวันเดียวกัน มีเพียงจำเลยที่ ๔ และที่ ๕ มายื่นใบเสนอราคาเพียงสองรายเท่านั้น ซึ่งคณะกรรมการจัดจ้างได้พิจารณาแล้วเห็นว่าจำเลยที่ ๔ และที่ ๕ เสนอราคาอยู่ในวงเงินของราคากลางและวงเงินงบประมาณที่กำหนด มีเอกสารผลงานที่เคยจัดทำ และประวัติของจำเลยที่ ๔ และที่ ๕ ว่ามีศักยภาพเพียงพอที่จะจัดงานนิทรรศการ ทั้งจำเลยที่ ๔ และที่ ๕ ยืนยันว่าสามารถทำงานได้ทันภายในเวลาที่กำหนด จึงมีมติร่วมกันเห็นควรเสนอให้ผู้มีอำนาจสั่งจ้างจำเลยที่ ๔ และที่ ๕ ซึ่งไม่ปรากฏข้อเท็จจริงว่าจำเลยที่ ๓ เข้าไปเกี่ยวข้องข้องสั่งการในการพิจารณาตัดสินใจของคณะกรรมการจัดจ้างโดยวิธีพิเศษเช่นกัน ส่วนคำพูดของจำเลยที่ ๓ ที่พูดกับนางสาวนันทริยาก็เป็นเพียงแค่เสนอให้พิจารณาศักยภาพของจำเลยที่ ๔ ว่าจะเป็นผู้รับจ้างงานได้หรือไม่เท่านั้น มิได้พูดสั่งการโดยเฉพาะเจาะจงให้เลือกจำเลยที่ ๔ เป็นผู้รับจ้าง ทั้งการพิจารณาของคณะกรรมการจัดจ้างได้เชิญผู้รับจ้างรายอื่นมาด้วย และลงมติร่วมกันในรูปของคณะกรรมการ โดยนางสาวนันทริยาเบิกความว่า ไม่มีผู้ใดแทรกแซงคณะกรรมการจัดจ้างโดยวิธีพิเศษให้ต้องเลือกจำเลยที่ ๔ และได้ความจากนายกัลยาณะ วิภัติภูมิประเทศ ประธานกรรมการจัดจ้างโดยวิธีพิเศษ วงเงิน ๒๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท และนางสาวปวีณาก็ต่างเบิกความยืนยันว่า ไม่มีบุคคลใดสั่งการให้เลือกจำเลยที่ ๔ และที่ ๕ ส่วนพฤติการณ์ที่จำเลยที่ ๔ มีหนังสือ ลงวันที่ ๒๓ กันยายน ๒๕๕๖ ถึงปลัดกระทรวงมหาดไทย แจ้งว่าจำเลยที่ ๔ และที่ ๕ ได้รับมอบหมายจากสำนักนายกรัฐมนตรี ให้เป็นผู้จัดทำโครงการ จึงขอความอนุเคราะห์ให้แต่ละ

จังหวัดอำนาจความสะดวกในเรื่องต่าง ๆ ตามเอกสารหมาย จ.๔๐ ในขณะที่ยังไม่มีคำสั่งอนุมัติให้จัดจ้างจำเลยที่ ๔ เป็นผู้รับจ้างโครงการนั้น เห็นว่า การทำหนังสือของจำเลยที่ ๔ ดังกล่าวไม่ปรากฏว่าจำเลยที่ ๑ ถึงที่ ๓ ได้รู้เห็นหรือสนับสนุนการกระทำของจำเลยที่ ๔ ซึ่งหากจำเลยที่ ๑ ถึงที่ ๓ ต้องการให้แต่ละจังหวัดอำนาจความสะดวกในเรื่องการดำเนินการตามโครงการก็ย่อมดำเนินการได้เองโดยตรงและน่าจะได้รับความร่วมมือในการอำนาจความสะดวกมากกว่า โดยจำเลยที่ ๓ เบิกความว่า เพิ่งทราบเรื่องหลังจากที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. แจ้งข้อกล่าวหาคดีนี้แล้ว จึงเชื่อได้ว่าเป็นการกระทำของจำเลยที่ ๔ เพียงลำพังฝ่ายเดียว ทั้งต่อมาในวันแถลงข่าว วันที่ ๒๖ กันยายน ๒๕๕๖ แม้จะมีพนักงานของจำเลยที่ ๔ และที่ ๕ ช่วยประสานงานกับสื่อมวลชนมาร่วมงานนั้น ก็ไม่ปรากฏชัดแจ้งว่าเป็นการสั่งการของจำเลยที่ ๑ ถึงที่ ๓ ข้อเท็จจริงคงได้ความเพียงพอว่าเจ้าหน้าที่ของสำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรีขอให้ช่วยดำเนินการ พฤติการณ์ดังกล่าวจึงยังไม่ใช่ข้อพิสูจน์แน่นอนว่าจำเลยที่ ๑ ถึงที่ ๓ กำหนดตัวจำเลยที่ ๔ และที่ ๕ เป็นผู้รับจ้างไว้ล่วงหน้า ส่วนที่โจทก์อ้างว่า จำเลยที่ ๑ ถึงที่ ๓ ร่วมกันดำเนินการให้มีการอนุมัติลงนามในสัญญาจ้างก่อนได้รับเงินประจำงวด เป็นการไม่ชอบตามพระราชบัญญัติวิธีการงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๐๒ นั้น เห็นว่า แม้ตามพระราชบัญญัติวิธีการงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๐๒ มาตรา ๒๓ วรรคหนึ่ง กำหนดห้ามมิให้จ่ายเงินหรือก่องหนูกพันตามพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปี หรือพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติมจนกว่าจะได้รับอนุมัติเงินประจำงวดแล้ว และข้อเท็จจริงตามทางไต่สวนปรากฏว่า สำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรี ลงนามในหนังสือสั่งจ้าง ที่ จ.๑๗/๒๕๕๗ และที่ จ.๑๘/๒๕๕๗ ลงวันที่ ๑๑ ตุลาคม ๒๕๕๖ ทั้งสองฉบับ แต่สำนักงบประมาณแจ้งใบจัดสรรเงินงบประมาณ วงเงิน ๒๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท ให้สำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรีพิจารณาดำเนินการ ตามเอกสารหมาย จ.๖๗ วันที่ ๑๕

ตุลาคม ๒๕๕๖ อันเป็นการลงนามในหนังสือสั่งจ้างก่อนได้รับเงินประจำงวดตามบทบัญญัติดังกล่าว ก็ตาม แต่ตามพระราชบัญญัติดังกล่าว มาตรา ๒๓ วรรคสี่ กำหนดไว้ด้วยว่า ในกรณีที่มีความจำเป็น และเร่งด่วน คณะรัฐมนตรีมีอำนาจอนุมัติให้ส่วนราชการหรือรัฐวิสาหกิจจ่ายเงินหรือก่อหนี้ผูกพัน ตามพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีหรือพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติม ก่อนได้รับเงินประจำงวด หรืออนุมัติให้ส่วนราชการหรือรัฐวิสาหกิจก่อนหนี้ผูกพันเกินกว่าหรือ นอกเหนือไปจากที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีหรือพระราชบัญญัติ งบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติมได้ ดังนี้ เมื่อได้รับความจากนายพงษ์ศักดิ์ว่า การลงนามในหนังสือสั่งจ้าง ทั้งสองฉบับก่อนได้รับใบงวดจากสำนักงบประมาณนั้น เกิดจากเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องเข้าใจว่าสามารถ ดำเนินการได้ เนื่องจากเจ้าหน้าที่ทราบที่ทราบที่พระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๗ ประกาศใช้ในวันที่ ๑๑ ตุลาคม ๒๕๕๖ ซึ่งโดยปกติเมื่อพระราชบัญญัติงบประมาณ ประกาศใช้ก็จะได้รับการอนุมัติงวดเงินในวันนั้น คือวันที่ ๑๑ ตุลาคม ๒๕๕๖ ภายหลังเมื่อตรวจสอบ แล้วจึงทราบว่าสำนักงบประมาณได้อนุมัติเงินงบประมาณประจำงวดในวันที่ ๑๕ ตุลาคม ๒๕๕๖ จึง ทราบว่าเป็นการลงนามสั่งจ้างก่อนได้รับอนุมัติเงินประจำงวด หลังจากนั้นจำเลยที่ ๓ จึงมีหนังสือ ด่วนที่สุด ลงวันที่ ๑๒ ธันวาคม ๒๕๕๖ ถึงปลัดกระทรวงการคลัง ขออนุมัติลงนามในสัญญาก่อนได้รับ อนุมัติเงินประจำงวด จากนั้นนายพงษ์ภาณุ เศวตรุนทร์ รองปลัดกระทรวงการคลัง ในฐานะประธาน กรรมการว่าด้วยการพัสดุ มีหนังสือถึงจำเลยที่ ๓ แจ้งว่า สำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรีได้ลงนามใน สัญญาสั่งจ้างก่อนได้รับอนุมัติเงินประจำงวด เป็นการไม่ปฏิบัติตามระเบียบฯ พ.ศ. ๒๕๓๕ เพื่อ บรรเทาความเสียหายแก่ราชการ จึงอนุมัติผ่อนผันการไม่ปฏิบัติตามระเบียบฯ ให้สำนักเลขาธิการ นายกรัฐมนตรีเป็นกรณีเฉพาะราย ทั้งนี้ เนื่องจากกรณีนี้เป็นการก่อก่อหนี้ผูกพันก่อนได้รับอนุมัติเงิน

ประจำงวดที่ไม่เป็นไปตามพระราชบัญญัติวิธีการงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๐๒ มาตรา ๒๓ วรรคแรก เป็นอำนาจของคณะรัฐมนตรี สำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรีจึงต้องนำเสนอคณะรัฐมนตรีต่อไป ตามเอกสารหมาย จ.๗๒ ดังนี้ เมื่อการจัดจ้างโดยวิธีพิเศษเป็นไปโดยชอบด้วยหลักเกณฑ์ตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการพัสดุ พ.ศ. ๒๕๓๕ ดังที่ได้วินิจฉัยไว้ข้างต้นแล้ว แต่การลงนามในสัญญาสั่งจ้างก่อนได้รับอนุมัติเงินประจำงวด เป็นการไม่ปฏิบัติตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการพัสดุ พ.ศ. ๒๕๓๕ และพระราชบัญญัติวิธีการงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๐๒ ซึ่งนายพงษ์ภาณุได้อนุมัติผ่อนผันการไม่ปฏิบัติตามระเบียบฯ ให้สำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรี เป็นกรณีเฉพาะรายแล้ว การก่อนนี้ผูกพันก่อนได้รับอนุมัติเงินประจำงวดที่ไม่เป็นไปตามพระราชบัญญัติวิธีการงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๐๒ มาตรา ๒๓ วรรคแรก เป็นอำนาจของคณะรัฐมนตรีพิจารณาอนุมัติ ดังนี้ การที่จำเลยที่ ๓ เสนอจำเลยที่ ๒ ลงนามในหนังสือไปยังเลขาธิการคณะรัฐมนตรี เพื่อเสนอเรื่องต่อคณะรัฐมนตรี และจำเลยที่ ๒ ลงนามในหนังสือถึงเลขาธิการคณะรัฐมนตรี เพื่อเสนอเรื่องต่อคณะรัฐมนตรีนั้น จึงเป็นการดำเนินการไปตามที่คณะกรรมการว่าด้วยการพัสดุ กรมบัญชีกลาง มีหนังสือแจ้งดังกล่าว ส่วนที่จำเลยที่ ๑ และที่ ๒ ร่วมประชุมคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๗ มกราคม ๒๕๕๗ ซึ่งได้มีมติอนุมัติตามเสนอนั้น ก็เป็นการมีมติไปตามธรรมเนียมปฏิบัติของการประชุมคณะรัฐมนตรี ตามพระราชบัญญัติวิธีการงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๐๒ มาตรา ๒๓ วรรคสี่ นอกจากนี้ยังได้ความเพิ่มเติมอีกว่า จำเลยที่ ๓ มีคำสั่งสำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรี ที่ ๒๕๖/๒๕๕๖ ลงวันที่ ๒๗ ธันวาคม ๒๕๕๖ แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริงในเรื่องดังกล่าว คณะกรรมการเห็นว่าการลงนามในหนังสือสั่งจ้างก่อนได้รับอนุมัติเงินประจำงวด เป็นการดำเนินการโครงการตามนโยบายรัฐบาลที่มีความจำเป็นเร่งด่วน โดยเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติเข้าใจว่าสามารถดำเนินการได้เพราะทราบว่

พระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๗ ประกาศใช้ในวันที่ ๑๑ ตุลาคม ๒๕๕๖ และเมื่อทราบข้อเท็จจริงจากสำนักงานงบประมาณก็ได้เร่งดำเนินการให้เป็นไปตามกฎหมาย ทั้งนางเอมปรีดี วัชรานุกร รักษาราชการแทนผู้อำนวยการสำนักบริหารกลาง ได้เสนอรายงานการสอบสวนดังกล่าวพร้อมความเห็นประกอบว่าเห็นควรยุติเรื่อง จำเลยที่ ๓ เห็นชอบด้วย และเกษียณสั่งกำชับให้ถือปฏิบัติตามระเบียบโดยเคร่งครัด ตามเอกสารหมาย จ.๗๖ การกระทำของจำเลยที่ ๑ ถึงที่ ๓ ในส่วนนี้จึงมิได้เป็นการกระทำที่มีชอบด้วยกฎหมายแต่อย่างใด ยิ่งไปกว่านี้ข้อเท็จจริงยังปรากฏว่า หลังเกิดเหตุ พลเอกวิลาศ อรุณศรี เลขาธิการนายกรัฐมนตรี ได้มีคำสั่งที่ ๓๒/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๓ มีนาคม ๒๕๕๘ แต่งตั้งคณะกรรมการตรวจสอบขั้นตอนการดำเนินการโครงการ Roadshow ตามคำสั่งสำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรี ที่ ๓๒/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๓ มีนาคม ๒๕๕๘ ตามเอกสารหมาย จ.๑๐๑ คณะกรรมการดังกล่าวเห็นว่าขั้นตอนการดำเนินโครงการ Roadshow เป็นไปตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการพัสดุ พ.ศ. ๒๕๓๕ ตามเอกสารหมาย จ.๑๐๖ พลเอกวิลาศจึงลงนามอนุมัติเบิกจ่ายเงินแก่จำเลยที่ ๔ และที่ ๕ ผู้รับจ้าง ซึ่งก็สอดคล้องกับที่คณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริงความรับผิดชอบทางละเมิดได้ตรวจสอบแล้ว พบว่าไม่มีเจ้าหน้าที่กระทำละเมิดต่อหน่วยงานของรัฐ ตามรายงานผลการสอบสวนของคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริงความรับผิดชอบทางละเมิด เอกสารหมาย ล.๑/๓๑ จึงแสดงให้เห็นว่าไม่พบการทุจริตของเจ้าหน้าที่อันก่อให้เกิดความเสียหายแก่รัฐแต่อย่างใด การกระทำของจำเลยที่ ๑ ถึงที่ ๓ จึงถือไม่ได้ว่าเป็นการกระทำโดยมุ่งหมายมิให้มีการแข่งขันราคาอย่างเป็นธรรมเพื่อเอื้ออำนวยแก่จำเลยที่ ๔ และที่ ๕ ให้เป็นผู้มีสิทธิทำสัญญาโครงการ Roadshow สร้างอนาคตประเทศไทย Thailand ๒๐๒๐ กับเลขาธิการสำนักนายกรัฐมนตรี จากพยานหลักฐานที่ได้สวนมาข้อเท็จจริงจึงรับฟังไม่ได้ว่าจำเลย

ที่ ๑ ถึงที่ ๓ ร่วมกันกระทำความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๑๕๗ และพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๑๒๓/๑ และพระราชบัญญัติว่าด้วยความผิดเกี่ยวกับการเสนอราคาต่อหน่วยงานของรัฐ พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๑๒ และมาตรา ๑๓

ปัญหาที่ต้องวินิจฉัยประการต่อไปว่า จำเลยที่ ๔ ถึงที่ ๖ ร่วมกันสนับสนุนจำเลยที่ ๑ ถึงที่ ๓ ในการกระทำความผิดตามฟ้องหรือไม่ เห็นว่า เมื่อพยานหลักฐานของโจทก์รับฟังไม่ได้ว่า จำเลยที่ ๑ ถึงที่ ๓ กระทำความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๑๕๗ พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๑๒๓/๑ และพระราชบัญญัติว่าด้วยความผิดเกี่ยวกับการเสนอราคาต่อหน่วยงานของรัฐ พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๑๒ มาตรา ๑๓ ดังที่ได้วินิจฉัยมาแล้วข้างต้น กรณีจึงไม่อาจฟังได้ว่าจำเลยที่ ๔ ถึงที่ ๖ มีความผิดฐานเป็นผู้สนับสนุนในการกระทำความผิดดังกล่าวตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๘๖ ส่วนการที่จำเลยที่ ๔ และที่ ๕ แบ่งจังหวัดเพื่อจัดทำงานนำเสนอ Presentation ร่วมกันนั้น เป็นขั้นตอนก่อนกระบวนการจัดซื้อจัดจ้าง จึงไม่ถือว่าเป็นการตกลงร่วมกันเสนอราคาตามพระราชบัญญัติว่าด้วยความผิดเกี่ยวกับการเสนอราคาต่อหน่วยงานของรัฐ พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๔ เช่นกัน

จึงวินิจฉัยยกฟ้อง

นายทรงพล สงวนพงศ์

(อม.๓๑)

ความเห็นในการวินิจฉัยคดี

คดีหมายเลขดำที่ อม. ๒/๒๕๖๔

คดีหมายเลขแดงที่ อม.๕/๒๕๖๗

ในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์

ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง

วันที่ ๔ เดือน มีนาคม พุทธศักราช ๒๕๖๗

ระหว่าง	คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ	โจทก์
	นางสาวยิ่งลักษณ์ ชินวัตร ที่ ๑	
	นายนิวัฒน์ธำรง บุญทรงไพศาล ที่ ๒	
	นายสุรนนท์ เวชชาชีวะ ที่ ๓	
	บริษัทมติชน จำกัด (มหาชน) ที่ ๔	
	บริษัทสยามสปอร์ต ซินดิเคท จำกัด (มหาชน) ที่ ๕	
	นายระวิ โหลทอง ที่ ๖	จำเลย
เรื่อง	ความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ ความผิดต่อพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต ความผิดต่อพระราชบัญญัติว่าด้วยความผิดเกี่ยวกับการเสนอราคาต่อหน่วยงานของรัฐ	

โจทก์ฟ้องว่า ขณะเกิดเหตุจำเลยที่ ๑ ดำรงตำแหน่งนายกรัฐมนตรี มีอำนาจหน้าที่ในการบริหารราชการแผ่นดินร่วมกับรัฐมนตรีอื่น โดยจำเลยที่ ๑ ในฐานะหัวหน้ารัฐบาลมีอำนาจกำกับทั่วไปซึ่งการบริหารราชการแผ่นดิน ตลอดจนมีอำนาจดำเนินการอื่น ๆ ในการปฏิบัติตามนโยบาย ตามพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๓๔ มาตรา ๑๑ จำเลยที่ ๒ ดำรงตำแหน่งรองนายกรัฐมนตรี และรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ มีอำนาจหน้าที่ในการบริหารราชการแผ่นดิน

ร่วมกับรัฐมนตรีอื่น และมีอำนาจสั่งอนุญาต หรืออนุมัติให้สำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรีหรือข้าราชการหรือผู้ปฏิบัติงานในส่วนสำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรี ปฏิบัติราชการหรือดำเนินการใด ๆ ได้ในฐานะผู้บังคับบัญชา หรือรัฐมนตรีเจ้าสังกัดแทนนายกรัฐมนตรี ตามคำสั่งสำนักนายกรัฐมนตรี ที่ ๑๕๑/๒๕๕๖ ลงวันที่ ๒ กรกฎาคม ๒๕๕๖ จำเลยที่ ๓ ดำรงตำแหน่งเลขาธิการนายกรัฐมนตรี เป็นผู้บังคับบัญชาของข้าราชการในสังกัดสำนักนายกรัฐมนตรี รับผิดชอบในการปฏิบัติราชการขึ้นตรงต่อนายกรัฐมนตรี มีอำนาจหน้าที่ในการเผยแพร่และประชาสัมพันธ์นโยบาย ยุทธศาสตร์ และผลงานรัฐบาล เสนอความเห็นเพื่อการสั่งการของนายกรัฐมนตรี รองนายกรัฐมนตรี และรัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี ปฏิบัติการอื่นใดตามที่กฎหมายให้เป็นอำนาจหน้าที่ของสำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรี หรือตามที่นายกรัฐมนตรี หรือคณะรัฐมนตรีมอบหมาย จำเลยที่ ๑ ถึงที่ ๓ จึงมีฐานะเป็นผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง เป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐ ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๔ ประกอบพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๑๘๙ และมีฐานะเป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา จำเลยที่ ๔ และที่ ๕ เป็นนิติบุคคลตามกฎหมาย จำเลยที่ ๖ เป็นกรรมการผู้จัดการจำเลยที่ ๕ เมื่อระหว่างปลายเดือนสิงหาคม ๒๕๕๖ ถึงวันที่ ๑๒ มีนาคม ๒๕๕๗ เวลากลางวันและกลางคืนต่อเนื่องกัน จำเลยที่ ๑ ถึงที่ ๓ ร่วมกันปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบ เพื่อให้เกิดความเสียหายแก่สำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรี ปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยทุจริต เพื่อให้เกิดความเสียหายแก่รัฐ และสำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรี ละเว้นการปฏิบัติตามกฎหมาย และระเบียบ โดยมุ่งหมายมิให้มีการแข่งขันราคาจัดจ้างโครงการ Roadshow สร้างอนาคตประเทศไทย Thailand ๒๐๒๐ อย่างเป็นธรรม เพื่อเอื้อประโยชน์แก่จำเลยที่ ๔ และที่ ๕ ให้เป็นผู้มีสิทธิทำสัญญากับหน่วยงานของรัฐ โดยมีจำเลยที่ ๔ ถึงที่ ๖ เป็นผู้ช่วยเหลือหรือให้ความสะดวกในการกระทำความผิดของจำเลยที่ ๑ ถึงที่ ๓ ก่อนหรือขณะกระทำความผิดด้วยการตกลงร่วมกันในการเสนอราคา กล่าวคือ วันที่ ๒๓ สิงหาคม ๒๕๕๔ คณะรัฐมนตรีภายใต้การนำของจำเลยที่ ๑ ได้แถลงนโยบายต่อรัฐสภา โดยนโยบายข้อ ๓.๔ กำหนดนโยบายสำคัญเกี่ยวกับโครงสร้างพื้นฐาน การพัฒนาระบบรางเพื่อขนส่งมวลชน และการบริหารจัดการระบบขนส่งสินค้าและบริการ โดยพัฒนาระบบรถไฟทางคู่เชื่อมชานเมืองและหัวเมืองหลักในเส้นทางสำคัญ ศึกษาพัฒนารถไฟความเร็วสูงจาก

กรุงเทพมหานครไปยังภูมิภาค วันที่ ๑๕ มกราคม ๒๕๕๖ คณะรัฐมนตรีมีมติรับทราบและเห็นชอบ ภารกิจร่างพระราชบัญญัติให้อำนาจกระทรวงการคลังกู้เงินเพื่อการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้าน คมนาคมการขนส่งของประเทศ พ.ศ. ...เพื่อจัดหาแหล่งเงินทุนเพื่อใช้ในการลงทุนด้านโครงสร้าง พื้นฐานของประเทศให้มีความต่อเนื่องและเชื่อมโยงอย่างเป็นระบบ วงเงินไม่เกิน ๒ ล้านล้านบาท และ คณะรัฐมนตรีมีมติเมื่อวันที่ ๒๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๖ เห็นชอบยุทธศาสตร์การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน ด้านคมนาคมขนส่งของประเทศเพื่อเป็นข้อมูลประกอบการจัดทำร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวตามที่ กระทรวงคมนาคมเสนอ และเห็นชอบให้กระทรวงคมนาคมจัดนิทรรศการ เรื่องการลงทุนพัฒนา โครงสร้างพื้นฐานด้านคมนาคมขนส่งของประเทศเพื่อสร้างความรู้ความเข้าใจแก่ประชาชน จำเลยที่ ๑ สั่งการให้สำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรีไปจัดทำโครงการจัดนิทรรศการ การสัมมนา และการโฆษณา ประชาสัมพันธ์เผยแพร่ข้อมูลเกี่ยวกับโครงการลงทุนพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานระบบคมนาคมขนส่งของ ประเทศให้แก่สาธารณชนทราบ ภายใต้ชื่อ “โครงการ Roadshow สร้างอนาคตประเทศไทย Thailand ๒๐๒๐” (โครงการ Roadshow) โดยมีจำเลยที่ ๓ เป็นผู้รับผิดชอบโครงการ กำหนด วัตถุประสงค์เพื่อสร้างความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับโครงการลงทุนพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานระบบ คมนาคมของประเทศซึ่งจะเกิดขึ้นต่อไปภายใต้ร่างพระราชบัญญัติดังกล่าว จากนั้นปลายเดือนสิงหาคม ๒๕๕๖ จำเลยที่ ๓ เป็นประธานในการประชุมเตรียมการอย่างไม่เป็นทางการหลายครั้งที่ทำเนียบ รัฐบาล ได้ข้อสรุปว่าเป็นการเกินขีดความสามารถของสำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรี จึงพิจารณาสรร หาให้เอกชนเข้ามาดำเนินการ ต่อมานายฐากร บุนปาน กรรมการผู้จัดการจำเลยที่ ๔ และนายสรายุทธ มหวลีรัตน์ ตัวแทนของจำเลยที่ ๕ ไปพบจำเลยที่ ๓ ที่ทำเนียบรัฐบาล เพื่อพูดคุยเกี่ยวกับการรับจัดทำ โครงการ Roadshow ซึ่งขณะนั้นยังไม่มีกระบวนการจัดซื้อจัดจ้างของทางราชการ จำเลยที่ ๓ ได้ สอบถามเกี่ยวกับประสบการณ์การทำงานและความสามารถในการทำงานของจำเลยที่ ๔ และที่ ๕ โดย แจ้งเนื้อหาขอบเขตงานและพื้นที่ที่จะดำเนินโครงการดังกล่าวให้นายฐากร และนายสรายุทธ ทราบ และจำเลยที่ ๓ ได้สั่งให้นายฐากรและนายสรายุทธไปรวบรวมผลงานที่ผ่านมาเพื่อมาเสนอจำเลยที่ ๓ อีกครั้ง โดยให้ประสานข้อมูลและรายละเอียดโครงการกับทีมงานหน้าห้องของจำเลยที่ ๓ ซึ่งจำเลยที่ ๔ และที่ ๕ ก็ได้ดำเนินการตามที่จำเลยที่ ๓ สั่งการ ต่อมาจำเลยที่ ๓ ซึ่งรู้อยู่แล้วว่าขณะนั้นยังไม่มี การ ดำเนินการตามขั้นตอนเพื่อให้ได้มาซึ่งการจัดจ้างตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการพัสดุ พ.ศ.

๒๕๓๕ แต่กลับปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบ โดยจำเลยที่ ๓ ตกลงให้จำเลยที่ ๔ และที่ ๕ เป็นผู้รับจ้างจัดทำโครงการ Roadshow จำนวน ๑๒ จังหวัด ได้แก่ จังหวัดหนองคาย จังหวัดนครราชสีมา จังหวัดอุบลราชธานี จังหวัดขอนแก่น จังหวัดนครสวรรค์ จังหวัดพระนครศรีอยุธยา จังหวัดเชียงใหม่ จังหวัดชลบุรี จังหวัดฉะเชิงเทรา จังหวัดเพชรบุรี จังหวัดนครศรีธรรมราช และจังหวัดสงขลา และให้จำเลยที่ ๔ และที่ ๕ ไปจัดทำรูปแบบงาน Presentation มาเสนอจำเลยที่ ๓ เพื่อนำไปเสนอต่อที่ประชุมที่มีจำเลยที่ ๑ เป็นประธาน จำเลยที่ ๔ และที่ ๕ จึงประชุมร่วมกันที่สำนักงานของจำเลยที่ ๔ และได้ตกลงแบ่งงานระหว่างกันว่าแต่ละบริษัทจะรับจัดทำโครงการที่จังหวัดใด จากนั้นร่วมกันจัดทำรูปแบบงาน Presentation ให้ตรงตามข้อกำหนดและวงเงิน (TOR) ซึ่งที่ทีมงานหน้าห้องของจำเลยที่ ๓ ได้จัดทำขึ้นไว้แล้ว และนำส่งรูปแบบ Presentation ให้แก่ที่ทีมงานหน้าห้องของจำเลยที่ ๓ ตรวจสอบแก้ไข เพื่อนำเสนอต่อที่ประชุมที่มีจำเลยที่ ๑ เป็นประธาน การกระทำของจำเลยที่ ๓ จึงเป็นการกำหนดตัวบุคคลให้ผู้รับจ้างไว้ล่วงหน้า อันเป็นการไม่ปฏิบัติตามบทบัญญัติแห่งกฎหมายหรือระเบียบของทางราชการเกี่ยวกับการจัดซื้อจัดจ้าง เพื่อให้เกิดความเสียหายแก่สำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรี ทั้งยังเป็นการปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยทุจริตอันเป็นการแสวงหาประโยชน์ที่มิควรได้โดยชอบด้วยกฎหมายสำหรับจำเลยที่ ๔ และที่ ๕ ระหว่างต้นเดือนกันยายน ๒๕๕๖ ถึงกลางเดือนกันยายน ๒๕๕๖ จำเลยที่ ๑ ถึงที่ ๓ ได้ร่วมกันประชุมเตรียมความพร้อมดำเนินโครงการที่ทำเนียบรัฐบาล ร่วมกับจำเลยที่ ๔ และที่ ๕ พร้อมหน่วยงานราชการต่าง ๆ ซึ่งจำเลยที่ ๑ และที่ ๒ รู้อยู่แล้วว่าสำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรียังไม่ได้ดำเนินการตามขั้นตอนการจัดจ้าง จึงมีอาจกำหนดตัวบุคคลใดให้ผู้รับจ้างไว้ก่อนล่วงหน้าได้ แต่กลับร่วมกันปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบ โดยให้จำเลยที่ ๔ เป็นผู้นำเสนอรูปแบบงาน Presentation ที่จำเลยที่ ๔ และที่ ๕ ได้ร่วมกันจัดทำไว้ อันเป็นพฤติการณ์แสดงให้เห็นปรากฏแก่จำเลยที่ ๑ และที่ ๒ ว่าจำเลยที่ ๔ และที่ ๕ ได้เป็นผู้รับจ้างจัดโครงการนี้แล้ว จำเลยที่ ๑ ซึ่งเป็นประธานในที่ประชุมได้สอบถามเกี่ยวกับรายละเอียดของโครงการจากจำเลยที่ ๔ และทักท้วงถึงรูปแบบของงานที่นำมาเสนอ จากนั้นสั่งการให้จำเลยที่ ๔ ไปแก้ไขรูปแบบงานในหลายประเด็น โดยมีได้ทักท้วงถึงการรับดำเนินงานของจำเลยที่ ๔ ต่อมามีการประชุมครั้งที่สองจำเลยที่ ๑ และที่ ๒ เข้าประชุมด้วย อันเป็นการตกลงร่วมกันกับจำเลยที่ ๓ กำหนดตัวบุคคลใดให้ผู้รับจ้างไว้ล่วงหน้า การกระทำเช่นนั้นย่อมเป็นเหตุให้ผู้อื่นไม่มีโอกาสเข้าทำการเสนอราคา

อย่างเป็นธรรม อันเป็นการปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยทุจริต เพื่อเอื้อประโยชน์ให้แก่จำเลย
ที่ ๔ และที่ ๕ ระหว่างกลางเดือนกันยายน ๒๕๕๖ ถึงวันที่ ๒๖ กันยายน ๒๕๕๖ จำเลยที่ ๓ เรียกนาย
พงษ์ศักดิ์ ศิริวงษ์ ผู้อำนวยการสำนักบริหารกลางไปพบที่ห้องทำงานที่ทำเนียบรัฐบาล แล้วแจ้งว่าจะให้
จำเลยที่ ๔ และที่ ๕ เป็นผู้รับจ้างจัดทำโครงการ Roadshow รวมทั้งสิ้น ๑๒ จังหวัด จากนั้นสั่งการให้
นายพงษ์ศักดิ์ และเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องด้านพัสดุและงบประมาณไปดำเนินการตั้งเรื่องเพื่อเสนอขอใช้
เงินงบกลาง จำนวน ๔๐ ล้านบาท เพื่อดำเนินโครงการที่จังหวัดหนองคายและจังหวัดนครราชสีมา
ตามที่กำหนดแผนดำเนินการช่วงต้นเดือนถึงกลางเดือนตุลาคม ๒๕๕๖ มาให้ตนลงนามโดยเร็ว ต่อมา
จำเลยที่ ๓ ลงนามในบันทึกข้อความสำนักบริหารกลาง ด่วนที่สุด สบก (กผง.) ๘๓๐/๒๕๕๖ ลงวันที่
๑๘ กันยายน ๒๕๕๖ เสนอจำเลยที่ ๑ โดยผ่านจำเลยที่ ๒ ขออนุมัติใช้เงินงบกลาง รายการเงินสำรอง
จ่ายเพื่อกรณีฉุกเฉินหรือจำเป็น เป็นเงิน ๔๐ ล้านบาท จำเลยที่ ๒ ได้พิจารณาแล้ว ลงนามผ่านเรื่อง
เสนอไปยังจำเลยที่ ๑ ทั้งที่ไม่เข้าเงื่อนไขที่จำเลยที่ ๑ จะพิจารณาอนุมัติให้ใช้เงินงบกลางได้ แต่จำเลย
ที่ ๑ ถึงที่ ๓ กลับร่วมกันปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบ เพื่อให้เกิดความเสียหายแก่
สำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรี จำเลยที่ ๑ ในฐานะนายกรัฐมนตรี ได้ใช้ดุลพินิจอนุมัติงบกลางรายการ
ดังกล่าว จำนวน ๔๐ ล้านบาท เมื่อวันที่ ๒๕ กันยายน ๒๕๕๖ เพื่อเป็นค่าใช้จ่ายในการดำเนินโครงการ
Roadshow ที่จังหวัดหนองคาย และจังหวัดนครราชสีมา ซึ่งจำเลยที่ ๑ ถึงที่ ๓ ได้กระทำไปโดยมี
เจตนาร่วมกันเพื่อให้มีการนำเงินงบกลางมาเป็นค่าใช้จ่ายในการดำเนินโครงการ อันเป็นการปฏิบัติหรือ
ละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยทุจริต เพื่อให้เกิดความเสียหายแก่สำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรี ระหว่าง
วันที่ ๒๖ กันยายน ๒๕๕๖ ถึงวันที่ ๒ ตุลาคม ๒๕๕๖ จำเลยที่ ๒ และที่ ๓ ร่วมกันปฏิบัติหรือละเว้น
การปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบ เพื่อให้เกิดความเสียหายแก่สำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรี ในการ
ดำเนินการตามขั้นตอนการจัดจ้างโครงการ Roadshow (จังหวัดหนองคาย และจังหวัดนครราชสีมา)
โดยจำเลยที่ ๓ และจำเลยที่ ๒ ในฐานะรัฐมนตรีเจ้าสังกัดของสำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรี ผู้มี
อำนาจในการสั่งจ้างโดยวิธีพิเศษ ตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการพัสดุ พ.ศ. ๒๕๓๕ ข้อ
๖๖ ย่อมทราบว่าโดยสภาพของโครงการ Roadshow ไม่เข้าเงื่อนไขในลักษณะเป็นงานที่ต้องกระทำ
โดยเร่งด่วน หากล่าช้าอาจจะเสียหายแก่ราชการได้ ตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการพัสดุ
พ.ศ. ๒๕๓๕ ข้อ ๒๔ (๓) แต่จำเลยที่ ๓ กลับลงนามบันทึกข้อความ สำนักบริหารกลาง ลงวันที่ ๓๐

กันยายน ๒๕๕๖ เสนอจำเลยที่ ๒ เพื่อขออนุมัติหลักการจัดโครงการ Roadshow ที่จังหวัดหนองคาย และจังหวัดนครราชสีมา ในวงเงิน ๔๐ ล้านบาท โดยวิธีพิเศษ และในวันเดียวกันจำเลยที่ ๒ ใช้อำนาจอนุมัติหลักการตามบันทึกฉบับดังกล่าว อันเป็นการคัดเลือกผู้เสนอราคาโดยเจาะจงให้จำเลยที่ ๔ เป็นผู้ได้รับการคัดเลือกในการเสนอราคา การกระทำของจำเลยที่ ๒ และที่ ๓ เป็นการใช้อุปินิจและกระทำการโดยไม่ชอบตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ฯ ข้อ ๒๔ (๓) อันเป็นการปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบ เพื่อให้เกิดความเสียหายแก่ระบบการจัดจ้างของสำนักนายกรัฐมนตรี โดยอาศัยขั้นตอนของกระบวนการจัดจ้างให้เห็นว่าโครงการ Roadshow ได้ดำเนินการเป็นลำดับขั้นตอน โดยเปิดโอกาสให้มีการเชิญจำเลยที่ ๔ เข้ามาเป็นผู้เสนอราคาในโครงการ Roadshow ทั้งที่ไม่เป็นความจริง อันเป็นการปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยทุจริต จำเลยที่ ๓ ได้พบกับนางสาวนันทริยา ทวีวงศ์ ผู้อำนวยการสำนักโฆษก และนางสาวปวีณา ปรีวัฒนศักดิ์ ที่ตึกไทยคู่ฟ้า ทำเนียบรัฐบาล ว่า “รู้แล้วใช่ไหมว่าจะมีงานโรดโชว์ จัดนิทรรศการ ให้ลองพิจารณาบริษัทมติชน คุณะว่ามีศักยภาพเป็นผู้รับจ้างจัดงานหรือไม่” หลังจากนั้น นางสาวนันทริยา และนางสาวปวีณา ก็ได้รับแต่งตั้งเป็นประธานกรรมการ และกรรมการจัดจ้างโดยวิธีพิเศษ ตามลำดับ วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๖ คณะกรรมการจัดจ้างโดยวิธีพิเศษได้เชิญจำเลยที่ ๔ มาเสนอราคาที่สำนักบริหารกลาง นายพงษ์ศักดิ์แจ้งให้นางสาวปวีณา ทราบว่า จำเลยที่ ๓ สืบหาผู้รับจ้างแล้ว ปรากฏว่าจำเลยที่ ๔ สามารถจัดทำโครงการได้ โดยจำเลยที่ ๓ แนะนำว่าให้เชิญจำเลยที่ ๔ มาเสนอราคา อันเป็นพฤติการณ์ที่จำเลยที่ ๓ ได้ครอบงำสั่งการหรือจูงใจ เพื่อให้คณะกรรมการจัดจ้างโดยวิธีพิเศษจำยอมต้องยอมรับการเสนอราคาของจำเลยที่ ๔ ตามที่จำเลยที่ ๑ ถึงที่ ๓ ได้ร่วมกันกำหนดตัวผู้รับจ้างไว้ล่วงหน้ามาตั้งแต่ต้น ทั้งนี้ จำเลยที่ ๔ ทราบเป็นอย่างดีว่าการที่จำเลยที่ ๑ ถึงที่ ๓ ได้ร่วมกันกำหนดตัวจำเลยที่ ๔ และที่ ๕ ให้เป็นผู้รับจ้างไว้ล่วงหน้าก่อนดำเนินกระบวนการจัดจ้างย่อมเป็นการอันมิชอบด้วยกฎหมาย แต่จำเลยที่ ๔ ก็เข้าทำการเสนอราคาเป็นเงิน ๔๐ ล้านบาท อันเป็นการช่วยเหลือสนับสนุนการกระทำผิดของจำเลยที่ ๑ ถึงที่ ๓ เพื่อให้การจัดจ้างครั้งนี้เป็นผลสำเร็จ การที่คณะกรรมการจัดจ้างโดยวิธีพิเศษได้พิจารณาอย่างเร่งรีบในวันเดียวตามที่จำเลยที่ ๓ สั่งการ แล้วเห็นควรจ้างจำเลยที่ ๔ ทั้งที่คณะกรรมการกำหนดราคากลางยังประชุมเพื่อพิจารณากำหนดราคากลางยังไม่แล้วเสร็จ โดยคณะกรรมการกำหนดราคากลางได้จัดทำบันทึก รายงานผลการกำหนดราคากลางย้อนหลัง ลงวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๖ เสนอจำเลยที่ ๓ พิจารณาอนุมัติ

จำเลยที่ ๓ ก็ได้อนุมัติย้อนหลังในวันเดียวกัน ให้ใช้ราคากลางในวงเงิน ๔๐ ล้านบาท อันเป็นการกระทำซึ่งไม่เป็นไปตามหลักเกณฑ์ตามคู่มือแนวทางการเปิดเผยรายละเอียดค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับการจัดซื้อจัดจ้าง ราคากลาง และการคำนวณราคากลาง สำนักงาน ป.ป.ช. และเป็นการฝ่าฝืนมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๑๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๖ และวันที่ ๖ สิงหาคม ๒๕๕๖ จากนั้นคณะกรรมการจัดจ้างโดยวิธีพิเศษได้จัดทำบันทึกรายงานผลการพิจารณาของคณะกรรมการจัดจ้างโดยวิธีพิเศษ เสนอจำเลยที่ ๓ เพื่อพิจารณานำเสนอต่อจำเลยที่ ๒ อนุมัติเห็นควรจ้างจำเลยที่ ๔ และจำเลยที่ ๒ ก็ได้อนุมัติย้อนหลัง ลงวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๖ ให้จ้างจำเลยที่ ๔ เป็นผู้จัดทำโครงการ Roadshow ในวงเงินดังกล่าว ตามที่กำหนดไว้ล่วงหน้า โดยรู้อยู่แล้วว่าเป็นเหตุให้ผู้อื่นไม่มีโอกาสเข้าทำการแข่งขันราคาอย่างเป็นธรรม แต่กระทำไปเพื่อเอื้อประโยชน์ให้แก่จำเลยที่ ๔ ได้เข้าเป็นผู้รับจ้างจัดโครงการ Roadshow กับสำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรี อันเป็นการเสียหายแก่รัฐและสำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรี ระหว่างวันที่ ๙ ตุลาคม ๒๕๕๖ ถึงวันที่ ๑๒ มีนาคม ๒๕๕๗ จำเลยที่ ๒ และที่ ๓ ร่วมกันปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบเพื่อให้เกิดความเสียหายแก่สำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรี ในการจัดจ้างโครงการ Roadshow ในส่วนที่เหลืออีก ๑๐ จังหวัด โดยจำเลยที่ ๓ อนุมัติหลักการเมื่อวันที่ ๑๑ ตุลาคม ๒๕๕๖ จัดโครงการ Roadshow ที่เหลืออีก ๑๐ จังหวัด วงเงินไม่เกิน ๒๐๐ ล้านบาท โดยให้เบิกจ่ายจากเงินงบประมาณ ซึ่งจำเลยที่ ๒ และที่ ๓ รู้อยู่แล้วว่า โครงการ Roadshow ไม่เข้าเงื่อนไขในลักษณะเป็นงานที่ต้องกระทำโดยเร่งด่วน หากล่าช้าอาจจะเสียหายแก่ราชการได้ ตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการพัสดุ พ.ศ. ๒๕๓๕ ข้อ ๒๔ (๓) แต่จำเลยที่ ๓ กลับลงนามในบันทึกสำนักบริหารกลาง ลงวันที่ ๑๑ ตุลาคม ๒๕๕๖ เสนอจำเลยที่ ๒ เพื่อขออนุมัติหลักการจัดโครงการดังกล่าวโดยวิธีพิเศษ จำเลยที่ ๒ ได้อนุมัติหลักการในวันเดียวกัน และในวันเดียวกันจำเลยที่ ๓ ลงนามอนุมัติให้มีการจัดจ้างโครงการ Roadshow โดยวิธีพิเศษ พร้อมแต่งตั้งคณะกรรมการจัดจ้างโดยวิธีพิเศษ โดยแยกการดำเนินงานออกเป็น ๒ กลุ่ม ๆ ละ ๕ จังหวัด ภายในวงเงินไม่เกิน ๒๐๐ ล้านบาท วันเดียวกันคณะกรรมการจัดจ้างโดยวิธีพิเศษได้เชิญจำเลยที่ ๔ และที่ ๕ ให้มาเสนอราคา ปรากฏว่าจำเลยที่ ๖ มีหนังสือลงนามในนามจำเลยที่ ๕ ลงวันที่ ๑๑ ตุลาคม ๒๕๕๖ ยื่นเสนอราคาเพื่อรับจัดจ้างทำโครงการ Roadshow ซึ่งจำเลยที่ ๔ ถึงที่ ๖ ทราบดีว่าการที่จำเลยที่ ๑ ถึงที่ ๓ ได้ร่วมกันกำหนดตัวจำเลยที่ ๔ และที่ ๕ ให้เป็นผู้รับจ้างไว้ล่วงหน้าก่อนดำเนินกระบวนการจัดจ้าง

ยอมเป็นการอันมิชอบด้วยกฎหมาย แต่จำเลยที่ ๔ และที่ ๕ ตกลงร่วมกันและแบ่งงานที่จะรับจัดทำโครงการดังกล่าวบริษัทละ ๕ จังหวัด โดยจำเลยที่ ๔ จะยื่นเสนอราคาในจังหวัดกลุ่มสอง ส่วนจำเลยที่ ๕ จะยื่นเสนอราคาในจังหวัดกลุ่มแรก ในวงเงินบริษัทละ ๑๐๐ ล้านบาท อันเป็นการหลีกเลี่ยงการแข่งขันราคาอย่างเป็นธรรม และไม่เปิดโอกาสให้มีการแข่งขันราคาอย่างเป็นธรรม การกระทำของจำเลยที่ ๔ ถึงที่ ๖ จึงเป็นการช่วยเหลือสนับสนุนการกระทำผิดของจำเลยที่ ๑ ถึงที่ ๓ ต่อมาคณะกรรมการจัดจ้างโดยวิธีพิเศษได้พิจารณาแล้วเห็นสมควรจ้างจำเลยที่ ๔ และที่ ๕ เป็นผู้ดำเนินการจัดโครงการดังกล่าวในวงเงินคนละ ๑๐๐ ล้านบาท รวมเป็นเงินทั้งสิ้น ๒๐๐ ล้านบาท โดยจำเลยที่ ๑ ถึงที่ ๖ รู้อยู่แล้วว่าการกำหนดตัวบุคคลไว้ล่วงหน้า เป็นเหตุให้ผู้อื่นไม่มีโอกาสเข้าทำการแข่งขันราคาอย่างเป็นธรรม เพื่อเอื้อประโยชน์ให้แก่จำเลยที่ ๔ และที่ ๕ ได้เข้าเป็นผู้รับจ้างจัดโครงการ Roadshow และในวันเดียวกันสำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรี ได้ลงนามในหนังสือสั่งจ้าง ที่ จ.๑๗/๒๕๕๖ ลงวันที่ ๑๑ ตุลาคม ๒๕๕๖ จ้างจำเลยที่ ๔ ดำเนินโครงการในส่วนจังหวัดกลุ่มสอง เป็นเงินทั้งสิ้น ๑๐๐ ล้านบาท และลงนามหนังสือสั่งจ้าง ที่ จ.๑๘/๒๕๕๖ ลงวันที่ ๑๑ ตุลาคม ๒๕๕๖ จ้างจำเลยที่ ๕ ดำเนินโครงการในส่วนจังหวัดกลุ่มแรก เป็นเงินทั้งสิ้น ๑๐๐ ล้านบาท แต่เป็นการก่อกวนผูกพันก่อนได้รับเงินประจำงวดในวันที่ ๑๕ ตุลาคม ๒๕๕๖ อันเป็นการฝ่าฝืนตามพระราชบัญญัติวิธีการงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๐๒ มาตรา ๒๓ วรรคหนึ่ง จำเลยที่ ๑ ถึงที่ ๓ จึงร่วมกันดำเนินการเพื่อให้คณะรัฐมนตรีมีมติยกเว้นการลงนามในสัญญาทั้งสองฉบับก่อนได้รับเงินประจำงวดโดยอ้างเหตุว่าเป็นกรณีที่มีความจำเป็นและเร่งด่วนเช่นเดิม เพื่อให้เข้าเงื่อนไขตามพระราชบัญญัติวิธีการงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๐๒ มาตรา ๒๓ วรรคสี่ โดยจำเลยที่ ๓ ลงนามในบันทึกสำนักบริหารกลาง ลงวันที่ ๑๙ ธันวาคม ๒๕๕๖ เสนอจำเลยที่ ๒ ลงนามในหนังสือไปยังเลขาธิการคณะรัฐมนตรี เพื่อเสนอเรื่องต่อคณะรัฐมนตรีเพื่อมีมติอนุมัติ จำเลยที่ ๒ ในฐานะรัฐมนตรีเจ้าสังกัดผู้มีอำนาจเสนอเรื่องต่อคณะรัฐมนตรี จึงลงนามในหนังสือถึงเลขาธิการคณะรัฐมนตรี เพื่อขอให้คณะรัฐมนตรีพิจารณาอนุมัติในวันเดียวกัน จำเลยที่ ๑ และที่ ๒ ซึ่งอยู่ในที่ประชุมได้ลงมติอนุมัติตามเสนอ ทั้งที่รู้ว่ากรณีไม่เข้าเงื่อนไขอันจะได้รับการยกเว้น เป็นเหตุให้คณะรัฐมนตรีมีมติเมื่อวันที่ ๗ มกราคม ๒๕๕๖ (ที่ถูก ๒๕๕๗) อนุมัติให้มีการลงนามในสัญญาก่อนได้รับเงินประจำงวด ภายหลังต่อมาเมื่อศาลรัฐธรรมนูญได้มีคำวินิจฉัยเมื่อวันที่ ๑๒ มีนาคม ๒๕๕๗ ว่าร่างพระราชบัญญัติให้อำนาจกระทรวงการคลังกู้เงินเพื่อ

พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านคมนาคมขนส่งของประเทศ พ.ศ.... ชัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ ซึ่งเป็นผลให้โครงการต่าง ๆ อันจะเกิดขึ้นภายใต้ร่างพระราชบัญญัติดังกล่าว มีอาจบังเกิดขึ้นได้จริง ดังนั้นโครงการ Roadshow ซึ่งใช้เงินงบประมาณแผ่นดินสูงถึง ๒๔๐ ล้านบาท จึงเกิดการสูญเปล่า ไม่บรรลุผลตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ ซึ่งเป็นผลโดยตรงอันเกิดจากการกระทำโดยมิชอบของจำเลยที่ ๑ ถึงที่ ๖ สำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรีต้องจ่ายเงินค่าจัดทำโครงการดังกล่าวให้แก่จำเลยที่ ๔ และที่ ๕ รวมกันเป็นจำนวนเงินทั้งสิ้น ๒๓๙,๗๐๐,๐๐๐ บาท การกระทำดังกล่าวอาศัยอำนาจหน้าที่ในตำแหน่งของจำเลยที่ ๑ ถึงที่ ๓ ร่วมกับจำเลยที่ ๔ ถึงที่ ๖ ในลักษณะแบ่งหน้าที่กันทำ อันเป็นการกระทำโดยมิเจตนาทุจริต เป็นเหตุให้เกิดความเสียหายแก่สำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรีและแก่ทางราชการ เป็นเงินจำนวน ๒๓๙,๗๐๐,๐๐๐ บาท เหตุเกิดที่ทำเนียบรัฐบาล แขวงดุสิต เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร ก่อนคดีนี้จำเลยที่ ๑ เคยต้องคำพิพากษา จำคุก ๕ ปี ในคดีหมายเลขแดงที่ อม.๒๑๑/๒๕๖๐ ของศาลนี้ เมื่อวันที่ ๒๗ กันยายน ๒๕๖๐ ขอให้ลงโทษจำเลยที่ ๑ ถึงที่ ๓ ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๑๕๑ และมาตรา ๑๕๗ พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๑๒๓/๑ ประกอบพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๑๙๒ และพระราชบัญญัติว่าด้วยความผิดเกี่ยวกับการเสนอราคาต่อหน่วยงานของรัฐ พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๑๒ และมาตรา ๑๓ ขอให้ลงโทษจำเลยที่ ๔ ถึงที่ ๖ ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๑๕๑ และมาตรา ๑๕๗ ประกอบมาตรา ๘๖ พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๑๒๓/๑ ประกอบพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๑๙๒ และประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๘๖ และพระราชบัญญัติว่าด้วยความผิดเกี่ยวกับการเสนอราคาต่อหน่วยงานของรัฐ พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๔ และมาตรา ๑๒ และมาตรา ๑๓ ประกอบประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๘๖ นับโทษจำเลยที่ ๑ ต่อจากโทษของจำเลยในคดีหมายเลขแดงที่ อม.๒๑๑/๒๕๖๐ ของศาลนี้

โจทก์ยื่นฟ้องกรณีไม่ปรากฏตัวจำเลยที่ ๑ ต่อหน้าศาล ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง พ.ศ. ๒๕๖๐ มาตรา ๒๗ วรรคสอง

จำเลยที่ ๓ ยื่นคำร้องและแก้ไขคำร้องว่า การฟ้องคดีของโจทก์ล่วงพ้นระยะเวลาตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๗๗ วรรคสาม และฟ้องโจทก์ไม่ชอบเนื่องจากไม่ได้บรรยายว่า จำเลยที่ ๓ เป็นเจ้าพนักงานผู้มีหน้าที่ซื้อ ทำ จัดการ หรือรักษาทรัพย์สินอันเป็นวัตถุมีรูปร่างอันใด ใช้อำนาจแสวงหาประโยชน์ที่มิควรได้โดยชอบด้วยกฎหมายจากตัวทรัพย์สินนั้นอย่างไร จำเลยที่ ๓ มีหน้าที่โดยตรงในการจัดซื้อจัดจ้างอย่างไร ได้ปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่อย่างไร มีเจตนาพิเศษและโครงการ Roadshow เกิดความสูญเสียเปล่าอย่างไร ขอให้ศาลสั่งไม่ประทับฟ้อง

ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองวินิจฉัยว่า พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๗๗ วรรคท้ายบัญญัติว่า “การฟ้องคดีเมื่อล่วงพ้นกำหนดระยะเวลาตามที่กำหนดในมาตรานี้ย่อมกระทำมิได้ถ้าได้ฟ้องภายในอายุความ” ดังนี้ เมื่อโจทก์ยื่นฟ้องคดีภายในกำหนดอายุความ ข้ออ้างของจำเลยที่ ๓ จึงหาเป็นการตัดอำนาจฟ้องของโจทก์ไม่ แต่ฟ้องโจทก์ไม่ได้บรรยายองค์ประกอบให้เห็นว่าจำเลยที่ ๑ ถึงที่ ๓ เป็นเจ้าพนักงานผู้มีหน้าที่ ซื้อ ทำ จัดการ หรือรักษาทรัพย์สินอย่างไร โดยบรรยายฟ้องเจาะจงเพียงว่า จำเลยที่ ๑ ถึงที่ ๓ เกี่ยวข้องเป็นผู้อนุมัติงบกลางหรืองบประมาณเท่านั้น จึงไม่ชัดเจนว่าโจทก์ประสงค์จะเอาผิดและให้ลงโทษจำเลยที่ ๑ ถึงที่ ๓ เพราะจำเลยที่ ๑ ถึงที่ ๓ ได้ใช้อำนาจในตำแหน่งหน้าที่ราชการนั้นไปใช้หรือไม่ และในลักษณะใดแน่ ถือว่าฟ้องโจทก์ไม่ได้บรรยายโดยแจ้งชัดซึ่งสาระสำคัญอันเป็นฟ้องที่ไม่ครบองค์ประกอบความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๑๕๑ จึงเป็นฟ้องที่ไม่ชอบด้วยประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๑๕๘ (๕) ประกอบพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง พ.ศ. ๒๕๖๐ มาตรา ๘ วรรคสาม เมื่อจำเลยที่ ๓ ได้ยื่นคำร้องขอให้ศาลวินิจฉัยในปัญหาดังกล่าว กรณีจึงไม่อาจให้โจทก์แก้ฟ้องที่ขาดองค์ประกอบความผิดให้เป็นฟ้องที่ครบองค์ประกอบความผิดได้ จึงมีคำสั่งไม่ประทับฟ้องขอหาตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๑๕๑ ส่วนข้อหาอื่นให้ประทับฟ้องไว้พิจารณา

โจทก์อุทธรณ์คำสั่งไม่ประทับฟ้องขอหาตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๑๕๑ ต่อที่ประชุมใหญ่ศาลฎีกา

ที่ประชุมใหญ่ศาลฎีกาโดยองค์คณะชั้นวินิจฉัยอุทธรณ์พิจารณาแล้ว พิพากษายืน

ศาลสงฆ์หมายเรียกและสำเนาคำฟ้องให้จำเลยที่ ๑ ทราบโดยชอบแล้ว จำเลยที่ ๑ ไม่มาศาล และได้ออกหมายจับแล้ว แต่ไม่สามารถจับตัวได้ภายในกำหนด จึงพิจารณาคดีโดยไม่ต้องกระทำต่อหน้าจำเลยที่ ๑ จำเลยที่ ๑ ไม่มาศาลในวันนัดพิจารณาคดีครั้งแรก ถือว่าจำเลยที่ ๑ ให้การปฏิเสธตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง พ.ศ. ๒๕๖๐ มาตรา ๒๘ วรรคหนึ่ง วรรคสอง และมาตรา ๓๓ วรรคสาม แต่จำเลยที่ ๑ ตั้งทนายความมาดำเนินคดีแทน ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง พ.ศ. ๒๕๖๐ มาตรา ๒๘ วรรคสอง

จำเลยที่ ๒ ถึงที่ ๖ ให้การปฏิเสธ

พิเคราะห์พยานหลักฐานตามทางไต่สวนของศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง ประกอบสำนวนการไต่สวนของโจทก์ คำแถลงปิดคดีของโจทก์และจำเลยทั้งหกแล้ว ข้อเท็จจริงรับฟังเป็นยุติว่า ขณะเกิดเหตุจำเลยที่ ๑ ดำรงตำแหน่งนายกรัฐมนตรี มีอำนาจหน้าที่ในการบริหารราชการแผ่นดิน กำกับทั่วไปซึ่งการบริหารราชการแผ่นดิน มอบหมายให้รองนายกรัฐมนตรีกำกับการบริหารราชการ ตลอดจนดำเนินการอื่น ๆ ตามพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๓๔ มาตรา ๑๑ และยังมีอำนาจอนุมัติเห็นชอบกรณีส่วนราชการขอใช้เงินงบกลาง ในวงเงินเกิน ๑๐ ล้านบาท ตามมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๑๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๒ เรื่องแนวทางปฏิบัติกรณีขออนุมัติใช้เงินงบกลาง รายการเงินสำรองจ่ายเพื่อกรณีฉุกเฉินและจำเป็น จำเลยที่ ๒ ดำรงตำแหน่งรองนายกรัฐมนตรี และรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ มีอำนาจหน้าที่ในการบริหารราชการแผ่นดินร่วมกับรัฐมนตรีอื่น มีอำนาจสั่ง อนุญาต หรืออนุมัติให้สำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรีหรือข้าราชการหรือผู้ปฏิบัติงานในส่วนสำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรีปฏิบัติราชการหรือดำเนินการใด ๆ ได้ตามกฎหมาย และในฐานะผู้บังคับบัญชาหรือรัฐมนตรีเจ้าสังกัดแทนนายกรัฐมนตรีตามคำสั่งสำนักนายกรัฐมนตรีที่ ๑๕๑/๒๕๕๖ ลงวันที่ ๒ กรกฎาคม ๒๕๕๖ และมีอำนาจอนุมัติให้สั่งจ้างตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการพัสดุ พ.ศ. ๒๕๓๕ ข้อ ๖๖ จำเลยที่ ๓ ดำรงตำแหน่งเลขาธิการนายกรัฐมนตรี ซึ่งเป็นผู้บังคับบัญชาของข้าราชการในสังกัด สำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรี รับผิดชอบในการปฏิบัติราชการขึ้นตรงต่อนายกรัฐมนตรี ตามพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๓๔ มาตรา ๑๓ มีอำนาจหน้าที่ในการเผยแพร่

และประชาสัมพันธนโยบาย ยุทธศาสตร์ และผลงานของรัฐบาล เสนอความเห็นเพื่อการสั่งการของ นายกรัฐมนตรี รองนายกรัฐมนตรี และรัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี ปฏิบัติการอื่นใดตามที่ กฎหมายให้เป็นอำนาจหน้าที่ของสำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรี หรือตามที่นายกรัฐมนตรี หรือ คณะรัฐมนตรีมอบหมาย จำเลยที่ ๑ ถึงที่ ๓ จึงเป็นผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง และเป็นเจ้าหน้าที่ ของรัฐ ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๔ กับเป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา เมื่อวันที่ ๒๓ สิงหาคม ๒๕๕๔ คณะรัฐมนตรีแถลงนโยบายต่อรัฐสภา ข้อ ๓.๔ นโยบายโครงสร้างพื้นฐานการพัฒนาระบบรางเพื่อ ขนส่งมวลชน และการบริหารจัดการระบบขนส่งสินค้าและบริการ โดยกล่าวถึงการพัฒนาระบบรถไฟ ทางคู่เชื่อมชานเมืองและหัวเมืองหลักในเส้นทางสำคัญ พัฒนารถไฟความเร็วสูงจากกรุงเทพมหานคร ไปยังภูมิภาค ตามเอกสารหมาย จ.๑๖ วันที่ ๗ สิงหาคม ๒๕๕๕ คณะรัฐมนตรีมีมติเห็นชอบและ รับทราบผลการประชุมคณะกรรมการยุทธศาสตร์เพื่อการฟื้นฟูและสร้างอนาคตประเทศ (กยอ.) ครั้งที่ ๕/๒๕๕๕ (กรณีเร่งด่วน ๔ ประเด็น) โดยมีประเด็นเกี่ยวกับการพัฒนาระบบโครงสร้างพื้นฐานด้านการ ขนส่งรวมอยู่ด้วย วันที่ ๑๕ มกราคม ๒๕๕๖ คณะรัฐมนตรีมีมติรับทราบและเห็นชอบกรณี กระทรวงการคลัง กระทรวงคมนาคม สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ สำนักงบประมาณ และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ได้ประชุมหารือร่วมกันเพื่อยกร่างพระราชบัญญัติให้ อำนาจกระทรวงการคลังกู้เงินเพื่อการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านคมนาคมขนส่งของประเทศ พ.ศ. ... เพื่อให้รัฐบาลสามารถจัดหาแหล่งเงินทุนเพื่อใช้ในการลงทุนด้านโครงสร้างพื้นฐานของประเทศให้มีความต่อเนื่องและเชื่อมโยงอย่างเป็นระบบ วงเงินไม่เกิน ๒ ล้านล้านบาท วันที่ ๒๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๖ คณะรัฐมนตรีมีมติเห็นชอบยุทธศาสตร์การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านคมนาคมขนส่งของประเทศ เพื่อเป็นข้อมูลประกอบการจัดทำร่างพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าว และเห็นชอบให้กระทรวงคมนาคมจัด นิทรรศการ เรื่องการลงทุนพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านคมนาคมขนส่งของประเทศเพื่อสร้างความรู้ ความเข้าใจแก่ประชาชน ตามเอกสารหมาย จ.๑๘ และ จ.๑๙ กระทรวงคมนาคมจัดทำโครงการ นิทรรศการ Thailand ๒๐๒๐ ก้าวใหม่ เชื่อมไทยสู่โลก นิทรรศการของประชาชน และโครงการจ้าง สัมมนาเพื่อรับฟังความคิดเห็นของประชาชน เรื่องการลงทุนพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านคมนาคม ขนส่งของประเทศ ระหว่างวันที่ ๘ - ๑๒ มีนาคม ๒๕๕๖ ที่ศูนย์ราชการเฉลิมพระเกียรติ เขตหลักสี่

กรุงเทพมหานคร วงเงินงบประมาณ ๔๑,๙๖๐,๓๘๑ บาท โดยจัดจ้างโดยวิธีพิเศษ มีจำนวนที่ ๑ เป็น
 ประธานเปิดงาน และจำนวนที่ ๒ ซึ่งดำรงตำแหน่งรัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรีมาร่วมงานด้วย
 หลังจากนั้นกระทรวงคมนาคมดำเนินโครงการประชาสัมพันธ์และสำรวจความคิดเห็นของประชาชนต่อ
 แผนลงทุนพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานระบบคมนาคมขนส่ง พ.ศ. ๒๕๕๖ - ๒๕๖๓ ในช่วงระหว่างวันที่
 ๑๙ - ๒๑ เมษายน ๒๕๕๖ ที่จังหวัดหนองคาย ต่อด้วยวันที่ ๖ - ๙ มิถุนายน ๒๕๕๖ ที่จังหวัด
 นครราชสีมา และระหว่างวันที่ ๑๙ - ๒๑ มิถุนายน ๒๕๕๖ ที่จังหวัดพิษณุโลก วงเงินงบประมาณ
 ๑๐,๓๗๑,๒๐๐ บาท ตามเอกสารหมาย จ.๒๑ และ จ.๒๒ วันที่ ๑๙ มีนาคม ๒๕๕๖ คณะรัฐมนตรี
 เสนอร่างพระราชบัญญัติให้อำนาจกระทรวงการคลังกู้เงินเพื่อการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้าน
 คมนาคมขนส่งของประเทศ พ.ศ. ... ต่อสภาผู้แทนราษฎร ตามเอกสารหมาย จ.๒๓ และ จ.๒๔ วันที่
 ๒๘ - ๒๙ มีนาคม ๒๕๕๖ สภาผู้แทนราษฎรได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าว วาระที่ ๑
 (ขั้นรับหลักการ) มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจากพรรคฝ่ายค้านหลายรายอภิปรายทักท้วง
 ตามเอกสารหมาย จ.๒๕ และ จ.๒๖ คณะกรรมการปฏิรูปกฎหมายมีหนังสือที่ คปก.๐๑/๗๒๑
 ลงวันที่ ๒ กรกฎาคม ๒๕๕๖ ถึงจำนวนที่ ๑ โดยเสนอแนะว่า ร่างพระราชบัญญัตินี้เป็นการตรา
 พระราชบัญญัตินอกเหนือจากวิธีการที่กำหนดไว้ตามรัฐธรรมนูญ จึงอาจขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ
 รวมทั้งประเด็นข้อเสนอด้านผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมและด้านอื่นตามเอกสารหมาย จ.๒๘ จำนวนที่ ๑
 มอบหมายให้สำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรีจัดทำโครงการจัดนิทรรศการ การสัมมนา และการโฆษณา
 ประชาสัมพันธ์เผยแพร่ข้อมูลเกี่ยวกับโครงการลงทุนพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานระบบคมนาคมขนส่งของ
 ประเทศให้แก่สาธารณชนทราบ ภายใต้ชื่อโครงการ Roadshow สร้างอนาคตประเทศไทย Thailand
 ๒๐๒๐ (โครงการ Roadshow) มีจำนวนที่ ๓ ในฐานะเลขาธิการนายกรัฐมนตรีเป็นผู้รับผิดชอบ
 โครงการ โดยกำหนดวัตถุประสงค์เพื่อสร้างความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับโครงการลงทุนพัฒนาโครงสร้าง
 พื้นฐานระบบคมนาคมของประเทศซึ่งจะเกิดขึ้นต่อไป ต่อมาประมาณปลายเดือนสิงหาคม ๒๕๕๖
 จำนวนที่ ๓ เป็นประธานประชุมเตรียมการอย่างไม่เป็นทางการร่วมกับหน่วยงานราชการที่เกี่ยวข้อง
 ได้แก่ สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ กระทรวงคมนาคม และ
 กระทรวงมหาดไทย ที่ทำเนียบรัฐบาล เพื่อปรึกษาหารือแนวทางและวางกรอบในการดำเนินโครงการ
 Roadshow ได้ข้อสรุปว่าเป็นการเกินขีดความสามารถของสำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรี จึงพิจารณา

สรรหาให้เอกชนเข้ามาดำเนินการ จำเลยที่ ๑ มีคำสั่งสำนักนายกรัฐมนตรี ที่ ๒๔๒/๒๕๕๖ ลงวันที่ ๓ กันยายน ๒๕๕๖ แต่งตั้งคณะกรรมการบูรณาการการประชาสัมพันธ์โครงการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเพื่อสร้างอนาคตประเทศ มีจำเลยที่ ๓ เป็นประธานกรรมการ ให้มีอำนาจหน้าที่กำหนดรูปแบบและแผนการประชาสัมพันธ์โครงการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเพื่อสร้างอนาคตประเทศ เพื่อเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ และสร้างความเข้าใจแก่ประชาชน ตามเอกสารหมายเลข จ.๓๓ โครงการ Roadshow ไม่อยู่ในแผนงานหรือโครงการงบประมาณปี ๒๕๕๖ และสำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรี ไม่ได้ตั้งงบประมาณเพื่อการดังกล่าว จำเลยที่ ๓ จึงลงนามในหนังสือสำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรี ด่วนที่สุด ที่ นร ๐๔๐๑.๓/๑๒๒๖๙ ลงวันที่ ๑๖ กันยายน ๒๕๕๖ ขอความเห็นสำนักงบประมาณเพื่อประกอบการพิจารณากรณีของบกลาง ต่อมาสำนักงบประมาณมีหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ นร ๐๗๐๕/๒๓๕๕๗ ลงวันที่ ๑๗ กันยายน ๒๕๕๖ แจ้งความเห็นมายังจำเลยที่ ๓ ว่าเห็นสมควรที่จำเลยที่ ๑ จะอนุมัติหลักการให้สำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรีเบิกจ่ายงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ ๒๕๕๖ บกกลาง รายการเงินสำรองจ่ายเพื่อกรณีฉุกเฉินหรือจำเป็น วงเงิน ๔๐ ล้านบาท ตามเอกสารหมายเลข จ.๓๖ จำเลยที่ ๓ ลงนามในบันทึกข้อความสำนักบริหารกลาง ด่วนที่สุด สบก. (กผง.) ๘๓๐/๒๕๕๖ ลงวันที่ ๑๘ กันยายน ๒๕๕๖ เสนอจำเลยที่ ๑ โดยผ่านจำเลยที่ ๒ เพื่อขออนุมัติใช้เงินงบกลาง รายการเงินสำรองจ่ายเพื่อกรณีฉุกเฉินหรือจำเป็น เป็นเงิน ๔๐ ล้านบาท โดยระบุแผนการจัดโครงการ Roadshow สร้างอนาคตประเทศไทย Thailand ๒๐๒๐ ในพื้นที่จังหวัดขนาดใหญ่ ๑๒ จังหวัด ระหว่างเดือนกันยายน ๒๕๕๖ ถึงพฤศจิกายน ๒๕๕๗ โดยระยะแรกนำร่อง ๒ จังหวัด ได้แก่ จังหวัดหนองคาย และจังหวัดนครราชสีมา จำเลยที่ ๒ ลงนามผ่านเรื่องเสนอไปยังจำเลยที่ ๑ เมื่อวันที่ ๒๐ กันยายน ๒๕๕๖ ตามเอกสารหมายเลข จ.๓๗ วันที่ ๑๙ - ๒๐ กันยายน ๒๕๕๖ สภาผู้แทนราษฎรพิจารณาเห็นชอบร่างพระราชบัญญัติให้อำนาจกระทรวงการคลังกู้เงินเพื่อการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านคมนาคมขนส่งของประเทศ พ.ศ. ... วาระที่ ๒ ชั้นแปรญัตติ และวาระที่ ๓ ชั้นลงมติ ตามเอกสารหมายเลข จ.๓๘ และ จ.๓๙ จำเลยที่ ๔ โดยนายฐาภกร บุนปาน มีหนังสือที่ ขณ.๑๐-๐๕๕๕/๒๕๕๖ ลงวันที่ ๒๓ กันยายน ๒๕๕๖ ถึงปลัดกระทรวงมหาดไทย ขอความอนุเคราะห์ประสานงานให้แต่ละจังหวัดอำนวยความสะดวกในเรื่องต่าง ๆ เช่น สถานที่จัดงาน ผู้เข้าร่วมงาน การรักษาความปลอดภัย ตลอดจนสาธารณูปโภคต่าง ๆ โดยระบุว่าจำเลยที่ ๔ และที่ ๕ ได้รับมอบหมายจากสำนักเลขาธิการ

นายกรัฐมนตรีให้จัดนิทรรศการเสวนา โดยใช้ชื่องานว่า สร้างอนาคตไทย ๒๐๒๐ ใน ๑๒ จังหวัดทั่วประเทศ ตามเอกสารหมายเลข ๔๐ นางนันทิกาลยัญน์ สวัสดิ์ภักดี ผู้อำนวยการสำนักโฆษก สำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรี จัดทำบันทึกข้อความลงวันที่ ๒๔ กันยายน ๒๕๕๖ ตั้งเรื่องขออนุมัติหลักการโครงการ Roadshow ระบุว่า นายกรัฐมนตรีได้มอบหมายให้สำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรีพิจารณาดำเนินการ จำเลยที่ ๓ ลงนามอนุมัติหลักการ โดยเบิกจ่ายจากเงินงบกลาง สำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรี ตามเอกสารหมายเลข ๔๑ วันที่ ๒๕ กันยายน ๒๕๕๖ จำเลยที่ ๑ อนุมัติเบิกงบกลาง รายการเงินสำรองจ่ายเพื่อกรณีฉุกเฉินหรือจำเป็น วงเงิน ๔๐ ล้านบาท และมอบหมายให้สำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรีดำเนินการจัดนิทรรศการโครงการ Roadshow วันที่ ๒๖ กันยายน ๒๕๕๖ จำเลยที่ ๑ เป็นประธานแถลงข่าวโครงการ Roadshow สร้างอนาคตไทย ๒๐๒๐ ที่จะจัดขึ้น ๑๒ จังหวัดทั่วประเทศ ณ ตึกสันติไมตรีหลังนอก ทำเนียบรัฐบาล ตามเอกสารหมายเลข ๔๕ วันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๕๖ สำนักงบประมาณมีหนังสือแจ้งอนุมัติให้สำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรีเบิกจ่ายงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๖ งบกลาง รายการเงินสำรองจ่ายเพื่อกรณีฉุกเฉินหรือจำเป็น จำนวน ๔๐ ล้านบาท ตามเอกสารหมายเลข ๔๖ จำเลยที่ ๓ ลงนามบันทึกข้อความ สำนักบริหารกลาง ลงวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๕๖ เสนอจำเลยที่ ๒ เพื่อขออนุมัติจัดโครงการ Roadshow ที่จังหวัดหนองคาย และจังหวัดนครราชสีมา ในวงเงินไม่เกิน ๔๐ ล้านบาท ตามเอกสารหมายเลข ๔๘ วันเดียวกันจำเลยที่ ๓ ลงนามในบันทึกข้อความสำนักบริหารกลางที่ สบก. (กบพ.) ๒๗๘๔/๒๕๕๖ อนุมัติแต่งตั้งคณะกรรมการกำหนดราคากลาง โครงการ Roadshow ในส่วนพื้นที่จังหวัดหนองคายและจังหวัดนครราชสีมา ซึ่งคณะกรรมการกำหนดราคากลางมีบันทึกข้อความลงวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๖ เสนอขออนุมัติกำหนดราคากลาง ๒ จังหวัด จังหวัดละ ๒๐ ล้านบาท รวมวงเงินไม่เกิน ๔๐ ล้านบาท เสนอจำเลยที่ ๓ ตามเอกสารหมายเลข ๔๙ ต่อมาจำเลยที่ ๓ อนุมัติให้ดำเนินการจัดจ้างโดยวิธีพิเศษ ตามบันทึกข้อความสำนักบริหารกลาง ที่ สบก. (กบพ.) ๒๗๙๒/๒๕๕๖ ลงวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๖ ซึ่งระบุว่า เป็นงานที่ต้องกระทำโดยเร่งด่วนหากล่าช้าอาจจะเสียหายแก่ราชการ และจำเลยที่ ๓ แต่งตั้งคณะกรรมการจัดจ้างโดยวิธีพิเศษ และคณะกรรมการตรวจรับพัสดุ วงเงินงบประมาณ ๔๐ ล้านบาท ตามเอกสารหมายเลข ๕๐ จำเลยที่ ๔ มีหนังสือขอเสนอราคาการประชาสัมพันธ์การจัดงานสร้างอนาคตประเทศไทย ๒๐๒๐ ลงวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๖ ตามเอกสารหมายเลข ๕๑ คณะกรรมการจัดจ้างโดยวิธี

พิเศษจัดทำบันทึกข้อความรายงานผลการพิจารณาเห็นควรจ้างจำเลยที่ ๔ เป็นผู้ดำเนินโครงการ ต่อมาจำเลยที่ ๓ ลงนามในบันทึกข้อความขออนุมัติจัดจ้างโครงการโดยวิธีพิเศษเสนอจำเลยที่ ๒ เห็นสมควรอนุมัติให้จ้างจำเลยที่ ๔ เป็นผู้จัดโครงการ ซึ่งจำเลยที่ ๒ ลงนามอนุมัติ ตามบันทึกข้อความ สำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรีที่ สบก. (กบพ.) ๒๗๙๓/๒๕๕๖ และบันทึกข้อความสำนักบริหารกลาง ที่ สบก. (กบพ.) ๒๗๙๔/๒๕๕๖ ตามเอกสารหมายเลข จ.๕๒ และ จ.๕๓ สำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรี โดยนายพงษ์ศักดิ์ลงนามในหนังสือสั่งจ้าง ที่ ๑/๒๕๕๗ ลงวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๖ จ้างจำเลยที่ ๔ ดำเนินโครงการใน ๒ จังหวัด เป็นเงิน ๔๐ ล้านบาท ตามเอกสารหมายเลข จ.๕๔ วันที่ ๗ - ๘ ตุลาคม ๒๕๕๖ วุฒิสภาประชุมเพื่อพิจารณาร่างพระราชบัญญัติให้อำนาจกระทรวงการคลังกู้เงินเพื่อการพัฒนา โครงสร้างพื้นฐานด้านคมนาคมขนส่งของประเทศ พ.ศ. ... วาระที่ ๑ มีมติรับหลักการ ตามเอกสาร หมายเลข จ.๑๕๒ วันที่ ๙ ตุลาคม ๒๕๕๖ นางนันทิกานุจน์เสนอบันทึกข้อความตั้งเรื่องขออนุมัติหลักการ จัดโครงการ Roadshow จำนวน ๑๐ จังหวัด ในวงเงินไม่เกิน ๒๐๐ ล้านบาท ซึ่งจำเลยที่ ๓ ลงนาม อนุมัติ โดยเบิกจ่ายจากเงินงบประมาณผลผลิตการบริหารจัดการของรัฐบาล งบรายจ่ายอื่น ค่าใช้จ่าย ในการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ของรัฐบาล ประจำปีงบประมาณ ๒๕๕๗ ตามเอกสารหมายเลข จ.๕๖ วันที่ ๑๑ ตุลาคม ๒๕๕๖ นายพงษ์ศักดิ์มีบันทึกข้อความเห็นควรอนุมัติหลักการจัดโครงการ Roadshow โดยจัดจ้างเอกชนดำเนินการโครงการตามที่สำนักโฆษกเสนอ จำเลยที่ ๓ ลงนามรับทราบ ตามเอกสาร หมายเลข จ.๕๗ แล้วจำเลยที่ ๓ มีบันทึกข้อความเสนอจำเลยที่ ๒ ระบุว่า เสนอขออนุมัติหลักการจัด โครงการตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการพัสดุ พ.ศ. ๒๕๓๕ ข้อ ๘ และข้อ ๖๖ ซึ่งเป็นกรณี วงเงินเกิน ๕๐ ล้านบาท และอยู่ในอำนาจของรัฐมนตรีเจ้าสังกัดพิจารณาอนุมัติ โดยจำเลยที่ ๒ ลง นามอนุมัติ ตามเอกสารหมายเลข จ.๕๘ นายพงษ์ศักดิ์เสนอบันทึกข้อความ ส่วนที่สุด ที่ สบก. (กบพ.) ๒๙๒๔/๒๕๕๖ ลงวันที่ ๑๑ ตุลาคม ๒๕๕๖ ขออนุมัติจัดจ้างโครงการโดยวิธีพิเศษ และแต่งตั้ง คณะกรรมการจัดจ้างโดยวิธีพิเศษ และคณะกรรมการตรวจรับพัสดุ โดยแยกการดำเนินงานเป็น ๒ กลุ่ม กลุ่มละ ๕ จังหวัด กลุ่มแรก จังหวัดชลบุรี ระหว่างวันที่ ๑๕ - ๑๗ ตุลาคม ๒๕๕๖ จังหวัดฉะเชิงเทรา ระหว่างวันที่ ๑ - ๓ พฤศจิกายน ๒๕๕๖ จังหวัดเพชรบุรี ระหว่างวันที่ ๘ - ๑๐ พฤศจิกายน ๒๕๕๖ จังหวัด นครศรีธรรมราช ระหว่างวันที่ ๒๒ - ๒๔ พฤศจิกายน ๒๕๕๖ จังหวัดสงขลา ระหว่างวันที่ ๒๙ พฤศจิกายน - ๑ ธันวาคม ๒๕๕๖ กลุ่มสอง จังหวัดอุบลราชธานี ระหว่างวันที่ ๑๘ - ๒๐ ตุลาคม ๒๕๕๖

จังหวัดขอนแก่น ระหว่างวันที่ ๒๕ - ๒๗ พฤศจิกายน ๒๕๕๖ จังหวัดนครสวรรค์ ระหว่างวันที่ ๑ - ๓ พฤศจิกายน ๒๕๕๖ จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ระหว่างวันที่ ๘ - ๑๐ พฤศจิกายน ๒๕๕๖ จังหวัดเชียงใหม่ ระหว่างวันที่ ๑๕ - ๑๗ พฤศจิกายน ๒๕๕๖ ซึ่งจำเลยที่ ๓ ลงนามอนุมัติ ตามเอกสารหมายเลข ๕๙ จำเลยที่ ๕ ยื่นเอกสารข้อเสนอด้านราคาและต่อรองราคารับจ้างโครงการในจังหวัดกลุ่มแรก ฉบับลงวันที่ ๑๑ ตุลาคม ๒๕๕๖ ลงนามโดยจำเลยที่ ๖ ตามเอกสารหมายเลข ๖๑ จำเลยที่ ๔ ยื่นเอกสารเสนอราคาและต่อรองราคารับจ้างโครงการในจังหวัดกลุ่มสอง ตามเอกสารหมายเลข ๖๐ คณะกรรมการจัดจ้างโดยวิธีพิเศษประชุมพิจารณาแล้วเห็นสมควรจ้างจำเลยที่ ๔ และที่ ๕ เป็นผู้ดำเนินการจัดโครงการดังกล่าวในวงเงินรายละเอียด ๑๐๐ ล้านบาท เป็นเงิน ๒๐๐ ล้านบาท เสนอจำเลยที่ ๓ ตามบันทึกข้อความสำนักบริหารกลางที่ สบก. (กบพ.) ๒๙๒๕/๒๕๕๖ ลงวันที่ ๑๑ ตุลาคม ๒๕๕๖ เอกสารหมายเลข ๖๒ จำเลยที่ ๓ ลงนามในบันทึกข้อความสำนักบริหารกลาง ที่ สบก.(กบพ.) ๒๙๒๖/๒๕๕๖ ลงวันที่ ๑๑ ตุลาคม ๒๕๕๖ เสนอจำเลยที่ ๒ เรื่องขออนุมัติการจ้างโดยวิธีพิเศษ ซึ่งจำเลยที่ ๒ ลงนามอนุมัติ ตามเอกสารหมายเลข ๖๓ วันที่ ๑๑ ตุลาคม ๒๕๕๖ สำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรี โดยนายพงษ์ศักดิ์ลงนามในหนังสือสั่งจ้าง ที่ จ.๑๗/๒๕๕๗ ลงวันที่ ๑๑ ตุลาคม ๒๕๕๖ จ้างจำเลยที่ ๔ ดำเนินโครงการในส่วนจังหวัดกลุ่มสอง เป็นเงิน ๑๐๐ ล้านบาท และลงนามหนังสือสั่งจ้าง ที่ จ.๑๘/๒๕๕๗ ลงวันที่ ๑๑ ตุลาคม ๒๕๕๖ จ้างจำเลยที่ ๕ ดำเนินโครงการในส่วนจังหวัดกลุ่มแรก เป็นเงิน ๑๐๐ ล้านบาท ตามเอกสารหมายเลข ๖๔ และ ๖๕ ต่อมาวันที่ ๑๕ ตุลาคม ๒๕๕๖ สำนักงบประมาณแจ้งใบจัดสรรเงินงบประมาณ วงเงิน ๒๐๐ ล้านบาท ให้สำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรีพิจารณาดำเนินการตามเอกสารหมายเลข ๖๗ วันที่ ๑๘ - ๑๙ พฤศจิกายน ๒๕๕๖ ที่ประชุมวุฒิสภาพิจารณาร่างพระราชบัญญัติให้อำนาจกระทรวงการคลังกู้เงินเพื่อการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านคมนาคมขนส่งของประเทศ พ.ศ. ... แล้วมีมติเห็นชอบ ตามเอกสารหมายเลข ๑๕๔ วันที่ ๑๑ ธันวาคม ๒๕๕๖ ศาลรัฐธรรมนูญมีมติรับคำร้องที่มีผู้ยื่นเรื่องขอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยว่า ร่างพระราชบัญญัติให้อำนาจกระทรวงการคลังกู้เงินเพื่อการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านคมนาคมขนส่งของประเทศ พ.ศ. ... ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญหรือตราขึ้นโดยไม่ถูกต้องตามรัฐธรรมนูญหรือไม่ ตามเอกสารหมายเลข ๗๐ วันที่ ๑๒ ธันวาคม ๒๕๕๖ จำเลยที่ ๓ มีหนังสือด่วนที่สุด ที่ นร ๐๔๐๑.๕/๑๖๓๖๑ ลงวันที่ ๑๒ ธันวาคม ๒๕๕๖ ถึงปลัดกระทรวงการคลัง ขออนุมัติลงนามในสัญญาก่อนได้รับอนุมัติเงินประจำงวด

วันที่ ๑๙ ธันวาคม ๒๕๕๖ นายพงษ์ภาณุ เศวตรุนทร์ รองปลัดกระทรวงการคลัง ในฐานะประธาน กรรมการว่าด้วยการพัสดุ มีหนังสือกรมบัญชีกลาง ด่วนที่สุด ที่ กค (กวพ) ๐๔๒๑.๓/๔๖๕๔๗ ลงวันที่ ๑๙ ธันวาคม ๒๕๕๖ ถึงจำเลยที่ ๓ แจ้งว่า สำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรีได้ลงนามในสัญญาสั่งจ้าง ก่อนได้รับอนุมัติเงินประจำงวด เป็นการไม่ปฏิบัติตามระเบียบฯ พ.ศ. ๒๕๓๕ อย่างไรก็ดี เพื่อบรรเทา ความเสียหายแก่ราชการ จึงอนุมัติผ่อนผันการไม่ปฏิบัติตามระเบียบฯ ให้สำนักเลขาธิการ นายกรัฐมนตรี เป็นกรณีเฉพาะราย ทั้งนี้ เนื่องจากกรณีนี้เป็นการก่อหนี้ผูกพันก่อนได้รับอนุมัติเงิน ประจำงวดที่ไม่เป็นไปตามพระราชบัญญัติวิธีการงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๐๒ มาตรา ๒๓ วรรคหนึ่ง เป็น อำนาจของคณะรัฐมนตรี สำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรีจึงต้องนำเสนอคณะรัฐมนตรีต่อไป ตาม เอกสารหมาย จ.๗๒ ต่อมาจำเลยที่ ๓ ลงนามในบันทึกข้อความสำนักบริหารกลางที่ สบก. (กบพ.) ๓๔๖๖/๒๕๕๖ ลงวันที่ ๑๙ ธันวาคม ๒๕๕๖ เสนอจำเลยที่ ๒ ลงนามในหนังสือไปยังเลขาธิการ คณะรัฐมนตรี เพื่อเสนอเรื่องต่อคณะรัฐมนตรีขออนุมัติลงนามในสัญญาก่อนได้รับอนุมัติเงินประจำงวด ในวันที่ ๑๕ ตุลาคม ๒๕๕๖ ตามพระราชบัญญัติวิธีการงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๐๒ มาตรา ๒๓ วรรคสี่ จำเลยที่ ๒ ในฐานะรัฐมนตรีเจ้าสังกัดผู้มีอำนาจเสนอเรื่องต่อคณะรัฐมนตรี ตามพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการ เสนอเรื่องและการประชุมคณะรัฐมนตรี พ.ศ. ๒๕๔๘ ลงนามในหนังสือถึงเลขาธิการคณะรัฐมนตรี เพื่อ ขอให้คณะรัฐมนตรีพิจารณาตามเอกสารหมาย จ.๗๓ ซึ่งต่อมาคณะรัฐมนตรีมีมติเมื่อวันที่ ๗ มกราคม ๒๕๕๗ ตามเอกสารหมาย จ.๘๐ จำเลยที่ ๓ มีคำสั่งที่ ๒๕๖/๒๕๕๖ ลงวันที่ ๒๗ ธันวาคม ๒๕๕๖ แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริง ต่อมาวันที่ ๑๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๗ คณะกรรมการดังกล่าวรายงานผลการสอบสวนข้อเท็จจริงว่า การที่สำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรีลง นามในหนังสือสั่งจ้างที่ จ.๑๗/๒๕๕๗ และ จ.๑๘/๒๕๕๗ ลงวันที่ ๑๑ ตุลาคม ๒๕๕๖ ก่อนได้รับอนุมัติ เงินประจำงวด เป็นการดำเนินการโครงการตามนโยบายรัฐบาลที่มีความจำเป็นเร่งด่วน โดยเจ้าหน้าที่ผู้ ปฏิบัติเข้าใจว่าสามารถดำเนินการได้ เพราะทราบว่าพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปี งบประมาณ ๒๕๕๗ ประกาศใช้ในวันที่ ๑๑ ตุลาคม ๒๕๕๖ และเมื่อสำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรี ทราบข้อเท็จจริงจากเจ้าหน้าที่สำนักงบประมาณ ก็เร่งดำเนินการให้เป็นไปตามกฎหมายที่เกี่ยวข้อง ต่อมาวันที่ ๒๐ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๗ นางเอมปรีดี วัชรางกูร รักษาการแทนผู้อำนวยการสำนักบริหาร กลางเสนอรายงานการสอบสวนประกอบความเห็นฯ เห็นควรยุติเรื่อง ซึ่งจำเลยที่ ๓ เห็นชอบด้วย

ตามเอกสารหมายเลข จ.๗๖ คณะกรรมการตรวจรับพัสดุ มีบันทึกข้อความเรื่อง การตรวจรับการจัดโครงการ ลงวันที่ ๒๑ มกราคม ๒๕๕๗ (จังหวัดนครศรีธรรมราช จังหวัดชลบุรี จังหวัดเพชรบุรี จังหวัดฉะเชิงเทรา จังหวัดสงขลา) วันที่ ๒๓ มกราคม ๒๕๕๗ (จังหวัดหนองคายและนครราชสีมา) วันที่ ๒๔ มกราคม ๒๕๕๗ (จังหวัดเชียงใหม่ จังหวัดอุบลราชธานี จังหวัดพระนครศรีอยุธยา จังหวัดขอนแก่น จังหวัดนครสวรรค์) ตามเอกสารหมายเลข จ.๙๐ ถึง จ.๙๒ วันที่ ๑๓ มกราคม ๒๕๕๗ นางสาวประพิร์ อังกินันท์ รองผู้ว่าการตรวจเงินแผ่นดิน รักษาราชการแทนผู้ว่าการตรวจเงินแผ่นดิน มีหนังสือสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดิน ด่วนที่สุด ที่ ตผ.๐๐๑๙/๐๒๓๖ ลงวันที่ ๑๓ มกราคม ๒๕๕๗ ถึงจำเลยที่ ๓ ขอให้พิจารณาทบทวนการใช้เงินเพื่อจัดโครงการ วันที่ ๒๓ มกราคม ๒๕๕๗ จำเลยที่ ๓ มีหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ นร ๐๔๐๕ (ลน)/๐๑๖๕ ลงวันที่ ๒๓ มกราคม ๒๕๕๗ ถึงผู้ว่าการตรวจเงินแผ่นดินว่า การดำเนินการดังกล่าวเป็นไปตามนโยบายของรัฐบาล ตามเอกสารหมายเลข จ.๘๑ ต่อมา นางสาวประพิร์ มีหนังสือสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดิน ด่วนที่สุด ที่ ตผ ๐๐๑๙/๐๘๒๒ ลงวันที่ ๑๑ มีนาคม ๒๕๕๗ ถึงจำเลยที่ ๓ ขอให้ทบทวนการใช้จ่ายเงินในการดำเนินการโครงการ Roadshow ตามเอกสารหมายเลข จ.๘๒ วันที่ ๑๒ มีนาคม ๒๕๕๗ ศาลรัฐธรรมนูญมีคำวินิจฉัยที่ ๓ - ๔/๒๕๕๗ ว่าร่างพระราชบัญญัติให้อำนาจกระทรวงการคลังกู้เงินเพื่อการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านคมนาคมขนส่งของประเทศ พ.ศ. ... ขัดต่อบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญ มีผลให้ร่างพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าวเป็นอันตกไป ตามเอกสารหมายเลข จ.๘๓ วันที่ ๑๗ มีนาคม ๒๕๕๗ จำเลยที่ ๓ มีหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ นร ๐๔๐๑.๖/๗๐๓ ลงวันที่ ๑๗ มีนาคม ๒๕๕๗ ถึงผู้ว่าการตรวจเงินแผ่นดินว่า โครงการได้มีการดำเนินการและผู้รับจ้างได้ปฏิบัติตามสัญญาเสร็จสิ้นแล้ว ไม่อาจบอกเลิกสัญญาได้ ใคร่ขอหารือว่าควรดำเนินการเกี่ยวกับการอนุมัติเบิกจ่ายเงินเพื่อให้เกิดความถูกต้องเป็นธรรมอย่างไร ตามเอกสารหมายเลข จ.๘๔ แผ่นที่ ๒๗๖๐ - ๒๗๖๑ วันที่ ๒๑ และวันที่ ๒๖ มีนาคม ๒๕๕๗ จำเลยที่ ๔ และที่ ๕ ต่างมีหนังสือขอความเป็นธรรมในกรณีรับจ้างทำงานให้รัฐ ตามเอกสารหมายเลข จ.๙๗ วันที่ ๙ เมษายน ๒๕๕๗ จำเลยที่ ๓ มีหนังสือรายงานผลการดำเนินโครงการไปยังสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดิน ตามเอกสารหมายเลข จ.๘๔ แผ่นที่ ๒๗๖๒ - ๒๗๖๗ วันที่ ๒๓ พฤษภาคม ๒๕๕๗ สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดิน มีหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ ตผ ๐๐๑๙/๒๐๑๒ ถึงเลขาธิการนายกรัฐมนตรี ว่าข้อเสนอแนะของสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินมีลักษณะเป็นข้อเสนอแนะ การตอบข้อหารือไม่อยู่ในอำนาจหน้าที่ของสำนักงานการตรวจเงิน

แผ่นดิน ตามเอกสารหมาย จ.๘๕ วันที่ ๒๐ มิถุนายน ๒๕๕๗ สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดิน มีหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ ตผ ๐๐๑๙/๒๕๑๑ ถึงหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ขอส่งเรื่องมาเพื่อ ประกอบการพิจารณา ตามเอกสารหมาย จ.๘๖ วันที่ ๒๔ และวันที่ ๒๘ กรกฎาคม ๒๕๕๗ จำเลยที่ ๔ และที่ ๕ ต่างมีหนังสือร้องเรียนไปยังหัวหน้าคณะรักษาความสงบเรียบร้อยแห่งชาติ กรณี ยังไม่ได้รับเงินค่าจ้างตามสัญญา ตามเอกสารหมาย จ.๙๘ วันที่ ๓ มีนาคม ๒๕๕๘ พลเอกวิลาศ อรุณศรี เลขาธิการนายกรัฐมนตรี มีคำสั่งสำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรี ที่ ๓๒/๒๕๕๘ แต่งตั้ง คณะกรรมการตรวจสอบขั้นตอนการดำเนินโครงการ Roadshow สร้างอนาคตไทย ๒๐๒๐ ตาม เอกสารหมาย จ.๑๐๑ ต่อมาวันที่ ๑๓ มีนาคม ๒๕๕๘ คณะกรรมการดังกล่าวรายงานผลการ ตรวจสอบว่า ขั้นตอนการดำเนินโครงการเป็นไปตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการพัสดุ พ.ศ. ๒๕๓๕ ตามเอกสารหมาย จ.๑๐๓ วันที่ ๑๘ มีนาคม ๒๕๕๘ พลเอกอนันตพร กาญจนรัตน์ ประธาน กรรมการติดตามและตรวจสอบการใช้จ่ายงบประมาณภาครัฐ มีหนังสือ ที่ คสช (คตร)/๔๓๙ ถึง เลขาธิการนายกรัฐมนตรีแจ้งว่า หากสำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรีพิจารณาแล้วเห็นว่าการดำเนินการ เป็นไปตามกฎระเบียบก็สามารถพิจารณาชำระค่าจ้างให้กับผู้รับจ้างได้ ตามเอกสารหมาย จ.๑๐๔ วันที่ ๒๓ มีนาคม ๒๕๕๘ นางเอมปรีดี วัชรางกูร ผู้อำนวยการสำนักบริหารกลาง (ในขณะนั้น) เสนอ ความเห็นแนบไปกับบันทึกข้อความสำนักบริหารกลาง กลุ่มบริหารงานพัสดุ ด่วนที่สุด ที่ สบก.(กบพ.) ๗๗๒/๒๕๕๘ ขออนุมัติเบิกจ่ายเงินในการจัดจ้างโครงการ Roadshow ตามเอกสารหมาย จ.๑๐๖ พล เอกวิลาศให้ความเห็นชอบอนุมัติให้เบิกจ่ายเงินค่าจ้าง จำนวน ๒๓๙,๗๐๐,๐๐๐ บาท แก่จำเลยที่ ๔ และที่ ๕ ต่อมาวันที่ ๒๕ มีนาคม ๒๕๕๘ มีการเบิกจ่ายเงินให้แก่จำเลยที่ ๔ วันที่ ๒๖ มีนาคม ๒๕๕๘ มีการเบิกจ่ายเงินให้แก่จำเลยที่ ๕ ตามเอกสารหมาย จ.๑๐๗ โจทก์ได้สวนข้อเท็จจริงและรวบรวม พยานหลักฐานทั้งปวง และแจ้งข้อกล่าวหาแก่จำเลยทั้งหกกับพวกแล้ว ตามเอกสารหมาย จ.๑, จ.๑๑๓ ถึง จ.๑๒๑, จ.๑๒๓ ถึง จ.๑๒๕, จ.๑๒๗ และ จ.๑๒๙ ถึง จ.๑๓๐ ต่อมาโจทก์มีมติว่าการกระทำของ จำเลยทั้งหกและนายฐากรมีมูลเป็นความผิดอาญาตามฟ้อง จึงส่งรายงาน ส่วนวนการได้สวน เอกสาร พยานหลักฐาน และความเห็นไปยังอัยการสูงสุด อัยการสูงสุดเห็นว่ารายงาน เอกสารและความเห็นที่ โจทก์ส่งให้ยังมีข้อไม่สมบูรณ์เพียงพอที่จะดำเนินคดีได้ ตามเอกสารหมาย จ.๒๐๘ และมีการตั้ง

คณะกรรมการร่วมระหว่างผู้แทนโจทก์และผู้แทนอัยการสูงสุด แต่ไม่อาจหาข้อยุติได้ ตามเอกสาร
หมาย จ.๒๐๙ ถึง จ.๒๑๑

คดีมีปัญหาต้องวินิจฉัยประการแรกว่า ฟ้องโจทก์สำหรับจำเลยที่ ๑ และที่ ๒ ใน
ความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๑๕๗ และพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วย
การป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ. ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๑๒๓/๑ ถูกต้องตามกฎหมายหรือไม่ เห็น
ว่า การพิจารณาคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองให้ใช้ระบบไต่สวน ตามพระราชบัญญัติ
ประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง พ.ศ. ๒๕๖๐ มาตรา
๖ จึงเป็นเรื่องที่ศาลจะตรวจคำฟ้องก่อนว่าถูกต้องตามกฎหมายหรือไม่ และตามมาตรา ๒๖ วรรคสาม
บัญญัติว่า “กรณีที่ศาลเห็นว่าฟ้องไม่ถูกต้อง ให้ศาลมีคำสั่งให้โจทก์แก้ฟ้องให้ถูกต้อง” นอกจากนี้
ข้อกำหนดเกี่ยวกับการดำเนินคดีของศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง พ.ศ.
๒๕๖๒ ข้อ ๑๗ วรรคหนึ่ง กำหนดว่า หากองค์คณะผู้พิพากษาเห็นว่าฟ้องไม่ถูกต้องตามกฎหมาย ศาล
มีอำนาจสั่งให้โจทก์แก้ฟ้องให้ถูกต้องได้ หากโจทก์ไม่ดำเนินการ ศาลจะมีคำสั่งไม่รับคำฟ้องทั้งหมด
หรือบางส่วนหรือมีคำสั่งตามที่เห็นสมควรก็ได้ และข้อ ๑๘ วรรคหนึ่ง กำหนดว่า ในวันพิจารณาครั้งแรก
เมื่อศาลอ่านและอธิบายฟ้องให้จำเลยฟังแล้ว หากจำเลยโต้แย้งโดยมีเหตุสมควรว่าไม่เข้าใจฟ้อง
โจทก์หรือฟ้องโจทก์ไม่ชัดเจนข้อใด ศาลอาจมีคำสั่งให้โจทก์ชี้แจงหรือแก้ฟ้องได้ แต่ศาลต้องใช้เวลาแก้
จำเลยเพียงพอที่จะให้การแก้ฟ้องในข้อดังกล่าว วรรคสอง กำหนดว่า หากจำเลยไม่ได้โต้แย้ง จำเลยจะ
ยกเหตุข้อบกพร่องของฟ้องมาเป็นข้อต่อสู้อีกไม่ได้ ดังนั้น การที่องค์คณะผู้พิพากษาตรวจฟ้องและมี
คำสั่งให้ประทับฟ้องโจทก์ข้อหาอื่นนอกจากความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๑๕๑ ไว้
พิจารณา ย่อมหมายความว่าองค์คณะผู้พิพากษาได้พิจารณาแล้วว่าฟ้องโจทก์สำหรับจำเลยที่ ๑
และที่ ๒ ในความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๑๕๗ และพระราชบัญญัติประกอบ
รัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ. ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๑๒๓/๑ โจทก์ได้
บรรยายฟ้องมีข้อความตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๑๕๘ ประกอบ
พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง พ.ศ.
๒๕๖๐ มาตรา ๘ วรรคสาม และถูกต้องตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณา
คดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง พ.ศ. ๒๕๖๐ มาตรา ๒๖ วรรคหนึ่ง แล้ว เมื่อไม่ปรากฏว่า

ในวันนัดพิจารณาครั้งแรก จำเลยที่ ๑ และที่ ๒ ได้โต้แย้งและยกเหตุข้อบกพร่องของฟ้องมาเป็นข้อต่อสู้อีก ฟ้องโจทก์สำหรับจำเลยที่ ๑ และที่ ๒ ในความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๑๕๗ และพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๑๒๓/๑ จึงถูกต้องตามกฎหมาย

ปัญหาต่อไปว่า การไต่สวนข้อเท็จจริงของโจทก์ชอบด้วยกฎหมายหรือไม่ จำเลยที่ ๑ และที่ ๒ ให้การต่อสู้ว่า การไต่สวนของโจทก์ไม่ชอบด้วยระเบียบคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการไต่สวนข้อเท็จจริงของพนักงานไต่สวน พ.ศ. ๒๕๕๐ ข้อ ๒๑ วรรคท้าย เนื่องจากจำเลยที่ ๑ และที่ ๒ ขอให้โจทก์เรียกพยานมาไต่สวนเพิ่มเติม ๘ ปาก (ที่ถูก ๙ ปาก) ได้แก่ นายชูเกียรติ รัตนชาญชัย นายสมศักดิ์ โชติรัตน์ศิริ นายอาคม เต็มพิทยาไพสิฐ นายพงษ์ ภาณุ เศรษฐรินทร์ นายกิตติรัตน์ ณ ระนอง นางสาวเรณู ตั้งคจิวงกูร พลเอกวิลาศ อรุณศรี นายชัชชาติ สิทธิพันธุ์ พลเอกอนันตพร กาญจนรัตน์ ซึ่งเป็นพยานที่เกี่ยวข้องกับประเด็นที่กล่าวหา และมีได้เป็นการประวิงให้ชักช้า แต่โจทก์ไม่ทำการไต่สวนพยานดังกล่าวตามที่จำเลยที่ ๑ และที่ ๒ ในฐานะผู้ถูกกล่าวหาร้องขอหรือตามที่อัยการสูงสุดมีความเห็นว่าจำเป็นต้องไต่สวนเพิ่มเติม กลับด่วนสรุปนำคดีนี้มาฟ้อง จึงเป็นการดำเนินการโดยเร่งรีบ รวดรัด ไม่เป็นธรรมและมีลักษณะเป็นการกั้นกั้วต่อจำเลยที่ ๑ และที่ ๒ ส่วนนวนไต่สวนของโจทก์ไม่อาจนำมาเป็นหลักในการพิจารณาได้นั้น เห็นว่า ในการไต่สวนดำเนินคดีของโจทก์คดีนี้ โจทก์มีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการไต่สวน ตามคำสั่งคณะกรรมการ ป.ป.ช. คำสั่งที่ ๑๓๕/๑๕๖๒ ลงวันที่ ๒๕ มีนาคม ๒๕๖๒ ตามสำนวนการไต่สวนของคณะกรรมการ ป.ป.ช. เอกสารหมาย จ. ๑ ซึ่งขณะนั้นได้มีพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ ประกาศใช้บังคับแล้ว และคณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้ออกระเบียบคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติว่าด้วยการตรวจสอบและไต่สวน พ.ศ. ๒๕๖๒ มาใช้บังคับแทน กรณีจึงไม่อาจนำระเบียบที่จำเลยที่ ๑ และที่ ๒ กล่าวอ้าง ที่ออกตามความในพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาใช้บังคับกับการไต่สวนคดีนี้ได้ อย่างไรก็ตามแม้จำเลยที่ ๑ และที่ ๒ กล่าวอ้างว่า การไต่สวนคดีของโจทก์ไม่ชอบด้วยระเบียบของโจทก์ฉบับที่ถูยกยกเลิกแล้วก็ตาม แต่โจทก์ก็ได้ออกระเบียบของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ว่าด้วยการตรวจสอบและไต่สวน พ.ศ. ๒๕๖๒ มาใช้บังคับแทน อันจะทำให้สำนวนไต่สวนของ

โจทก์ไม่อาจนำมาเป็นหลักในการพิจารณาได้หรือไม่ จึงเห็นควรวินิจฉัยว่าการที่โจทก์ไม่ทำการไต่สวนพยานดังกล่าวตามที่จำเลยที่ ๑ และที่ ๒ ในฐานะผู้ถูกกล่าวหาร้องขอหรือตามที่ยัยการสูงสุดมีความเห็นว่าจำเป็นต้องไต่สวนเพิ่มเติม กลับสรุปแล้วนำคดีมาฟ้อง เป็นการดำเนินการโดยเร่งรีบ รวบรัด ไม่เป็นธรรมและมีลักษณะเป็นการกั้นกั้วต่อจำเลยที่ ๑ และที่ ๒ หรือไม่ เห็นว่าพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๔๖ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า “ ในการดำเนินการไต่สวนหรือไต่สวนเบื้องต้นคณะกรรมการ ป.ป.ช. คณะกรรมการไต่สวน หัวหน้าพนักงานไต่สวน หรือพนักงานไต่สวน แล้วแต่กรณี ต้องดำเนินการเพื่อให้ได้ข้อเท็จจริงที่ถูกต้องตรงตามความจริงที่เกิดขึ้น ไม่ว่าจะเป็นผู้ถูกกล่าวหาหรือเป็นโทษต่อผู้ถูกกล่าวหา” และวรรคสาม บัญญัติว่า “ ในกรณีที่ผู้ถูกกล่าวหาขอให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. คณะกรรมการไต่สวน หรือหัวหน้าพนักงานไต่สวนเรียกบุคคลหรือเรียกเอกสารจากบุคคลใด ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. หรือพนักงานไต่สวนดำเนินการตามที่ร้องขอ แต่ผู้ถูกกล่าวหาต้องร้องขอภายใน ๓๐ วันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งข้อกล่าวหา ทั้งนี้ เว้นแต่คณะกรรมการ ป.ป.ช. คณะกรรมการไต่สวน หรือกรรมการที่กำกับดูแลเห็นว่าผู้ถูกกล่าวหาจงใจประวิงเวลา หรือใช้สิทธิโดยไม่สุจริต หรือบุคคลหรือเอกสารที่ขอให้เรียกนั้นไม่มีผลต่อการวินิจฉัยของคณะกรรมการ ป.ป.ช. แต่ต้องบันทึกเหตุอันไว้ในสำนวนการไต่สวนหรือรายงานการไต่สวนเบื้องต้นด้วย” จะเห็นได้ว่าเจตนารมณ์ของกฎหมายต้องการให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. คณะกรรมการไต่สวน หัวหน้าพนักงานไต่สวน หรือพนักงานไต่สวน แล้วแต่กรณี ต้องดำเนินการเพื่อให้ได้ข้อเท็จจริงที่ถูกต้องตรงตามความจริงที่เกิดขึ้น ไม่ว่าจะเป็นผู้ถูกกล่าวหาหรือเป็นโทษต่อผู้ถูกกล่าวหา มิใช่มุ่งหมายที่จะเอาผิดต่อผู้ถูกกล่าวหาเพียงอย่างเดียว แม้จะปรากฏข้อเท็จจริงว่า จำเลยที่ ๑ และที่ ๒ ผู้ถูกกล่าวหาได้ร้องขอให้ไต่สวนพยานฝ่ายตนเกินกว่า ๓๐ วัน นับแต่วันที่ได้รับแจ้งข้อกล่าวหา แต่ในชั้นพิจารณาของอัยการสูงสุด เมื่ออัยการสูงสุดเห็นว่าสำนวนการไต่สวนยังไม่สมบูรณ์ และอัยการสูงสุดกับคณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้ตั้งคณะกรรมการร่วมเพื่อดำเนินการรวบรวมพยานหลักฐานให้สมบูรณ์ ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๗๗ วรรคสอง โดยอัยการสูงสุดขอให้ดำเนินการไต่สวนข้อเท็จจริงโดยสอบพยานบุคคลเพิ่มเติมอีก ๙ ปาก อันเป็นบุคคลเดียวกันกับที่จำเลยที่ ๑ และที่ ๒ ร้องขอข้างต้น ในประเด็นต่าง ๆ แต่โจทก์กลับไม่ดำเนินการให้โดยเห็นว่าข้อเท็จจริงและพยานหลักฐานสมบูรณ์เพียงพอที่จะฟ้องคดีได้แล้วจึงไม่จำเป็นต้อง

รวบรวมพยานหลักฐานเพิ่มเติมอีก ตามเอกสารหมายเลข จ. ๒๐๙ และมีได้บันทึกว่า เหตุที่ไม่สอบสวนเพิ่มเติมเพราะผู้ถูกกล่าวหาจงใจประวิงเวลา หรือใช้สิทธิโดยไม่สุจริต หรือบุคคลหรือเอกสารที่ขอให้เรียกนั้นไม่มีผลต่อการวินิจฉัยของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ไว้ในสำนวนการไต่สวนด้วย ซึ่งการตั้งคณะกรรมการร่วมเพื่อดำเนินการรวบรวมพยานหลักฐานให้สมบูรณ์ ตามมาตรา ๗๗ วรรคสอง ก็เพื่อรวบรวมพยานหลักฐานให้สมบูรณ์ไม่ว่าจะเป็นคุณหรือเป็นโทษต่อผู้ถูกกล่าวหา การที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. ไม่สอบสวนเพิ่มเติมตามที่อัยการสูงสุดขอให้ดำเนินการ จึงเป็นการไม่เป็นธรรมต่อจำเลยที่ ๑ และที่ ๒ แต่ไม่ปรากฏว่าการกระทำของคณะกรรมการ ป.ป.ช. มีลักษณะเป็นการกั้นกัณฑ์จำเลยที่ ๑ และที่ ๒ ประกอบกับคดีนี้ได้มีการไต่สวนพยานบุคคลมากถึง ๔๒ ปาก จึงมิได้เป็นการดำเนินการโดยเร่งรีบรวบรัดดังที่จำเลยที่ ๑ และที่ ๒ ต่อสู้แต่อย่างใด ปัญหาว่า ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองยึดสำนวนของคณะกรรมการ ป.ป.ช. เป็นหลักในการพิจารณาคดีนี้ได้หรือไม่ เห็นว่า การพิจารณาคดีของศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองนั้นใช้ระบบไต่สวน บทบัญญัติของกฎหมายที่ให้ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองยึดสำนวนของคณะกรรมการ ป.ป.ช. เป็นหลัก มีความหมายเพียงว่า ขอบเขตหรือกรอบของการพิจารณาให้ยึดแนวทางที่ปรากฏในสำนวน ทั้งข้อกล่าวหา ข้อเท็จจริง และพยานหลักฐานต่าง ๆ ที่ได้จากการไต่สวนตลอดจนสรุปสำนวนพร้อมทั้งความเห็นตามอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ดังที่บัญญัติไว้ในรัฐธรรมนูญ มิใช่ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองต้องยึดสำนวนของคณะกรรมการ ป.ป.ช. เป็นหลักว่าข้อเท็จจริงต่าง ๆ เป็นดังที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. สรุปและจำเลยได้กระทำความผิดตามที่ถูกกล่าวหา ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง มีอำนาจไต่สวนหาข้อเท็จจริงและพยานหลักฐานเพิ่มเติมในเรื่องที่จำเลยถูกกล่าวหา นอกเหนือจากที่ปรากฏในสำนวนของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้ มิใช่ถูกผูกมัดโดยสำนวนของคณะกรรมการ ป.ป.ช. อีกทั้งการที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. ไม่ได้บันทึกเหตุไว้ในสำนวนการไต่สวนกฎหมายก็ได้บัญญัติผลไว้ ดังนั้น การสรุปสำนวนพร้อมทั้งการทำความเห็นและฟ้องเป็นคดีนี้ของคณะกรรมการ ป.ป.ช. จึงกระทำการตามอำนาจหน้าที่ที่จะถูกต้องตามกฎหมายหรือไม่ ละเว้นการไต่สวนพยานเพิ่มเติมตามที่ผู้ถูกกล่าวหาขอให้ไต่สวนหรือไม่ ไต่สวนพยานตามที่อัยการสูงสุดขอให้ดำเนินการเพื่อนำมาประกอบการพิจารณาหรือไม่ ไม่ทำให้สำนวนของคณะกรรมการ ป.ป.ช. เสียไป ทั้งจำเลยที่ ๑ และที่ ๒ ย่อมมีสิทธิโต้แย้งและนำ

พยานหลักฐานต่าง ๆ มาให้ศาลได้สอบสวนเพื่อหักล้างพยานหลักฐานในสำนวนของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ตามข้อต่อสู้ของตนได้ ซึ่งจำเลยที่ ๑ และที่ ๒ ก็ได้นำพยานบุคคลดังกล่าวบางคนเข้าไต่สวนเป็นพยานแล้ว ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองจึงยึดสำนวนของคณะกรรมการ ป.ป.ช. เป็นหลักในการพิจารณาดังวินิจฉัยข้างต้นได้

ปัญหาต่อไปว่า จำเลยที่ ๑ ถึงที่ ๓ กระทำความผิดตามฟ้อง หรือไม่ เห็นสมควรวินิจฉัยตามฟ้องและข้อต่อสู้ของจำเลยเป็นประเด็นตามลำดับไปดังนี้ ปัญหาว่า การดำเนินการของจำเลยที่ ๑ ถึงที่ ๓ เพื่ออนุมัติงบกลาง จำนวน ๔๐ ล้านบาท มาใช้ในโครงการ Roadshow ขอบด้วยกฎหมายหรือไม่ เห็นว่า ข้อเท็จจริงตามที่คู่ความรับกัน และรับฟังเป็นยุติตามทางไต่สวนว่า เมื่อวันที่ ๒๓ สิงหาคม ๒๕๕๔ รัฐบาลภายใต้การนำของจำเลยที่ ๑ ได้แถลงนโยบายต่อรัฐสภา ข้อ ๓.๔ กำหนดนโยบายสำคัญเกี่ยวกับโครงสร้างพื้นฐาน การพัฒนาระบบรางเพื่อขนส่งมวลชน และการบริหารจัดการระบบขนส่งสินค้าและบริการ โดยพัฒนาระบบรถไฟทางคู่เชื่อมชานเมืองและหัวเมืองหลักในเส้นทางสำคัญ ศึกษาพัฒนารถไฟความเร็วสูงจากกรุงเทพมหานครไปยังภูมิภาค ต่อมาคณะกรรมการยุทธศาสตร์เพื่อการฟื้นฟูและสร้างอนาคตประเทศ (กยอ) ได้ประชุมจนมีข้อสรุปเมื่อวันที่ ๓๐ พฤษภาคม ๒๕๕๕ เสนอต่อคณะรัฐมนตรี ๔ ประเด็น รวมถึงโครงการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านคมนาคมขนส่งของประเทศ และคณะรัฐมนตรีได้ให้ความเห็นชอบเมื่อวันที่ ๗ สิงหาคม ๒๕๕๕ จากนั้นคณะรัฐมนตรีได้มีมติเมื่อวันที่ ๒๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๖ เห็นชอบยุทธศาสตร์การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านคมนาคมขนส่งของประเทศเพื่อเป็นข้อมูลประกอบการจัดทำร่างพระราชบัญญัติให้อำนาจกระทรวงการคลังกู้เงินเพื่อการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านคมนาคมขนส่งของประเทศ พ.ศ. ... ตามที่กระทรวงคมนาคมเสนอ รัฐบาลโดยจำเลยที่ ๑ จึงสั่งการให้สำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรีจัดทำโครงการจัดนิทรรศการ การสัมมนา และการโฆษณาประชาสัมพันธ์เผยแพร่ข้อมูลเกี่ยวกับการลงทุนพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานระบบคมนาคมขนส่งของประเทศให้แก่สาธารณชนทราบ ภายใต้ชื่อ “โครงการ Roadshow สร้างอนาคตประเทศไทย Thailand ๒๐๒๐” ดังนี้ โครงการดังกล่าวจึงเป็นโครงการตามนโยบายของรัฐบาล ซึ่งการตรวจสอบนโยบายของรัฐบาลเป็นอำนาจของรัฐสภา ทั้งนี้ ตามมาตรา ๗๕ และมาตรา ๗๖ แห่งรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยพุทธศักราช ๒๕๕๐ (ที่ใช้บังคับขณะนั้น) ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองจึงไม่ก้าวล่วงที่จะวินิจฉัยว่า

โครงการ Roadshow ของรัฐบาลว่ามีความเหมาะสมที่ต้องดำเนินการหรือไม่ ส่วนความจำเป็นเร่งด่วน ในกรณีการขออนุมัติการใช้เงินงบกลางนั้น เมื่อการจัดทำโครงการ Roadshow ของสำนักเลขาธิการ นายกรัฐมนตรี เป็นนโยบายของรัฐบาล และมีการกำหนดเวลาจัดโครงการไว้แน่นอนแล้ว จึงฟังได้ว่า โครงการดังกล่าวมีความจำเป็นเร่งด่วนตามนโยบาย แต่สำหรับขั้นตอนการอนุมัติเงินงบกลางจำนวน ๔๐ ล้านบาท ว่าชอบด้วยระเบียบ กฎหมาย และมติคณะรัฐมนตรี หรือไม่ ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองย่อมมีอำนาจตรวจสอบได้ ในกรณีการขออนุมัติใช้เงินงบกลาง นั้น มีแนวทางปฏิบัติตามมติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ ๑๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๒ เรื่อง แนวทางปฏิบัติกรณีขออนุมัติใช้เงินงบกลาง รายการเงินสำรองจ่ายเพื่อกรณีฉุกเฉินและจำเป็น กำหนดแนวทางปฏิบัติไว้ดังนี้ “...กรณีที่ส่วนราชการหรือรัฐวิสาหกิจใดมีความจำเป็นต้องใช้จ่ายงบประมาณนอกเหนือจากที่ได้รับ การจัดสรรหรือได้รับการจัดสรรแล้วไม่เพียงพอ ให้พิจารณาตรวจสอบและปรับแผนการใช้จ่าย งบประมาณที่ได้รับเป็นลำดับแรกก่อน หากไม่สามารถดำเนินการดังกล่าวได้และมีความจำเป็นเร่งด่วน ต้องขอใช้เงินงบกลาง รายการเงินสำรองจ่ายเพื่อกรณีฉุกเฉินหรือจำเป็น ให้เสนอเรื่องต่อรัฐมนตรีเจ้า สังกัดพิจารณา ก่อน เว้นแต่เป็นกรณีที่คณะรัฐมนตรีหรือนายกรัฐมนตรีได้อนุมัติในหลักการแล้ว โดยให้ พิจารณาเฉพาะกรณีที่มีความจำเป็นและเร่งด่วนที่จะต้องรีบดำเนินการเพื่อมิให้เกิดความเสียหายแก่ ทางราชการเท่านั้น...” เมื่อโครงการลงทุนโครงสร้างพื้นฐานด้านระบบคมนาคมขนส่งของประเทศ เป็น หนึ่งในยุทธศาสตร์ของประเทศ แต่เนื่องจากงบประมาณรายจ่ายประจำปี ๒๕๕๗ ประกาศใช้ไม่ทัน วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๖ จึงไม่อาจใช้งบประมาณตามปกติได้ แต่โครงการ Roadshow ได้กำหนดวัน เวลาจัดงานไว้แล้ว จึงต้องมีการเสนอขอใช้งบกลาง นอกจากนี้ก่อนที่จำเลยที่ ๓ จะเสนอขอใช้งบกลาง จำเลยที่ ๓ ได้ทำหนังสือขอความเห็นสำนักงานงบประมาณเพื่อประกอบการพิจารณาแล้ว การที่จำเลยที่ ๑ ในฐานะนายกรัฐมนตรีได้อนุมัติในหลักการให้ใช้งบกลาง ๔๐ ล้านบาท เพื่อจัดโครงการ Roadshow ซึ่งเป็นโครงการตามนโยบายของรัฐบาล จึงเป็นกรณีที่มีความจำเป็นและเร่งด่วนที่จะต้องรีบดำเนินการ เพื่อมิให้เกิดความเสียหายแก่ทางราชการ ส่วนที่ศาลรัฐธรรมนูญมีคำวินิจฉัยที่ ๓-๔๑๒๕๕๗ ตาม เอกสารหมาย จ. ๘๓ ว่า ร่างพระราชบัญญัติให้อำนาจกระทรวงการคลังกู้เงินเพื่อการพัฒนาโครงสร้าง พื้นฐานด้านคมนาคมขนส่งของประเทศ พ.ศ. ... มิใช่กรณีจำเป็นเร่งด่วนนั้น เป็นเรื่องที่ศาลรัฐธรรมนูญ เห็นว่า การกู้เงินสามารถดำเนินการโดยวิธีอื่น ๆ เช่นวิธีการงบประมาณตามปกติโดยอาศัยวิธีการกู้เงิน

ตามพระราชบัญญัติวิธีการงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๐๒ และพระราชบัญญัติการบริหารหนี้สาธารณะ พ.ศ. ๒๕๔๘ ได้ การออกพระราชบัญญัติให้อำนาจกระทรวงการคลังกู้เงินดังกล่าวจึงมิใช่กรณีจำเป็นเร่งด่วน ส่วนการอนุมัติในหลักการให้ใช้งบกลาง รายการเงินสำรองจ่ายเพื่อกรณีฉุกเฉินและจำเป็นนั้น เป็นเรื่องที่ต้องปฏิบัติตามมติคณะรัฐมนตรีโดยให้พิจารณาเฉพาะกรณีที่มีความจำเป็นและเร่งด่วนที่จะต้องรีบดำเนินการเพื่อมิให้เกิดความเสียหายแก่ทางราชการเท่านั้น เหตุผลความจำเป็นเร่งด่วนตามคำวินิจฉัยของศาลรัฐธรรมนูญ กับความจำเป็นเร่งด่วนตามมติคณะรัฐมนตรีดังที่ได้วินิจฉัยมาดังกล่าวข้างต้นจึงแตกต่างกันไม่อาจเทียบเคียงกับกรณีนี้ได้ ดังนั้น การอนุมัติให้ใช้งบกลาง ๔๐ ล้านบาท ของจำเลยที่ ๑ จึงชอบด้วยกฎหมายและมติคณะรัฐมนตรีแล้ว สำหรับจำเลยที่ ๓ ที่สั่งการให้เสนอขอใช้งบกลาง เป็นเพียงการดำเนินการตามขั้นตอนการเสนอเรื่องเพื่อขออนุมัติตามระเบียบทางราชการเท่านั้น ส่วนการอนุมัติเป็นอำนาจหน้าที่ของจำเลยที่ ๑ ไม่ปรากฏว่าการดำเนินการของจำเลยที่ ๓ ผ่าฝืนต่อกฎหมายอย่างไร ส่วนจำเลยที่ ๒ เพียงลงนามผ่านเรื่องเสนอไปยังจำเลยที่ ๑ เท่านั้น จึงรับฟังไม่ได้ว่าการดำเนินการของจำเลยที่ ๒ และที่ ๓ เป็นการดำเนินการโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย ปัญหาว่า การอนุมัติใช้เงินงบประมาณเพื่อจัดโครงการ Roadshow อีกจำนวน ๒๐๐ ล้านบาท ชอบด้วยกฎหมาย หรือไม่ เห็นว่า นายพงษ์ศักดิ์ ศิริวงษ์ อดีตผู้อำนวยการสำนักบริหารกลาง พยานโจทก์เบิกความประกอบบันทึกถ้อยคำยืนยันข้อเท็จจริงว่า เป็นการอนุมัติงบประมาณตามปกติ ตามที่ได้กำหนดไว้ในพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๗ ในเรื่องการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ตามนโยบายเร่งด่วนจำนวนเงิน ๕๐๐ ล้านบาท จึงฟังได้ว่าการดำเนินการของจำเลยที่ ๒ และที่ ๓ ในการอนุมัติใช้เงินงบประมาณเพื่อจัดโครงการ Roadshow จำนวน ๒๐๐ ล้านบาท เป็นการอนุมัติให้ใช้จ่ายเงินตามพระราชบัญญัติวิธีการงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๐๒ มาตรา ๒๓ วรรคแรก การดำเนินการของจำเลยที่ ๒ และที่ ๓ จึงชอบด้วยกฎหมาย ส่วนที่โจทก์อ้างว่า การลงนามในหนังสือสั่งจ้าง ที่ จ.๑๗/๒๕๕๖ ลงวันที่ ๑๑ ตุลาคม ๒๕๕๖ จ้างจำเลยที่ ๔ ดำเนินโครงการในส่วนจังหวัดกลุ่มสอง เป็นเงิน ๑๐๐ ล้านบาท และลงนามในหนังสือสั่งจ้าง ที่ จ.๑๘/๒๕๕๖ ลงวันที่ ๑๑ ตุลาคม ๒๕๕๖ จ้างจำเลยที่ ๕ ดำเนินโครงการในส่วนจังหวัดกลุ่มหนึ่ง เป็นเงิน ๑๐๐ ล้านบาท ก่อนได้รับเงินประจำงวดในวันที่ ๑๕ ตุลาคม ๒๕๕๖ อันเป็นการฝ่าฝืนมาตรา ๒๓ วรรคแรก แห่งพระราชบัญญัติวิธีการงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๐๒ นั้น เห็นว่า การลงนามในหนังสือสั่งจ้างดังกล่าวเป็นการดำเนินการ

ของเจ้าหน้าที่ที่ได้รับมอบหมาย ซึ่งต่อมาเมื่อจำเลยที่ ๓ ทราบเรื่อง ก็ได้มีหนังสือสอบถามไปยังปลัดกระทรวงการคลัง ซึ่งนายพงษ์ภาณุ เศวตรุนทร์ รองปลัดกระทรวงการคลัง ในฐานะประธานกรรมการว่าด้วยการพัสดุ มีหนังสือคณะกรรมการว่าด้วยการพัสดุ กรมบัญชีกลาง ถึงจำเลยที่ ๓ แจ้งว่า สำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรีได้ลงนามในสัญญาสั่งจ้างก่อนได้รับอนุมัติเงินประจำงวด เป็นการไม่ปฏิบัติตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการพัสดุ พ.ศ. ๒๕๓๕ อย่างไรก็ตาม เพื่อบรรเทาความเสียหายแก่ราชการ จึงอนุมัติผ่อนผันการไม่ปฏิบัติตามระเบียบ ฯ ให้สำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรี เป็นกรณีเฉพาะราย ทั้งนี้ เนื่องจากกรณีนี้เป็นการก่อหนี้ผูกพันก่อนได้รับอนุมัติเงินประจำงวดที่ไม่เป็นไปตามพระราชบัญญัติวิธีการงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๐๒ มาตรา ๒๓ วรรคแรก เป็นอำนาจของคณะรัฐมนตรี สำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรีจึงต้องนำเสนอคณะรัฐมนตรีต่อไป ตามเอกสารหมายเลข จ. ๗๒ ต่อมา จำเลยที่ ๓ ลงนามในบันทึกสำนักบริหารกลาง ที่ สบก (กบพ) ๓๔๖๖/๒๕๕๖ ลงวันที่ ๑๙ ธันวาคม ๒๕๕๖ เสนอจำเลยที่ ๒ ลงนามในหนังสือไปยังเลขาธิการคณะรัฐมนตรี เพื่อเสนอเรื่องต่อคณะรัฐมนตรีขออนุมัติลงนามในสัญญา (หนังสือสั่งจ้างที่ จ.๑๗/๒๕๕๗ และ จ.๑๘/๒๕๕๗ ลงวันที่ ๑๑ ตุลาคม ๒๕๕๖) ก่อนได้รับอนุมัติเงินประจำงวดในวันที่ ๑๕ ตุลาคม ๒๕๕๖ ตามพระราชบัญญัติวิธีการงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๐๒ มาตรา ๒๓ วรรคสี่ จำเลยที่ ๒ ในฐานะรัฐมนตรีเจ้าสังกัดผู้มีอำนาจเสนอเรื่องต่อคณะรัฐมนตรี ตามพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการเสนอเรื่องและการประชุมคณะรัฐมนตรี พ.ศ. ๒๕๔๘ ลงนามในหนังสือถึงเลขาธิการคณะรัฐมนตรี เพื่อขอให้คณะรัฐมนตรีพิจารณา ตามเอกสารหมายเลข จ.๗๓ ซึ่งต่อมากณะรัฐมนตรีได้ลงมติอนุมัติ เมื่อวันที่ ๗ มกราคม ๒๕๕๗ ตามเอกสารหมายเลข จ. ๘๐ ดังนั้น เห็นได้ว่า จำเลยที่ ๓ มิได้ละเลยการดำเนินการที่ขัดต่อระเบียบและกฎหมาย หากแต่ได้ดำเนินการแก้ไขให้ถูกต้องชอบด้วยระเบียบและกฎหมายโดยมีหนังสือสอบถามหน่วยงานที่เกี่ยวข้องและปฏิบัติตามคำแนะนำเพื่อให้การดำเนินการเป็นไปโดยชอบด้วยกฎหมาย นอกจากนี้ก่อนที่คณะรัฐมนตรีลงมติ จำเลยที่ ๓ มีคำสั่งที่ ๒๕๖/๒๕๕๖ ลงวันที่ ๒๗ ธันวาคม ๒๕๕๖ แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริง ต่อมากณะกรรมกรดังกล่าวรายงานผลการสอบสวนข้อเท็จจริงว่าการที่สำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรีลงนามในหนังสือสั่งจ้างที่ จ.๑๗/๒๕๕๗ และ จ.๑๘/๒๕๕๗ ลงวันที่ ๑๑ ตุลาคม ๒๕๕๖ ก่อนได้รับอนุมัติเงินประจำงวด เป็นการดำเนินการโครงการตามนโยบายรัฐบาลที่มีความจำเป็นเร่งด่วน โดยเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติเข้าใจว่าสามารถดำเนินการได้ เพราะทราบว่า

พระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๗ ประกาศใช้ในวันที่ ๑๑ ตุลาคม ๒๕๕๖ และเมื่อสำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรีทราบข้อเท็จจริงจากเจ้าหน้าที่สำนักงานงบประมาณ ก็เร่งดำเนินการให้เป็นไปตามกฎหมายที่เกี่ยวข้องแล้ว ซึ่งนางเอมปรีดี วัชรากูร รักษาราชการแทนผู้อำนวยการสำนักบริหารกลางในขณะนั้นได้เสนอรายงานการสอบสวนประกอบความเห็นต่อจำเลยที่ ๓ ว่า เห็นควรยุติเรื่อง โดยจำเลยที่ ๓ เห็นชอบด้วยและกำชับให้ปฏิบัติตามระเบียบโดยเคร่งครัด ตามเอกสารหมาย จ. ๗๖ จากข้อเท็จจริงดังกล่าวแสดงให้เห็นว่า ข้อบกพร่องในการลงนามในหนังสือสั่งจ้างเกิดจากความเข้าใจผิดของเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติ หากเกิดจากการปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบของจำเลยที่ ๑ ถึงที่ ๓ ไม่ ด้วยเหตุผลดังได้วินิจฉัยมาดังกล่าว การกระทำของจำเลยทั้งสามเพื่ออนุมัติงบกลาง จำนวน ๔๐ ล้านบาท และงบประมาณ จำนวน ๒๐๐ ล้านบาท มาใช้ในโครงการ Roadshow รวมทั้งการดำเนินการเพื่อให้คณะรัฐมนตรีมีมติอนุมัติให้มีการลงนามในสัญญาก่อนได้รับเงินประจำงวด จึงมิได้เป็นการปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบ เพื่อให้เกิดความเสียหายแก่สำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรี หรือปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยทุจริต อันเป็นความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๑๕๗ และพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๑๒๓/๑ ตามที่โจทก์ฟ้อง

ปัญหาว่า จำเลยที่ ๑ ถึงที่ ๓ ร่วมกันกำหนดตัวบุคคลให้เป็นผู้รับจ้างไว้ล่วงหน้า โดยมีมุ่งหมายมิให้มีการแข่งขันราคาอย่างเป็นธรรม เพื่อเอื้อประโยชน์แก่จำเลยที่ ๔ และที่ ๕ โดยการนำงบประมาณ ๔๐ ล้านบาท และ ๒๐๐ ล้านบาท มาใช้จ่ายในโครงการ Roadshow โดยมิชอบ เพื่อให้เกิดความเสียหายแก่สำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรีและทางราชการ หรือโดยทุจริต อันเป็นเหตุให้จำเลยที่ ๑ ถึงที่ ๓ มีความผิดตามฟ้องหรือไม่ ในส่วนของจำเลยที่ ๑ ทางไต่สวนโจทก์มีนายพงษ์ศักดิ์ ศิริวงษ์ อดีตผู้อำนวยการสำนักบริหารกลางสำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรี นางปนัดดา เลี้ยวรุ่งโรจน์ เบิกความประกอบบันทึกถ้อยคำยืนยันข้อเท็จจริงว่า จำเลยที่ ๑ เกี่ยวข้องกับโครงการ Roadshow โดยเป็นผู้สั่งการให้สำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรี ที่มีจำเลยที่ ๓ เป็นเลขาธิการนายกรัฐมนตรี เป็นผู้รับผิดชอบโครงการ จัดทำโครงการจัดนิทรรศการ การสัมมนา และการโฆษณาประชาสัมพันธ์ เผยแพร่ข้อมูลเกี่ยวกับการลงทุนพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานระบบคมนาคมขนส่งของประเทศให้แก่สาธารณชนทราบ ภายใต้ชื่อ “โครงการ Roadshow สร้างอนาคตประเทศไทย Thailand ๒๐๒๐”

และอนุมัติในหลักการให้ใช้งบกลาง ๔๐ ล้านบาท มาใช้ในโครงการดังกล่าว ไม่ปรากฏข้อเท็จจริงว่า
จำเลยที่ ๑ ได้สั่งการหรือมีส่วนเกี่ยวข้องกับขั้นตอนการจัดจ้างโครงการดังกล่าวอย่างไร ที่โจทก์กล่าว
อ้างว่า จำเลยที่ ๑ ได้เข้าร่วมประชุมโดยเป็นประธานในที่ประชุม และสอบถามรายละเอียดโครงการ
รวมทั้งทักท้วงให้แก่รูปแบบงาน (Presentation) ที่จำเลยที่ ๔ นำเสนอ อันเป็นการแสดงให้เห็นว่า
จำเลยที่ ๑ ทราบดีการกำหนดตัวจำเลยที่ ๔ และที่ ๕ ผู้รับจ้างไว้ล่วงหน้า เมื่อโครงการ Roadshow
สร้างอนาคตประเทศไทย Thailand ๒๐๒๐ เป็นโครงการตามนโยบายของรัฐบาล การที่จำเลยที่ ๑ ใน
ฐานะนายกรัฐมนตรีไปประชุมเพื่อติดตามนโยบายจึงเป็นเรื่องปกติของการปฏิบัติหน้าที่ของจำเลย
ที่ ๑ ในฐานะนายกรัฐมนตรี ลำพังการประชุมเพื่อติดตามงานตามนโยบายของรัฐบาลยังรับฟังไม่ได้ว่า
จำเลยที่ ๑ ได้ร่วมกำหนดตัวบุคคลผู้รับจ้างไว้ล่วงหน้า สำหรับจำเลยที่ ๒ ข้อเท็จจริงจากทางใต้สวนได้
ความแต่เพียงว่า จำเลยที่ ๒ มีอำนาจหน้าที่กำกับดูแลสำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรี ตามคำสั่งสำนัก
นายกรัฐมนตรี ที่ ๑๕๑/๒๕๕๖ ลงวันที่ ๒ กรกฎาคม ๒๕๕๖ และมีอำนาจอนุมัติให้สั่งจ้างตามระเบียบ
สำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการพัสดุ พ.ศ. ๒๕๓๕ ข้อ ๖๖ ส่วนขั้นตอนการเลือกจำเลยที่ ๔ และที่ ๕
เป็นผู้รับจัดโครงการโดยวิธีพิเศษนั้น แม้จำเลยที่ ๒ จะมีอำนาจอนุมัติการจัดจ้างโครงการ Roadshow
โดยวิธีพิเศษ ในฐานะรัฐมนตรีเจ้าสังกัดของสำนักนายกรัฐมนตรีได้ตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่า
ด้วยการพัสดุ พ.ศ. ๒๕๓๕ ก็ตาม แต่จำเลยที่ ๒ มีส่วนเกี่ยวข้องเฉพาะการอนุมัติหลักการการจัดซื้อจัด
จ้าง ตามเอกสารหมาย จ. ๔๘ และลงชื่ออนุมัติให้จ้างจำเลยที่ ๔ และที่ ๕ ตามบันทึกสำนักบริหาร
กลางเอกสารหมาย จ. ๕๓ จ.๖๒ และจ. ๖๓ ตามที่จำเลยที่ ๓ เสนอเท่านั้น ไม่ปรากฏว่าจำเลยที่ ๒
เข้าไปสั่งการให้มีการจัดจ้างจำเลยที่ ๔ และที่ ๕ โดยวิธีพิเศษอย่างไร พยานหลักฐานโจทก์ยังไม่พอให้
รับฟังว่าจำเลยที่ ๒ ได้ร่วมกำหนดตัวจำเลยที่ ๔ และที่ ๕ ผู้รับจ้างไว้ล่วงหน้า ปัญหาว่าจำเลยที่ ๓ ได้
กำหนดตัวจำเลยที่ ๔ และที่ ๕ ผู้รับจ้างไว้ล่วงหน้า หรือไม่ เห็นว่า ข้อเท็จจริงได้ความจากทางใต้สวน
ว่า ภายหลังจากจำเลยที่ ๑ สั่งการให้สำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรีจัดทำโครงการจัดนิทรรศการ การ
สัมมนา และการโฆษณาประชาสัมพันธ์เผยแพร่ข้อมูลเกี่ยวกับการลงทุนพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานระบบ
คมนาคมขนส่งของประเทศให้แก่สาธารณะชนทราบ ภายใต้อำนาจ “โครงการ Roadshow สร้างอนาคต
ประเทศไทย Thailand ๒๐๒๐” โดยมีจำเลยที่ ๓ เป็นผู้รับผิดชอบโครงการ จำเลยที่ ๓ ได้เป็น
ประธานในการประชุมเตรียมการอย่างไม่เป็นทางการร่วมกับหน่วยงานราชการที่เกี่ยวข้อง เช่น

เจ้าหน้าที่จากสำนักงานคณะกรรมการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ กระทรวงคมนาคม และกระทรวงมหาดไทย หลายครั้งที่ทำเนียบรัฐบาล เพื่อหารือและวางกรอบในการดำเนินโครงการจนได้ข้อสรุปพร้อมกันว่าเป็นการเกินขีดความสามารถของสำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรีจำเป็นต้องให้เอกชนมาดำเนินการ ดังนี้ แสดงให้เห็นว่าการสรรหาเอกชนเข้ามาดำเนินการจัดโครงการมิใช่เกิดจากการตัดสินใจของจำเลยที่ ๓ โดยลำพังหากแต่เกิดจากความเห็นร่วมกันของหน่วยงานราชการที่เกี่ยวข้อง ที่โจทก์อ้างว่า ก่อนจัดโครงการ Roadshow จำเลยที่ ๓ เรียกนายพงษ์ศักดิ์ ไปพบที่ห้องทำงานแล้วแจ้งว่าจะให้จำเลยที่ ๔ และที่ ๕ เป็นผู้รับจ้างจัดโครงการ นั้น เห็นว่า จำเลยที่ ๓ ให้การต่อสู้มาโดยตลอดว่าไม่เคยสั่งการให้คณะกรรมการจัดจ้างโดยวิธีพิเศษพิจารณาจ้างจำเลยที่ ๔ และที่ ๕ และไม่เคยเข้าไปเกี่ยวข้องในการเสนอราคาของจำเลยที่ ๔ และที่ ๕ ส่วนที่นายพงษ์ศักดิ์ ให้ถ้อยคำชั้นไต่สวนของอนุกรรมการ ป.ป.ช. ว่า จำเลยที่ ๓ เรียกนายพงษ์ศักดิ์ ไปพบที่ห้องทำงานแล้วแจ้งว่าจะให้จำเลยที่ ๔ และที่ ๕ เป็นผู้รับจ้างจัดโครงการ ข้อเท็จจริงดังกล่าวว่านายพงษ์ศักดิ์ เพิ่งจะกล่าวอ้างเมื่อตนยื่นคำชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาภายหลังตนเองถูกแจ้งข้อกล่าวหาแล้ว ทั้งในชั้นไต่สวนของศาลนายพงษ์ศักดิ์ก็ได้เบิกความยืนยันข้อเท็จจริงดังกล่าว เพียงแต่เบิกความว่านายกรณินทร์ กาญจนมัย หน้าห้องจำเลยที่ ๓ ได้พาเจ้าหน้าที่จำเลยที่ ๔ ไปแนะนำตัวกับนายพงษ์ศักดิ์ว่า จำเลยที่ ๔ จะเข้ามาดำเนินงานในโครงการเท่านั้น ซึ่งในข้อนี้ นายกรณินทร์ก็เบิกความโต้แย้งว่าไม่เป็นความจริง กรณีจึงมีเหตุที่ทำให้เชื่อได้ว่า คำให้การของนายพงษ์ศักดิ์ดังกล่าวอาจเกิดจากการจูงใจ หรือมีคำมั่นสัญญาประการอื่น เพราะท้ายที่สุดแล้ว คณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้มีมติไม่ฟ้องนายพงษ์ศักดิ์เข้ามาในคดีนี้ด้วย คำให้การในชั้นไต่สวนกับคำเบิกความในชั้นศาลของนายพงษ์ศักดิ์ยังมีข้อพิรุธสงสัยไม่อาจรับฟังได้โดยสนิทใจว่าจำเลยที่ ๓ เป็นผู้สั่งการให้มีการจัดจ้างจำเลยที่ ๔ และที่ ๕ เป็นผู้จัดโครงการ ส่วนข้อเท็จจริงที่นายฐากร บุนปาน ผู้จัดการทั่วไปของจำเลยที่ ๔ มีหนังสือถึงปลัดกระทรวงมหาดไทย ขอความอนุเคราะห์ประสานงานให้แต่ละจังหวัดอำนวยความสะดวกในเรื่องต่าง ๆ เช่น สถานที่จัดงาน ผู้เข้าร่วมงาน การรักษาความปลอดภัย ตลอดจนสาธารณูปโภคต่าง ๆ โดยระบุว่าจำเลยที่ ๔ และที่ ๕ ได้รับมอบหมายจากสำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรีให้จัดนิทรรศการเสวนา โดยใช้ชื่องานว่า สร้างอนาคตไทย ๒๐๒๐ ใน ๑๒ จังหวัดทั่วประเทศ ตามเอกสารหมาย จ. ๔๐ นั้น จำเลยที่ ๔ ได้ให้การชี้แจงข้อเท็จจริงดังกล่าวว่า จำเลยที่ ๔ ได้รับทราบว่าจะมีการประชาสัมพันธ์โครงการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเพื่อสร้างอนาคต

ประเทศไทย เพื่อเผยแพร่ประชาสัมพันธ์และสร้างความเข้าใจแก่ประชาชน จำเลยที่ ๔ ซึ่งมีประสบการณ์การจัดงาน และมีความสนใจงานดังกล่าวจึงให้นายฐากรไปติดต่อกับสำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรีเพื่อทราบรายละเอียดของโครงการ ตามแนวทางการดำเนินธุรกิจของจำเลยที่ ๔ หากเป็นงานเกี่ยวกับการจัดนิทรรศการ งานสัมมนา และงานประชาสัมพันธ์ต่าง ๆ จำเลยที่ ๔ จะดำเนินการสร้างสรรค์และออกแบบรูปแบบงาน การนำเสนอ และจัดเตรียมขั้นตอนงานต่าง ๆ ตั้งแต่ต้นจนจบและนำเสนอผู้ที่จะว่าจ้างพิจารณา อันเป็นปกติวิสัยของการดำเนินธุรกิจของจำเลยที่ ๔ และบริษัทเอกชนทั่วไป ซึ่งหากผู้ว่าจ้างตกลงจ้างก็สามารถดำเนินงานได้ทันที แต่หากผู้ว่าจ้างไม่ตกลงจ้างก็ถือเป็นต้นทุนในการบริหารจัดการของบริษัทเอง คณะกรรมการบริหารหรือกรรมการผู้จัดการของจำเลยที่ ๔ ทราบว่ามีการเสนอตัวรับจัดงานโครงการ Roadshow แต่ไม่ทราบเรื่องที่นายฐากร มีหนังสือถึงปลัดกระทรวงมหาดไทย อาจเป็นความเข้าใจของนายฐากรเองว่าได้รับมอบหมายให้จัดโครงการ ดังนี้ เมื่อพิจารณาการจัดโครงการประชาสัมพันธ์โครงการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเพื่อสร้างอนาคตประเทศไทย เพื่อเผยแพร่ประชาสัมพันธ์และสร้างความเข้าใจแก่ประชาชน ภายใต้ชื่อ “โครงการ Roadshow สร้างอนาคตประเทศไทย Thailand ๒๐๒๐” แล้ว เห็นได้ว่าเป็นโครงการขนาดใหญ่และใช้เงินงบประมาณจัดโครงการเป็นจำนวนมาก จึงจำเป็นต้องใช้ผู้มีความรู้เชี่ยวชาญ และมีประสบการณ์ในการจัดงาน ประกอบกับสำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรีได้กำหนดเวลาจัดงานไว้แน่นอนแล้ว และใช้วิธีจัดจ้างโดยวิธีพิเศษ การที่จำเลยที่ ๔ ซึ่งเป็นผู้มีประสบการณ์การจัดงานเข้าไปติดต่อและเป็นผู้นำเสนอรูปแบบงานจึงเป็นเรื่องปกติของการจัดจ้างโดยวิธีพิเศษ ซึ่งไม่ผูกมัดหน่วยงานของรัฐว่าจะต้องจ้างผู้นำเสนอรูปแบบงานเสมอไป ส่วนที่นายฐากร มีหนังสือถึงปลัดกระทรวงมหาดไทย ก็ไม่ปรากฏว่า จำเลยที่ ๑ ถึงที่ ๓ มีส่วนรู้เห็นกับการดำเนินการของนายฐากรดังกล่าว สำหรับขั้นตอนการจัดจ้างได้ความตามทางใต้สวนว่า ก่อนที่จะมีการจัดซื้อจัดจ้างนายพงษ์ศักดิ์ ได้เรียกนางปนัดดา เลี้ยวรุ่งโรจน์ หัวหน้าฝ่ายพัสดุสำนักบริหารกลาง สำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรี นางเอมปรีดี และนางสาวพัชรินทร์ เจ้าหน้าที่ฝ่ายงบประมาณ สำนักบริหารกลาง เข้าไปพบเพื่อแจ้งว่าได้รับนโยบายเร่งด่วนจากจำเลยที่ ๓ ให้ดำเนินการโครงการประชาสัมพันธ์รถไฟความเร็วสูงและจะจัดหลายจังหวัดแต่จะทำเร่งด่วนก่อนบางจังหวัด ส่วนที่เหลือจะใช้งบประมาณปีหน้า และได้มอบหมายให้นางเอมปรีดี ตั้งเรื่องของบกลาง และประสานหาคนมาเป็นคณะกรรมการจัดจ้างโดยวิธีพิเศษ และ

เนื่องจากบันทึกอนุมัติหลักการโครงการที่ได้ระบุว่าใช้จ่ายจากงบกลาง พร้อมเอกสารโครงการ และ TOR จากสำนักโฆษก ส่งถึงนางปนัดดาในวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๕๖ และงานที่จะจัดขึ้นใน ๒ จังหวัด คือ จังหวัดหนองคาย ระหว่างวันที่ ๔-๖ ตุลาคม ๒๕๕๖ และจังหวัดนครราชสีมา ระหว่างวันที่ ๑๑-๑๓ ตุลาคม ๒๕๕๖ นางปนัดดาเห็นว่าระยะเวลาจัดโครงการเป็นระยะเวลากระชั้นชิดจึงต้องเสนอใช้วิธีพิเศษ เพราะจะสอบราคาหรือประกวดราคาไม่ทันแน่นอน จึงได้แจ้งให้นายพงษ์ศักดิ์รับทราบ จากนั้นนางปนัดดาเป็นผู้จัดทำบันทึกแต่งตั้งคณะกรรมการกำหนดราคากลาง ขออนุมัติจัดจ้างโครงการ โดยวิธีพิเศษ และแต่งตั้งคณะกรรมการจัดจ้างโดยวิธีพิเศษเสนอให้นายพงษ์ศักดิ์ลงนาม ดังนี้ เห็นได้ว่า ก่อนที่จะมีการจัดจ้างจำเลยที่ ๔ และที่ ๕ เป็นผู้จัดโครงการ Roadshow สำนักเลขาธิการ นายกรัฐมนตรีในฐานะหน่วยงานที่รับผิดชอบได้มีการสั่งการให้เจ้าหน้าที่ดำเนินการจัดซื้อจัดจ้างตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการพัสดุ พ.ศ. ๒๕๓๕ และแต่งตั้งคณะกรรมการจัดจ้างโดยวิธีพิเศษ โดยมีนางสาวนันทริยา ทวีวงศ์ เป็นประธาน ตามเอกสารหมาย จ. ๕๐ และจ. ๕๙ ซึ่งนางสาวนันทริยา และนางปวีณา ปรีวัฒนศักดิ์ ประธานกรรมการ และกรรมการ มาเบิกความว่า ก่อนคณะกรรมการ ประชุมในวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๖ คณะกรรมการได้สืบหาข้อมูลว่ามีบริษัทใดบ้างที่เคยรับจัดงานอีเว้นท์ และได้ข้อมูลว่าจำเลยที่ ๔ เคยจัดงาน ซึ่งในวันประชุมคณะกรรมการได้โทรศัพท์ติดต่อบริษัทประมาณ ๔ ราย รวมทั้งจำเลยที่ ๔ ด้วย มีจำเลยที่ ๔ เสนอราคาภายในวงเงิน ๔๐ ล้านบาท มีเอกสารผลงานที่เคยจัดทำ และมีศักยภาพเพียงพอในการจัดนิทรรศการ และจำเลยที่ ๔ ยืนยันว่าสามารถทำงานได้ทันภายในกำหนด จึงเห็นควรเสนอให้ผู้มีอำนาจสั่งจ้างจำเลยที่ ๔ ซึ่งการดำเนินการของคณะกรรมการดังกล่าวเป็นไปโดยชอบด้วยระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการพัสดุ พ.ศ. ๒๕๓๕ แม้นางสาวนันทริยาจะเบิกความตอนหนึ่งว่า ก่อนวันประชุมประมาณ ๔-๕ วัน จำเลยที่ ๓ เดินทางที่โต๊ะที่ตนและนางสาวปวีณา นั่งอยู่และพูดว่า “รู้แล้วใช่ไหมว่าจะมีงานโรดโชว์จัดนิทรรศการ ให้ลองพิจารณาบริษัทมติชน ดูนะว่ามีศักยภาพเป็นผู้รับจ้างจัดงานหรือไม่” แต่ถ้อยคำดังกล่าวเป็นเพียงข้อเสนอให้พิจารณาเท่านั้นไม่มีลักษณะเป็นการครอบงำหรือสั่งการ อีกทั้งในขั้นตอนการพิจารณาของคณะกรรมการจัดจ้างโดยวิธีพิเศษนั้น นางสาวนันทริยา ก็เบิกความยืนยันว่าจำเลยที่ ๑ ถึงที่ ๓ ไม่เคยสั่งการหรือเข้าไปเกี่ยวข้องกับการพิจารณาคัดเลือกผู้รับจ้างของคณะกรรมการจัดซื้อจัดจ้างแต่อย่างใด สำหรับการจ้างจำเลยที่ ๔ และที่ ๕ เป็นผู้ดำเนินโครงการในวงเงิน ๒๐๐ ล้านบาท โดยแยกการดำเนินงาน

ออกเป็น ๒ กลุ่ม กลุ่มละ ๕ จังหวัด ในวงเงินรายละ ๑๐๐ ล้านบาท นั้น แม้จำเลยที่ ๓ จะเป็นผู้อนุมัติหลักการจัดโครงการ Roadshow จำนวน ๑๐ จังหวัด ในวงเงินไม่เกิน ๒๐๐ ล้านบาท และเป็นผู้เสนอจำเลยที่ ๒ ให้อนุมัติจัดโครงการโดยวิธีพิเศษก็ตาม แต่ขั้นตอนการจัดจ้างมีคณะกรรมการจัดจ้างโดยวิธีพิเศษเป็นผู้พิจารณา ไม่ปรากฏว่าจำเลยที่ ๓ เข้าไปแทรกแซง ครอบงำ หรือสั่งการให้คณะกรรมการจัดจ้างโดยวิธีพิเศษต้องเลือกจำเลยที่ ๔ และที่ ๕ ให้เป็นผู้รับจ้างแต่อย่างใด อันจะถือได้ว่าเป็นการกำหนดตัวผู้รับจ้างไว้ล่วงหน้า นอกจากนี้ยังปรากฏข้อเท็จจริงว่า ภายหลังจากคณะกรรมการความสงบแห่งชาติ (คสช.) นำโดยพลเอกประยุทธ์ จันทร์โอชา กระทำการรัฐประหารยึดอำนาจจากรัฐบาลรักษาการของรัฐบาลจำเลยที่ ๑ พลเอกวิลาศ อรุณศรี เลขาธิการนายกรัฐมนตรีคนใหม่ได้มีการตั้งคณะกรรมการเข้ามาตรวจสอบว่าการจัดจ้างจำเลยที่ ๔ และที่ ๕ มาดำเนินโครงการ Roadshow มีการทุจริตและเป็นไปโดยชอบด้วยกฎหมายหรือไม่ มีการตรวจสอบจากคณะกรรมการติดตามและตรวจสอบการใช้จ่ายงบประมาณภาครัฐ(คตร.) และมีการตรวจสอบจากคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับความรับผิดชอบทางละเมิด ซึ่งผลการตรวจสอบสอดคล้องต้องกันว่าการจัดจ้างดำเนินโครงการตั้งแต่เริ่มต้นจนถึงรับมอบงานเป็นไปโดยถูกต้องตามกฎหมาย ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการพัสดุ พ.ศ. ๒๕๓๕ ทุกประการ และท้ายที่สุดพลเอกวิลาศ อรุณศรี เลขาธิการนายกรัฐมนตรีคนใหม่ ก็อนุมัติจ่ายเงินค่าจ้างให้แก่จำเลยที่ ๔ และที่ ๕ ไป อันแสดงให้เห็นว่าการดำเนินโครงการ Roadshow เป็นไปโดยชอบด้วยกฎหมาย ไม่มีการทุจริต และไม่ได้เกิดความเสียหายแก่สำนักนายกรัฐมนตรี และส่วนราชการแต่อย่างใด ด้วยเหตุผลดังได้วินิจฉัยมาดังกล่าวพยานหลักฐานโจทก์ยังรับฟังไม่ได้ว่าจำเลยที่ ๑ ถึงที่ ๓ กระทำความผิดตามพระราชบัญญัติว่าด้วยความผิดเกี่ยวกับการเสนอราคาต่อหน่วยงานของรัฐ พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๑๒ และมาตรา ๑๓ ตามที่โจทก์ฟ้อง

ปัญหาว่า จำเลยที่ ๔ ถึงที่ ๖ กระทำความผิดตามฟ้องหรือไม่ สำหรับความผิดฐานเป็นผู้สนับสนุนการกระทำความผิดนั้น เห็นว่า การกระทำความผิดฐานเป็นผู้สนับสนุนตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๘๖ จะต้องมีผู้อื่นเป็นตัวการในการกระทำความผิดเสียก่อน หากไม่มีตัวการกระทำความผิดแล้ว ย่อมไม่อาจที่จะมีผู้สนับสนุนและมีความผิดฐานเป็นผู้สนับสนุนได้ เมื่อคดีนี้ข้อเท็จจริงรับฟังไม่ได้ว่า จำเลยที่ ๑ ถึงที่ ๓ กระทำความผิด จำเลยที่ ๔ ถึงที่ ๖ จึงไม่มีความผิดฐานเป็นผู้สนับสนุนการกระทำความผิดด้วย ส่วนความผิดฐานตกลงร่วมกันในการเสนอราคาเพื่อ

วัตถุประสงค์เพื่อให้ประโยชน์แก่ผู้ใดผู้หนึ่งเป็นผู้มีสิทธิทำสัญญากับหน่วยงานของรัฐ โดยหลีกเลี่ยงการแข่งขันราคาอย่างเป็นธรรม ตามมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติว่าด้วยความผิดเกี่ยวกับการเสนอราคาต่อหน่วยงานของรัฐ พ.ศ. ๒๕๔๒ นั้น เห็นว่า แม้ความผิดดังกล่าวจะเป็นการกระทำระหว่างเอกชนผู้รับจ้างด้วยกัน แต่เมื่อปรากฏว่าโจทก์ได้ยื่นฟ้องกล่าวหาจำเลยที่ ๔ ถึงที่ ๖ ในความผิดฐานดังกล่าวเข้ามาเป็นกรรมเดียวกับความผิดฐานเป็นผู้สนับสนุนเจ้าหน้าที่ในหน่วยงานของรัฐ ตามพระราชบัญญัติว่าด้วยความผิดเกี่ยวกับการเสนอราคาต่อหน่วยงานของรัฐ พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๑๒ และมาตรา ๑๓ ประกอบประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๘๖ ด้วย และศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองได้ประทับฟ้องไว้พิจารณาแล้ว ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองจึงมีอำนาจวินิจฉัย ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง พ.ศ. ๒๕๖๐ มาตรา ๑๐ (๓) ประกอบมาตรา ๒๔ วรรคหนึ่ง ในปัญหาดังกล่าว แม้ข้อเท็จจริงจะรับฟังได้ว่า จำเลยที่ ๔ และที่ ๕ ได้มีการตกลงแบ่งจังหวัดเพื่อจัดทำโครงการ Roadshow ก็ตาม แต่การตกลงดังกล่าวเกิดขึ้นก่อนที่หน่วยงานของรัฐจะมีประกาศจัดจ้างทำโครงการ การจัดโครงการแต่ละจังหวัดเป็นงานคนละชิ้นงาน และไม่อาจรู้ได้ว่าจะมีใครมาเสนอราคา การกระทำของจำเลยที่ ๔ ถึงที่ ๖ เป็นเพียงการตกลงแบ่งจังหวัดที่จะเสนอราคากันเท่านั้น ยังรับฟังไม่ได้ว่าตกลงร่วมกันในการเสนอราคา อันเป็นความผิดฐานร่วมกันเสนอราคาเพื่อวัตถุประสงค์เพื่อให้ประโยชน์แก่ผู้ใดผู้หนึ่งเป็นผู้มีสิทธิทำสัญญากับหน่วยงานของรัฐ อันเป็นการหลีกเลี่ยงการแข่งขันราคาอย่างเป็นธรรม ตามที่โจทก์ฟ้อง ด้วยเหตุผลดังได้วินิจฉัยมาดังกล่าว พยานหลักฐานโจทก์ยังรับฟังไม่ได้ว่าจำเลยที่ ๑ ถึงที่ ๖ กระทำความผิดตามที่โจทก์ฟ้อง

จึงวินิจฉัยยกฟ้อง

นายภพพิสิษฐ สุขะพิสิษฐ์

(อม.๓๑)

ความเห็นในการวินิจฉัยคดี

คดีหมายเลขดำที่ อม. ๒/๒๕๖๕

คดีหมายเลขแดงที่ อม. ๕/๒๕๖๗

ในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์
ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง

วันที่ ๔ เดือน มีนาคม พุทธศักราช ๒๕๖๗

ความอาญา

ระหว่าง	คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ	โจทก์
	นางสาวยิ่งลักษณ์ ชินวัตร ที่ ๑	
	นายนิวัฒน์ธำรง บุญทรงไพศาล ที่ ๒	
	นายสุรนนท์ เวชชาชีวะ ที่ ๓	
	บริษัทมติชน จำกัด (มหาชน) ที่ ๔	
	บริษัทสยามสปอร์ต ซินดิเคท จำกัด (มหาชน) ที่ ๕	
	นายระวิ โหลทอง ที่ ๖	จำเลย

เรื่อง ความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ ความผิดต่อพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ

ว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต ความผิดต่อพระราชบัญญัติว่าด้วยความผิดเกี่ยวกับ

การเสนอราคาต่อหน่วยของรัฐ

(อม.๕๐)

- ๒ -

พิจารณาแล้ว มีปัญหาต้องวินิจฉัย ดังนี้

ประเด็นข้อ ๑ ฟ้องโจทก์บรรยายไม่ครบองค์ประกอบความผิดและเป็นฟ้องเคลือบคลุมหรือไม่ เห็นว่า การดำเนินคดีในระบบไต่สวนศาลต้องพิจารณาค้นหาความจริงและเป็นหน้าที่ของศาลที่ต้องตรวจคำฟ้องว่าชอบด้วยหรือไม่ก่อนที่จะมีคำสั่งประทับฟ้อง คดีนี้โจทก์ฟ้องโดยอ้างฐานความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๑๕๑, ๑๕๗ พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๑๒๓/๑ พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๑๙๒ และพระราชบัญญัติว่าด้วยความผิดเกี่ยวกับการเสนอราคาต่อหน่วยของรัฐ พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๔, ๑๒, ๑๓ ซึ่งก่อนประทับฟ้องคดีไว้พิจารณาศาลได้พิจารณาฟ้องโจทก์และมีคำสั่งว่า ฟ้องโจทก์ข้อหาอื่นนอกจากตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๑๕๑ มีข้อความตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๑๕๘ แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา ประกอบพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง พ.ศ. ๒๕๖๐ มาตรา ๘ วรรคสาม โดยมีข้อความที่เป็นการกล่าวหาและระบุพฤติการณ์ที่กล่าวหาว่ากระทำความผิดเพียงพอที่จะดำเนินกระบวนการพิจารณาไต่สวนข้อเท็จจริงต่อไปได้ จึงเป็นคำฟ้องถูกต้องตามมาตรา ๒๖ วรรคหนึ่ง แห่ง

(อม.๕๐)

- ๓ -

พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง พ.ศ. ๒๕๖๐ ตามรายงานกระบวนการพิจารณา ลงวันที่ ๙ มีนาคม ๒๕๖๕ คดีจึงไม่มีประเด็นฟ้อง ฆาตองค์ประกอบความผิดและฟ้องเคลือบคลุมให้ต้องวินิจฉัยอีก

ประเด็นข้อ ๒ การไต่สวนของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ขอบด้วยกฎหมายหรือไม่ เห็นว่า
ที่จำเลยที่ ๑ และที่ ๒ อ้างว่าการไต่สวนของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ไม่ชอบด้วยระเบียบ
คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการไต่สวน
ข้อเท็จจริงของพนักงานไต่สวน พ.ศ. ๒๕๕๐ ข้อ ๒๑ วรรคท้ายนั้น ไม่ถูกต้อง เพราะคดีนี้จำเลยที่ ๑
ทราบข้อกล่าวหาเมื่อวันที่ ๖ พฤศจิกายน ๒๕๖๒ ตามบันทึกการแจ้งข้อกล่าวหาจำเลยที่ ๑ ส่งคืน
ตามหนังสือลงวันที่ ๑๒ พฤศจิกายน ๒๕๖๒ เอกสารหมาย จ.๑๒๓ แฟ้มที่ ๑๐ หน้า ๓๐๐๕ ถึง
๓๐๒๗ และจำเลยที่ ๒ ทราบข้อกล่าวหาเมื่อวันที่ ๒๒ ตุลาคม ๒๕๖๒ ตามบันทึกการแจ้ง
ข้อกล่าวหาจำเลยที่ ๒ เอกสารหมาย จ.๑๒๔ แฟ้มที่ ๑๐ หน้า ๓๐๒๘ ถึง ๓๐๔๖ ซึ่งขณะนั้น
พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑
ใช้บังคับแล้ว โดยมาตรา ๔๖ วรรคท้าย บัญญัติว่า ในกรณีที่ผู้ถูกกล่าวหาขอให้คณะกรรมการ ป.ป.ช.
คณะกรรมการไต่สวน หรือหัวหน้าพนักงานไต่สวนเรียกบุคคลหรือเรียกเอกสารจากบุคคลใด
ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. หรือพนักงานไต่สวนดำเนินการตามที่ร้องขอ แต่ผู้ถูกกล่าวหาต้องร้องขอ

ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งข้อกล่าวหา ทั้งนี้ เว้นแต่คณะกรรมการ ป.ป.ช. คณะกรรมการ
ไต่สวน หรือกรรมการที่กำกับดูแลเห็นว่าผู้ถูกกล่าวหาจงใจประวิงเวลา หรือใช้สิทธิโดยไม่สุจริต หรือ
บุคคลหรือเอกสารที่ขอให้เรียกนั้นไม่มีผลต่อการวินิจฉัยของคณะกรรมการ ป.ป.ช. แต่ต้องบันทึกเหตุ
นั้นไว้ในสำนวนการไต่สวนหรือรายงานการไต่สวนเบื้องต้นด้วย ซึ่งต่อมามีระเบียบคณะกรรมการ
ป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ว่าด้วยการตรวจสอบและไต่สวน พ.ศ. ๒๕๖๑ ใช้บังคับ
โดยข้อ ๗๗ วรรคสาม กำหนดว่า ในการนำสืบแก้ข้อกล่าวหา ผู้ถูกกล่าวหาจะอ้างพยานบุคคลหรือนำ
พยานหลักฐานมาเอง หรือจะอ้างพยานหลักฐานโดยขอให้คณะกรรมการไต่สวนหรือคณะไต่สวน
เบื้องต้นเรียกหรือไต่สวนพยานหลักฐานนั้นก็ได้ และวรรคสี่ กำหนดว่า ในกรณีที่ผู้ถูกกล่าวหาขอให้
เรียกบุคคลใดหรือเรียกเอกสารจากบุคคลใด ให้ผู้ไต่สวนดำเนินการตามที่ร้องขอ แต่ผู้ถูกกล่าวหาต้อง
ร้องขอภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งข้อกล่าวหา ทั้งนี้ เว้นแต่คณะกรรมการ ป.ป.ช.
คณะกรรมการไต่สวน หรือกรรมการ ป.ป.ช. ที่ได้รับมอบหมาย ให้กำกับดูแลเห็นว่าผู้ถูกกล่าวหา
จงใจประวิงเวลา หรือใช้สิทธิโดยไม่สุจริต หรือบุคคลหรือเอกสารที่ขอให้เรียกนั้นไม่มีผลต่อการ
วินิจฉัยของคณะกรรมการ ป.ป.ช. แต่ต้องบันทึกเหตุนั้นไว้ในสำนวนการไต่สวนหรือรายงานการ
ไต่สวนเบื้องต้นด้วย ดังนี้ การอ้างพยานบุคคลของจำเลยที่ ๑ และที่ ๒ เป็นพยานจึงต้องปฏิบัติตาม
บทบัญญัติแห่งกฎหมายและระเบียบดังกล่าว เมื่อข้อเท็จจริงปรากฏว่าจำเลยที่ ๑ มีหนังสือชี้แจง

(อม.๕๐)

- ๕ -

ข้อเท็จจริงและอ้างพยานบุคคลที่จะให้คณะกรรมการไต่สวนไต่สวนเมื่อวันที่ ๓ ธันวาคม ๒๕๖๒ โดย
สำนักบริหารกลาง สำนักงาน ป.ป.ช. ได้รับหนังสือดังกล่าวไว้เมื่อวันที่ ๑๓ ธันวาคม ๒๕๖๒ ตาม
เอกสารหมายเลข จ.๑๓๒ แฟ้มที่ ๑๑ หน้า ๓๓๕๑ ถึง ๓๔๔๓ และจำเลยที่ ๒ มีหนังสือชี้แจงข้อเท็จจริง
และอ้างพยานบุคคลที่จะให้คณะกรรมการไต่สวนไต่สวนเมื่อวันที่ ๓ มกราคม ๒๕๖๓ ตามเอกสาร
หมายเลข จ.๑๓๓ แฟ้มที่ ๑๑ หน้า ๓๘๕๗ ถึง ๓๘๘๗ จึงเป็นการร้องขอเกินกว่าสามสิบวันนับแต่วันที่
ได้รับแจ้งข้อกล่าวหา ที่คณะกรรมการไต่สวนไม่ไต่สวนพยานของจำเลยที่ ๑ และที่ ๒ จึงไม่เป็นการ
ไต่สวนที่ไม่ชอบด้วยพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต
พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๔๖ วรรคท้าย และระเบียบคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริต
แห่งชาติ ว่าด้วยการตรวจสอบและไต่สวน พ.ศ. ๒๕๖๑ ข้อ ๗๗ วรรคสามและวรรคสี่ อย่างไรก็ตาม
ข้อเท็จจริงปรากฏว่าจำเลยที่ ๑ และที่ ๒ ร้องขอความเป็นธรรมต่ออัยการสูงสุดเพื่อให้ไต่สวน
พยานบุคคลของจำเลยที่ ๑ และที่ ๒ ซึ่งที่ประชุมคณะกรรมการร่วมผู้แทนอัยการสูงสุดและผู้แทน
คณะกรรมการ ป.ป.ช. โดยคณะกรรมการร่วมผู้แทนคณะกรรมการ ป.ป.ช. เห็นว่าข้อเท็จจริงและ
พยานหลักฐานในคดีสมบูรณ์เพียงพอที่จะฟ้องคดีได้แล้ว เนื่องจากกรณีนี้ศาลรัฐธรรมนูญได้วินิจฉัย
แล้วว่า ร่างพระราชบัญญัติให้อำนาจกระทรวงการคลังกู้เงินเพื่อการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้าน
คมนาคมขนส่งของประเทศ พ.ศ. ... ไม่มีความจำเป็นเร่งด่วน ส่วนประเด็นขั้นตอนการเบิกจ่ายเงิน

(อม.๕๐)

- ๖ -

เป็นเหตุการณ์ภายหลัง ไม่เกี่ยวกับขั้นตอนการอนุมัติจัดซื้อจัดจ้างหรือการใช้ดุลพินิจในการจัดซื้อจัดจ้างโดยวิธีพิเศษโดยมิชอบ ที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้ชี้มูลความผิดซึ่งมีหลักฐานเพียงพอแล้วจึงไม่ต้องรวบรวมพยานหลักฐานเพิ่มเติมในประเด็นดังกล่าวอีก ตามบันทึกการประชุมคณะกรรมการร่วม เมื่อวันที่ ๒๙ มีนาคม ๒๕๖๔ ท้ายบัญชี เอกสารหมาย จ.๒๐๙ แพ้มที่ ๑๘ แผ่นที่ ๖๘๓๗ ถึง ๖๘๔๒ เท่ากับได้มีการพิจารณาในเรื่องการไต่สวนพยานของจำเลยที่ ๑ และที่ ๒ ทั้งในชั้นพิจารณาจำเลยที่ ๑ และที่ ๒ ก็นำพยานที่ประสงค์จะให้คณะกรรมการไต่สวนมาไต่สวนต่อศาลแล้ว การไต่สวนของคณะกรรมการ ป.ป.ช. จึงชอบด้วยกฎหมายและระเบียบ ทั้งไม่เป็นผลร้ายหรือเป็นการกลั่นแกล้งจำเลยที่ ๑ และที่ ๒ แต่อย่างใด

ประเด็นข้อ ๓ รายงานและสำนวนการไต่สวนของคณะกรรมการ ป.ป.ช. นำมาเป็นหลักในการพิจารณาคดีนี้ได้หรือไม่ เห็นว่า พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง พ.ศ. ๒๕๖๐ มาตรา ๖ วรรคสอง ให้นำสำนวนการไต่สวนของคณะกรรมการ ป.ป.ช. เป็นหลักในการพิจารณา มีความหมายเพียงว่าขอบเขตหรือกรอบการพิจารณาให้ยึดแนวทางที่ปรากฏในสำนวนการไต่สวน ทั้งข้อกล่าวหา ข้อเท็จจริง และพยานหลักฐานต่าง ๆ ที่ได้จากการไต่สวน ตลอดจนสรุปสำนวนพร้อมทั้งความเห็นตามอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการ ป.ป.ช. มิใช่ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองต้องยึดสำนวน

การไต่สวนของคณะกรรมการ ป.ป.ช. เป็นหลักว่าข้อเท็จจริงต่าง ๆ เป็นดังที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. สรุปและจำเลยที่ ๑ กระทำความผิดตามที่ถูกกล่าวหา ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองมีอำนาจไต่สวนหาข้อเท็จจริงและพยานหลักฐานเพิ่มเติมในเรื่องที่จำเลยที่ ๑ ถูกกล่าวหานอกเหนือไปจากที่ปรากฏในสำนวนการไต่สวนของคณะกรรมการ ป.ป.ช. มิใช่ถูกผูกมัดโดยสำนวนการไต่สวนของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ดังนั้น การที่คำให้การของนายพงษ์ศักดิ์ ศิริวงศ์ และนางปนัดดา เลี้ยวรุ่งโรจน์ ที่ให้การครั้งหลังในฐานะพยานว่า จำเลยที่ ๑ เข้าร่วมประชุมเพื่อรับฟังการนำเสนอของบริษัทมหาชน จำกัด (มหาชน) และได้มีการทักท้วงให้แก้ไขในบางประเด็น จะมีพิรุณและขัดแย้งกันกับที่พยานดังกล่าวให้การครั้งแรกในฐานะผู้ถูกกล่าวหาหรือไม่ ก็ไม่ทำให้สำนวนการไต่สวนของคณะกรรมการ ป.ป.ช. เสียไป ทั้งจำเลยที่ ๑ ย่อมมีสิทธิโต้แย้งและนำพยานหลักฐานต่าง ๆ มาไต่สวนเพื่อหักล้างคำให้การของพยานนั้นตามข้อต่อสู้ของจำเลยที่ ๑ ได้ ซึ่งศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองต้องวินิจฉัยชี้ว่าพยานต่อไปว่ารับฟังเป็นความจริงได้หรือไม่ ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองจึงยึดรายงานและสำนวนการไต่สวนของคณะกรรมการ ป.ป.ช. เป็นหลักในการพิจารณาได้

ประเด็นข้อ ๔ โครงการ Roadshow สร้างอนาคตประเทศไทย Thailand ๒๐๒๐

เป็นโครงการที่มีความจำเป็น เร่งด่วน และแน่นอนหรือไม่ เห็นว่า เมื่อวันที่ ๒๓ สิงหาคม ๒๕๕๔

(อม.๕๐)

- ๘ -

คณะรัฐมนตรีแถลงนโยบายต่อรัฐสภา ข้อ ๓.๔ นโยบายโครงสร้างพื้นฐาน การพัฒนาระบบรางเพื่อขนส่งมวลชน และการบริหารจัดการระบบขนส่งสินค้าและบริการ โดยกล่าวถึงการพัฒนาระบบรถไฟทางคู่เชื่อมขานเมืองและหัวเมืองหลักในเส้นทางสำคัญ พัฒนารถไฟความเร็วสูงจากกรุงเทพมหานครไปยังภูมิภาค ตามเอกสารหมาย จ.๑๖ ต่อมาวันที่ ๗ สิงหาคม ๒๕๕๕ คณะรัฐมนตรีมีมติเห็นชอบและรับทราบผลการประชุมคณะกรรมการยุทธศาสตร์เพื่อการฟื้นฟูและสร้างอนาคตประเทศ (กยอ.) ครั้งที่ ๕/๒๕๕๕ (กรณีเร่งด่วน ๔ ประเด็น) โดยมีประเด็นเกี่ยวกับการพัฒนาระบบโครงสร้างพื้นฐานด้านการขนส่งรวมอยู่ด้วย ตามที่สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (สภาพัฒน์) ซึ่งเป็นฝ่ายเลขานุการเสนอ ครั้นวันที่ ๑๕ มกราคม ๒๕๕๖ คณะรัฐมนตรีมีมติรับทราบและเห็นชอบกรณีกระทรวงการคลัง กระทรวงคมนาคม สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ สำนักงบประมาณ และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ประชุมหารือร่วมกันเพื่อยกร่างพระราชบัญญัติให้อำนาจกระทรวงการคลังกู้เงินเพื่อการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านคมนาคมขนส่งของประเทศ พ.ศ. ... เพื่อให้รัฐบาลสามารถจัดหาแหล่งเงินทุนเพื่อใช้ในการลงทุนด้านโครงสร้างพื้นฐานของประเทศให้มีความต่อเนื่องและเชื่อมโยงอย่างเป็นระบบ วงเงินไม่เกิน ๒ ล้านล้านบาท วันที่ ๒๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๖ คณะรัฐมนตรีมีมติเห็นชอบยุทธศาสตร์การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านคมนาคมขนส่งของประเทศเพื่อเป็นข้อมูลประกอบการจัดทำร่างพระราชบัญญัติให้อำนาจ

กระทรวงการคลังกู้เงินเพื่อการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านคมนาคมขนส่งของประเทศ พ.ศ. ...
ตามที่กระทรวงคมนาคมเสนอ และเห็นชอบให้กระทรวงคมนาคมจัดนิทรรศการ เรื่อง การลงทุน
พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านคมนาคมขนส่งของประเทศเพื่อสร้างความรู้ความเข้าใจแก่ประชาชน
ตามเอกสารหมายเลข จ.๑๘ และ จ.๑๙ วันที่ ๑๙ มีนาคม ๒๕๕๖ คณะรัฐมนตรีเสนอร่าง
พระราชบัญญัติให้อำนาจกระทรวงการคลังกู้เงินเพื่อการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านคมนาคมขนส่ง
ของประเทศ พ.ศ. ... ต่อสภาผู้แทนราษฎร ตามเอกสารหมายเลข จ.๒๓ และ จ.๒๔ วันที่ ๒๘ ถึง ๒๙
มีนาคม ๒๕๕๖ สภาผู้แทนราษฎรได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าว วาระที่ ๑ (ขั้นรับหลักการ)
มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจากพรรคฝ่ายค้านหลายรายอภิปรายหักท้วง ตามเอกสารหมายเลข จ.๒๕
และ จ.๒๖ และวันที่ ๗ ถึง ๘ ตุลาคม ๒๕๕๖ วุฒิสภาประชุมเพื่อพิจารณาร่างพระราชบัญญัติให้
อำนาจกระทรวงการคลังกู้เงินเพื่อพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านคมนาคมขนส่งของประเทศ พ.ศ. ...
วาระที่ ๑ ขั้นรับหลักการ ที่ประชุมมีมติรับหลักการ ตามเอกสารหมายเลข จ.๑๕๒ ดังนี้ เมื่อโครงการ
Roadshow สร้างอนาคตประเทศไทย Thailand ๒๐๒๐ เป็นส่วนหนึ่งของนโยบายข้อ ๓.๔ นโยบาย
โครงสร้างพื้นฐาน การพัฒนาระบบรางเพื่อขนส่งมวลชน และการบริหารจัดการระบบขนส่งสินค้า
และบริการโดยกล่าวถึงการพัฒนาระบบรถไฟทางคู่เชื่อมชานเมืองและหัวเมืองหลักในเส้นทางสำคัญ
พัฒนารถไฟความเร็วสูงจากกรุงเทพมหานครไปยังภูมิภาค ตามเอกสารหมายเลข จ.๑๖ ที่คณะรัฐมนตรี

(อม.๕๐)

- ๑๐ -

แถลงต่อรัฐสภาเมื่อวันที่ ๒๓ สิงหาคม ๒๕๕๔ ซึ่งเมื่อคณะรัฐมนตรีแถลงนโยบายดังกล่าวต่อรัฐสภาแล้ว คณะรัฐมนตรีต้องจัดทำแผนการบริหารราชการแผ่นดิน เพื่อกำหนดแนวทางการปฏิบัติราชการในแต่ละปีของการบริหารราชการแผ่นดิน พร้อมทั้งตรากฎหมายที่จำเป็นต่อการดำเนินการตามนโยบายและแผนการบริหารราชการแผ่นดินดังกล่าว ตามที่บัญญัติไว้ในรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๑๗๖ วรรคหนึ่ง เช่นนี้ โครงการ Roadshow สร้างอนาคตประเทศไทย Thailand ๒๐๒๐ จึงเป็นโครงการแน่อนที่รัฐบาลต้องทำตามนโยบายที่แถลงต่อรัฐสภา แม้ต่อมาวันที่ ๑๒ มีนาคม ๒๕๕๗ ศาลรัฐธรรมนูญมีคำวินิจฉัยที่ ๓ - ๔/๒๕๕๗ ว่าร่างพระราชบัญญัติให้อำนาจกระทรวงการคลังกู้เงินเพื่อการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านคมนาคมขนส่งของประเทศ พ.ศ. ... ขัดต่อบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญ มีผลให้ร่างพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าวเป็นอันตกไป ตามเอกสารหมายเลข ๖๓ ก็ตาม ก็ไม่มีผลต่อการดำเนินการตามโครงการดังกล่าว เพราะรัฐบาลสามารถจัดหางบประมาณจากแหล่งเงินทุนอื่นมาดำเนินการโครงการได้ เมื่อต่อมาสำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรีจัดทำโครงการจัดนิทรรศการ การสัมมนา และการโฆษณาประชาสัมพันธ์เผยแพร่ข้อมูลเกี่ยวกับโครงการลงทุนพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานระบบคมนาคมขนส่งของประเทศให้แก่สาธารณชนทราบ ภายใต้ชื่อ โครงการ Roadshow สร้างอนาคตประเทศไทย Thailand ๒๐๒๐ โดยมีจำเลยที่ ๓ ในฐานะเลขาธิการนายกรัฐมนตรี เป็นผู้รับผิดชอบโครงการ และ

(อม.๕๐)

- ๑๑ -

กำหนดวัตถุประสงค์เพื่อสร้างความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับโครงการลงทุนพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน ระบบคมนาคมของประเทศซึ่งจะเกิดขึ้นต่อไป โดยจะเริ่มดำเนินการจัดงานในพื้นที่ ๒ จังหวัดแรก คือ จังหวัดหนองคาย ระหว่างวันที่ ๔ ถึง ๖ ตุลาคม ๒๕๕๖ และจังหวัดนครราชสีมา ระหว่างวันที่ ๑๑ ถึง ๑๓ ตุลาคม ๒๕๕๖ ตามขอบเขตงานของโครงการเอกสารหมาย จ.๓๑ และวันที่ ๓ กันยายน ๒๕๕๖ จำเลยที่ ๑ มีคำสั่งสำนักนายกรัฐมนตรี ที่ ๒๔๒/๒๕๕๖ ลงวันที่ ๓ กันยายน ๒๕๕๖ แต่งตั้ง คณะกรรมการบูรณาการการประชาสัมพันธ์โครงการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเพื่อสร้างอนาคต ประเทศ มีจำเลยที่ ๓ เป็นประธานกรรมการ ตามที่จำเลยที่ ๓ เสนอบันทึกฉบับลงวันที่ ๓๐ สิงหาคม ๒๕๕๖ โดยมีอำนาจหน้าที่กำหนดรูปแบบและแผนการประชาสัมพันธ์โครงการพัฒนาโครงสร้าง พื้นฐานเพื่อสร้างอนาคตประเทศ เพื่อเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ และสร้างความเข้าใจแก่ประชาชน ตาม เอกสารหมาย จ.๓๓ ดังนี้ เมื่อจำเลยที่ ๑ มีคำสั่งดังกล่าวใกล้สิ้นปีงบประมาณ ๒๕๕๖ ทั้งโครงการ Roadshow สร้างอนาคตประเทศไทย Thailand ๒๐๒๐ เป็นโครงการที่ประชาสัมพันธ์ให้ประชาชน ทราบถึงโครงการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเพื่อสร้างอนาคตประเทศเพื่อจะได้ดำเนินการตามนโยบาย ข้อ ๓.๔ ดังกล่าวข้างต้น ประกอบกับมีกำหนดเวลาเริ่มต้นดำเนินการโครงการในวันที่ ๔ ตุลาคม ๒๕๕๖ เป็นต้นไป จึงทำให้โครงการ Roadshow สร้างอนาคตประเทศไทย Thailand ๒๐๒๐ เป็น โครงการที่มีความจำเป็นและเร่งด่วนที่ต้องรีบดำเนินการ

ประเด็นข้อ ๕ จำเลยที่ ๑ ถึงที่ ๓ ร่วมกันกระทำการใด ๆ โดยมุ่งหมายมิให้มีการแข่งขันราคาอย่างเป็นธรรม เพื่อเอื้ออำนวยแก่จำเลยที่ ๔ และที่ ๕ ผู้เข้าทำการเสนอราคาให้เป็นผู้มีสิทธิทำสัญญากับหน่วยงานของรัฐหรือไม่ เห็นว่า ทางไต่สวนได้ความจากนางสาวคัทริน สุวรรรัตน์ ซึ่งขณะเกิดเหตุดำรงตำแหน่งรองกรรมการผู้จัดการบริษัทสยามสปอร์ตมีเดีย แมเนจเม้นท์ จำกัด นายสรายุทธ มหวลีรัตน์ ซึ่งขณะเกิดเหตุดำรงตำแหน่งกรรมการผู้จัดการบริษัทสยามสปอร์ตมีเดีย แมเนจเม้นท์ จำกัด นางปณิตดา เลี้ยวรุ่งโรจน์ ซึ่งขณะเกิดเหตุได้รับมอบหมายให้ปฏิบัติงานหัวหน้าฝ่ายพัสดุ สำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรี และนายพงษ์ศักดิ์ ศิริวงษ์ ซึ่งขณะเกิดเหตุดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการสำนักบริหารกลาง สำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรี ผู้เข้าร่วมประชุม Presentation โครงการ Roadshow สร้างอนาคตประเทศไทย Thailand ๒๐๒๐ ว่า ในการประชุมดังกล่าวมีจำเลยที่ ๑ เป็นประธานในที่ประชุม และจำเลยที่ ๓ เข้าร่วมประชุมด้วย โดยเฉพาะนายพงษ์ศักดิ์ เบิกความอีกว่า จำเลยที่ ๒ เข้าร่วมประชุมด้วย การประชุมดังกล่าวจำเลยที่ ๑ ได้ทักท้วงและขอให้แก้ไขการดำเนินกิจกรรมตาม Presentation ที่ได้นำเสนอหลายประเด็น หลังจากนั้นประมาณ ๒ ถึง ๓ วัน จำเลยที่ ๔ ได้นำข้อที่แก้ไขกลับมาเสนอตามคำทักท้วงและแนะนำของจำเลยที่ ๑ เมื่อจำเลยที่ ๓ ให้การว่า จำเลยที่ ๓ เคยร่วมประชุมกับนายฐาตุรและนายสรายุทธ จำเลยที่ ๔ และที่ ๕ เคยนำเสนองานในที่ประชุมที่มีจำเลยที่ ๑ เป็นประธาน ตัวแทนหน่วยราชการและตัวแทนเอกชน

เข้าร่วมประชุม จำเลยที่ ๑ ได้สอบถามและให้จำเลยที่ ๔ และที่ ๕ ไปปรับแก้รูปแบบการจัดงาน
เสนอในที่ประชุมด้วย และจำเลยที่ ๔ ให้การว่าเจ้าหน้าที่สำนักงานเลขาธิการนายกรัฐมนตรีติดต่อ
ผู้แทนจำเลยที่ ๔ และที่ ๕ ขอความร่วมมือให้จำเลยที่ ๔ และที่ ๕ จัดทำ Presentation รูปแบบ
และขั้นตอนการจัดงานโครงการ ในระหว่างการประชุมเตรียมความพร้อมที่ทำเนียบรัฐบาล ซึ่งมี
จำเลยที่ ๑ ถึงที่ ๓ และหน่วยราชการที่เกี่ยวข้องมาร่วมประชุมด้วย แม้นายพงษ์ศักดิ์ไม่ได้ให้ถ้อยคำ
ต่อคณะกรรมการไต่สวนครั้งที่ ๑ ถึงที่ ๓ ว่า จำเลยที่ ๒ เข้าร่วมประชุมด้วย โดยเพียงให้ถ้อยคำเมื่อ
วันที่ ๒๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๓ ก็ตาม แต่นายพงษ์ศักดิ์ก็เบิกความอธิบายในเรื่องดังกล่าวว่า เหตุที่
พยานให้ถ้อยคำว่าจำเลยที่ ๒ เข้าร่วมประชุมด้วยในการให้การครั้งที่ ๔ เพราะ ป.ป.ช. เป็นผู้ถามว่า
มีจำเลยที่ ๒ ด้วยหรือไม่ การที่พยานจะให้ถ้อยคำถึงผู้เข้าร่วมประชุม พยานจะให้ถ้อยคำตามความจำ
ว่ามีใครบ้าง แต่พยานไม่ได้เอ่ยหมดเพราะบางครั้งเข้าไปประชุมในภายหลังไม่ทราบว่าใครนั่งบ้าง ซึ่ง
ก็เป็นเรื่องสมเหตุสมผลเพราะการที่พยานจะให้ถ้อยคำในรายละเอียดอย่างไรย่อมขึ้นอยู่กับคำถาม
ของคณะกรรมการไต่สวนด้วย เมื่อถ้อยคำของนายพงษ์ศักดิ์สอดคล้องกับคำให้การของจำเลยที่ ๔
ดังกล่าว ถ้อยคำของนายพงษ์ศักดิ์จึงรับฟังได้ ข้อเท็จจริงรับฟังเป็นความจริงได้ว่า ก่อนที่จะมีการ
ดำเนินการตามขั้นตอนของทางราชการเพื่อให้ได้มาซึ่งการจัดจ้างผู้ดำเนินการโครงการ Roadshow
สร้างอนาคตประเทศไทย Thailand ๒๐๒๐ ตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการพัสดุ พ.ศ.

(อม.๕๐)

- ๑๔ -

๒๕๓๕ จำเลยที่ ๑ ถึงที่ ๓ เข้าร่วมประชุม Presentation โครงการ Roadshow สร้างอนาคต ประเทศไทย Thailand ๒๐๒๐ โดยมีจำเลยที่ ๔ ถึงที่ ๖ เป็นผู้นำเสนอรายละเอียดโครงการดังกล่าว ซึ่งระหว่างประชุมมีเฉพาะจำเลยที่ ๑ ได้ซักถามจำเลยที่ ๔ ถึงที่ ๖ พร้อมทั้งท้วงและแนะนำ ส่วนจำเลยที่ ๒ และที่ ๓ ไม่ได้ทักท้วงหรือมีข้อเสนอแนะ ต่อมาเมื่อจำเลยที่ ๔ ถึงที่ ๖ นำไปแก้ไข แล้วได้นำกลับมาเสนอที่ประชุมอีกครั้งหนึ่ง หลังจากนั้นเมื่อมีการจัดจ้างโดยวิธีพิเศษตามระเบียบ สำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการพัสดุ พ.ศ. ๒๕๓๕ โดยจำเลยที่ ๔ เป็นผู้รับจ้างจัดโครงการ Roadshow สร้างอนาคตประเทศไทย Thailand ๒๐๒๐ ทั้งหมด ๗ จังหวัด กับจำเลยที่ ๕ และที่ ๖ เป็นผู้รับจ้างจัดโครงการ Roadshow สร้างอนาคตประเทศไทย Thailand ๒๐๒๐ ทั้งหมด ๕ จังหวัด ปัญหาที่ต้องพิเคราะห์มีว่า การกระทำของจำเลยที่ ๑ ถึงที่ ๓ เป็นการกระทำโดยมุ่งหมายมิให้มีการแข่งขันราคาอย่างเป็นธรรม เพื่อเอื้ออำนวยแก่ผู้เข้าทำการเสนอราคารายใดให้เป็นผู้มีสิทธิทำสัญญา กับสำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรีหรือไม่ สำหรับจำเลยที่ ๑ และที่ ๒ นั้น แม้ข้อเท็จจริงปรากฏว่า ในการประชุม Presentation โครงการ Roadshow สร้างอนาคตประเทศไทย Thailand ๒๐๒๐ มี เฉพาะจำเลยที่ ๑ ได้ทักท้วงและให้ข้อเสนอแนะแก่จำเลยที่ ๔ และที่ ๕ ไปปรับแก้โครงการฯ ส่วน จำเลยที่ ๒ ไม่ได้ทักท้วงหรือมีข้อเสนอแนะ แต่ข้อเท็จจริงได้ความว่าจำเลยที่ ๓ เป็นผู้ตั้ง คณะกรรมการกำหนดราคากลาง คณะกรรมการจัดจ้างโดยวิธีพิเศษ และคณะกรรมการตรวจการจ้าง

(อม.๕๐)

- ๑๕ -

โดยจำเลยที่ ๑ และที่ ๒ ไม่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการจัดตั้งคณะกรรมการดังกล่าว ทั้งได้รับความจาก
นางสาวนันทริยา ทวีวงศ์ ประธานกรรมการจัดจ้างโดยวิธีพิเศษ วงเงิน ๔๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท และ
กรรมการจัดจ้างโดยวิธีพิเศษ วงเงิน ๒๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท ว่า ในการจัดจ้างโดยวิธีพิเศษวงเงิน
๔๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท นางสาวนันทริยาได้โทรศัพท์ติดต่อไปยังบริษัทต่าง ๆ ประมาณ ๓ ถึง ๔ ราย
แต่มีจำเลยที่ ๔ รายเดียวที่ยื่นใบเสนอราคา ส่วนการจัดจ้างโดยวิธีพิเศษวงเงิน ๒๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท
มีจำเลยที่ ๔ จำเลยที่ ๕ บริษัทพานอรามา เวสต์เวสต์ จำกัด และบริษัทแอฟซาลูส เอฟซาเลค
อีเว้นท์ จำกัด มารับเอกสาร TOR เพื่อนำกลับไปจัดทำใบเสนอราคามาเสนอในช่วงปลาย ต่อมาช่วง
ปลายของวันเดียวกัน มีเพียงบริษัทจำเลยที่ ๔ และที่ ๕ มายื่นใบเสนอราคา ดังนี้ แม้จำเลยที่ ๑
และที่ ๒ เข้าร่วมประชุม Presentation โครงการ Roadshow สร้างอนาคตประเทศไทย Thailand
๒๐๒๐ โดยจำเลยที่ ๑ ให้จำเลยที่ ๔ และที่ ๕ ปรับแก้โครงการฯ แต่เมื่อการจัดจ้างโดยวิธีพิเศษ
ดังกล่าวข้างต้นไม่ปรากฏว่าจำเลยที่ ๑ และที่ ๒ มีคำสั่งให้คณะกรรมการจัดจ้างโดยวิธีพิเศษซึ่ง
แต่งตั้งโดยจำเลยที่ ๓ ไม่ว่าจะโดยทางตรงหรือทางอ้อมจำต้องเลือกจำเลยที่ ๔ และที่ ๕ เป็นผู้รับจ้าง
จัดทำโครงการ Roadshow สร้างอนาคตประเทศไทย Thailand ๒๐๒๐ ทั้งกรรมการจัดจ้างโดย
วิธีพิเศษได้ติดต่อผู้รับจ้างรายอื่นให้มารับเอกสาร TOR สำหรับจัดทำใบเสนอราคามาเสนออีกด้วย
การกระทำของจำเลยที่ ๑ และที่ ๒ จึงมิใช่เป็นการกระทำโดยมุ่งหมายมิให้มีการแข่งขันราคาอย่าง

เป็นธรรมเพื่อเอื้ออำนวยแก่จำเลยที่ ๔ และที่ ๕ ผู้เข้าทำการเสนอราคาให้เป็นผู้มีสิทธิทำสัญญา
โครงการ Roadshow สร้างอนาคตประเทศไทย Thailand ๒๐๒๐ กับสำนักเลขาธิการ
นายกรัฐมนตรี ส่วนจำเลยที่ ๓ นั้น แม้ได้ความจากนางสาวนันทริยาว่า ก่อนที่จำเลยที่ ๓ จะมีคำสั่ง
แต่งตั้งคณะกรรมการจัดจ้างโดยวิธีพิเศษเพื่อดำเนินการโครงการ Roadshow สร้างอนาคตประเทศ
ไทย Thailand ๒๐๒๐ พื้นที่จังหวัดหนองคายและจังหวัดนครราชสีมา หลังจากเลิกประชุมติดตาม
ข้อเคลื่อนนโยบายของรัฐบาลแล้ว จำเลยที่ ๓ ซึ่งเดินผ่านมายังโต๊ะด้านหลังห้องประชุมที่
ผู้อำนวยการสำนักโฆษก พยาน และนางสาวปวีณานั่งเป็นกลุ่ม แล้วพูดว่ารู้แล้วไข่ม้อยว่าจะมีงาน
โรดโชว์จัดนิทรรศการ ให้ลองพิจารณาบริษัทมติชนดูนะว่ามีศักยภาพเป็นผู้รับจ้างจัดงานหรือไม่ ทำ
ให้พยานเข้าใจว่าจำเลยที่ ๓ น่าจะทราบแล้วว่าพยานและนางสาวปวีณาได้รับแต่งตั้งเป็นกรรมการจัด
จ้าง แต่นางสาวปวีณากลับไม่ได้เบิกความถึงเหตุการณ์ดังกล่าวโดยเบิกความว่า จำเลยที่ ๓ ไม่เคยพูด
กับพยานขณะที่นั่งอยู่กับนางสาวนันทริยาที่ห้องเขียว ตึกไทยคู่ฟ้า ว่าให้ลองพิจารณาบริษัทมติชน
จำกัด (มหาชน) ดูว่ามีศักยภาพเป็นผู้รับจ้างจัดงานหรือไม่ และแม้นางสาวปวีณาจะเบิกความว่า
นายพงษ์ศักดิ์แจ้งพยานว่าได้รับแต่งตั้งเป็นกรรมการจัดจ้างโดยวิธีพิเศษโครงการ Roadshow สร้าง
อนาคตประเทศไทย Thailand ๒๐๒๐ ผู้บริหารสำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรีได้ประชุมเกี่ยวกับ
โครงการดังกล่าวหลายครั้งและแนะนำว่าให้คณะกรรมการจัดจ้างเชิญจำเลยที่ ๔ มาเสนอราคา

พยานเข้าใจว่าผู้บริหรดงกล่าวหมายถึงผู้บริหรฝ่ายการเมืองก็ตาม แต่คำพูดของจำเลยที่ ๓ ที่พูดกับนางสาวนัทธิยาเป็นเพียงแต่ให้พิจารณาศักยภาพของจำเลยที่ ๔ เท่านั้น มิได้พูดเจาะจงให้นางสาวนัทธิยาต้องเลือกจำเลยที่ ๔ เป็นผู้รับจ้าง ส่วนคำเบิกความของนางสาวปวีณาที่ไม่ปรากฏว่าผู้บริหรสำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรีเป็นผู้ใด และเป็นเพียงการแนะนำให้เชิญจำเลยที่ ๔ มาเสนอราคา ซึ่งเมื่อมีการจัดจ้างโดยวิธีพิเศษ คณะกรรมการจัดจ้างย่อมมีสิทธิเชิญผู้ที่มีคุณสมบัติในการรับจ้างมาเสนอราคาและใช้ดุลพินิจคัดเลือกผู้เสนอราคาที่มีคุณสมบัติครบถ้วนและเหมาะสมเป็นผู้รับจ้างได้ จึงยังฟังไม่ได้ว่าเป็นการเจาะจงให้นางสาวปวีณาต้องเลือกจำเลยที่ ๔ เป็นผู้รับจ้างเช่นกัน เมื่อข้อเท็จจริงตามทางไต่สวนได้ความว่าจำเลยที่ ๓ เป็นเพียงผู้แต่งตั้งคณะกรรมการจัดจ้างโดยวิธีพิเศษเท่านั้น โดยจำเลยที่ ๓ ไม่ได้เข้าไปเกี่ยวข้องหรือแทรกแซงในการจัดจ้างโดยวิธีพิเศษของคณะกรรมการ ทั้งข้อเท็จจริงได้ความดังกล่าวข้างต้นว่าในการจัดจ้างโดยวิธีพิเศษมีการเชิญผู้รับจ้างรายอื่นนอกจากจำเลยที่ ๔ และที่ ๕ มาเสนอราคาด้วย การกระทำของจำเลยที่ ๓ จึงมิใช่เป็นการกระทำโดยมุ่งหมายมิให้มีการแข่งขันราคาอย่างเป็นธรรมเพื่อเอื้ออำนวยแก่จำเลยที่ ๔ และที่ ๕ ผู้เข้าทำการเสนอราคาให้เป็นผู้มีสิทธิทำสัญญาโครงการ Roadshow สร้างอนาคตประเทศไทย Thailand ๒๐๒๐ กับสำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรี ดังนี้ จำเลยที่ ๑ ถึงที่ ๓ จึงไม่มีความผิดฐานร่วมกันกระทำการใด ๆ โดยมุ่งหมายมิให้มีการแข่งขันราคาอย่างเป็นธรรม เพื่อเอื้ออำนวยแก่ผู้เข้าทำ

(อม.๕๐)

- ๑๘ -

การเสนอราคาให้เป็นผู้มีสิทธิทำสัญญากับหน่วยงานของรัฐ ตามมาตรา ๑๒, ๑๓ แห่ง

พระราชบัญญัติว่าด้วยความผิดเกี่ยวกับการเสนอราคาต่อหน่วยงานของรัฐ พ.ศ. ๒๕๔๒

ประเด็นข้อ ๖ จำเลยที่ ๑ ถึงที่ ๓ ร่วมกันอนุมัติงบกลาง ๔๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท และ

ร่วมกันเสนอให้คณะรัฐมนตรีอนุมัติงบประมาณ ๒๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท ขอบด้วยระเบียบและ

กฎหมายหรือไม่ เห็นว่า กรณีการขอใช้และอนุมัติงบกลาง ๔๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท เพื่อดำเนินการ

โครงการ Roadshow สร้างอนาคตประเทศไทย Thailand ๒๐๒๐ ในจังหวัดหนองคายและจังหวัด

นครราชสีมา นั้น จำเลยที่ ๑ มีคำสั่งสำนักนายกรัฐมนตรี ที่ ๒๔๒/๒๕๕๖ ลงวันที่ ๓ กันยายน

๒๕๕๖ แต่งตั้งคณะกรรมการบูรณาการการประชาสัมพันธ์โครงการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเพื่อสร้าง

อนาคตประเทศ มีจำเลยที่ ๓ เป็นประธานกรรมการ โดยมีอำนาจหน้าที่กำหนดรูปแบบและแผนการ

ประชาสัมพันธ์โครงการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเพื่อสร้างอนาคตประเทศ เพื่อเผยแพร่ประชาสัมพันธ์

และสร้างความเข้าใจแก่ประชาชน ตามเอกสารหมาย จ.๓๓ ซึ่งคณะกรรมการระบุแผนการจัด

โครงการ Roadshow สร้างอนาคตประเทศไทย Thailand ๒๐๒๐ ในพื้นที่จังหวัดขนาดใหญ่

๑๒ จังหวัด ระหว่างเดือนกันยายน ๒๕๕๖ ถึงเดือนพฤศจิกายน ๒๕๕๗ โดยระยะแรกนำร่อง

๒ จังหวัด ได้แก่ จังหวัดหนองคาย และจังหวัดนครราชสีมา และจำเลยที่ ๒ ลงนามผ่านเรื่องเสนอ

ไปยังจำเลยที่ ๑ เมื่อวันที่ ๒๐ กันยายน ๒๕๕๖ ตามเอกสารหมาย จ.๓๗ เมื่อจำเลยที่ ๑ แต่งตั้ง

คณะกรรมการบูรณาการการประชาสัมพันธ์โครงการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเพื่อสร้างอนาคต
ประเทศ และจำเลยที่ ๒ เสนอแผนการจัดโครงการ Roadshow สร้างอนาคตประเทศไทย Thailand
๒๐๒๐ ให้จำเลยที่ ๑ พิจารณา ถือได้ว่าจำเลยที่ ๑ ทราบถึงโครงการดังกล่าวและอนุมัติในหลักการ
แล้ว เมื่อมีการเสนอแผนการจัดโครงการ Roadshow สร้างอนาคตประเทศไทย Thailand ๒๐๒๐
ต่อจำเลยที่ ๑ เมื่อใกล้สิ้นปีงบประมาณ ๒๕๕๖ ประกอบกับโครงการ Roadshow ดังกล่าวไม่อยู่ใน
แผนงานหรือโครงการงบประมาณปี ๒๕๕๖ และสำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรีไม่ได้ตั้งงบประมาณ
ไว้ ทั้งโครงการ Roadshow สร้างอนาคตประเทศไทย Thailand ๒๐๒๐ เป็นโครงการที่มีความ
จำเป็นและเร่งด่วนดังที่วินิจฉัยข้างต้น จึงเป็นกรณีที่สำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรีมีความจำเป็น
และเร่งด่วนที่ต้องใช้จ่ายงบประมาณนอกเหนือจากที่ได้รับการจัดสรรเพื่อดำเนินการโครงการ
Roadshow สร้างอนาคตประเทศไทย Thailand ๒๐๒๐ เพื่อมิให้เกิดความเสียหายแก่ราชการ
ดังนี้ จำเลยที่ ๑ จึงมีอำนาจอนุมัติให้สำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรีใช้เงินงบกลาง ในวงเงิน
๔๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท ตามมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๑๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๒ เรื่อง แนวทางปฏิบัติ
กรณีขออนุมัติใช้เงินงบกลาง รายการเงินสำรองจ่ายเพื่อกรณีฉุกเฉินและจำเป็น ข้อ ๑ และข้อ ๒ ซึ่ง
เป็นอำนาจของจำเลยที่ ๑ ได้ ทั้งก่อนที่จำเลยที่ ๑ จะอนุมัติ จำเลยที่ ๓ ได้มีหนังสือสำนักเลขาธิการ
นายกรัฐมนตรี ด่วนที่สุด ที่ นร ๐๔๐๑.๓/๑๒๒๖๙ ลงวันที่ ๑๖ กันยายน ๒๕๕๖ ขอความเห็น

(อม.๕๐)

- ๒๐ -

สำนักงานประมาณเพื่อประกอบการพิจารณากรณีของบกลาง ซึ่งต่อมาสำนักงานประมาณมีหนังสือ
ด่วนที่สุด ที่ นร ๐๗๐๕/๒๓๙๕๗ ลงวันที่ ๑๗ กันยายน ๒๕๕๖ แจ้งความเห็นมายังจำเลยที่ ๓ เพื่อ
ประกอบการพิจารณา โดยเสนอต่อนายกรัฐมนตรีว่าเห็นสมควรที่จำเลยที่ ๑ จะอนุมัติหลักการให้
สำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรีเบิกจ่ายงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ ๒๕๕๖ บกลาง
รายการเงินสำรองจ่ายเพื่อกรณีฉุกเฉินหรือจำเป็น วงเงิน ๔๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท ตามเอกสารหมาย
จ.๓๖ ดังนี้ การที่จำเลยที่ ๒ และที่ ๓ ดำเนินการเกี่ยวกับการขอใช้งบกลาง ๔๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท
และจำเลยที่ ๑ อนุมัติให้ใช้งบกลาง จึงชอบด้วยมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๑๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๒
แล้ว ส่วนการเสนอให้คณะรัฐมนตรีอนุมัติงบประมาณ ๒๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท นั้น เห็นว่า เมื่อ
โครงการ Roadshow สร้างอนาคตประเทศไทย Thailand ๒๐๒๐ อีก ๑๐ จังหวัด ต้องจัดทำ
ระหว่างเดือนกันยายน ๒๕๕๖ ถึงเดือนพฤศจิกายน ๒๕๕๗ จึงเป็นโครงการที่ต้องทำโดยเร่งด่วน
หากล่าช้าอาจเสียหายแก่ราชการได้เช่นกัน จึงสามารถจัดจ้างโดยวิธีพิเศษได้ตามระเบียบ
สำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการพัสดุ พ.ศ. ๒๕๓๕ ข้อ ๒๔ (๓) การที่เมื่อวันที่ ๑๑ ตุลาคม ๒๕๕๖
นายพงศ์ศักดิ์ ศิริวงษ์ มีบันทึกผ่านนางสาวเรณู ตังคจิวางกูร รองเลขาธิการนายกรัฐมนตรีฝ่าย
บริหาร ระบุว่า ตามที่สำนักโฆษกมีหนังสือลงวันที่ ๙ ตุลาคม ๒๕๕๖ เสนอขออนุมัติหลักการจัด
โครงการ ๑๐ จังหวัด ในวงเงินไม่เกิน ๒๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท นั้น สำนักบริหารกลางพิจารณาแล้ว

เพื่อเป็นการเตรียมการจัดซื้อจัดจ้างตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการพัสดุ พ.ศ. ๒๕๓๕ ประกอบกับเป็นนโยบายเร่งด่วนของรัฐบาลเห็นควรอนุมัติหลักการจัดโครงการ Roadshow สร้างอนาคตประเทศไทย Thailand ๒๐๒๐ เพื่อสื่อสารประชาสัมพันธ์เผยแพร่ข้อมูล สร้างความเข้าใจเกี่ยวกับโครงการ โดยจัดจ้างเอกชนดำเนินการโครงการตามที่สำนักโฆษกเสนอ ทั้งนี้สามารถลงนามในสัญญาก่อนนี้ผูกพันได้ต่อเมื่อพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๗ มีผลบังคับและสำนักงบประมาณได้อนุมัติจัดสรรงบประมาณให้แล้ว จำเลยที่ ๓ ลงนามรับทราบ ตามเอกสารหมายเลข จ.๕๗ แล้วจำเลยที่ ๓ มีบันทึกเสนอจำเลยที่ ๒ ระบุว่า เสนอขออนุมัติหลักการจัดโครงการตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการพัสดุ พ.ศ. ๒๕๓๕ ข้อ ๘ และข้อ ๖๖ ซึ่งเป็นอำนาจของรัฐมนตรีเจ้าสังกัด ครั้งหนึ่งเกิน ๕๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท จำเลยที่ ๒ ลงนามอนุมัติตามเอกสารหมายเลข จ.๕๘ ซึ่งต่อมานายพงษ์ศักดิ์ เสนอบันทึก ด่วนที่สุด ที่ สบก (กบพ.) ๒๙๒๔/๒๕๕๖ ลงวันที่ ๑๑ ตุลาคม ๒๕๕๖ ขออนุมัติจ้างจัดโครงการโดยแต่งตั้งคณะกรรมการจัดจ้างโดยวิธีพิเศษ ประกอบด้วยนายกัลยาณะ วิภัติภูมิประเทศ เป็นประธานกรรมการ นางสาวนันทริยา ทวีวงศ์ และนางสาวปวีณา ปรีวัฒนศักดิ์ เป็นกรรมการ ซึ่งจำเลยที่ ๓ ลงนามอนุมัติ ตามเอกสารหมายเลข จ.๕๙ จากนั้นจำเลยที่ ๓ มีบันทึกเสนอจำเลยที่ ๒ ขออนุมัติการจ้างโดยวิธีพิเศษ ซึ่งจำเลยที่ ๒ ลงนามอนุมัติ ตามเอกสารหมายเลข จ.๖๓ จึงเป็นการดำเนินการโดยชอบตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่า

(อม.๕๐)

- ๒๒ -

ด้วยการพัสดุ พ.ศ. ๒๕๓๕ แล้ว ซึ่งต่อมานายพงษ์ศักดิ์ เสนอบันทิก ด่วนที่สุด ที่ สบก (กบพ.) และ วันที่ ๑๒ ธันวาคม ๒๕๕๖ จำเลยที่ ๓ มีหนังสือด่วนที่สุด ที่ นร ๐๔๐๑.๕/๑๖๓๖๑ ลงวันที่ ๑๒ ธันวาคม ๒๕๕๖ ถึงปลัดกระทรวงการคลัง ขออนุมัติลงนามในสัญญาก่อนได้รับอนุมัติเงินประจำงวด จากนั้นวันที่ ๑๙ ธันวาคม ๒๕๕๖ นายพงษ์ภาณุ เศวตรุนทร์ รองปลัดกระทรวงการคลัง ในฐานะ ประธานกรรมการว่าด้วยการพัสดุ มีหนังสือถึงคณะกรรมการว่าด้วยการพัสดุ กรมบัญชีกลาง ด่วนที่สุด ที่ กค (กวพ) ๐๔๒๑.๓/๔๖๕๔๗ ลงวันที่ ๑๙ ธันวาคม ๒๕๕๖ ถึงจำเลยที่ ๓ แจ้งว่า สำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรีได้ลงนามในสัญญาสั่งจ้างก่อนได้รับอนุมัติเงินประจำงวด เป็นการ ไม่ปฏิบัติตามระเบียบฯ พ.ศ. ๒๕๓๕ เพื่อบรรเทาความเสียหายแก่ราชการ จึงอนุมัติผ่อนผันการ ไม่ปฏิบัติตามระเบียบฯ ให้สำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรี เป็นกรณีเฉพาะราย ทั้งนี้ เนื่องจากกรณีนี้ เป็นการก่อหนี้ผูกพันก่อนได้รับอนุมัติเงินประจำงวดที่ไม่เป็นไปตามพระราชบัญญัติวิธีการ งบประมาณ พ.ศ. ๒๕๐๒ มาตรา ๒๓ วรรคแรก เป็นอำนาจของคณะรัฐมนตรี สำนักเลขาธิการ นายกรัฐมนตรีจึงต้องนำเสนอคณะรัฐมนตรีต่อไป ตามเอกสารหมายเลข จ.๗๒ ดังนี้ เมื่อการจัดจ้าง โดยวิธีพิเศษชอบด้วยหลักเกณฑ์ตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการพัสดุ พ.ศ. ๒๕๓๕ แล้ว แต่การลงนามในสัญญาสั่งจ้างก่อนได้รับอนุมัติเงินประจำงวด เป็นการไม่ปฏิบัติตามระเบียบ สำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการพัสดุ พ.ศ. ๒๕๓๕ ซึ่งนายพงษ์ภาณุ รองปลัดกระทรวงการคลัง

(อม.๕๐)

- ๒๓ -

ในฐานะประธานกรรมการว่าด้วยการพัสดุนุ้มติผ่อนผันการไม่ปฏิบัติตามระเบียบฯ ให้
สำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรีเป็นกรณีเฉพาะรายแล้ว และเมื่อการก่อกวนนี้ผู้ก่อกวนก่อนได้รับอนุมัติเงิน
ประจำงวดที่ไม่เป็นไปตามพระราชบัญญัติวิธีการงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๐๒ มาตรา ๒๓ วรรคแรก
เป็นอำนาจของคณะรัฐมนตรีพิจารณาอนุมัติ ดังนี้ การที่สำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรีนำเสนอให้
คณะรัฐมนตรีอนุมัติจึงเป็นไปตามพระราชบัญญัติวิธีการงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๐๒ มาตรา ๒๓
วรรคแรก เมื่อการดำเนินการจัดจ้างโดยวิธีพิเศษเป็นไปโดยชอบด้วยระเบียบฯ และประธานกรรมการ
ว่าด้วยการพัสดุนุ้มติผ่อนผันการไม่ปฏิบัติตามระเบียบฯ เป็นการเฉพาะรายแล้ว การที่จำเลยที่ ๓
เสนอเรื่องให้คณะรัฐมนตรีอนุมัติ และจำเลยที่ ๑ กับที่ ๒ ซึ่งอยู่ในที่ประชุมคณะรัฐมนตรีลงมติอนุมัติ
ลงนามในสัญญาจัดจ้างก่อนได้รับอนุมัติเงินประจำงวด จึงเป็นการกระทำโดยชอบด้วย
พระราชบัญญัติวิธีการงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๐๒ มาตรา ๒๓ วรรคแรกแล้ว การกระทำของ
จำเลยที่ ๑ ถึงที่ ๓ จึงไม่เป็นความผิดฐานร่วมกันปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบเพื่อให้
เกิดความเสียหายแก่ผู้หนึ่งผู้ใด หรือปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยทุจริต ตามประมวล
กฎหมายอาญา มาตรา ๑๕๗ ฐานร่วมกันปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติอย่างใดในตำแหน่งหรือหน้าที่
หรือใช้อำนาจในตำแหน่งหรือหน้าที่โดยมิชอบ เพื่อให้เกิดความเสียหายแก่ผู้หนึ่งผู้ใด หรือปฏิบัติหรือ
ละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยทุจริต ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและ

ปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๑๒๓/๑ และพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๑๙๒

ประเด็นข้อ ๗ จำเลยที่ ๒ และที่ ๓ กระทำความผิดฐานร่วมกันปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบเพื่อให้เกิดความเสียหายแก่ผู้หนึ่งผู้ใด หรือปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยทุจริต และฐานร่วมกันปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติอย่างใดในตำแหน่งหรือหน้าที่ หรือใช้อำนาจในตำแหน่งหรือหน้าที่โดยมิชอบ เพื่อให้เกิดความเสียหายแก่ผู้หนึ่งผู้ใด หรือปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยทุจริต ในการจัดจ้างโดยวิธีพิเศษวงเงิน ๔๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท และ ๒๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท หรือไม่ เห็นว่า เมื่อวินิจฉัยข้างต้นว่าจำเลยที่ ๒ และที่ ๓ ไม่ได้ร่วมกันกระทำการใด ๆ โดยมีมุ่งหมายมิให้มีการแข่งขันราคาอย่างเป็นธรรม เพื่อเอื้ออำนวยแก่ผู้เข้าทำการเสนอราคาให้เป็นผู้มีสิทธิทำสัญญากับหน่วยงานของรัฐ ประกอบกับข้อเท็จจริงตามสำนวนการไต่สวนของคณะกรรมการ ป.ป.ช. รับฟังได้ว่าการกระทำของคณะกรรมการจัดจ้างโดยวิธีพิเศษทุกชุดตามที่ได้รับแต่งตั้งจากจำเลยที่ ๓ ไม่มีมูลความผิดทางอาญาแล้ว ดังนี้ การดำเนินการของคณะกรรมการจัดจ้างโดยวิธีพิเศษทุกชุดดังกล่าวจึงเป็นการดำเนินการตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการพัสดุ พ.ศ. ๒๕๓๕ โดยชอบ เมื่อจำเลยที่ ๓ เป็นหัวหน้าส่วนของสำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรี ส่วนจำเลยที่ ๒ เป็นผู้กำกับดูแลสำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรี การที่

(อม.๕๐)

- ๒๕ -

จำเลยที่ ๓ เสนอให้มีการจัดจ้างโครงการ Roadshow โดยวิธีพิเศษและจำเลยที่ ๒ เป็นผู้อนุมัติ ซึ่งเป็นการกระทำตามอำนาจหน้าที่ จึงยังฟังไม่ได้ว่าเป็นการร่วมกันปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ โดยมีชอบเพื่อให้เกิดความเสียหายแก่ผู้หนึ่งผู้ใด หรือปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยทุจริต และร่วมกันปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติอย่างใดในตำแหน่งหรือหน้าที่ หรือใช้อำนาจในตำแหน่งหรือหน้าที่โดยมิชอบ เพื่อให้เกิดความเสียหายแก่ผู้หนึ่งผู้ใด หรือปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยทุจริต ในการจัดจ้างโดยวิธีพิเศษวงเงิน ๔๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท และ ๒๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท จำเลยที่ ๒ และที่ ๓ จึงไม่มีความผิดฐานดังกล่าว

ประเด็นข้อ ๘ จำเลยที่ ๔ เป็นผู้สนับสนุนในการกระทำความผิดของจำเลยที่ ๒ และที่ ๓ ในการจัดจ้างโดยวิธีพิเศษวงเงิน ๔๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท และ ๒๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท หรือไม่ เห็นว่า เมื่อข้อเท็จจริงฟังได้ว่าจำเลยที่ ๑ ถึงที่ ๓ ไม่ได้กระทำความผิดฐานร่วมกันกระทำการใด ๆ โดยมีเจตนาให้มีการแข่งขันราคาอย่างเป็นธรรม เพื่อเอื้ออำนวยแก่ผู้เข้าทำการเสนอราคาให้เป็นผู้มีสิทธิทำสัญญากับหน่วยงานของรัฐ ฐานร่วมกันปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบเพื่อให้เกิดความเสียหายแก่ผู้หนึ่งผู้ใด หรือปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยทุจริต และฐานร่วมกันปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติอย่างใดในตำแหน่งหรือหน้าที่ หรือใช้อำนาจในตำแหน่งหรือหน้าที่โดยมิชอบ เพื่อให้เกิดความเสียหายแก่ผู้หนึ่งผู้ใด หรือปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยทุจริต

(อม.๕๐)

- ๒๖ -

ตั้งวินิจฉัยข้างต้น การกระทำของจำเลยที่ ๔ จึงไม่มีความผิดฐานเป็นผู้สนับสนุนในความผิดฐาน

ดังกล่าว

ประเด็นข้อ ๙ จำเลยที่ ๕ และที่ ๖ เป็นผู้สนับสนุนในการกระทำความผิดของ
จำเลยที่ ๒ และที่ ๓ ในการจัดจ้างโดยวิธีพิเศษวงเงิน ๔๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท และ ๒๐๐,๐๐๐,๐๐๐
บาท หรือไม่ เห็นว่า เมื่อข้อเท็จจริงฟังได้ว่าจำเลยที่ ๑ ถึงที่ ๓ ไม่ได้กระทำความผิดฐานร่วมกัน
กระทำการใด ๆ โดยมุ่งหมายมิให้มีการแข่งขันราคาอย่างเป็นธรรม เพื่อเอื้ออำนวยแก่ผู้เข้าทำการ
เสนอราคาให้เป็นผู้มีสิทธิทำสัญญากับหน่วยงานของรัฐ ฐานร่วมกันปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติ
หน้าที่โดยมิชอบเพื่อให้เกิดความเสียหายแก่ผู้หนึ่งผู้ใด หรือปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดย
ทุจริต และฐานร่วมกันปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติอย่างใดในตำแหน่งหรือหน้าที่ หรือใช้อำนาจ
ในตำแหน่งหรือหน้าที่โดยมิชอบ เพื่อให้เกิดความเสียหายแก่ผู้หนึ่งผู้ใด หรือปฏิบัติหรือละเว้น
การปฏิบัติหน้าที่โดยทุจริตตั้งวินิจฉัยข้างต้น การกระทำของจำเลยที่ ๕ และที่ ๖ จึงไม่มีความผิด
ฐานเป็นผู้สนับสนุนในความผิดฐานดังกล่าว

จึงวินิจฉัยให้ยกฟ้องโจทก์ในความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๑๕๗

(เดิม) พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒

มาตรา ๑๒๓/๑ พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต

(อม.๕๐)

- ๒๗ -

พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๑๙๒ พระราชบัญญัติว่าด้วยความผิดเกี่ยวกับการเสนอราคาต่อหน่วยงานของรัฐ

พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๑๒, ๑๓ สำหรับจำเลยที่ ๑ ถึงที่ ๓ และความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา

มาตรา ๑๕๗ (เดิม) ประกอบมาตรา ๘๖ พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและ

ปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๑๒๓/๑ ประกอบพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ

ว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๑๙๒ และประมวลกฎหมายอาญา

มาตรา ๘๖ พระราชบัญญัติว่าด้วยความผิดเกี่ยวกับการเสนอราคาต่อหน่วยงานของรัฐ พ.ศ. ๒๕๔๒

มาตรา ๔, ๑๒, ๑๓ ประกอบประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๘๖ สำหรับจำเลยที่ ๔ ถึงที่ ๖.

นายเทพ อิงคสิทธิ์

(อม.๓๑)

ความเห็นในการวินิจฉัยคดี

คดีหมายเลขดำที่ อม. ๒ /๒๕๖๕

คดีหมายเลขแดงที่ อม .๕ /๒๕๖๗

ในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์
ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง

วันที่ ๔ เดือน มีนาคม พุทธศักราช ๒๕๖๗

ระหว่าง	คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ	โจทก์
	นางสาวยิ่งลักษณ์ ชินวัตร ที่ ๑	
	นายนิวัฒน์ธำรง บุญทรงไพศาล ที่ ๒	
	นายสุรนนท์ เวชชาชีวะ ที่ ๓	
	บริษัทมติชน จำกัด (มหาชน) ที่ ๔	
	บริษัทสยามสปอร์ต ซินดิเคท จำกัด (มหาชน) ที่ ๕	
	นายระวี โหลทอง ที่ ๖	จำเลย

เรื่อง ความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ ความผิดต่อพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต ความผิดต่อพระราชบัญญัติว่าด้วยความผิดเกี่ยวกับการเสนอราคาต่อหน่วยงานของรัฐ

โจทก์ฟ้องว่า ขณะเกิดเหตุจำเลยที่ ๑ ดำรงตำแหน่งนายกรัฐมนตรี มีอำนาจหน้าที่ในการบริหารราชการแผ่นดินร่วมกับรัฐมนตรีอื่น กำกับทั่วไปซึ่งการบริหารราชการแผ่นดิน ตาม

พระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๓๔ มาตรา ๑๑ และมีอำนาจในการอนุมัติ เห็นชอบกรณีส่วนราชการขอใช้เงินงบกลาง ในวงเงินเกิน ๑๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท ตามมติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ ๑๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๒ เรื่อง แนวทางปฏิบัติกรณีขออนุมัติใช้เงินงบกลาง รายการเงินสำรองจ่ายเพื่อกรณีฉุกเฉินและจำเป็น จำเลยที่ ๒ ดำรงตำแหน่งรองนายกรัฐมนตรี และรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ มีอำนาจหน้าที่ในการบริหารราชการแผ่นดินร่วมกับรัฐมนตรีอื่น และมีอำนาจสั่ง อนุญาต หรืออนุมัติให้สำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรีหรือข้าราชการหรือผู้ปฏิบัติงานในส่วนสำนัก เลขาธิการนายกรัฐมนตรี ปฏิบัติราชการหรือดำเนินการใด ๆ ได้ในฐานะผู้บังคับบัญชา หรือรัฐมนตรี เจ้าสังกัดแทนนายกรัฐมนตรี โดยจำเลยที่ ๒ มีอำนาจอนุมัติให้สั่งจ้างตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยการพัสดุ พ.ศ. ๒๕๓๕ ข้อ ๖๖ จำเลยที่ ๓ ดำรงตำแหน่งเลขาธิการนายกรัฐมนตรี เป็นผู้บังคับบัญชาของข้าราชการในสังกัดสำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรี รับผิดชอบในการปฏิบัติราชการ ขึ้นตรงต่อนายกรัฐมนตรี มีอำนาจหน้าที่ในการเผยแพร่และประชาสัมพันธ์นโยบาย ยุทธศาสตร์ และ ผลงานของรัฐบาล เสนอความเห็นเพื่อการสั่งการของนายกรัฐมนตรี รองนายกรัฐมนตรี และรัฐมนตรี ประจำสำนักนายกรัฐมนตรี ปฏิบัติการอื่นใดตามที่กฎหมายให้เป็นอำนาจหน้าที่ของสำนักเลขาธิการ นายกรัฐมนตรี หรือตามที่นายกรัฐมนตรี หรือคณะรัฐมนตรีมอบหมาย จำเลยที่ ๑ ถึงที่ ๓ จึงมีฐานะ เป็นผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง เป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐ ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วย การป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๔ ประกอบพระราชบัญญัติประกอบ รัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๑๙๘ และมีฐานะเป็น เจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา จำเลยที่ ๔ และที่ ๕ เป็นนิติบุคคลคู่สัญญา กับสำนัก เลขาธิการนายกรัฐมนตรี จำเลยที่ ๖ เป็นกรรมการผู้จัดการจำเลยที่ ๕ เมื่อระหว่างปลายเดือน สิงหาคม ๒๕๕๖ ถึงวันที่ ๑๒ มีนาคม ๒๕๕๗ เวลากลางวันและกลางคืนต่อเนื่องกัน จำเลยที่ ๑ ถึงที่

๓ ร่วมกันปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบ เพื่อให้เกิดความเสียหายแก่สำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรี ปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยทุจริต โดยจำเลยที่ ๑ ถึงที่ ๓ ใช้อำนาจในตำแหน่งโดยทุจริตอันเป็นการเสียหายแก่รัฐและสำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรี อีกทั้งละเว้นการปฏิบัติตามกฎหมายและระเบียบ โดยมุ่งหมายมิให้มีการแข่งขันราคาจัดจ้างโครงการ Roadshow สร้างอนาคตประเทศไทย Thailand ๒๐๒๐ อย่างเป็นธรรม เพื่อเอื้อประโยชน์แก่จำเลยที่ ๔ และที่ ๕ ให้เป็นผู้มีสิทธิทำสัญญากับหน่วยงานของรัฐ โดยมีจำเลยที่ ๔ ถึงที่ ๖ เป็นผู้ช่วยเหลือหรือให้ความสะดวกในการกระทำความผิดของจำเลยที่ ๑ ถึงที่ ๓ ก่อนหรือขณะกระทำความผิดด้วยการตกลงร่วมกันในการเสนอราคา กล่าวคือ ภายหลังจากที่คณะรัฐมนตรีภายใต้การนำของจำเลยที่ ๑ ได้แถลงนโยบายต่อรัฐสภา ข้อ ๓.๔ กำหนดนโยบายสำคัญเกี่ยวกับโครงสร้างพื้นฐานการพัฒนาระบบรางเพื่อขนส่งมวลชนและการบริหารจัดการระบบขนส่งสินค้าและบริการ โดยพัฒนาระบบรถไฟทางคู่เชื่อมชานเมืองและหัวเมืองหลักในเส้นทางสำคัญ ศึกษาพัฒนารถไฟความเร็วสูงจากกรุงเทพมหานครไปยังภูมิภาค ไปเมื่อวันที่ ๒๓ สิงหาคม ๒๕๕๔ ต่อมาวันที่ ๑๙ มีนาคม ๒๕๕๖ คณะรัฐมนตรีเสนอร่างพระราชบัญญัติให้อำนาจกระทรวงการคลังกู้เงินเพื่อการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านคมนาคมขนส่งของประเทศ พ.ศ. ... ต่อสภาผู้แทนราษฎร ปรากฏว่าในการพิจารณาวันที่ ๑ (ขั้นรับหลักการ) ระหว่างวันที่ ๒๘ ถึง ๒๙ มีนาคม ๒๕๕๖ ได้มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจากพรรคฝ่ายค้านหลายรายต่างอภิปรายทักท้วงว่าร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวขัดหรือแย้งรัฐธรรมนูญ และจะดำเนินการยื่นเรื่องให้ศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยต่อไป ทั้งต่อมาสำนักงานคณะกรรมการปฏิรูปกฎหมายมีหนังสือที่ คปก.๐๑/๗๒๑ ลงวันที่ ๒ กรกฎาคม ๒๕๕๖ ถึงจำเลยที่ ๑ มีข้อเสนอแนะว่าร่างพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าวอาจขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ จำเลยที่ ๑ สั่งการให้สำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรีไปจัดทำโครงการจัดนิทรรศการ การสัมมนา และการโฆษณาประชาสัมพันธ์เผยแพร่ข้อมูลเกี่ยวกับโครงการลงทุนพัฒนาโครงสร้าง

พื้นฐานระบบคมนาคมขนส่งของประเทศให้แก่สาธารณชนทราบ ภายใต้ชื่อ “โครงการ Roadshow สร้างอนาคตประเทศไทย Thailand ๒๐๒๐” (โครงการ Roadshow) โดยมีจำเลยที่ ๓ ในฐานะเลขาธิการนายกรัฐมนตรี เป็นผู้รับผิดชอบโครงการ จากนั้นปลายเดือนสิงหาคม ๒๕๕๖ จำเลยที่ ๓ พิจารณาสรรหาให้เอกชนเข้ามาดำเนินการ ปรากฏนายฐากร บุนปาน กรรมการผู้จัดการจำเลยที่ ๔ และนายสรายุทธ มหวลีรัตน์ ตัวแทนของจำเลยที่ ๕ ไปพบจำเลยที่ ๓ ที่ทำเนียบรัฐบาล จำเลยที่ ๓ ซึ่งรู้อยู่แล้วว่าขณะนั้นยังไม่มี การดำเนินการตามขั้นตอนเพื่อให้ได้มาซึ่งการจัดจ้างตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการพัสดุ พ.ศ. ๒๕๓๕ แต่กลับปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบ โดยจำเลยที่ ๓ ตกกลงให้จำเลยที่ ๔ และที่ ๕ เป็นผู้รับจ้างจัดทำโครงการ Roadshow จำนวน ๑๒ จังหวัด ได้แก่ จังหวัดหนองคาย จังหวัดนครราชสีมา จังหวัดอุบลราชธานี จังหวัดขอนแก่น จังหวัดนครสวรรค์ จังหวัดพระนครศรีอยุธยา จังหวัดเชียงใหม่ จังหวัดชลบุรี จังหวัดฉะเชิงเทรา จังหวัดเพชรบุรี จังหวัดนครศรีธรรมราช และจังหวัดสงขลา และให้จำเลยที่ ๔ และที่ ๕ ไปจัดทำรูปแบบงาน Presentation มาเสนอจำเลยที่ ๓ เพื่อนำไปเสนอต่อที่ประชุม การกระทำของจำเลยที่ ๓ จึงเป็นการกำหนดตัวบุคคลให้เป็นผู้รับจ้างไว้ล่วงหน้า ต่อมาระหว่างต้นเดือนกันยายน ๒๕๕๖ ถึงกลางเดือนกันยายน ๒๕๕๖ จำเลยที่ ๑ ถึงที่ ๓ ร่วมกันประชุมเตรียมความพร้อมดำเนินโครงการที่ทำเนียบรัฐบาล ร่วมกับจำเลยที่ ๔ และที่ ๕ พร้อมหน่วยงานราชการต่าง ๆ ซึ่งจำเลยที่ ๑ และที่ ๒ รู้อยู่แล้วว่าสำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรียังไม่ได้ดำเนินการตามขั้นตอนการจัดจ้าง แต่กลับร่วมกันปฏิบัติหรือละเว้นหน้าที่โดยมิชอบ โดยจำเลยที่ ๔ เป็นผู้นำเสนอรูปแบบงาน Presentation ที่จำเลยที่ ๔ และที่ ๕ ได้ร่วมกันจัดทำไว้ อันเป็นพฤติการณ์แสดงให้เห็นปรากฏแก่จำเลยที่ ๑ และที่ ๒ ว่าจำเลยที่ ๔ และที่ ๕ ได้เป็นผู้รับจ้างจัดโครงการนี้แล้ว จำเลยที่ ๑ ซึ่งเป็นประธานในที่ประชุมได้สอบถามเกี่ยวกับรายละเอียดของโครงการจากจำเลยที่ ๔ และทักท้วงถึงรูปแบบของงานที่นำมาเสนอ จากนั้นสั่งการให้

จำเลยที่ ๔ ไปแก้ไขรูปแบบงานในหลายประเด็น โดยมีได้หักท้วงถึงการรับดำเนินงานของจำเลยที่ ๔ ต่อมามีการประชุมครั้งที่สองจำเลยที่ ๑ และที่ ๒ เข้าประชุมด้วย อันเป็นการตกลงร่วมกันกับจำเลยที่ ๓ กำหนดตัวบุคคลใดให้เป็นผู้รับจ้างไว้ก่อนล่วงหน้า เป็นเหตุให้ผู้อื่นไม่มีโอกาสเข้าทำการเสนอราคา อย่างเป็นธรรม อันเป็นการปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยทุจริต เพื่อเอื้อประโยชน์ให้แก่จำเลยที่ ๔ และที่ ๕ ต่อมาระหว่างกลางเดือนกันยายน ๒๕๕๖ ถึงวันที่ ๒๖ กันยายน ๒๕๕๖ จำเลยที่ ๑ ถึงที่ ๓ ร่วมกันปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบ เพื่อให้เกิดความเสียหายแก่สำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรี และเงินงบบกลางอันเป็นงบประมาณแผ่นดิน โดยจำเลยที่ ๓ ลงนามในบันทึกข้อความสำนักบริหารกลาง ลงวันที่ ๑๘ กันยายน ๒๕๕๖ เสนอจำเลยที่ ๑ โดยผ่านจำเลยที่ ๒ ขออนุมัติใช้เงินงบบกลาง รายการเงินสำรองจ่ายเพื่อกรณีฉุกเฉินหรือจำเป็น เป็นเงิน ๔๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท เพื่อเป็นค่าใช้จ่ายในการดำเนินโครงการ Roadshow ที่จังหวัดหนองคายและจังหวัดนครราชสีมา ซึ่งไม่อยู่ในแผนงานหรือโครงการของสำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรีในปีงบประมาณ ๒๕๕๖ ยังมีวัตถุประสงค์โครงการและพื้นที่ดำเนินการบางส่วนซ้ำซ้อนกับโครงการที่กระทรวงคมนาคมได้จัดทำแล้วตามมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๒๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๖ ที่มีจำเลยที่ ๑ เป็นนายกรัฐมนตรี และจำเลยที่ ๒ เป็นรัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี โครงการ Roadshow จึงมิใช่กรณีที่มีความจำเป็นหรือเร่งด่วน ทั้งไม่ปรากฏว่าหากไม่ดำเนินการแล้วอาจจะเสียหายแก่ทางราชการ โดยไม่ได้พิจารณาถึงมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๑๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๒ เรื่อง แนวทางปฏิบัติกรณีขออนุมัติใช้เงินงบบกลาง รายการเงินสำรองจ่ายเพื่อกรณีฉุกเฉินและจำเป็น แต่จำเลยที่ ๑ ถึงที่ ๓ กลับร่วมกันปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบ เพื่อให้เกิดความเสียหายแก่สำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรี ซึ่งจำเลยที่ ๑ ถึงที่ ๓ ได้กระทำไปโดยมีเจตนาาร่วมกันเพื่อให้มีการนำเงินงบบกลางมาเป็นค่าใช้จ่ายในการดำเนินโครงการ อันเป็นการปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยทุจริต แสดงแจ้งชัดว่าจำเลยที่ ๔ และที่ ๕

เป็นผู้รับจ้างจัดโครงการ Roadshow เรียบร้อยแล้ว ทั้งที่ยังไม่ได้ดำเนินการตามขั้นตอนการจัดจ้างตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการพัสดุ พ.ศ. ๒๕๓๕ ต่อมาระหว่างวันที่ ๒๖ กันยายน ๒๕๕๖ ถึงวันที่ ๒ ตุลาคม ๒๕๕๖ จำเลยที่ ๒ และที่ ๓ ร่วมกันปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบ เพื่อให้เกิดความเสียหายแก่สำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรี ในการดำเนินการตามขั้นตอนการจัดจ้างโครงการ Roadshow จังหวัดหนองคายและจังหวัดนครราชสีมา จำเลยที่ ๒ และที่ ๓ ผู้มีอำนาจในการสั่งจ้างโดยวิธีพิเศษ ตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการพัสดุ พ.ศ. ๒๕๓๕ ข้อ ๖๖ ย่อมรู้ว่าโดยสภาพของโครงการ Roadshow ไม่เข้าเงื่อนไขในลักษณะเป็นงานที่ต้องกระทำโดยเร่งด่วน หากล่าช้าอาจจะเสียหายแก่ราชการได้ ตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการพัสดุ พ.ศ. ๒๕๓๕ ข้อ ๒๔ (๓) อีกทั้งโครงการนี้มีได้ผ่านการพิจารณาของคณะกรรมการบูรณาการการประชาสัมพันธ์โครงการการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเพื่อสร้างอนาคตประเทศ ในการกำหนดรูปแบบหรือแผนการประชาสัมพันธ์โครงการ ทั้งที่จำเลยที่ ๓ เป็นประธานกรรมการดังกล่าว แต่จำเลยที่ ๓ ลงนามบันทึกข้อความ สำนักบริหารกลาง ลงวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๕๖ เสนอจำเลยที่ ๒ เพื่อขออนุมัติหลักการจัดโครงการ Roadshow ที่จังหวัดหนองคาย และจังหวัดนครราชสีมา ในวงเงินไม่เกิน ๔๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท โดยวิธีพิเศษ และในวันเดียวกันจำเลยที่ ๒ ใช้อำนาจอนุมัติหลักการตามบันทึกข้อความฉบับดังกล่าว อันเป็นการคัดเลือกผู้เสนอราคาโดยเจาะจงให้จำเลยที่ ๔ เป็นผู้ได้รับการคัดเลือกในการเสนอราคา การกระทำของจำเลยที่ ๒ และที่ ๓ เป็นการใช้อิทธิพลและกระทำการโดยมิชอบตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ข้อ ๒๔ (๓) อันเป็นการปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบ เพื่อให้เกิดความเสียหายแก่ระบบการจัดจ้างของสำนักนายกรัฐมนตรี โดยอาศัยขั้นตอนของกระบวนการจัดจ้างให้เห็นว่าโครงการ Roadshow ได้ดำเนินการเป็นลำดับขั้นตอนโดยเปิดโอกาสให้มีการเชิญจำเลยที่ ๔ เข้ามาเป็นผู้เสนอราคาในโครงการ Roadshow ทั้งที่ไม่เป็นความจริง อันเป็นการ

ปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยทุจริต จากนั้นวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๕๖ จำเลยที่ ๓ ลงนามในบันทึกข้อความสำนักบริหารกลาง อนุมัติแต่งตั้งคณะกรรมการกำหนดราคากลาง โครงการ Roadshow ในส่วนพื้นที่จังหวัดหนองคายและจังหวัดนครราชสีมา และลงนามในบันทึกข้อความสำนักบริหารกลาง ลงวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๖ อนุมัติให้ดำเนินการจัดจ้างโดยวิธีพิเศษ และแต่งตั้งคณะกรรมการจัดจ้างโดยวิธีพิเศษ วงเงินงบประมาณ ๔๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท และได้พบกับนางสาวนัทธรียา ทวีวงศ์ ผู้อำนวยการสำนักโฆษก และนางสาวปวีณา ปรีพัฒน์ศักดิ์ ว่า “รู้แล้วใช้มั่วๆ จะมีงานโรดโชว์ จัดนิทรรศการ ให้ลองพิจารณาบริษัท มติชน ดูนะว่ามีศักยภาพเป็นผู้รับจ้างจัดงานหรือไม่” หลังจากนั้น นางสาวนัทธรียา และนางสาวปวีณา ก็ได้รับแต่งตั้งเป็นประธานกรรมการ และกรรมการจัดจ้างโดยวิธีพิเศษ ตามลำดับ วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๖ คณะกรรมการจัดจ้างโดยวิธีพิเศษได้เชิญจำเลยที่ ๔ มาเสนอราคาที่สำนักบริหารกลาง นายพงษ์ศักดิ์แจ้งให้นางสาวปวีณาทราบว่า จำเลยที่ ๓ สืบหาผู้รับจ้างแล้ว ให้เชิญจำเลยที่ ๔ มาเสนอราคา อันเป็นพฤติการณ์ที่จำเลยที่ ๓ ได้ครอบงำสั่งการหรือจูงใจเพื่อให้คณะกรรมการจัดจ้างโดยวิธีพิเศษจำยอมต้องยอมรับการเสนอราคาของจำเลยที่ ๔ ตามที่จำเลยที่ ๑ ถึงที่ ๓ ได้ร่วมกันกำหนดตัวผู้รับจ้างไว้ล่วงหน้ามาตั้งแต่ต้น ทั้งนี้ จำเลยที่ ๔ ทราบเป็นอย่างดีว่าการที่จำเลยที่ ๑ ถึงที่ ๓ ได้ร่วมกันกำหนดตัวจำเลยที่ ๔ และที่ ๕ ให้เป็นผู้รับจ้างไว้ล่วงหน้าก่อนดำเนินการขบวนการจัดจ้างยอมเป็นการอันมิชอบด้วยกฎหมาย แต่จำเลยที่ ๔ ก็เข้าทำการเสนอราคา อันเป็นการช่วยเหลือสนับสนุนการกระทำผิดของจำเลยที่ ๑ ถึงที่ ๓ เพื่อให้การจัดจ้างครั้งนี้เป็นผลสำเร็จ การที่คณะกรรมการจัดจ้างโดยวิธีพิเศษได้พิจารณาอย่างเร่งรีบในวันเดียวตามที่จำเลยที่ ๓ สั่งการ แล้วเห็นควรจ้างจำเลยที่ ๔ ทั้งที่คณะกรรมการกำหนดราคากลางยังประชุมเพื่อพิจารณากำหนดราคากลางไม่แล้วเสร็จ แต่เนื่องจากตามเอกสารขอบเขตงาน (TOR) และตามเอกสารข้อเสนอด้านราคาของจำเลยที่ ๔ จะต้องดำเนินการด้วยสื่อรถแห่ประชาสัมพันธ์วันที่ ๑ ตุลาคม

๒๕๕๖ จึงลงวันที่ย้อนหลังในบันทึกรายงานคณะกรรมการกำหนดราคากลาง บันทึกรายงานผลการพิจารณาของคณะกรรมการจัดจ้างโดยวิธีพิเศษ และบันทึกเสนอขออนุมัติจัดจ้างจำเลยที่ ๔ เป็นผู้รับจ้างจัดโครงการ เป็นวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๖ เพื่อให้ดูเสมือนว่าเป็นไปตามลำดับขั้นตอนการจัดจ้าง และในการจัดทำราคากลาง ราคาอ้างอิงเกือบทั้งหมดตรงกับข้อเสนอราคาของจำเลยที่ ๔ นอกจากนี้ ได้มีการสืบราคาจากเว็บไซต์ข่าวสด เว็บไซต์มติชนออนไลน์ และเว็บไซต์ประชาชาติธุรกิจ ซึ่งเป็นบริษัทเครือเดียวกับจำเลยที่ ๔ อันเป็นการนำเฉพาะราคาของจำเลยที่ ๔ เพียงรายเดียวเท่านั้นมาคิดคำนวณเป็นราคากลาง จึงมีอาจนำมาใช้เป็นฐานสำหรับเปรียบเทียบราคาที่ผู้เสนอราคาได้ยื่นเสนอไว้ จำเลยที่ ๓ ได้อนุมัติย้อนหลังวันเดียวกันให้ใช้ราคากลางในวงเงิน ๔๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท จากนั้น คณะกรรมการจัดจ้างโดยวิธีพิเศษได้จัดทำบันทึกข้อความรายงานผลการพิจารณาย้อนหลังลงวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๖ เสนอจำเลยที่ ๓ เพื่อพิจารณานำเสนอต่อจำเลยที่ ๒ อนุมัติเห็นควรจ้างจำเลยที่ ๔ โดยจำเลยที่ ๒ และที่ ๓ มีหน้าที่ในการจัดการเงินงบประมาณแผ่นดินอันเป็นทรัพย์สินของสำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรี กลับร่วมกันใช้อำนาจในตำแหน่งโดยทุจริต โดยจำเลยที่ ๓ เห็นชอบและลงนามตามที่ได้กำหนดไว้ล่วงหน้า โดยรู้อยู่แล้วว่าเป็นเหตุให้ผู้อื่นไม่มีโอกาสเข้าทำการแข่งขันราคาอย่างเป็นธรรม แต่กระทำไปเพื่อเอื้อประโยชน์ให้แก่จำเลยที่ ๔ ได้เข้าเป็นผู้รับจ้างจัดโครงการ Roadshow กับสำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรี ต่อมาระหว่างวันที่ ๙ ตุลาคม ๒๕๕๖ ถึงวันที่ ๑๒ มีนาคม ๒๕๕๗ จำเลยที่ ๒ และที่ ๓ ร่วมกันปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบเพื่อให้เกิดความเสียหายแก่สำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรี โดยเมื่อวันที่ ๑๑ ตุลาคม ๒๕๕๖ จำเลยที่ ๓ อนุมัติหลักการในการจัดจ้างโครงการ Roadshow ในส่วนที่เหลืออีก ๑๐ จังหวัด วงเงินไม่เกิน ๒๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท โดยให้เบิกจ่ายจากเงินงบประมาณ ซึ่งจำเลยที่ ๒ และที่ ๓ รู้อยู่แล้วว่าโครงการ Roadshow ไม่เข้าเงื่อนไขในลักษณะเป็นงานที่ต้องกระทำโดยเร่งด่วน หากล่าช้าอาจจะ

เสียหายแก่ราชการได้ ตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการพัสดุ พ.ศ. ๒๕๓๕ ข้อ ๒๔ (๓) แต่จำเลยที่ ๓ ลงนามในบันทึกข้อความสำนักบริหารกลาง ลงวันที่ ๑๑ ตุลาคม ๒๕๕๖ เสนอจำเลยที่ ๒ เพื่อขออนุมัติหลักการจัดโครงการดังกล่าวโดยวิธีพิเศษ ซึ่งจำเลยที่ ๒ ก็ได้อนุมัติในหลักการในวันเดียวกัน เป็นการใช้ดุลพินิจโดยมิชอบ เพื่อให้เกิดความเสียหายแก่ระบบการจัดจ้างของสำนักนายกรัฐมนตรี ทั้งนี้ เพื่อเป็นการเปิดโอกาสให้มีการเชิญจำเลยที่ ๔ และที่ ๕ เข้ามาเป็นผู้เสนอราคาในโครงการ Roadshow อันเป็นการปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยทุจริต วันเดียวกันจำเลยที่ ๓ ลงนามอนุมัติให้มีการจัดจ้างโครงการ Roadshow โดยวิธีพิเศษ พร้อมแต่งตั้งคณะกรรมการจัดจ้างโดยวิธีพิเศษ โดยแยกการดำเนินงานออกเป็น ๒ กลุ่ม กลุ่มละ ๕ จังหวัด ภายในวงเงินไม่เกิน ๒๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท วันเดียวกันคณะกรรมการจัดจ้างโดยวิธีพิเศษได้เชิญจำเลยที่ ๔ และที่ ๕ ให้มาเสนอราคา ปรากฏว่าจำเลยที่ ๖ มีหนังสือในนามจำเลยที่ ๕ ลงวันที่ ๑๑ ตุลาคม ๒๕๕๖ ต่อจำเลยที่ ๓ ขอยื่นเสนอราคาและเสนองานเพื่อรับจัดจ้างทำโครงการ Roadshow ซึ่งจำเลยที่ ๔ ถึงที่ ๖ ทราบดีว่าการที่จำเลยที่ ๑ ถึงที่ ๓ ได้ร่วมกันกำหนดตัวจำเลยที่ ๔ และที่ ๕ ให้เป็นผู้รับจ้างไว้ล่วงหน้าก่อนดำเนินกระบวนการจัดจ้างย่อมเป็นการอันมิชอบด้วยกฎหมาย แต่จำเลยที่ ๔ และที่ ๕ ตกลงร่วมกันและแบ่งงานที่จะรับจัดทำโครงการดังกล่าว บริษัทละ ๕ จังหวัด โดยจำเลยที่ ๔ จะยื่นเสนอราคาในจังหวัดกลุ่มสอง ส่วนจำเลยที่ ๕ จะยื่นเสนอราคาในจังหวัดกลุ่มแรก ในวงเงินบริษัทละ ๑๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท อันเป็นการหลีกเลี่ยงการแข่งขันราคาอย่างเป็นธรรม และไม่เปิดโอกาสให้มีการแข่งขันราคาอย่างเป็นธรรม การกระทำของจำเลยที่ ๔ ถึงที่ ๖ จึงเป็นการช่วยเหลือสนับสนุนการกระทำผิดของจำเลยที่ ๑ ถึงที่ ๓ โดยคณะกรรมการจัดจ้างโดยวิธีพิเศษได้พิจารณาแล้วเห็นสมควรจ้างจำเลยที่ ๔ และที่ ๕ เป็นผู้ดำเนินการจัดโครงการดังกล่าวและจัดทำบันทึกข้อความลงวันที่ ๑๑ ตุลาคม ๒๕๕๖ เสนอจำเลยที่ ๓ ที่ได้เห็นชอบและลงนาม เสนอจำเลยที่ ๒ เพื่อขออนุมัติให้จ้างจำเลย

ที่ ๔ และที่ ๕ เป็นผู้จัดทำโครงการ เป็นเงินทั้งสิ้น ๒๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท ทั้งที่จำเลยที่ ๑ ถึงที่ ๖ รู้อยู่แล้วว่าการกำหนดตัวบุคคลไว้ล่วงหน้า เป็นเหตุให้ผู้อื่นไม่มีโอกาสเข้าทำการแข่งขันราคาอย่างเป็นธรรม เพื่อเอื้อประโยชน์ให้แก่จำเลยที่ ๔ และที่ ๕ ได้เข้าเป็นผู้รับจ้างจัดโครงการ Roadshow โดยในวันเดียวกันสำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรี ได้ลงนามในหนังสือสั่งจ้าง จ้างจำเลยที่ ๔ และที่ ๕ เป็นการก่อนนี้ผู้ผูกพันก่อนได้รับเงินประจำงวดในวันที่ ๑๕ ตุลาคม ๒๕๕๖ อันเป็นฝ่าฝืนตามพระราชบัญญัติวิธีการงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๐๒ มาตรา ๒๓ วรรคหนึ่ง จำเลยที่ ๑ ถึงที่ ๓ จึงร่วมกันดำเนินการเพื่อให้คณะรัฐมนตรีมีมติยกเว้นการลงนามในสัญญาทั้งสองฉบับก่อนได้รับเงินประจำงวด โดยอ้างเหตุว่าเป็นกรณีที่มีความจำเป็นและเร่งด่วนเช่นเดิม เพื่อให้เข้าเงื่อนไขตามพระราชบัญญัติวิธีการงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๐๒ มาตรา ๒๓ วรรคสี่ โดยจำเลยที่ ๓ ลงนามในบันทึกข้อความ เสนอจำเลยที่ ๒ ลงนามในหนังสือไปยังเลขาธิการคณะรัฐมนตรี เพื่อเสนอเรื่องต่อคณะรัฐมนตรีเพื่อมีมติอนุมัติ เพื่อขอให้คณะรัฐมนตรีพิจารณาอนุมัติในวันเดียวกัน โดยจำเลยที่ ๑ และที่ ๒ ลงมติอนุมัติตามเสนอ ทั้งที่รู้ว่ากรณีไม่เข้าเงื่อนไขอันจะได้รับการยกเว้น เป็นเหตุให้คณะรัฐมนตรีมีมติเมื่อวันที่ ๗ มกราคม ๒๕๕๗ อนุมัติให้มีการลงนามในสัญญาก่อนได้รับเงินประจำงวด การกระทำดังกล่าวอาศัยอำนาจหน้าที่ในตำแหน่งของจำเลยที่ ๑ ถึงที่ ๓ ร่วมกับจำเลยที่ ๔ ถึงที่ ๖ ในลักษณะแบ่งหน้าที่กันทำ จึงเป็นการกระทำโดยมีเจตนาทุจริต เป็นเหตุให้เกิดความเสียหายแก่สำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรีและแก่ทางราชการ จำนวนเงิน ๒๓๙,๗๐๐,๐๐๐ บาท เหตุเกิดที่ทำเนียบรัฐบาล แขวงดุสิต เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร ก่อนคดีนี้จำเลยที่ ๑ เป็นบุคคลคนเดียวกับจำเลยในคดีหมายเลขแดงที่ อม.๒๑๑/๒๕๖๐ ของศาลนี้ ขอให้ลงโทษจำเลยที่ ๑ ถึงที่ ๓ ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๑๕๑ และมาตรา ๑๕๗ พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๑๒๓/๑ ประกอบพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและ

ปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๑๙๒ และพระราชบัญญัติว่าด้วยความผิดเกี่ยวกับการเสนอราคาต่อหน่วยงานของรัฐ พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๑๒ และมาตรา ๑๓ ลงโทษจำเลยที่ ๔ ถึงที่ ๖ ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๑๕๑ และมาตรา ๑๕๗ ประกอบมาตรา ๘๖ พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๑๒๓/๑ ประกอบพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๑๙๒ ประกอบประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๘๖ และพระราชบัญญัติว่าด้วยความผิดเกี่ยวกับการเสนอราคาต่อหน่วยงานของรัฐ พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๔ และตามมาตรา ๑๒ และมาตรา ๑๓ ประกอบประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๘๖ นับโทษของจำเลยที่ ๑ ต่อจากโทษของจำเลยในคดีอาญา หมายเลขแดงที่ อม.๒๑๑/๒๕๖๐ ของศาลนี้

โจทก์ยื่นฟ้องกรณีไม่ปรากฏตัวจำเลยที่ ๑ ต่อหน้าศาล ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง พ.ศ. ๒๕๖๐ มาตรา ๒๗ วรรคสอง

ก่อนศาลมีคำสั่งประทับฟ้อง จำเลยที่ ๓ ยื่นคำร้องและแก้คำร้องว่า การฟ้องคดีของโจทก์ล่วงพ้นระยะเวลาตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๗๗ วรรคสาม โจทก์ไม่ได้บรรยายฟ้องว่าจำเลยที่ ๓ เป็นเจ้าพนักงานผู้มีหน้าที่ซื้อ ทำ จัดการ หรือรักษาทรัพย์สินอันเป็นวัตถุมีรูปร่างอันใด และใช้อำนาจในตำแหน่งแสวงหาประโยชน์ที่มิควรได้โดยชอบด้วยกฎหมายจากตัวทรัพย์สินนั้นอย่างไร ทั้งไม่บรรยายว่าจำเลยที่ ๓ มีหน้าที่โดยตรงในการจัดซื้อจัดจ้าง ใดๆ ปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่อย่างไร มีเจตนาพิเศษและโครงการ Roadshow เกิดความสูญเปล่าอย่างไร ฟ้องโจทก์สำหรับจำเลยที่ ๓ จึงไม่ชอบด้วยกฎหมาย ขอให้ศาลสั่งไม่ประทับฟ้อง

องค์คณะผู้พิพากษามีคำสั่งว่า พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๗๗ วรรคท้าย บัญญัติว่า การฟ้องคดีเมื่อล่วงพ้นกำหนดระยะเวลาตามที่กำหนดในมาตรานี้ย่อมกระทำได้ถ้าได้ฟ้องภายในอายุความ ดังนี้ เมื่อโจทก์ยื่นฟ้องคดีภายในกำหนดอายุความ ข้ออ้างของจำเลยที่ ๓ จึงหาเป็นการตัดอำนาจฟ้องของโจทก์ไม่ ฟ้องโจทก์ไม่ได้บรรยายองค์ประกอบให้เห็นว่าจำเลยที่ ๑ ถึงที่ ๓ เป็นเจ้าพนักงานผู้มีหน้าที่ซื้อ ทำ จัดการ หรือรักษาทรัพย์สินอย่างไร โจทก์บรรยายฟ้องเจาะจงว่าจำเลยที่ ๑ ถึงที่ ๓ มีส่วนเกี่ยวข้องเพียงเป็นผู้อนุมัติงบกลางหรืองบประมาณเท่านั้น จึงไม่ชัดเจนว่าโจทก์ประสงค์จะเอาผิดและให้ลงโทษจำเลยที่ ๑ ถึงที่ ๓ เพราะจำเลยที่ ๑ ถึงที่ ๓ ได้เอาอำนาจในตำแหน่งหน้าที่ราชการนั้นไปใช้หรือไม่ และในลักษณะใดแน่ กรณีถือว่าฟ้องโจทก์ไม่ได้บรรยายโดยแจ้งชัดซึ่งสาระสำคัญและถือว่าเป็นฟ้องที่ไม่ครบองค์ประกอบของความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๑๕๑ จึงเป็นฟ้องที่ไม่ชอบด้วยประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๑๕๘ (๕) ประกอบพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง พ.ศ. ๒๕๖๐ มาตรา ๘ วรรคสาม กรณีนี้เป็นกรณีที่ฟ้องไม่ครบองค์ประกอบความผิด ทั้งจำเลยที่ ๓ ได้ยื่นคำร้องขอให้ศาลวินิจฉัยในปัญหาดังกล่าว จึงไม่อาจให้โจทก์แก้ฟ้องที่ขาดองค์ประกอบความผิดให้เป็นฟ้องที่ครบองค์ประกอบความผิดได้ แต่โจทก์บรรยายฟ้องในความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๑๕๗ และพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๑๒๓/๑ ชอบด้วยประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๑๕๘ (๕) ประกอบพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง พ.ศ. ๒๕๖๐ มาตรา ๘ วรรคสาม จึงมีคำสั่งไม่ประทับฟ้องข้อหาตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๑๕๑ ส่วนข้อหาอื่นให้ประทับฟ้องไว้พิจารณา

โจทก์อุทธรณ์คำสั่งไม่ประทับรับฟ้องข้อหาตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๑๕๑ ต่อที่ประชุมใหญ่ศาลฎีกา ที่ประชุมใหญ่ศาลฎีกาโดยองค์คณะชั้นวินิจฉัยอุทธรณ์พิจารณาแล้ว พิพากษายืน

ศาลส่งหมายเรียกและสำเนาคำฟ้องให้จำเลยที่ ๑ ทราบโดยชอบแล้ว จำเลยที่ ๑ ไม่มาศาล และได้ออกหมายจับแล้วแต่ไม่สามารถจับตัวได้ภายในกำหนด จึงพิจารณาคดีโดยไม่ต้องกระทำต่อหน้าจำเลยที่ ๑ และจำเลยที่ ๑ ไม่มาศาลในวันนัดพิจารณาคดีครั้งแรก ถือว่าจำเลยที่ ๑ ให้การปฏิเสธ ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง พ.ศ. ๒๕๖๐ มาตรา ๒๘ วรรคหนึ่ง วรรคสอง และมาตรา ๓๓ วรรคสาม แต่จำเลยที่ ๑ ตั้งทนายความมาดำเนินการแทน ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง พ.ศ. ๒๕๖๐ มาตรา ๒๘ วรรคสอง จำเลยที่ ๒ ถึงที่ ๖ ให้การปฏิเสธ

พิเคราะห์พยานหลักฐานตามทางไต่สวนของศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง ประกอบสำนวนการไต่สวนของโจทก์แล้ว และคำแถลงปิดคดีแล้ว ข้อเท็จจริงเบื้องต้นรับฟังเป็นยุติว่า ขณะเกิดเหตุจำเลยที่ ๑ ดำรงตำแหน่งนายกรัฐมนตรี มีอำนาจหน้าที่ในการบริหารราชการแผ่นดิน กำกับทั่วไปซึ่งการบริหารราชการแผ่นดิน มอบหมายให้รองนายกรัฐมนตรี กำกับการบริหารราชการ ตลอดจนดำเนินการอื่น ๆ ตามพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๓๔ มาตรา ๑๑ มีอำนาจอนุมัติเห็นชอบกรณีส่วนราชการขอใช้เงินงบกลาง ในวงเงินเกิน ๑๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท ตามมติคณะรัฐมนตรี วันที่ ๑๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๒ เรื่อง แนวทางปฏิบัติการอนุมัติใช้เงินงบกลาง รายการเงินสำรองจ่ายเพื่อกรณีฉุกเฉินและจำเป็น จำเลยที่ ๒ ดำรงตำแหน่งรองนายกรัฐมนตรี และรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ มีอำนาจหน้าที่ในการบริหาร

ราชการแผ่นดินร่วมกับรัฐมนตรีอื่น มีอำนาจสั่ง อนุญาต หรืออนุมัติให้สำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรี หรือข้าราชการหรือผู้ปฏิบัติงานในส่วนสำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรีปฏิบัติราชการหรือดำเนินการใด ๆ ได้ตามกฎหมาย และในฐานะผู้บังคับบัญชาหรือรัฐมนตรีเจ้าสังกัดแทนนายกรัฐมนตรีตามคำสั่ง สำนักนายกรัฐมนตรีที่ ๑๕๑/๒๕๕๖ ลงวันที่ ๒ กรกฎาคม ๒๕๕๖ และมีอำนาจอนุมัติให้ส่งจ้างตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการพัสดุ พ.ศ. ๒๕๓๕ ข้อ ๖๖ จำเลยที่ ๓ ดำรงตำแหน่ง เลขาธิการนายกรัฐมนตรี เป็นผู้บังคับบัญชาของข้าราชการในสังกัดสำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรี รับผิดชอบในการปฏิบัติราชการขึ้นตรงต่อนายกรัฐมนตรี ตามพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๓๔ มาตรา ๑๓ มีอำนาจหน้าที่ในการเผยแพร่และประชาสัมพันธ์นโยบาย ยุทธศาสตร์ และผลงานของรัฐบาล เสนอความเห็นเพื่อการสั่งการของนายกรัฐมนตรี รองนายกรัฐมนตรี และรัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี ปฏิบัติการอื่นใดตามที่กฎหมายกำหนดให้ เป็นอำนาจหน้าที่ของสำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรี หรือตามที่นายกรัฐมนตรี หรือคณะรัฐมนตรี มอบหมาย จำเลยที่ ๑ ถึงที่ ๓ จึงเป็นผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง และเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐ ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๔ กักเป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา จำเลยที่ ๔ และที่ ๕ เป็นนิติบุคคลตามกฎหมาย และเป็นคู่สัญญา กับสำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรี ในฐานะผู้รับจ้างจัดโครงการ Roadshow จำเลยที่ ๖ เป็นกรรมการผู้จัดการจำเลยที่ ๕ เมื่อวันที่ ๒๓ สิงหาคม ๒๕๕๔ คณะรัฐมนตรีแถลง นโยบายต่อรัฐสภา ข้อ ๓.๔ นโยบายโครงสร้างพื้นฐาน การพัฒนาระบบรางเพื่อขนส่งมวลชน และการบริหารจัดการระบบขนส่งสินค้าและบริการ โดยกล่าวถึงการพัฒนากระบวนรถไฟทางคู่เชื่อมชานเมือง และหัวเมืองหลักในเส้นทางสำคัญ พัฒนารถไฟความเร็วสูงจากกรุงเทพมหานครไปยังภูมิภาค ตามเอกสารหมายเลข จ.๑๖ วันที่ ๗ สิงหาคม ๒๕๕๕ คณะรัฐมนตรีมีมติเห็นชอบและรับทราบผลการ

ประชุมคณะกรรมการยุทธศาสตร์เพื่อการฟื้นฟูและสร้างอนาคตประเทศ (กยอ.) ครั้งที่ ๕/๒๕๕๕ (กรณีเร่งด่วน ๔ ประเด็น) โดยมีประเด็นเกี่ยวกับการพัฒนาระบบโครงสร้างพื้นฐานด้านการขนส่ง รวมอยู่ด้วย วันที่ ๑๕ มกราคม ๒๕๕๖ คณะรัฐมนตรีมีมติรับทราบและเห็นชอบกรณีกระทรวงการคลัง กระทรวงคมนาคม สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ สำนักงานปรมาณ และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ได้ประชุมหารือร่วมกันเพื่อยกร่างพระราชบัญญัติให้อำนาจ กระทรวงการคลังกู้เงินเพื่อการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านคมนาคมขนส่งของประเทศ พ.ศ. ... เพื่อให้รัฐบาลสามารถจัดหาแหล่งเงินทุนใช้ในการลงทุนด้านโครงสร้างพื้นฐานของประเทศให้มีความต่อเนื่อง และเชื่อมโยงอย่างเป็นระบบ วงเงินไม่เกิน ๒ ล้านล้านบาท วันที่ ๒๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๖ คณะรัฐมนตรี มีมติเห็นชอบยุทธศาสตร์การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านคมนาคมขนส่งของประเทศ เพื่อเป็นข้อมูล ประกอบการจัดทำร่างพระราชบัญญัติดังกล่าว และเห็นชอบให้กระทรวงคมนาคมจัดนิทรรศการ เรื่องการลงทุนพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านคมนาคมขนส่งของประเทศเพื่อสร้างความรู้ความเข้าใจแก่ ประชาชน ตามเอกสารหมาย จ.๑๘ และ จ.๑๙ กระทรวงคมนาคมจัดทำโครงการนิทรรศการ “Thailand ๒๐๒๐ ก้าวใหม่ เชื่อมไทยสู่โลก” นิทรรศการของประชาชน และโครงการจ้างสัมมนาเพื่อ รับฟังความคิดเห็นของประชาชน เรื่องการลงทุนพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านคมนาคมขนส่งของ ประเทศ ระหว่างวันที่ ๘ ถึง ๑๒ มีนาคม ๒๕๕๖ ที่ศูนย์ราชการเฉลิมพระเกียรติ เขตหลักสี่ กรุงเทพมหานคร วงเงินงบประมาณ ๔๑,๙๖๐,๓๘๑ บาท ซึ่งจัดจ้างโดยวิธีพิเศษ มีจำเลยที่ ๑ เป็น ประธานเปิดงาน และจำเลยที่ ๒ ซึ่งดำรงตำแหน่งรัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรีมาร่วมงานด้วย หลังจากนั้นกระทรวงคมนาคมดำเนินโครงการประชาสัมพันธ์และสำรวจความคิดเห็นของประชาชนต่อ แผนลงทุนพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานระบบคมนาคมขนส่ง พ.ศ. ๒๕๕๖ ถึง ๒๕๖๓ ระหว่างวันที่ ๑๙ ถึง ๒๑ เมษายน ๒๕๕๖ ที่จังหวัดหนองคาย ระหว่างวันที่ ๖ ถึง ๙ มิถุนายน ๒๕๕๖ ที่จังหวัด

นครราชสีมา และระหว่างวันที่ ๑๙ ถึง ๒๑ มิถุนายน ๒๕๕๖ ที่จังหวัดพิษณุโลก วงเงินงบประมาณ ๑๐,๓๗๑,๒๐๐ บาท ตามเอกสารหมาย จ.๒๑ และ จ.๒๒ วันที่ ๑๙ มีนาคม ๒๕๕๖ คณะรัฐมนตรี เสนอร่างพระราชบัญญัติให้อำนาจกระทรวงการคลังกู้เงินเพื่อการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านคมนาคมขนส่งของประเทศ พ.ศ. ... ต่อสภาผู้แทนราษฎร ตามเอกสารหมาย จ.๒๓ และ จ.๒๔ วันที่ ๒๘ ถึง ๒๙ มีนาคม ๒๕๕๖ สภาผู้แทนราษฎรได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าว วาระที่ ๑ (ขั้นรับหลักการ) มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจากพรรคฝ่ายค้านหลายรายอภิปรายทักท้วง ตามเอกสารหมาย จ.๒๕ และ จ.๒๖ คณะกรรมการปฏิรูปกฎหมายมีหนังสือ ที่ คปก.๐๑/๗๒๑ ลงวันที่ ๒ กรกฎาคม ๒๕๕๖ ถึงจำเลยที่ ๑ เสนอแนะว่าร่างพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าวเป็นการตราพระราชบัญญัติ นอกเหนือจากวิธีการที่กำหนดไว้ตามรัฐธรรมนูญ จึงอาจขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ รวมทั้งประเด็น ข้อเสนอในด้านผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมและด้านอื่นตามเอกสารหมาย จ.๒๘ จำเลยที่ ๑ มอบหมายให้ สำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรีจัดทำโครงการจัดนิทรรศการ การสัมมนา และการโฆษณา ประชาสัมพันธ์เผยแพร่ข้อมูลเกี่ยวกับโครงการลงทุนพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานระบบคมนาคมขนส่งของ ประเทศให้แก่สาธารณชนทราบ ภายใต้ชื่อ “โครงการ Roadshow สร้างอนาคตประเทศไทย Thailand ๒๐๒๐” (โครงการ Roadshow) ซึ่งมีจำเลยที่ ๓ ในฐานะเลขาธิการนายกรัฐมนตรี เป็นผู้รับผิดชอบโครงการ กำหนดวัตถุประสงค์เพื่อสร้างความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับโครงการลงทุน พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานระบบคมนาคมของประเทศซึ่งจะเกิดขึ้นต่อไป ต่อมาประมาณปลายเดือน สิงหาคม ๒๕๕๖ จำเลยที่ ๓ เป็นประธานประชุมเตรียมการอย่างไม่เป็นทางการร่วมกับหน่วยงาน ราชการที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ กระทรวงคมนาคม และกระทรวงมหาดไทย ที่ทำเนียบรัฐบาล เพื่อปรึกษาหารือแนวทางและวางกรอบในการดำเนิน โครงการ Roadshow ได้ข้อสรุปว่าเป็นการเกินขีดความสามารถของสำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรี

จึงพิจารณาสรรหาให้เอกชนเข้ามาดำเนินการ จำเลยที่ ๑ มีคำสั่งสำนักนายกรัฐมนตรี ที่ ๒๔๒/๒๕๕๖ ลงวันที่ ๓ กันยายน ๒๕๕๖ แต่งตั้งคณะกรรมการบูรณาการการประชาสัมพันธ์โครงการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเพื่อสร้างอนาคตประเทศ มีจำเลยที่ ๓ เป็นประธานกรรมการ ให้มีอำนาจหน้าที่ กำหนดรูปแบบและแผนการประชาสัมพันธ์โครงการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเพื่อสร้างอนาคตประเทศ เผยแพร่ประชาสัมพันธ์ และสร้างความเข้าใจแก่ประชาชน ตามเอกสารหมายเลข จ.๓๓ โครงการ Roadshow ไม่อยู่ในแผนงานหรือโครงการงบประมาณปี ๒๕๕๖ และสำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรี ไม่ได้ตั้งงบประมาณเพื่อการดังกล่าว จำเลยที่ ๓ จึงลงนามในหนังสือสำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรี ด่วนที่สุด ที่ นร ๐๔๐๑.๓/๑๒๒๖๙ ลงวันที่ ๑๖ กันยายน ๒๕๕๖ ขอความเห็นสำนักงบประมาณเพื่อประกอบการพิจารณากรณีของบกลาง ต่อมาสำนักงบประมาณมีหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ นร ๐๗๐๕/๒๓๙๕๗ ลงวันที่ ๑๗ กันยายน ๒๕๕๖ แจ้งความเห็นมายังจำเลยที่ ๓ ว่าเห็นสมควรที่ จำเลยที่ ๑ จะอนุมัติหลักการให้สำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรีเบิกจ่ายงบประมาณรายจ่ายประจำปี งบประมาณ ๒๕๕๖ บกลาง รายการเงินสำรองจ่ายเพื่อกรณีฉุกเฉินหรือจำเป็น วงเงิน ๔๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท ตามเอกสารหมายเลข จ.๓๖ จำเลยที่ ๓ ลงนามในบันทึกข้อความ สำนักบริหารกลาง ด่วนที่สุด สบก. (กผง.) ๘๓๐/๒๕๕๖ ลงวันที่ ๑๘ กันยายน ๒๕๕๖ เสนอจำเลยที่ ๑ โดยผ่านจำเลยที่ ๒ เพื่อขออนุมัติใช้เงินงบกลางดังกล่าว โดยระบุแผนการจัดโครงการ Roadshow สร้างอนาคตประเทศไทย Thailand ๒๐๒๐ ในพื้นที่จังหวัดขนาดใหญ่ ๑๒ จังหวัด ระหว่างเดือนกันยายน ๒๕๕๖ ถึง พฤศจิกายน ๒๕๕๗ ระยะแรกนำร่อง ๒ จังหวัด ได้แก่ จังหวัดหนองคาย และจังหวัดนครราชสีมา จำเลยที่ ๒ ลงนามผ่านเรื่องเสนอไปยังจำเลยที่ ๑ เมื่อวันที่ ๒๐ กันยายน ๒๕๕๖ ตามเอกสารหมายเลข จ.๓๗ วันที่ ๑๙ ถึง ๒๐ กันยายน ๒๕๕๖ สภาผู้แทนราษฎรพิจารณาเห็นชอบร่างพระราชบัญญัติให้อำนาจกระทรวงการคลังกู้เงินเพื่อการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านคมนาคมขนส่งของประเทศ พ.ศ. ...

วาระที่ ๒ (ขั้นแปรรูป) และวาระที่ ๓ (ขั้นลงมติ) ตามเอกสารหมายเลข จ.๓๘ และ จ.๓๙ จำเลยที่ ๔ โดยนายฐากร บุนปาน มีหนังสือที่ ขณ.๑๐ถึง๐๕๕๕/๒๕๕๖ ลงวันที่ ๒๓ กันยายน ๒๕๕๖ ถึง ปลัดกระทรวงมหาดไทย ขอความอนุเคราะห์ประสานงานให้แต่ละจังหวัดอำนวยความสะดวกในเรื่องต่าง ๆ เช่น สถานที่จัดงาน ผู้เข้าร่วมงาน การรักษาความปลอดภัย ตลอดจนสาธารณูปโภคต่าง ๆ โดยระบุว่าจำเลยที่ ๔ และที่ ๕ ได้รับมอบหมายจากสำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรีให้จัดนิทรรศการเสวนา โดยใช้ชื่องานว่า “สร้างอนาคตไทย ๒๐๒๐” ใน ๑๒ จังหวัดทั่วประเทศ ตามเอกสารหมายเลข จ.๔๐ นางนันทิกาญจน์ สวัสดิ์ภักดี ผู้อำนวยการสำนักโฆษก สำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรี จัดทำบันทึกข้อความลงวันที่ ๒๔ กันยายน ๒๕๕๖ ตั้งเรื่องขออนุมัติหลักการโครงการ Roadshow ระบุว่า นายกรัฐมนตรีได้มอบหมายให้สำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรีพิจารณาดำเนินการ จำเลยที่ ๓ ลงนามอนุมัติหลักการ โดยเบิกจ่ายจากเงินงบกลาง สำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรี ตามเอกสารหมายเลข จ.๔๑ วันที่ ๒๕ กันยายน ๒๕๕๖ จำเลยที่ ๑ อนุมัติเบิกงบกลางรายการเงินสำรองจ่ายเพื่อกรณีฉุกเฉินหรือจำเป็น วงเงิน ๔๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท และมอบหมายให้สำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรีดำเนินการจัดนิทรรศการโครงการ Roadshow วันที่ ๒๖ กันยายน ๒๕๕๖ จำเลยที่ ๑ เป็นประธานแถลงข่าวโครงการ Roadshow สร้างอนาคตไทย ๒๐๒๐ ที่จะจัดขึ้น ๑๒ จังหวัด ทั่วประเทศ ณ ตึกสันติไมตรี หลังนอก ทำเนียบรัฐบาล ตามเอกสารหมายเลข จ.๔๕ วันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๕๖ สำนักงบประมาณมีหนังสือแจ้งอนุมัติให้สำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรีเบิกจ่ายงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๖ งบกลาง รายการเงินสำรองจ่ายเพื่อกรณีฉุกเฉินหรือจำเป็น จำนวน ๔๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท ตามเอกสารหมายเลข จ.๔๖ จำเลยที่ ๓ ลงนามบันทึกข้อความ สำนักบริหารกลาง ลงวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๕๖ เสนอจำเลยที่ ๒ เพื่อขออนุมัติจัดโครงการ Roadshow ที่จังหวัดหนองคาย และจังหวัด นครราชสีมา ในวงเงินไม่เกิน ๔๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท ตามเอกสารหมายเลข จ.๔๘ วันเดียวกันจำเลยที่ ๓

ลงนามในบันทึกข้อความสำนักบริหารกลางที่ สบก. (กบพ.) ๒๗๘๔/๒๕๕๖ อนุมัติแต่งตั้งคณะกรรมการกำหนดราคากลาง โครงการ Roadshow ในส่วนพื้นที่จังหวัดหนองคายและจังหวัดนครราชสีมา ซึ่งคณะกรรมการกำหนดราคากลางมีบันทึกข้อความลงวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๖ เสนอขออนุมัติกำหนดราคากลาง ๒ จังหวัด จังหวัดละ ๒๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท รวมวงเงินไม่เกิน ๔๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท เสนอจำเลยที่ ๓ ตามเอกสารหมายเลข จ.๔๙ ต่อมาจำเลยที่ ๓ อนุมัติให้ดำเนินการจัดจ้างโดยวิธีพิเศษ ตามบันทึกข้อความสำนักบริหารกลาง ที่ สบก. (กบพ.) ๒๗๙๒/๒๕๕๖ ลงวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๖ ซึ่งระบุว่าเป็นงานที่ต้องกระทำโดยเร่งด่วนหากล่าช้าอาจจะเสียหายแก่ราชการ และจำเลยที่ ๓ แต่งตั้งคณะกรรมการจัดจ้างโดยวิธีพิเศษ และคณะกรรมการตรวจรับพัสดุ วงเงินงบประมาณ ๔๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท ตามเอกสารหมายเลข จ.๕๐ จำเลยที่ ๔ มีหนังสือขอเสนอราคาการประชาสัมพันธ์การจัดงาน “สร้างอนาคตประเทศไทย ๒๐๒๐” ลงวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๖ ตามเอกสารหมายเลข จ. ๕๑ คณะกรรมการจัดจ้างโดยวิธีพิเศษจัดทำบันทึกข้อความรายงานผลการพิจารณาเห็นควรจ้างจำเลยที่ ๔ เป็นผู้ดำเนินโครงการ ต่อมาจำเลยที่ ๓ ลงนามในบันทึกข้อความขออนุมัติจัดจ้างโครงการโดยวิธีพิเศษ เสนอจำเลยที่ ๒ เห็นสมควรอนุมัติให้จ้างจำเลยที่ ๔ เป็นผู้จัดโครงการ ซึ่งจำเลยที่ ๒ ลงนามอนุมัติตามบันทึกข้อความสำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรีที่ สบก. (กบพ.) ๒๗๙๓/๒๕๕๖ และบันทึกข้อความสำนักบริหารกลางที่ สบก. (กบพ.) ๒๗๙๔/๒๕๕๖ ตามเอกสารหมายเลข จ.๕๒ และ จ.๕๓ สำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรี โดยนายพงษ์ศักดิ์ลงนามในหนังสือสั่งจ้าง ที่ ๑/๒๕๕๗ ลงวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๖ จ้างจำเลยที่ ๔ ดำเนินโครงการใน ๒ จังหวัด เป็นเงิน ๔๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท ตามเอกสารหมายเลข จ.๕๔ วันที่ ๗ ถึง ๘ ตุลาคม ๒๕๕๖ วุฒิสภาประชุมเพื่อพิจารณาร่างพระราชบัญญัติให้อำนาจกระทรวงการคลังกู้เงินเพื่อการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านคมนาคมขนส่งของประเทศ พ.ศ. ... วาระที่ ๑ มีมติรับหลักการ ตามเอกสารหมายเลข จ.๑๕๒ วันที่ ๙ ตุลาคม ๒๕๕๖ นางนันทิกัญจน์เสนอ

บันทึกข้อความตั้งเรื่องขออนุมัติหลักการจัดโครงการ Roadshow จำนวน ๑๐ จังหวัด ในวงเงินไม่เกิน ๒๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท ซึ่งจำเลยที่ ๓ ลงนามอนุมัติ โดยเบิกจ่ายจากเงินงบประมาณผลผลิตการบริหารจัดการของรัฐบาล งบรายจ่ายอื่น ค่าใช้จ่ายในการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ของรัฐบาล ประจำปีงบประมาณ ๒๕๕๗ ตามเอกสารหมายเลข จ.๕๖ วันที่ ๑๑ ตุลาคม ๒๕๕๖ นายพงษ์ศักดิ์มีบันทึกขอความเห็นควรอนุมัติหลักการจัดโครงการ Roadshow โดยจัดจ้างเอกชนดำเนินการโครงการตามที่สำนักโฆษกเสนอ จำเลยที่ ๓ ลงนามรับทราบ ตามเอกสารหมายเลข จ.๕๗ แล้วจำเลยที่ ๓ มีบันทึกข้อความเสนอจำเลยที่ ๒ ระบุว่า เสนอขออนุมัติหลักการจัดโครงการ โดยตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการพัสดุ พ.ศ. ๒๕๓๕ ข้อ ๘ และข้อ ๖๖ กรณีวงเงินเกิน ๕๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท และอยู่ในอำนาจของรัฐมนตรีเจ้าสังกัดพิจารณาอนุมัติ จำเลยที่ ๒ ลงนามอนุมัติ ตามเอกสารหมายเลข จ. ๕๘ นายพงษ์ศักดิ์เสนอบันทึกข้อความ ด่วนที่สุด ที่ สบก. (กบพ.) ๒๙๒๔/๒๕๕๖ ลงวันที่ ๑๑ ตุลาคม ๒๕๕๖ ขออนุมัติจัดจ้างโครงการโดยวิธีพิเศษ และแต่งตั้งคณะกรรมการจัดจ้างโดยวิธีพิเศษ และคณะกรรมการตรวจรับพัสดุ โดยแยกการดำเนินงานเป็น ๒ กลุ่ม กลุ่มละ ๕ จังหวัด กลุ่มแรก จังหวัดชลบุรี ระหว่างวันที่ ๑๕ ถึง ๑๗ ตุลาคม ๒๕๕๖ จังหวัดฉะเชิงเทรา ระหว่างวันที่ ๑ ถึง ๓ พฤศจิกายน ๒๕๕๖ จังหวัดเพชรบุรี ระหว่างวันที่ ๘ ถึง ๑๐ พฤศจิกายน ๒๕๕๖ จังหวัดนครศรีธรรมราช ระหว่างวันที่ ๒๒ ถึง ๒๔ พฤศจิกายน ๒๕๕๖ จังหวัดสงขลา ระหว่างวันที่ ๒๙ พฤศจิกายน ถึง ๑ ธันวาคม ๒๕๕๖ กลุ่มสอง จังหวัดอุบลราชธานี ระหว่างวันที่ ๑๘ ถึง ๒๐ ตุลาคม ๒๕๕๖ จังหวัดขอนแก่น ระหว่างวันที่ ๒๕ ถึง ๒๗ พฤศจิกายน ๒๕๕๖ จังหวัดนครสวรรค์ ระหว่างวันที่ ๑ ถึง ๓ พฤศจิกายน ๒๕๕๖ จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ระหว่างวันที่ ๘ ถึง ๑๐ พฤศจิกายน ๒๕๕๖ จังหวัดเชียงใหม่ ระหว่างวันที่ ๑๕ ถึง ๑๗ พฤศจิกายน ๒๕๕๖ ซึ่งจำเลยที่ ๓ ลงนามอนุมัติ ตามเอกสารหมายเลข จ.๕๙ จำเลยที่ ๕ ยื่นเอกสารข้อเสนอด้านราคาและต่อรองราคารับจ้างโครงการใน

จังหวัดกลุ่มแรก ฉบับลงวันที่ ๑๑ ตุลาคม ๒๕๕๖ ลงนามโดยจำเลยที่ ๖ ตามเอกสารหมายเลข จ.๖๑ จำเลยที่ ๔ ยื่นเอกสารเสนอราคาและต่อรองราคารับจ้างโครงการในจังหวัดกลุ่มสอง ตามเอกสารหมายเลข จ.๖๐ คณะกรรมการจัดจ้างโดยวิธีพิเศษประชุมพิจารณาแล้วเห็นสมควรจ้างจำเลยที่ ๔ และที่ ๕ เป็นผู้ดำเนินการจัดโครงการดังกล่าวในวงเงินรายละเอียด ๑๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท เป็นเงิน ๒๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท เสนอจำเลยที่ ๓ ตามบันทึกข้อความสำนักบริหารกลางที่ สบก. (กบพ.) ๒๙๒๕/๒๕๕๖ ลงวันที่ ๑๑ ตุลาคม ๒๕๕๖ เอกสารหมายเลข จ.๖๒ จำเลยที่ ๓ ลงนามในบันทึกข้อความสำนักบริหารกลางที่ สบก.(กบพ.) ๒๙๒๖/๒๕๕๖ ลงวันที่ ๑๑ ตุลาคม ๒๕๕๖ เสนอจำเลยที่ ๒ เรื่องขออนุมัติการจ้างโดยวิธีพิเศษ ซึ่งจำเลยที่ ๒ ลงนามอนุมัติ ตามเอกสารหมายเลข จ.๖๓ วันที่ ๑๑ ตุลาคม ๒๕๕๖ สำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรี โดยนายพงษ์ศักดิ์ลงนามในหนังสือสั่งจ้าง ที่ จ.๑๗/๒๕๕๗ ลงวันที่ ๑๑ ตุลาคม ๒๕๕๖ จ้างจำเลยที่ ๔ ดำเนินโครงการในส่วนจังหวัดกลุ่มสอง เป็นเงิน ๑๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท และลงนามหนังสือสั่งจ้าง ที่ จ.๑๘/๒๕๕๗ ลงวันที่ ๑๑ ตุลาคม ๒๕๕๖ จ้างจำเลยที่ ๕ ดำเนินโครงการในส่วนจังหวัดกลุ่มแรก เป็นเงิน ๑๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท ตามเอกสารหมายเลข จ.๖๔ และ จ.๖๕ ต่อมาวันที่ ๑๕ ตุลาคม ๒๕๕๖ สำนักงบประมาณแจ้งใบจัดสรรเงินงบประมาณ วงเงิน ๒๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท ให้สำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรีพิจารณาดำเนินการ ตามเอกสารหมายเลข จ.๖๗ วันที่ ๑๘ ถึง ๑๙ พฤศจิกายน ๒๕๕๖ ที่ประชุมวุฒิสภาพิจารณาร่างพระราชบัญญัติให้อำนาจกระทรวงการคลังกู้เงินเพื่อการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านคมนาคมขนส่งของประเทศ พ.ศ. ... แล้วมีมติเห็นชอบ ตามเอกสารหมายเลข จ. ๑๕๔ วันที่ ๑๑ ธันวาคม ๒๕๕๖ ศาลรัฐธรรมนูญมีมติรับคำร้องที่มีผู้ยื่นเรื่องขอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยว่า ร่างพระราชบัญญัติให้อำนาจกระทรวงการคลังกู้เงินเพื่อการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านคมนาคมขนส่งของประเทศ พ.ศ. ... ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญหรือตราขึ้นโดยไม่ถูกต้องตามรัฐธรรมนูญหรือไม่ ตามเอกสารหมายเลข จ.๗๐ วันที่ ๑๒ ธันวาคม ๒๕๕๖

จำเลยที่ ๓ มีหนังสือด่วนที่สุด ที่ นร ๐๔๐๑.๕/๑๖๓๖๑ ลงวันที่ ๑๒ ธันวาคม ๒๕๕๖ ถึงปลัดกระทรวงการคลัง ขออนุมัติลงนามในสัญญาก่อนได้รับอนุมัติเงินประจำงวด วันที่ ๑๙ ธันวาคม ๒๕๕๖ นายพงษ์ภาณุ เศวตรุนทร์ รองปลัดกระทรวงการคลัง ในฐานะประธานกรรมการว่าด้วยการพัสดุมีหนังสือกรมบัญชีกลาง ด่วนที่สุด ที่ กค (กวพ) ๐๔๒๑.๓/๔๖๕๔๗ ลงวันที่ ๑๙ ธันวาคม ๒๕๕๖ ถึงจำเลยที่ ๓ แจ้งว่า สำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรีได้ลงนามในสัญญาสั่งจ้างก่อนได้รับอนุมัติเงินประจำงวด เป็นการไม่ปฏิบัติตามระเบียบฯ พ.ศ. ๒๕๓๕ อย่างไรก็ตาม เพื่อบรรเทาความเสียหายแก่ราชการจึงอนุมัติผ่อนผันการไม่ปฏิบัติตามระเบียบฯ ให้สำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรี เป็นกรณีเฉพาะราย ทั้งนี้ เนื่องจากกรณีนี้เป็นการก่อหนี้ผูกพันก่อนได้รับอนุมัติเงินประจำงวดที่ไม่เป็นไปตามพระราชบัญญัติวิธีการงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๐๒ มาตรา ๒๓ วรรคหนึ่ง เป็นอำนาจของคณะรัฐมนตรี สำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรีจึงต้องนำเสนอคณะรัฐมนตรีต่อไป ตามเอกสารหมายเลข ๗๒ ต่อมาจำเลยที่ ๓ ลงนามในบันทึกข้อความสำนักบริหารกลางที่ สบก. (กบพ.) ๓๔๖๖/๒๕๕๖ ลงวันที่ ๑๙ ธันวาคม ๒๕๕๖ เสนอจำเลยที่ ๒ ลงนามในหนังสือไปยังเลขาธิการคณะรัฐมนตรี เพื่อเสนอเรื่องต่อคณะรัฐมนตรีขออนุมัติลงนามในสัญญาก่อนได้รับอนุมัติเงินประจำงวดในวันที่ ๑๕ ตุลาคม ๒๕๕๖ ตามพระราชบัญญัติวิธีการงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๐๒ มาตรา ๒๓ วรรคสี่ จำเลยที่ ๒ ในฐานะรัฐมนตรีเจ้าสังกัดผู้มีอำนาจเสนอเรื่องต่อคณะรัฐมนตรี ตามพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการเสนอเรื่องและการประชุมคณะรัฐมนตรี พ.ศ. ๒๕๔๘ ลงนามในหนังสือถึงเลขาธิการคณะรัฐมนตรี เพื่อขอให้คณะรัฐมนตรีพิจารณาตามเอกสารหมายเลข ๗๓ ซึ่งต่อมากับคณะรัฐมนตรีมีมติเมื่อวันที่ ๗ มกราคม ๒๕๕๗ ตามเอกสารหมายเลข ๘๐ จำเลยที่ ๓ มีคำสั่งที่ ๒๕๖/๒๕๕๖ ลงวันที่ ๒๗ ธันวาคม ๒๕๕๖ แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริง ต่อมาวันที่ ๑๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๗ คณะกรรมการดังกล่าวรายงานผลการสอบสวนข้อเท็จจริงว่า การที่สำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรีลงนามในหนังสือสั่งจ้างที่

จ.๑๗/๒๕๕๗ และ จ.๑๘/๒๕๕๗ ลงวันที่ ๑๑ ตุลาคม ๒๕๕๖ ก่อนได้รับอนุมัติเงินประจำงวด เป็นการดำเนินการโครงการตามนโยบายรัฐบาลที่มีความจำเป็นเร่งด่วน โดยเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติเข้าใจว่าสามารถดำเนินการได้ เพราะทราบว่าพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ ๒๕๕๗ ประกาศใช้ในวันที่ ๑๑ ตุลาคม ๒๕๕๖ และเมื่อสำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรีทราบข้อเท็จจริงจากเจ้าหน้าที่สำนักงบประมาณ ก็เร่งดำเนินการให้เป็นไปตามกฎหมายที่เกี่ยวข้องแล้ว ต่อมาวันที่ ๒๐ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๗ นางเอมปรีดี วัชรางกูร รักษาราชการแทนผู้อำนวยการสำนักบริหารกลางเสนอรายงานการสอบสวนประกอบความเห็น ว่า เห็นควรยุติเรื่อง ซึ่งจำเลยที่ ๓ เห็นชอบด้วย ตามเอกสารหมายเลข จ.๗๖ คณะกรรมการตรวจรับพัสดุ มีบันทึกข้อความเรื่อง การตรวจรับการจัดโครงการ ลงวันที่ ๒๑ มกราคม ๒๕๕๗ (จังหวัดนครศรีธรรมราช จังหวัดชลบุรี จังหวัดเพชรบุรี จังหวัดฉะเชิงเทรา จังหวัดสงขลา) วันที่ ๒๓ มกราคม ๒๕๕๗ (จังหวัดหนองคายและนครราชสีมา) วันที่ ๒๔ มกราคม ๒๕๕๗ (จังหวัดเชียงใหม่ จังหวัดอุบลราชธานี จังหวัดพระนครศรีอยุธยา จังหวัดขอนแก่น จังหวัดนครสวรรค์) ตามเอกสารหมายเลข จ.๘๐ ถึง จ.๘๒ วันที่ ๑๓ มกราคม ๒๕๕๗ นางสาวประพิร์ อังกินันท์ รองผู้ว่าการตรวจเงินแผ่นดิน รักษาราชการแทนผู้ว่าการตรวจเงินแผ่นดิน มีหนังสือสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดิน ด่วนที่สุด ที่ ตผ.๐๐๑๙/๐๒๓๖ ลงวันที่ ๑๓ มกราคม ๒๕๕๗ ถึงจำเลยที่ ๓ ขอให้พิจารณาทบทวนการใช้เงินเพื่อจัดโครงการ วันที่ ๒๓ มกราคม ๒๕๕๗ จำเลยที่ ๓ มีหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ นร ๐๔๐๕ (ลน)/๐๑๖๕ ลงวันที่ ๒๓ มกราคม ๒๕๕๗ ถึงผู้ว่าการตรวจเงินแผ่นดินว่า การดำเนินการดังกล่าวเป็นไปตามนโยบายของรัฐบาล ตามเอกสารหมายเลข จ.๘๑ ต่อมา นางสาวประพิร์ มีหนังสือสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดิน ด่วนที่สุด ที่ ตผ ๐๐๑๙/๐๘๒๒ ลงวันที่ ๑๑ มีนาคม ๒๕๕๗ ถึงจำเลยที่ ๓ ขอให้ทบทวนการใช้จ่ายเงินในการดำเนินการโครงการ Roadshow ตามเอกสารหมายเลข จ.๘๒ วันที่ ๑๒ มีนาคม ๒๕๕๗ ศาลรัฐธรรมนูญมีคำวินิจฉัยที่ ๓ ถึง ๔/๒๕๕๗

ว่าร่างพระราชบัญญัติให้อำนาจกระทรวงการคลังกู้เงินเพื่อการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านคมนาคมขนส่งของประเทศ พ.ศ. ... ขัดต่อบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญ มีผลให้ร่างพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าวเป็นอันตกไป ตามเอกสารหมายเลข จ.๘๓ วันที่ ๑๗ มีนาคม ๒๕๕๗ จำเลยที่ ๓ มีหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ นร ๐๔๐๑.๖/๗๐๓ ลงวันที่ ๑๗ มีนาคม ๒๕๕๗ ถึงผู้ว่าการตรวจเงินแผ่นดินว่า โครงการได้มีการดำเนินการและผู้รับจ้างได้ปฏิบัติตามสัญญาเสร็จสิ้นแล้ว ไม่อาจบอกเลิกสัญญาได้ ใคร่ขอหารือว่าควรดำเนินการเกี่ยวกับการอนุมัติเบิกจ่ายเงินเพื่อให้เกิดความถูกต้องเป็นธรรมอย่างไร ตามเอกสารหมายเลข จ.๘๔ แผ่นที่ ๒๗๖๐ ถึง ๒๗๖๑ วันที่ ๒๑ และวันที่ ๒๖ มีนาคม ๒๕๕๗ จำเลยที่ ๔ และที่ ๕ ต่างมีหนังสือขอความเป็นธรรมในกรณีรับจ้างทำงานให้รัฐ ตามเอกสารหมายเลข จ.๘๗ วันที่ ๙ เมษายน ๒๕๕๗ จำเลยที่ ๓ มีหนังสือรายงานผลการดำเนินโครงการไปยังสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดิน ตามเอกสารหมายเลข จ.๘๔ แผ่นที่ ๒๗๖๒ ถึง ๒๗๖๗ วันที่ ๒๓ พฤษภาคม ๒๕๕๗ สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดิน มีหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ ตผ ๐๐๑๙/๒๐๑๒ ถึงเลขาธิการนายกรัฐมนตรี ว่าข้อเสนอแนะของสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินมีลักษณะเป็นข้อเสนอแนะ การตอบข้อหารือไม่อยู่ในอำนาจหน้าที่ของสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดิน ตามเอกสารหมายเลข จ.๘๕ วันที่ ๒๐ มิถุนายน ๒๕๕๗ สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดิน มีหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ ตผ ๐๐๑๙/๒๕๑๑ ถึงหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ขอส่งเรื่องมาเพื่อประกอบการพิจารณา ตามเอกสารหมายเลข จ.๘๖ วันที่ ๒๔ และวันที่ ๒๘ กรกฎาคม ๒๕๕๗ จำเลยที่ ๔ และที่ ๕ ต่างมีหนังสือร้องเรียนไปยังหัวหน้าคณะรักษาความสงบเรียบร้อยแห่งชาติ กรณียังไม่ได้รับเงินค่าจ้างตามสัญญา ตามเอกสารหมายเลข จ.๘๘ วันที่ ๓ มีนาคม ๒๕๕๘ พลเอกวิลาศ อรุณศรี เลขาธิการนายกรัฐมนตรี มีคำสั่งสำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรี ที่ ๓๒/๒๕๕๘ แต่งตั้งคณะกรรมการตรวจสอบขั้นตอนการดำเนินโครงการ Roadshow สร้างอนาคตไทย ๒๐๒๐ ตามเอกสารหมายเลข จ.๑๐๑ ต่อมาวันที่ ๑๓ มีนาคม ๒๕๕๘ คณะกรรมการดังกล่าวรายงานผลการ

ตรวจสอบว่า ขั้นตอนการดำเนินโครงการเป็นไปตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการพัสดุ พ.ศ. ๒๕๓๕ ตามเอกสารหมาย จ.๑๐๓ วันที่ ๑๘ มีนาคม ๒๕๕๘ พลเอกอนันตพร กาญจนรัตน์ ประธานกรรมการติดตามและตรวจสอบการใช้จ่ายงบประมาณภาครัฐ มีหนังสือ ที่ คสช (คตร)/๔๓๙ ถึงจำเลยที่ ๓ แจ้งว่า หากสำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรีพิจารณาแล้วเห็นว่าการดำเนินการเป็นไปตามกฎระเบียบก็สามารถพิจารณาชำระค่าจ้างให้กับผู้รับจ้างได้ ตามเอกสารหมาย จ.๑๐๔ วันที่ ๒๓ มีนาคม ๒๕๕๘ นางเอมปรีดี ผู้อำนวยการสำนักบริหารกลาง เสนอความเห็นแนบไปกับบันทึกข้อความสำนักบริหารกลาง กลุ่มบริหารงานพัสดุ ส่วนที่ ๓๓๖/๒๕๕๘ ขออนุมัติเบิกจ่ายเงินในการจัดจ้างโครงการ Roadshow ตามเอกสารหมาย จ.๑๐๖ พลเอกวิลาศ ให้ความเห็นขออนุมัติให้เบิกจ่ายเงินค่าจ้าง จำนวน ๒๓๙,๗๐๐,๐๐๐ บาท แก่จำเลยที่ ๔ และที่ ๕ ต่อมาวันที่ ๒๕ มีนาคม ๒๕๕๘ มีการเบิกจ่ายเงินให้แก่จำเลยที่ ๔ วันที่ ๒๖ มีนาคม ๒๕๕๘ มีการเบิกจ่ายเงินให้แก่จำเลยที่ ๕ ตามเอกสารหมาย จ.๑๐๗ โจทก์ได้สวนข้อเท็จจริงและรวบรวมพยานหลักฐานทั้งปวง และแจ้งข้อกล่าวหาแก่จำเลยทั้งหมดกับพวกแล้ว ตามเอกสารหมาย จ.๑, จ.๑๑๓ ถึง จ.๑๒๑, จ.๑๒๓ ถึง จ.๑๒๕, จ.๑๒๗ และ จ.๑๒๙ ถึง จ.๑๓๐ ต่อมาโจทก์มีมติว่าการกระทำของจำเลยทั้งหมดและนายฐากรมีมูลเป็นความผิดอาญาตามฟ้อง จึงส่งรายงาน ส่วนวนการได้สวน เอกสารพยานหลักฐาน และความเห็นไปยังอัยการสูงสุด อัยการสูงสุดเห็นว่ารายงาน เอกสารและความเห็นที่โจทก์ส่งให้ยังมีข้อไม่สมบูรณ์เพียงพอที่จะดำเนินคดีได้ ตามเอกสารหมาย จ.๒๐๘ และมีการตั้งคณะกรรมการร่วมระหว่างผู้แทนโจทก์และผู้แทนอัยการสูงสุด แต่ไม่อาจหาข้อยุติได้ตามเอกสารหมาย จ.๒๐๙ ถึง จ.๒๑๑ โจทก์จึงฟ้องจำเลยทั้งหมดเป็นคดีนี้

ก่อนอื่นเห็นสมควรวินิจฉัยในเบื้องต้นเสียก่อนว่า คดียังมีประเด็นให้ต้องวินิจฉัยตามข้อต่อสู้ของจำเลยที่ ๑ และที่ ๒ ว่า ฟ้องโจทก์ไม่ครบองค์ประกอบความผิดและเป็นฟ้องที่เคลือบคลุม

หรือไม่ เห็นว่า ภายใต้บทบัญญัติมาตรา ๒๖ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง พ.ศ. ๒๕๖๐ กำหนดให้ฟ้องต้องทำเป็นหนังสือและมีข้อความตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๑๕๘ แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา กล่าวคือ ต้องมีข้อความที่เป็นกรกล่าวหาเกี่ยวกับการทุจริตต่อหน้าที่ หรือจงใจปฏิบัติหน้าที่ หรือใช้อำนาจขัดต่อบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญหรือกฎหมาย และระบุพฤติการณ์ที่กล่าวหาว่ากระทำความผิด ซึ่งเป็นหน้าที่ของศาลที่จะต้องตรวจคำฟ้องว่าชอบด้วยหรือไม่ ก่อนที่จะมีคำสั่งประทับรับฟ้อง ในกรณีที่ศาลเห็นว่าฟ้องไม่ถูกต้อง ก็มีอำนาจสั่งให้โจทก์แก้ไขคำฟ้องให้ถูกต้องได้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในชั้นตรวจคำฟ้องคดีนี้ องค์คณะผู้พิพากษาก็ได้มีคำสั่งให้โจทก์แก้ไขคำฟ้องในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการกระทำความผิดตามประมวลกฎหมายอาญามาตรา ๑๕๗ เพราะพิจารณาแล้วเห็นว่ามิได้มีข้อบกพร่อง อันจะทำให้จำเลยที่ ๑ และที่ ๒ ไม่สามารถเข้าใจและต่อสู้คดีตามฟ้องโจทก์ได้ ซึ่งองค์คณะผู้พิพากษาได้วินิจฉัยปัญหานี้ไว้แล้ว รายละเอียดตามรายงานกระบวนการพิจารณาฉบับลงวันที่ ๙ มีนาคม ๒๕๖๕ ยิ่งไปกว่านี้ จำเลยที่ ๑ และที่ ๒ ก็ได้ให้การต่อสู้คดีไว้อย่างชัดเจนทั้งในปัญหาข้อเท็จจริงและปัญหาข้อกฎหมาย อันแสดงถึงความเข้าใจในเนื้อหาคำฟ้องของโจทก์โดยตลอดเป็นอย่างดีแล้ว ดังนั้น คดีย่อมไม่มีประเด็นฟ้องขาดองค์ประกอบความผิดและฟ้องเคลือบคลุมให้ต้องวินิจฉัยอีก

ปัญหาต้องวินิจฉัยประการแรกว่า การไต่สวนของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ชอบด้วยกฎหมายหรือไม่ ซึ่งในข้อนี้จำเลยที่ ๑ และที่ ๒ อ้างว่าการไต่สวนของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ไม่ชอบด้วยระเบียบคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการไต่สวนข้อเท็จจริงของพนักงานไต่สวน พ.ศ. ๒๕๕๐ ข้อ ๒๑ วรรคท้าย เพราะคดีนี้จำเลยที่ ๑ ทราบข้อกล่าวหาเมื่อวันที่ ๖ พฤศจิกายน ๒๕๖๒ ตามบันทึกการแจ้งข้อกล่าวหาจำเลยที่ ๑ ส่งคืนตามหนังสือลงวันที่ ๑๒ พฤศจิกายน ๒๕๖๒ เอกสารหมาย จ.๑๒๓ แฟ้มที่ ๑๐ หน้า ๓๐๐๕ ถึง ๓๐๒๗

และจำเลยที่ ๒ ทราบข้อกล่าวหาเมื่อวันที่ ๒๒ ตุลาคม ๒๕๖๒ ตามบันทึกการแจ้งข้อกล่าวหา จำเลยที่ ๒ เอกสารหมาย จ.๑๒๔ แฟ้มที่ ๑๐ หน้า ๓๐๒๘ ถึง ๓๐๔๖ ซึ่งขณะนั้นพระราชบัญญัติ ประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ และระเบียบ คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติว่าด้วยการตรวจสอบและไต่สวน พ.ศ. ๒๕๖๑ ซึ่งออกตามความแห่งพระราชบัญญัติดังกล่าวได้ใช้บังคับแล้ว โดยมีสาระสำคัญกำหนดว่า ในกรณีที่ ผู้ถูกกล่าวหาขอให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. หรือพนักงานไต่สวนเรียกบุคคลหรือเรียกเอกสารจากบุคคล ใด ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. หรือพนักงานไต่สวนดำเนินการตามที่ร้องขอ แต่ผู้ถูกกล่าวหาต้องร้องขอ ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งข้อกล่าวหา ทั้งนี้ เว้นแต่คณะกรรมการ ป.ป.ช. คณะกรรมการ ไต่สวน หรือกรรมการที่กำกับดูแลเห็นว่าผู้ถูกกล่าวหาจงใจประวิงเวลา หรือใช้สิทธิโดยไม่สุจริต หรือ บุคคลหรือเอกสารที่ขอให้เรียกนั้นไม่มีผลต่อการวินิจฉัยของคณะกรรมการ ป.ป.ช. แต่ต้องบันทึกเหตุ นั้นไว้ในสำนวนการไต่สวนหรือรายงานการไต่สวนเบื้องต้นด้วย เมื่อข้อเท็จจริงปรากฏว่าจำเลยที่ ๑ มีหนังสือชี้แจงข้อเท็จจริงและอ้างพยานบุคคลที่จะให้คณะกรรมการไต่สวนทำการไต่สวน เมื่อวันที่ ๓ ธันวาคม ๒๕๖๒ ตามเอกสารหมาย จ.๑๓๒ แฟ้มที่ ๑๑ หน้า ๓๓๕๑ ถึง ๓๔๔๓ ส่วนจำเลยที่ ๒ มีหนังสือชี้แจงข้อเท็จจริงและอ้างพยานบุคคลที่จะให้คณะกรรมการไต่สวนไต่สวน เมื่อวันที่ ๓ มกราคม ๒๕๖๓ ตามเอกสารหมาย จ.๑๓๓ แฟ้มที่ ๑๑ หน้า ๓๘๕๗ ถึง ๓๘๙๗ เกินกว่าสามสิบวันนับ แต่วันที่ได้รับแจ้งข้อกล่าวหา คณะกรรมการไต่สวนย่อมมีอำนาจที่จะไม่ไต่สวนพยานของจำเลยที่ ๑ และที่ ๒ โดยยึดตามกฎหมายและระเบียบดังกล่าวได้ ทั้งข้อเท็จจริงยังปรากฏต่อมาด้วยว่า เมื่อจำเลยที่ ๑ และที่ ๒ ร้องขอความเป็นธรรมต่ออัยการสูงสุดเพื่อให้ไต่สวนพยานบุคคลของ จำเลยที่ ๑ และที่ ๒ ที่ประชุมคณะกรรมการร่วมผู้แทนอัยการสูงสุดและผู้แทนคณะกรรมการ ป.ป.ช. โดยคณะกรรมการร่วมผู้แทนคณะกรรมการ ป.ป.ช. มีความเห็นว่าข้อเท็จจริงและพยานหลักฐานในคดี

สมบูรณเพียงพอที่จะฟ้องคดีได้เนื่องจากศาลรัฐธรรมนูญได้วินิจฉัยแล้วว่า ร่างพระราชบัญญัติให้อำนาจกระทรวงการคลังกู้เงินเพื่อการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านคมนาคมขนส่งของประเทศ พ.ศ. ... ไม่มีความจำเป็นเร่งด่วน ส่วนขั้นตอนการเบิกจ่ายเงินเป็นเหตุที่เกิดขึ้นในภายหลังกระบวนการจัดซื้อจัดจ้างซึ่งมิได้เกี่ยวข้องกับกระบวนการอนุมัติจัดซื้อจัดจ้างหรือการใช้ดุลพินิจในการจัดซื้อจัดจ้างโดยวิธีพิเศษโดยมิชอบ ดังนั้น ที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้ชี้มูลความผิดเพราะคดีมีความสมบูรณเพียงพอ ย่อมแสดงถึงการใช้ดุลพินิจพิจารณาพยานหลักฐานที่ได้จากการไต่สวนพยานของจำเลยที่ ๑ และที่ ๒ แล้ว การไต่สวนของคณะกรรมการ ป.ป.ช. จึงชอบด้วยกฎหมายและมีอาจถือได้ว่าเป็นการกลั่นแกล้งจำเลยที่ ๑ และที่ ๒

ปัญหาต้องวินิจฉัยประการต่อไปว่า ศาลต้องยึดรายงานและสำนวนการไต่สวนของคณะกรรมการ ป.ป.ช. เป็นหลักในการพิจารณาคดีนี้ หรือไม่ เห็นว่า พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง พ.ศ. ๒๕๖๐ มาตรา ๖ กำหนดให้นำสำนวนการไต่สวนของคณะกรรมการ ป.ป.ช. เป็นหลักในการพิจารณา และเพื่อประโยชน์แห่งความยุติธรรมให้ศาลมีอำนาจไต่สวนหาข้อเท็จจริงและพยานหลักฐานเพิ่มเติมได้ ตามบทบัญญัติดังกล่าวจึงมีความหมายเพียงว่า ในการพิจารณาของศาลให้ถือเอาข้อกล่าวหา ข้อเท็จจริง และพยานหลักฐานต่าง ๆ ที่ได้จากการไต่สวน ตลอดจนสรุปสำนวนพร้อมทั้งความเห็นตามอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการ ป.ป.ช. เป็นกรอบแนวทาง แต่ก็หาได้เป็นการจำกัดอำนาจของศาลถึงกับจะต้องยึดสำนวนการไต่สวนของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ว่าข้อเท็จจริงต่าง ๆ เป็นไปดังที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. สรุป และจำเลยกระทำความผิดตามที่ถูกลกล่าวหาตามมติของคณะกรรมการ ป.ป.ช. แต่หากศาลยังมีอำนาจที่จะไต่สวนหาข้อเท็จจริงและพยานหลักฐานเพิ่มเติมในเรื่องที่จำเลยที่ ๑ ถูกกล่าวหา นอกเหนือไปจากที่ปรากฏในสำนวนการไต่สวนของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้ โดยเฉพาะอย่างการ

แสวงหาข้อเท็จจริงและพยานหลักฐานเพื่อที่จะนำมาพิสูจน์ถึงเจตนาในการกระทำความผิดในทางอาญา โดยค้นหาความจริงไม่ว่าจะเป็นคุณหรือเป็นโทษแก่ฝ่ายใดฝ่ายหนึ่ง แม้คำให้การของพยานบางปากในครั้งหลังจะมีพิรุณและขัดแย้งกันกับที่พยานให้การครั้งแรกในฐานะผู้ถูกกล่าวหาหรือไม่นั้น ก็ได้ทำให้สำนวนการไต่สวนของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ต้องเสียไป เนื่องจากจำเลยยังมีสิทธิที่จะนำพยานหลักฐานต่าง ๆ มาไต่สวนเพื่อหักล้างข้อเท็จจริงตามคำให้การของพยานเพื่อสนับสนุนข้อต่อสู้ของตนในชั้นศาลได้ และศาลยังจะต้องวินิจฉัยชี้ว่าหน้าพยานหลักฐานต่อไปอีกว่าจะรับฟังเป็นความจริงได้หรือไม่ เพียงใด โดยนัยศาลจึงยึดรายงานและสำนวนการไต่สวนของคณะกรรมการ ป.ป.ช. เป็นหลักในการพิจารณาได้

ปัญหาต้องวินิจฉัยประการต่อไปว่า จำเลยที่ ๑ ถึงที่ ๓ ร่วมกันอนุมัติให้ใช้งบกลาง ๔๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท มาดำเนินการโครงการ Roadshow สร้างอนาคตประเทศไทย Thailand ๒๐๒๐ ขอบด้วยกฎหมายหรือไม่ ข้อเท็จจริงปรากฏตามทางไต่สวนว่า จำเลยที่ ๑ มีคำสั่งสำนักนายกรัฐมนตรีที่ ๒๔๒/๒๕๕๖ ลงวันที่ ๓ กันยายน ๒๕๕๖ แต่งตั้งคณะกรรมการบูรณาการการประชาสัมพันธ์โครงการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเพื่อสร้างอนาคตประเทศไทย โดยให้สำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรีจัดทำโครงการจัดนิทรรศการ การสัมมนา และการโฆษณาประชาสัมพันธ์เผยแพร่ข้อมูลเกี่ยวกับโครงการลงทุนพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานระบบคมนาคมขนส่งของประเทศให้แก่สาธารณชนทราบ ภายใต้ชื่อ “โครงการ Roadshow สร้างอนาคตประเทศไทย Thailand ๒๐๒๐” ซึ่งมีจำเลยที่ ๓ ในฐานะเลขาธิการนายกรัฐมนตรี เป็นประธานกรรมการและผู้รับผิดชอบโครงการ รายละเอียดตามเอกสารหมายเลข จ.๓๓ ประกอบกับเมื่อวันที่ ๒๓ สิงหาคม ๒๕๕๔ คณะรัฐมนตรีได้แถลงนโยบายต่อรัฐสภา ข้อ ๓.๔ นโยบายโครงสร้างพื้นฐาน การพัฒนาระบบรางเพื่อขนส่งมวลชน และการบริหารจัดการระบบขนส่งสินค้าและบริการ โดยกล่าวถึงการพัฒนาระบบรถไฟทางคู่เชื่อมชานเมืองและหัวเมืองหลักใน

เส้นทางสำคัญ พัฒนาการไฟความเร็วสูงจากกรุงเทพมหานครไปยังภูมิภาค ตามเอกสารหมายเลข จ.๑๖ แล้วต่อมาคณะรัฐมนตรีมีมติเห็นชอบและรับทราบผลการประชุมคณะกรรมการยุทธศาสตร์เพื่อการฟื้นฟูและสร้างอนาคตประเทศ (กยอ.) ครั้งที่ ๕/๒๕๕๕ (กรณีเร่งด่วน ๔ ประเด็น) โดยมีประเด็นเกี่ยวกับการพัฒนาระบบโครงสร้างพื้นฐานด้านการขนส่งรวมอยู่ด้วย และต่อมาวันที่ ๑๕ มกราคม ๒๕๕๖ คณะรัฐมนตรียังมีมติรับทราบและเห็นชอบกรณีกระทรวงการคลัง กระทรวงคมนาคม สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ สำนักงบประมาณ และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ประชุมหารือร่วมกันเพื่อยกร่างพระราชบัญญัติให้อำนาจกระทรวงการคลังกู้เงินเพื่อการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านคมนาคมการขนส่งของประเทศ พ.ศ. ... เพื่อให้รัฐบาลสามารถจัดหาแหล่งเงินทุนมาใช้ดำเนินการโครงสร้างพื้นฐานของประเทศให้มีความต่อเนื่องและเชื่อมโยงอย่างเป็นระบบ วงเงินไม่เกิน ๒,๐๐๐,๐๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท วันที่ ๒๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๖ คณะรัฐมนตรีมีมติเห็นชอบยุทธศาสตร์ดังกล่าวเพื่อเป็นข้อมูลประกอบการจัดทำร่างพระราชบัญญัติตามที่กระทรวงคมนาคมเสนอ และเห็นชอบให้กระทรวงคมนาคมจัดนิทรรศการ เรื่อง การลงทุนพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านคมนาคมขนส่งของประเทศเพื่อสร้างความรู้ความเข้าใจแก่ประชาชน ตามเอกสารหมายเลข จ.๑๘ และ จ.๑๙ วันที่ ๑๙ มีนาคม ๒๕๕๖ คณะรัฐมนตรีเสนอร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวต่อสภาผู้แทนราษฎร ตามเอกสารหมายเลข จ.๒๓ และ จ.๒๔ วันที่ ๒๘ ถึง ๒๙ มีนาคม ๒๕๕๖ สภาผู้แทนราษฎรพิจารณาร่างพระราชบัญญัติดังกล่าว วาระที่ ๑ (ขั้นรับหลักการ) มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจากพรรคฝ่ายค้านหลายรายอภิปรายหักท้วง ตามเอกสารหมายเลข จ.๒๕ และ จ.๒๖ และวันที่ ๗ ถึงวันที่ ๘ ตุลาคม ๒๕๕๖ วุฒิสภาประชุมเพื่อพิจารณาร่างพระราชบัญญัติดังกล่าว วาระที่ ๑ โดยที่ประชุมมีมติให้รับหลักการ ตามเอกสารหมายเลข จ.๑๕๒ ดังนี้ เมื่อโครงการ Roadshow สร้างอนาคตประเทศไทย Thailand ๒๐๒๐ เป็นส่วนหนึ่งของนโยบาย ข้อ ๓.๔ ซึ่งคณะรัฐมนตรีมีหน้าที่ต้องจัดทำแผนการบริหารราชการแผ่นดิน

เพื่อกำหนดแนวทางการปฏิบัติราชการในแต่ละปีของการบริหารราชการแผ่นดิน พร้อมทั้งตรา
กฎหมายที่จำเป็นต่อการดำเนินการตามนโยบายและแผนการบริหารราชการแผ่นดิน ตามรัฐธรรมนูญ
แห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๑๗๖ วรรคหนึ่ง เช่นนี้ จึงต้องฟังว่าโครงการ
Roadshow เป็นโครงการแน่นอนที่รัฐบาลจักต้องทำตามนโยบายที่ได้แถลงไว้ มิเช่นนั้นก็อาจถูก
อภิปรายไม่ไว้วางใจจากพรรคฝ่ายค้านและกระทบต่อความเชื่อมั่นโดยรวมของรัฐบาลได้ ส่วนที่โจทก์
อ้างว่า ขณะที่สภาผู้แทนราษฎรได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติให้อำนาจกระทรวงการคลังกู้เงินเพื่อ
การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านคมนาคมขนส่งของประเทศ พ.ศ. ... วาระที่ ๑ (ขั้นรับหลักการ)
มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจากพรรคฝ่ายค้านหลายรายอภิปรายทักท้วง ร่างพระราชบัญญัติฉบับ
ดังกล่าวอาจขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ และจะส่งเรื่องให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณา ทั้งสำนักงาน
คณะกรรมการปฏิรูปกฎหมายเสนอแนะว่าร่างพระราชบัญญัติฉบับดังกล่าวอาจขัดหรือแย้งต่อ
รัฐธรรมนูญซึ่งมีผลให้ร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวตกไป ทำให้โครงการไม่มีความแน่นอนว่าจะเกิด
เป็นรูปธรรมได้ และต่อมาศาลรัฐธรรมนูญมีคำวินิจฉัยที่ ๓ - ๔ /๒๕๕๗ ว่า ร่างพระราชบัญญัติให้
อำนาจกระทรวงการคลังกู้เงินเพื่อการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านคมนาคมขนส่งของประเทศ พ.ศ. ...
ขัดต่อบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญ มีผลให้ร่างพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าวเป็นอันตกไป ตามเอกสารหมาย
จ.๘๓ แต่ตามคำวินิจฉัยก็มีได้มีประเด็นว่าโครงการ Roadshow ไม่มีความแน่นอนและจำเป็นเร่งด่วน
หรือไม่ ทั้งในขณะที่มีการพิจารณาขออนุมัติโครงการ Roadshow ทั้งสองครั้ง ตามเอกสารหมาย จ.๓๕
และ จ.๔๘ นั้น เป็นเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นก่อนการยื่นคำร้องขอให้ศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัย หรือแม้แต่ร่าง
พระราชบัญญัติให้อำนาจกระทรวงการคลังกู้เงินเพื่อการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านคมนาคมขนส่ง
ของประเทศ พ.ศ. ... จะตกไป ก็ไม่มีผลต่อการดำเนินการตามโครงการเพราะรัฐบาลยังสามารถระดม
จัดหางบประมาณจากแหล่งเงินทุนอื่นมาดำเนินการได้ ส่วนข้อที่โจทก์อ้างว่าวัตถุประสงค์และ

พื้นที่จัดโครงการ Roadshow บางส่วนซ้ำซ้อนกับโครงการ Thailand ๒๐๒๐ ก้าวใหม่ เชื่อมไทยสู่โลก ของกระทรวงคมนาคมซึ่งดำเนินการไปแล้วระหว่างวันที่ ๘ ถึง ๑๒ มีนาคม ๒๕๕๖ จำเลยที่ ๑ และ ที่ ๒ ซึ่งเข้าร่วมพิธีเปิดนิทรรศการในโครงการดังกล่าวย่อมต้องทราบข้อเท็จจริงนั้น เห็นว่า แม้พื้นที่ ดำเนินการจะทับซ้อนกัน ก็เป็นเพียงพื้นที่ ๒ จังหวัด คือ จังหวัดหนองคายและจังหวัดนครราชสีมา แต่ เมื่อโครงการ Roadshow มีวัตถุประสงค์ กิจกรรม และเป้าหมายที่กว้างขวางกว่าโครงการของ กระทรวงคมนาคมโดยมิได้มุ่งเน้นที่การคมนาคมขนส่งเพียงอย่างเดียว หากยังครอบคลุมถึงการ กระจายความเจริญ การสร้างเมืองใหม่ การวางผังเมือง การท่องเที่ยว การอุตสาหกรรมและอื่น ๆ ทั้ง นางสาวดุจดาว เจริญผล ผู้ตรวจราชการกระทรวงคมนาคม และนายชัชชาติ สิทธิพันธุ์ รัฐมนตรีว่าการ กระทรวงคมนาคมเบิกความสนับสนุนว่า เนื้องานและรูปแบบการจัดโครงการ Roadshow ในพื้นที่ สองจังหวัดดังกล่าวมีขนาดใหญ่กว่าและใช้งบประมาณมากกว่า ทำให้มีหน่วยงานอื่นเข้ามาเกี่ยวข้อง จำนวนมาก เพราะการทำโครงสร้างพื้นฐานมีผลกระทบต่อหลายภาคส่วน จึงฟังไม่ได้ว่าโครงการ ซ้ำซ้อนกัน ส่วนการกำหนดวันเวลาเริ่มดำเนินการโครงการ Roadshow นั้น นายกิตติรัตน์ ณ ระนอง รองนายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง นายชัชชาติ และจำเลยที่ ๓ เบิกความทำนอง เดียวกันว่า รัฐบาลประชุมคณะรัฐมนตรีเกี่ยวกับการดำเนินโครงการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานระบบ คมนาคมขนส่งเพื่อสร้างอนาคตของประเทศตามนโยบายที่แถลงไว้ต่อรัฐสภาตั้งแต่ช่วงต้นปี ๒๕๕๖ ก่อนที่จะมอบหมายให้สำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรีดำเนินโครงการ โดยมีตัวแทนจากหน่วยราชการ ต่างๆ รวมทั้งข้าราชการระดับบริหารและเจ้าหน้าที่อีกหลายหน่วยเข้าร่วมประชุมอย่างไม่เป็นทางการ หลายครั้ง ประกอบกับนายพงษ์ศักดิ์ ศิริวิรัช ผู้อำนวยการสำนักบริหารกลาง สำนักเลขาธิการ นายกรัฐมนตรี เบิกความว่าประมาณปลายเดือนสิงหาคม ๒๕๕๖ ถึงต้นเดือนกันยายน ๒๕๕๖ จำเลย ที่ ๓ สั่งการให้พยานดำเนินการจัดจ้างโครงการ Roadshow โดยมอบเอกสารรายละเอียดโครงการ

ตามที่ร่วมประชุมกับคณะทำงานและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องให้ด้วย ซึ่งตามเอกสารระบุวัน เวลา สถานที่ และกิจกรรมที่จะดำเนินการรวม ๑๒ จังหวัด ทั่วประเทศไว้เรียบร้อยแล้ว โดยไม่ปรากฏว่าจำเลยที่ ๑ ถึงที่ ๓ เข้าไปสั่งการให้มีการกำหนดวันและเวลาดังกล่าว อันอาจเชื่อมโยงส่อเป็นข้อพิรุธว่ามีการวางแผนเพื่อเป็นเหตุอ้างให้ใช้งบกลางโดยเร่งด่วน เช่นนี้ ย่อมแสดงว่าการกำหนดเวลาดำเนินโครงการ Roadshow เกิดขึ้นจากการพิจารณาร่วมกันของหน่วยงานหลายภาคส่วน สำนักเลขาธิการ นายกรัฐมนตรีเพียงแต่มีหน้าที่ดำเนินการโครงการตามกรอบวันเวลาที่กำหนดไว้ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง การเริ่มดำเนินโครงการในสองจังหวัดกลุ่มแรก ได้แก่ จังหวัดหนองคายและจังหวัดนครราชสีมา นั้น ถูกกำหนดให้จัดขึ้นระหว่างวันที่ ๔ ถึง ๖ ตุลาคม ๒๕๕๖ และระหว่างวันที่ ๑๑ ถึง ๑๓ ตุลาคม ๒๕๕๖ ตามลำดับ จึงถือว่าเป็นโครงการที่มีความจำเป็นและเร่งด่วนซึ่งต้องรีบดำเนินการ ซึ่งข้อนี้ นายพงษ์ศักดิ์ นางปนัดดา เลี้ยวรุ่งโรจน์ หัวหน้าฝ่ายพัสดุ สำนักบริหารกลาง สำนักเลขาธิการ นายกรัฐมนตรี และนายกรณินทร์ กาญจนมัย ช่วยปฏิบัติราชการรัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี เบิกความสอดคล้องกันว่า โครงการลงทุนโครงสร้างพื้นฐานด้านระบบคมนาคมขนส่งของประเทศบรรจุไว้ในงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๗ จำนวน ๕๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท เพื่อนำมาใช้เป็นงบประมาณในการดำเนินงานดังกล่าว แต่เนื่องจากร่างพระราชบัญญัติงบประมาณ รายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๗ ประกาศใช้ไม่ทันวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๖ จึงไม่อาจใช้ งบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๗ และไม่สามารถใช้หลักเกณฑ์การใช้งบประมาณ รายจ่ายประจำปีงบประมาณที่ล่วงมาแล้วไปพลางก่อนได้ ตามเอกสารหมาย จ. ๔๒ แผ่นที่ ๑๘๘๐ เพราะไม่เคยกำหนดแผนงานดังกล่าวไว้ในปีงบประมาณ ๒๕๕๖ จึงย่อมต้องด้วยกรณีที่สำนัก เลขาธิการนายกรัฐมนตรีมีเหตุที่จะต้องใช้จ่ายงบประมาณนอกเหนือจากที่ได้รับการจัดสรร หรือได้รับการ จัดสรรงบประมาณแล้วไม่เพียงพอ ตามมติคณะรัฐมนตรี วันที่ ๑๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๒ เรื่อง

แนวทางปฏิบัติกรณีขออนุมัติใช้เงินงบกลาง รายการเงินสำรองจ่ายเพื่อกรณีฉุกเฉินและจำเป็น ตามหนังสือสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ลับ ด่วนที่สุด ที่ นร ๐๕๐๖/ว ๔๓ ลงวันที่ ๒๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๒ ซึ่งกำหนดแนวทางปฏิบัติว่า “...กรณีที่ส่วนราชการหรือรัฐวิสาหกิจใดมีความจำเป็นต้องใช้จ่ายงบประมาณนอกเหนือจากที่ได้รับการจัดสรรหรือได้รับการจัดสรรงบประมาณแล้วไม่เพียงพอให้พิจารณาตรวจสอบและปรับแผนการใช้จ่ายงบประมาณที่ได้รับเป็นลำดับแรกก่อน หากไม่สามารถดำเนินการดังกล่าวได้และมีความจำเป็นเร่งด่วนต้องขอใช้เงินงบกลาง รายการเงินสำรองจ่ายเพื่อกรณีฉุกเฉินหรือจำเป็น ให้เสนอเรื่องต่อรัฐมนตรีเจ้าสังกัดพิจารณาก่อน เว้นแต่เป็นกรณีที่คณะรัฐมนตรีหรือนายกรัฐมนตรีได้อนุมัติในหลักการแล้ว โดยให้พิจารณาเฉพาะกรณีที่มีความจำเป็นและเร่งด่วนที่จะต้องรีบดำเนินการเพื่อมิให้เกิดความเสียหายแก่ทางราชการเท่านั้น หากเป็นกรณีที่มีความจำเป็นต้องใช้จ่ายจำนวนมากหรือไม่เร่งด่วนให้พิจารณาเสนอขอตั้งงบประมาณรายจ่ายประจำปีโดยเตรียมการล่วงหน้าแต่เนิ่น ๆ หรือเสนอขอแปรญัตติงบประมาณเพิ่มเติมในกรณีที่ไม่สามารถเสนอขอตั้งงบประมาณรายจ่ายประจำปีได้ทันเวลา ทั้งนี้ ในการนำเสนอคณะรัฐมนตรีให้ยืนยันผลการตรวจสอบดังกล่าวให้ชัดเจนในหนังสือเสนอเรื่องด้วย...” ดังนี้ เมื่อโครงการ Roadshow ถูกกำหนดกรอบระยะเวลาไว้จากการเข้าร่วมประชุมของหลายหน่วยงาน อีกทั้งไม่ปรากฏเจตนาพิเศษเพื่อให้มีการเบิกใช้งบกลางมาตั้งแต่แรกดังที่ได้วินิจฉัยไว้ข้างต้น หากแต่มีการดำเนินการและเสนอผ่านขึ้นมาตามลำดับชั้น จึงอยู่ในวิสัยที่จำเลยที่ ๑ จะเชื่อว่าสามารถอนุมัติได้ตามกรอบของมติคณะรัฐมนตรีดังกล่าว ส่วนการลงทุนพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานระบบคมนาคมขนส่งของประเทศจะบรรลุผลสำเร็จทำให้งบประมาณโครงการเกิดความสูญเปล่า หรือไม่บรรลุวัตถุประสงค์ที่วางแผนไว้หรือไม่นั้น ก็เป็นเรื่องความไม่แน่นอนในอนาคตที่มีอาจนำมารับฟังเป็นผลร้ายแก่จำเลยที่ ๑ ได้ ข้อเท็จจริงตามทางไต่สวนจึงฟังไม่ได้ว่าจำเลยที่ ๑ มีเจตนาพิเศษเพื่อให้เกิดความเสียหายแก่สำนักเลขาธิการ

นายกรัฐมนตรีและทางราชการ อันจะถือเป็นการปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่เพื่อให้เกิดความเสียหายแก่สำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรีและทางราชการ หรือโดยมีเจตนาทุจริตเพื่อแสวงหาประโยชน์ที่มิควรได้โดยชอบสำหรับจำเลยที่ ๔ และที่ ๕ ตามฟ้อง สำหรับจำเลยที่ ๒ ข้อเท็จจริงได้ความเพียงว่า ทำหน้าที่เป็นผู้พิจารณาผ่านเรื่องเสนอไปยังจำเลยที่ ๑ ตามลำดับชั้นโดยไม่ปรากฏว่า จำเลยที่ ๒ เข้าไปสั่งการหรือชี้แนะโดยมิชอบเพื่อให้จำเลยที่ ๑ ต้องอนุมัติให้ใช้งบกลางสำหรับการดำเนินโครงการ Roadshow อย่างไร จึงฟังไม่ได้ว่า จำเลยที่ ๒ ปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่เพื่อให้เกิดความเสียหายแก่สำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรีและทางราชการ หรือโดยมีเจตนาทุจริตเพื่อแสวงหาประโยชน์ที่มิควรได้โดยชอบสำหรับจำเลยที่ ๔ และที่ ๕ ตามฟ้อง สำหรับจำเลยที่ ๓ ในฐานะผู้รับผิดชอบโครงการ Roadshow ที่สั่งการให้นายพงษ์ศักดิ์จัดทำบันทึกเสนอขอใช้งบกลางมาให้ตนเองลงนามเพื่อเสนอตามเอกสารหมายเลข ๔๑ นั้น เป็นผลสืบเนื่องมาจากการที่ไม่สามารถใช้งบประมาณปกติได้ทันดังที่ได้วินิจฉัยไว้ข้างต้น โดยจำเลยที่ ๓ เพิ่งทราบจากนายพงษ์ศักดิ์ในภายหลังจากที่หน่วยงานที่เกี่ยวข้องได้ร่วมกันกำหนดเวลาดำเนินโครงการ Roadshow ไว้แล้วว่า กรณีดังกล่าวต้องขออนุมัติใช้งบกลาง ทั้งงบกลางที่ขออนุมัติใช้ยังมีวงเงินเท่าเดิม การเสนอขออนุมัติให้ใช้งบกลางจึงต้องถือว่าเป็นเรื่องปกติวิสัยที่จักต้องดำเนินการไปตามหน้าที่เพื่อให้โครงการ Roadshow สำเร็จลุล่วงไปได้ พยานหลักฐานตามทางไต่สวนยังไม่อาจบ่งชี้ได้ว่าจำเลยที่ ๓ กระทำโดยมีเจตนาพิเศษเพื่อให้เกิดความเสียหายแก่สำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรีและทางราชการหรือมีเจตนาทุจริตเพื่อแสวงหาประโยชน์ที่มิควรได้โดยชอบสำหรับจำเลยที่ ๔ และที่ ๕ ตามฟ้อง

ปัญหาต้องวินิจฉัยประการต่อไปว่า จำเลยที่ ๑ ถึงที่ ๓ ร่วมกันกำหนดตัวให้จำเลยที่ ๔ และที่ ๕ เป็นผู้รับจ้างจัดทำโครงการ Roadshow อันเป็นการกำหนดตัวบุคคลให้เป็นผู้รับจ้างล่วงหน้าโดยมุ่งหมายมิให้มีการแข่งขันราคาอย่างเป็นธรรม เพื่อเอื้อประโยชน์แก่จำเลยที่ ๔ และที่ ๕ หรือไม่

โจทก์มีนายสรายุทธ มหวลีรัตน์ กรรมการผู้จัดการบริษัทสยามสปอร์ต มีเดีย แมเนจเม้นท์ จำกัด นางสาวคัทริน สุวรรรัตน์ รองกรรมการผู้จัดการบริษัทดังกล่าว นางปนัดดา และนายพงษ์ศักดิ์ ผู้เข้าร่วมประชุม Presentation โครงการ Roadshow สร้างอนาคตประเทศไทย Thailand ๒๐๒๐ เป็นพยานเบิกความว่า ก่อนมีการดำเนินการจัดจ้างผู้ดำเนินการโครงการ Roadshow ตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการพัสดุ พ.ศ. ๒๕๓๕ มีการประชุม Presentation ซึ่งมีจำเลยที่ ๔ และที่ ๕ เป็นผู้นำเสนอ จำเลยที่ ๑ เป็นประธานในที่ประชุม และจำเลยที่ ๓ เข้าร่วมประชุมด้วย ในวันดังกล่าว จำเลยที่ ๑ ทักท้วงและเสนอแนะให้แก้ไขกิจกรรม Presentation จากนั้น ๒ ถึง ๓ วัน จำเลยที่ ๔ นำงานที่แก้ไขกลับมาเสนอ เช่นนี้ เมื่อการนำเสนองานดังกล่าวกระทำโดยเปิดเผยต่อหน่วยงานหลายภาคส่วนและยังมีผู้เข้าร่วมประชุมเป็นจำนวนมาก การแสดงออกของจำเลยที่ ๑ ต่อหน้าสาธารณชนในลักษณะสื่อสารให้ผู้เข้าร่วมประชุมทราบว่าการกำหนดตัวผู้รับจ้างไว้ล่วงหน้านั้น ย่อมเป็นเรื่องที่ไม่เหมาะสมและก็ไม่มีความจำเป็นอื่นใดที่จะต้องบ่งชี้ให้บุคคลภายนอกต้องรับรู้หากตนเองเป็นผู้อยู่เบื้องหลัง ประกอบกับการดำเนินการจัดจ้างโครงการ Roadshow ทั้งสองครั้ง มีการจัดจ้างโดยวิธีพิเศษ ซึ่งจำเลยที่ ๓ เป็นผู้แต่งตั้งคณะกรรมการกำหนดราคากลาง คณะกรรมการจัดจ้างโดยวิธีพิเศษ และคณะกรรมการตรวจการจ้าง ตามเอกสารหมายเลข จ.๔๙ และ จ.๕๐ โดยไม่ปรากฏว่าจำเลยที่ ๑ และที่ ๒ เข้าไปมีส่วนเกี่ยวข้องกับการจัดตั้งคณะกรรมการดังกล่าว ส่วนที่คณะกรรมการกำหนดราคากลาง นำข้อเสนอราคาของจำเลยที่ ๔ มาใช้ในการกำหนดราคากลางนั้น นางโคภิชฐ์ ทองคำชู กรรมการกำหนดราคากลาง เบิกความอธิบายว่า คณะกรรมการกำหนดราคากลางประชุมเพื่อกำหนดแนวทางการตามหลักเกณฑ์ของทางราชการและคู่มือแนวทางการเปิดเผยราคาค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับการจัดซื้อจัดจ้างราคากลางและการคำนวณราคากลาง ซึ่งจากการพิจารณาของคณะกรรมการพบว่าไม่สามารถเปรียบเทียบเนื้องานตามขอบเขตของงานกับแต่ละโครงการจากหน่วยงานอื่นที่เคยจัดจ้างได้ เนื่องจาก

งานมีความต่างทั้งขนาดพื้นที่และปริมาณงานประชาสัมพันธ์ และยังได้ความเพิ่มเติมจากนายอิทธิพงศ์ งามแดน กรรมการกำหนดราคากลางด้วยว่า พยานสืบราคาจากบริษัทสื่อเอกชนอื่น เช่น เว็บไซต์ข่าว ต่าง ๆ และนำมาคำนวณโดยยึดตามข้อมูลอัตราค่าใช้จ่ายการโฆษณาประชาสัมพันธ์ของของสำนัก มาตรฐานงบประมาณแล้ว ปรากฏว่าราคาซึ่งจำเลยที่ ๔ นำเสนอต่ำกว่าราคามาตรฐานของสำนัก มาตรฐานงบประมาณ ที่ประชุมคณะกรรมการกำหนดราคากลางจึงพิจารณาเห็นชอบราคากลางใน วงเงิน ๔๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท โดยเฉพาะอย่างยิ่งพยานทั้งสองเบิกความสอดคล้องต้องกันว่า ไม่มีผู้ใดสั่ง การหรือแทรกแซงอำนาจและดุลพินิจของคณะกรรมการกำหนดราคากลาง ทั้งโครงการดังกล่าวมี กำหนดเวลาดำเนินโครงการภายในเดือนตุลาคมถึงเดือนธันวาคม ๒๕๕๖ ซึ่งต้องกระทำโดยเร่งด่วน หากล่าช้าอาจเสียหายแก่ทางราชการได้ดังที่ได้วินิจฉัยไว้แล้ว การจัดจ้างโดยวิธีพิเศษตามระเบียบ สำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการพัสดุ พ.ศ. ๒๕๓๕ ข้อ ๒๔ (๓) จึงเป็นทางเลือกเดียวที่จะกระทำได้ ซึ่ง ตามระเบียบ ข้อ ๕๘ (๑) กำหนดว่า การจ้างโดยวิธีพิเศษตามข้อ ๒๔ (๑) (๒) (๓) และ (๔) ให้เชิญผู้มี อาชีพรับจ้างทำงานนั้นโดยตรงมาเสนอราคาได้ สำหรับการจ้างโดยวิธีพิเศษในพื้นที่นำร่องจังหวัด หนองคายและจังหวัดนครราชสีมา นั้น แม้จะได้รับความจากนางสาวนันทริยา ทวีวงศ์ ประธานกรรมการจัด จ้างโดยวิธีพิเศษ วงเงิน ๔๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท เบิกความว่า ก่อนที่จำเลยที่ ๓ จะมีคำสั่งแต่งตั้ง คณะกรรมการจัดจ้างโดยวิธีพิเศษ หลังจากเลิกประชุมติดตามขับเคลื่อนนโยบายของรัฐบาลแล้ว จำเลยที่ ๓ เดินผ่านมายังโต๊ะด้านหลังห้องประชุมที่ผู้อำนวยการสำนักโฆษก พยาน และนางสาวปวีณา ปรีวัฒนศักดิ์ นั่งกันอยู่เป็นกลุ่ม แล้วพูดว่า “รู้แล้วใช่ไหมว่าจะมีงานโรดโชว์จัดนิทรรศการ ให้ลอง พิจารณาบริษัทมติชน ดูนะว่ามีศักยภาพเป็นผู้รับจ้างจัดงานหรือไม่” ทำให้พยานเข้าใจว่าจำเลยที่ ๓ น่าจะทราบแล้วว่าพยานและนางสาวปวีณาได้รับแต่งตั้งเป็นกรรมการจัดจ้าง ซึ่งหลังจากพยานได้รับ คำสั่งแต่งตั้งให้เป็นประธานคณะกรรมการจัดจ้างแล้ว พยานได้แจ้งต่อที่ประชุมด้วยว่า จำเลยที่ ๓ ได้

แนะนำให้คณะกรรมการจัดจ้างพิจารณาเชิญจำเลยที่ ๔ มาร่วมเสนอราคาครั้งนี้ แต่พยานก็ได้โทรศัพท์ติดต่อไปยังบริษัทต่างๆ ประมาณ ๓ ถึง ๔ ราย รวมถึงจำเลยที่ ๔ ด้วย คงมีแต่เจ้าหน้าที่ของจำเลยที่ ๔ เพียงรายเดียวที่เข้ามารับเอกสารขอบเขตงาน (TOR) นำกลับไปจัดทำใบเสนอราคามายื่นต่อคณะกรรมการจัดจ้าง หลังจากนั้นคณะกรรมการจัดจ้างได้พิจารณาแล้วเห็นว่าจำเลยที่ ๔ เสนอราคาอยู่ในวงเงินของราคากลาง มีเอกสารผลงานที่เคยจัดทำ และประวัติของจำเลยที่ ๔ ซึ่งมีศักยภาพเพียงพอที่จะจัดงานนิทรรศการ และจำเลยที่ ๔ ยืนยันว่าสามารถทำงานได้ทันภายในเวลาที่กำหนด จึงมีมติร่วมกันเห็นควรเสนอให้ผู้มีอำนาจสั่งจ้างจำเลยที่ ๔ ส่วนการจัดจ้างโดยวิธีพิเศษ วงเงิน ๒๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท ในพื้นที่ ๑๐ จังหวัดที่เหลือ นางสาวนันทริยา ในฐานะกรรมการจัดจ้างโดยวิธีพิเศษในวงเงิน ๒๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท เบิกความว่า มีจำเลยที่ ๔ จำเลยที่ ๕ บริษัทพานอรามาเวิลด์ไวด์ จำกัด และบริษัทแอฟซาลูส เอฟซาเลค อีเว้นท์ จำกัด มารับเอกสารขอบเขตงาน (TOR) นำกลับไปจัดทำใบเสนอราคามายื่นในช่วงบ่าย แต่คงมีเพียงจำเลยที่ ๔ และที่ ๕ มายื่นใบเสนอราคา คณะกรรมการจัดจ้างพิจารณาแล้วเห็นว่าจำเลยที่ ๔ และที่ ๕ เสนอราคาอยู่ในวงเงินของราคากลาง และวงเงินงบประมาณที่กำหนดไว้ มีเอกสารผลงานที่เคยจัดทำ ทั้งตามประวัติของจำเลยที่ ๔ และที่ ๕ มีศักยภาพเพียงพอที่จะจัดงานนิทรรศการ กับจำเลยที่ ๔ และที่ ๕ ยืนยันว่าสามารถทำงานได้ทันกำหนด จึงมีมติร่วมกันเสนอให้ผู้มีอำนาจสั่งจ้างจำเลยที่ ๔ และที่ ๕ โดยไม่ปรากฏข้อเท็จจริงว่าจำเลยที่ ๓ เข้าไปเกี่ยวข้องข้องสั่งการในการพิจารณาตัดสินใจของคณะกรรมการจัดจ้างโดยวิธีพิเศษเช่นกัน ซึ่งนายกัลยาณะ วิภัติภูมิประเทศ ประธานกรรมการจัดจ้างโดยวิธีพิเศษ วงเงิน ๒๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท และนางสาวปวีณาต่างยืนยันด้วยว่า ไม่มีบุคคลใดสั่งการให้เลือกจำเลยที่ ๔ และที่ ๕ เป็นผู้รับจ้าง ประกอบกับในการพิจารณามีการเชิญผู้รับจ้างรายอื่นด้วยและมีการลงมติร่วมกันในรูปของคณะกรรมการ ดังนี้ การที่จำเลยที่ ๓ พุดกับนางสาวนันทริยาดังกล่าว จึงฟังได้เป็นเพียงการเสนอให้ลอง

พิจารณาศักยภาพของจำเลยที่ ๔ ว่าจะเป็นผู้รับจ้างงานได้หรือไม่ มิได้มีลักษณะเป็นข้อสั่งการให้นางสาวนัทรียาต้องเลือกจำเลยที่ ๔ เป็นผู้รับจ้างแต่อย่างใด ส่วนที่โจทก์อ้างว่า จำเลยที่ ๑ ถึงที่ ๓ ร่วมกันดำเนินการให้มีการอนุมัติลงนามในสัญญาจ้างก่อนได้รับเงินประจำงวด เป็นการไม่ชอบตามพระราชบัญญัติวิธีการงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๐๒ นั้น ข้อเท็จจริงปรากฏว่า สำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรี ลงนามในหนังสือสั่งจ้าง ที่ จ.๑๗/๒๕๕๗ และที่ จ.๑๘/๒๕๕๗ ลงวันที่ ๑๑ ตุลาคม ๒๕๕๖ ทั้งสองฉบับ แต่สำนักงบประมาณแจ้งใบจัดสรรเงินงบประมาณ วงเงิน ๒๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท ให้สำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรีพิจารณาดำเนินการ ตามเอกสารหมายเลข จ.๖๗ วันที่ ๑๕ ตุลาคม ๒๕๕๖ อันเป็นการลงนามในหนังสือสั่งจ้างก่อนได้รับเงินประจำงวดตามพระราชบัญญัติวิธีการงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๐๒ มาตรา ๒๓ วรรคสี่ ที่กำหนดว่า ในกรณีที่มีความจำเป็นและเร่งด่วน คณะรัฐมนตรีมีอำนาจอนุมัติให้ส่วนราชการหรือรัฐวิสาหกิจจ่ายเงินหรือก่อกำหนดผู้ผูกพันตามพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีหรือพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติมก่อนได้รับเงินประจำงวด หรืออนุมัติให้ส่วนราชการหรือรัฐวิสาหกิจก่อกำหนดผู้ผูกพันเกินกว่าหรือนอกเหนือไปจากที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีหรือพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติมได้ นั้น เมื่อภายหลังมีการประกาศใช้พระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๗ ในวันที่ ๑๑ ตุลาคม ๒๕๕๖ แต่เจ้าหน้าที่ผู้ดำเนินการเข้าใจว่าสามารถใช้เงินงบประมาณดังกล่าวได้ทันที เป็นเหตุให้สำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรีลงนามในสัญญาจ้างก่อนได้รับอนุมัติงบประมาณประจำงวด และต่อมาเมื่อมีข้อทักท้วงของสำนักงบประมาณ จำเลยที่ ๓ มีหนังสือด่วนที่สุด ที่ นร ๐๔๐๑.๕/๑๖๓๖๑ ลงวันที่ ๑๒ ธันวาคม ๒๕๕๖ ถึงปลัดกระทรวงการคลัง ขออนุมัติลงนามในสัญญาจ้างก่อนได้รับอนุมัติเงินประจำงวด จากนั้นนายพงษ์ภาณุ เศวตรุนทร์ รองปลัดกระทรวงการคลัง ในฐานะประธานกรรมการว่าด้วยการพัสดุ มีหนังสือถึงคณะกรรมการว่าด้วยการ

พัสดุ กรมบัญชีกลาง ต่วนที่สุด ที่ กค (กวพ) ๐๔๒๑.๓/๔๖๕๔๗ ลงวันที่ ๑๙ ธันวาคม ๒๕๕๖ ถึง
จำเลยที่ ๓ แจ้งว่า สำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรีได้ลงนามในสัญญาสั่งจ้างก่อนได้รับอนุมัติเงินประจำ
งวด เป็นการไม่ปฏิบัติตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการพัสดุ พ.ศ. ๒๕๓๕ เพื่อบรรเทาความ
เสียหายแก่ราชการ จึงอนุมัติผ่อนผันการไม่ปฏิบัติตามระเบียบให้สำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรี เป็น
กรณีเฉพาะราย เนื่องจากเป็นการก่อกวนผู้ก่อกวนก่อนได้รับอนุมัติเงินประจำงวดที่ไม่เป็นไปตาม
พระราชบัญญัติวิธีการงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๐๒ มาตรา ๒๓ วรรคแรก ซึ่งเป็นอำนาจของคณะรัฐมนตรี
สำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรีจึงต้องนำเสนอคณะรัฐมนตรีต่อไป ตามเอกสารหมายเลข จ.๗๒ ซึ่ง
ข้อเท็จจริงฟังได้ตั้งวินิจฉัยข้างต้นส่วนหนึ่งว่า การจัดจ้างโดยวิธีพิเศษชอบด้วยหลักเกณฑ์ตามระเบียบ
สำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการพัสดุ พ.ศ. ๒๕๓๕ ส่วนการลงนามในสัญญาสั่งจ้างก่อนได้รับอนุมัติเงิน
ประจำงวดจะมีได้ถือปฏิบัติให้ถูกต้องตามระเบียบดังกล่าว แต่เมื่อนายพงษ์ภาณุ ร่องปลัด
กระทรวงการคลัง ในฐานะประธานกรรมการว่าด้วยการพัสดุได้อนุมัติผ่อนผันการไม่ปฏิบัติตามระเบียบ
ให้สำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรีเป็นกรณีเฉพาะรายแล้ว และการก่อกวนผู้ก่อกวนก่อนได้รับอนุมัติเงิน
ประจำงวดที่ไม่เป็นไปตามพระราชบัญญัติวิธีการงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๐๒ มาตรา ๒๓ วรรคแรก เป็น
อำนาจโดยตรงของคณะรัฐมนตรีที่จะพิจารณาอนุมัติ การที่จำเลยที่ ๓ เสนอเรื่องให้คณะรัฐมนตรี
อนุมัติ โดยจำเลยที่ ๑ และที่ ๒ ซึ่งอยู่ในที่ประชุมคณะรัฐมนตรีได้อนุมัติลงนามในสัญญาจ้างก่อน
ได้รับอนุมัติเงินประจำงวดต่อมานั้น ก็ฟังได้แต่เพียงว่าอนุมัติไปตามธรรมเนียมปฏิบัติของการประชุม
คณะรัฐมนตรีตามความแห่งพระราชบัญญัติวิธีการงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๐๒ มาตรา ๒๓ วรรคสี่
นอกจากนี้เมื่อจำเลยที่ ๓ มีคำสั่งสำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรี ที่ ๒๕๖/๒๕๕๖ ลงวันที่ ๒๗ ธันวาคม
๒๕๕๖ แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริงในเรื่องดังกล่าวแล้ว คณะกรรมการก็มีความเห็นว่
การลงนามในหนังสือสั่งจ้างก่อนได้รับอนุมัติเงินประจำงวด เป็นการดำเนินการโครงการตามนโยบาย

รัฐบาลที่มีความจำเป็นเร่งด่วนและเป็นเรื่องเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติเข้าใจว่าสามารถดำเนินการได้ แต่เมื่อทราบข้อเท็จจริงจากสำนักงบประมาณก็ได้เร่งดำเนินการให้เป็นไปตามกฎหมาย ซึ่งต่อมานางเอมปรีดี วัชรางกูร รักษาการแทนผู้อำนวยการสำนักบริหารกลาง ได้เสนอรายงานการสอบสวนดังกล่าว พร้อมลงความเห็นว่าเป็นกรณีเรื่อง โดยที่ความปรากฏต่อมาว่าภายหลังจากนางสาวประไพร์ อังกินันท์ รองผู้ว่าการตรวจเงินแผ่นดินรักษาการแทนผู้ว่าการตรวจเงินแผ่นดิน มีหนังสือสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินด่วนที่สุด ที่ ดพ. ๐๐๑๙/๑๒๓๖ ลงวันที่ ๑๓ มกราคม ๒๕๕๗ ถึง เลขาธิการนายกรัฐมนตรี และหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ขอให้พิจารณาทบทวนการใช้ จ่ายเงินเพื่อจัดโครงการ Roadshow แล้ว ก็ไม่ปรากฏข้อเท็จจริงว่ามีการตรวจพบความบกพร่อง การดำเนินงานโดยทุจริต หรือปฏิบัติหน้าที่ของผู้ที่เกี่ยวข้องเป็นเหตุให้เกิดความเสียหายต่อทางราชการ ซึ่งท้ายที่สุดพลเอกวิลาศ อรุณศรี เลขาธิการนายกรัฐมนตรีในขณะนั้นก็ได้ลงนามเห็นชอบอนุมัติ เบิกจ่ายการจัดจ้างโครงการดังกล่าว ข้อเท็จจริงตามทางไต่สวนจึงฟังไม่ได้ว่าจำเลยที่ ๑ ถึงที่ ๓ ร่วมกัน กำหนดตัวให้จำเลยที่ ๔ และที่ ๕ เป็นผู้รับจ้างจัดทำโครงการ Roadshow อันเป็นการกำหนดตัว บุคคลให้เป็นผู้รับจ้างล่วงหน้า โดยมุ่งหมายมิให้มีการแข่งขันราคาอย่างเป็นธรรม เพื่อเอื้อประโยชน์แก่ จำเลยที่ ๔ และที่ ๕ อันจะเป็นความผิดตามพระราชบัญญัติว่าด้วยความผิดเกี่ยวกับการเสนอราคาต่อ หน่วยงานของรัฐ พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๑๑ และ ๑๒

ปัญหาต้องวินิจฉัยประการสุดท้ายมีว่า จำเลยที่ ๔ ถึงที่ ๖ เป็นผู้สนับสนุนในการ กระทำความผิดของจำเลยที่ ๒ และที่ ๓ ในการจัดจ้างโดยวิธีพิเศษวงเงิน ๔๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท และ ๒๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท หรือไม่ เห็นว่า เมื่อข้อเท็จจริงฟังได้ว่าจำเลยที่ ๑ ถึงที่ ๓ ไม่ได้กระทำความผิด ฐานร่วมกันกระทำการใด ๆ โดยมุ่งหมายมิให้มีการแข่งขันราคาอย่างเป็นธรรม เพื่อเอื้ออำนาจแก่ผู้เข้า ทำการเสนอราคาให้เป็นผู้มีสิทธิทำสัญญากับหน่วยงานของรัฐ ฐานร่วมกันปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติ

หน้าที่โดยมิชอบเพื่อให้เกิดความเสียหายแก่ผู้หนึ่งผู้ใด หรือปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยทุจริต และฐานร่วมกันปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติอย่างใดในตำแหน่งหรือหน้าที่ หรือใช้อำนาจในตำแหน่งหรือหน้าที่โดยมิชอบ เพื่อให้เกิดความเสียหายแก่ผู้หนึ่งผู้ใด หรือปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยทุจริตตั้งวินิจฉัยข้างต้น ซึ่งถือว่าไม่มีตัวการกระทำความผิดในฐานดังกล่าว การกระทำของจำเลยที่ ๔ ถึงที่ ๖ จึงย่อมไม่มีความผิดฐานเป็นผู้สนับสนุน ส่วนข้อที่โจทก์ฟ้องว่าจำเลยที่ ๔ ถึงที่ ๖ ตกกลางแบ่งจังหวัดในการรับดำเนินการโครงการ Roadshow อันเป็นการกระทำความผิดตามพระราชบัญญัติว่าด้วยความผิดเกี่ยวกับการเสนอราคาต่อหน่วยงานของรัฐ พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๔ นั้น เมื่อข้อตกลงระหว่างจำเลยที่ ๔ ถึงที่ ๖ มิได้เกิดขึ้นในระหว่างกระบวนการเสนอราคา จึงมีต้องด้วยองค์ประกอบความผิดตามบทบัญญัติดังกล่าว การกระทำของจำเลยที่ ๔ และที่ ๕ จึงไม่เป็นความผิดตามฟ้อง

จึงวินิจฉัยให้ยกฟ้อง./

นายภัทรศักดิ์ วรรณแสง

(อม.๓๑)

ความเห็นในการวินิจฉัยคดี

คดีหมายเลขดำที่ อม. ๒/๒๕๖๕

คดีหมายเลขแดงที่ อม. ๕/๒๕๖๗

ในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์
ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง

วันที่ ๔ เดือน มีนาคม พุทธศักราช ๒๕๖๗

ระหว่าง	คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ	โจทก์
	นางสาวยิ่งลักษณ์ ชินวัตร ที่ ๑	
	นายนิวัฒน์ธำรง บุญทรงไพศาล ที่ ๒	
	นายสุรนนท์ เวชชาชีวะ ที่ ๓	
	บริษัทมติชน จำกัด (มหาชน) ที่ ๔	
	บริษัทสยามสปอร์ต ซินดิเคท จำกัด (มหาชน) ที่ ๕	
	นายระวิ โหลทอง ที่ ๖	จำเลย

เรื่อง ความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ ความผิดต่อพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต ความผิดต่อพระราชบัญญัติว่าด้วยความผิดเกี่ยวกับการเสนอราคาต่อหน่วยงานของรัฐ

โจทก์ฟ้อง ขอให้ลงโทษจำเลยที่ ๑ ถึงที่ ๓ ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๑๕๑ และมาตรา ๑๕๗ พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต

พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๑๒๓/๑ ประกอบพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.๒๕๖๑ มาตรา ๑๙๒ และพระราชบัญญัติว่าด้วยความผิดเกี่ยวกับการเสนอราคาต่อหน่วยงานของรัฐ พ.ศ.๒๕๔๒ มาตรา ๑๒ และมาตรา ๑๓ ลงโทษจำเลยที่ ๔ ถึงที่ ๖ ตามประมวลกฎหมายอาญามาตรา ๑๕๑ และมาตรา ๑๕๗ พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๑๒๓/๑ ประกอบพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.๒๕๖๑ มาตรา ๑๙๒ พระราชบัญญัติว่าด้วยความผิดเกี่ยวกับการเสนอราคาต่อหน่วยงานของรัฐ พ.ศ.๒๕๔๒ มาตรา ๑๒ และมาตรา ๑๓ ประกอบประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๘๖ และพระราชบัญญัติว่าด้วยความผิดเกี่ยวกับการเสนอราคาต่อหน่วยงานของรัฐ พ.ศ.๒๕๔๒ มาตรา ๔ นับโทษจำเลยที่ ๑ ต่อจากโทษของจำเลยที่ ๑ ในคดีหมายเลขดำที่ อม.๒๒/๒๕๕๘ คดีหมายเลขแดงที่ อม. ๒๑๑/๒๕๖๐ ของศาลนี้

ชั้นตรวจฟ้องศาลมีคำสั่งว่า ฟ้องโจทก์ในส่วนของจำเลยที่ ๑ ถึงที่ ๓ ในข้อหาเป็นเจ้าพนักงานใช้อำนาจในตำแหน่งโดยทุจริต ตามประมวลกฎหมายอาญามาตรา ๑๕๑ โจทก์ไม่ได้บรรยายองค์ประกอบความผิดให้เห็นว่าจำเลยที่ ๑ ถึงที่ ๓ เป็นเจ้าพนักงานผู้มีหน้าที่ซื้อทำจัดการ หรือรักษาทรัพย์สินอย่างไร กรณีถือว่าฟ้องโจทก์ไม่ได้บรรยายโดยชัดแจ้งซึ่งสาระสำคัญเป็นฟ้องที่ไม่ครบองค์ประกอบความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๑๕๑ จึงเป็นฟ้องที่ไม่ชอบด้วยประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๑๕๘ (๕) ประกอบพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาความอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง พ.ศ.๒๕๖๐ มาตรา ๘ วรรคสาม

ทั้งจำเลยที่ ๓ ได้ยื่นคำร้องขอให้ศาลวินิจฉัยในปัญหาดังกล่าว กรณีจึงไม่อาจให้โจทก์แก้ฟ้องที่ขาดองค์ประกอบความผิดให้เป็นฟ้องที่ครบองค์ประกอบความผิดได้ จึงมีคำสั่งไม่ประทับฟ้องในข้อหาดังกล่าว ส่วนข้อหาอื่นให้ประทับฟ้องไว้พิจารณา

โจทก์อุทธรณ์คำสั่งไม่ประทับรับฟ้องข้อหาตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๑๕๑ ต่อที่ประชุมใหญ่ศาลฎีกา

ที่ประชุมใหญ่ศาลฎีกาโดยองค์คณะชั้นวินิจฉัยอุทธรณ์พิจารณาแล้ว พิพากษายืนศาลสั่งหมายเรียกและสำเนาคำฟ้องให้จำเลยที่ ๑ ทราบโดยชอบแล้ว จำเลยที่ ๑ ไม่มาศาล ศาลออกหมายจับแล้ว แต่ไม่สามารถจับตัวได้ภายในกำหนด จึงพิจารณาคดีโดยไม่ต้องกระทำต่อหน้าจำเลยที่ ๑ และจำเลยที่ ๑ ไม่มาศาลในวันนัดพิจารณาคดีครั้งแรก ถือว่าจำเลยที่ ๑ ให้การปฏิเสธ ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง พ.ศ.๒๕๖๐ มาตรา ๒๘ วรรคหนึ่ง วรรคสอง และมาตรา ๓๓ แต่จำเลยที่ ๑ ตั้งทนายความมาดำเนินการแทน ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง พ.ศ.๒๕๖๐ มาตรา ๒๘ วรรคสอง

จำเลยที่ ๒ ถึงที่ ๖ ให้การปฏิเสธ

พิเคราะห์พยานหลักฐานตามทางไต่สวนของศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง ประกอบสำนวนการไต่สวนของโจทก์ คำแถลงปิดคดีของโจทก์และจำเลยทั้งหมดแล้ว ข้อเท็จจริงรับฟังเป็นยุติว่า ขณะเกิดเหตุจำเลยที่ ๑ ดำรงตำแหน่งนายกรัฐมนตรี มีอำนาจหน้าที่ในการบริหารราชการแผ่นดิน กำกับทั่วไปซึ่งการบริหารราชการแผ่นดิน มอบหมายให้รองนายกรัฐมนตรีกำกับการบริหารราชการ ตลอดจนดำเนินการอื่น ๆ ตามพระราชบัญญัติระเบียบ

บริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๓๔ มาตรา ๑๑ และยังมีอำนาจอนุมัติเห็นชอบกรณีส่วนราชการขอใช้เงินงบกลาง ในวงเงินเกิน ๑๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท ตามมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๑๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๒ เรื่อง แนวทางปฏิบัติการอนุมัติใช้เงินงบกลาง รายการเงินสำรองจ่ายเพื่อกรณีฉุกเฉินและจำเป็น จำเลยที่ ๒ ดำรงตำแหน่งรองนายกรัฐมนตรี และรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ มีอำนาจหน้าที่ในการบริหารราชการแผ่นดินร่วมกับรัฐมนตรีอื่น มีอำนาจสั่ง อนุญาต หรืออนุมัติให้สำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรีหรือข้าราชการหรือผู้ปฏิบัติงานในส่วนสำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรีปฏิบัติราชการหรือดำเนินการใด ๆ ได้ตามกฎหมาย และในฐานะผู้บังคับบัญชาหรือรัฐมนตรีเจ้าสังกัดแทนนายกรัฐมนตรีตามคำสั่งสำนักนายกรัฐมนตรีที่ ๑๕๑/๒๕๕๖ ลงวันที่ ๒ กรกฎาคม ๒๕๕๖ และมีอำนาจอนุมัติให้สั่งจ้างตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการพัสดุ พ.ศ. ๒๕๓๕ ข้อ ๖๖ จำเลยที่ ๓ ดำรงตำแหน่งเลขาธิการนายกรัฐมนตรี ซึ่งเป็นผู้บังคับบัญชาของข้าราชการในสังกัดสำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรี รับผิดชอบในการปฏิบัติราชการขึ้นตรงต่อนายกรัฐมนตรี ตามพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๓๔ มาตรา ๑๓ มีอำนาจหน้าที่ในการเผยแพร่และประชาสัมพันธ์นโยบาย ยุทธศาสตร์ และผลงานของรัฐบาล เสนอความเห็นเพื่อการสั่งการของนายกรัฐมนตรี รองนายกรัฐมนตรี และรัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี ปฏิบัติการอื่นใดตามที่กฎหมายให้เป็นอำนาจหน้าที่ของสำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรี หรือตามที่นายกรัฐมนตรี หรือคณะรัฐมนตรีมอบหมาย จำเลยที่ ๑ ถึงที่ ๓ จึงเป็นผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองและเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐ ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๔ กับเป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา เมื่อวันที่ ๒๓ สิงหาคม ๒๕๕๔ คณะรัฐมนตรีแถลงนโยบายต่อรัฐสภา ข้อ ๓.๔ นโยบายโครงสร้างพื้นฐาน

การพัฒนาาระบบรางเพื่อขนส่งมวลชน และการบริหารจัดการระบบขนส่งสินค้าและบริการ โดยกล่าวถึงการพัฒนาาระบบรถไฟทางคู่เชื่อมชานเมืองและหัวเมืองหลักในเส้นทางสำคัญ พัฒนา รถไฟความเร็วสูงจากกรุงเทพมหานครไปยังภูมิภาค ตามเอกสารหมายเลข จ.๑๖ วันที่ ๗ สิงหาคม ๒๕๕๕ คณะรัฐมนตรีมีมติเห็นชอบและรับทราบผลการประชุมคณะกรรมการยุทธศาสตร์เพื่อการ พัฒนาฟื้นฟูและสร้างอนาคตประเทศ (กยอ.) ครั้งที่ ๕/๒๕๕๕ (กรณีเร่งด่วน ๔ ประเด็น) โดยมีประเด็น เกี่ยวกับการพัฒนาระบบโครงสร้างพื้นฐานด้านการขนส่งรวมอยู่ด้วย วันที่ ๑๕ มกราคม ๒๕๕๖ คณะรัฐมนตรีมีมติรับทราบและเห็นชอบกรณีกระทรวงการคลัง กระทรวงคมนาคม สำนักงาน คณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ สำนักงบประมาณ และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ได้ประชุมหารือร่วมกันเพื่อยกร่างพระราชบัญญัติให้อำนาจกระทรวงการคลังกู้เงินเพื่อการพัฒนา โครงสร้างพื้นฐานด้านคมนาคมขนส่งของประเทศ พ.ศ. ... เพื่อให้รัฐบาลสามารถจัดหาแหล่งเงินทุน เพื่อใช้ในการลงทุนด้านโครงสร้างพื้นฐานของประเทศให้มีความต่อเนื่องและเชื่อมโยงอย่างเป็นระบบ วงเงินไม่เกิน ๒ ล้านล้านบาท วันที่ ๒๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๖ คณะรัฐมนตรีมีมติเห็นชอบยุทธศาสตร์ การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านคมนาคมขนส่งของประเทศ เพื่อเป็นข้อมูลประกอบการจัดทำร่าง พระราชบัญญัติดังกล่าว และเห็นชอบให้กระทรวงคมนาคมจัดนิทรรศการ เรื่องการลงทุนพัฒนา โครงสร้างพื้นฐานด้านคมนาคมขนส่งของประเทศเพื่อสร้างความรู้ความเข้าใจแก่ประชาชน ตาม เอกสารหมายเลข จ.๑๘ และ จ.๑๙ กระทรวงคมนาคมจัดทำโครงการนิทรรศการ Thailand ๒๐๒๐ ก้าวใหม่ เชื่อมไทยสู่โลก นิทรรศการของประชาชน และโครงการจ้างสัมมนาเพื่อรับฟังความคิดเห็น ของประชาชน เรื่องการลงทุนพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านคมนาคมขนส่งของประเทศ ระหว่าง วันที่ ๘ - ๑๒ มีนาคม ๒๕๕๖ ที่ศูนย์ราชการเฉลิมพระเกียรติ เขตหลักสี่ กรุงเทพมหานคร วงเงิน

งบประมาณ ๔๑,๙๖๐,๓๘๑ บาท โดยจัดจ้างโดยวิธีพิเศษ มีจำนวนที่ ๑ เป็นประธานเปิดงาน และจำนวนที่ ๒ ซึ่งดำรงตำแหน่งรัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรีมาร่วมงานด้วย หลังจากนั้นกระทรวงคมนาคมดำเนินโครงการประชาสัมพันธ์และสำรวจความคิดเห็นของประชาชนต่อแผนลงทุนพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานระบบคมนาคมขนส่ง พ.ศ. ๒๕๕๖ - ๒๕๖๓ ในช่วงระหว่างวันที่ ๑๙ - ๒๑ เมษายน ๒๕๕๖ ที่จังหวัดหนองคาย ต่อด้วยวันที่ ๖ - ๙ มิถุนายน ๒๕๕๖ ที่จังหวัดนครราชสีมา และระหว่างวันที่ ๑๙ - ๒๑ มิถุนายน ๒๕๕๖ ที่จังหวัดพิษณุโลก วงเงินงบประมาณ ๑๐,๓๗๑,๒๐๐ บาท ตามเอกสารหมายเลข จ.๒๑ และ จ.๒๒ วันที่ ๑๙ มีนาคม ๒๕๕๖ คณะรัฐมนตรีเสนอร่างพระราชบัญญัติให้อำนาจกระทรวงการคลังกู้เงินเพื่อการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านคมนาคมขนส่งของประเทศ พ.ศ. ... ต่อสภาผู้แทนราษฎร ตามเอกสารหมายเลข จ.๒๓ และ จ.๒๔ วันที่ ๒๘ - ๒๙ มีนาคม ๒๕๕๖ สภาผู้แทนราษฎรได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัตินี้ วาระที่ ๑ (ขั้นรับหลักการ) มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจากพรรคฝ่ายค้านหลายรายอภิปรายหักท้วงตามเอกสารหมายเลข จ.๒๕ และ จ.๒๖ คณะกรรมการปฏิรูปกฎหมายมีหนังสือที่ คปก.๐๑/๗๒๑ ลงวันที่ ๒ กรกฎาคม ๒๕๕๖ ถึงจำนวนที่ ๑ โดยเสนอแนะว่า ร่างพระราชบัญญัตินี้เป็นการตราพระราชบัญญัตินอกเหนือจากวิธีการที่กำหนดไว้ตามรัฐธรรมนูญ จึงอาจขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญรวมทั้งประเด็นข้อเสนอด้านผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมและด้านอื่นตามเอกสารหมายเลข จ.๒๘ จำนวนที่ ๑ มอบหมายให้สำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรีจัดทำโครงการจัดนิทรรศการ การสัมมนา และการโฆษณาประชาสัมพันธ์เผยแพร่ข้อมูลเกี่ยวกับโครงการลงทุนพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานระบบคมนาคมขนส่งของประเทศให้แก่สาธารณชนทราบ ภายใต้ชื่อโครงการ Roadshow สร้างอนาคตประเทศไทย Thailand ๒๐๒๐ (โครงการ Roadshow) มีจำนวนที่ ๓ ในฐานะเลขาธิการนายกรัฐมนตรี

เป็นผู้รับผิดชอบโครงการ โดยกำหนดวัตถุประสงค์เพื่อสร้างความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับโครงการลงทุนพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานระบบคมนาคมของประเทศซึ่งจะเกิดขึ้นต่อไป ต่อมาประมาณปลายเดือนสิงหาคม ๒๕๕๖ จำเลยที่ ๓ เป็นประธานประชุมเตรียมการอย่างไม่เป็นทางการร่วมกับหน่วยงานราชการที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ กระทรวงคมนาคม และกระทรวงมหาดไทย ที่ทำเนียบรัฐบาล เพื่อปรึกษาหารือแนวทางและวางกรอบในการดำเนินโครงการ Roadshow ได้ข้อสรุปว่าเป็นการเกินขีดความสามารถของสำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรี จึงพิจารณาสรรหาให้เอกชนเข้ามาดำเนินการ จำเลยที่ ๑ มีคำสั่งสำนักนายกรัฐมนตรีที่ ๒๔๒/๒๕๕๖ ลงวันที่ ๓ กันยายน ๒๕๕๖ แต่งตั้งคณะกรรมการบูรณาการการประชาสัมพันธ์โครงการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเพื่อสร้างอนาคตประเทศ มีจำเลยที่ ๓ เป็นประธานกรรมการ ให้มีอำนาจหน้าที่กำหนดรูปแบบและแผนการประชาสัมพันธ์โครงการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเพื่อสร้างอนาคตประเทศ เพื่อเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ และสร้างความเข้าใจแก่ประชาชน ตามเอกสารหมายเลข ๓๓ โครงการ Roadshow ไม่อยู่ในแผนงานหรือโครงการงบประมาณปี ๒๕๕๖ และสำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรี ไม่ได้ตั้งงบประมาณเพื่อการดังกล่าว จำเลยที่ ๓ จึงลงนามในหนังสือสำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรี ด่วนที่สุด ที่ นร ๐๔๐๑.๓/๑๒๒๖๙ ลงวันที่ ๑๖ กันยายน ๒๕๕๖ ขอความเห็นสำนักงบประมาณเพื่อประกอบการพิจารณากรณีของบกลาง ต่อมาสำนักงบประมาณมีหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ นร ๐๗๐๕/๒๓๙๕๗ ลงวันที่ ๑๗ กันยายน ๒๕๕๖ แจ้งความเห็นมายังจำเลยที่ ๓ ว่าเห็นสมควรที่จำเลยที่ ๑ จะอนุมัติหลักการให้สำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรีเบิกจ่ายงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ ๒๕๕๖ บกกลาง รายการเงินสำรองจ่ายเพื่อกรณีฉุกเฉินหรือจำเป็น วงเงิน ๔๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท ตามเอกสารหมายเลข ๓๖ จำเลยที่ ๓ ลงนามใน

(อม.๕๐)

- ๘ -

บันทึกข้อความสำนักบริหารกลาง ด่วนที่สุด สบก. (กผง.) ๘๓๐/๒๕๕๖ ลงวันที่ ๑๘ กันยายน ๒๕๕๖ เสนอจำเลยที่ ๑ โดยผ่านจำเลยที่ ๒ เพื่อขออนุมัติใช้เงินงบกลาง รายการเงินสำรองจ่าย เพื่อกรณีฉุกเฉินหรือจำเป็น เป็นเงิน ๔๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท โดยระบุแผนการจัดโครงการ Roadshow สร้างอนาคตประเทศไทย Thailand ๒๐๒๐ ในพื้นที่จังหวัดขนาดใหญ่ ๑๒ จังหวัด ระหว่างเดือน กันยายน ๒๕๕๖ ถึงพฤศจิกายน ๒๕๕๗ โดยระยะแรกนำร่อง ๒ จังหวัด ได้แก่ จังหวัดหนองคาย และจังหวัดนครราชสีมา จำเลยที่ ๒ ลงนามผ่านเรื่องเสนอไปยังจำเลยที่ ๑ เมื่อวันที่ ๒๐ กันยายน ๒๕๕๖ ตามเอกสารหมายเลข จ.๓๗ วันที่ ๑๙ - ๒๐ กันยายน ๒๕๕๖ สภาผู้แทนราษฎรพิจารณา เห็นชอบร่างพระราชบัญญัติให้อำนาจกระทรวงการคลังกู้เงินเพื่อการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านคมนาคมขนส่งของประเทศ พ.ศ. ... วาระที่ ๒ ชั้นแปรญัตติ และวาระที่ ๓ ชั้นลงมติ ตามเอกสาร หมายเลข จ.๓๘ และ จ.๓๙ จำเลยที่ ๔ โดยนายรัฐากร บุนปาน มีหนังสือที่ ฌณ.๑๐-๐๕๕๕/๒๕๕๖ ลงวันที่ ๒๓ กันยายน ๒๕๕๖ ถึงปลัดกระทรวงมหาดไทย ขอความอนุเคราะห์ประสานงานให้แก่จังหวัดอำนวยความสะดวกในเรื่องต่าง ๆ เช่น สถานที่จัดงาน ผู้เข้าร่วมงาน การรักษาความปลอดภัย ตลอดจนสาธารณูปโภคต่าง ๆ โดยระบุว่าจำเลยที่ ๔ และที่ ๕ ได้รับมอบหมายจากสำนักเลขาธิการ นายกรัฐมนตรีให้จัดนิทรรศการเสวนา โดยใช้ชื่องานว่า สร้างอนาคตไทย ๒๐๒๐ ใน ๑๒ จังหวัดทั่วประเทศ ตามเอกสารหมายเลข จ.๔๐ นางนันทิกานูจน์ สวัสดิ์ภักดิ์ ผู้อำนวยการสำนักโฆษก สำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรี จัดทำบันทึกข้อความลงวันที่ ๒๔ กันยายน ๒๕๕๖ ตั้งเรื่องขออนุมัติ หลักการโครงการ Roadshow ระบุว่า นายกรัฐมนตรีได้มอบหมายให้สำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรี พิจารณาดำเนินการ จำเลยที่ ๓ ลงนามอนุมัติหลักการ โดยเบิกจ่ายจากเงินงบกลาง สำนักเลขาธิการ นายกรัฐมนตรี ตามเอกสารหมายเลข จ.๔๑ วันที่ ๒๕ กันยายน ๒๕๕๖ จำเลยที่ ๑ อนุมัติเบิกงบกลาง

รายการเงินสำรองจ่ายเพื่อกรณีฉุกเฉินหรือจำเป็น วงเงิน ๔๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท และมอบหมายให้
สำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรีดำเนินการจัดนิทรรศการโครงการ Roadshow วันที่ ๒๖ กันยายน
๒๕๕๖ จำเลยที่ ๑ เป็นประธานแถลงข่าวโครงการ Roadshow สร้างอนาคตไทย ๒๐๒๐ ที่จะจัดขึ้น
๑๒ จังหวัด ทั่วประเทศ ณ ดิเกอส์ดิไมตรี هتلล์นอก ทำเนียบรัฐบาล ตามเอกสารหมายเลข จ.๔๕ วันที่
๓๐ กันยายน ๒๕๕๖ สำนักงบประมาณมีหนังสือแจ้งอนุมัติให้สำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรีเบิกจ่าย
งบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๖ งบกลาง รายการเงินสำรองจ่ายเพื่อกรณี
ฉุกเฉินหรือจำเป็น จำนวน ๔๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท ตามเอกสารหมายเลข จ.๔๖ จำเลยที่ ๓ ลงนามบันทึก
ข้อความ สำนักบริหารกลาง ลงวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๕๖ เสนอจำเลยที่ ๒ เพื่อขออนุมัติจัดโครงการ
Roadshow ที่จังหวัดหนองคาย และจังหวัดนครราชสีมา ในวงเงินไม่เกิน ๔๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท ตาม
เอกสารหมายเลข จ.๔๘ วันเดียวกันจำเลยที่ ๓ ลงนามในบันทึกข้อความสำนักบริหารกลางที่ สบก.
(กบพ.) ๒๗๘๔/๒๕๕๖ อนุมัติแต่งตั้งคณะกรรมการกำหนดราคากลาง โครงการ Roadshow ในส่วน
พื้นที่จังหวัดหนองคายและจังหวัดนครราชสีมา ซึ่งคณะกรรมการกำหนดราคากลางมีบันทึกข้อความ
ลงวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๖ เสนอขออนุมัติกำหนดราคากลาง ๒ จังหวัด จังหวัดละ ๒๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท
รวมวงเงินไม่เกิน ๔๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท เสนอจำเลยที่ ๓ ตามเอกสารหมายเลข จ.๔๙ ต่อมาจำเลยที่ ๓
อนุมัติให้ดำเนินการจัดจ้างโดยวิธีพิเศษ ตามบันทึกข้อความสำนักบริหารกลาง ที่ สบก. (กบพ.)
๒๗๙๒/๒๕๕๖ ลงวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๖ ซึ่งระบุว่า เป็นงานที่ต้องกระทำโดยเร่งด่วนหากล่าช้า
อาจจะเสียหายแก่ราชการ และจำเลยที่ ๓ แต่งตั้งคณะกรรมการจัดจ้างโดยวิธีพิเศษ และ
คณะกรรมการตรวจรับพัสดุ วงเงินงบประมาณ ๔๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท ตามเอกสารหมายเลข จ.๕๐
จำเลยที่ ๔ มีหนังสือขอเสนอราคาการประชาสัมพันธ์การจัดงานสร้างอนาคตประเทศไทย ๒๐๒๐

ลงวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๖ ตามเอกสารหมายเลข จ. ๕๑ คณะกรรมการจัดจ้างโดยวิธีพิเศษจัดทำบันทึกข้อความรายงานผลการพิจารณาเห็นควรจ้างจำเลยที่ ๔ เป็นผู้ดำเนินโครงการ ต่อมาจำเลยที่ ๓ ลงนามในบันทึกข้อความขออนุมัติจัดจ้างโครงการโดยวิธีพิเศษเสนอจำเลยที่ ๒ เห็นสมควรอนุมัติให้จ้างจำเลยที่ ๔ เป็นผู้จัดโครงการ ซึ่งจำเลยที่ ๒ ลงนามอนุมัติ ตามบันทึกข้อความสำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรีที่ สบก. (กบพ.) ๒๗๙๓/๒๕๕๖ และบันทึกข้อความสำนักบริหารกลางที่ สบก. (กบพ.) ๒๗๙๔/๒๕๕๖ ตามเอกสารหมายเลข จ.๕๒ และ จ.๕๓ สำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรี โดยนายพงษ์ศักดิ์ลงนามในหนังสือสั่งจ้าง ที่ ๑/๒๕๕๗ ลงวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๖ จ้างจำเลยที่ ๔ ดำเนินโครงการใน ๒ จังหวัด เป็นเงิน ๔๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท ตามเอกสารหมายเลข จ.๕๔ วันที่ ๗ - ๘ ตุลาคม ๒๕๕๖ วุฒิสภาประชุมเพื่อพิจารณาร่างพระราชบัญญัติให้อำนาจกระทรวงการคลังกู้เงินเพื่อการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านคมนาคมขนส่งของประเทศ พ.ศ. ... วาระที่ ๑ มีมติรับหลักการ ตามเอกสารหมายเลข จ.๑๕๒ วันที่ ๙ ตุลาคม ๒๕๕๖ นางนันทิกายูจน์เสนอบันทึกข้อความตั้งเรื่องขออนุมัติหลักการจัดโครงการ Roadshow จำนวน ๑๐ จังหวัด ในวงเงินไม่เกิน ๒๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท ซึ่งจำเลยที่ ๓ ลงนามอนุมัติ โดยเบิกจ่ายจากเงินงบประมาณผลผลิตการบริหารจัดการของรัฐบาลงบรายจ่ายอื่น ค่าใช้จ่ายในการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ของรัฐบาล ประจำปีงบประมาณ ๒๕๕๗ ตามเอกสารหมายเลข จ.๕๖ วันที่ ๑๑ ตุลาคม ๒๕๕๖ นายพงษ์ศักดิ์มีบันทึกข้อความเห็นควรอนุมัติหลักการจัดโครงการ Roadshow โดยจัดจ้างเอกชนดำเนินการโครงการตามที่สำนักโฆษกเสนอ จำเลยที่ ๓ ลงนามรับทราบ ตามเอกสารหมายเลข จ.๕๗ แล้วจำเลยที่ ๓ มีบันทึกข้อความเสนอจำเลยที่ ๒ ระบุว่าเสนอขออนุมัติหลักการจัดโครงการตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการพัสดุ พ.ศ. ๒๕๓๕ ข้อ ๘ และข้อ ๖๖ ซึ่งเป็นกรณีวงเงินเกิน ๕๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท และอยู่ในอำนาจของรัฐมนตรีเจ้าสังกัด

พิจารณาอนุมัติ โดยจำเลยที่ ๒ ลงนามอนุมัติ ตามเอกสารหมายเลข จ.๕๘ นายพงษ์ศักดิ์แสนอบันท์ กัก
ข้อความด่วนที่สุด ที่ สบก. (กบพ.) ๒๙๒๔/๒๕๕๖ ลงวันที่ ๑๑ ตุลาคม ๒๕๕๖ ขออนุมัติจัดจ้าง
โครงการโดยวิธีพิเศษ และแต่งตั้งคณะกรรมการจัดจ้างโดยวิธีพิเศษ และคณะกรรมการตรวจรับพัสดุ
โดยแยกการดำเนินงานเป็น ๒ กลุ่ม กลุ่มละ ๕ จังหวัด กลุ่มแรก จังหวัดชลบุรี ระหว่างวันที่
๑๕ - ๑๗ ตุลาคม ๒๕๕๖ จังหวัดฉะเชิงเทรา ระหว่างวันที่ ๑ - ๓ พฤศจิกายน ๒๕๕๖ จังหวัดเพชรบุรี
ระหว่างวันที่ ๘ - ๑๐ พฤศจิกายน ๒๕๕๖ จังหวัดนครศรีธรรมราช ระหว่างวันที่ ๒๒ - ๒๔
พฤศจิกายน ๒๕๕๖ จังหวัดสงขลา ระหว่างวันที่ ๒๙ พฤศจิกายน - ๑ ธันวาคม ๒๕๕๖ กลุ่มสอง
จังหวัดอุบลราชธานี ระหว่างวันที่ ๑๘ - ๒๐ ตุลาคม ๒๕๕๖ จังหวัดขอนแก่น ระหว่าง
วันที่ ๒๕ - ๒๗ พฤศจิกายน ๒๕๕๖ จังหวัดนครสวรรค์ ระหว่างวันที่ ๑ - ๓ พฤศจิกายน ๒๕๕๖
จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ระหว่างวันที่ ๘ - ๑๐ พฤศจิกายน ๒๕๕๖ จังหวัดเชียงใหม่ ระหว่างวันที่
๑๕ - ๑๗ พฤศจิกายน ๒๕๕๖ ซึ่งจำเลยที่ ๓ ลงนามอนุมัติ ตามเอกสารหมายเลข จ.๕๙ จำเลยที่ ๕
ยื่นเอกสารขอเสนอด้านราคาและต่อรองราคาจ้างโครงการในจังหวัดกลุ่มแรก ฉบับลงวันที่
๑๑ ตุลาคม ๒๕๕๖ ลงนามโดยจำเลยที่ ๖ ตามเอกสารหมายเลข จ.๖๑ จำเลยที่ ๔ ยื่นเอกสารเสนอ
ราคาและต่อรองราคาจ้างโครงการในจังหวัดกลุ่มสอง ตามเอกสารหมายเลข จ.๖๐ คณะกรรมการ
จัดจ้างโดยวิธีพิเศษประชุมพิจารณาแล้วเห็นสมควรจ้างจำเลยที่ ๔ และที่ ๕ เป็นผู้ดำเนินการจัด
โครงการดังกล่าวในวงเงินรายละ ๑๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท เป็นเงิน ๒๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท เสนอจำเลยที่ ๓
ตามบันทึกข้อความสำนักบริหารกลางที่ สบก. (กบพ.) ๒๙๒๕/๒๕๕๖ ลงวันที่ ๑๑ ตุลาคม ๒๕๕๖
เอกสารหมายเลข จ.๖๒ จำเลยที่ ๓ ลงนามในบันทึกข้อความสำนักบริหารกลาง ที่ สบก.(กบพ.) ๒๙๒๖/
๒๕๕๖ ลงวันที่ ๑๑ ตุลาคม ๒๕๕๖ เสนอจำเลยที่ ๒ เรื่องขออนุมัติการจ้างโดยวิธีพิเศษ ซึ่งจำเลยที่ ๒

ลงนามอนุมัติ ตามเอกสารหมายเลข จ.๖๓ วันที่ ๑๑ ตุลาคม ๒๕๕๖ สำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรี โดย นายพงษ์ศักดิ์ลงนามในหนังสือสั่งจ้าง ที่ จ.๑๗/๒๕๕๗ ลงวันที่ ๑๑ ตุลาคม ๒๕๕๖ จ้างจำเลยที่ ๔ ดำเนินโครงการในส่วนจังหวัดกลุ่มสอง เป็นเงิน ๑๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท และลงนามหนังสือสั่งจ้าง ที่ จ.๑๘/๒๕๕๗ ลงวันที่ ๑๑ ตุลาคม ๒๕๕๖ จ้างจำเลยที่ ๕ ดำเนินโครงการในส่วนจังหวัดกลุ่มแรก เป็นเงิน ๑๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท ตามเอกสารหมายเลข จ.๖๔ และ จ.๖๕ ต่อมาวันที่ ๑๕ ตุลาคม ๒๕๕๖ สำนักงบประมาณแจ้งใบจัดสรรเงินงบประมาณ วงเงิน ๒๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท ให้สำนักเลขาธิการ นายกรัฐมนตรีพิจารณาดำเนินการ ตามเอกสารหมายเลข จ.๖๗ วันที่ ๑๘ - ๑๙ พฤศจิกายน ๒๕๕๖ ที่ประชุมวุฒิสภาพิจารณาร่างพระราชบัญญัติให้อำนาจกระทรวงการคลังกู้เงินเพื่อการพัฒนา โครงสร้างพื้นฐานด้านคมนาคมขนส่งของประเทศ พ.ศ. ... แล้วมีมติเห็นชอบ ตามเอกสารหมายเลข จ.๑๕๔ วันที่ ๑๑ ธันวาคม ๒๕๕๖ ศาลรัฐธรรมนูญมีมติรับคำร้องที่มีผู้ยื่นเรื่องขอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณา วินิจฉัยว่า ร่างพระราชบัญญัติให้อำนาจกระทรวงการคลังกู้เงินเพื่อการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้าน คมนาคมขนส่งของประเทศ พ.ศ. ... ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญหรือตราขึ้นโดยไม่ถูกต้องตาม รัฐธรรมนูญหรือไม่ ตามเอกสารหมายเลข จ.๗๐ วันที่ ๑๒ ธันวาคม ๒๕๕๖ จำเลยที่ ๓ มีหนังสือด่วนที่สุด ที่ นร ๐๔๐๑.๕/๑๖๓๖๑ ลงวันที่ ๑๒ ธันวาคม ๒๕๕๖ ถึงปลัดกระทรวงการคลังขออนุมัติลงนาม ในสัญญาก่อนได้รับอนุมัติเงินประจำงวด วันที่ ๑๙ ธันวาคม ๒๕๕๖ นายพงษ์ภาณุ เศวตรุนทร์ รองปลัดกระทรวงการคลัง ในฐานะประธานกรรมการว่าด้วยการพัสดุ มีหนังสือกรมบัญชีกลาง ด่วนที่สุด ที่ กค (กwp) ๐๔๒๑.๓/๔๖๕๔๗ ลงวันที่ ๑๙ ธันวาคม ๒๕๕๖ ถึงจำเลยที่ ๓ แจ้งว่า สำนัก เลขาธิการนายกรัฐมนตรีได้ลงนามในสัญญาสั่งจ้างก่อนได้รับอนุมัติเงินประจำงวดเป็นการไม่ปฏิบัติ ตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการพัสดุ พ.ศ. ๒๕๓๕ อย่างไรก็ดี เพื่อบรรเทาความเสียหาย

แก่ราชการ จึงอนุมัติผ่อนผันการไม่ปฏิบัติตามระเบียบฯ ให้สำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรี เป็นกรณี
เฉพาะราย ทั้งนี้ เนื่องจากกรณีนี้เป็นการก่อหนี้ผูกพันก่อนได้รับอนุมัติเงินประจำงวดที่ไม่เป็นไปตาม
พระราชบัญญัติวิธีการงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๐๒ มาตรา ๒๓ วรรคหนึ่ง เป็นอำนาจของคณะรัฐมนตรี
สำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรีจึงต้องนำเสนอคณะรัฐมนตรีต่อไป ตามเอกสารหมายเลข ๗๒ ต่อมา
จำเลยที่ ๓ ลงนามในบันทึกข้อความสำนักบริหารกลางที่ สบก. (กบพ.) ๓๔๖๖/๒๕๕๖ ลงวันที่
๑๙ ธันวาคม ๒๕๕๖ เสนอจำเลยที่ ๒ ลงนามในหนังสือไปยังเลขาธิการคณะรัฐมนตรี เพื่อเสนอเรื่อง
ต่อคณะรัฐมนตรีขออนุมัติลงนามในสัญญาก่อนได้รับอนุมัติเงินประจำงวดในวันที่ ๑๕ ตุลาคม ๒๕๕๖
ตามพระราชบัญญัติวิธีการงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๐๒ มาตรา ๒๓ วรรคสี่ จำเลยที่ ๒ ในฐานะรัฐมนตรี
เจ้าสังกัดผู้มีอำนาจเสนอเรื่องต่อคณะรัฐมนตรี ตามพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการเสนอเรื่องและการ
ประชุมคณะรัฐมนตรี พ.ศ. ๒๕๔๘ ลงนามในหนังสือถึงเลขาธิการคณะรัฐมนตรี เพื่อขอให้
คณะรัฐมนตรีพิจารณาตามเอกสารหมายเลข ๗๓ ซึ่งต่อมาคณะรัฐมนตรีมีมติอนุมัติเมื่อวันที่
๗ มกราคม ๒๕๕๗ ตามเอกสารหมายเลข ๘๐ จำเลยที่ ๓ มีคำสั่งที่ ๒๕๖/๒๕๕๖ ลงวันที่
๒๗ ธันวาคม ๒๕๕๖ แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริง ต่อมาวันที่ ๑๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๗
คณะกรรมการดังกล่าวรายงานผลการสอบสวนข้อเท็จจริงว่า การที่สำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรี
ลงนามในหนังสือสั่งจ้างที่ จ.๑๗/๒๕๕๗ และ จ.๑๘/๒๕๕๗ ลงวันที่ ๑๑ ตุลาคม ๒๕๕๖ ก่อนได้รับ
อนุมัติเงินประจำงวด เป็นการดำเนินการโครงการตามนโยบายรัฐบาลที่มีความจำเป็นเร่งด่วน
โดยเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติเข้าใจว่าสามารถดำเนินการได้ เพราะทราบว่าพระราชบัญญัติงบประมาณ
รายจ่ายประจำปีงบประมาณ ๒๕๕๗ ประกาศใช้ในวันที่ ๑๑ ตุลาคม ๒๕๕๖ และเมื่อสำนัก
เลขาธิการนายกรัฐมนตรีทราบข้อเท็จจริงจากเจ้าหน้าที่สำนักงบประมาณ ก็เร่งดำเนินการให้เป็นไป

ตามกฎหมายที่เกี่ยวข้อง ต่อมาวันที่ ๒๐ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๗ นางเอมปรีดี วัชรานุกร รักษาราชการแทนผู้อำนวยการสำนักบริหารกลางเสนอรายงานการสอบสวนประกอบความเห็น ว่า เห็นควรยุติเรื่อง ซึ่งจำเลยที่ ๓ เห็นชอบด้วย ตามเอกสารหมายเลข จ.๗๖ คณะกรรมการตรวจรับพัสดุ มีบันทึกข้อความ เรื่องการตรวจรับการจัดโครงการ ลงวันที่ ๒๑ มกราคม ๒๕๕๗ (จังหวัดนครศรีธรรมราช จังหวัดชลบุรี จังหวัดเพชรบุรี จังหวัดฉะเชิงเทรา จังหวัดสงขลา) วันที่ ๒๓ มกราคม ๒๕๕๗ (จังหวัดหนองคายและนครราชสีมา) วันที่ ๒๔ มกราคม ๒๕๕๗ (จังหวัดเชียงใหม่ จังหวัดอุบลราชธานี จังหวัดพระนครศรีอยุธยา จังหวัดขอนแก่น จังหวัดนครสวรรค์) ตามเอกสารหมายเลข จ.๙๐ ถึง จ.๙๒ วันที่ ๑๓ มกราคม ๒๕๕๗ นางสาวประไพร์ อังกินันท์ รองผู้ว่าการตรวจเงินแผ่นดิน รักษาราชการแทนผู้ว่าการตรวจเงินแผ่นดิน มีหนังสือสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดิน ด่วนที่สุด ที่ ตผ.๐๐๑๙/๐๒๓๖ ลงวันที่ ๑๓ มกราคม ๒๕๕๗ ถึงจำเลยที่ ๓ ขอให้พิจารณาทบทวนการใช้เงินเพื่อจัดโครงการ วันที่ ๒๓ มกราคม ๒๕๕๗ จำเลยที่ ๓ มีหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ นร ๐๔๐๕ (ลน)/๐๑๖๕ ลงวันที่ ๒๓ มกราคม ๒๕๕๗ ถึงผู้ว่าการตรวจเงินแผ่นดินว่า การดำเนินการดังกล่าวเป็นไปตามนโยบายของรัฐบาล ตามเอกสารหมายเลข จ.๘๑ ต่อมานางสาวประไพร์ มีหนังสือสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดิน ด่วนที่สุด ที่ ตผ ๐๐๑๙/๐๘๒๒ ลงวันที่ ๑๑ มีนาคม ๒๕๕๗ ถึงจำเลยที่ ๓ ขอให้ทบทวนการใช้จ่ายเงินในการดำเนินการโครงการ Roadshow ตามเอกสารหมายเลข จ.๘๒ วันที่ ๑๒ มีนาคม ๒๕๕๗ ศาลรัฐธรรมนูญมีคำวินิจฉัยที่ ๓ - ๔/๒๕๕๗ ว่าร่างพระราชบัญญัติให้อำนาจกระทรวงการคลังกู้เงิน เพื่อการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านคมนาคมขนส่งของประเทศ พ.ศ. ... ขัดต่อบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญ มีผลให้ร่างพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าวเป็นอันตกไป ตามเอกสารหมายเลข จ.๘๓ วันที่ ๑๗ มีนาคม ๒๕๕๗ จำเลยที่ ๓ มีหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ นร ๐๔๐๑.๖/๗๐๓ ลงวันที่ ๑๗ มีนาคม

๒๕๕๗ ถึงผู้ว่าการตรวจเงินแผ่นดินว่า โครงการได้มีการดำเนินการและผู้รับจ้างได้ปฏิบัติตามสัญญาเสร็จสิ้นแล้ว ไม่อาจบอกเลิกสัญญาได้ ใคร่ขอหารือว่าควรดำเนินการเกี่ยวกับการอนุมัติเบิกจ่ายเงินเพื่อให้เกิดความถูกต้องเป็นธรรมอย่างไร ตามเอกสารหมายเลข จ.๘๔ แผ่นที่ ๒๗๖๐ - ๒๗๖๑ วันที่ ๒๑ และวันที่ ๒๖ มีนาคม ๒๕๕๗ จำเลยที่ ๔ และที่ ๕ ต่างมีหนังสือขอความเป็นธรรมในกรณีรับจ้างทำงานให้รัฐ ตามเอกสารหมายเลข จ.๘๗ วันที่ ๙ เมษายน ๒๕๕๗ จำเลยที่ ๓ มีหนังสือรายงานผลการดำเนินโครงการไปยังสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดิน ตามเอกสารหมายเลข จ.๘๔ แผ่นที่ ๒๗๖๒ - ๒๗๖๗ วันที่ ๒๓ พฤษภาคม ๒๕๕๗ สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดิน มีหนังสือ ด่วนที่สุดที่ ตผ ๐๐๑๙/๒๐๑๒ ถึงเลขาธิการนายกรัฐมนตรี ว่าข้อเสนอแนะของสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินมีลักษณะเป็นข้อเสนอแนะ การตอบข้อหารือไม่อยู่ในอำนาจหน้าที่ของสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดิน ตามเอกสารหมายเลข จ.๘๕ วันที่ ๒๐ มิถุนายน ๒๕๕๗ สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดิน มีหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ ตผ ๐๐๑๙/๒๕๑๑ ถึงหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ขอส่งเรื่องมาเพื่อประกอบการพิจารณา ตามเอกสารหมายเลข จ.๘๖ วันที่ ๒๔ และวันที่ ๒๘ กรกฎาคม ๒๕๕๗ จำเลยที่ ๔ และที่ ๕ ต่างมีหนังสือร้องเรียนไปยังหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติ กรณียังไม่ได้รับเงินค่าจ้างตามสัญญา ตามเอกสารหมายเลข จ.๘๘ วันที่ ๓ มีนาคม ๒๕๕๘ พลเอกวิลาศ อรุณศรี เลขาธิการนายกรัฐมนตรี มีคำสั่งสำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรี ที่ ๓๒/๒๕๕๘ แต่งตั้งคณะกรรมการตรวจสอบขั้นตอนการดำเนินโครงการ Roadshow สร้างอนาคตไทย ๒๐๒๐ ตามเอกสารหมายเลข จ.๑๐๑ ต่อมาวันที่ ๑๓ มีนาคม ๒๕๕๘ คณะกรรมการดังกล่าวรายงานผลการตรวจสอบว่า ขั้นตอนการดำเนินโครงการเป็นไปตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการพัสดุ พ.ศ.๒๕๓๕ ตามเอกสารหมายเลข จ.๑๐๓ วันที่ ๑๘ มีนาคม ๒๕๕๘ พลเอกอนันตพร กาญจนรัตน์

ประธานกรรมการติดตามและตรวจสอบการใช้จ่ายงบประมาณภาครัฐ มีหนังสือ ที่ คสช (คตร)/๔๓๙ ถึงเลขาธิการนายกรัฐมนตรีแจ้งว่า หากสำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรีพิจารณาแล้วเห็นว่าการดำเนินการเป็นไปตามกฎระเบียบก็สามารถพิจารณาชำระค่าจ้างให้กับผู้รับจ้างได้ ตามเอกสารหมายเลข จ.๑๐๔ วันที่ ๒๓ มีนาคม ๒๕๕๘ นางเอมปรีดี วัชรางกูร ผู้อำนวยการสำนักบริหารกลาง (ในขณะนั้น) เสนอความเห็นแนบไปกับบันทึกข้อความสำนักบริหารกลาง กลุ่มบริหารงานพัสดุ ด่วนที่สุด ที่ สบก.(กบพ.) ๗๗๒/๒๕๕๘ ขออนุมัติเบิกจ่ายเงินในการจัดจ้างโครงการ Roadshow ตามเอกสารหมายเลข จ.๑๐๖ พลเอกวิลาศให้ความเห็นชอบอนุมัติให้เบิกจ่ายเงินค่าจ้าง จำนวน ๒๓๙,๗๐๐,๐๐๐ บาท แก่จำเลยที่ ๔ และที่ ๕ ต่อมาวันที่ ๒๕ มีนาคม ๒๕๕๘ มีการเบิกจ่ายเงินให้แก่จำเลยที่ ๔ วันที่ ๒๖ มีนาคม ๒๕๕๘ มีการเบิกจ่ายเงินให้แก่จำเลยที่ ๕ ตามเอกสารหมายเลข จ.๑๐๗ โจทก์ไต่สวนข้อเท็จจริงและรวบรวมพยานหลักฐานทั้งปวง และแจ้งข้อกล่าวหาแก่จำเลยทั้งหมดกับพวกแล้ว ตามเอกสารหมายเลข จ.๑, จ.๑๑๓ ถึง จ.๑๒๑, จ.๑๒๓ ถึง จ.๑๒๕, จ.๑๒๗ และ จ.๑๒๙ ถึง จ.๑๓๐ ต่อมาโจทก์มีมติว่าการกระทำของจำเลยทั้งหมดและนายฐากรมีมูลเป็นความผิดอาญาตามฟ้อง จึงส่งรายงานสำนวนการไต่สวน เอกสาร พยานหลักฐาน และความเห็นไปยังอัยการสูงสุด อัยการสูงสุดเห็นว่ารายงาน เอกสารและความเห็นที่โจทก์ส่งให้ยังมีข้อไม่สมบูรณ์เพียงพอที่จะดำเนินคดีได้ ตามเอกสารหมายเลข จ.๒๐๘ และมีการตั้งคณะกรรมการร่วมระหว่างผู้แทนโจทก์และผู้แทนอัยการสูงสุด แต่ไม่อาจหาข้อยุติได้ ตามเอกสารหมายเลข จ.๒๐๙ ถึง จ.๒๑๑ โจทก์จึงนำคดีมาฟ้องเป็นคดีนี้

ปัญหาต้องวินิจฉัยประการแรกมีว่า ฟ้องโจทก์สำหรับจำเลยที่ ๑ และที่ ๒ ในความผิดฐานเป็นเจ้าของพนักงานร่วมกันปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบ เพื่อให้เกิดความ

เสียหายแก่ผู้หนึ่งผู้ใด หรือปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยทุจริต ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๑๕๗ และฐานเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติอย่างใดในตำแหน่ง หรือหน้าที่ หรือใช้อำนาจในตำแหน่งหรือหน้าที่โดยมิชอบ เพื่อให้เกิดความเสียหายแก่ผู้หนึ่งผู้ใด หรือปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยทุจริต ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.๒๕๔๒ มาตรา ๑๒๓/๑ ประกอบพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.๒๕๖๑ มาตรา ๑๙๒ ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๘๓ โจทก์บรรยายฟ้องครบองค์ประกอบความผิดหรือไม่ ปัญหาข้อนี้จำเลยที่ ๑ และที่ ๒ ให้การต่อสู้ว่า โจทก์บรรยายฟ้องแต่เพียงว่าจำเลยที่ ๑ ในฐานะนายกรัฐมนตรี มีอำนาจ กำกับดูแลคณะรัฐมนตรี และจำเลยที่ ๒ เป็นผู้อนุมัติสั่งจ้างเท่านั้น ไม่ได้บรรยายชี้ชัดให้เห็นว่า จำเลยที่ ๑ และที่ ๒ มีหน้าที่อย่างไร และกระทำการขัดต่อกฎหมาย หรือระเบียบหลักเกณฑ์ข้อใด จึงเป็นฟ้องที่ขาดองค์ประกอบความผิด ไม่ชอบด้วยประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๑๕๘ (๕) ประกอบพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง พ.ศ.๒๕๖๐ มาตรา ๘ วรรคสาม และพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง พ.ศ.๒๕๖๐ มาตรา ๒๖ วรรคหนึ่ง เห็นว่า ในความผิดทั้งสองฐานนี้จำเลยที่ ๓ ได้ยื่นคำร้องฉบับลงวันที่ ๒๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๕ ต่อสู้ว่า ฟ้องโจทก์ในฐานความผิดดังกล่าวขาดองค์ประกอบความผิด และศาลได้หยิบยก ในส่วนของจำเลยที่ ๓ ขึ้นวินิจฉัยไว้ในรายงานกระบวนการพิจารณาฉบับลงวันที่ ๙ มีนาคม ๒๕๖๕ แล้วว่า โจทก์บรรยายฟ้องมีข้อความตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๑๕๘ (๕) แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณา ความอาญา โดยมีข้อความที่เป็นการกล่าวหาจำเลยที่ ๑ ถึงที่ ๓ และระบุพฤติการณ์ที่กล่าวหาว่า

กระทำความผิดพอที่จำเลยที่ ๓ จะเข้าใจข้อหาได้ดี เพียงพอที่จะดำเนินกระบวนการพิจารณาไต่สวนข้อเท็จจริงต่อไปได้ จึงเป็นฟ้องที่ถูกต้องตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง พ.ศ.๒๕๖๐ มาตรา ๒๖ วรรคหนึ่ง และครบองค์ประกอบความผิด ชอบด้วยประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๑๕๘ (๕) ประกอบพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง พ.ศ. ๒๕๖๐ มาตรา ๘ วรรคสาม จึงให้ประทับรับฟ้องไว้พิจารณา เมื่อศาลพิเคราะห์ฟ้องโจทก์ที่บรรยายในฐานความผิดดังกล่าว โจทก์บรรยายโดยกล่าวหาว่า จำเลยที่ ๑ และที่ ๒ ร่วมกันกระทำความผิดกับจำเลยที่ ๓ ในฐานะเจ้าพนักงานและเป็นตัวการร่วม ดังนั้น การวินิจฉัยว่าฟ้องโจทก์ในส่วนจำเลยที่ ๓ ครบองค์ประกอบความผิด จึงมีผลถึงจำเลยที่ ๑ และที่ ๒ ด้วย แม้ต่อมาภายหลังจำเลยที่ ๑ และที่ ๒ จะยื่นคำให้การฉบับลงวันที่ ๑๗ มิถุนายน ๒๕๖๕ ต่อสู้ในปัญหาข้อนี้ไว้ศาลก็ไม่จำเป็นต้องวินิจฉัยซ้ำอีก

ปัญหาต้องวินิจฉัยประการต่อไปมีว่า การไต่สวนของโจทก์ชอบด้วยระเบียบและกฎหมาย รวมทั้งรายงานการไต่สวนข้อเท็จจริงของโจทก์สามารถนำมาเป็นหลักในการพิจารณาคดีนี้ได้หรือไม่ ข้อนี้จำเลยที่ ๑ และที่ ๒ ให้การต่อสู้ว่า ในชั้นไต่สวนของโจทก์ จำเลยที่ ๑ และที่ ๒ ขอให้โจทก์เรียกพยานมาไต่สวนเพิ่มเติม ๘ ปาก ได้แก่ นายชูเกียรติ รัตนชัยชาญ นายสมศักดิ์ โชติรัตนศิริ นายอาคม เต็มพิทยาไพสิฐ นายพงษ์ภาณุ เสวตรุนทร์ นายกิตติรัตน์ ณ ระนอง นางสาวเรณู ตังคจิวงกูร พลเอกวิลาศ อรุณศรี นายชัชชาติ สิทธิพันธ์ และพลเอกอนันตพร กาญจนรัตน์ ซึ่งล้วนแต่เป็นพยานปากสำคัญ และเกี่ยวกับประเด็นแห่งคดี ทั้งพยานดังกล่าวอัยการสูงสุดยังเห็นว่ามีความจำเป็นที่จะต้องดำเนินการไต่สวนเพิ่มเติม แต่โจทก์ไม่ทำการไต่สวน การไต่สวนของโจทก์จึงเป็นการรีบเร่ง

รวบรัด ไม่เป็นไปตามหลักสากล ขาดหลักนิติธรรม นิติรัฐ และหลักธรรมาภิบาล เลือกลงปฏิบัติ และ
กลั่นแกล้งจำเลยที่ ๑ และที่ ๒ ไม่ชอบด้วยระเบียบคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริต
แห่งชาติ ว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการไต่สวนข้อเท็จจริงของพนักงานไต่สวน พ.ศ.๒๕๕๐ ข้อ ๒๑
วรรคท้าย และกฎหมาย จึงไม่สามารถนำรายงานการไต่สวนข้อเท็จจริงมาเป็นหลักการพิจารณาคดีได้
นั้น เห็นว่า ระเบียบที่จำเลยที่ ๑ และที่ ๒ อ้างถูกยกเลิกโดยระเบียบคณะกรรมการป้องกันและ
ปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ว่าด้วยการไต่สวนข้อเท็จจริง พ.ศ.๒๕๕๕ มาตรา ๓ (๒) และระเบียบ
คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ว่าด้วยการไต่สวนข้อเท็จจริง พ.ศ.๒๕๕๕
ถูกยกเลิกโดยระเบียบคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ว่าด้วยการตรวจสอบ
และการไต่สวน พ.ศ.๒๕๖๑ มาตรา ๓ (๒) ดังนั้น จึงต้องใช้ระเบียบคณะกรรมการป้องกัน
และปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ว่าด้วยการตรวจสอบและการไต่สวน พ.ศ.๒๕๖๑ บังคับแก้คดีนี้
ในปัญหานี้ ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต
พ.ศ.๒๕๖๑ มาตรา ๔๖ บัญญัติให้คณะกรรมการไต่สวนต้องดำเนินการเพื่อให้ได้ข้อเท็จจริงที่ถูกต้อง
ตรงตามความจริงที่เกิดขึ้น ไม่ว่าจะเป็นครุณหรือเป็นโทษต่อผู้ถูกกล่าวหา พยานหลักฐานใดที่
ผู้ถูกกล่าวหา นำส่ง คณะกรรมการไต่สวนจะไม่รับด้วยเหตุล่วงเลยระยะเวลาหรือผิดขั้นตอนมิได้
ทั้งนี้ กรณีที่ผู้ถูกกล่าวหาขอให้คณะกรรมการไต่สวนเรียกบุคคลมาไต่สวน ผู้ถูกกล่าวหาต้องร้องขอ
ภายใน ๓๐ วัน นับแต่วันได้รับแจ้งข้อกล่าวหา เว้นแต่คณะกรรมการ ป.ป.ช. จะมีมติชี้มูลแล้ว
หรือเห็นว่าผู้ถูกกล่าวหาจงใจประวิงเวลา หรือใช้สิทธิโดยไม่สุจริต หรือบุคคลที่ขอให้เรียกไม่มีผลต่อ
การวินิจฉัยของคณะกรรมการ ป.ป.ช. แต่จะต้องบันทึกเหตุนั้นไว้ในสำนวนการไต่สวน หรือรายงาน
การไต่สวนเบื้องต้นด้วย ซึ่งตามระเบียบคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ

ว่าด้วยการตรวจสอบและการไต่สวน พ.ศ.๒๕๖๑ ข้อ ๗๒ วรรคหนึ่ง กำหนดไว้ในทำนองเดียวกัน และตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.๒๕๖๑ มาตรา ๗๐ บัญญัติว่า ในการไต่สวน หากคณะกรรมการไต่สวนเห็นว่า:พยานหลักฐานเพียงพอที่จะสนับสนุนข้อกล่าวหาว่ามีมูลความผิด ให้พนักงานไต่สวนแจ้งให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบ และกำหนดระยะเวลาตามสมควรที่ผู้ถูกกล่าวหาจะมาชี้แจงข้อกล่าวหา และแสดงพยานหลักฐาน หรือนำพยานบุคคลมาให้ปากคำประกอบการชี้แจง ซึ่งตามระเบียบคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ว่าด้วยการตรวจสอบและการไต่สวน พ.ศ.๒๕๖๑ มาตรา ๗๗ วรรคสาม และวรรคสี่ก็กำหนดไว้ทำนองเดียวกัน ดังนี้ การไต่สวนพยานหลักฐานจะมากน้อยเพียงใดย่อมเป็นดุลพินิจของคณะกรรมการ ป.ป.ช. หรือคณะกรรมการไต่สวนที่จะไต่สวนบุคคลใดเป็นพยานก็ได้ หากเห็นว่าข้อเท็จจริงตามทางไต่สวนเพียงพอต่อการวินิจฉัยแล้ว ก็ไม่จำเป็นต้องเรียกพยานมาทำการไต่สวนอีก หากพยานที่ไม่ไต่สวนนั้น เป็นพยานที่ผู้ถูกกล่าวหาขอให้เรียกมาไต่สวน จะต้องบันทึกเหตุที่ไม่เรียกให้ไว้ในสำนวนการไต่สวน หรือรายงานการไต่สวนเบื้องต้นไว้ด้วย คดีนี้ข้อเท็จจริงได้ความจากทางไต่สวนว่า โจทก์มีคำสั่งที่ ๑๓๕/๒๕๖๒ ลงวันที่ ๒๕ มีนาคม ๒๕๖๒ แต่งตั้งคณะกรรมการไต่สวนดำเนินการไต่สวนกรณีกล่าวหาจำเลยที่ ๑ และที่ ๒ กับพวกว่ากระทำความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่ กระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ และกระทำความผิดด้วยความผิดเกี่ยวกับการเสนอราคาต่อหน่วยงานของรัฐ อันเป็นการแต่งตั้งคณะกรรมการไต่สวนโดยชอบแล้ว และไม่ปรากฏข้อเท็จจริงจากทางไต่สวนว่า คณะกรรมการไต่สวนคนใดมีสาเหตุบาดเจ็บ หรือมีอคติเป็นการส่วนตัวกับจำเลยที่ ๑ และที่ ๒ ในอันที่จะกลับแกั่งจำเลยที่ ๑ และที่ ๒ ต่อมาคณะกรรมการไต่สวนทำการไต่สวนพยานบุคคลรวม ๔๒ ปาก และรวบรวมพยานเอกสาร ๒๑๑

รายการ นับว่าเป็นจำนวนมากพอสมควรต่อรูปคดี หลังจากนั้นวันที่ ๑๖ ตุลาคม ๒๕๖๒ จึงมีบันทึกแจ้งข้อกล่าวหาแก่จำเลยที่ ๑ และที่ ๒ กำหนดให้จำเลยที่ ๑ และที่ ๒ ชี้แจงข้อกล่าวหาภายใน ๑๕ วัน นับแต่วันที่ได้รับหนังสือ ซึ่งต่อมาจำเลยที่ ๑ มีหนังสือชี้แจงข้อกล่าวหาในวันที่ ๓ ธันวาคม ๒๕๖๒ และจำเลยที่ ๒ มีหนังสือชี้แจงข้อกล่าวหาในวันที่ ๓ มกราคม ๒๕๖๓ อันเป็นการให้โอกาสแก่จำเลยที่ ๑ และที่ ๒ ชี้แจงข้อกล่าวหาอย่างเต็มที่ หลังจากนั้นวันที่ ๑๔ กรกฎาคม ๒๕๖๓ โจทก์จึงมีมติชี้มูลความผิดอาญาจำเลยที่ ๑ และที่ ๒ กับพวก แสดงให้เห็นว่าโจทก์มิได้เร่งรีบ รวบรัด สรุปสำนวนและกลั่นแกล้งจำเลยที่ ๑ และที่ ๒ ดังที่จำเลยที่ ๑ และที่ ๒ อ้างแต่อย่างใด ส่วนที่จำเลยที่ ๑ และที่ ๒ ต่อสู้ว่า ที่พยานโจทก์ปากนายพงษ์ศักดิ์ ศิริวงษ์ และนางปนัดดา เลี้ยวรุ่งโรจน์ ให้ถ้อยคำต่อคณะกรรมการไต่สวนในช่วงระหว่างเดือนกุมภาพันธ์ถึงเดือนมีนาคม ๒๕๖๓ ห่างจากที่เคยให้การในครั้งแรกหลายเดือน พาดพิงถึงจำเลยที่ ๑ ว่าได้เข้าร่วมประชุมการเตรียมความพร้อม และรับฟังการพรีเซนตงานก่อนเริ่มดำเนินโครงการ ทั้งทักท้วงให้มีการแก้ไขงาน เป็นกรณีทีบุคคลทั้งสองทราบว่าจะได้รับการกักตัวไว้เป็นพยานในคดีนี้ จึงมีข้อระแวงสงสัยว่า อาจจะเกิดจากแรงจูงใจหรือการให้คำมั่นสัญญา หรือชักนำ หรือเจรจาต่อรองกันตัวเป็นพยาน จึงเป็นพริศ การได้มาซึ่งพยานหลักฐานของคณะกรรมการ ป.ป.ช. จึงไม่มีน้ำหนักให้น่าเชื่อถือ และไม่ชอบด้วยกฎหมาย หากมีการไต่สวนข้อเท็จจริงเพิ่มเติม โดยไต่สวนพยานบุคคลตามที่อัยการสูงสุดมีความเห็นก็จะทราบข้อเท็จจริงว่าจำเลยที่ ๑ และที่ ๒ กับพวกไม่ได้กระทำความผิดคดีนี้ ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองจึงยึดสำนวนของคณะกรรมการ ป.ป.ช. เป็นหลักในการพิจารณาคดีนี้ไม่ได้ นั้น เห็นว่า บทบัญญัติของกฎหมายให้ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองยึดสำนวนของคณะกรรมการ ป.ป.ช. เป็นหลัก

มีความหมายเพียงว่า ขอบเขตหรือกรอบของการพิจารณาให้ยึดแนวทางที่ปรากฏในสำนวน ทั้งข้อกล่าวหา ข้อเท็จจริง และหลักฐานต่าง ๆ จากการไต่สวน ตลอดจนสรุปสำนวนพร้อมความเห็น ตามอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการ ป.ป.ช.ดังที่บัญญัติไว้ในรัฐธรรมนูญ มิใช่ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง ต้องยึดสำนวนของคณะกรรมการ ป.ป.ช.เป็นหลักว่าข้อเท็จจริง ต่าง ๆ เป็นดังที่คณะกรรมการ ป.ป.ช.สรุป และจำเลยที่ ๑ และที่ ๒ กับพวกได้กระทำความผิด ตามที่ถูกกล่าวหา ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองมีอำนาจไต่สวนหา ข้อเท็จจริงและพยานหลักฐานเพิ่มเติมในเรื่องที่จำเลยที่ ๑ และที่ ๒ กับพวกถูกกล่าวหา นอกเหนือไปจากที่ปรากฏในสำนวนของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้ มิใช่ถูกผูกมัดโดยสำนวนของ คณะกรรมการ ป.ป.ช. ดังนั้น การสรุปสำนวนพร้อมทั้งการทำความเห็นของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ซึ่งกระทำการตามอำนาจหน้าที่โดยสุจริตจะถูกต้องหรือไม่ อย่างไร มีการลำดับวันเวลาของเหตุการณ์ ไม่ตรงตามความเป็นจริง ละเว้นพยานบุคคลบางปาก โดยไม่นำมาประกอบการพิจารณา ไม่ทำให้ สำนวนของคณะกรรมการ ป.ป.ช. เสียไป ทั้งจำเลยที่ ๑ และที่ ๒ ย่อมมีสิทธิที่จะโต้แย้งและนำ พยานหลักฐานต่าง ๆ มาให้ศาลไต่สวนเพื่อหักล้างพยานหลักฐานในสำนวนของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ตามข้อต่อสู้ของจำเลยที่ ๑ และที่ ๒ ได้ นอกจากนี้คดีนี้ท้ายที่สุดแล้วนายพงษ์ศักดิ์ และนางปนัดดา ก็ไม่ได้ถูกคณะกรรมการ ป.ป.ช. กั้นไว้เป็นพยานแต่อย่างใด การไต่สวนคดีของโจทก์ จึงชอบด้วยระเบียบและกฎหมาย ทั้งศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง สามารถยึดสำนวนของคณะกรรมการ ป.ป.ช.เป็นหลักในการพิจารณาคดีนี้ได้ ข้ออ้างของจำเลยที่ ๑ และที่ ๒ ฟังไม่ขึ้น

ปัญหาต้องวินิจฉัยประการต่อไปมีว่า การที่จำเลยที่ ๑ ถึงที่ ๓ ดำเนินการนำงบกลาง ๔๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท มาจัดทำโครงการ Roadshow เป็นการกระทำที่ฝ่าฝืนต่อมติคณะรัฐมนตรี และกฎหมายหรือไม่ เห็นว่า ในปัญหานี้ข้อเท็จจริงรับฟังเป็นยุติว่า เมื่อวันที่ ๑๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๒ คณะรัฐมนตรีมีมติเรื่องการขออนุมัติใช้เงินงบกลางรายการเงินสำรองจ่ายเพื่อกรณีฉุกเฉินหรือจำเป็น และสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรีมีหนังสือลับ ด่วนที่สุด ที่น.ร. ๐๕๐๖ / ว ๔๓ ลงวันที่ ๒๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๒ แจ้งให้สำนักงบประมาณทราบ และสำนักงบประมาณมีหนังสือลับ ด่วนที่สุด ที่น.ร. ๐๗๐๔/๑๙๕ ลงวันที่ ๑๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๒ แจ้งเวียนให้ ส่วนราชการหรือรัฐวิสาหกิจทราบ และถือปฏิบัติ โดยกำหนดแนวทางปฏิบัติดังนี้ ....กรณีในส่วนราชการหรือรัฐวิสาหกิจใดมีความ จำเป็นต้องใช้จ่ายงบประมาณนอกเหนือจากที่ได้รับการจัดสรร หรือได้รับการจัดสรรงบประมาณแล้ว ไม่เพียงพอ ให้พิจารณาตรวจสอบและปรับแผนการใช้จ่ายงบประมาณที่ได้รับเป็นลำดับแรกก่อน หากไม่สามารถดำเนินการดังกล่าวได้ และมีความจำเป็นเร่งด่วนต้องขอใช้เงินงบประมาณรายการเงิน สำรองจ่ายเพื่อกรณีฉุกเฉินหรือจำเป็นให้เสนอเรื่องต่อรัฐมนตรีเจ้าสังกัดพิจารณาก่อน เว้นแต่เป็น กรณีที่คณะรัฐมนตรีหรือนายกรัฐมนตรีได้อนุมัติในหลักการแล้ว โดยให้พิจารณาเฉพาะกรณีที่มีความ จำเป็นเร่งด่วนที่จะต้องรีบดำเนินการเพื่อมิให้เกิดความเสียหายแก่ทางราชการเท่านั้น ... ตามเอกสาร หมายเลข.๑๒ แผ่นที่ ๑๓๑ ถึง๑๓๔ ดังนั้น ในการบริหารราชการแผ่นดินของรัฐบาลจำเลยที่ ๑ จึงต้องปฏิบัติตามมติคณะรัฐมนตรีดังกล่าว ส่วนข้อที่ว่าโครงการ Roadshow มีความจำเป็นและ เร่งด่วนหรือไม่นั้น แม้จะได้รับความจากทางใต้สวนว่า เมื่อวันที่ ๑๙ มีนาคม ๒๕๕๖ ที่คณะรัฐมนตรี เสนอร่างพระราชบัญญัติให้อำนาจกระทรวงการคลังกู้เงินเพื่อการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้าน คมนาคมขนส่งของประเทศ พ.ศ. ... เพื่อจัดหาแหล่งเงินทุนในการลงทุนด้านโครงสร้างพื้นฐาน

ของประเทศ ในวาระที่ ๑ (ขั้นรับหลักการ) ต่อสภาผู้แทนราษฎร ซึ่งรวมถึงเงินงบประมาณที่จะมาดำเนินการโครงการ Roadshow มีสมาชิกสภาผู้แทนจากพรรคฝ่ายค้านอภิปรายทักท้วงว่าร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวอาจขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ และจะดำเนินการยื่นเรื่องให้ศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัย และคณะกรรมการปฏิรูปกฎหมายมีหนังสือแจ้งเตือนและให้ข้อเสนอแนะว่าร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวอาจขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ จำเลยที่ ๑ ไม่รับฟังความเห็นและข้อทักท้วงกลับสั่งการให้สำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรีไปจัดทำโครงการคดีนี้ ซึ่งต่อมาศาลรัฐธรรมนูญได้มีคำวินิจฉัยที่ ๓-๔/๒๕๕๗ ตามเอกสารหมายเลข ๘๓ ว่า ร่างพระราชบัญญัติให้อำนาจกระทรวงการคลังกู้เงินเพื่อการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านคมนาคมขนส่งของประเทศ พ.ศ. ... ๒๕๕๗ โดยไม่ได้มีความจำเป็นเร่งด่วนก็ตาม แต่คดีของศาลรัฐธรรมนูญดังกล่าวศาลคงวินิจฉัยแต่เพียงว่า ร่างพระราชบัญญัตินี้ อนุญาตให้จ่ายเงินแผ่นดินโดยไม่ได้กระทำตามที่อนุญาตไว้ในกฎหมายว่าด้วยงบประมาณรายจ่าย กฎหมายว่าด้วยวิธีการงบประมาณ กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการโอนงบประมาณหรือกฎหมายว่าด้วยเงินคงคลัง อีกทั้งมิใช่กรณีจำเป็นเร่งด่วน ร่างพระราชบัญญัตินี้จึงขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๖๙ วรรคหนึ่ง นอกจากนี้การใช้จ่ายเงินกู้ตามพระราชบัญญัตินี้ฉบับนี้ก็ได้ดำเนินการตามกรอบวินัยการเงินการคลังตามรัฐธรรมนูญ หมวด ๘ ร่างพระราชบัญญัตินี้จึงขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๗๐ วรรคสอง เท่านั้น ไม่ได้มีประเด็นวินิจฉัยโดยตรงว่าโครงการ Roadshow มิใช่โครงการที่มีความจำเป็นเร่งด่วน และไม่มีประเด็นพิจารณาวินิจฉัยถึงความรับผิดชอบของบุคคลใด ปัญหาว่าจำเลยที่ ๑ ถึงที่ ๓ กระทำความผิดอาญาในประเด็นข้อนี้หรือไม่จึงเป็นคนละประเด็นกับที่ศาลรัฐธรรมนูญได้วินิจฉัย และยังไม่มีศาลใดวินิจฉัยมาก่อน จึงอยู่ในอำนาจของศาลนี้ที่จะวินิจฉัย ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและ

ปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๗๖ ประกอบพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง พ.ศ.๒๕๖๐ มาตรา ๑๐ กรณีจึงไม่อาจนำเอาข้อเท็จจริงตามคำวินิจฉัยของศาลรัฐธรรมนูญมาผูกพันให้ศาลนี้ต้องรับฟังตาม เมื่อคดีได้ความจากทางใต้สวนว่า ในวันที่ ๒๓ สิงหาคม ๒๕๕๔ คณะรัฐมนตรีภายใต้การนำของจำเลยที่ ๑ ในฐานะนายกรัฐมนตรีได้แถลงนโยบายต่อรัฐสภา โดยนโยบายข้อ ๓.๔ กำหนดนโยบายสำคัญเกี่ยวกับโครงสร้างพื้นฐานการพัฒนาระบบรางเพื่อขนส่งมวลชน และการบริหารจัดการระบบขนส่งสินค้าและบริการ โดยพัฒนาระบบรถไฟทางคู่เชื่อมชานเมืองและหัวเมืองหลักในเส้นทางสำคัญ ศึกษาพัฒนารถไฟความเร็วสูงจากกรุงเทพมหานครไปยังภูมิภาค ต่อมาวันที่ ๑๕ มกราคม ๒๕๕๖ คณะรัฐมนตรีมีมติรับทราบและเห็นชอบร่างพระราชบัญญัติให้อำนาจกระทรวงการคลังกู้เงินเพื่อการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านคมนาคมขนส่งของประเทศ พ.ศ. ... เพื่อให้รัฐบาลสามารถจัดหาแหล่งเงินทุนมาใช้ในการลงทุนด้านโครงสร้างพื้นฐานของประเทศให้มีความต่อเนื่องและเชื่อมโยงอย่างเป็นระบบ วงเงินไม่เกินสองล้านล้านบาท ซึ่งผ่านการพิจารณาจากหน่วยงานราชการที่เกี่ยวข้องหลายหน่วยงาน เช่น สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา กระทรวงการคลัง และสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (สภาพัฒน์) เป็นต้น โดยไม่มีข้อทักท้วง นอกจากนี้เมื่อวันที่ ๒๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๖ คณะรัฐมนตรียังได้มีมติเห็นชอบแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านคมนาคมขนส่งของประเทศ เพื่อเป็นข้อมูลประกอบการจัดทำร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวตามที่กระทรวงคมนาคมเสนอ และเห็นชอบให้กระทรวงคมนาคมจัดนิทรรศการเพื่อการลงทุนพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านคมนาคมขนส่งของประเทศ เพื่อสร้างความรู้และความเข้าใจแก่ประชาชน โดยให้มีกิจกรรมการมีส่วนร่วมของประชาชนในการแสดงความคิดเห็น

คิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องดังกล่าวด้วย ซึ่งต่อมากระทรวงคมนาคมก็ได้จัดทำโครงการสองโครงการตามที่คณะรัฐมนตรีมีมติ แสดงให้เห็นว่าหลังจากที่คณะรัฐมนตรีแถลงนโยบายต่อรัฐสภาแล้ว รัฐบาลมีการจัดทำโครงการประชาสัมพันธ์โครงสร้างพื้นฐานการพัฒนาระบบรางเพื่อขนส่งมวลชน และการบริหารจัดการระบบขนส่งสินค้าและบริการเรื่อยมาโดยตลอด เพื่อให้ประชาชนมีความเข้าใจและมีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็นอย่างรอบด้าน จึงมีเหตุผลให้เชื่อว่าโครงการ Roadshow เป็นโครงการที่รัฐบาลจัดทำต่อเนื่องจากโครงการของกระทรวงคมนาคม เพื่อเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนเข้าใจดังที่ได้กล่าวมาแล้วข้างต้น แม้ทั้งสองโครงการจะมีพื้นที่บางส่วนในจังหวัดหนองคายและจังหวัดนครราชสีมาซ้ำซ้อนกันอยู่บ้าง แต่ก็ได้รับความจากทางใต้สวนพยานจำเลยที่ ๑ ถึงที่ ๓ ว่า โครงการ Roadshow และโครงการของกระทรวงคมนาคมมีวัตถุประสงค์ที่แตกต่างกัน โดยโครงการ Roadshow มีวัตถุประสงค์กว้างกว่าและมีหน่วยงานที่เข้ามามีส่วนร่วมเกี่ยวข้องมากกว่าโครงการของกระทรวงคมนาคมที่มุ่งเน้นเฉพาะงานด้านคมนาคมขนส่งเท่านั้น กรณีจึงยังรับฟังไม่ได้ว่าโครงการ Roadshow ที่มีพื้นที่บางส่วนซ้ำซ้อนกับโครงการที่กระทรวงคมนาคมจัดขึ้นเป็นโครงการที่มีขอบเขตที่โจทก์กล่าวอ้าง เกี่ยวกับความจำเป็นและเร่งด่วน ได้รับความจากพยานโจทก์ปากนายกรณินทร์ กาญจนมัย รองผู้อำนวยการสำนักงบประมาณว่า ในการพิจารณาถึงเหตุจำเป็นและเร่งด่วนตามมติคณะรัฐมนตรีนั้น ต้องพิจารณาสองเรื่อง คือ นโยบายเร่งด่วนของรัฐบาล และเรื่องที่มีความจำเป็นเร่งด่วน หากกล่าวซ้ำอาจทำให้เกิดความเสียหายแก่ทางราชการ เช่น ภัยพิบัติต่างๆ เป็นต้น และโครงการ Roadshow เป็นเรื่องเร่งด่วนตามนโยบายของรัฐบาล สอดคล้องกับคำเบิกความของพยานโจทก์ปากนายพงษ์ศักดิ์ ศิริวงษ์ ผู้อำนวยการสำนักบริหารกลางสำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรีที่ว่า โครงการ Roadshow เป็นโครงการเร่งด่วนของรัฐบาลโดยมี

เงื่อนไขที่รัฐบาลกำหนดไว้ ระหว่างวันที่ ๔ ตุลาคม ๒๕๕๖ ถึงวันที่ ๑ ธันวาคม ๒๕๕๖ รวมทั้งระบุ จังหวัดที่จะจัดงานไว้แล้ว ซึ่งการเบิกความของพยานโจทก์ดังกล่าว ไม่ปรากฏพฤติการณ์สื่อแสดง ให้เห็นว่าเป็นการเบิกความเพื่อช่วยเหลือฝ่ายจำเลย คำเบิกความในส่วนนี้จึงมีน้ำหนักให้รับฟังได้ ดังนั้น การที่รัฐบาลซึ่งเป็นฝ่ายบริหารพิจารณาแล้วเห็นว่าโครงการ Roadshow มีความจำเป็น เร่งด่วนและมีความแน่นอน หากไม่ดำเนินการจะก่อให้เกิดความเสียหายแก่ทางราชการตามนโยบาย ที่แถลงไว้ต่อรัฐสภาตามที่กำหนดไว้ในรัฐธรรมนูญ จึงเป็นดุลพินิจของฝ่ายบริหารโดยแท้ ประกอบ กับยังได้รับความจากพยานโจทก์ปากนางปนัดดา เลี้ยวรุ่งโรจน์ เจ้าหน้าที่การเงินและบัญชี ๗ สำนัก บริหารกลาง สำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรี ซึ่งได้รับมอบหมายให้ปฏิบัติหน้าที่หัวหน้าฝ่ายพัสดุ และ นายพงษ์ศักดิ์อีกว่า ในช่วงที่ดำเนินการโครงการ Roadshow วงเงิน ๔๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท สำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรีไม่ได้ตั้งงบประมาณสำหรับโครงการดังกล่าวไว้ในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๖ จึงไม่อยู่ในหลักเกณฑ์การใช้งบประมาณรายจ่ายประจำปีของปีงบประมาณก่อนไปพลาง ก่อนได้ และโครงการลงทุนโครงสร้างพื้นฐานด้านระบบคมนาคมขนส่งของประเทศเป็นหนึ่งใน ยุทธศาสตร์ของประเทศได้บรรจุไว้ในงบประมาณรายจ่ายประจำปี พ.ศ. ๒๕๕๗ วงเงิน ๕๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท ซึ่งรวมถึงโครงการ Roadshow นี้ด้วย แต่พระราชบัญญัติงบประมาณ รายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๗ ประกาศใช้เมื่อวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๖ จึงมีอาจใช้ได้ เห็นได้ว่าเป็นกรณีที่ไม่อาจใช้ทั้งงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๖ และ งบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๗ มาดำเนินโครงการนี้ได้ภายในเวลาที่กำหนด ซึ่งรัฐบาลเห็นว่าเป็นโครงการเร่งด่วนตามนโยบาย ถือว่าสำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรีมีเหตุที่จะต้อง ใช้จ่ายงบประมาณนอกเหนือจากที่ได้รับการจัดสรร หรือได้รับการจัดสรรงบประมาณแล้วไม่เพียงพอ

เข้าหลักเกณฑ์ตามที่คณะรัฐมนตรีมีมติ ทั้งไม่ปรากฏข้อเท็จจริงอย่างชัดเจนว่า จำเลยที่ ๑ ถึง ที่ ๓ รู้เห็นหรือจงใจเพื่อให้มีการนำเงินงบกลางมาจัดโครงการตั้งแต่แรก และก่อนที่จำเลยที่ ๑ อนุมัติให้ใช้เงินงบกลางในโครงการนี้ในวันที่ ๒๕ กันยายน ๒๕๕๖ ผู้อำนวยการสำนักงานงบประมาณก็มีหนังสือลงวันที่ ๑๗ กันยายน ๒๕๕๖ ถึงเลขาธิการนายกรัฐมนตรีว่า สมควรที่จำเลยที่ ๑ จะอนุมัติหลักการให้สำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรีเบิกจ่ายงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๖ งบกลางรายการเงินสำรองจ่ายเพื่อกรณีฉุกเฉินหรือจำเป็นในวงเงิน ๔๐,๐๐๐,๐๐๐ บาทได้ อันเป็นการอนุมัติไปตามความเห็นของสำนักงานงบประมาณ โดยไม่ปรากฏข้อเท็จจริงว่า จำเลยที่ ๑ ซึ่งเป็นผู้อนุมัติ และจำเลยที่ ๓ ที่เสนอเรื่อง กับจำเลยที่ ๒ ที่ผ่านเรื่องไปตามขั้นตอนของทางราชการกระทำไปโดยมีเจตนาพิเศษ เพื่อให้เกิดความเสียหายแก่ทางราชการ นอกจากนี้จากทางไต่สวนก็ไม่ปรากฏข้อเท็จจริงอย่างชัดเจนว่า จำเลยที่ ๑ ถึงที่ ๓ ได้รับผลประโยชน์ตอบแทนใด ๆ จากการปฏิบัติหน้าที่ดังกล่าว และหลังจากจำเลยที่ ๑ อนุมัติงบประมาณแล้ว จำเลยที่ ๔ ผู้รับจ้างก็เข้าทำงานสำเร็จลุล่วงตามสัญญาโดยไม่ปรากฏข้อเสียหาย รวมทั้งคณะกรรมการตรวจรับพัสดุก็ตรวจรับงานโดยไม่มีข้อทักท้วงใดๆ ยิ่งกว่านั้นหลังจากดำเนินโครงการแล้วเสร็จ คณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริงความรับผิดชอบทางละเมิด ได้ตรวจสอบแล้วไม่พบว่าเป็นการกระทำที่ฝ่าฝืนต่อระเบียบและกฎหมาย และก่อนจะมีการเบิกจ่ายค่าจ้างให้แก่จำเลยที่ ๔ พลเอกวิลาศ อรุณศรี เลขาธิการนายกรัฐมนตรีคนต่อมาหลังจากคณะรักษาความสงบแห่งชาติ (คสช.) ยึดอำนาจ ก็ได้ตั้งคณะกรรมการตรวจสอบขั้นตอนการดำเนินโครงการ Roadshow คณะกรรมการลงความเห็นว่าการดำเนินการเป็นไปตามระเบียบและกฎหมาย ข้อเท็จจริงจึงรับฟังไม่ได้ว่า จำเลยที่ ๒ และที่ ๓ เสนอให้จำเลยที่ ๑ อนุมัติเงินงบกลาง และจำเลยที่ ๑ อนุมัติเงินงบกลาง ๔๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท มาดำเนินโครงการ โดยฝ่าฝืน

ต่อมติคณะรัฐมนตรีและกฎหมาย อันจะเป็นความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๑๕๗ และพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริตพ.ศ. ๒๕๔๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๒๓/๑ ประกอบประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๘๓ ในข้อกล่าวหานี้ ตามฟ้อง

ปัญหาต้องวินิจฉัยประการต่อไปมีว่า จำเลยที่ ๑ ถึง ๓ ร่วมกันกำหนดตัว จำเลยที่ ๔ และที่ ๕ เป็นผู้รับจ้างไว้ล่วงหน้า โดยมุ่งหมายมิให้มีการแข่งขันราคาอย่างเป็นธรรม เพื่อเอื้ออำนวยแก่จำเลยที่ ๔ และที่ ๕ ให้เป็นผู้มีสิทธิเข้าทำสัญญาทำสัญญากับสำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรี อันเป็นหน่วยงานของรัฐตามฟ้องหรือไม่ เห็นว่า แม้จะได้ความจากทางไต่สวนว่า ก่อนที่จะมีการประชุมเตรียมความพร้อมดำเนินโครงการ Roadshow จำเลยที่ ๓ เป็นประธานในการประชุม อย่างไรก็ตามไม่เป็นทางการหลายครั้ง ซึ่งต่อมานายฐากร บุนปาน กรรมการผู้จัดการของจำเลยที่ ๔ และ นายสรายุทธ มหวลีรัตน์ ตัวแทนของจำเลยที่ ๕ ได้ไปพบจำเลยที่ ๓ และในวันประชุมเตรียมความพร้อมของโครงการจำเลยที่ ๑ และที่ ๓ ได้เข้าร่วมประชุมด้วย จำเลยที่ ๑ ซึ่งเป็นประธานในที่ประชุมได้สอบถามรายละเอียดของโครงการที่จำเลยที่ ๔ และที่ ๕ ร่วมกันจัดทำมาฟรีเซนต์ รวมทั้งได้ทักท้วงรูปแบบของงานที่นำมาเสนอแล้วสั่งการให้แก้ไขในบางจุด ส่วนจำเลยที่ ๓ ก็ได้ซักถามเช่นกัน ซึ่งต่อมาก็มีการประชุมกันอีกครั้งเพื่อพิจารณารูปแบบงานตามที่จำเลยที่ ๑ สั่งให้แก้ไข โดยมีจำเลยที่ ๑ และที่ ๒ เข้าร่วมประชุมด้วย ทั้งที่ยังไม่มีกระบวนการจัดจ้างของทางราชการก็ตาม แต่ก็ได้ความว่า ขณะเกิดเหตุจำเลยที่ ๑ ดำรงตำแหน่งนายกรัฐมนตรี การที่จำเลยที่ ๑ เข้าร่วมประชุมดังกล่าว ย่อมเป็นที่เข้าใจได้ว่าจำเลยที่ ๑ ได้ให้ความสำคัญในการติดตามกำกับดูแลนโยบายของรัฐบาลที่ได้แถลงไว้ต่อรัฐสภา และมีอำนาจหน้าที่สั่งการและกำกับโดยทั่วไปซึ่งการบริหาร

ราชการแผ่นดินทั้งปวง ตามพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๓๔ ส่วน
จำเลยที่ ๒ ก็ไม่มีพฤติการณ์ใด ๆ ในขณะประชุม ทั้งในการประชุมดังกล่าวก็เป็นการประชุมโดย
เปิดเผยและมีหน่วยงานราชการที่เกี่ยวข้องหลายหน่วยงานเข้าร่วมด้วยโดยไม่มีข้อกั๊กห้ามใด ๆ
ที่นายฐาภรณ์ ตัวแทนของจำเลยที่ ๔ และนายสรายุทธ ตัวแทนของจำเลยที่ ๕ ไปพบจำเลยที่ ๓ ก่อน
จะมีกระบวนการจัดจ้าง ก็ได้ความจากทางใต้สวนว่า จำเลยที่ ๔ และที่ ๕ เป็นบริษัทผู้ประกอบ
การสื่อโฆษณา และเคยมีประสบการณ์ในการจัดงานนิทรรศการเกี่ยวกับการโฆษณาให้แก่หน่วยงาน
ราชการหลายกระทรวงมาก่อน การที่จำเลยที่ ๓ ให้ตัวแทนของจำเลยที่ ๔ และที่ ๕ ไปพบ ยังไม่พอ
ฟังว่าเป็นการกำหนดตัวบุคคลผู้รับจ้างไว้ล่วงหน้า เพื่อกีดกันผู้เสนอราคารายใดไม่ให้เข้าเสนอราคา
อย่างเป็นธรรมเพื่อให้ราชการต้องเสียหาย และแม้จำเลยที่ ๔ โดยนายฐาภรณ์ จะมีหนังสือถึง
ปลัดกระทรวงมหาดไทย ตามเอกสารหมายเลข ๔๐ ซึ่งมีข้อความระบุว่าจำเลยที่ ๔ และที่ ๕
ได้รับมอบหมายจากสำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรี ให้เป็นผู้จัดทำโครงการ จึงขอความอนุเคราะห์ให้
แต่ละจังหวัดอำนวยความสะดวกในเรื่องต่าง ๆ แต่จากทางใต้สวนก็ไม่ปรากฏว่าจำเลยที่ ๑ ถึงที่ ๓
รู้เห็นเกี่ยวข้องกับข้อความในเอกสารฉบับดังกล่าวด้วย ส่วนที่โจทก์อ้างว่า ก่อนที่จะมีการดำเนินการ
จัดจ้าง จำเลยที่ ๓ ได้พูดกับนางสาวนันทริยา ทวีวงศ์ ประธานคณะกรรมการจัดจ้างโดยวิธีพิเศษ
วงเงิน ๔๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท และนางสาวปวีณา ปรีพัฒน์ศักดิ์ คณะกรรมการจัดจ้างโดยวิธีพิเศษ
กับพวก ซึ่งมีหน้าที่ในการพิจารณาการเสนอราคาของผู้เสนอราคาว่า “ รู้แล้วไข่ม้อย ว่าจะมีงาน
Roadshow จัดนิทรรศการ ให้ลองพิจารณาบริษัทมติชนดูนะว่ามีศักยภาพเป็นผู้รับจ้างจัดงาน
หรือไม่” อันเป็นการจูงใจ หรือทำให้จำยอมให้คณะกรรมการคัดเลือกจำเลยที่ ๔ เป็นผู้รับจ้าง นั้น
เห็นว่า คำว่าจูงใจ ตามพจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน ได้ให้ความหมายไว้ว่า หมายถึงชักนำ

หรือเกลี้ยกล่อมเพื่อให้เห็นคล้อยตาม ส่วนคำว่าจ่ายอหมายถึงอาการที่ต้องฝืนใจทำ เมื่อพิจารณา คำพูดของจำเลยที่ ๓ ดังกล่าวคงรับฟังได้เพียงว่า เป็นการพูดเพื่อให้คณะกรรมการจัดจ้างโดย วิธีพิเศษพิจารณาคณสมบัติเบื้องต้นและศักยภาพของจำเลยที่ ๔ เท่านั้น ยังรับฟังไม่ได้ถึงขนาดว่า จำเลยที่ ๓ กระทำการใด ๆ ต่อคณะกรรมการจัดจ้างโดยวิธีพิเศษ เพื่อจูงใจหรือทำให้จ่ายอต้อง ยอมรับการเสนอราคาของจำเลยที่ ๔ เพราะคณะกรรมการยังสามารถตัดสินใจและมีความเห็นได้เอง ว่าจะคัดเลือกผู้รับจ้างรายใดมาเป็นคู่สัญญา ซึ่งต่อมาก็ได้ความว่าคณะกรรมการจัดจ้างโดยวิธีพิเศษ ได้ดำเนินการจัดจ้างไปตามระเบียบของทางราชการ เมื่อไม่มีพยานหลักฐานอื่นใดที่บ่งชี้อย่างชัดเจนว่า จำเลยที่ ๑ ถึงที่ ๓ ได้เข้ามาเกี่ยวข้องกับ บงการ ชี้นำ หรือ สั่งการเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติบุคคลใดเพื่อให้ได้ ตัวจำเลยที่ ๔ และที่ ๕ เป็นผู้รับจ้างมาตั้งแต่ต้น พยานหลักฐานที่ได้ความจากทางไตสวน จึงยังรับฟัง ไม่ได้ว่า จำเลยที่ ๑ ถึงที่ ๓ กระทำความผิดฐานเป็นเจ้าของพนักงานร่วมกันปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติ หน้าที่โดยมิชอบหรือโดยทุจริต ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๑๕๗ และฐานเป็นเจ้าของ รักร่วมกันปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติอย่างใด ในตำแหน่งหรือหน้าที่ หรือใช้อำนาจในตำแหน่งหรือ หน้าที่โดยมิชอบหรือโดยทุจริต ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและ ปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม มาตรา ๑๒๓/๑กับฐานเป็นเจ้าของหน้าที่ใน หน่วยงานของรัฐร่วมกันกระทำการใด ๆ โดยมีมุ่งหมายมิให้มีการแข่งขันราคาอย่างเป็นธรรม เพื่อเอื้ออำนวยแก่ผู้เข้าทำการเสนอราคารายใดให้เป็นผู้มีสิทธิทำสัญญากับหน่วยงานของรัฐ ตาม พระราชบัญญัติว่าด้วยความผิดเกี่ยวกับการเสนอราคาต่อหน่วยงานของรัฐ พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๑๒ ประกอบประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๘๓ และจำเลยที่ ๓ ไม่มีความผิดตาม มาตรา ๑๓ ของพระราชบัญญัติ ว่าด้วยความผิดเกี่ยวกับการเสนอราคาต่อหน่วยงานของรัฐ พ.ศ. ๒๕๔๒ ในข้อกล่าวหาที่ตามฟ้อง

ปัญหาต้องวินิจฉัยประการต่อไปมีว่า จำเลยที่ ๒ และที่ ๓ อนุมัติจัดจ้างโครงการ Roadshow โดยวิธีพิเศษ เป็นการฝ่าฝืนต่อระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการพัสดุ พ.ศ. ๒๕๓๕ และกฎหมายหรือไม่ เห็นว่า สำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรีเป็นส่วนราชการ ดังนั้น ในการดำเนินการจัดจ้างโครงการ Roadshow ตามฟ้อง จึงต้องปฏิบัติตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการพัสดุ พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติมที่ใช้บังคับขณะเกิดเหตุ ซึ่งตามระเบียบดังกล่าวข้อ ๒๔ กำหนดว่า การจัดจ้างโดยวิธีพิเศษ ได้แก่ การจ้างครั้งหนึ่งซึ่งมีราคาเกิน ๑๐๐,๐๐๐ บาท ให้กระทำได้เฉพาะกรณีหนึ่งกรณีใด ดังต่อไปนี้(๑) เป็นงานที่ต้องจ้างช่างผู้มีฝีมือโดยเฉพาะหรือผู้มีความชำนาญเป็นพิเศษ...(๓) เป็นงานที่ต้องกระทำโดยเร่งด่วน หากล่าช้าอาจจะเสียหายแก่ทางราชการ... และข้อ ๕๘ กำหนดว่า การจ้างโดยวิธีพิเศษ ให้หัวหน้าส่วนราชการแต่งตั้งคณะกรรมการจัดจ้างโดยวิธีพิเศษขึ้น เพื่อดำเนินการดังต่อไปนี้ (๑) การจัดจ้างโดยวิธีพิเศษตามข้อ ๒๔ (๑)...(๓)... ให้เชิญผู้มีอาชีพรับจ้างทำงานนั้นโดยตรงมาเสนอราคา หากเห็นว่าราคาที่เสนอนั้นยังสูงกว่าราคาในท้องถื่น หรือราคาที่ประมาณได้ หรือราคาที่คณะกรรมการเห็นสมควรให้ต่อรองราคาลงเท่าที่จะทำได้... สำหรับคดีนี้เมื่อศาลฟังข้อเท็จจริงว่า โครงการ Roadshow เป็นโครงการเร่งด่วนตามนโยบายของรัฐบาล และนายพงษ์ศักดิ์ ศิริวงษ์ ผู้อำนวยการสำนักบริหารกลาง พยานโจทก์ให้การไว้ตามบันทึกถ้อยคำยืนยันข้อเท็จจริงว่า โครงการ Roadshow วงเงิน ๔๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท ได้กำหนดจัดโครงการที่จังหวัดหนองคายและจังหวัดนครราชสีมาไว้แล้ว โดยจังหวัดหนองคายกำหนดระหว่างวันที่ ๔ ถึง ๖ ตุลาคม ๒๕๕๖ และที่จังหวัดนครราชสีมาระหว่างวันที่ ๑๑ ถึง ๑๓ ตุลาคม ๒๕๕๖ เช่นนี้ กรณีจึงเป็นงานที่ต้องกระทำโดยเร่งด่วน หากล่าช้าอาจจะเสียหายแก่ทางราชการเข้าหลักเกณฑ์ ข้อ ๒๔ (๓) ของระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการพัสดุ พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไข

เพิ่มเติม ทั้งกรณีเป็นการจัดหาผู้รับจ้างมาจัดนิทรรศการประชาสัมพันธ์นโยบายของรัฐบาลเกี่ยวกับโครงสร้างพื้นฐานด้านคมนาคมขนส่งของประเทศอันเป็นโครงการขนาดใหญ่ จึงมีความจำเป็นที่จะต้องให้ผู้มีฝีมือโดยเฉพาะหรือผู้มีความชำนาญเป็นพิเศษตามข้อ ๒๔ (๑) ด้วย ซึ่งจำเลยที่ ๔ และที่ ๕ ก็มีคุณสมบัติดังกล่าว ในข้อนี้ นายลิขิต อุไรรางกูล นักวิชาการคลังชำนาญการพิเศษ กรมบัญชีกลาง ก็ได้ให้การไว้ตามบันทึกถ้อยคำยืนยันข้อเท็จจริงว่า หากหน่วยงานราชการไม่ได้ระบุแผนงานไว้ชัดเจนในแผนงบประมาณรายจ่ายประจำปี ก็เป็นดุลพินิจของหัวหน้าส่วนราชการที่จะต้องพิจารณาว่า กรณีมีความจำเป็นเร่งด่วนและมีความเหมาะสมหรือไม่ หากเห็นว่ามีมีความจำเป็นเร่งด่วนและมีความเหมาะสม หัวหน้าส่วนราชการก็อาจสั่งการให้ดำเนินการจัดจ้างโดยวิธีพิเศษได้ ดังนี้ สำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรี โดยจำเลยที่ ๓ จึงสามารถจัดจ้างโดยวิธีพิเศษได้ ซึ่งตามข้อ ๕๘ (๑) ของระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการพัสดุ พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ก็ให้อำนาจคณะกรรมการจัดจ้างโดยวิธีพิเศษ สามารถเชิญผู้มีอาชีพรับจ้างทำงานนั้นโดยตรงมาเสนอราคาได้ โดยไม่ต้องใช้วิธีประกวดราคา ส่วนโครงการ ๒๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท ใน ๑๐ จังหวัดที่เหลือก็มีการดำเนินโครงการในลักษณะเช่นเดียวกัน

ส่วนที่โจทก์อ้างว่า สำหรับโครงการ ๔๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท มีการจัดทำเอกสารเกี่ยวกับการจัดจ้างเสนอจำเลยที่ ๓ พิจารณา แล้วเสนอจำเลยที่ ๒ อนุมัติในวันเดียวกัน และมีการลงวันที่ย้อนหลังในเอกสารอันเป็นการมิชอบนั้น ได้ความจากทางใต้สวนโดยนางปนัดดา เลี้ยวรุ่งโรจน์ ปฏิบัติหน้าที่หัวหน้าฝ่ายพัสดุเบิกความตอบศาลซักถามว่า เหตุที่มีการลงวันที่ย้อนหลัง เนื่องจากคณะกรรมการจัดจ้างโดยวิธีพิเศษส่งบันทึกรายงานผลการพิจารณาของคณะกรรมการมาให้พยานล่าช้าในช่วงเย็นของวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๖ พยานจึงเสนอเรื่อง

ในวันที่ ๒ ตุลาคม ๒๕๕๖ โดยลงวันที่ย้อนหลังเป็นวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๖ เพื่อมิให้เกิดข้อขัดข้องในการปฏิบัติงานราชการ ส่วนที่มีการจัดทำเอกสารและเสนอเรื่องอนุมัติในวันเดียวกัน ก็เนื่องจากรยะเวลาระยะสั้นชิด และในทางปฏิบัติการจัดจ้างโครงการอื่นเช่นโครงการของสโมสรสันนิบาตก็เคยทำในลักษณะเช่นเดียวกันเพื่อเร่งรัดให้ทันต่อเวลา นับว่าเป็นเรื่องปกติและเกิดขึ้นบ่อย จึงไม่ถือเป็นข้อพิรุณ นอกจากนี้เมื่อสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินมีหนังสือด่วนที่สุด ที่ ตผ ๐๐๑๙ /๐๘๒๒ ลงวันที่ ๑๑ มีนาคม ๒๕๕๗ ทักท้วงให้พิจารณาทบทวนการใช้จ่ายเงินเพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดแก่ทางราชการ สำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรีโดยจำเลยที่ ๓ ก็มีหนังสือหาหรือว่าควรดำเนินการอนุมัติเบิกจ่ายเงินเพื่อให้เกิดความถูกต้องเป็นธรรมอย่างไร เนื่องจากขณะนั้นจำเลยที่ ๔ และที่ ๕ ทำงานแล้วเสร็จและส่งมอบงานตามสัญญาแล้ว ท้ายที่สุดก็มีการชะลอการเบิกจ่ายเงินไว้ก่อน ย่อมแสดงให้เห็นว่าจำเลยที่ ๒ และที่ ๓ มิได้มีเจตนาพิเศษ เพื่อให้เกิดความเสียหายแก่สำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรีหรือทางราชการแต่อย่างใด ข้อเท็จจริงจึงรับฟังไม่ได้ว่า จำเลยที่ ๒ และที่ ๓ อนุมัติจัดจ้างโครงการ Roadshow ตามฟ้อง โดยฝ่าฝืนต่อระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการพัสดุ พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม และกฎหมาย อันเป็นความผิดตามฟ้องในข้อกล่าวหานี้

ปัญหาต้องวินิจฉัยประการต่อไปมีว่า จำเลยที่ ๑ ถึงที่ ๓ ร่วมกันดำเนินการให้มีการอนุมัติลงนามในสัญญาจ้างก่อนได้รับเงินประจำงวด (เงินงบประมาณ) โดยฝ่าฝืนต่อพระราชบัญญัติวิธีการงบประมาณ พ.ศ.๒๕๐๒ อันเป็นความผิดตามฟ้องหรือไม่ เห็นว่า แม้ตามพระราชบัญญัติวิธีการงบประมาณ พ.ศ.๒๕๐๒ มาตรา ๒๓ วรรคหนึ่ง จะบัญญัติว่า “... ห้ามมิให้จ่ายเงินหรือก่อนนี้ผูกพันตามพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปี....จนกว่าจะได้รับเงินประจำงวดแล้ว”

และระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการพัสดุ พ.ศ.๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ข้อ ๑๓ วรรคหนึ่ง จะกำหนดว่า “หลังจากได้ทราบยอดเงินที่จะนำมาใช้ในการจัดหาแล้ว ให้ส่วนราชการรีบดำเนินการ ให้เป็นไปตามแผนและขั้นตอนของระเบียบนี้ ... เพื่อให้พร้อมที่จะทำสัญญาได้ทันทีเมื่อได้รับอนุมัติ ทางการเงินแล้ว” ซึ่งกรณีจะถือว่าทราบยอดเงินนั้นหมายถึงการทราบยอดเงินงบประมาณรายจ่าย ประจำปีของส่วนราชการที่ผ่านการพิจารณาอนุมัติจากรัฐสภา หรือได้รับจากสำนักงบประมาณแล้ว การดำเนินการจัดหาพัสดุจึงจะชอบด้วยระเบียบดังกล่าว ต่อมาคณะกรรมการว่าด้วยการพัสดุ (กวพ.) ได้มีหนังสือด่วนที่สุดที่ กค (กวพ.) ๐๔๒๑.๓/ว. ๒๘๖ ลงวันที่ ๑๖ สิงหาคม ๒๕๕๖ แจ้งเวียนให้ส่วน ราชการทราบและถือปฏิบัติ ซึ่งในข้อ ๒ ของหนังสือฉบับดังกล่าวกำหนดว่า.... ส่วนราชการจะก่องหนั ผูกพัน (ลงนามในสัญญา) ต่อเมื่อพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๕๗ มีผลใช้บังคับ และได้รับจัดสรรงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณพ.ศ.๒๕๕๗ จาก สำนักงบประมาณแล้ว.... และข้อเท็จจริงรับฟังได้ว่า เมื่อวันที่ ๑๑ ตุลาคม ๒๕๕๖ สำนักเลขาธิการ นายกรัฐมนตรี โดยนายพงษ์ศักดิ์ ศิริวงษ์ ลงนามในสัญญาจ้างจำเลยที่ ๔ ดำเนินโครงการในส่วน จังหวัดกลุ่มสองเป็นเงิน ๑๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท ตามหนังสือสั่งจ้างที่ จ. ๑๗/๒๕๕๗ และลงนาม ในสัญญาจ้างจำเลยที่ ๕ ดำเนินโครงการในส่วนจังหวัดกลุ่มแรกเป็นเงิน ๑๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท ตาม หนังสือสั่งจ้างที่จ.๑๘/๒๕๕๗ อันเป็นการลงนามก่อนที่จะได้รับการจัดสรรเงินงบประมาณ ในวันที่ ๑๕ ตุลาคม ๒๕๕๖ ไม่เป็นไปตามพระราชบัญญัติวิธีการงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๐๒ มาตรา ๒๓ วรรคหนึ่ง และระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการพัสดุ พ.ศ.๒๕๓๕ และที่แก้ไข เพิ่มเติม ข้อ ๑๓ วรรคหนึ่งก็ตาม แต่ต่อมาหลังจากที่สำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรีได้รับหนังสือแจ้ง จากกระทรวงการคลังว่า ในเรื่องดังกล่าวเป็นอำนาจของคณะรัฐมนตรีที่จะพิจารณาอนุมัติ

สำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรี โดยจำเลยที่ ๓ ก็ได้มีบันทึกข้อความ ลงวันที่ ๑๙ ตุลาคม ๒๕๕๖ เสนอจำเลยที่ ๒ ลงนามในหนังสือไปยังเลขาธิการคณะรัฐมนตรีเพื่อเสนอเรื่องต่อคณะรัฐมนตรี ขออนุมัติลงนามในสัญญาก่อนได้รับเงินประจำงวด เพื่อให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติวิธีการงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๐๒ มาตรา ๒๓ วรรคท้าย ที่บัญญัติว่า “ในกรณีที่มีความจำเป็นและเร่งด่วน.... คณะรัฐมนตรีมีอำนาจอนุมัติให้ส่วนราชการหรือรัฐวิสาหกิจจ่ายเงินหรือก่อนนี้ผูกพันตามพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปี หรือพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติมก่อนได้รับเงินประจำงวด.... ได้” และต่อมาวันที่ ๗ มกราคม ๒๕๕๗ คณะรัฐมนตรีมีมติอนุมัติตามที่เสนอ ซึ่งในการประชุมคณะรัฐมนตรีดังกล่าว แม้จำเลยที่ ๑ และที่ ๒ ได้เข้าร่วมประชุมด้วย แต่จำเลยที่ ๑ และ ที่ ๒ ก็ได้หักท้วงหรือคัดค้าน กลับเห็นพ้องให้มีการแก้ไขข้อบกพร่องดังกล่าว เพื่อให้ถูกต้องตามกฎหมาย ซึ่ให้เห็นว่าจำเลยที่ ๑ ถึงที่ ๓ มิได้มีเจตนาพิเศษเพื่อให้เกิดความเสียหายแก่ทางราชการ ประกอบกับในข้อเท็จจริงเดียวกัน คณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริงก็มีความเห็นว่า การลงนามในหนังสือสั่งจ้างก่อนได้รับเงินงบประมาณ เป็นการดำเนินโครงการตามนโยบายของรัฐบาลที่มีความจำเป็นเร่งด่วน โดยเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติเข้าใจว่าสามารถดำเนินการได้ เพราะทราบว่าพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณพ.ศ.๒๕๕๗ จะประกาศใช้ในวันที่ ๑๑ ตุลาคม ๒๕๕๖ และเมื่อทราบข้อทักท้วงจากสำนักงบประมาณ สำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรีก็ได้เร่งดำเนินการให้เป็นไปตามกฎหมาย และต่อมาวันที่ ๒๐ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๗ นางเอมปรีดี วัชรางกูร รักษาการแทนผู้อำนวยการสำนักบริหารกลาง ได้เสนอรายงานการสอบสวนดังกล่าวพร้อมความเห็นประกอบควรยุติเรื่องเสนอจำเลยที่ ๓ และจำเลยที่ ๓ เห็นชอบด้วย นอกจากนี้จากทางไต่สวนก็ไม่ปรากฏพฤติการณ์ของจำเลยที่ ๑ ถึงที่ ๓ ว่า ได้กระทำการใด ๆ ส่อไป

ในทางทฤษฎี พยานหลักฐานที่ไต่สวนมาจึงรับฟังไม่ได้ว่า จำเลยที่ ๑ ถึง ๓ ร่วมกันดำเนินการให้มีการอนุมัติลงนามในสัญญาจ้างก่อนได้รับเงินประจำงวด (เงินงบประมาณ) โดยฝ่าฝืนต่อพระราชบัญญัติวิธีการงบประมาณ พ.ศ.๒๕๐๒ อันเป็นความผิดตามฟ้องในข้อกล่าวหานี้

ปัญหาต้องวินิจฉัยประการสุดท้ายมีว่า จำเลยที่ ๔ ถึงที่ ๖ ร่วมกันสนับสนุนจำเลยที่ ๑ ถึงที่ ๓ กระทำความผิดตามฟ้องหรือไม่ และจำเลยที่ ๔ ถึงที่ ๖ ร่วมกันกระทำความผิดตามพระราชบัญญัติว่าด้วยความผิดเกี่ยวกับการเสนอราคาต่อหน่วยงานของรัฐ พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๔ ประกอบประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๘๓ หรือไม่ เห็นว่า กรณีผู้กระทำจะมีความผิดฐานเป็นผู้สนับสนุนนั้น ข้อเท็จจริงจะต้องรับฟังได้ว่าตัวการได้กระทำความผิดตามฟ้องเสียก่อน ผู้สนับสนุนถึงจะมีความผิดด้วย คดีนี้เมื่อข้อเท็จจริงรับฟังไม่ได้ว่า จำเลยที่ ๑ ถึงที่ ๓ ซึ่งเป็นเจ้าพนักงานอันเป็นตัวการได้กระทำความผิดตามฟ้องดังที่ศาลได้วินิจฉัยมาแล้วข้างต้น จำเลยที่ ๔ ถึงที่ ๖ จึงไม่มีความผิดฐานเป็นผู้สนับสนุนจำเลยที่ ๑ ถึงที่ ๓ กระทำความผิดตามฟ้องเช่นกัน

ส่วนการกระทำของจำเลยที่ ๔ ถึงที่ ๖ จะมีความผิดฐานตกลงร่วมกันในการเสนอราคา เพื่อวัตถุประสงค์ที่จะให้ประโยชน์แก่ผู้ใดผู้หนึ่งเป็นผู้มีสิทธิทำสัญญากับหน่วยงานของรัฐ โดยหลีกเลี่ยงการแข่งขันราคาอย่างเป็นธรรม หรือโดยการกีดกันมิให้มีการเสนอราคาหรือบริการอื่นต่อหน่วยงานของรัฐ หรือโดยการเอาเปรียบแก่หน่วยงานของรัฐ อันมิใช่เป็นไปในทางการประกอบธุรกิจปกติ ตามพระราชบัญญัติว่าด้วยความผิดเกี่ยวกับการเสนอราคาต่อหน่วยงานของรัฐ พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๔ ประกอบประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๘๓ หรือไม่ นั้น เห็นว่า การกระทำที่จะเป็นความผิดตามมาตรา ๔ นี้ จะต้องมีการตกลงร่วมกันในการเสนอราคาโดยมีเจตนาพิเศษ เพื่อวัตถุประสงค์ที่จะให้ประโยชน์แก่ผู้ใดผู้หนึ่งเป็นผู้มีสิทธิทำสัญญากับหน่วยงานของรัฐ

(อม.๕๐)

- ๓๘ -

เพื่อเอาประโยชน์จากรัฐทำให้รัฐได้รับความเสียหายโดยวิธีสามประการดังกล่าวข้างต้น สำหรับคดีนี้
ได้ความเพียงว่า ในขั้นตอนการจัดทำข้อมูลเพื่อพรีเซนตงานก่อนกระบวนการจัดจ้างโครงการ
Roadshow ตามฟ้อง จำเลยที่ ๔ และที่ ๕ ได้ตกลงแบ่งพื้นที่จังหวัดที่จะจัดงานโครงการกัน
เพื่อความสะดวกเท่านั้น ไม่ปรากฏพฤติการณ์ว่าในการตกลงแบ่งงานดังกล่าวเป็นการเอาเปรียบ
หน่วยงานของรัฐอย่างไร และรัฐได้รับความเสียหายอย่างไร การกระทำของจำเลยที่ ๔ ถึงที่ ๖
จึงไม่เป็นความผิดตามฟ้องในข้อกล่าวหานี้

จึงวินิจฉัยยกฟ้อง.

นายเอกศักดิ์ ยันตรปกรณ์

(อม.๓๑)

ความเห็นในการวินิจฉัยคดี

คดีหมายเลขดำที่ อม. ๒/๒๕๖๕

คดีหมายเลขแดงที่ อม. ๕/๒๕๖๗

ในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์
ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง

วันที่ ๔ เดือน มีนาคม พุทธศักราช ๒๕๖๗

ระหว่าง

คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ

โจทก์

นางสาวยิ่งลักษณ์ ชินวัตร ที่ ๑

นายนิวัฒน์ธำรง บุญทรงไพศาล ที่ ๒

นายสุรนนท์ เวชชาชีวะ ที่ ๓

บริษัทมติชน จำกัด (มหาชน) ที่ ๔

บริษัทสยามสปอร์ต ซินดิเคท จำกัด (มหาชน) ที่ ๕

นายระวิ โหลทอง ที่ ๖

จำเลย

เรื่อง ความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ ความผิดต่อพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต ความผิดต่อพระราชบัญญัติว่าด้วยความผิดเกี่ยวกับการเสนอราคาต่อหน่วยงานของรัฐ

โจทก์ฟ้องว่า ขณะเกิดเหตุจำเลยที่ ๑ ดำรงตำแหน่งนายกรัฐมนตรี มีอำนาจหน้าที่ในการบริหารราชการแผ่นดินร่วมกับรัฐมนตรีอื่น กำกับทั่วไปซึ่งการบริหารราชการแผ่นดิน ตามพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๓๔ มาตรา ๑๑ และมีอำนาจในการอนุมัติ

เห็นชอบกรณีส่วนราชการขอใช้เงินงบกลาง ในวงเงินเกิน ๑๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท ตามมติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ ๑๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๒ เรื่อง แนวทางปฏิบัติการขออนุมัติใช้เงินงบกลาง รายการเงินสำรองจ่ายเพื่อกรณีฉุกเฉินและจำเป็น จำเลยที่ ๒ ดำรงตำแหน่งรองนายกรัฐมนตรี และรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ มีอำนาจหน้าที่ในการบริหารราชการแผ่นดินร่วมกับรัฐมนตรีอื่น และมีอำนาจสั่ง อนุญาต หรืออนุมัติให้สำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรีหรือข้าราชการหรือผู้ปฏิบัติงาน ในส่วนสำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรี ปฏิบัติราชการหรือดำเนินการใด ๆ ได้ในฐานะผู้บังคับบัญชา หรือรัฐมนตรีเจ้าสังกัดแทนนายกรัฐมนตรี โดยจำเลยที่ ๒ มีอำนาจอนุมัติให้สั่งจ้างตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการพัสดุ พ.ศ. ๒๕๓๕ ข้อ ๖๖ จำเลยที่ ๓ ดำรงตำแหน่งเลขาธิการนายกรัฐมนตรี เป็นผู้บังคับบัญชาของข้าราชการในสังกัดสำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรี รับผิดชอบในการปฏิบัติราชการขึ้นตรงต่อนายกรัฐมนตรี มีอำนาจหน้าที่ในการเผยแพร่และประชาสัมพันธ์ นโยบาย ยุทธศาสตร์ และผลงานของรัฐบาล เสนอความเห็นเพื่อการสั่งการของนายกรัฐมนตรี รองนายกรัฐมนตรี และรัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี ปฏิบัติการอื่นใดตามที่กฎหมายให้เป็นอำนาจหน้าที่ของสำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรี หรือตามที่นายกรัฐมนตรี หรือคณะรัฐมนตรีมอบหมาย จำเลยที่ ๑ ถึงที่ ๓ จึงมีฐานะเป็นผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง เป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐ ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๔ ประกอบพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๑๙๘ และมีฐานะเป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา จำเลยที่ ๔ และที่ ๕ เป็นนิติบุคคลคู่สัญญากับสำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรี จำเลยที่ ๖ เป็นกรรมการผู้จัดการ จำเลยที่ ๕ เมื่อระหว่างปลายเดือนสิงหาคม ๒๕๕๖ ถึงวันที่ ๑๒ มีนาคม ๒๕๕๗ เวลากลางวันและกลางคืนต่อเนื่องกัน จำเลยที่ ๑ ถึงที่ ๓ ร่วมกันปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบ เพื่อให้เกิดความเสียหายแก่สำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรี ปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยทุจริต

โดยจำเลยที่ ๑ ถึงที่ ๓ ใช้อำนาจในตำแหน่งโดยทุจริตอันเป็นการเสียหายแก่รัฐและสำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรี อีกทั้งละเว้นการปฏิบัติตามกฎหมายและระเบียบ โดยมุ่งหมายมิให้มีการแข่งขันราคา จัดจ้างโครงการ Roadshow สร้างอนาคตประเทศไทย Thailand ๒๐๒๐ อย่างเป็นธรรม เพื่อเอื้อประโยชน์แก่จำเลยที่ ๔ และที่ ๕ ให้เป็นผู้มีสิทธิทำสัญญากับหน่วยงานของรัฐ โดยมีจำเลยที่ ๔ ถึงที่ ๖ เป็นผู้ช่วยเหลือหรือให้ความสะดวกในการกระทำความผิดของจำเลยที่ ๑ ถึงที่ ๓ ก่อนหรือขณะกระทำความผิดด้วยการตกลงร่วมกันในการเสนอราคา กล่าวคือ เมื่อวันที่ ๒๓ สิงหาคม ๒๕๕๔ คณะรัฐมนตรีภายใต้การนำของจำเลยที่ ๑ แลลงนโยบายต่อรัฐสภา ข้อ ๓.๔ กำหนดนโยบายสำคัญเกี่ยวกับโครงสร้างพื้นฐานการพัฒนาระบบรางเพื่อขนส่งมวลชน และการบริหารจัดการระบบขนส่งสินค้าและบริการ โดยพัฒนาระบบรถไฟทางคู่เชื่อมชานเมืองและหัวเมืองหลักในเส้นทางสำคัญ ศึกษาพัฒนารถไฟความเร็วสูงจากกรุงเทพมหานครไปยังภูมิภาค ต่อมาวันที่ ๑๙ มีนาคม ๒๕๕๖ คณะรัฐมนตรีเสนอร่างพระราชบัญญัติให้อำนาจกระทรวงการคลังกู้เงินเพื่อการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านคมนาคมขนส่งของประเทศ พ.ศ. ... ต่อสภาผู้แทนราษฎร ซึ่งในการพิจารณาวาระที่ ๑ (ขั้นรับหลักการ) ระหว่างวันที่ ๒๘ - ๒๙ มีนาคม ๒๕๕๖ มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจากพรรคฝ่ายค้านหลายรายต่างอภิปรายทักท้วงว่าร่างพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าวขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ และจะยื่นเรื่องให้ศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัย ต่อมาสำนักงานคณะกรรมการปฏิรูปกฎหมายมีหนังสือที่ คปก. ๐๑/๗๒๑ ลงวันที่ ๒ กรกฎาคม ๒๕๕๖ ถึงจำเลยที่ ๑ มีข้อเสนอแนะว่าร่างพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าวอาจขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ จำเลยที่ ๑ กลับสั่งการให้สำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรีจัดทำโครงการจัดนิทรรศการ การสัมมนา และการโฆษณาประชาสัมพันธ์เผยแพร่ข้อมูลเกี่ยวกับโครงการลงทุนพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานระบบคมนาคมขนส่งของประเทศให้แก่สาธารณชนทราบ ภายใต้ชื่อ “โครงการ Roadshow สร้างอนาคตประเทศไทย Thailand ๒๐๒๐” (โครงการ Roadshow) โดยมีจำเลยที่ ๓ ในฐานะเลขาธิการนายกรัฐมนตรี เป็นผู้รับผิดชอบโครงการ ปลายเดือนสิงหาคม ๒๕๕๖

จำเลยที่ ๓ เป็นประธานในการประชุมเตรียมการอย่างไม่เป็นทางการหลายครั้งที่ทำเนียบรัฐบาล และได้ข้อสรุปว่าเป็นการเกินขีดความสามารถของสำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรี จึงพิจารณาสรรหาให้เอกชนเข้ามาดำเนินการ ต่อมานายฐากร บุนปาน กรรมการผู้จัดการจำเลยที่ ๔ และนายสรายุทธ มหวลีรัตน์ ตัวแทนของจำเลยที่ ๕ ไปพบจำเลยที่ ๓ ที่ทำเนียบรัฐบาล เพื่อพูดคุยเกี่ยวกับการรับจัดทำโครงการ Roadshow ซึ่งขณะนั้นยังไม่มีกระบวนการจัดจ้างของทางราชการ จำเลยที่ ๓ สั่งให้นายฐากรและนายสรายุทธไปรวบรวมผลงานที่ผ่านมาเพื่อมาเสนอจำเลยที่ ๓ อีกครั้ง โดยให้ประสานข้อมูลและรายละเอียดโครงการกับทีมงานหน้าห้องของจำเลยที่ ๓ ซึ่งจำเลยที่ ๔ และที่ ๕ ได้ดำเนินการตามที่จำเลยที่ ๓ สั่งการ ต่อมาจำเลยที่ ๓ ซึ่งรู้อยู่แล้วว่าขณะนั้นยังไม่มี การดำเนินการตามขั้นตอนเพื่อให้ได้มาซึ่งการจัดจ้างตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการพัสดุ พ.ศ. ๒๕๓๕ แต่กลับปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบ ตกลงให้จำเลยที่ ๔ และที่ ๕ เป็นผู้รับจ้างจัดทำโครงการ Roadshow จำนวน ๑๒ จังหวัด ได้แก่ จังหวัดหนองคาย จังหวัดนครราชสีมา จังหวัดอุบลราชธานี จังหวัดขอนแก่น จังหวัดนครสวรรค์ จังหวัดพระนครศรีอยุธยา จังหวัดเชียงใหม่ จังหวัดชลบุรี จังหวัดฉะเชิงเทรา จังหวัดเพชรบุรี จังหวัดนครศรีธรรมราช และจังหวัดสงขลา และให้จำเลยที่ ๔ และที่ ๕ ไปจัดทำรูปแบบงาน Presentation มาเสนอจำเลยที่ ๓ เพื่อนำไปเสนอต่อที่ประชุม การกระทำของจำเลยที่ ๓ จึงเป็นการกำหนดตัวบุคคลให้เป็นผู้รับจ้างไว้ล่วงหน้า ต่อมาระหว่างต้นเดือนกันยายน ๒๕๕๖ ถึงกลางเดือนกันยายน ๒๕๕๖ จำเลยที่ ๑ ถึงที่ ๓ ร่วมกันประชุมเตรียมความพร้อมดำเนินโครงการร่วมกับจำเลยที่ ๔ และที่ ๕ พร้อมหน่วยงานราชการต่าง ๆ ที่ทำเนียบรัฐบาล ซึ่งจำเลยที่ ๑ และที่ ๒ รู้อยู่แล้วว่าสำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรียังไม่ได้ดำเนินการตามขั้นตอนการจัดจ้าง แต่กลับร่วมกันปฏิบัติหรือละเว้นหน้าที่โดยมิชอบ โดยจำเลยที่ ๔ เป็นผู้นำเสนอรูปแบบงาน Presentation ที่จำเลยที่ ๔ และที่ ๕ ร่วมกันจัดทำไว้ อันเป็นพฤติการณ์แสดงให้เห็นปรากฏแก่จำเลยที่ ๑ และที่ ๒ ว่าจำเลยที่ ๔ และที่ ๕ ได้เป็นผู้รับจ้างจัดโครงการนี้แล้ว จำเลยที่ ๑ ซึ่งเป็น

ประธานในที่ประชุมได้สอบถามเกี่ยวกับรายละเอียดของโครงการจากจำเลยที่ ๔ และทักท้วงถึงรูปแบบของงานที่นำมาเสนอ แล้วสั่งการให้จำเลยที่ ๔ แก้ไขรูปแบบงานในหลายประเด็น โดยมีได้ทักท้วงถึงการรับดำเนินงานของจำเลยที่ ๔ ต่อมามีการประชุมครั้งที่สองจำเลยที่ ๑ และที่ ๒ เข้าประชุมด้วย อันเป็นการตกลงร่วมกันกับจำเลยที่ ๓ กำหนดตัวบุคคลใดให้เป็นผู้รับจ้างไว้ก่อนล่วงหน้า เป็นเหตุให้ผู้อื่นไม่มีโอกาสเข้าทำการเสนอราคาอย่างเป็นธรรม อันเป็นการปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยทุจริต เพื่อเอื้อประโยชน์ให้แก่จำเลยที่ ๔ และที่ ๕ หลังจากการประชุมครั้งที่สอง นายกรณินทร์ กาญจนมัย ทีมงานหน้าห้องจำเลยที่ ๓ พาเจ้าหน้าที่ของจำเลยที่ ๔ ไปแนะนำตัวกับนายพงษ์ศักดิ์ ศิริวงษ์ ผู้อำนวยการสำนักบริหารกลาง สำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรี แล้วแจ้งว่าจำเลยที่ ๔ จะเข้ามาเป็นผู้รับจ้างจัดโครงการนี้ ระหว่างกลางเดือนกันยายน ๒๕๕๖ ถึงวันที่ ๒๖ กันยายน ๒๕๕๖ จำเลยที่ ๑ ถึงที่ ๓ ร่วมกันปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบเพื่อให้เกิดความเสียหายแก่สำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรีและเงินงบบกลางอันเป็นงบประมาณแผ่นดิน จำเลยที่ ๓ แจ้งนายพงษ์ศักดิ์ซึ่งรับผิดชอบการจัดซื้อจัดจ้างพัสดุว่าจะให้จำเลยที่ ๔ และที่ ๕ เป็นผู้รับจ้างจัดทำโครงการ Roadshow รวมทั้งสิ้น ๑๒ จังหวัด และสั่งการให้นายพงษ์ศักดิ์และเจ้าหน้าที่ดำเนินการตั้งเรื่องเพื่อเสนอขอใช้เงินงบบกลาง จำนวน ๔๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท เพื่อดำเนินโครงการที่จังหวัดหนองคายและจังหวัดนครราชสีมาตามที่กำหนดแผนดำเนินการช่วงต้นเดือนถึงกลางเดือนตุลาคม ๒๕๕๖ มาให้ตนลงนามโดยเร็ว จากนั้นจำเลยที่ ๓ ลงนามในหนังสือสำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรี ด่วนที่สุด ที่ นร ๐๔๐๑.๓/๑๒๒๖๙ ลงวันที่ ๑๖ กันยายน ๒๕๕๖ ขอความเห็นสำนักงบประมาณเพื่อประกอบการพิจารณา สำนักงบประมาณมีหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ นร ๐๗๐๕/๒๓๕๕๗ ลงวันที่ ๑๗ กันยายน ๒๕๕๖ แจ้งความเห็นมายังจำเลยที่ ๓ หลังจำเลยที่ ๓ ลงนามในบันทึกข้อความสำนักบริหารกลาง ด่วนที่สุด สบก.(กผง.) ๘๓๐/๒๕๕๖ ลงวันที่ ๑๘ กันยายน ๒๕๕๖ เสนอจำเลยที่ ๑ โดยผ่านจำเลยที่ ๒ ขออนุมัติใช้เงินงบบกลาง รายการเงินสำรอง

จ่ายเพื่อกรณีฉุกเฉินหรือจำเป็น เป็นเงิน ๔๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท จำเลยที่ ๒ พิจารณาแล้ว จึงลงนามผ่านเรื่องเสนอไปยังจำเลยที่ ๑ เมื่อวันที่ ๒๐ กันยายน ๒๕๕๖ ซึ่งระหว่างเสนอขออนุมัติเงินงบกลางนี้ จำเลยที่ ๔ มีหนังสือที่ ขณ.๑๐-๐๕๕๕/๒๕๕๖ ลงวันที่ ๒๓ กันยายน ๒๕๕๖ ถึงปลัดกระทรวงมหาดไทย แจ้งว่าจำเลยที่ ๔ และที่ ๕ ได้รับมอบหมายจากสำนักนายกรัฐมนตรีให้เป็นผู้จัดทำโครงการ โดยจะมีการจัดงานรวมทั้งสิ้น ๑๒ จังหวัด พร้อมกำหนดวันเวลาและสถานที่การจัดงานของแต่ละจังหวัด จึงขอความอนุเคราะห์ให้แต่ละจังหวัดอำนวยความสะดวกในเรื่องต่าง ๆ ส่วนสำนักโฆษกจัดทำบันทึกข้อความ ลงวันที่ ๒๔ กันยายน ๒๕๕๖ เสนอจำเลยที่ ๓ เพื่ออนุมัติหลักการจัดจ้าง จำเลยที่ ๑ ซึ่งมีอำนาจอนุมัติงบกลางรายการดังกล่าวย่อมต้องถือปฏิบัติตามมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๑๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๒ เรื่อง แนวทางปฏิบัติกรณีขออนุมัติใช้เงินงบกลางรายการเงินสำรองจ่ายเพื่อกรณีฉุกเฉินและจำเป็น ซึ่งจะต้องพิจารณาว่าเป็นกรณีที่มีความจำเป็นและเร่งด่วนหรือไม่ และต้องคำนึงด้วยว่าเป็นกรณีที่ต้องรีบดำเนินการเพื่อมิให้เกิดความเสียหายต่อราชการหรือไม่ นอกจากนี้โครงการดังกล่าวซึ่งไม่อยู่ในแผนงานหรือโครงการของสำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรีในปีงบประมาณ ๒๕๕๖ วัตถุประสงค์โครงการและพื้นที่ดำเนินการบางส่วนยังซ้ำซ้อนกับโครงการที่กระทรวงคมนาคมได้จัดทำแล้วตามมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๒๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๖ ที่มีจำเลยที่ ๑ เป็นนายกรัฐมนตรี และจำเลยที่ ๒ เป็นรัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี โครงการ Roadshow จึงมิใช่กรณีที่มีความจำเป็นหรือเร่งด่วน ทั้งไม่ปรากฏว่าหากไม่ดำเนินการแล้วอาจจะเสียหายแก่ทางราชการ เมื่อวันที่ ๒๖ กันยายน ๒๕๕๖ จำเลยที่ ๑ เป็นประธานในวันแถลงข่าวโครงการ “สร้างอนาคตไทย ๒๐๒๐” มีเจ้าหน้าที่ของจำเลยที่ ๔ และที่ ๕ เป็นผู้ประสานให้สื่อมวลชนมาร่วมงานและยังช่วยกันทำหน้าที่ลงทะเบียนสื่อมวลชนซึ่งมาเสนอข่าว อันเป็นพฤติการณ์แสดงแจ้งชัดว่าจำเลยที่ ๔ และที่ ๕ เป็นผู้รับจ้างจัดโครงการ Roadshow แล้ว ทั้งที่ยังไม่ได้ดำเนินการตามขั้นตอนการจัดจ้างตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการพัสดุ พ.ศ. ๒๕๓๕

ต่อมาระหว่างวันที่ ๒๖ กันยายน ๒๕๕๖ ถึงวันที่ ๒ ตุลาคม ๒๕๕๖ จำเลยที่ ๒ และที่ ๓ ร่วมกันปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบ เพื่อให้เกิดความเสียหายแก่สำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรี ในการดำเนินการตามขั้นตอนการจัดจ้างโครงการ Roadshow จังหวัดหนองคายและจังหวัดนครราชสีมา โดยเจ้าหน้าที่ของจำเลยที่ ๔ มาพบนายพงษ์ศักดิ์ที่สำนักบริหารกลาง เพื่อติดต่อขอยื่นเอกสารข้อเสนอด้านราคา จำเลยที่ ๒ และที่ ๓ ผู้มีอำนาจในการสั่งจ้างโดยวิธีพิเศษ ตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการพัสดุ พ.ศ. ๒๕๓๕ ข้อ ๖๖ ย่อมรู้ว่าโดยสภาพของโครงการ Roadshow ไม่เข้าเงื่อนไขในลักษณะเป็นงานที่ต้องกระทำโดยเร่งด่วน หากล่าช้าอาจจะเสียหายแก่ราชการได้ ตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการพัสดุ พ.ศ. ๒๕๓๕ ข้อ ๒๔ (๓) อีกทั้งโครงการนี้มีได้ผ่านการพิจารณาของคณะกรรมการบูรณาการการประชาสัมพันธ์โครงการการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเพื่อสร้างอนาคตประเทศในการกำหนดรูปแบบหรือแผนการประชาสัมพันธ์โครงการ ทั้งที่จำเลยที่ ๓ เป็นประธานกรรมการดังกล่าว แต่จำเลยที่ ๓ ลงนามบันทึกข้อความ สำนักบริหารกลาง ลงวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๕๖ เสนอจำเลยที่ ๒ เพื่อขออนุมัติหลักการจัดโครงการ Roadshow ที่จังหวัดหนองคายและจังหวัดนครราชสีมา ในวงเงินไม่เกิน ๔๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท โดยวิธีพิเศษ และในวันเดียวกันจำเลยที่ ๒ ใช้อำนาจอนุมัติหลักการตามบันทึกข้อความฉบับดังกล่าว อันเป็นการคัดเลือกผู้เสนอราคาโดยเจาะจงให้จำเลยที่ ๔ เป็นผู้ได้รับการคัดเลือกในการเสนอราคา การกระทำของจำเลยที่ ๒ และที่ ๓ เป็นการใช้อุบายและกระทำการโดยไม่ชอบตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ข้อ ๒๔ (๓) อันเป็นการปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบ เพื่อให้เกิดความเสียหายแก่ระบบการจัดจ้างของสำนักนายกรัฐมนตรี โดยอาศัยขั้นตอนของกระบวนการจัดจ้างให้เห็นว่าโครงการ Roadshow ได้ดำเนินการเป็นลำดับขั้นตอนโดยเปิดโอกาสให้มีการเชิญจำเลยที่ ๔ เข้ามาเป็นผู้เสนอราคาในโครงการ Roadshow ทั้งที่ไม่เป็นความจริง อันเป็นการปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยทุจริต วันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๕๖ จำเลยที่ ๓ ลงนามในบันทึกข้อความสำนัก

บริหารกลางอนุมัติแต่งตั้งคณะกรรมการกำหนดราคากลาง โครงการ Roadshow ในส่วนพื้นที่ จังหวัดหนองคายและจังหวัดนครราชสีมา และลงนามในบันทึกข้อความสำนักบริหารกลาง ลงวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๖ อนุมัติให้ดำเนินการจัดจ้างโดยวิธีพิเศษ และแต่งตั้งคณะกรรมการจัดจ้างโดยวิธีพิเศษ วงเงินงบประมาณ ๔๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท และได้พูดคุยกับนางสาวนันทริยา ทวีวงศ์ ผู้อำนวยการสำนัก โฆษก และนางสาวปวีณา ปรีวัฒน์ศักดิ์ ว่า “รู้แล้วไข่ม้อยว่าจะมีงานโรดโชว์ จัดนิทรรศการ ให้ลอง พิจารณาบริษัท มติชน ดูนะว่ามีศักยภาพเป็นผู้รับจ้างจัดงานหรือไม่” หลังจากนั้นนางสาวนันทริยา และนางสาวปวีณาก็ได้รับแต่งตั้งเป็นประธานกรรมการและกรรมการจัดจ้างโดยวิธีพิเศษ ตามลำดับ วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๖ คณะกรรมการจัดจ้างโดยวิธีพิเศษได้เชิญจำเลยที่ ๔ มาเสนอราคาที่สำนัก บริหารกลาง นายพงษ์ศักดิ์แจ้งให้นางสาวปวีณาทราบว่าจำเลยที่ ๓ สืบหาผู้รับจ้างแล้ว ให้เชิญ จำเลยที่ ๔ มาเสนอราคา อันเป็นพฤติการณ์ที่จำเลยที่ ๓ ได้ครอบงำสั่งการหรือจูงใจเพื่อให้ คณะกรรมการจัดจ้างโดยวิธีพิเศษจำยอมต้องยอมรับการเสนอราคาของจำเลยที่ ๔ ตามที่จำเลยที่ ๑ ถึงที่ ๓ ได้ร่วมกันกำหนดตัวผู้รับจ้างไว้ล่วงหน้ามาตั้งแต่ต้น จำเลยที่ ๔ ทราบเป็นอย่างดีว่าการที่ จำเลยที่ ๑ ถึงที่ ๓ ได้ร่วมกันกำหนดตัวจำเลยที่ ๔ และที่ ๕ ให้เป็นผู้รับจ้างไว้ล่วงหน้าก่อนดำเนิน กระบวนการจัดจ้างย่อมเป็นการอันมิชอบด้วยกฎหมาย แต่จำเลยที่ ๔ เข้าทำการเสนอราคาอันเป็น การช่วยเหลือสนับสนุนการกระทำผิดของจำเลยที่ ๑ ถึงที่ ๓ เพื่อให้การจัดจ้างครั้งนี้เป็นผลสำเร็จ การที่คณะกรรมการจัดจ้างโดยวิธีพิเศษได้พิจารณาอย่างเร่งรีบในวันเดียวตามที่จำเลยที่ ๓ สั่งการ แล้วเห็นควรจ้างจำเลยที่ ๔ ทั้งที่คณะกรรมการกำหนดราคากลางยังประชุมเพื่อพิจารณากำหนด ราคากลางไม่แล้วเสร็จ แต่เนื่องจากตามเอกสารขอบเขตงาน (TOR) และตามเอกสารข้อเสนอด้าน ราคาของจำเลยที่ ๔ จะต้องดำเนินการด้วยสื่อรถแห่ประชาสัมพันธ์วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๖ จึงลงวันที่ ย้อนหลังในบันทึกรายงานคณะกรรมการกำหนดราคากลาง บันทึกรายงานผลการพิจารณาของ คณะกรรมการจัดจ้างโดยวิธีพิเศษ และบันทึกเสนอขออนุมัติจัดจ้างจำเลยที่ ๔ เป็นผู้รับจ้างจัด

โครงการเป็นวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๖ เพื่อให้ดูเหมือนว่าเป็นไปตามลำดับขั้นตอนการจัดจ้าง และในการจัดทำราคากลาง ราคาอ้างอิงเกือบทั้งหมดตรงกับข้อเสนอราคาของจำเลยที่ ๔ นอกจากนี้ได้มีการสืบราคาจากเว็บไซต์ข่าวสด เว็บไซต์มติชนออนไลน์ และเว็บไซต์ประชาชาติธุรกิจ ซึ่งเป็นบริษัทเดียวกับจำเลยที่ ๔ อันเป็นการนำเฉพาะราคาของจำเลยที่ ๔ เพียงรายเดียวมาคิดคำนวณเป็นราคากลาง จึงมีอาจนำมาใช้เป็นฐานสำหรับเปรียบเทียบราคาของผู้เสนอราคาที่ยื่นเสนอไว้ จำเลยที่ ๓ ได้อนุมัติย้อนหลังวันเดียวกันให้ใช้ราคากลางในวงเงิน ๔๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท จากนั้นคณะกรรมการจัดจ้างโดยวิธีพิเศษได้จัดทำบันทึกข้อความรายงานผลการพิจารณาย้อนหลังลงวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๖ เสนอจำเลยที่ ๓ เพื่อพิจารณานำเสนอต่อจำเลยที่ ๒ อนุมัติเห็นควรจ้างจำเลยที่ ๔ โดยจำเลยที่ ๒ และที่ ๓ มีหน้าที่ในการจัดการเงินงบประมาณแผ่นดินอันเป็นทรัพย์สินของสำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรี กลับร่วมกันใช้อำนาจในตำแหน่งโดยทุจริต โดยจำเลยที่ ๓ เห็นชอบและลงนามตามที่ได้กำหนดไว้ล่วงหน้า โดยรู้อยู่แล้วว่าเป็นเหตุให้ผู้อื่นไม่มีโอกาสเข้าทำการแข่งขันราคาอย่างเป็นธรรม แต่กระทำไปเพื่อเอื้อประโยชน์ให้แก่จำเลยที่ ๔ ได้เข้าเป็นผู้รับจ้างจัดโครงการ Roadshow กับสำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรี ต่อมาระหว่างวันที่ ๙ ตุลาคม ๒๕๕๖ ถึงวันที่ ๑๒ มีนาคม ๒๕๕๗ จำเลยที่ ๒ และที่ ๓ ร่วมกันปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบเพื่อให้เกิดความเสียหายแก่สำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรี โดยวันที่ ๑๑ ตุลาคม ๒๕๕๖ จำเลยที่ ๓ อนุมัติหลักการในการจัดจ้างโครงการ Roadshow ในส่วนที่เหลืออีก ๑๐ จังหวัด วงเงินไม่เกิน ๒๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท โดยให้เบิกจ่ายจากเงินงบประมาณ ซึ่งจำเลยที่ ๒ และที่ ๓ รู้อยู่แล้วว่าโครงการ Roadshow ไม่เข้าเงื่อนไขในลักษณะเป็นงานที่ต้องกระทำโดยเร่งด่วน หากล่าช้าอาจจะเสียหายแก่ราชการได้ ตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการพัสดุ พ.ศ. ๒๕๓๕ ข้อ ๒๔ (๓) แต่จำเลยที่ ๓ ลงนามในบันทึกข้อความสำนักบริหารกลาง ลงวันที่ ๑๑ ตุลาคม ๒๕๕๖ เสนอจำเลยที่ ๒ เพื่อขออนุมัติหลักการจัดโครงการดังกล่าวโดยวิธีพิเศษ ซึ่งจำเลยที่ ๒ ได้อนุมัติในหลักการในวัน

เดียวกัน เป็นการใช้ดุลพินิจโดยมิชอบ เพื่อให้เกิดความเสียหายแก่ระบบการจัดจ้างของสำนัก
นายกรัฐมนตรี ทั้งนี้ เพื่อเป็นการเปิดโอกาสให้มีการเชิญจำเลยที่ ๔ และที่ ๕ เข้ามาเป็นผู้เสนอราคา
ในโครงการ Roadshow อันเป็นการปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยทุจริต วันเดียวกันจำเลย
ที่ ๓ ลงนามอนุมัติให้มีการจัดจ้างโครงการ Roadshow โดยวิธีพิเศษ และแต่งตั้งคณะกรรมการ
จัดจ้างโดยวิธีพิเศษ โดยแยกการดำเนินงานออกเป็น ๒ กลุ่ม กลุ่มละ ๕ จังหวัด ภายในวงเงินไม่เกิน
๒๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท และวันเดียวกันคณะกรรมการจัดจ้างโดยวิธีพิเศษเชิญจำเลยที่ ๔ และที่ ๕ ให้
มาเสนอราคา ปรากฏว่าจำเลยที่ ๖ มีหนังสือในนามจำเลยที่ ๕ ลงวันที่ ๑๑ ตุลาคม ๒๕๕๖
ต่อจำเลยที่ ๓ ขอยื่นเสนอราคาและเสนองานเพื่อรับจัดจ้างทำโครงการ Roadshow ซึ่งจำเลยที่ ๔
ถึงที่ ๖ ทราบดีว่าการที่จำเลยที่ ๑ ถึงที่ ๓ ได้ร่วมกันกำหนดตัวจำเลยที่ ๔ และที่ ๕ ให้เป็นผู้รับจ้าง
ไว้ล่วงหน้าก่อนดำเนินกระบวนการจัดจ้างย่อมเป็นการอันมิชอบด้วยกฎหมาย แต่จำเลยที่ ๔ และที่ ๕
ตกลงร่วมกันและแบ่งงานที่จะรับจัดทำโครงการดังกล่าว บริษัทละ ๕ จังหวัด โดยจำเลยที่ ๔ จะยื่น
เสนอราคาในจังหวัดกลุ่มสอง ส่วนจำเลยที่ ๕ จะยื่นเสนอราคาในจังหวัดกลุ่มแรก ในวงเงินบริษัทละ
๑๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท อันเป็นการหลีกเลี่ยงการแข่งขันราคาอย่างเป็นธรรม และไม่เปิดโอกาสให้มี
การแข่งขันราคาอย่างเป็นธรรม การกระทำของจำเลยที่ ๔ ถึงที่ ๖ จึงเป็นการช่วยเหลือสนับสนุนการ
กระทำผิดของจำเลยที่ ๑ ถึงที่ ๓ โดยคณะกรรมการจัดจ้างโดยวิธีพิเศษได้พิจารณาแล้วเห็นสมควร
จ้างจำเลยที่ ๔ และที่ ๕ เป็นผู้ดำเนินการจัดโครงการดังกล่าวและจัดทำบันทึกข้อความลงวันที่ ๑๑
ตุลาคม ๒๕๕๖ เสนอจำเลยที่ ๓ เพื่อพิจารณาและเสนอจำเลยที่ ๒ เพื่อขออนุมัติให้ใช้คณะกรรมการ
กำหนดราคากลางและราคากลางที่เคยอนุมัติให้ใช้ในการจัดโครงการ Roadshow ที่จังหวัด
หนองคายและจังหวัดนครราชสีมา และให้จ้างจำเลยที่ ๔ และที่ ๕ เป็นผู้จัดทำโครงการ เป็นเงิน
ทั้งสิ้น ๒๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท ซึ่งจำเลยที่ ๒ ได้อนุมัติตามข้อเสนอในวันเดียวกัน จำเลยที่ ๑ ถึงที่ ๖
รู้อยู่แล้วว่าการกำหนดตัวบุคคลไว้ล่วงหน้าเป็นเหตุให้ผู้อื่นไม่มีโอกาสเข้าทำการแข่งขันราคาอย่างเป็น

ธรรม เพื่อเอื้อประโยชน์ให้แก่จำเลยที่ ๔ และที่ ๕ ได้เข้าเป็นผู้รับจ้างจัดโครงการ Roadshow โดยในวันเดียวกันสำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรีได้ลงนามในหนังสือสั่งจ้าง ที่ จ.๑๗/๒๕๕๖ จ้างจำเลยที่ ๔ และที่ ๕ เป็นการก่อกวนผู้ถูกฟ้องก่อนได้รับเงินประจำงวดในวันที่ ๑๕ ตุลาคม ๒๕๕๖ อันเป็นฝ่าฝืนตามพระราชบัญญัติวิธีการงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๐๒ มาตรา ๒๓ วรรคหนึ่ง จำเลยที่ ๑ ถึงที่ ๓ จึงร่วมกันดำเนินการเพื่อให้คณะรัฐมนตรีมีมติยกเว้นการลงนามในสัญญาทั้งสองฉบับก่อนได้รับเงินประจำงวด โดยอ้างเหตุว่าเป็นกรณีที่มีความจำเป็นและเร่งด่วนเช่นเดิม เพื่อให้เข้าเงื่อนไขตามพระราชบัญญัติวิธีการงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๐๒ มาตรา ๒๓ วรรคสี่ โดยจำเลยที่ ๓ ลงนามในบันทึกข้อความเสนอจำเลยที่ ๒ ลงนามในหนังสือไปยังเลขาธิการคณะรัฐมนตรี เพื่อเสนอเรื่องต่อคณะรัฐมนตรีให้พิจารณาอนุมัติในวันเดียวกัน โดยจำเลยที่ ๑ และที่ ๒ ลงมติอนุมัติตามเสนอทั้งที่รู้ว่ากรณีไม่เข้าเงื่อนไขอันจะได้รับการยกเว้น เป็นเหตุให้คณะรัฐมนตรีมีมติเมื่อวันที่ ๗ มกราคม ๒๕๕๗ อนุมัติให้มีการลงนามในสัญญาก่อนได้รับเงินประจำงวด ต่อมาศาลรัฐธรรมนูญมีคำวินิจฉัยที่ ๓ - ๔/๒๕๕๗ ลงวันที่ ๑๒ มีนาคม ๒๕๕๗ ว่าร่างพระราชบัญญัติให้อำนาจกระทรวงการคลังกู้เงินเพื่อการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านคมนาคมขนส่งของประเทศ พ.ศ. ... ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ การกระทำดังกล่าวอาศัยอำนาจหน้าที่ในตำแหน่งของจำเลยที่ ๑ ถึงที่ ๓ ร่วมกับจำเลยที่ ๔ ถึงที่ ๖ ในลักษณะแบ่งหน้าที่กันทำ จึงเป็นการกระทำโดยมีเจตนาทุจริต เป็นเหตุให้เกิดความเสียหายแก่สำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรีและแก่ทางราชการ จำนวนเงิน ๒๓๙,๗๐๐,๐๐๐ บาท เหตุเกิดที่ท่าเรือบริเวณท่าเรือท่าเรือท่าเรือ แขวงดุสิต เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร ก่อนคดีนี้จำเลยที่ ๑ เป็นบุคคลคนเดียวกับจำเลยในคดีหมายเลขแดงที่ อม.๒๑๑/๒๕๖๐ ของศาลนี้ ขอให้ลงโทษจำเลยที่ ๑ ถึงที่ ๓ ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๑๕๑ และมาตรา ๑๕๗ พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๑๒๓/๑ ประกอบพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๑๙๒ และ

พระราชบัญญัติว่าด้วยความผิดเกี่ยวกับการเสนอราคาต่อหน่วยงานของรัฐ พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๑๒ และมาตรา ๑๓ ลงโทษจำเลยที่ ๔ ถึงที่ ๖ ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๑๕๑ และมาตรา ๑๕๗ ประกอบมาตรา ๘๖ พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๑๒๓/๑ ประกอบพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๑๙๒ ประกอบประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๘๖ และพระราชบัญญัติว่าด้วยความผิดเกี่ยวกับการเสนอราคาต่อหน่วยงานของรัฐ พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๔ และตามมาตรา ๑๒ และมาตรา ๑๓ ประกอบประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๘๖ นับโทษของจำเลยที่ ๑ ต่อจากโทษของจำเลยในคดีอาญาหมายเลขแดงที่ อม.๒๑๑/๒๕๖๐ ของศาลนี้

โจทก์ยื่นฟ้องกรณีไม่ปรากฏตัวจำเลยที่ ๑ ต่อหน้าศาล ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง พ.ศ. ๒๕๖๐ มาตรา ๒๗ วรรคสอง

ก่อนศาลมีคำสั่งประทับฟ้อง จำเลยที่ ๓ ยื่นคำร้องและแก้ไขคำร้องว่า การฟ้องคดีของโจทก์ล่วงพ้นระยะเวลาตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๗๗ วรรคสาม โจทก์ไม่ได้บรรยายฟ้องว่าจำเลยที่ ๓ เป็นเจ้าพนักงานผู้มีหน้าที่ซื้อ ทำ จัดการ หรือรักษาทรัพย์สินอันเป็นวัตถุมีรูปร่างอันใด และใช้อำนาจในตำแหน่งแสวงหาประโยชน์ที่มิควรได้โดยชอบด้วยกฎหมายจากตัวทรัพย์สินนั้นอย่างไร ทั้งไม่บรรยายว่าจำเลยที่ ๓ มีหน้าที่โดยตรงในการจัดซื้อจัดจ้างอย่างไร ปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่อย่างไร มีเจตนาพิเศษและโครงการ Roadshow เกิดความสูญเปล่าอย่างไร ฟ้องโจทก์สำหรับจำเลยที่ ๓ จึงไม่ชอบด้วยกฎหมาย ขอให้ศาลสั่งไม่ประทับฟ้อง

ศาลมีคำสั่งว่า พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๗๗ วรรคท้าย บัญญัติว่า การฟ้องคดีเมื่อล่วงพ้นกำหนดระยะเวลาตามที่กำหนดในมาตรานี้ย่อมกระทำมิได้ถ้าได้ฟ้องภายในอายุความ ดังนี้ เมื่อโจทก์ยื่นฟ้องคดีภายในกำหนดอายุความ ข้ออ้างของจำเลยที่ ๓ จึงหาเป็นการตัดอำนาจฟ้องของโจทก์ไม่ ฟ้องโจทก์ไม่ได้บรรยายองค์ประกอบให้เห็นว่าจำเลยที่ ๑ ถึงที่ ๓ เป็นเจ้าพนักงานผู้มีหน้าที่ซื้อ ทำ จัดการ หรือรักษาทรัพย์สินอย่างไร โจทก์บรรยายฟ้องเจาะจงว่าจำเลยที่ ๑ ถึงที่ ๓ มีส่วนเกี่ยวข้องเพียงเป็นผู้อนุมัติงบกลางหรืองบประมาณเท่านั้น จึงไม่ชัดเจนว่าโจทก์ประสงค์จะเอาผิดและให้ลงโทษจำเลยที่ ๑ ถึงที่ ๓ เพราะจำเลยที่ ๑ ถึงที่ ๓ ได้เอาอำนาจในตำแหน่งหน้าที่ราชการนั้นไปใช้หรือไม่ และในลักษณะใดแน่ กรณีถือว่าฟ้องโจทก์ไม่ได้บรรยายโดยแจ้งชัดซึ่งสาระสำคัญ และถือว่าเป็นฟ้องที่ไม่ครบองค์ประกอบของความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๑๕๑ จึงเป็นฟ้องที่ไม่ชอบด้วยประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๑๕๘ (๕) ประกอบพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง พ.ศ. ๒๕๖๐ มาตรา ๘ วรรคสาม กรณีนี้เป็นกรณีที่ฟ้องไม่ครบองค์ประกอบความผิด ทั้งจำเลยที่ ๓ ได้ยื่นคำร้องขอให้ศาลวินิจฉัยในปัญหาดังกล่าว จึงไม่อาจให้โจทก์แก้ฟ้องที่ขาดองค์ประกอบความผิดให้เป็นฟ้องที่ครบองค์ประกอบความผิดได้ แต่โจทก์บรรยายฟ้องในความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๑๕๗ และพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๑๒๓/๑ ชอบด้วยประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๑๕๘ (๕) ประกอบพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง พ.ศ. ๒๕๖๐ มาตรา ๘ วรรคสาม จึงมีคำสั่งไม่ประทับฟ้องข้อหาตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๑๕๑ ส่วนข้อหาอื่นให้ประทับฟ้องไว้พิจารณา

โจทก์อุทธรณ์คำสั่งไม่ประทับรับฟ้องข้อหาตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๑๕๑
ต่อที่ประชุมใหญ่ศาลฎีกา

ที่ประชุมใหญ่ศาลฎีกาโดยองค์คณะชั้นวินิจฉัยอุทธรณ์พิจารณาแล้ว พิพากษายืน
ศาลสั่งหมายเรียกและสำเนาคำฟ้องให้จำเลยที่ ๑ ทราบโดยชอบแล้ว จำเลยที่ ๑
ไม่มาศาล และได้ออกหมายจับแล้วแต่ไม่สามารถจับตัวได้ภายในกำหนด จึงพิจารณาคดีโดยไม่ต้อง
กระทำต่อหน้าจำเลยที่ ๑ และจำเลยที่ ๑ ไม่มาศาลในวันนัดพิจารณาครั้งแรก ถือว่าจำเลยที่ ๑
ให้การปฏิเสธ ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีอาญาของผู้ดำรง
ตำแหน่งทางการเมือง พ.ศ. ๒๕๖๐ มาตรา ๒๘ วรรคหนึ่ง วรรคสอง และมาตรา ๓๓ วรรคสาม แต่
จำเลยที่ ๑ ตั้งทนายความมาดำเนินการแทน ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธี
พิจารณาคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง พ.ศ. ๒๕๖๐ มาตรา ๒๘ วรรคสอง

จำเลยที่ ๒ ถึงที่ ๖ ให้การปฏิเสธ

พิเคราะห์พยานหลักฐานตามทางไต่สวนของศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรง
ตำแหน่งทางการเมือง ประกอบสำนวนการไต่สวนของโจทก์แล้ว ข้อเท็จจริงเบื้องต้นรับฟังได้ว่า
ขณะเกิดเหตุจำเลยที่ ๑ ดำรงตำแหน่งนายกรัฐมนตรี มีอำนาจหน้าที่ในการบริหารราชการแผ่นดิน
กำกับทั่วไปซึ่งการบริหารราชการแผ่นดิน มีอำนาจมอบหมายให้รองนายกรัฐมนตรีกำกับการบริหาร
ราชการแผ่นดิน ตลอดจนดำเนินการอื่น ๆ ตามพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ.
๒๕๓๔ มาตรา ๑๑ มีอำนาจในการอนุมัติเห็นชอบกรณีส่วนราชการขอใช้เงินงบกลางในวงเงินเกิน
๑๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท ตามมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๑๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๒ เรื่อง แนวทางปฏิบัติ
กรณีขออนุมัติใช้เงินงบกลาง รายการเงินสำรองจ่ายเพื่อกรณีฉุกเฉินและจำเป็น จำเลยที่ ๒ ดำรง
ตำแหน่งรองนายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ มีอำนาจหน้าที่ในการบริหาร
ราชการแผ่นดินร่วมกับรัฐมนตรีอื่น มีอำนาจสั่ง อนุญาต หรืออนุมัติให้สำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรี

หรือข้าราชการหรือผู้ปฏิบัติงานในส่วนสำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรีปฏิบัติราชการหรือดำเนินการใด ได้ตามกฎหมายในฐานะผู้บังคับบัญชา หรือรัฐมนตรีเจ้าสังกัดแทนนายกรัฐมนตรี ตามคำสั่งสำนักนายกรัฐมนตรีที่ ๑๕๑/๒๕๕๖ ลงวันที่ ๒ กรกฎาคม ๒๕๕๖ จำเลยที่ ๓ ดำรงตำแหน่งเลขาธิการนายกรัฐมนตรี เป็นผู้บังคับบัญชาของข้าราชการในสังกัดสำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรี รับผิดชอบในการปฏิบัติราชการขึ้นตรงต่อนายกรัฐมนตรี ตามพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๓๔ มาตรา ๑๓ มีอำนาจหน้าที่ในการเผยแพร่และประชาสัมพันธ์นโยบาย ยุทธศาสตร์ และผลงานของรัฐบาล เสนอความเห็นเพื่อการสั่งการของนายกรัฐมนตรี รองนายกรัฐมนตรี และรัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี ปฏิบัติการอื่นใดตามที่กฎหมายให้เป็นอำนาจหน้าที่ของสำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรี หรือตามที่นายกรัฐมนตรี หรือคณะรัฐมนตรีมอบหมาย จำเลยที่ ๑ ถึงที่ ๓ จึงเป็นผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง เป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐ ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๔ และเป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา จำเลยที่ ๔ และที่ ๕ เป็นคู่สัญญา กับสำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรี ในฐานะผู้รับจ้างจัดโครงการ Roadshow สร้างอนาคตประเทศไทย Thailand ๒๐๒๐ จำเลยที่ ๖ เป็นกรรมการผู้จัดการ มีอำนาจลงลายมือชื่อแทนจำเลยที่ ๕ เมื่อวันที่ ๒๓ สิงหาคม ๒๕๕๔ คณะรัฐมนตรีแถลงนโยบายต่อรัฐสภา ข้อ ๓.๔ นโยบายโครงสร้างพื้นฐาน การพัฒนาระบบรางเพื่อขนส่งมวลชน และการบริหารจัดการระบบขนส่งสินค้าและบริการ โดยกล่าวถึงการพัฒนากระบวนรถไฟทางคู่เชื่อมขานเมืองและหัวเมืองหลักในเส้นทางสำคัญ พัฒนารถไฟความเร็วสูงจากกรุงเทพมหานครไปยังภูมิภาค ตามเอกสารหมาย จ.๑๖ วันที่ ๗ สิงหาคม ๒๕๕๕ คณะรัฐมนตรีมีมติเห็นชอบและรับทราบผลการประชุมคณะกรรมการยุทธศาสตร์เพื่อการฟื้นฟูและสร้างอนาคตประเทศ (กยอ.) ครั้งที่ ๕/๒๕๕๕ (กรณีเร่งด่วน ๔ ประเด็น) ซึ่งมีประเด็นเกี่ยวกับการพัฒนาระบบโครงสร้างพื้นฐานด้านการขนส่งรวมอยู่ด้วย วันที่ ๑๕ มกราคม ๒๕๕๖ คณะรัฐมนตรีมีมติรับทราบและเห็นชอบกรณี

กระทรวงการคลัง กระทรวงคมนาคม สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ สำนักงานงบประมาณ และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องประชุมหารือร่วมกันเพื่อยกร่างพระราชบัญญัติให้อำนาจกระทรวงการคลังกู้เงินเพื่อการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านคมนาคมขนส่งของประเทศ พ.ศ. ... เพื่อให้รัฐบาลสามารถจัดหาแหล่งเงินทุนเพื่อใช้ในการลงทุนด้านโครงสร้างพื้นฐานของประเทศให้มีความต่อเนื่องและเชื่อมโยงอย่างเป็นระบบ วงเงินไม่เกิน ๒ ล้านล้านบาท วันที่ ๒๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๖ คณะรัฐมนตรีมีมติเห็นชอบยุทธศาสตร์การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านคมนาคมขนส่งของประเทศ เพื่อเป็นข้อมูลประกอบการจัดทำร่างพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าว และเห็นชอบให้กระทรวงคมนาคมจัดนิทรรศการ เรื่องการลงทุนพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านคมนาคมขนส่งของประเทศเพื่อสร้างความรู้ความเข้าใจแก่ประชาชน ตามเอกสารหมายเลข จ.๑๘ และ จ.๑๙ กระทรวงคมนาคมจัดทำโครงการนิทรรศการ “Thailand ๒๐๒๐ ก้าวใหม่ เชื่อมไทยสู่โลก” นิทรรศการของประชาชน และโครงการจ้างสัมมนาเพื่อรับฟังความคิดเห็นของประชาชน เรื่องการลงทุนพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านคมนาคมขนส่งของประเทศ ระหว่างวันที่ ๘ - ๑๒ มีนาคม ๒๕๕๖ ที่ศูนย์ราชการเฉลิมพระเกียรติ เขตหลักสี่ กรุงเทพมหานคร วงเงินงบประมาณ ๔๑,๙๖๐,๓๘๑ บาท โดยจัดจ้างโดยวิธีพิเศษ มีจำเลยที่ ๑ เป็นประธานเปิดงาน และจำเลยที่ ๒ ซึ่งดำรงตำแหน่งรัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรีร่วมงานด้วย หลังจากนั้นกระทรวงคมนาคมได้ดำเนินโครงการประชาสัมพันธ์และสำรวจความคิดเห็นของประชาชนต่อแผนลงทุนพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานระบบคมนาคมขนส่ง พ.ศ. ๒๕๕๖ - ๒๕๖๓ ในช่วงระหว่างวันที่ ๑๙ - ๒๑ เมษายน ๒๕๕๖ ที่จังหวัดหนองคาย ระหว่างวันที่ ๖ - ๙ มิถุนายน ๒๕๕๖ ที่จังหวัดนครราชสีมา และระหว่างวันที่ ๑๙ - ๒๑ มิถุนายน ๒๕๕๖ ที่จังหวัดพิษณุโลก วงเงินงบประมาณ ๑๐,๓๗๑,๒๐๐ บาท ตามเอกสารหมายเลข จ.๒๑ และ จ.๒๒ วันที่ ๑๙ มีนาคม ๒๕๕๖ คณะรัฐมนตรีเสนอร่างพระราชบัญญัติให้อำนาจกระทรวงการคลังกู้เงินเพื่อการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านคมนาคมขนส่งของประเทศ พ.ศ. ... ต่อสภาผู้แทนราษฎร ตามเอกสาร

หมาย จ.๒๓ และ จ.๒๔ วันที่ ๒๘ - ๒๙ มีนาคม ๒๕๕๖ สภาผู้แทนราษฎรได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติดังกล่าว วาระที่ ๑ (ขั้นรับหลักการ) มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจากพรรคฝ่ายค้านหลายรายอภิปรายหักท้วง ตามเอกสารหมาย จ.๒๕ และ จ.๒๖ คณะกรรมการปฏิรูปกฎหมายมีหนังสือ ที่ คปก.๐๑/๗๒๑ ลงวันที่ ๒ กรกฎาคม ๒๕๕๖ ถึงจำเลยที่ ๑ เสนอแนะว่า ร่างพระราชบัญญัตินี้เป็นการตราพระราชบัญญัตินอกเหนือจากวิธีการที่กำหนดไว้ตามรัฐธรรมนูญ จึงอาจขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ รวมทั้งประเด็นข้อเสนอในด้านผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมและด้านอื่นตามเอกสารหมาย จ.๒๘ จำเลยที่ ๑ มอบหมายให้สำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรีจัดทำโครงการจัดนิทรรศการ การสัมมนา และการโฆษณาประชาสัมพันธ์เผยแพร่ข้อมูลเกี่ยวกับโครงการลงทุนพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานระบบคมนาคมขนส่งของประเทศให้แก่สาธารณชนทราบ ภายใต้ชื่อ “โครงการ Roadshow สร้างอนาคตประเทศไทย Thailand ๒๐๒๐” (โครงการ Roadshow) มีจำเลยที่ ๓ ในฐานะเลขาธิการนายกรัฐมนตรี เป็นผู้รับผิดชอบโครงการ โดยกำหนดวัตถุประสงค์เพื่อสร้างความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับโครงการลงทุนพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานระบบคมนาคมของประเทศซึ่งจะเกิดขึ้นต่อไป ต่อมาประมาณปลายเดือนสิงหาคม ๒๕๕๖ จำเลยที่ ๓ เป็นประธานในการประชุมเตรียมการอย่างไม่เป็นทางการร่วมกับหน่วยงานราชการที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ กระทรวงคมนาคม และกระทรวงมหาดไทย ที่ทำเนียบรัฐบาล เพื่อปรึกษาหารือแนวทางและวางกรอบในการดำเนินโครงการ Roadshow ได้ข้อสรุปว่าเป็นการเกินขีดความสามารถของสำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรี จึงพิจารณาสรรหาให้เอกชนเข้ามาดำเนินการ จำเลยที่ ๑ มีคำสั่งสำนักนายกรัฐมนตรี ที่ ๒๔๒/๒๕๕๖ ลงวันที่ ๓ กันยายน ๒๕๕๖ แต่งตั้งคณะกรรมการบูรณาการการประชาสัมพันธ์โครงการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเพื่อสร้างอนาคตประเทศไทย มีจำเลยที่ ๓ เป็นประธานกรรมการ ให้มีอำนาจหน้าที่กำหนดรูปแบบและแผนการประชาสัมพันธ์โครงการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเพื่อสร้างอนาคตประเทศไทย เพื่อเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ และสร้างความเข้าใจแก่

ประชาชน ตามเอกสารหมาย จ.๓๓ โครงการ Roadshow ไม่อยู่ในแผนงานหรือโครงการงบประมาณปี ๒๕๕๖ และสำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรี ไม่ได้ตั้งงบประมาณเพื่อการดังกล่าว จำเลยที่ ๓ จึงลงนามในหนังสือสำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรี ส่วนที่สุด ที่ นร ๐๔๐๑.๓/๑๒๒๖๙ ลงวันที่ ๑๖ กันยายน ๒๕๕๖ ขอความเห็นสำนักงบประมาณเพื่อประกอบการพิจารณากรณีของกลาง ต่อมาสำนักงบประมาณมีหนังสือ ส่วนที่สุด ที่ นร ๐๗๐๕/๒๓๙๕๗ ลงวันที่ ๑๗ กันยายน ๒๕๕๖ แจ้งความเห็นมายังจำเลยที่ ๓ ว่าเห็นสมควรที่จำเลยที่ ๑ จะอนุมัติหลักการให้สำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรีเบิกจ่ายงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ ๒๕๕๖ งบกลาง รายการเงินสำรองจ่ายเพื่อกรณีฉุกเฉินหรือจำเป็น วงเงิน ๔๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท ตามเอกสารหมาย จ.๓๖ จำเลยที่ ๓ ลงนามในบันทึกข้อความ สำนักบริหารกลาง ส่วนที่สุด สบก. (กผง.) ๘๓๐/๒๕๕๖ ลงวันที่ ๑๘ กันยายน ๒๕๕๖ เสนอจำเลยที่ ๑ โดยผ่านจำเลยที่ ๒ เพื่อขออนุมัติใช้เงินงบกลาง รายการเงินสำรองจ่ายเพื่อกรณีฉุกเฉินหรือจำเป็น เป็นเงิน ๔๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท โดยระบุแผนการจัดโครงการ Roadshow สร้างอนาคตประเทศไทย Thailand ๒๐๒๐ ในพื้นที่จังหวัดขนาดใหญ่ ๑๒ จังหวัด ระหว่างเดือนกันยายน ๒๕๕๖ ถึงพฤศจิกายน ๒๕๕๗ ระยะแรกนำร่อง ๒ จังหวัด ได้แก่ จังหวัดหนองคาย และจังหวัดนครราชสีมา จำเลยที่ ๒ ลงนามผ่านเรื่องเสนอไปยังจำเลยที่ ๑ เมื่อวันที่ ๒๐ กันยายน ๒๕๕๖ ตามเอกสารหมาย จ.๓๗ วันที่ ๑๙ - ๒๐ กันยายน ๒๕๕๖ สภาผู้แทนราษฎร พิจารณาเห็นชอบร่างพระราชบัญญัติให้อำนาจกระทรวงการคลังกู้เงินเพื่อการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านคมนาคมขนส่งของประเทศ พ.ศ. ... วาระที่ ๒ ขึ้นแปรญัตติ และวาระที่ ๓ ขึ้นลงมติ ตามเอกสารหมาย จ.๓๘ และ จ.๓๙ จำเลยที่ ๔ มีหนังสือที่ ขณ.๑๐-๐๕๕๕/๒๕๕๖ ลงวันที่ ๒๓ กันยายน ๒๕๕๖ ถึงปลัดกระทรวงมหาดไทย ขอความอนุเคราะห์ประสานงานให้แต่ละจังหวัดอำนวยความสะดวกในเรื่องต่าง ๆ เช่น สถานที่จัดงาน ผู้เข้าร่วมงาน การรักษาความปลอดภัย ตลอดจนสาธารณูปโภคต่าง ๆ โดยระบุว่า จำเลยที่ ๔ และที่ ๕ ได้รับมอบหมายจากสำนักเลขาธิการ

นายกรัฐมนตรีให้จัดนิทรรศการเสวนา โดยใช้ชื่องานว่า “สร้างอนาคตไทย ๒๐๒๐” ใน ๑๒ จังหวัดทั่วประเทศ ตามเอกสารหมายเลข ๔๐ นางนันทิกาลยงน์ สวัสดิ์ภักดี ผู้อำนวยการสำนักโฆษก สำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรี ทำบันทึกข้อความลงวันที่ ๒๔ กันยายน ๒๕๕๖ ตั้งเรื่องขออนุมัติหลักการโครงการ Roadshow ระบุว่า นายกรัฐมนตรีได้มอบหมายให้สำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรีพิจารณาดำเนินการ จำเลยที่ ๓ ลงนามอนุมัติหลักการ โดยเบิกจ่ายจากเงินงบบกลาง สำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรี ตามเอกสารหมายเลข ๔๑ วันที่ ๒๕ กันยายน ๒๕๕๖ จำเลยที่ ๑ อนุมัติเบิกงบบกลางรายการเงินสำรองจ่ายเพื่อกรณีฉุกเฉินหรือจำเป็น วงเงิน ๔๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท และมอบหมายให้สำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรีดำเนินการจัดนิทรรศการโครงการ Roadshow วันที่ ๒๖ กันยายน ๒๕๕๖ จำเลยที่ ๑ เป็นประธานแถลงข่าวโครงการ Roadshow สร้างอนาคตไทย ๒๐๒๐ ที่จะจัดขึ้น ๑๒ จังหวัดทั่วประเทศ ณ ตึกสันติไมตรีหลังนอก ทำเนียบรัฐบาล ตามเอกสารหมายเลข ๔๕ วันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๕๖ สำนักงบประมาณมีหนังสือแจ้งอนุมัติให้สำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรีเบิกจ่ายงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๖ งบบกลาง รายการเงินสำรองจ่ายเพื่อกรณีฉุกเฉินหรือจำเป็น จำนวน ๔๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท ตามเอกสารหมายเลข ๔๖ จำเลยที่ ๓ ลงนามบันทึกข้อความ สำนักบริหารกลาง ลงวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๕๖ เสนอจำเลยที่ ๒ เพื่อขออนุมัติจัดโครงการ Roadshow ที่จังหวัดหนองคาย และจังหวัดนครราชสีมา ในวงเงินไม่เกิน ๔๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท ตามเอกสารหมายเลข ๔๘ วันเดียวกันจำเลยที่ ๓ ลงนามในบันทึกข้อความสำนักบริหารกลางที่ สบก.(กบพ.) ๒๗๘๔/๒๕๕๖ อนุมัติแต่งตั้งคณะกรรมการกำหนดราคากลาง โครงการ Roadshow ในส่วนพื้นที่จังหวัดหนองคายและจังหวัดนครราชสีมา ซึ่งคณะกรรมการกำหนดราคากลางมีบันทึกข้อความลงวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๖ เสนอขออนุมัติกำหนดราคากลาง ๒ จังหวัด จังหวัดละ ๒๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท รวมวงเงินไม่เกิน ๔๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท เสนอจำเลยที่ ๓ ตามเอกสารหมายเลข ๔๙ ต่อมาจำเลยที่ ๓ อนุมัติให้ดำเนินการจัดจ้างโดยวิธีพิเศษ ตามบันทึกข้อความสำนักบริหาร

กลาง ที่ สบก. (กบพ.) ๒๗๙๒/๒๕๕๖ ลงวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๖ ซึ่งระบุว่าเป็นงานที่ต้องกระทำโดย
เร่งด่วนหากล่าช้าอาจจะเสียหายแก่ราชการ และจำเลยที่ ๓ แต่งตั้งคณะกรรมการจัดจ้างโดยวิธีพิเศษ
และคณะกรรมการตรวจรับพัสดุ วงเงินงบประมาณ ๔๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท ตามเอกสารหมาย จ.๕๐
จำเลยที่ ๔ มีหนังสือขอเสนอราคาการประชาสัมพันธ์การจัดงาน “สร้างอนาคตประเทศไทย ๒๐๒๐”
ลงวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๖ ตามเอกสารหมาย จ.๕๑ คณะกรรมการจัดจ้างโดยวิธีพิเศษจัดทำบันทึก
ข้อความรายงานผลการพิจารณาเห็นควรจ้างจำเลยที่ ๔ เป็นผู้ดำเนินโครงการ ต่อมาจำเลยที่ ๓
ลงนามในบันทึกข้อความขออนุมัติจัดจ้างโครงการโดยวิธีพิเศษเสนอจำเลยที่ ๒ เห็นสมควรอนุมัติให้จ้าง
จำเลยที่ ๔ เป็นผู้จัดการ ซึ่งจำเลยที่ ๒ ลงนามอนุมัติ ตามบันทึกข้อความสำนักเลขาธิการ
นายกรัฐมนตรีที่ สบก. (กบพ.) ๒๗๙๓/๒๕๕๖ และบันทึกข้อความสำนักบริหารกลางที่ สบก. (กบพ.)
๒๗๙๔/๒๕๕๖ ตามเอกสารหมาย จ.๕๒ และ จ.๕๓ สำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรีโดยนายพงษ์ศักดิ์
ลงนามในหนังสือสั่งจ้าง ที่ ๑/๒๕๕๗ ลงวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๖ จ้างจำเลยที่ ๔ ดำเนินโครงการใน
๒ จังหวัด เป็นเงิน ๔๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท ตามเอกสารหมาย จ.๕๔ วันที่ ๗ - ๘ ตุลาคม ๒๕๕๖
วุฒิสภาประชุมเพื่อพิจารณาร่างพระราชบัญญัติให้อำนาจกระทรวงการคลังกู้เงินเพื่อการพัฒนา
โครงสร้างพื้นฐานด้านคมนาคมขนส่งของประเทศ พ.ศ. ... วาระที่ ๑ มีมติรับหลักการ ตามเอกสาร
หมาย จ.๑๕๒ วันที่ ๙ ตุลาคม ๒๕๕๖ นางนันทิกาลยจนเสนอบันทึกข้อความตั้งเรื่องขออนุมัติหลักการ
จัดโครงการ Roadshow จำนวน ๑๐ จังหวัด ในวงเงินไม่เกิน ๒๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท ซึ่งจำเลยที่ ๓
ลงนามอนุมัติ โดยเบิกจ่ายจากเงินงบประมาณผลผลิตการบริหารจัดการของรัฐบาล งบรายจ่ายอื่น
ค่าใช้จ่ายในการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ของรัฐบาล ประจำปีงบประมาณ ๒๕๕๗ ตามเอกสารหมาย
จ.๕๖ วันที่ ๑๑ ตุลาคม ๒๕๕๖ นายพงษ์ศักดิ์มีบันทึกข้อความเห็นควรอนุมัติหลักการจัดโครงการ
Roadshow โดยจัดจ้างเอกชนดำเนินการโครงการตามที่สำนักโฆษกเสนอ จำเลยที่ ๓ ลงนามรับทราบ
ตามเอกสารหมาย จ.๕๗ จำเลยที่ ๓ มีบันทึกข้อความเสนอจำเลยที่ ๒ ระบุว่า เสนอขออนุมัติหลักการ

จัดโครงการตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการพัสดุ พ.ศ. ๒๕๓๕ ข้อ ๘ และข้อ ๖๖ ซึ่งเป็นกรณีวงเงินเกิน ๕๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท และอยู่ในอำนาจของรัฐมนตรีเจ้าสังกัดพิจารณาอนุมัติ จำเลยที่ ๒ ได้ลงนามอนุมัติ ตามเอกสารหมายเลข จ. ๕๘ นายพงษ์ศักดิ์เสนอบันทึกข้อความ ด่วนที่สุด ที่ สบก.(กบพ.) ๒๙๒๔/๒๕๕๖ ลงวันที่ ๑๑ ตุลาคม ๒๕๕๖ ขออนุมัติจัดจ้างโครงการโดยวิธีพิเศษ และแต่งตั้งคณะกรรมการจัดจ้างโดยวิธีพิเศษ และคณะกรรมการตรวจรับพัสดุ โดยแยกการดำเนินงานเป็น ๒ กลุ่ม กลุ่มละ ๕ จังหวัด กลุ่มแรก จังหวัดชลบุรี ระหว่างวันที่ ๑๕ - ๑๗ ตุลาคม ๒๕๕๖ จังหวัดฉะเชิงเทรา ระหว่างวันที่ ๑ - ๓ พฤศจิกายน ๒๕๕๖ จังหวัดเพชรบุรี ระหว่างวันที่ ๘ - ๑๐ พฤศจิกายน ๒๕๕๖ จังหวัดนครศรีธรรมราช ระหว่างวันที่ ๒๒ - ๒๔ พฤศจิกายน ๒๕๕๖ จังหวัดสงขลา ระหว่างวันที่ ๒๙ พฤศจิกายน - ๑ ธันวาคม ๒๕๕๖ กลุ่มสอง จังหวัดอุบลราชธานี ระหว่างวันที่ ๑๘ - ๒๐ ตุลาคม ๒๕๕๖ จังหวัดขอนแก่น ระหว่างวันที่ ๒๕ - ๒๗ พฤศจิกายน ๒๕๕๖ จังหวัดนครสวรรค์ ระหว่างวันที่ ๑ - ๓ พฤศจิกายน ๒๕๕๖ จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ระหว่างวันที่ ๘ - ๑๐ พฤศจิกายน ๒๕๕๖ จังหวัดเชียงใหม่ ระหว่างวันที่ ๑๕ - ๑๗ พฤศจิกายน ๒๕๕๖ ซึ่งจำเลยที่ ๓ ลงนามอนุมัติ ตามเอกสารหมายเลข จ.๕๙ จำเลยที่ ๕ ยื่นเอกสารข้อเสนอด้านราคาและต่อรองราคา รับจ้างโครงการในจังหวัดกลุ่มแรก ฉบับลงวันที่ ๑๑ ตุลาคม ๒๕๕๖ ลงนามโดยจำเลยที่ ๖ ตามเอกสารหมายเลข จ.๖๑ จำเลยที่ ๔ ยื่นเอกสารเสนอราคาและต่อรองราคา รับจ้างโครงการในจังหวัดกลุ่มสอง ตามเอกสารหมายเลข จ.๖๐ คณะกรรมการจัดจ้างโดยวิธีพิเศษประชุมพิจารณาแล้วเห็นสมควรจ้างจำเลยที่ ๔ และที่ ๕ เป็นผู้ดำเนินการจัดโครงการดังกล่าวในวงเงินรายละ ๑๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท เป็นเงิน ๒๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท เสนอจำเลยที่ ๓ ตามบันทึกข้อความสำนักบริหารกลางที่ สบก.(กบพ.) ๒๙๒๕/๒๕๕๖ ลงวันที่ ๑๑ ตุลาคม ๒๕๕๖ เอกสารหมายเลข จ.๖๒ จำเลยที่ ๓ ลงนามในบันทึกข้อความสำนักบริหารกลาง ที่ สบก.(กบพ.) ๒๙๒๖/๒๕๕๖ ลงวันที่ ๑๑ ตุลาคม ๒๕๕๖ เสนอจำเลยที่ ๒ เรื่องขออนุมัติการจ้างโดยวิธีพิเศษ ซึ่งจำเลยที่ ๒ ลงนามอนุมัติ ตามเอกสารหมายเลข จ.๖๓ วันที่

๑๑ ตุลาคม ๒๕๕๖ สำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรี โดยนายพงษ์ศักดิ์ลงนามในหนังสือสั่งจ้าง ที่ จ.๑๗/๒๕๕๗ ลงวันที่ ๑๑ ตุลาคม ๒๕๕๖ จ้างจำเลยที่ ๔ ดำเนินโครงการในส่วนจังหวัดกลุ่มสอง เป็นเงิน ๑๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท และลงนามหนังสือสั่งจ้าง ที่ จ.๑๘/๒๕๕๗ ลงวันที่ ๑๑ ตุลาคม ๒๕๕๖ จ้างจำเลยที่ ๕ ดำเนินโครงการในส่วนจังหวัดกลุ่มแรก เป็นเงิน ๑๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท ตาม เอกสารหมาย จ.๖๔ และ จ.๖๕ ต่อมาวันที่ ๑๕ ตุลาคม ๒๕๕๖ สำนักงบประมาณแจ้งใบจัดสรรเงิน งบประมาณ วงเงิน ๒๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท ให้สำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรีพิจารณาดำเนินการ ตามเอกสารหมาย จ.๖๗ วันที่ ๑๘ - ๑๙ พฤศจิกายน ๒๕๕๖ ที่ประชุมวุฒิสภาพิจารณาร่าง พระราชบัญญัติให้อำนาจกระทรวงการคลังกู้เงินเพื่อการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านคมนาคมขนส่ง ของประเทศ พ.ศ. ... แล้วมีมติเห็นชอบ ตามเอกสารหมาย จ.๑๕๔ วันที่ ๑๑ ธันวาคม ๒๕๕๖ ศาล รัฐธรรมนูญมีมติรับคำร้องที่มีผู้ยื่นเรื่องขอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยว่า ร่างพระราชบัญญัติ ให้อำนาจกระทรวงการคลังกู้เงินเพื่อการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านคมนาคมขนส่งของประเทศ พ.ศ. ... ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญหรือตราขึ้นโดยไม่ถูกต้องตามรัฐธรรมนูญหรือไม่ ตามเอกสาร หมาย จ.๗๐ วันที่ ๑๒ ธันวาคม ๒๕๕๖ จำเลยที่ ๓ มีหนังสือด่วนที่สุด ที่ นร ๐๔๐๑.๕/๑๖๓๖๑ ลงวันที่ ๑๒ ธันวาคม ๒๕๕๖ ถึงปลัดกระทรวงการคลัง ขออนุมัติลงนามในสัญญาก่อนได้รับอนุมัติ เงินประจำงวด วันที่ ๑๙ ธันวาคม ๒๕๕๖ นายพงษ์ภาณุ เศวตรุนทร์ รองปลัดกระทรวงการคลัง ใน ฐานะประธานกรรมการว่าด้วยการพัสดุ มีหนังสือกรมบัญชีกลาง ด่วนที่สุด ที่ กค (กwp) ๐๔๒๑.๓/ ๔๖๕๔๗ ลงวันที่ ๑๙ ธันวาคม ๒๕๕๖ ถึงจำเลยที่ ๓ แจ้งว่า สำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรีได้ ลงนามในสัญญาสั่งจ้างก่อนได้รับอนุมัติเงินประจำงวด เป็นการไม่ปฏิบัติตามระเบียบฯ พ.ศ. ๒๕๓๕ ใดๆก็ดี เพื่อบรรเทาความเสียหายแก่ราชการ จึงอนุมัติผ่อนผันการไม่ปฏิบัติตามระเบียบฯ ให้สำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรี เป็นกรณีเฉพาะราย ทั้งนี้ เนื่องจากกรณีนี้เป็นการก่อหนี้ผูกพัน ก่อนได้รับอนุมัติเงินประจำงวดที่ไม่เป็นไปตามพระราชบัญญัติวิธีการงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๐๒

มาตรา ๒๓ วรรคหนึ่ง เป็นอำนาจของคณะรัฐมนตรี สำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรีจึงต้องนำเสนอ คณะรัฐมนตรีต่อไป ตามเอกสารหมายเลข จ.๗๒ ต่อมาจำเลยที่ ๓ ลงนามในบันทึกข้อความสำนัก บริหารกลางที่ สบก. (กบพ.) ๓๔๖๖/๒๕๕๖ ลงวันที่ ๑๙ ธันวาคม ๒๕๕๖ เสนอจำเลยที่ ๒ ลงนาม ในหนังสือไปยังเลขาธิการคณะรัฐมนตรี เพื่อเสนอเรื่องต่อคณะรัฐมนตรีขออนุมัติลงนามในสัญญา ก่อนได้รับอนุมัติเงินประจำงวดในวันที่ ๑๕ ตุลาคม ๒๕๕๖ ตามพระราชบัญญัติวิธีการงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๐๒ มาตรา ๒๓ วรรคสี่ จำเลยที่ ๒ ในฐานะรัฐมนตรีเจ้าสังกัดผู้มีอำนาจเสนอเรื่องต่อ คณะรัฐมนตรี ตามพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการเสนอเรื่องและการประชุมคณะรัฐมนตรี พ.ศ. ๒๕๔๘ ลงนามในหนังสือถึงเลขาธิการคณะรัฐมนตรี เพื่อขอให้คณะรัฐมนตรีพิจารณาตามเอกสารหมายเลข จ.๗๓ ต่อมาคณะรัฐมนตรีได้ลงมติอนุมัติเมื่อวันที่ ๗ มกราคม ๒๕๕๗ ตามเอกสารหมายเลข จ.๘๐ จำเลยที่ ๓ มีคำสั่งที่ ๒๕๖/๒๕๕๖ ลงวันที่ ๒๗ ธันวาคม ๒๕๕๖ แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน ข้อเท็จจริง ต่อมาวันที่ ๑๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๗ คณะกรรมการดังกล่าวรายงานผลการสอบสวน ข้อเท็จจริงว่า การที่สำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรีลงนามในหนังสือสั่งจ้างที่ จ.๑๗/๒๕๕๗ และ จ.๑๘/๒๕๕๗ ลงวันที่ ๑๑ ตุลาคม ๒๕๕๖ ก่อนได้รับอนุมัติเงินประจำงวด เป็นการดำเนินการ โครงการตามนโยบายรัฐบาลที่มีความจำเป็นเร่งด่วน โดยเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติเข้าใจว่าสามารถ ดำเนินการได้ เพราะทราบว่าพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ ๒๕๕๗ ประกาศใช้ในวันที่ ๑๑ ตุลาคม ๒๕๕๖ และเมื่อสำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรีทราบข้อเท็จจริงจาก เจ้าหน้าที่สำนักงบประมาณ ก็เร่งดำเนินการให้เป็นไปตามกฎหมายที่เกี่ยวข้องแล้ว ต่อมาวันที่ ๒๐ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๗ นางเอมปรีดี วัชรานุกร รักษาราชการแทนผู้อำนวยการสำนักบริหารกลางเสนอ รายงานการสอบสวนประกอบความเห็น ว่า เห็นควรยุติเรื่อง ซึ่งจำเลยที่ ๓ เห็นชอบด้วย ตามเอกสาร หมายเลข จ.๗๖ คณะกรรมการตรวจรับพัสดุ มีบันทึกข้อความเรื่องการตรวจรับการจัดโครงการ ลงวันที่ ๒๑ มกราคม ๒๕๕๗ (จังหวัดนครศรีธรรมราช จังหวัดชลบุรี จังหวัดเพชรบุรี จังหวัด

ฉะเชิงเทรา จังหวัดสงขลา) วันที่ ๒๓ มกราคม ๒๕๕๗ (จังหวัดหนองคายและนครราชสีมา) วันที่ ๒๔ มกราคม ๒๕๕๗ (จังหวัดเชียงใหม่ จังหวัดอุบลราชธานี จังหวัดพระนครศรีอยุธยา จังหวัดขอนแก่น จังหวัดนครสวรรค์) ตามเอกสารหมายเลข จ.๙๐ ถึง จ.๙๒ วันที่ ๑๓ มกราคม ๒๕๕๗ นางสาวประพิร์ อังกินันท์ รองผู้ว่าการตรวจเงินแผ่นดิน รักษาราชการแทนผู้ว่าการตรวจเงินแผ่นดิน มีหนังสือสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดิน ด่วนที่สุด ที่ ตผ.๐๐๑๙/๐๒๓๖ ลงวันที่ ๑๓ มกราคม ๒๕๕๗ ถึงจำเลยที่ ๓ ขอให้พิจารณาทบทวนการใช้เงินเพื่อจัดโครงการ วันที่ ๒๓ มกราคม ๒๕๕๗ จำเลยที่ ๓ มีหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ นร ๐๔๐๕ (ลน)/๐๑๖๕ ลงวันที่ ๒๓ มกราคม ๒๕๕๗ ถึงผู้ว่าการตรวจเงินแผ่นดินว่า การดำเนินการดังกล่าวเป็นไปตามนโยบายของรัฐบาล ตามเอกสารหมายเลข จ.๘๑ ต่อมานางสาวประพิร์ มีหนังสือสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดิน ด่วนที่สุด ที่ ตผ ๐๐๑๙/๐๘๒๒ ลงวันที่ ๑๑ มีนาคม ๒๕๕๗ ถึงจำเลยที่ ๓ ขอให้ทบทวนการใช้จ่ายเงินในการดำเนินการโครงการ Roadshow ตามเอกสารหมายเลข จ.๘๒ วันที่ ๑๒ มีนาคม ๒๕๕๗ ศาลรัฐธรรมนูญมีคำวินิจฉัยที่ ๓ - ๔/๒๕๕๗ ว่าร่างพระราชบัญญัติให้อำนาจกระทรวงการคลังกู้เงินเพื่อการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านคมนาคมขนส่งของประเทศ พ.ศ. ... ขัดต่อบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญ มีผลให้ร่างพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าวเป็นอันตกไป ตามเอกสารหมายเลข จ.๘๓ วันที่ ๑๗ มีนาคม ๒๕๕๗ จำเลยที่ ๓ มีหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ นร ๐๔๐๑.๖/๗๐๓ ลงวันที่ ๑๗ มีนาคม ๒๕๕๗ ถึงผู้ว่าการตรวจเงินแผ่นดินว่า โครงการได้มีการดำเนินการและผู้รับจ้างได้ปฏิบัติตามสัญญาเสร็จสิ้นแล้ว ไม่อาจบอกเลิกสัญญาได้ ใคร่ขอหารือว่าควรดำเนินการเกี่ยวกับการอนุมัติเบิกจ่ายเงินเพื่อให้เกิดความถูกต้องเป็นธรรมอย่างไร ตามเอกสารหมายเลข จ.๘๔ แผ่นที่ ๒๗๖๐ - ๒๗๖๑ วันที่ ๒๑ และวันที่ ๒๖ มีนาคม ๒๕๕๗ จำเลยที่ ๔ และที่ ๕ มีหนังสือขอความเป็นธรรมในกรณีรับจ้างทำงานให้รัฐ ตามเอกสารหมายเลข จ.๘๗ วันที่ ๙ เมษายน ๒๕๕๗ จำเลยที่ ๓ มีหนังสือรายงานผลการดำเนินโครงการไปยังสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดิน ตามเอกสารหมายเลข จ.๘๔ แผ่นที่ ๒๗๖๒ - ๒๗๖๗ วันที่ ๒๓

พฤษภาคม ๒๕๕๗ สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดิน มีหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ ตผ ๐๐๑๙/๒๐๑๒ ถึง เลขาธิการนายกรัฐมนตรีว่า ข้อเสนอแนะของสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินมีลักษณะเป็น ข้อเสนอแนะ การตอบข้อหารือไม่อยู่ในอำนาจหน้าที่ของสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดิน ตามเอกสาร หมายเลข จ.๘๕ วันที่ ๒๐ มิถุนายน ๒๕๕๗ สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดิน มีหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ ตผ ๐๐๑๙/๒๕๑๑ ถึงหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ขอส่งเรื่องมาเพื่อประกอบการพิจารณา ตาม เอกสารหมายเลข จ.๘๖ วันที่ ๒๔ และวันที่ ๒๘ กรกฎาคม ๒๕๕๗ จำเลยที่ ๔ และที่ ๕ ต่างมีหนังสือ ร้องเรียนไปยังหัวหน้าคณะรักษาความสงบเรียบร้อยแห่งชาติ กรณียังไม่ได้รับเงินค่าจ้างตามสัญญา ตามเอกสารหมายเลข จ.๘๘ วันที่ ๓ มีนาคม ๒๕๕๘ พลเอกวิลาศ อรุณศรี เลขาธิการนายกรัฐมนตรี มี คำสั่งสำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรี ที่ ๓๒/๒๕๕๘ แต่งตั้งคณะกรรมการตรวจสอบขั้นตอนการ ดำเนินโครงการ Roadshow สร้างอนาคตไทย ๒๐๒๐ ตามเอกสารหมายเลข จ.๑๐๑ ต่อมาวันที่ ๑๓ มีนาคม ๒๕๕๘ คณะกรรมการดังกล่าวรายงานผลการตรวจสอบว่า ขั้นตอนการดำเนินโครงการ เป็นไปตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการพัสดุ พ.ศ. ๒๕๓๕ ตามเอกสารหมายเลข จ.๑๐๓ วันที่ ๑๘ มีนาคม ๒๕๕๘ พลเอกอนันตพร กาญจนรัตน์ ประธานกรรมการติดตามและตรวจสอบ การใช้จ่ายงบประมาณภาครัฐ มีหนังสือ ที่ คสช (คตร)/๔๓๙ ถึงจำเลยที่ ๓ แจ้งว่า หากสำนัก เลขาธิการนายกรัฐมนตรีพิจารณาแล้วเห็นว่าการดำเนินการเป็นไปตามกฎระเบียบก็สามารถพิจารณา ชำระค่าจ้างให้กับผู้รับจ้างได้ ตามเอกสารหมายเลข จ.๑๐๔ วันที่ ๒๓ มีนาคม ๒๕๕๘ นางเอมปรีดี เสนอความเห็นแนบไปกับบันทึกข้อความสำนักบริหารกลาง กลุ่มบริหารงานพัสดุ ด่วนที่สุด ที่ สบก. (กบพ.) ๗๗๒/๒๕๕๘ ขออนุมัติเบิกจ่ายเงินในการจัดจ้างโครงการ Roadshow ตามเอกสารหมายเลข จ.๑๐๖ พลเอกวิลาศให้ความเห็นชอบอนุมัติให้เบิกจ่ายเงินค่าจ้าง จำนวน ๒๓๙,๗๐๐,๐๐๐ บาท แก่ จำเลยที่ ๔ และที่ ๕ ต่อมาวันที่ ๒๕ มีนาคม ๒๕๕๘ มีการเบิกจ่ายเงินให้แก่จำเลยที่ ๔ วันที่ ๒๖ มีนาคม ๒๕๕๘ มีการเบิกจ่ายเงินให้แก่จำเลยที่ ๕ ตามเอกสารหมายเลข จ.๑๐๗ โจทก์ได้สวน

ข้อเท็จจริงและรวบรวมพยานหลักฐานทั้งปวง และแจ้งข้อกล่าวหาแก่จำเลยทั้งหกกับพวกแล้ว ตามเอกสารหมาย จ.๑ จ.๑๑๓ - จ.๑๒๑ จ.๑๒๓ - จ.๑๒๕ จ.๑๒๗ จ.๑๒๙ - จ.๑๓๐ ต่อมาโจทก์มีมติว่าการกระทำของจำเลยทั้งหกและนายฐากรมีมูลเป็นความผิดอาญาตามฟ้อง จึงส่งรายงานสำนวนการไต่สวน เอกสาร พยานหลักฐาน และความเห็นไปยังอัยการสูงสุด อัยการสูงสุดเห็นว่ารายงานเอกสารและความเห็นที่โจทก์ส่งให้ยังมีข้อไม่สมบูรณ์เพียงพอที่จะดำเนินคดีได้ ตามเอกสารหมาย จ.๒๐๘ และมีการตั้งคณะกรรมการร่วมระหว่างผู้แทนโจทก์และผู้แทนอัยการสูงสุด แต่ไม่อาจหาข้อยุติได้ ตามเอกสารหมาย จ.๒๐๙ - จ.๒๑๑ โจทก์จึงฟ้องคดีนี้เอง

คดีมีปัญหาต้องวินิจฉัยประการแรกว่า ฟ้องโจทก์สำหรับจำเลยที่ ๑ และที่ ๒ ในข้อหาความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๑๕๗ และพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๑๒๓/๑ ชอบด้วยกฎหมายหรือไม่ เห็นว่า โจทก์ได้บรรยายฟ้องแล้วว่าขณะเกิดเหตุ จำเลยที่ ๑ และที่ ๒ เป็นผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง เป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐ และเป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา กระทำการใดอันเป็นการปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบ เพื่อให้เกิดความเสียหายแก่สำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรี หรือกระทำการใดอันเป็นปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยทุจริต โดยใช้อำนาจในตำแหน่งโดยทุจริตอันเป็นการเสียหายแก่รัฐและสำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรี ละเว้นการปฏิบัติตามกฎหมายและระเบียบอย่างไร โดยมีมุ่งหมายมิให้มีการแข่งขันราคาจัดจ้างโครงการ Roadshow สร้างอนาคตประเทศไทย Thailand ๒๐๒๐ อย่างเป็นทางการเพื่อเอื้อประโยชน์แก่จำเลยที่ ๔ และที่ ๕ ให้เป็นผู้มีสิทธิทำสัญญากับหน่วยงานของรัฐ ถือได้ว่าเป็นการบรรยายฟ้องโดยมีข้อความที่เป็น การกล่าวหาและระบุพฤติการณ์ที่กล่าวหาว่าจำเลยที่ ๑ และที่ ๒ กระทำความผิด ทั้งศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองได้มีคำสั่งเมื่อวันที่ ๙ มีนาคม ๒๕๖๕ แล้วว่าฟ้องโจทก์ข้อหาอื่นนอกจากความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๑๕๑ บรรยายฟ้องครบองค์ประกอบ

ความผิดแล้ว ขอบด้วยประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๑๕๘ (๕) ประกอบพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง พ.ศ. ๒๕๖๐ มาตรา ๘ วรรคสาม ตามรายงานกระบวนการพิจารณา ฉบับลงวันที่ ๙ มีนาคม ๒๕๖๕ กรณีจึงไม่จำเป็นต้องวินิจฉัยซ้ำ

คดีมีปัญหาต้องวินิจฉัยประการต่อไปว่า การไต่สวนของโจทก์ไม่ชอบด้วยระเบียบคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการไต่สวนข้อเท็จจริงของพนักงานไต่สวน พ.ศ. ๒๕๕๐ ข้อ ๒๑ วรรคท้าย หรือไม่ จำเลยที่ ๑ และที่ ๒ ให้การว่า การไต่สวนของโจทก์ไม่ชอบด้วยระเบียบคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการไต่สวนข้อเท็จจริงของพนักงานไต่สวน พ.ศ. ๒๕๕๐ ข้อ ๒๑ วรรคท้าย เนื่องจากจำเลยที่ ๑ และที่ ๒ ขอให้เรียกพยานที่เกี่ยวข้องกับประเด็นที่กล่าวหาเพิ่มเติม ซึ่งไม่ทำให้เป็นการประวิงให้ชักช้า แต่โจทก์กลับไม่ไต่สวนตามที่ร้องขอ จึงเป็นการดำเนินการโดยเร่งรีบรวบรัด ไม่เป็นธรรม และมีลักษณะเป็นการกลั่นแกล้งจำเลยที่ ๑ และที่ ๒ ส่วนการไต่สวนของโจทก์ไม่อาจนำมาเป็นหลักในการพิจารณาได้ เห็นว่า ข้อเท็จจริงปรากฏว่า สำนักงาน ป.ป.ช มีหนังสือ ลับ ที่ ปช ๐๐๑๙/๑๓๖๐ ลงวันที่ ๑๗ กันยายน ๒๕๖๒ ร้องขอให้ปรับทราบข้อกล่าวหาถึงจำเลยที่ ๑ ตามเอกสารหมายเลข จ.๑๑๓ แผ่นที่ ๒๙๘๐ และมีหนังสือ ลับ ที่ ปช ๐๐๑๙/๑๗๒๘ ลงวันที่ ๑๖ ตุลาคม ๒๕๖๒ เรื่อง แจ้งข้อกล่าวหา ถึงจำเลยที่ ๑ ตามเอกสารหมายเลข จ.๑๑๓ แผ่นที่ ๒๙๘๑ จำเลยที่ ๑ ลงชื่อรับทราบข้อกล่าวหาจากสำนักงาน ป.ป.ช. วันที่ ๖ พฤศจิกายน ๒๕๖๒ ตามเอกสารหมายเลข จ.๑๒๓ แผ่นที่ ๓๐๒๗ แล้วจำเลยที่ ๑ ร้องขออ้างพยานบุคคลตามหนังสือชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาของจำเลยที่ ๑ ลงวันที่ ๓ ธันวาคม ๒๕๖๒ ตามเอกสารหมายเลข จ.๑๓๒ แผ่นที่ ๓๓๕๑ ถึง ๓๔๔๓ แต่สำนักงาน ป.ป.ช. ได้รับคำชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาของจำเลยที่ ๑ เมื่อวันที่ ๑๓ ธันวาคม ๒๕๖๒ ตามเอกสารหมายเลข จ.๑๓๒ แผ่นที่ ๓๓๕๔ สำหรับจำเลยที่ ๒ สำนักงาน ป.ป.ช มีหนังสือ ลับ

ที่ ปช ๐๐๑๙/๑๓๖๑ ลงวันที่ ๑๗ กันยายน ๒๕๖๒ เรื่องขอให้ไปรับทราบข้อกล่าวหา ถึงจำเลยที่ ๒ ตามเอกสารหมายเลข จ.๑๑๔ แผ่นที่ ๒๙๘๒ และมีหนังสือลับ ที่ ปช ๐๐๑๙/๑๗๒๙ ลงวันที่ ๑๗ กันยายน ๒๕๖๒ เรื่อง แจ้งข้อกล่าวหา ถึงจำเลยที่ ๒ ตามเอกสารหมายเลข จ.๑๑๔ แผ่นที่ ๒๙๘๓ จำเลยที่ ๒ ลงชื่อรับทราบข้อกล่าวหาจากสำนักงาน ป.ป.ช. วันที่ ๒๒ ตุลาคม ๒๕๖๒ ตามเอกสารหมายเลข จ.๑๒๔ แผ่นที่ ๓๐๔๖ แล้วจำเลยที่ ๒ ร้องขออ้างพยานบุคคลตามหนังสือชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาของจำเลยที่ ๒ ลงวันที่ ๓ มกราคม ๒๕๖๓ ตามเอกสารหมายเลข จ.๑๓๓ แผ่นที่ ๓๔๔๔ ถึง ๓๔๘๒ ซึ่งขณะนั้นพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ ประกาศใช้บังคับแล้ว ดังนั้น ระเบียบคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการไต่สวนข้อเท็จจริงของพนักงานไต่สวน พ.ศ. ๒๕๕๐ ซึ่งออกตามความในพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ จึงไม่อาจนำมาบังคับใช้กับกรณีนี้ดังที่จำเลยที่ ๑ และที่ ๒ กล่าวอ้างได้ เมื่อพิจารณาพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๔๖ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า “ในการดำเนินการไต่สวนหรือไต่สวนเบื้องต้น คณะกรรมการ ป.ป.ช. คณะกรรมการไต่สวน หัวหน้าพนักงานไต่สวน หรือพนักงานไต่สวน แล้วแต่กรณี ต้องดำเนินการเพื่อให้ได้ข้อเท็จจริงที่ถูกต้องตรงตามความจริงที่เกิดขึ้น ไม่ว่าจะเป็นครุณหรือเป็นโทษต่อผู้ถูกกล่าวหา” และวรรคสาม บัญญัติว่า “ในกรณีที่ผู้ถูกกล่าวหาขอให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. คณะกรรมการไต่สวน หรือหัวหน้าพนักงานไต่สวนเรียกบุคคลหรือเรียกเอกสารจากบุคคลใด ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. หรือพนักงานไต่สวนดำเนินการตามที่ร้องขอ แต่ผู้ถูกกล่าวหาต้องร้องขอภายใน ๓๐ วันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งข้อกล่าวหา ทั้งนี้ เว้นแต่คณะกรรมการ ป.ป.ช. คณะกรรมการไต่สวน หรือกรรมการที่กำกับดูแลเห็นว่าผู้ถูกกล่าวหาจงใจประวิงเวลา หรือใช้สิทธิโดยไม่สุจริต หรือบุคคลหรือเอกสารที่ขอให้เรียกนั้นไม่มีผลต่อการวินิจฉัยของคณะกรรมการ ป.ป.ช. แต่ต้องบันทึกเหตุ

นั้นไว้ในสำนวนการไต่สวนหรือรายงานการไต่สวนเบื้องต้นด้วย” และระเบียบคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ว่าด้วยการตรวจสอบและไต่สวน พ.ศ. ๒๕๖๑ ข้อ ๗๗ วรรคสาม บัญญัติว่า “ในการนำสืบแก้ข้อกล่าวหา ผู้ถูกกล่าวหาจะอ้างพยานบุคคลหรือนำพยานหลักฐานมาเอง หรือจะอ้างพยานหลักฐานโดยขอให้คณะกรรมการไต่สวนหรือคณะไต่สวนเบื้องต้นเรียกหรือไต่สวนพยานหลักฐานนั้นก็ได้อ” และวรรคสี่ บัญญัติว่า “ในกรณีที่ผู้ถูกกล่าวหาขอให้เรียกบุคคลใดหรือเรียกเอกสารจากบุคคลใด ให้ผู้ไต่สวนดำเนินการตามที่ร้องขอ แต่ผู้ถูกกล่าวหาต้องร้องขอภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งข้อกล่าวหา ทั้งนี้ เว้นแต่คณะกรรมการ ป.ป.ช. คณะกรรมการไต่สวน หรือกรรมการ ป.ป.ช. ที่ได้รับมอบหมายให้กำกับดูแลเห็นว่าผู้ถูกกล่าวหาจงใจประวิงเวลา หรือใช้สิทธิโดยไม่สุจริต หรือบุคคลหรือเอกสารที่ขอให้เรียกนั้นไม่มีผลต่อการวินิจฉัยของคณะกรรมการ ป.ป.ช. แต่ต้องบันทึกเหตุนั้นไว้ในสำนวนการไต่สวนหรือรายงานการไต่สวนเบื้องต้นด้วย” สำหรับจำเลยที่ ๑ ได้รับแจ้งข้อกล่าวหาเมื่อวันที่ ๖ พฤศจิกายน ๒๕๖๒ แต่ร้องขออ้างพยานบุคคลตามหนังสือชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาของจำเลยที่ ๑ ลงวันที่ ๓ ธันวาคม ๒๕๖๒ ตามเอกสารหมายเลข จ.๑๓๒ แผ่นที่ ๓๓๕๑ ถึง ๓๔๔๓ ซึ่งเมื่อพิจารณาเอกสารดังกล่าวปรากฏว่าวันที่ ๓ ธันวาคม ๒๕๖๒ เป็นวันที่เอกสารจัดทำขึ้น เอกสารดังกล่าวส่งกลับมายังประเทศไทยโดยมีโนตารีปับลิกรับรอง และสำนักงาน ป.ป.ช. ได้รับเอกสารดังกล่าวโดยมีตราประทับรับเมื่อวันที่ ๑๓ ธันวาคม ๒๕๖๒ ส่วนจำเลยที่ ๒ ได้รับแจ้งข้อกล่าวหาเมื่อวันที่ ๒๒ ตุลาคม ๒๕๖๒ และร้องขออ้างพยานบุคคลมาในหนังสือชี้แจงแก้ข้อกล่าวหา ลงวันที่ ๓ มกราคม ๒๕๖๓ ดังนั้น การร้องขออ้างพยานบุคคลของจำเลยที่ ๑ และที่ ๒ จึงเป็นการร้องขอให้คณะกรรมการไต่สวนเรียกบุคคลเป็นพยานเกินกำหนดเวลา ๓๐ วันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งข้อกล่าวหาตามมาตรา ๔๖ วรรคสาม ทั้งตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง พ.ศ. ๒๕๖๐ มาตรา ๖ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า “การพิจารณาคดีให้ใช้ระบบไต่สวนโดยให้ศาลค้นหาความจริงไม่ว่าจะเป็นคุณหรือเป็นโทษแก่ฝ่ายใด

ฝ่ายหนึ่ง และในการวินิจฉัยปัญหาข้อเท็จจริง ให้ศาลรับฟังพยานหลักฐานได้แม้ว่าการไต่สวนพยานหลักฐานนั้นจะมีข้อผิดพลาดคลาดเคลื่อนไปจากขั้นตอน วิธีการ หรือกรอบเวลาที่กฎหมายกำหนดไว้ ถ้าศาลได้ให้โอกาสแก่คู่ความในการโต้แย้งคัดค้านพยานหลักฐานนั้นแล้ว เพื่อให้ได้ข้อเท็จจริงที่ถูกต้องตรงตามความจริงที่เกิดขึ้นในคดีนั้น ทั้งนี้ ตามแนวทางและวิธีการตามข้อกำหนดของประธานศาลฎีกา” และวรรคสอง บัญญัติว่า “การพิจารณาของศาลต้องเป็นไปโดยรวดเร็วตามที่กำหนดในพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้และข้อกำหนดของประธานศาลฎีกา ทั้งนี้ โดยนำสำนวนการไต่สวนของคณะกรรมการ ป.ป.ช. หรือของคณะผู้ไต่สวนอิสระ แล้วแต่กรณี เป็นหลักในการพิจารณา และเพื่อประโยชน์แห่งความยุติธรรมให้ศาลมีอำนาจไต่สวนหาข้อเท็จจริงและพยานหลักฐานเพิ่มเติมได้” ดังนั้น ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองย่อมมีอำนาจไต่สวนหาข้อเท็จจริงและพยานหลักฐานเพิ่มเติมนอกเหนือไปจากที่ปรากฏในสำนวนของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้ มิได้เป็นบทบังคับศาลว่าต้องยึดสำนวนของคณะกรรมการ ป.ป.ช. เป็นหลักกว่าข้อเท็จจริงต่าง ๆ เป็นดั่งที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. สรุปเสมอไปไม่ และคดีนี้คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีการไต่สวนพยานจำนวนหลายปากและให้โอกาสแก่จำเลยที่ ๑ และที่ ๒ ในการแก้ข้อกล่าวหาอย่างเต็มที่ กรณีจึงยังฟังไม่ได้ว่าโจทก์ไม่ไต่สวนตามที่ร้องขอ หรือการดำเนินการเป็นไปโดยเร่งรีบ รวดรัด ไม่เป็นธรรม และมีลักษณะเป็นการกลั่นแกล้งตามที่จำเลยที่ ๑ และที่ ๒ กล่าวอ้าง ส่วนที่จำเลยที่ ๑ อ้างว่า ที่นายพงษ์ศักดิ์ ศิริวงศ์ กับนางปณิตดา เลี้ยวรุ่งโรจน์ ให้ถ้อยคำว่าจำเลยที่ ๑ เข้าร่วมประชุมเพื่อรับฟัง Presentation และมีการทักท้วงให้แก้ไขในบางประเด็นนั้น เป็นการเชิญบุคคลทั้งสองที่ตกเป็นผู้ถูกกล่าวหาและเสนอตัวหรือรับทราบว่าจะได้รับการกันเป็นพยานมาให้ถ้อยคำเพิ่มเติม ซึ่งห่างจากการให้ถ้อยคำครั้งแรกหลายเดือน ในการให้ถ้อยคำครั้งแรกในฐานะผู้ถูกกล่าวหา บุคคลทั้งสองมิได้ให้ถ้อยคำว่าจำเลยที่ ๑ เข้าร่วมประชุม แต่ภายหลังกลับให้ถ้อยคำว่าจำเลยที่ ๑ เข้าร่วมประชุม จึงมีข้อพิรุธว่าเป็นการกลับถ้อยคำโดยมีการจงใจ ให้คำมั่นสัญญา หรือ

ได้รับประโยชน์จากการเจรจาต่อรองเพื่อให้กันตัวเป็นพยาน และต่อมาปรากฏจากรายงานการไต่สวนของโจทก์ว่าบุคคลทั้งสองไม่มีมูลความผิดทางอาญา นั้น เห็นว่า ในการให้ถ้อยคำครั้งแรก นายพงษ์ศักดิ์และนางปณิตดาให้ถ้อยคำในฐานะผู้ถูกกล่าวหา และมีได้ให้ถ้อยคำว่าจำเลยที่ ๑ เข้าร่วมประชุมเพื่อรับฟังการ Presentation ทั้ง ๆ ที่ตนเป็นผู้ถูกกล่าวหาซึ่งอาจต้องถูกดำเนินคดีได้ แม้ภายหลังนายพงษ์ศักดิ์และนางปณิตดาจะมาให้ถ้อยคำเพิ่มเติมห่างจากการให้ถ้อยคำในครั้งแรก หลายเดือนว่า จำเลยที่ ๑ เข้าร่วมประชุมดังกล่าวก็ตาม แต่จากทางไต่สวนก็ไม่ปรากฏข้อเท็จจริงหรือพยานหลักฐานว่ามีเจ้าพนักงานผู้ใดจงใจ ให้คำมั่นสัญญา หรือทั้งนายพงษ์ศักดิ์และนางปณิตดาได้รับประโยชน์จากการให้คำมั่นสัญญาเพื่อกันตัวไว้เป็นพยานแต่อย่างใด แต่กลับปรากฏข้อเท็จจริงตามรายงานการไต่สวนของโจทก์ว่า โจทก์มีมติเห็นชอบไม่กั้นนายพงษ์ศักดิ์และนางปณิตดาไว้เป็นพยาน นายพงษ์ศักดิ์และนางปณิตดาจึงไม่ได้รับประโยชน์จากการให้ถ้อยคำดังกล่าว เชื่อว่าถ้อยคำของนายพงษ์ศักดิ์และนางปณิตดาไม่ได้เป็นพยานหลักฐานชนิดที่เกิดขึ้นจากการจงใจ มีคำมั่นสัญญา ขู่เชิญ หลอกลวงหรือโดยมิชอบประการอื่น โจทก์ยอมอ้างบุคคลทั้งสองเป็นพยานได้ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญามาตรา ๒๒๖ ประกอบพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง พ.ศ. ๒๕๖๐ มาตรา ๘ วรรคสาม ส่วนการจะรับฟังคำพยานของบุคคลทั้งสองได้มากน้อยเพียงใดนั้นย่อมเป็นดุลพินิจของศาล ดังนั้นการไต่สวนของโจทก์จึงชอบด้วยกฎหมาย

คดีมีปัญหาต้องวินิจฉัยประการต่อไปว่า จำเลยที่ ๑ ถึงที่ ๓ นำงบกลางจำนวน ๔๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท มาดำเนินการโครงการ Roadshow ชอบด้วยกฎหมายหรือไม่ ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ ซึ่งเป็นรัฐธรรมนูญที่ใช้บังคับในขณะนั้น มาตรา ๗๕ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า “บทบัญญัติในหมวดนี้เป็นเจตจำนงให้รัฐดำเนินการตรากฎหมายและกำหนดนโยบายในการบริหารราชการแผ่นดิน” วรรคสอง บัญญัติว่า “ในการแถลงนโยบายต่อรัฐสภา

คณะรัฐมนตรีที่จะเข้าบริหารราชการแผ่นดินต้องชี้แจงต่อรัฐสภาให้ชัดเจนว่าจะดำเนินการใด ในระยะเวลาใด เพื่อบริหารราชการแผ่นดินให้เป็นไปตามแนวนโยบายพื้นฐานแห่งรัฐ และต้องจัดทำ รายงานแสดงผลการดำเนินการ รวมทั้งปัญหาและอุปสรรคเสนอต่อรัฐสภาปีละหนึ่งครั้ง” และมาตรา ๑๗๖ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า “คณะรัฐมนตรีที่จะเข้าบริหารราชการแผ่นดินต้องแถลงนโยบายต่อ รัฐสภาและชี้แจงการดำเนินการตามแนวนโยบายพื้นฐานแห่งรัฐตามมาตรา ๗๕ โดยไม่มีการลงมติ ความไว้วางใจ ทั้งนี้ ภายในสิบห้าวันนับแต่วันเข้ารับหน้าที่ และเมื่อแถลงนโยบายต่อรัฐสภาแล้วต้อง จัดทำแผนการบริหารราชการแผ่นดิน เพื่อกำหนดแนวทางการปฏิบัติราชการแต่ละปีตามมาตรา ๗๖” และวรรคสอง บัญญัติว่า “ก่อนแถลงนโยบายต่อรัฐสภาตามวรรคหนึ่ง หากมีกรณีที่สำคัญและ จำเป็นเร่งด่วนซึ่งหากปล่อยให้เนิ่นช้าไปจะกระทบต่อประโยชน์สำคัญของแผ่นดิน คณะรัฐมนตรีที่เข้า รับหน้าที่ที่จะดำเนินการไปพลางก่อนเพียงเท่าที่จำเป็นก็ได้” จากบทบัญญัติตามรัฐธรรมนูญแห่ง ราชอาณาจักรไทยดังกล่าวประสงค์ให้รัฐสภาเท่านั้นที่สามารถตรวจสอบการกระทำทางรัฐบาล รัฐบาลซึ่งเป็นฝ่ายบริหารย่อมมีอำนาจอย่างอิสระในการวินิจฉัยและตัดสินใจว่าจะกระทำหรือไม่กระทำการอย่างใดเกี่ยวกับกิจการของรัฐบาลออกมาในรูปแบบของนโยบาย เพื่อกำหนด ทิศทางการบริหารราชการแผ่นดินอันมีเป้าหมายเพื่อความมั่นคงปลอดภัยและพัฒนาศักยภาพของรัฐ ทางด้านเศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรม การศึกษา แต่ทั้งนี้การใช้ดุลพินิจดังกล่าวก็ต้องอยู่ภายใน ขอบเขตของรัฐธรรมนูญด้วย คดีนี้เมื่อข้อเท็จจริงยุติว่า รัฐบาลภายใต้การบริหารของจำเลยที่ ๑ ได้ แถลงนโยบายต่อรัฐสภา ข้อ ๓.๔ กำหนดนโยบายสำคัญเกี่ยวกับโครงสร้างพื้นฐาน การพัฒนาระบบ รางเพื่อขนส่งมวลชน และการบริหารจัดการระบบขนส่งสินค้าและบริการ โดยพัฒนาระบบรถไฟทาง คู่เชื่อมชานเมืองและหัวเมืองหลักในเส้นทางสำคัญ ศึกษาพัฒนารถไฟความเร็วสูงจาก กรุงเทพมหานครไปยังภูมิภาค และคณะรัฐมนตรีมีมติเห็นชอบยุทธศาสตร์การพัฒนาโครงสร้าง พื้นฐานด้านคมนาคมขนส่งของประเทศเพื่อเป็นข้อมูลประกอบการจัดทำร่างพระราชบัญญัติให้

อำนาจกระทรวงการคลังกู้เงินเพื่อการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านคมนาคมขนส่งของประเทศ พ.ศ. .... ตามที่กระทรวงคมนาคมเสนอ และต่อมาจำเลยที่ ๑ สั่งการให้สำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรี จัดทำโครงการนิทรรศการ การสัมมนาและการโฆษณาประชาสัมพันธ์เผยแพร่ข้อมูลเกี่ยวกับโครงการ ลงทุนพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานระบบคมนาคมขนส่งของประเทศ หรือ “โครงการ Roadshow สร้างอนาคตประเทศไทย Thailand ๒๐๒๐” ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองจึง ไม่มีอำนาจวินิจฉัยว่าโครงการ Roadshow ซึ่งเป็นนโยบายของรัฐบาลเหมาะสมหรือไม่ แต่อย่างไรก็ตามการที่รัฐบาลมีหน้าที่ต้องกระทำการอย่างใดอย่างหนึ่งเป็นไปตามที่กฎหมายบัญญัติ ไว้ให้ต้องกระทำการเช่นนั้น มีภาระหน้าที่ในการปฏิบัติตามกฎหมายย่อมไม่อาจที่จะปฏิเสธหรือ หลีกเลี้ยงที่จะไม่ปฏิบัติตามกฎหมายได้ และต้องถูกผูกพันโดยกฎหมาย ดังนั้น การที่คณะรัฐมนตรีมี มติเกี่ยวกับแนวทางปฏิบัติกรณีการขออนุมัติใช้เงินงบกลาง รายการเงินสำรองจ่ายเพื่อกรณีฉุกเฉิน หรือจำเป็น และมีมติอนุมัติเมื่อวันที่ ๑๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๒ เพื่อให้ส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจ และ หน่วยงานอื่นใดของรัฐถือปฏิบัติ ให้เป็นไปในแนวทางเดียวกันตามหนังสือสำนักเลขาธิการ คณะรัฐมนตรี ลับ ด่วนที่สุด ที่ นร ๐๕๐๖/ว ๔๓ ลงวันที่ ๒๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๒ เรื่องแนวทางปฏิบัติ กรณีการขออนุมัติใช้เงินงบกลาง รายการเงินสำรองจ่ายเพื่อกรณีฉุกเฉินหรือจำเป็น เอกสารหมาย จ.๑๒ แผ่นที่ ๑๓๑ - ๑๓๔ ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองย่อมมีอำนาจ ตรวจสอบการกระทำของจำเลยที่ ๑ ถึงที่ ๓ ว่าได้ปฏิบัติหรือดำเนินการตามแนวทางปฏิบัติกรณีการ ขออนุมัติใช้เงินงบกลาง รายการเงินสำรองจ่ายเพื่อกรณีฉุกเฉินหรือจำเป็นโดยชอบด้วยกฎหมาย หรือไม่ การที่จำเลยที่ ๑ และที่ ๓ นำงบกลางจำนวน ๔๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท มาดำเนินการโครงการ Roadshow ชอบด้วยกฎหมายหรือไม่ นั้น เมื่อพิจารณาหนังสือสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ลับ ด่วนที่สุด ที่ นร ๐๕๐๖/ว ๔๓ ลงวันที่ ๒๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๒ เรื่องแนวทางปฏิบัติกรณีการขออนุมัติ อนุมัติใช้เงินงบกลาง รายการเงินสำรองจ่ายเพื่อกรณีฉุกเฉินหรือจำเป็น เอกสารหมาย จ.๑๒ แผ่นที่

๑๓๑ - ๑๓๔ กำหนดแนวทางปฏิบัติดังนี้ “๑. กรณีที่ส่วนราชการ หรือรัฐวิสาหกิจมีความจำเป็นต้องใช้จ่ายงบประมาณนอกเหนือจากที่ได้รับการจัดสรร หรือได้รับการจัดสรรงบประมาณแล้วไม่เพียงพอ ให้พิจารณาตรวจสอบและปรับแผนการใช้จ่ายงบประมาณที่ได้รับเป็นลำดับแรกก่อน หากไม่สามารถดำเนินการดังกล่าวได้และมีความจำเป็นเร่งด่วนต้องขอใช้เงินงบกลาง รายการเงินสำรองจ่ายเพื่อกรณีฉุกเฉินหรือจำเป็น ให้เสนอต่อรัฐมนตรีเจ้าสังกัดพิจารณาก่อน เว้นแต่เป็นกรณีที่คณะรัฐมนตรี หรือนายกรัฐมนตรีได้อนุมัติในหลักการแล้ว โดยให้พิจารณาเฉพาะกรณีที่มีความจำเป็นและเร่งด่วนที่จะต้องรีบดำเนินการเพื่อให้เกิดความเสียหายแก่ทางราชการเท่านั้น ในกรณีที่มีความจำเป็นจะต้องใช้จ่ายเงินจำนวนมากหรือไม่เร่งด่วน ให้พิจารณาเสนอขอตั้งงบประมาณรายจ่ายประจำปีโดยเตรียมการล่วงหน้าแต่เนิ่น ๆ หรือเสนอขอแปรญัตติงบประมาณเพิ่มเติมในกรณีที่ไม่สามารถเสนอของบประมาณรายจ่ายประจำปีได้ทันเวลา ทั้งนี้ ในการนำเสนอคณะรัฐมนตรีให้ยืนยันผลการตรวจสอบดังกล่าวให้ชัดเจนในหนังสือเสนอเรื่องด้วย ๒. การขอใช้เงินงบกลาง รายการเงินสำรองจ่ายเพื่อกรณีฉุกเฉินหรือจำเป็นให้ส่วนราชการ หรือรัฐวิสาหกิจเจ้าของเรื่องทำความเข้าใจกับสำนักงบประมาณ โดยกำหนดให้ผู้อำนวยการสำนักงบประมาณเป็นผู้พิจารณาอนุมัติภายในวงเงิน ๑๐ ล้านบาท กรณีที่มีวงเงินเกิน ๑๐ ล้านบาท ให้สำนักงบประมาณพิจารณานำเสนอนายกรัฐมนตรีพิจารณาให้ความเห็นชอบก่อนโดยหากนายกรัฐมนตรีเห็นสมควรจะเสนอให้คณะรัฐมนตรีพิจารณาอนุมัติหลักการก่อน ทั้งนี้ไม่รวมถึงกรณีที่มีบทบัญญัติของกฎหมายกำหนดให้ต้องนำเสนอคณะรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาอนุมัติ...” พยานหลักฐานจากการไต่สวนได้ความจากนายพงษ์ศักดิ์ ศิริวงษ์ พยานโจทก์ ขณะเกิดเหตุดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการสำนักบริหารกลาง สำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรี ว่า ได้รับการสั่งการจากจำเลยที่ ๓ ให้ดำเนินการจัดจ้างโครงการ Roadshow โดยใช้จ่ายจากงบประมาณรายจ่ายประจำปี ๒๕๕๗ งบรายจ่ายอื่น ค่าใช้จ่ายในการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ของรัฐบาล จำเลยที่ ๓ มอบหมาย

เอกสารเกี่ยวกับรายละเอียดโครงการที่ได้ประชุมร่วมกับคณะทำงานของจำเลยที่ ๓ และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องซึ่งในเอกสารดังกล่าวมีการกำหนดวันเวลาสถานที่และกิจกรรมที่จะจัดดำเนินการรวม ๑๒ จังหวัดทั่วประเทศ พยานแจ้งให้จำเลยที่ ๓ ทราบว่างบประมาณที่จะใช้ในการดำเนินโครงการไม่สามารถดำเนินการได้ตามเวลาที่กำหนดในเอกสารเนื่องจากพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปี ๒๕๕๗ ประกาศใช้ไม่ทันในวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๖ จากการประสานไปยังสำนักงบประมาณได้รับแจ้งว่าพระราชบัญญัติฉบับดังกล่าวจะประกาศใช้ในวันที่ ๑๑ ตุลาคม ๒๕๕๖ ตามเอกสารหมายเลข จ.๔๒ แผ่นที่ ๑๘๘๐ - ๑๘๘๙ โครงการ Roadshow ที่จะจัดขึ้นที่จังหวัดหนองคาย ระหว่างวันที่ ๔ - ๖ ตุลาคม ๒๕๕๖ และที่จังหวัดนครราชสีมา ระหว่างวันที่ ๑๑ - ๑๓ ตุลาคม ๒๕๕๖ จึงไม่สามารถใช้งบประมาณรายจ่ายประจำปี ๒๕๕๗ ได้ พยานจึงเสนอความเห็นต่อจำเลยที่ ๓ ว่าควรเลื่อนการจัดงานออกไปก่อน แต่จำเลยที่ ๓ ยืนยันว่าต้องทำตามกำหนดเวลาที่ได้มีการกำหนดไว้แล้ว จะต้องหางบประมาณอื่นมาดำเนินการใน ๒ จังหวัดที่ได้กำหนดไว้ จึงเป็นเหตุให้ต้องดำเนินการของบกลาง รายการเงินสำรองจ่ายเพื่อกรณีฉุกเฉินและจำเป็น ปี ๒๕๕๖ และได้ความจากนายกรณินทร์ กาญจนโม้ย รองผู้อำนวยการสำนักงบประมาณ พยานโจทก์ เบิกความว่า เมื่อประมาณต้นปี ๒๕๕๖ รัฐบาลเสนอร่างพระราชบัญญัติให้อำนาจกระทรวงการคลังกู้เงินเพื่อการพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐานด้านคมนาคมขนส่งของประเทศ พ.ศ. .... ให้อำนาจกระทรวงการคลังในการระดมเงินกู้จำนวน ๒ ล้านล้านบาท เป็นเวลา ๗ ปี เพื่อนำมาลงทุนในการก่อสร้างโครงสร้างพื้นฐานด้านระบบคมนาคมขนส่งของประเทศต่อสภาผู้แทนราษฎร ตามเอกสารหมายเลข จ.๒๔ แผ่นที่ ๐๔๕๕ ถึง ๐๔๖๕ ต่อมาประมาณเดือนสิงหาคมถึงเดือนกันยายน ๒๕๕๖ ซึ่งเป็นช่วงปลายปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๖ สำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรีได้รับมอบหมายจากจำเลยที่ ๑ ให้เป็นหน่วยงานดำเนินโครงการดังกล่าว โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อสร้างความรู้ความเข้าใจให้ประชาชนได้รับทราบข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับโครงการลงทุนพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานระบบคมนาคมของประเทศ ซึ่ง

เป็นโครงการก่อสร้างโครงสร้างพื้นฐานขนาดใหญ่ มีผลกระทบต่อประชาชนในวงกว้าง รวมถึงส่งผลต่อภาพลักษณ์ของรัฐบาลและประเทศ จึงจำเป็นต้องรับฟังความคิดเห็นจากประชาชนเกี่ยวกับการออกร่างพระราชบัญญัติดังกล่าว พยานรับทราบจากจำเลยที่ ๓ ว่ามีการกำหนดการจัดงานไว้ไม่เกินปลายปีงบประมาณ ๒๕๕๖ และโครงการลงทุนโครงสร้างพื้นฐานด้านระบบคมนาคมขนส่งของประเทศเป็นหนึ่งในยุทธศาสตร์ของประเทศ ขณะนั้นบรรจุไว้ในงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๗ หมวดการขับเคลื่อนนโยบายรัฐบาลจำนวน ๕๐๐ ล้านบาท เพื่อนำมาใช้เป็นงบประมาณในการดำเนินงานด้านยุทธศาสตร์ของประเทศ แต่เนื่องจากร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๗ ประกาศใช้ไม่ทันวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๖ จึงไม่อาจใช้งบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๗ และไม่สามารถใช้หลักเกณฑ์การใช้งบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณที่ล่วงมาแล้วไปพลางก่อนได้เพราะไม่เคยกำหนดแผนงานดังกล่าวไว้ แต่โครงการ Roadshow มีการกำหนดกรอบระยะเวลาการจัดงานไว้แล้วจึงต้องมีการเสนอขอใช้งบกลางรายการเงินสำรองจ่ายเพื่อกรณีฉุกเฉินหรือจำเป็น เพื่อนำมาใช้จ่ายโครงการนี้ต่อมาจำเลยที่ ๓ สั่งการให้นายพงษ์ศักดิ์ทำบันทึกการขอใช้งบกลางและรายการดังกล่าว และได้รับความจากนางปณิตดา เลี้ยวรุ่งโรจน์ นักวิชาการพัสดุชำนาญการพิเศษ สำนักงานเลขาธิการ สังกัดเลขาธิการนายกรัฐมนตรี พยานโจทก์ เบิกความว่า เมื่อประมาณกลางเดือนกันยายน ๒๕๕๖ นายพงษ์ศักดิ์เรียกพยาน นางเอมปรีดี วัชรางกุล และนางสาวพัชรินทร์ ฤทธิเกิด เจ้าหน้าที่ฝ่ายงบประมาณ สำนักบริหารกลาง ไปพบที่ห้องทำงานและแจ้งว่าได้รับนโยบายเร่งด่วนจากจำเลยที่ ๓ ว่าจะดำเนินการโครงการ Roadshow และจะจัดขึ้นในหลายจังหวัดตามภูมิภาค ทราบในเบื้องต้นว่าจะใช้งบกลาง นายพงษ์ศักดิ์มอบหมายให้นางเอมปรีดีและนางสาวพัชรินทร์ประสานรายละเอียดกับเจ้าหน้าที่หน้าห้องจำเลยที่ ๓ ในการขอตั้งเรื่องของงบกลาง เนื่องจากโครงการนี้เกี่ยวกับการประชาสัมพันธ์โครงการของรัฐบาลซึ่งเกี่ยวข้องกับสำนักโฆษกและมีหน้าที่เกี่ยวกับภารกิจดังกล่าว

โดยตรง นายพงษ์ศักดิ์มออบหมายให้พยานประสานและแจ้งไปยังสำนักโฆษกเพื่อขอให้ดำเนินการขอ
อนุมัติหลักการดำเนินโครงการตามที่จำเลยที่ ๓ สั่งการไว้ ดั่งนี้จะเห็นได้ว่าการดำเนินโครงการ
Roadshow มีการกำหนดแผนงานและระยะเวลาดำเนินการไว้แล้ว สำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรี
ซึ่งเป็นหน่วยงานที่รับผิดชอบมีภารกิจที่ต้องดำเนินการให้ได้ตามกำหนดแผนงานและระยะเวลา
ดำเนินการที่กำหนดไว้ และกรณีไม่อาจใช้งบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๖ และ
งบประมาณรายจ่ายปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๗ มาดำเนินโครงการดังกล่าว จึงเป็นกรณีที่มีความ
จำเป็นต้องใช้จ่ายงบประมาณนอกเหนือจากที่ได้รับการจัดสรร ซึ่งงบกลาง รายการเงินสำรองจ่าย
เพื่อกรณีฉุกเฉินหรือจำเป็น เป็นงบประมาณที่จัดสรรโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อสำรองไว้ในการป้องกัน
หรือแก้ไขสถานการณ์อันกระทบต่อความสงบเรียบร้อยของประชาชน ความมั่นคงของรัฐ การเยียวยา
หรือบรรเทาความเสียหายจากภัยพิบัติสาธารณะร้ายแรง และภารกิจมีความจำเป็นเร่งด่วนของรัฐ
ที่อาจจะเกิดขึ้นโดยไม่ได้คาดหมายและไม่สามารถปรับแผนการดำเนินงานจากงบประมาณรายจ่าย
ประจำปีของส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจ และหน่วยงานของรัฐ และไม่สามารถใช้จากแหล่งอื่นใดได้
ดังนั้น การที่จำเลยที่ ๑ อนุมัติเห็นชอบให้ใช้งบกลางจึงเป็นการดำเนินการไปตามลำดับขั้นตอนและ
ชอบด้วยกฎหมาย การที่โจทก์อ้างว่า จำเลยที่ ๑ ทราบดีว่าร่างพระราชบัญญัติให้อำนาจ
กระทรวงการคลังกู้เงินเพื่อการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านคมนาคมขนส่งของประเทศ พ.ศ. ... อาจ
ขัดต่อรัฐธรรมนูญ เนื่องจากผู้นำฝ่ายค้านและสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรอภิปรายว่าร่างพระราชบัญญัติ
ดังกล่าวอาจขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญและจะส่งเรื่องให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณา ทั้งสำนักงาน
คณะกรรมการปฏิรูปกฎหมายเสนอแนะว่าร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวอาจขัดต่อรัฐธรรมนูญซึ่งมีผล
ให้ร่างพระราชบัญญัติฉบับดังกล่าวตกไป ทำให้โครงการไม่มีความแน่นอนว่าจะเกิดเป็นรูปธรรมได้
และต่อมาศาลรัฐธรรมนูญมีคำวินิจฉัยว่าการออกพระราชบัญญัติฉบับดังกล่าวมิใช่กรณีจำเป็นเร่งด่วน
นั้น เห็นว่า เมื่อข้อเท็จจริงเป็นที่ยุติว่าโครงการ Roadshow ได้ผ่านการพิจารณาจากหน่วยงานที่

เกี่ยวข้องและผ่านมติคณะรัฐมนตรีเป็นที่เรียบร้อย ประกอบกับสำนักงบประมาณมีหนังสือสำนักงบประมาณด่วนที่สุด ที่ นร ๐๗๐๕/๒๓๙๕๗ ลงวันที่ ๑๗ กันยายน ๒๕๕๖ เรื่อง ขออนุมัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ ๒๕๕๖ งบกลางฯ ตามเอกสารหมายเลข ๓๖ แผ่นที่ ๑๒๐๘ ถึง ๑๒๐๙ พิจารณาแล้วจึงเห็นสมควรที่นายกรัฐมนตรีจะอนุมัติงบกลางนี้ได้ในการอบวงเงิน ๔๐ ล้านบาท กรณีจึงน่าจะถือว่าจำเลยที่ ๑ ใช้ดุลพินิจในการอนุมัติงบกลางไปตามลำดับขั้นตอนและข้อเท็จจริงที่ปรากฏ และเป็นการกระทำไปตามนโยบายของรัฐบาลที่ผ่านความเห็นชอบโดยหน่วยงานฝ่ายต่าง ๆ โดยไม่มีข้อโต้แย้ง ทั้งข้อเท็จจริงยังปรากฏอีกว่า ขณะที่จำเลยที่ ๑ มีคำสั่งอนุมัติงบกลางเมื่อวันที่ ๒๕ กันยายน ๒๕๕๖ ก็ยังไม่ปรากฏว่ามีผู้ใดยื่นคำร้องขอให้ศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยว่าร่างพระราชบัญญัติให้อำนาจกระทรวงการคลังกู้เงินเพื่อการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านคมนาคมขนส่งของประเทศ พ.ศ. ... ขัดต่อรัฐธรรมนูญ โดยจำเลยที่ ๑ และที่ ๒ ให้การว่า โครงการ Roadshow วางแผนดำเนินการอย่างเร่งด่วนให้เสร็จภายในเดือนธันวาคม ๒๕๕๖ เริ่มตั้งแต่วันที่ ๔ ตุลาคม ถึงวันที่ ๑ ธันวาคม ๒๕๕๖ ทั้งเพิ่งมีการยื่นคำร้องต่อศาลรัฐธรรมนูญเมื่อวันที่ ๑๖ พฤศจิกายน ๒๕๕๖ อันเป็นเวลาภายหลังจากได้ดำเนินโครงการเสร็จสิ้นไป ๑๑ จังหวัดแล้ว ต่อมาโครงการ Roadshow ดำเนินการเสร็จสิ้นแล้วตั้งแต่วันที่ ๑ ธันวาคม ๒๕๕๖ ก่อนที่ศาลรัฐธรรมนูญจะรับคำร้องเมื่อวันที่ ๑๑ ธันวาคม ๒๕๕๖ ต่อมาวันที่ ๑๒ มีนาคม ๒๕๕๗ ศาลรัฐธรรมนูญจึงมีคำวินิจฉัยที่ ๓ - ๔/๒๕๕๗ ว่าร่างพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าวอนุญาตให้จ่ายเงินแผ่นดินโดยไม่ได้กระทำตามที่กำหนดไว้ในกฎหมายว่าด้วยงบประมาณรายจ่าย กฎหมายว่าด้วยวิธีการงบประมาณ กฎหมายที่เกี่ยวกับการโอนงบประมาณหรือกฎหมายว่าด้วยเงินคงคลัง และมีใช้กรณีจำเป็นเร่งด่วน ร่างพระราชบัญญัติจึงขัดแย้งต่อรัฐธรรมนูญ แต่คำวินิจฉัยของศาลรัฐธรรมนูญดังกล่าวเกิดขึ้นภายหลังจากที่จำเลยที่ ๑ อนุมัติงบกลางไปตามลำดับขั้นตอนแล้ว จำเลยที่ ๑ จึงไม่อาจรู้ได้ว่าศาลรัฐธรรมนูญจะมีคำวินิจฉัยว่าร่างพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าวจะขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญหรือไม่ และแม้ศาลรัฐธรรมนูญจะวินิจฉัยว่าเป็น

การตราขึ้นโดยขัดต่อรัฐธรรมนูญก็ไม่มีผลทำให้นโยบายของรัฐบาลที่ได้แถลงต่อรัฐสภาไม่ชอบด้วยกฎหมายไปด้วย ข้อกล่าวอ้างของโจทก์ที่ว่าโครงการ Roadshow ไม่มีความแน่นอนว่าจะเกิดเป็นรูปธรรมนั้น จึงไม่อาจรับฟังได้ ส่วนที่โจทก์กล่าวอ้างว่า วัตถุประสงค์และพื้นที่บางส่วนซ้ำซ้อนกับโครงการที่กระทรวงคมนาคมได้จัดทำไปแล้วและจำเลยที่ ๑ เข้าร่วมเปิดพิธีนิทรรศการจึงต้องรู้ถึงข้อเท็จจริง นั้น พยานหลักฐานจากการไต่สวนได้ความจากนายกิตติรัตน์ ณ ระนอง ขณะเกิดเหตุดำรงตำแหน่งรองนายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ และนายชัชชาติ สิทธิพันธุ์ ขณะเกิดเหตุดำรงตำแหน่งรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงคมนาคม และรัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม พยานจำเลยที่ ๑ เปิดความทำนองเดียวกันว่า โครงการ Roadshow ไม่เป็นโครงการที่ซ้ำซ้อนกับโครงการที่กระทรวงคมนาคมได้จัดทำไปแล้ว เนื่องจากวัตถุประสงค์ของโครงการแตกต่างกัน วัตถุประสงค์ของโครงการกระทรวงคมนาคมในภูมิภาคจัดขึ้นเพื่อมุ่งเน้นในเรื่องคมนาคมขนส่ง การลงทุน และผลประโยชน์ของโครงการ จัดขึ้นใน ๓ จังหวัด คือ จังหวัดหนองคาย จังหวัดนครราชสีมา และจังหวัดพิษณุโลก และเป็นโครงการขนาดเล็ก ใช้งบประมาณจังหวัดละ ๓ ล้านบาท ถึง ๔ ล้านบาท แต่โครงการ Roadshow มีวัตถุประสงค์เพื่อทำการรณรงค์ประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนมีความรู้ความเข้าใจสร้างกิจกรรมให้ประชาชนได้แสดงความคิดเห็นอย่างรอบด้าน กว้างขวางและทั่วถึง ทั้งในเรื่องการคมนาคมขนส่งและโครงการอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง เช่น เมืองใหม่และผังเมือง การท่องเที่ยว เกษตรกรรม อุตสาหกรรม การค้าขาย เป็นต้น และจัดขึ้นใน ๑๒ จังหวัดในทุกภูมิภาคทั่วประเทศ เป็นโครงการขนาดใหญ่ ใช้งบประมาณจังหวัดละ ๒๐ ล้านบาท นอกจากนี้กิจกรรมและเป้าหมายของโครงการแตกต่างกัน โครงการ Roadshow มีกิจกรรมเพื่อให้ประชาชนได้เข้าร่วมจำนวนมากอย่างกว้างขวางและทั่วถึง เช่น การจัดรถแห่ประชาสัมพันธ์งาน การจัดนิทรรศการขนาดใหญ่ การสัมมนาวิชาการโดยรัฐมนตรีและผู้ทรงคุณวุฒิ การสนทนา การประกวดอาหาร การสำรวจความคิดเห็นของประชาชน เป็นต้น ส่วนโครงการของกระทรวงคมนาคม

เป็นกิจกรรมบอร์ดนิทรรศการประชาสัมพันธ์ขนาดเล็ก การบรรยายโดยเจ้าหน้าที่กระทรวงคมนาคม และสำรวจความคิดเห็นของประชาชนเท่านั้น โครงการ Roadshow มีเป้าหมายให้ประชาชน เข้าร่วมกิจกรรมประมาณ ๒๕,๐๐๐ คนในแต่ละงาน (จังหวัด) ซึ่งผลการดำเนินงานจึงมีประชาชน เข้าร่วมกิจกรรมเฉลี่ยมากถึงงานละกว่า ๗๐,๐๐๐ คน ส่วนโครงการของกระทรวงคมนาคมมี เป้าหมายให้ประชาชนเข้าร่วมกิจกรรมประมาณ ๑,๕๐๐ คนในแต่ละงาน (จังหวัด) แสดงให้เห็นว่า โครงการ Roadshow และโครงการของกระทรวงคมนาคมเป็นโครงการคนละประเภทกัน แม้ โครงการ Roadshow จะมีการดำเนินการในบางพื้นที่ซึ่งเป็นจังหวัดเดียวกับที่โครงการของกระทรวง คมนาคมดำเนินงานไป คือ จังหวัดหนองคายและจังหวัดนครราชสีมาก็ตาม แต่กิจกรรมและ วัตถุประสงค์ของทั้งสองโครงการนั้นแตกต่างกัน และโครงการ Roadshow มีการจัดกิจกรรมใน จังหวัดอื่น ๆ หลายภูมิภาคทั่วประเทศ ทั้งงบประมาณที่ใช้ในการดำเนินการของทั้งสองโครงการก็ แตกต่างกัน ดังนั้นกรณีจึงมีเหตุเพียงพอที่รัฐบาลจะดำเนินโครงการ Roadshow ไปตามนโยบายของ รัฐบาลต่อไปได้ ส่วนที่โจทก์อ้างว่าจำเลยที่ ๑ ถึงที่ ๓ ปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบ และเป็นการใช้อำนาจในตำแหน่งโดยทุจริตเพื่อให้เกิดความเสียหายแก่สำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรี และแก่ทางราชการ และโครงการลงทุนพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานระบบคมนาคมขนส่งของประเทศ ไม่บรรลุตามวัตถุประสงค์ทำให้เกิดความสูญเปล่า เป็นเหตุให้เกิดความเสียหายต่อสำนักเลขาธิการ นายกรัฐมนตรีและต่อทางราชการ นั้น เห็นว่า เมื่อจำเลยที่ ๑ อนุมัติการใช้งบกลางไปตามลำดับ ขั้นตอนตามข้อเท็จจริงและข้อมูลที่มีอยู่ในขณะนั้น แม้โครงการดังกล่าวจะไม่บรรลุผลตามเป้าหมาย ก็ล้วนแต่เป็นเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในภายหลัง ทั้งไม่ปรากฏพยานหลักฐานชี้ชัดว่าจำเลยที่ ๑ กระทำ โดยมีเจตนาเพื่อให้เกิดความเสียหายแก่สำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรีและทางราชการ หรือการ กระทำดังกล่าวของจำเลยที่ ๑ เป็นไปเพื่อแสวงหาประโยชน์ที่มีควรได้โดยชอบด้วยกฎหมายสำหรับ ตนเองหรือผู้อื่นแต่อย่างใด จึงรับฟังไม่ได้ว่าจำเลยที่ ๑ ปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยทุจริต

เพื่อให้เกิดความเสียหายแก่ผู้หนึ่งผู้ใดตามที่โจทก์ฟ้อง สำหรับจำเลยที่ ๒ นั้น ข้อเท็จจริงจากทาง
ไต่สวนได้ความจากจำเลยที่ ๒ ว่า โครงการ Roadshow เป็นโครงการเร่งด่วนของรัฐบาล จำเลยที่ ๒
อนุมัติหลักการตามที่สำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรีได้มีบันทึกลงวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๕๖ ถึง
จำเลยที่ ๒ แจ้งว่าเงินงบประมาณที่จะใช้เกินอำนาจของเลขาธิการนายกรัฐมนตรีและอยู่ในอำนาจ
ของรองนายกรัฐมนตรีในฐานะรัฐมนตรีเจ้าสังกัด จำเลยที่ ๒ พิจารณาแล้วจึงอนุมัติไปตามระเบียบ
ทั้งข้อเท็จจริงจากทางไต่สวนปรากฏแต่เพียงว่า จำเลยที่ ๒ พิจารณาแล้วเสนอเรื่องไปตามลำดับชั้น
เพื่อเสนอไปยังจำเลยที่ ๑ เท่านั้น ไม่ปรากฏว่าจำเลยที่ ๒ กระทำการใดอันเป็นการมิชอบด้วย
กฎหมายหรือแสวงหาประโยชน์ที่มิควรได้โดยชอบด้วยกฎหมายสำหรับตนเองหรือผู้อื่น เพื่อให้มีการ
อนุมัติให้ใช้งบกลาง พยานหลักฐานโจทก์จึงรับฟังไม่ได้ว่าจำเลยที่ ๒ ปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติ
หน้าที่ในเรื่องการใช้งบประมาณเพื่อให้เกิดความเสียหายแก่สำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรีและแก่
ทางราชการ หรือโดยทุจริตแต่อย่างใด ส่วนจำเลยที่ ๓ นั้น เมื่อข้อเท็จจริงปรากฏตามที่ได้อธิบายใน
ประเด็นก่อนหน้าแล้วว่า เหตุที่ต้องมีการเสนอขอใช้งบกลาง ๔๐ ล้านบาทนั้นเนื่องจากโครงการ
Roadshow เป็นโครงการตามนโยบายของรัฐบาลที่มีการกำหนดระยะเวลาการดำเนินการไว้แล้ว
และไม่สามารถใช้ทั้งงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๖ และงบประมาณรายจ่าย
ประจำปีงบประมาณ ๒๕๕๗ มาดำเนินโครงการ Roadshow ได้ตามที่กำหนดเวลาไว้ การที่จำเลยที่ ๓ ให้
นายพงษ์ศักดิ์ทำบันทึกเพื่อเสนอขออนุมัติใช้งบกลางจึงเป็นการปฏิบัติหน้าที่ไปตามขั้นตอนปกติ
เท่านั้น เมื่อไม่ปรากฏพยานหลักฐานจากทางไต่สวนว่าจำเลยที่ ๓ ปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบอย่างไร
เพื่อให้มีการอนุมัติให้ใช้งบกลาง เพื่อให้เกิดความเสียหายและสำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรีและทาง
ราชการหรือโดยทุจริต พยานหลักฐานโจทก์จึงยังไม่เพียงพอที่จะฟังว่าจำเลยที่ ๓ ปฏิบัติหรือละเว้น
การปฏิบัติหน้าที่ในเรื่องการใช้งบกลางเพื่อให้เกิดความเสียหายแก่สำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรีและ
แก่ทางราชการ หรือโดยทุจริตแต่อย่างใด

คดีมีปัญหาต้องวินิจฉัยประการต่อไปว่า การที่จำเลยที่ ๔ และที่ ๕ เป็นผู้รับจ้างจัดทำโครงการ Roadshow จำนวน ๑๒ จังหวัด เป็นการที่จำเลยที่ ๑ ถึงที่ ๓ ร่วมกันกำหนดตัวบุคคลให้เป็นผู้รับจ้างไว้ล่วงหน้า โดยมุ่งหมายมิให้มีการแข่งขันราคาอย่างเป็นธรรม เพื่อเอื้อประโยชน์แก่จำเลยที่ ๔ และที่ ๕ อันเป็นเหตุให้จำเลยที่ ๑ ถึงที่ ๓ มีความผิดตามฟ้องหรือไม่ ในประเด็นปัญหานี้เห็นสมควรวินิจฉัยเสียก่อนว่าจำเลยที่ ๑ ถึงที่ ๓ ร่วมกันตกลงให้จำเลยที่ ๔ และที่ ๕ เป็นผู้รับจ้างจัดทำโครงการ Roadshow ไว้ล่วงหน้าตั้งแต่ก่อนเริ่มการจัดจ้างหรือไม่ ในส่วนของจำเลยที่ ๑ พยานหลักฐานจากการไต่สวนได้ความจากนางปนัดดา พยานโจทก์ เบิกความว่า ประมาณปลายเดือนกันยายน ๒๕๕๖ นายพงษ์ศักดิ์มาแจ้งพยานว่าจำเลยที่ ๔ จะนำเสนอ Presentation โครงการ Roadshow ตามที่จำเลยที่ ๓ สั่งการให้มีการจัดจ้าง ให้พยานเข้าร่วมฟังด้วย พยานจึงไปร่วมรับฟังการนำเสนอ Presentation ที่ห้องประชุมสี่เขียว ตึกไทยคู่ฟ้า ทำเนียบรัฐบาล การประชุมดังกล่าวมีจำเลยที่ ๑ เป็นประธานในที่ประชุม มีจำเลยที่ ๓ นายพงษ์ศักดิ์ และหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้องเข้าร่วมประชุมด้วย โดยเจ้าหน้าที่ของจำเลยที่ ๔ นำเสนอรูปแบบงานรายละเอียดการจัดงาน มีการฉายภาพประกอบบนจอภาพ จำเลยที่ ๑ ชักถามเจ้าหน้าที่ของจำเลยที่ ๔ เกี่ยวกับการจัดงานตามที่มีการนำเสนอ เจ้าหน้าที่ของจำเลยที่ ๔ ได้ตอบเกี่ยวกับรูปแบบการจัดงาน และได้ความจากนายพงษ์ศักดิ์ พยานโจทก์ เบิกความอีกว่า ช่วงเดือนกันยายน ๒๕๕๖ มีการจัดการประชุมเพื่อนำเสนอ Presentation ที่ห้องประชุมสี่เขียว ตึกไทยคู่ฟ้า ทำเนียบรัฐบาล พยานแจ้งนายกรณินทร์ กาญจนรัมย์ คณะทำงานของจำเลยที่ ๓ ว่าจำเลยที่ ๓ ให้พยานเข้าร่วมรับฟังการนำเสนอดังกล่าวด้วย ในการประชุมมีผู้บริหารของจำเลยที่ ๔ คือนายฐากร บุนปาน และนางสาวปานบัว บุนปาน เป็นผู้นำเสนอ Presentation ดังกล่าวให้กับจำเลยที่ ๑ จำเลยที่ ๑ ซึ่งเป็นประธานในที่ประชุมได้ทักท้วงและขอให้แก้ไขการดำเนินกิจกรรมตามที่ได้นำเสนอในหลายประเด็น หลังจากประชุมครั้งแรกไปแล้วประมาณ ๒ - ๓ วัน จำเลยที่ ๔ กลับมานำเสนอ Presentation ตามที่ได้แก้ไข

แล้วตามคำทักท้วงและคำแนะนำของจำเลยที่ ๑ อีกครั้ง ที่ห้องประชุมสีเขียว ตึกไทยคู่ฟ้า ทำเนียบรัฐบาล ในครั้งนี้จำเลยที่ ๑ รู้สึกพอใจกับงานที่จำเลยที่ ๔ แก่ไขมาโดยจำเลยที่ ๑ สั่งการให้สำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรีรับเป็นหน่วยงานดำเนินการ นอกจากนี้ยังได้ความจากนายสรายุทธ มหาวีรัตน์ อดีตกรรมการผู้จัดการบริษัทสยามสปอร์ตมีเดีย แมเนจเมนท์ จำกัด พยานโจทก์ เบิกความว่า ในการประชุมครั้งนั้นมีจำเลยที่ ๑ เป็นประธานในที่ประชุม มีจำเลยที่ ๓ รวมทั้งหน่วยงานอื่นเข้าร่วมประชุมด้วย มีนายฐาตุรเป็นผู้นำเสนอรายละเอียดรูปแบบงานการประชาสัมพันธ์ตามที่ได้จัดทำมา โดยใช้เวลาประมาณ ๒๐ นาที จากนั้นจำเลยที่ ๑ ได้สอบถามรายละเอียดการจัดโครงการดังกล่าวเพิ่มเติมว่านิทรรศการที่นำเสนอประชาชนจะรับรู้และเข้าใจโครงการได้ใช่หรือไม่ และการประชาสัมพันธ์โครงการนี้จะสร้างการรับรู้ให้กับประชาชนได้ทั่วถึงใช่หรือไม่ เมื่อประชุมเสร็จแล้ว ทีมงานจำเลยที่ ๔ ทีมงานจำเลยที่ ๕ รวมถึงพยานและนายฐาตุรออกจากห้องประชุม โดยที่ประชุมยังมีการประชุมกันต่อ และได้ความจากนางสาวศัทริน สุวรรรัตน์ อดีตกรรมการผู้จัดการบริษัทสยามสปอร์ตมีเดีย แมเนจเมนท์ จำกัด พยานโจทก์ว่า ในการเข้าประชุมเพื่อนำเสนอ Presentation ต่อหน้าจำเลยที่ ๑ และผู้แทนจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในวันนั้น จำเลยที่ ๑ นั่งเป็นประธานในที่ประชุม แสดงให้เห็นได้ว่า ในการประชุมดังกล่าว จำเลยที่ ๑ เพียงแต่ซักถามเกี่ยวกับ Presentation มีการนำเสนอ จำเลยที่ ๑ มิได้มีการกระทำหรือมีพฤติการณ์ใดที่จะเป็นการชี้แจงหรือกำหนดให้จำเลยที่ ๔ จำเลยที่ ๕ เป็นผู้รับจัดทำโครงการ Roadshow ประกอบกับไม่ปรากฏว่าการนำเสนอ Presentation จะมีการกำหนดรายละเอียดหรือคุณลักษณะเฉพาะอย่างใดที่จะเป็นการเอื้อประโยชน์แก่จำเลยที่ ๔ และที่ ๕ หรือมีเงื่อนไขใดที่เป็นการกีดกันผู้เสนอราคารายอื่นไม่ให้เข้าเสนอราคาอย่างเป็นธรรม อีกทั้งการนำเสนอ Presentation ดังกล่าวเป็นการนำเสนอต่อบุคคลอื่น ๆ จากหลายหน่วยงานที่เกี่ยวข้องที่ได้เข้าร่วมประชุมด้วย มิใช่เป็นการกระทำโดยไม่เปิดเผยแต่อย่างใด ข้อเท็จจริงจึงยังฟังไม่ได้ว่าจำเลยที่ ๑ ตกลงให้จำเลยที่ ๔ และที่ ๕ เป็น

ผู้รับจ้างจัดทำโครงการ Roadshow ไว้ล่วงหน้าตั้งแต่ก่อนเริ่มการจัดจ้าง สำหรับจำเลยที่ ๒ นั้น ข้อเท็จจริงตามทางไต่สวนปรากฏแต่เพียงว่าจำเลยที่ ๒ เพียงแต่ลงชื่ออนุมัติหลักการการจัดซื้อจัดจ้าง ตามบันทึกสำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรี สำนักบริหารกลาง ด่วนที่สุด ที่ - ลงวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๕๖ เรื่อง ขออนุมัติหลักการจัดโครงการ Roadshow สร้างอนาคตประเทศไทย Thailand ๒๐๒๐ แผ่นที่ ๑๙๐๑ ถึง ๑๙๐๒ ลงชื่ออนุมัติให้จ้างจำเลยที่ ๔ และที่ ๕ จัดทำโครงการ ตามบันทึกสำนักบริหารกลาง ด่วนที่สุด สบก.(กบพ) ๒๗๙๔/๒๕๕๖ ลงวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๖ เรื่อง ขออนุมัติจ้างจัดโครงการ Roadshow เอกสารหมาย จ.๕๓ แผ่นที่ ๒๑๑๘ ถึง ๒๑๒๑ บันทึกคณะกรรมการจัดจ้างโดยวิธีพิเศษ ด่วนที่สุด ที่ สบก. (กบพ) ๒๙๒๕/๒๕๕๖ ลงวันที่ ๑๑ ตุลาคม ๒๕๕๖ เรื่องขออนุมัติจ้างจัดโครงการ Roadshow และบันทึกสำนักบริหารกลาง ด่วนที่สุด ที่ สบก. (กบพ) ๒๙๒๖/๒๕๕๖ ลงวันที่ ๑๑ ตุลาคม ๒๕๕๖ เรื่องขออนุมัติจ้างจัดโครงการ Roadshow โดยวิธีพิเศษ ซึ่งก็เป็นเพียงการพิจารณาไปตามลำดับชั้น ประกอบกับก่อนเริ่มการจ้างก็ไม่ปรากฏว่า จำเลยที่ ๒ เข้าไปเกี่ยวข้องโดยกำหนดตัวผู้รับจ้างไว้ก่อนล่วงหน้า ข้อเท็จจริงจึงฟังไม่ได้ว่าจำเลยที่ ๒ ตกกลงให้จำเลยที่ ๔ และที่ ๕ เป็นผู้รับจ้างจัดทำโครงการ Roadshow ไว้ล่วงหน้าตั้งแต่ก่อนเริ่มการจัดจ้าง ส่วนจำเลยที่ ๓ นั้น ได้ความจากนายพงษ์ศักดิ์ พยานโจทก์ว่า ช่วงเดือนสิงหาคม ๒๕๕๖ จำเลยที่ ๓ เรียกพยานไปพบ และแจ้งว่าจะมีการจัดงาน Roadshow ใน ๑๒ จังหวัด จำเลยที่ ๓ บอกว่าได้เตรียมการแล้ว ทางทีมงานสภาพัฒน์ กระทรวงคมนาคม และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องได้ประชุมกันแล้วว่าจะมีการจัดงาน Roadshow และให้พยานเตรียมว่าจะต้องดำเนินการจัดจ้าง ซึ่งเจือสมกับทางไต่สวนของจำเลยที่ ๓ ที่เบิกความว่า ในช่วงเดือนสิงหาคม ๒๕๕๖ ก่อนจะดำเนินการจัดจ้างเอกชนเข้ามาจัดงานและดำเนินโครงการ Roadshow จำเลยที่ ๓ และตัวแทนจากหน่วยงานราชการต่าง ๆ เช่น นายอาคม เติมพิทยาไพสิฐ เลขาธิการสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ นายชัชชาติ สิทธิพันธุ์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม และนายวิบูลย์

สงวนพงศ์ ปลัดกระทรวงมหาดไทย ตลอดจนข้าราชการระดับบริหารและเจ้าหน้าที่หลายหน่วยงาน ได้ร่วมประชุมเกี่ยวกับการประชาสัมพันธ์โครงการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเพื่อสร้างอนาคตประเทศ อย่างไม่เป็นทางการหลายครั้ง โดยจะจัดโครงการในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ภาคเหนือ ภาค ตะวันตก และภาคใต้ รวม ๒ จังหวัด ซึ่งเป็นจังหวัดที่ได้คัดเลือกให้เป็นเมืองศูนย์กลางทางเศรษฐกิจ ในภูมิภาคและเมืองเศรษฐกิจคู่ขนานตามที่กระทรวงคมนาคมและหน่วยงานราชการที่เกี่ยวข้อง คัดเลือกไว้ โครงการ Roadshow ถูกกำหนดให้เลื่อนดำเนินการตั้งแต่เดือนตุลาคมถึงเดือนธันวาคม ๒๕๕๓ ที่ประชุมร่วมมีความเห็นให้สำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรีเป็นผู้รับผิดชอบดำเนินโครงการ เพราะมีอำนาจหน้าที่เกี่ยวกับการประชาสัมพันธ์โครงการของรัฐบาลและมีหน้าที่ในการประสานงาน กับหน่วยงานราชการต่าง ๆ จำเลยที่ ๑ เห็นว่าการหารืออย่างไม่เป็นทางการแม้จะทำให้งานต่าง ๆ คืบหน้าไปมาก แต่ควรมีคณะกรรมการเป็นทางการ เมื่อวันที่ ๓๐ สิงหาคม ๒๕๕๖ จำเลยที่ ๓ จึง จัดทำบันทึกเสนอต่อจำเลยที่ ๑ เพื่อให้แต่งตั้งคณะกรรมการบูรณาการการประชาสัมพันธ์โครงการ พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเพื่อสร้างอนาคตประเทศ และจัดทำคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการบูรณาการ แนวนับบันทึกไปด้วย ซึ่งจำเลยที่ ๑ พิจารณาแล้วมีคำสั่งว่าเห็นชอบลงนาม ต่อมาวันที่ ๓ กันยายน ๒๕๕๖ จำเลยที่ ๑ มีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการบูรณาการการประชาสัมพันธ์ดังกล่าว โดยผู้ที่ได้รับ การแต่งตั้งให้เป็นที่ปรึกษาและคณะกรรมการ คือ ตัวแทน หรือหัวหน้าของส่วนราชการของ กระทรวงคมนาคม สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ และ กระทรวงมหาดไทย ที่เคยประชุมร่วมกันอย่างเป็นทางการมาก่อนทั้งสิ้น ซึ่งสอดคล้องกับที่จำเลยที่ ๓ เบิกความว่า การดำเนินงานดังกล่าวไม่ได้ดำเนินงานโดยสำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรีเพียง หน่วยงานเดียว แต่เป็นการดำเนินงานเชิงบูรณาการร่วมกับหลายหน่วยงาน มีการแต่งตั้ง คณะกรรมการชุดต่าง ๆ เข้ามาร่วมดำเนินโครงการนี้ด้วย แสดงว่าการสรรหาบริษัทเอกชนเข้ามา ดำเนินการเป็นข้อสรุปร่วมกันของหน่วยงานต่าง ๆ ในที่ประชุมว่าเป็นการเกินขีดความสามารถของ

สำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรีจึงต้องว่าจ้างบริษัทเอกชนมาดำเนินการ ไม่ใช่เป็นการตัดสินใจของ
จำเลยที่ ๓ แต่เพียงผู้เดียว ดังนั้น จึงเป็นไปได้ว่าลำพังสำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรีไม่มีเครื่องมือ
หรือบุคลากรเพียงพอในการดำเนินการโครงการขนาดใหญ่ การที่จำเลยที่ ๓ มีส่วนร่วมพิจารณาให้
บริษัทเอกชนเข้ามาดำเนินการจึงไม่ใช่เรื่องที่เป็นข้อพิรุฑ แม้ข้อเท็จจริงจะเป็นที่ยุติว่า จำเลยที่ ๔
และที่ ๕ ได้รวบรวมผลงานในอดีตมานำเสนอ ก็เป็นเพียงการพิจารณาผลงานของจำเลยที่ ๔ และ
ที่ ๕ ในเบื้องต้นว่า มีประสบการณ์เพียงพอที่จะจัดทำรูปแบบของงานมานำเสนอต่อที่ประชุมได้ตาม
เป้าหมายหรือไม่เท่านั้น ทั้งการประชุมและการนำเสนอผลงานก็ได้กระทำต่อหน้าบุคคลต่าง ๆ ใน
หลายหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ประกอบกับภายหลังที่มีการว่าจ้างจำเลยที่ ๔ และที่ ๕ แล้วก็ไม่ปรากฏ
ว่ามีบุคคลภายนอกหรือบริษัทหรือผู้ประกอบการรายอื่นร้องเรียนว่าการว่าจ้างให้จำเลยที่ ๔ และ
ที่ ๕ เข้ามาดำเนินการจะเป็นการไม่ชอบแต่อย่างใด ข้อเท็จจริงจึงยังฟังไม่ได้ว่าจำเลยที่ ๓ ตกกลงให้
จำเลยที่ ๔ และที่ ๕ เป็นผู้รับจ้างจัดทำโครงการ Roadshow ว่างล่วงหน้าตั้งแต่ก่อนเริ่มการจัดจ้าง
ส่วนข้อกล่าวอ้างที่ว่า จำเลยที่ ๔ และที่ ๕ มีการตกลงแบ่งจังหวัดกันนั้นก็เป็นเพียงการแบ่งงาน
กันเองในขั้นตอนการที่จะนำเสนอ Presentation เท่านั้น มิใช่เป็นการหลีกเลี่ยงการแข่งขันราคา
อย่างเป็นธรรมหรือไม่เปิดโอกาสให้มีการแข่งขันราคาอย่างเป็นธรรมแต่อย่างใด ดังนั้น
พยานหลักฐานจึงฟังไม่ได้ว่าจำเลยที่ ๑ ถึงที่ ๓ ร่วมกันตกลงให้จำเลยที่ ๔ เป็นผู้รับจ้างจัดทำ
โครงการ Roadshow วงเงิน ๔๐ ล้านบาท อันเป็นการกำหนดตัวบุคคลให้เป็นผู้รับจ้างว่างล่วงหน้า
ตั้งแต่ก่อนดำเนินการขั้นตอนการจ้าง อันเป็นการหลีกเลี่ยงการแข่งขันราคาอย่างเป็นธรรมและ
ไม่เปิดโอกาสให้มีการแข่งขันราคาอย่างเป็นธรรมตามฟ้อง ส่วนประเด็นที่จะต้องพิจารณาต่อไปว่า
จำเลยที่ ๒ และที่ ๓ ปฏิบัติหน้าที่หรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่เกี่ยวกับการอนุมัติจัดจ้างโครงการ
Roadshow โดยวิธีพิเศษตามฟ้องหรือไม่ ตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการพัสดุ พ.ศ.
๒๕๓๕ ข้อ ๒๔ กำหนดว่า “การจ้างโดยวิธีพิเศษ ได้แก่ การจ้างครั้งหนึ่งซึ่งมีราคาเกิน ๑๐๐,๐๐๐

บาท ให้กระทำได้เฉพาะกรณีหนึ่งกรณีใด ดังต่อไปนี้ (๑) เป็นงานที่ต้องจ้างช่างผู้มีฝีมือ โดยเฉพาะ หรือผู้มีความชำนาญเป็นพิเศษ (๒) เป็นงานจ้างซ่อมพัสดุที่จำเป็นต้องถอดตรวจ ให้ทราบ ความชำรุดเสียหายเสียก่อนจึงจะประมาณค่าซ่อมได้ เช่น งานจ้างซ่อมเครื่องจักร เครื่องมือกล เครื่องยนต์ เครื่องไฟฟ้า หรือเครื่องอิเล็กทรอนิกส์ เป็นต้น (๓) เป็นงานที่ต้องกระทำโดยเร่งด่วน หากล่าช้าอาจจะเสียหายแก่ราชการ (๔) เป็นงานที่ต้องปกปิดเป็นความลับของทางราชการ (๕) เป็นงานที่ จำเป็นต้องการจ้างเพิ่มในสถานการณ์ที่จำเป็น หรือเร่งด่วน หรือเพื่อประโยชน์ของส่วนราชการ และ จำเป็นต้องจ้างเพิ่ม (Repeat Order) (๖) เป็นงานที่ได้ดำเนินการจ้างโดยวิธีอื่นแล้วไม่ได้ผลดี”

ในส่วนของวงเงิน ๔๐ ล้านบาท พยานหลักฐานจากทางใต้สวนได้ความจากนางปนัดดา พยานโจทก์ ว่า เมื่อวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๕๖ สำนักงานประมาณได้ส่งหนังสือสำนักงานประมาณ ต่วนที่สุด ที่ นร ๐๗๐๕/๒๕๖๗๑ ลงวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๕๖ กรณีจัดสรรงบประมาณ งบกลางให้สำนักเลขาธิการ นายกรัฐมนตรี จำนวน ๔๐ ล้านบาท เพื่อเป็นค่าใช้จ่ายในการดำเนินโครงการ Roadshow ซึ่งจำเลย ที่ ๑ ได้อนุมัติให้เบิกจ่ายจากงบกลางมาให้พยาน ในวันเดียวกันสำนักโฆษกได้จัดส่งบันทึก ต่วนที่สุด ที่ สนฆ. ๑๒๑๗/๒๕๕๖ ลงวันที่ ๒๔ กันยายน ๒๕๕๖ ซึ่งจำเลยที่ ๓ อนุมัติหลักการโครงการเมื่อวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๕๖ มายังสำนักบริหารกลาง โดยบันทึกดังกล่าวระบุว่า “... โดยเบิกจ่ายจาก เงินงบกลาง สำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรี” ตามเอกสารหมาย จ.๔๖ แผ่นที่ ๑๘๘๗ ถึง ๑๘๘๙ หมาย จ.๔๑ แผ่นที่ ๑๘๗๙ และหมาย จ.๔๗ แผ่นที่ ๑๙๐๐ พยานจึงตั้งเรื่องในส่วนของการพัสดุ ต่อไป พยานเห็นว่าโครงการจะจัดขึ้นในสองจังหวัด ได้แก่ จังหวัดหนองคาย ระหว่างวันที่ ๔ ถึง ๖ ตุลาคม ๒๕๕๖ และจังหวัดนครนครรราชสีมา ระหว่างวันที่ ๑๑ ถึง ๑๓ ตุลาคม ๒๕๕๖ ซึ่งเป็น ระยะเวลากระชั้นชิด จึงเสนอบันทึกจัดจ้างโครงการโดยวิธีพิเศษ ตามบันทึกสำนักบริหารกลาง ต่วน ที่สุด ที่ - ลงวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๕๖ ขออนุมัติในหลักการดำเนินการที่จังหวัดหนองคายและ จังหวัดนครราชสีมา ในวงเงิน ๔๐ ล้านบาท เสนอจำเลยที่ ๓ เพื่อลงนามเสนอไปยังจำเลยที่ ๒ โดย

จำเลยที่ ๒ ในฐานะรองนายกรัฐมนตรีสั่งและปฏิบัติงานแทนนายกรัฐมนตรี ในฐานะรัฐมนตรี
เจ้าสังกัด ตามคำสั่งสำนักนายกรัฐมนตรี ที่ ๑๕๑/๒๕๕๖ ลงวันที่ ๒ กรกฎาคม ๒๕๕๖ ได้อนุมัติใน
วันเดียวกัน ตามเอกสารหมายเลข จ.๔๘ แผ่นที่ ๑๙๐๑ ถึง ๑๙๐๒ และ จ.๑๑ แผ่นที่ ๐๑๒๒ ถึง ๐๑๓๐
เนื่องจากเป็นกรณีการจัดซื้อจัดจ้างในวงเงินเกินอำนาจอนุมัติของจำเลยที่ ๓ ซึ่งเป็นหัวหน้าส่วน
ราชการอันเป็นอำนาจของจำเลยที่ ๒ ตามเอกสารหมายเลข จ.๑๓ แผ่นที่ ๐๑๓๕ ถึง ๐๑๖๔ เห็นว่า
ข้อเท็จจริงปรากฏว่าจำเลยที่ ๒ พิจารณาอนุมัติไปตามลำดับชั้น โดยไม่ปรากฏว่าจำเลยที่ ๒ กระทำ
การใดอันเป็นการปฏิบัติหน้าที่หรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่เกี่ยวกับการอนุมัติจัดจ้างโครงการ
Roadshow โดยวิธีพิเศษตามฟ้องโดยมิชอบ นอกจากนี้ยังได้ความตามทางไต่สวนจากนางดวงดาว
เจริญผล ผู้ตรวจราชการกระทรวงคมนาคม พยานโจทก์ ว่า ตามเอกสารขอบเขตงาน (Term of
Reference : TOR) ของโครงการ Roadshow ในพื้นที่จังหวัดหนองคายซึ่งกำหนดจัดงานวันที่ ๔ ถึง
๖ ตุลาคม ๒๕๕๖ และจังหวัดนครราชสีมากำหนดจัดงานวันที่ ๑๑ ถึง ๑๓ ตุลาคม ๒๕๕๖ ของ
สำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรี พยานเห็นว่าโครงการดังกล่าวมีวัตถุประสงค์ในลักษณะเดียวกันกับ
โครงการประชาสัมพันธ์ในภูมิภาคที่กระทรวงคมนาคมได้มีการดำเนินการจัดเสร็จสิ้นไปก่อนแล้ว
หากพิจารณาถึงระยะเวลาที่จัดงาน พบว่ามีระยะเวลาจัดโครงการประมาณ ๓ - ๔ วัน ใกล้เคียงกัน
กับที่กระทรวงคมนาคมได้จัดขึ้น เพียงแต่เนื้อหาและรูปแบบการจัดโครงการ Roadshow ในพื้นที่
จังหวัดหนองคายและจังหวัดนครราชสีมา นั้น มีวงเงินงบประมาณจัดจ้างที่มากกว่าที่กระทรวง
คมนาคมจัดขึ้น ซึ่งการจัดงานของกระทรวงคมนาคมในกรุงเทพมหานคร และอีก ๓ จังหวัด ได้แก่
จังหวัดหนองคาย จังหวัดนครราชสีมา และจังหวัดพิษณุโลก มีการจัดจ้างโดยวิธีพิเศษ เพราะต้องใช้
ผู้ชำนาญการเฉพาะและเป็นการเร่งด่วน ซึ่งปฏิบัติตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการพัสดุ
ข้อ ๒๔ กรณีจึงแสดงให้เห็นว่าการเสนอจัดจ้างโครงการ Roadshow ซึ่งมีปริมาณเนื้องานมากกว่า
โดยใช้วิธีพิเศษจึงย่อมมีเหตุผล โดยโครงการ Roadshow จะเริ่มดำเนินงานตั้งแต่วันที่ ๔ ตุลาคม

๒๕๕๖ และจำเลยที่ ๓ เสนอเรื่องต่อจำเลยที่ ๒ วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๖ จึงไม่มีเวลาเพียงพอที่จะให้ใช้วิธีการประกวดราคาได้ ทั้งการจัดจ้างโครงการ Roadshow ยังเข้าเงื่อนไขตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการพัสดุ พ.ศ. ๒๕๓๕ ข้อ ๒๔ (๓) ว่าเป็นงานที่ต้องกระทำโดยเร่งด่วน หากล่าช้าอาจจะเสียหายแก่ราชการ แม้จำเลยที่ ๒ จะส่งอนุมัติภายในวันเดียวกันแต่เป็นการส่งอนุมัติไปตามลำดับขั้นตอน ซึ่งได้รับความจากนางปนัดดา พยานโจทก์ ว่า คณะกรรมการจัดจ้างโดยวิธีพิเศษเสนอจ้างจำเลยที่ ๔ ทั้งที่คณะกรรมการกำหนดราคากลางยังประชุมไม่แล้วเสร็จ บันทึกรายงานผลการพิจารณาของคณะกรรมการจัดซื้อจัดจ้างโดยวิธีพิเศษส่งมาถึงพยานในช่วงเย็นวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๖ จึงต้องเสนอวันที่ ๒ ตุลาคม ๒๕๕๖ โดยลงวันที่ย้อนหลังเป็น ๑ ตุลาคม ๒๕๕๖ นั้น เมื่อนางปนัดดาซึ่งเป็นหัวหน้าพัสดุและมีหน้าที่ตรวจสอบก่อนนำเสนอขึ้นมาตามลำดับชั้น ได้เขียนสั่งว่า “ตรวจแล้ว ถูกต้องตามระเบียบพัสดุ” เมื่อเสนอมาถึงจำเลยที่ ๒ และงานดังกล่าวเป็นงานที่ต้องกระทำโดยเร่งด่วนหากล่าช้าอาจจะเสียหายแก่ราชการ การที่จำเลยที่ ๒ ส่งอนุมัติดังกล่าวจึงไม่ถือว่าเป็นการใช้ดุลพินิจโดยไม่ชอบ ประกอบกับจำเลยที่ ๒ เบิกความยืนยันว่า การส่งหนังสือมาอนุมัติจะไม่ไต่สวนที่มาให้ก่อน จำเลยที่ ๒ จึงลงนามโดยไม่ได้ลงวันที่เอง แสดงว่าในทางปฏิบัติหากเป็นงานที่ต้องกระทำโดยเร่งด่วนอาจจะไม่ได้มีการลงวันที่ในเอกสารมาก่อนและเป็นการปฏิบัติไปตามลำดับชั้นปกติ จึงถือไม่ได้ว่าจำเลยที่ ๒ มีเจตนาพิเศษเพื่อให้เกิดความเสียหายแก่สำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรี สำหรับจำเลยที่ ๓ นั้น เมื่อข้อเท็จจริงปรากฏว่า การจัดจ้างดังกล่าวเป็นการจัดจ้างโดยวิธีพิเศษตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการพัสดุ พ.ศ. ๒๕๓๕ ข้อ ๒๔ (๓) และตามระเบียบฉบับดังกล่าว ข้อ ๕๘ (๑) กำหนดว่า “การจ้างโดยวิธีพิเศษ ให้หัวหน้าส่วนราชการแต่งตั้งคณะกรรมการจัดจ้างโดยวิธีพิเศษขึ้นเพื่อดำเนินการดังต่อไปนี้ (๑) การจ้างโดยวิธีพิเศษตามข้อ ๒๔ (๑) (๒) (๓) และ (๔) ให้เชิญผู้มีอาชีพรับจ้างทำงานนั้นโดยตรงมาเสนอราคา หากเห็นว่าราคาที่เสนอนั้นยังสูงกว่าราคาในท้องถิ่น หรือราคาที่ประมาณได้ หรือราคาที่คณะกรรมการเห็นสมควร ให้ต่อรอง

ราคากลางเท่าที่จะทำได้...” ดังนั้น การเชิญบริษัทเอกชนผู้มีอาชีพรับจ้างโดยตรงนั้นมาเสนอราคาจึงชอบด้วยระเบียบฉบับดังกล่าว ทั้งยังได้รับความจากพยานโจทก์ปากนางไศริภิชฐ์ ทองคำชู เจ้าพนักงานพัสดุชำนาญงาน และนายอิทธิพล งามแดน นักประชาสัมพันธ์ชำนาญการพิเศษ พยานโจทก์ ซึ่งพยานทั้งสองคนได้รับแต่งตั้งเป็นกรรมการกำหนดราคากลาง เบิกความตรงกันว่า ไม่มีผู้ใดสั่งการหรือแทรกแซงการกำหนดราคากลาง แสดงว่าจำเลยที่ ๓ ไม่ได้มีส่วนเกี่ยวข้องกับเรื่องการพิจารณา กำหนดราคากลาง นอกจากนี้ตามที่นางปนัดดา พยานโจทก์ เบิกความไว้ว่า คณะกรรมการกำหนดราคากลางไม่ได้เสนอรายงานการกำหนดราคากลางในวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๖ เนื่องจากในวันดังกล่าวอยู่ระหว่างคณะกรรมการจัดทำรายการกำหนดราคากลาง แต่เนื่องจากเริ่มจัดงานแรกที่จังหวัดหนองคายในวันที่ ๔ ตุลาคม ๒๕๕๖ จึงต้องเสนอบันทึกรายงานขอจ้างตามบันทึกสำนักบริหารกลาง ส่วนที่สุด ที่ สบก.(กบพ.) ๒๗๙๒/๒๕๕๖ ลงวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๖ โดยไม่ได้ระบุราคากลางเอาไว้ แต่ระบุวงเงิน ๔๐ ล้านบาท และจำเลยที่ ๓ ได้อนุมัติลงวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๖ ตามเอกสารหมายเลข จ.๕๐ แผ่นที่ ๑๙๐๙ - ๑๙๑๑ เหตุที่ต้องลงวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๖ เอาไว้เพื่อให้เห็นว่าการดำเนินการจัดจ้างนั้นเป็นไปตามลำดับขั้นตอนเพราะจะต้องมีราคากลางก่อนที่จะทำการรายงานขอซื้อขอจ้าง ทั้งนี้รายงานคณะกรรมการกำหนดราคากลางดังกล่าวได้เสนอผ่านพยานในฐานะหัวหน้าฝ่ายพัสดุโดยมีข้อความว่า “ตรวจสอบแล้ว ถูกต้องตามระเบียบพัสดุ” ซึ่งตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการพัสดุ พ.ศ. ๒๕๓๕ ข้อ ๒๗ วรรคสอง กำหนดว่า “...การซื้อหรือการจ้างโดยวิธีพิเศษกรณีเร่งด่วนตามข้อ...๒๔ (๓) ซึ่งไม่อาจทำรายงานตามปกติได้ เจ้าหน้าที่พัสดุหรือเจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบในการปฏิบัติราชการนั้นจะทำรายงานตามวรรคหนึ่งเฉพาะรายการที่เห็นว่าจำเป็นก็ได้” นางปนัดดาจึงเบิกความอีกว่า บันทึกรายงานผลการพิจารณาของคณะกรรมการจัดจ้างโดยวิธีพิเศษลงสารบบอิเล็กทรอนิกส์ไม่ทันวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๖ พยานเสนอต่อจำเลยที่ ๓ จากนั้นจำเลยที่ ๓ พิจารณาอนุมัติและเสนอไปยังจำเลยที่ ๒ ซึ่งจำเลยที่ ๒ อนุมัติเห็นควรจ้างจำเลยที่ ๔ เหตุการณ์

ทั้งหมดนี้เกิดขึ้นภายในวันเดียวกันคือวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๖ และสำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรีเคยดำเนินการรวดเร็วในลักษณะแบบนี้มาบ้างแต่วงเงินไม่มาก เมื่อข้อเท็จจริงไม่ปรากฏว่าการดำเนินการในส่วนนี้เกิดขึ้นจากการสั่งการของจำเลยที่ ๓ หรือจำเลยที่ ๓ มีส่วนเกี่ยวข้องกับการพิจารณากำหนดราคากลาง ประกอบกับจำเลยที่ ๓ ต้องพิจารณาเรื่องดังกล่าวโดยเร่งด่วนจึงได้พิจารณาและอนุมัติไป ข้อเท็จจริงจึงยังไม่พอพียงว่าจำเลยที่ ๓ มีเจตนาพิเศษเพื่อแสวงหาประโยชน์อันมิชอบด้วยกฎหมายให้แก่จำเลยที่ ๔ และที่ ๕ ตามที่โจทก์กล่าวหา ดังนั้นพยานหลักฐานจึงฟังไม่ได้ว่าจำเลยที่ ๒ และที่ ๓ ปฏิบัติหน้าที่หรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่เกี่ยวกับการขออนุมัติจัดจ้างโครงการ Roadshow โดยวิธีพิเศษวงเงิน ๔๐ ล้านบาทตามฟ้อง

คดีมีปัญหาคือต้องวินิจฉัยประการต่อไปว่า จำเลยที่ ๑ ถึงที่ ๓ นำงบประมาณ ๒๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท มาดำเนินการโครงการ Roadshow ชอบด้วยกฎหมายหรือไม่ ได้ความตามทางใต้สวนจากนางนันทิกานุญจน์ สวัสดิ์ภักดิ์ ขณะเกิดเหตุดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการสำนักโฆษกพยานโจทก์ว่า เมื่อการดำเนินจัดจ้างโครงการดังกล่าวในพื้นที่จังหวัดนครราชสีมาและจังหวัดหนองคายเสร็จสิ้น พยานได้รับการประสานงานจากเจ้าหน้าที่ของสำนักบริหารอีกครั้งว่าให้ตั้งเรื่องขออนุมัติหลักการโครงการครั้งที่สองที่เหลืออีก ๑๐ จังหวัด ในวงเงินไม่เกิน ๒๐๐ ล้านบาท โดยให้ดำเนินการโดยเร่งด่วนเพราะจะต้องดำเนินการระหว่างเดือนตุลาคมถึงธันวาคม ๒๕๕๖ พยานจึงมอบหมายให้เจ้าหน้าที่ฝ่ายบริหารทั่วไป สำนักโฆษก ดำเนินการจัดทำร่างบันทึกข้อความด่วนที่สุด ที่ สนข.๑๒๘๑/๒๕๕๖ ลงวันที่ ๙ ตุลาคม ๒๕๕๖ พร้อมแนบเอกสารโครงการที่เจ้าหน้าที่สำนักบริหารกลางส่งผ่านทางอีเมลมายังหัวหน้าฝ่ายบริหารทั่วไป สำนักโฆษก ขออนุมัติหลักการจัดจ้างเอกชนดำเนินโครงการที่เหลืออีก ๑๐ จังหวัดในวงเงินไม่เกิน ๒๐๐ ล้านบาท เสนอจำเลยที่ ๓ พิจารณาอนุมัติ โดยจำเลยที่ ๓ อนุมัติหลักการเมื่อวันที่ ๑๑ ตุลาคม ๒๕๕๖ ตามเอกสารหมายเลข จ.๕๖ แผ่นที่ ๒๑๓๔ ถึง ๒๑๓๘ เห็นว่า เมื่อการดำเนินการเป็นกรณีเร่งด่วนก็ย่อมไม่มีเวลาเพียงพอที่จะใช้วิธีการ

ประกวดราคาได้ จึงเข้าเงื่อนไขที่จำเลยที่ ๒ จะพิจารณาอนุมัติไปตามลำดับชั้นว่าเป็นงานที่ต้องกระทำโดยเร่งด่วน หากล่าช้าอาจจะเสียหายแก่ราชการ แม้การอนุมัติจะกระทำขึ้นภายในวันเดียวกัน แต่เมื่อกรณีเป็นงานที่ต้องกระทำโดยเร่งด่วนจึงยังไม่ถือว่าเป็นการใช้ดุลพินิจโดยไม่ชอบ ดังนั้นการที่จำเลยที่ ๑ ถึงที่ ๓ นางบประมาณ ๒๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท มาดำเนินการโครงการ Roadshow จึงชอบด้วยกฎหมาย นอกจากนี้การกำหนดตัวผู้รับจ้างล่วงหน้ารวมถึงการใช้ราคากลางเดิมนั้น ได้รับความจากนายพงษ์ศักดิ์ พยานโจทก์ ว่า คณะกรรมการบูรณาการได้ประชุมติดตามประเมินผลการจัดงานครั้งแรกที่จังหวัดหนองคายแล้วเห็นว่าประสบผลสำเร็จเป็นอย่างดี จึงได้นำราคากลางที่ใช้ใน ๒ จังหวัดแรกมาเป็นราคากลางในการกำหนดราคาในอีก ๑๐ จังหวัด เมื่อโจทก์อ้างเหตุผลโดยอาศัยข้อเท็จจริงเดียวกันกับกรณี ๒ จังหวัดแรก ที่ใช้งบประมาณ ๔๐ ล้านบาท ซึ่งศาลได้วินิจฉัยแล้ว จึงไม่จำเป็นต้องวินิจฉัยซ้ำอีก ข้อเท็จจริงจึงฟังไม่ได้ว่าจำเลยที่ ๒ และที่ ๓ กำหนดตัวผู้รับจ้างล่วงหน้าโครงการ Roadshow ในส่วนที่เหลืออีก ๑๐ จังหวัด อันจะเป็นเหตุให้ผู้อื่นไม่มีโอกาสเข้าทำการแข่งขันราคาอย่างเป็นธรรมเพื่อเอื้อประโยชน์แก่จำเลยที่ ๔ และที่ ๕ ได้เข้าเป็นผู้รับจ้างหรือโดยทุจริต

คดีมีปัญหาต้องวินิจฉัยประการต่อไปว่า จำเลยที่ ๑ ถึงที่ ๓ ร่วมกันดำเนินการให้มีการอนุมัติลงนามในสัญญาจ้างก่อนได้รับเงินประจำงวดโดยไม่ชอบด้วยพระราชบัญญัติวิธีการงบประมาณพ.ศ. ๒๕๐๒ อันเป็นความผิดตามฟ้องหรือไม่ นั้น โจทก์ฟ้องว่า จำเลยที่ ๑ ถึงที่ ๓ ร่วมกันดำเนินการเพื่อให้คณะรัฐมนตรีมีมติยกเว้นการลงนามในสัญญาจ้างจำเลยที่ ๔ และที่ ๕ ทั้งสองฉบับก่อนได้รับเงินประจำงวด เนื่องจากเป็นกรณีที่มีความจำเป็นและเร่งด่วนตามพระราชบัญญัติวิธีการงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๐๒ มาตรา ๒๓ วรรคท้าย โดยจำเลยที่ ๓ เสนอจำเลยที่ ๒ เพื่อลงนามในหนังสือไปยังเลขาธิการคณะรัฐมนตรี เพื่อเสนอเรื่องต่อคณะรัฐมนตรี แล้วจำเลยที่ ๑ และที่ ๒ อยู่ในที่ประชุมได้ลงมติอนุมัติตามเสนอ ทั้งที่รู้ว่ากรณีไม่เข้าเงื่อนไขอันจะได้รับการยกเว้น เป็นเหตุให้

คณะรัฐมนตรีมีมติเมื่อวันที่ ๗ มกราคม ๒๕๕๗ อนุมัติให้มีการลงนามในสัญญาก่อนได้รับเงินประจำงวด นั้น ปัญหานี้พระราชบัญญัติวิธีการงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๐๒ มาตรา ๒๓ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า “ยกเว้นกรณีที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๒๓ ตรี ส่วนราชการหรือรัฐวิสาหกิจจะจ่ายเงินหรือก่อนนี้ผูกพันได้ แต่เฉพาะตามที่ได้กำหนดไว้ในพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีหรือพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติม หรือตามอำนาจที่มีอยู่ตามกฎหมายอื่น และห้ามมิให้จ่ายเงินหรือก่อนนี้ผูกพันตามพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีหรือพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติม จนกว่าจะได้รับอนุมัติเงินประจำงวดแล้ว” และมาตรา ๒๓ วรรคสี่ บัญญัติว่า “ในกรณีที่มีความจำเป็นและเร่งด่วนและมีใช้กรณีตามวรรคสองหรือวรรคสาม คณะรัฐมนตรีมีอำนาจอนุมัติให้ส่วนราชการหรือรัฐวิสาหกิจจ่ายเงินหรือก่อนนี้ผูกพันตามพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีหรือพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติมก่อนได้รับเงินประจำงวด หรืออนุมัติให้ส่วนราชการหรือรัฐวิสาหกิจก่อนนี้ผูกพันเกินกว่าหรือนอกเหนือไปจากที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีหรือพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติมได้” ข้อเท็จจริงได้ความว่า สำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรี ลงนามในหนังสือสั่งจ้าง ที่ จ.๑๗/๒๕๕๗ ลงวันที่ ๑๑ ตุลาคม ๒๕๕๖ เอกสารหมายเลข จ.๖๔ แผ่นที่ ๒๖๓๔ ถึง ๒๖๓๗ จ้างจำเลยที่ ๔ ดำเนินโครงการในส่วนจังหวัดกลุ่มสอง เป็นเงินทั้งสิ้น ๑๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท และลงนามหนังสือสั่งจ้าง ที่ จ.๑๘/๒๕๕๗ ลงวันที่ ๑๑ ตุลาคม ๒๕๕๖ เอกสารหมายเลข จ.๖๕ แผ่นที่ ๒๖๓๘ ถึง ๒๖๔๑ จ้างจำเลยที่ ๕ ดำเนินโครงการในส่วนจังหวัดกลุ่มแรก เป็นเงินทั้งสิ้น ๑๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท วันที่ ๑๕ ตุลาคม ๒๕๕๖ สำนักงบประมาณแจ้งใบจัดสรรเงินงบประมาณ วงเงิน ๒๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท ให้สำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรีพิจารณาดำเนินการ ตามเอกสารหมายเลข จ.๖๗ ต่อมากรมบัญชีกลางมีหนังสือถึงคณะกรรมการว่าด้วยการพัสดุ กรมบัญชีกลาง ด่วนที่สุด ที่ กค (กวพ) ๐๔๒๑.๓/๔๖๕๔๗ ลงวันที่ ๑๙ ธันวาคม ๒๕๕๖ เรื่อง การขออนุมัติลงนามในสัญญาก่อนได้รับเงินประจำงวด เอกสารหมายเลข

จ.๔๒ แผ่นที่ ๒๖๘๐ ถึง ๒๖๘๑ ถึงจำเลยที่ ๓ แจ้งว่า สำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรีได้ลงนามในสัญญาสั่งจ้างก่อนได้รับอนุมัติเงินประจำงวด เป็นการไม่ปฏิบัติตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการพัสดุ พ.ศ. ๒๕๓๕ อย่างไรก็ดี เพื่อบรรเทาความเสียหายแก่ราชการ จึงอนุมัติผ่อนผันการไม่ปฏิบัติตามระเบียบฯ ให้สำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรี เป็นกรณีเฉพาะราย ทั้งนี้ เนื่องจากกรณีนี้เป็นการก่อหนี้ผูกพันก่อนได้รับอนุมัติเงินประจำงวดที่ไม่เป็นไปตามพระราชบัญญัติวิธีการงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๐๒ มาตรา ๒๓ วรรคหนึ่ง เป็นอำนาจของคณะรัฐมนตรี สำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรีจึงต้องนำเสนอคณะรัฐมนตรีต่อไป ต่อมาจำเลยที่ ๓ ลงนามในบันทึกข้อความสำนักบริหารกลาง ด่วนที่สุด ที่ สบก. (กบพ.) ๓๔๖๖/๒๕๕๖ ลงวันที่ ๑๙ ธันวาคม ๒๕๕๖ เรื่อง ขออนุมัติลงนามในสัญญาก่อนได้รับอนุมัติเงินประจำงวด เอกสารหมายเลข จ.๗๓ แผ่นที่ ๒๖๘๓ ถึง ๒๖๘๕ เสนอจำเลยที่ ๒ ลงนามในหนังสือไปยังเลขาธิการคณะรัฐมนตรี เพื่อเสนอเรื่องต่อคณะรัฐมนตรีขออนุมัติลงนามในสัญญาก่อนได้รับอนุมัติเงินประจำงวดในวันที่ ๑๕ ตุลาคม ๒๕๕๖ ตามพระราชบัญญัติวิธีการงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๐๒ มาตรา ๒๓ วรรคสี่ จำเลยที่ ๒ ในฐานะรัฐมนตรีเจ้าสังกัดผู้มีอำนาจเสนอเรื่องต่อคณะรัฐมนตรี ลงนามในหนังสือถึงเลขาธิการคณะรัฐมนตรี เพื่อให้คณะรัฐมนตรีพิจารณาตามเอกสารหมายเลข จ.๗๓ ซึ่งคณะรัฐมนตรีซึ่งมีจำเลยที่ ๑ และที่ ๖ ร่วมประชุมด้วยได้มีมติอนุมัติตามเสนอเมื่อวันที่ ๗ มกราคม ๒๕๕๗ ตามหนังสือสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ด่วนที่สุด ที่ นร ๐๕๐๖/๖๓๓ ลงวันที่ ๘ มกราคม ๒๕๕๗ เรื่อง ขออนุมัติลงนามในสัญญาก่อนได้รับอนุมัติเงินประจำงวด เอกสารหมายเลข จ.๘๐ แผ่นที่ ๒๗๒๓ ถึง ๒๗๒๙ จำเลยที่ ๓ มีคำสั่งสำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรี ที่ ๒๕๖/๒๕๕๖ ลงวันที่ ๒๗ ธันวาคม ๒๕๕๖ แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริง รายงานผลการสอบสวนข้อเท็จจริง ลงวันที่ ๑๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๗ และบันทึกการสอบรายงานผลการสอบสวนข้อเท็จจริง ลงวันที่ ๒๐ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๗ เอกสารหมายเลข จ.๗๖ แผ่นที่ ๒๖๙๙ ถึง ๒๗๐๘ ซึ่งคณะกรรมการดังกล่าวเห็นว่าการลงนามในหนังสือ

สั่งจ้างก่อนได้รับอนุมัติเงินประจำงวด เป็นการดำเนินการโครงการตามนโยบายรัฐบาลที่มีความ
จำเป็นเร่งด่วน โดยเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติเข้าใจว่าสามารถดำเนินการได้เพราะทราบว่พระราชบัญญัติ
งบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ ๒๕๕๗ ได้ประกาศใช้ในวันที่ ๑๑ ตุลาคม ๒๕๕๖ และเมื่อ
ทราบข้อทักท้วงจากสำนักงบประมาณก็ได้เร่งดำเนินการให้เป็นไปตามกฎหมาย วันที่ ๒๐
กุมภาพันธ์ ๒๕๕๗ นางเอมปรีดี วัชรางกูร รักษาราชการแทนผู้อำนวยการสำนักบริหารกลาง เสนอ
รายงานการสอบสวนดังกล่าวพร้อมความเห็นประกอบว่าเห็นควรยุติเรื่อง ซึ่งจำเลยที่ ๓ เห็นชอบด้วย
และเกษียณสั่งกำชับให้ถือปฏิบัติตามระเบียบโดยเคร่งครัด เห็นว่า นายพงษ์ศักดิ์ซึ่งเป็นผู้ลงนามใน
หนังสือสัญญาจ้างทั้งสองฉบับเบิกความว่า การลงนามในหนังสือสัญญาจ้างก่อนที่จะได้รับใบงวดจาก
สำนักงบประมาณเกิดจากเจ้าหน้าที่ที่ทราบว่าพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ
พ.ศ. ๒๕๕๗ ประกาศใช้ในวันที่ ๑๑ ตุลาคม ๒๕๕๖ โดยปกติเมื่อพระราชบัญญัติงบประมาณ
รายจ่ายประจำปีงบประมาณประกาศใช้ก็จะได้รับการอนุมัติเงินงวดในวันนั้น ซึ่งในกรณีนี้คือวันที่ ๑๑
ตุลาคม ๒๕๕๖ แต่ปรากฏว่าสำนักงบประมาณได้อนุมัติเงินงบประมาณประจำงวดให้ในวันที่ ๑๕
ตุลาคม ๒๕๕๖ ตามเอกสารหมาย จ.๖๗ แผ่นที่ ๒๖๔๔ แสดงให้เห็นว่ากรณีนี้มีใช้เกิดจากความ
ผิดพลาดของจำเลยที่ ๓ และการที่จำเลยที่ ๓ ต้องเสนอจำเลยที่ ๒ ลงนามในหนังสือไปยังเลขาธิการ
คณะรัฐมนตรีเพื่อเสนอเรื่องต่อคณะรัฐมนตรีจึงเกิดจากความจำเป็นต้องปฏิบัติตามที่
คณะกรรมการว่าด้วยการพัสดุ กรมบัญชีกลาง มีหนังสือแจ้งให้จำเลยที่ ๓ ทราบว่า สำนักเลขาธิการ
นายกรัฐมนตรีต้องนำเสนอคณะรัฐมนตรีต่อไป ตามเอกสารหมาย จ.๗๒ และยอมเป็นเหตุผลให้
จำเลยที่ ๒ จำเป็นต้องมีหนังสือไปยังเลขาธิการคณะรัฐมนตรีเพื่อเสนอเรื่องต่อคณะรัฐมนตรีต่อไป
ด้วย การกระทำของจำเลยที่ ๒ และที่ ๓ ในชั้นตอนนี้จึงมิได้เป็นการกระทำโดยมิชอบแต่อย่างใด
ส่วนที่จำเลยที่ ๑ และที่ ๒ ร่วมประชุมคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๗ มกราคม ๒๕๕๗ ซึ่งได้มีมติอนุมัติ
ตามเสนอ นั้น แม้จะมีการอนุมัติให้ก่อนนี้ผูกพันก่อนได้รับอนุมัติเงินประจำงวดจะไม่เป็นไปตาม

พระราชบัญญัติวิธีการงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๐๒ มาตรา ๒๓ วรรคหนึ่ง แต่เป็นอำนาจของ คณะรัฐมนตรีโดยเฉพาะตามพระราชบัญญัติวิธีการงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๐๒ มาตรา ๒๓ วรรคสี่ โดย บทบัญญัติดังกล่าวมิได้กำหนดว่าคณะรัฐมนตรีจะต้องอนุมัติก่อนมีการก่อกำหนดผู้ผูกพัน แม้จำเลยที่ ๑ จะเป็นผู้สั่งการให้จัดทำโครงการ Roadshow และจำเลยที่ ๒ มีหน้าที่กำกับดูแลสำนักเลขาธิการ นายกรัฐมนตรีซึ่งเป็นผู้เสนอเรื่องขออนุมัติต่อรัฐมนตรี แต่กรณีเป็นไปได้ว่าจำเลยที่ ๑ และที่ ๒ ลงมติไปโดยเชื่อว่าเป็นกรณีที่มีความจำเป็นและเร่งด่วน และคณะรัฐมนตรีมีอำนาจอนุมัติตาม พระราชบัญญัติวิธีการงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๐๒ มาตรา ๒๓ วรรคสี่ ถ้อยคำได้ว่าจำเลยที่ ๑ และที่ ๒ ใช้ดุลพินิจโดยมิชอบด้วยกฎหมาย จากพยานหลักฐานที่ไต่สวนมาข้อเท็จจริงฟังได้ว่า การที่จำเลย ที่ ๔ และที่ ๕ เป็นผู้รับจ้างจัดทำโครงการ Roadshow จำนวน ๑๒ จังหวัด มิใช่เป็นการที่จำเลยที่ ๑ ถึงที่ ๓ ร่วมกันกำหนดตัวบุคคลให้เป็นผู้รับจ้างไว้ล่วงหน้า โดยมุ่งหมายมิให้มีการแข่งขันราคาอย่างเป็นธรรมเพื่อเอื้อประโยชน์แก่จำเลยที่ ๔ และที่ ๕ และมีได้เป็นการใช้งบประมาณ จำนวน ๔ ๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท และ ๒๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท เพื่อให้เกิดความเสียหายแก่สำนักเลขาธิการ นายกรัฐมนตรีและแก่ทางราชการ หรือโดยทุจริต อันจะเป็นความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๑๕๗ และพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๑๒๓/๑ และพระราชบัญญัติว่าด้วยความผิดเกี่ยวกับการเสนอราคาต่อ หน่วยงานของรัฐ พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๑๒ มาตรา ๑๓ ตามฟ้อง

คดีมีปัญหาต้องวินิจฉัยประการต่อไปว่า จำเลยที่ ๔ ถึงที่ ๖ ร่วมกันสนับสนุนจำเลย ที่ ๑ ถึงที่ ๓ ในการกระทำความผิดหรือไม่ โจทก์ฟ้องว่า จำเลยที่ ๔ ถึงที่ ๖ ทราบดีว่าการที่จำเลย ที่ ๑ ถึงที่ ๓ ได้ร่วมกันกำหนดตัวจำเลยที่ ๔ และที่ ๕ ให้เป็นผู้รับจ้างไว้ล่วงหน้าก่อนดำเนินกระบวนการ จัดจ้างยอมเป็นการอันมิชอบด้วยกฎหมาย แต่จำเลยที่ ๔ และที่ ๕ ตกลงร่วมกันและแบ่งงานที่จะรับ จัดทำโครงการดังกล่าว บริษัทละ ๕ จังหวัด โดยจำเลยที่ ๔ จะยื่นเสนอราคาในจังหวัดกลุ่มสอง

ส่วนจำเลยที่ ๕ จะยื่นเสนอราคาในจังหวัดกลุ่มแรก ในวงเงินบริษัทละ ๑๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท อันเป็นการหลีกเลี่ยงการแข่งขันราคาอย่างเป็นธรรม และไม่เปิดโอกาสให้มีการแข่งขันราคาอย่างเป็นธรรม การกระทำของจำเลยที่ ๔ ถึงที่ ๖ จึงเป็นการช่วยเหลือสนับสนุนการกระทำผิดของจำเลยที่ ๑ ถึงที่ ๓ นั้น เห็นว่า องค์ประกอบหลักของการกระทำความผิดฐานเป็นผู้สนับสนุนตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๘๖ คือ ต้องมีการกระทำความผิดเกิดขึ้น หากไม่มีการกระทำความผิดก็ย่อมไม่มีผู้สนับสนุน เมื่อข้อเท็จจริงฟังไม่ได้ว่าจำเลยที่ ๑ ถึงที่ ๓ กระทำความผิดตามฟ้อง จำเลยที่ ๔ ถึงที่ ๖ ย่อมไม่อาจเป็นผู้สนับสนุนจำเลยที่ ๑ ถึงที่ ๓ ในการกระทำความผิดตามฟ้องได้ และการที่จำเลยที่ ๔ และที่ ๕ ตกลงแบ่งจังหวัดเพื่อที่จะนำเสนอ Presentation ในการประชุม ก็เป็นเพียงขั้นตอนก่อนกระบวนการจัดซื้อจัดจ้าง ไม่ถือว่าเป็นการตกลงร่วมกันเสนอราคาตามพระราชบัญญัติว่าด้วยความรับผิดชอบเกี่ยวกับการเสนอราคาต่อหน่วยงานของรัฐ พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๔ จำเลยที่ ๔ ถึงที่ ๖ จึงไม่มีความผิดตามฟ้อง

จึงวินิจฉัยยกฟ้อง.

นายอาคม รุ่งแจ้ง

(อม.๓๑)

ความเห็นในการวินิจฉัยคดี

คดีหมายเลขดำที่ อม. ๒/๒๕๖๕

คดีหมายเลขแดงที่ อม. ๕/๒๕๖๗

ในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์
ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง

วันที่ ๔ เดือน มีนาคม พุทธศักราช ๒๕๖๗

ระหว่าง

คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ

โจทก์

นางสาวยิ่งลักษณ์ ชินวัตร ที่ ๑

นายนิวัฒน์ธำรง บุญทรงไพศาล ที่ ๒

นายสุรนนท์ เวชชาชีวะ ที่ ๓

บริษัทมติชน จำกัด (มหาชน) ที่ ๔

บริษัทสยามสปอร์ต ซินดิเคท จำกัด (มหาชน) ที่ ๕

นายระวิ โหลทอง ที่ ๖

จำเลย

เรื่อง ความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ ความผิดต่อพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต ความผิดต่อพระราชบัญญัติว่าด้วยความผิดเกี่ยวกับการเสนอราคาต่อหน่วยงานของรัฐ

โจทก์ฟ้องว่า ขณะเกิดเหตุจำเลยที่ ๑ ดำรงตำแหน่งนายกรัฐมนตรี มีอำนาจหน้าที่ในการบริหารราชการแผ่นดินร่วมกับรัฐมนตรีอื่น กำกับทั่วไปซึ่งการบริหารราชการแผ่นดิน และมี

อำนาจอนุมัติเห็นชอบกรณีส่วนราชการขอใช้เงินงบกลาง วงเงินเกิน ๑๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท ตามมติ คณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๑๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๒ จำเลยที่ ๒ ดำรงตำแหน่งรองนายกรัฐมนตรี และ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ มีอำนาจหน้าที่ในการบริหารราชการแผ่นดินร่วมกับรัฐมนตรีอื่น และมีอำนาจสั่ง อนุญาต หรืออนุมัติให้สำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรีหรือข้าราชการหรือผู้ปฏิบัติงาน ในส่วนสำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรี ปฏิบัติราชการหรือดำเนินการใด ๆ ได้ในฐานะผู้บังคับบัญชา หรือรัฐมนตรีเจ้าสังกัดแทนนายกรัฐมนตรี โดยจำเลยที่ ๒ มีอำนาจอนุมัติให้ส่งจ้างตามระเบียบสำนัก นายกรัฐมนตรีว่าด้วยการพัสดุ พ.ศ. ๒๕๓๕ ข้อ ๖๖ จำเลยที่ ๓ ดำรงตำแหน่งเลขาธิการ นายกรัฐมนตรี เป็นผู้บังคับบัญชาของข้าราชการในสังกัดสำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรี รับผิดชอบ ในการปฏิบัติราชการขึ้นตรงต่อนายกรัฐมนตรี มีอำนาจหน้าที่ในการเผยแพร่และประชาสัมพันธ์ นโยบาย ยุทธศาสตร์ และผลงานของรัฐบาล เสนอความเห็นเพื่อการสั่งการของนายกรัฐมนตรี รองนายกรัฐมนตรี และรัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี ปฏิบัติการอื่นใดตามที่กฎหมายให้เป็น อำนาจหน้าที่ของสำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรี หรือตามที่นายกรัฐมนตรี หรือคณะรัฐมนตรี มอบหมาย จำเลยที่ ๑ ถึงที่ ๓ จึงมีฐานะเป็นผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง และเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐ กับมีฐานะเป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา จำเลยที่ ๔ และที่ ๕ เป็นนิติบุคคลตาม กฎหมาย และเป็นคู่สัญญา กับสำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรี ในฐานะผู้รับจ้างจัดโครงการ Roadshow สร้างอนาคตประเทศไทย Thailand ๒๐๒๐ (โครงการ Roadshow) จำเลยที่ ๖ เป็น กรรมการผู้จัดการจำเลยที่ ๕ เมื่อระหว่างปลายเดือนสิงหาคม ๒๕๕๖ ถึงวันที่ ๑๒ มีนาคม ๒๕๕๗ เวลากลางวันและกลางคืนต่อเนื่องกัน จำเลยที่ ๑ ถึงที่ ๓ ร่วมกันปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ โดยมีขอบ เพื่อให้เกิดความเสียหายแก่สำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรี ปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่

โดยทุจริต โดยจำเลยที่ ๑ ถึงที่ ๓ ใช้อำนาจในตำแหน่งโดยทุจริตอันเป็นการเสียหายแก่รัฐและสำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรี อีกทั้งละเว้นการปฏิบัติตามกฎหมายและระเบียบ โดยมุ่งหมายมิให้มีการแข่งขันราคาจัดจ้างโครงการ Roadshow อย่างเป็นทางการ เพื่อเอื้อประโยชน์แก่จำเลยที่ ๔ และที่ ๕ ให้เป็นผู้มีสิทธิทำสัญญากับหน่วยงานของรัฐ โดยมีจำเลยที่ ๔ ถึงที่ ๖ เป็นผู้ช่วยเหลือหรือให้ความสะดวกในการกระทำความผิดของจำเลยที่ ๑ ถึงที่ ๓ ก่อนหรือขณะกระทำความผิดด้วยการตกลงร่วมกันในการเสนอราคา กล่าวคือ วันที่ ๒๓ สิงหาคม ๒๕๕๔ คณะรัฐมนตรีภายใต้การนำของจำเลยที่ ๑ ได้แถลงนโยบายต่อรัฐสภา ข้อ ๓.๔ กำหนดนโยบายสำคัญเกี่ยวกับโครงสร้างพื้นฐานการพัฒนา ระบบรางเพื่อขนส่งมวลชน และการบริหารจัดการระบบขนส่งสินค้าและบริการ โดยพัฒนาระบบรถไฟทางคู่เชื่อมชานเมืองและหัวเมืองหลักในเส้นทางสำคัญ ศึกษาพัฒนารถไฟความเร็วสูงจากกรุงเทพมหานครไปยังภูมิภาค ต่อมาวันที่ ๑๙ มีนาคม ๒๕๕๖ คณะรัฐมนตรีเสนอร่างพระราชบัญญัติให้อำนาจกระทรวงการคลังกู้เงินเพื่อการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านคมนาคมขนส่งของประเทศ พ.ศ. ... ต่อสภาผู้แทนราษฎร ปรากฏว่าในการพิจารณาวาระที่ ๑ (ขั้นรับหลักการ) ระหว่างวันที่ ๒๘ - ๒๙ มีนาคม ๒๕๕๖ มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจากพรรคฝ่ายค้านหลายรายต่างอภิปรายทักท้วงว่าร่างพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าวขัดหรือแย้งรัฐธรรมนูญ และจะดำเนินการยื่นเรื่องให้ศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัย ทั้งต่อมาสำนักงานคณะกรรมการปฏิรูปกฎหมายมีหนังสือ ลงวันที่ ๒ กรกฎาคม ๒๕๕๖ ถึงจำเลยที่ ๑ มีข้อเสนอแนะว่าร่างพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าวอาจขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ จำเลยที่ ๑ หาได้รับฟังไม่ แต่กลับสั่งการให้สำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรีไปจัดทำโครงการจัดนิทรรศการการสัมมนา และการโฆษณาประชาสัมพันธ์เผยแพร่ข้อมูลเกี่ยวกับโครงการลงทุนพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานระบบคมนาคมขนส่งของประเทศให้แก่สาธารณชนทราบ ภายใต้ชื่อ

โครงการ Roadshow สร้างอนาคตประเทศไทย Thailand ๒๐๒๐ โดยมีจำเลยที่ ๓ ในฐานะเลขาธิการนายกรัฐมนตรี เป็นผู้รับผิดชอบโครงการ กำหนดวัตถุประสงค์เพื่อสร้างความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับโครงการลงทุนพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานระบบคมนาคมขนส่งของประเทศซึ่งจะเกิดขึ้นต่อไป ภายใต้ร่างพระราชบัญญัติดังกล่าว จากนั้นเมื่อปลายเดือนสิงหาคม ๒๕๕๖ จำเลยที่ ๓ เป็นประธานประชุมเตรียมการอย่างไม่เป็นทางการหลายครั้งที่ทำเนียบรัฐบาล ได้ข้อสรุปว่าเป็นการเกินขีดความสามารถของสำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรี จึงพิจารณาสรรหาให้เอกชนเข้ามาดำเนินการ ต่อมานายฐากร บุนปาน กรรมการผู้จัดการจำเลยที่ ๔ และนายสรายุทธ มหาลีรัตน์ ตัวแทนของจำเลยที่ ๕ ไปพบจำเลยที่ ๓ ที่ทำเนียบรัฐบาล เพื่อพูดคุยเกี่ยวกับการรับจัดทำโครงการ Roadshow ซึ่งขณะนั้นยังไม่มีกระบวนการจัดจ้าง จำเลยที่ ๓ สั่งให้นายฐากรและนายสรายุทธไปรวบรวมผลงานที่ผ่านมาเพื่อมาเสนอจำเลยที่ ๓ อีกครั้ง โดยให้ประสานข้อมูลและรายละเอียดโครงการกับทีมงานหน้าห้องของจำเลยที่ ๓ ซึ่งจำเลยที่ ๔ และที่ ๕ ดำเนินการตามที่จำเลยที่ ๓ สั่งการ ต่อมาจำเลยที่ ๓ ซึ่งรู้อยู่แล้วว่าขณะนั้นยังไม่มี การดำเนินการตามขั้นตอนเพื่อให้ได้มาซึ่งการจัดจ้างตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการพัสดุ พ.ศ. ๒๕๓๕ แต่กลับปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบ โดยจำเลยที่ ๓ ตกลงให้จำเลยที่ ๔ และที่ ๕ เป็นผู้รับจ้างจัดทำโครงการ Roadshow จำนวน ๑๒ จังหวัด ได้แก่ จังหวัดหนองคาย จังหวัดนครราชสีมา จังหวัดอุบลราชธานี จังหวัดขอนแก่น จังหวัดนครสวรรค์ จังหวัดพระนครศรีอยุธยา จังหวัดเชียงใหม่ จังหวัดชลบุรี จังหวัดฉะเชิงเทรา จังหวัดเพชรบุรี จังหวัดนครศรีธรรมราช และจังหวัดสงขลา และให้จำเลยที่ ๔ และที่ ๕ จัดทำรูปแบบงาน (Presentation) เสนอจำเลยที่ ๓ เพื่อนำไปเสนอต่อที่ประชุม จำเลยที่ ๔ และที่ ๕ จึงประชุมร่วมกันที่สำนักงานของจำเลยที่ ๔ อีกทั้งตกลงแบ่งงานระหว่างกันว่าแต่ละบริษัทจะรับจัดทำโครงการที่

จังหวัดใด จากนั้นร่วมกันจัดทำรูปแบบงาน (Presentation) ให้แก่ทีมงานหน้าห้องของจำเลยที่ ๓ ตรวจสอบแก้ไข การกระทำของจำเลยที่ ๓ จึงเป็นการกำหนดตัวบุคคลให้เป็นผู้รับจ้างไว้ล่วงหน้า เมื่อระหว่างต้นเดือนกันยายน ๒๕๕๖ ถึงกลางเดือนกันยายน ๒๕๕๖ จำเลยที่ ๑ ถึงที่ ๓ ร่วมกันประชุมเตรียมความพร้อมดำเนินโครงการที่ทำเนียบรัฐบาล ร่วมกับจำเลยที่ ๔ และที่ ๕ พร้อมหน่วยงานราชการต่าง ๆ ซึ่งจำเลยที่ ๑ และที่ ๒ รู้อยู่แล้วว่าสำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรียังไม่ได้ดำเนินการตามขั้นตอนการจัดจ้าง แต่กลับร่วมกันปฏิบัติหรือละเว้นหน้าที่โดยมิชอบ โดยจำเลยที่ ๔ เป็นผู้นำเสนอรูปแบบงาน (Presentation) ที่จำเลยที่ ๔ และที่ ๕ ร่วมกันจัดทำไว้ อันเป็นพฤติกรรม แสดงให้ปรากฏแก่จำเลยที่ ๑ และที่ ๒ ว่าจำเลยที่ ๔ และที่ ๕ เป็นผู้รับจ้างจัดโครงการนี้แล้ว จำเลยที่ ๑ ซึ่งเป็นประธานที่ประชุมได้สอบถามเกี่ยวกับรายละเอียดของโครงการจากจำเลยที่ ๔ และ ทักท้วงถึงรูปแบบของงานที่นำมาเสนอ จากนั้นสั่งการให้จำเลยที่ ๔ ไปแก้ไขรูปแบบงานในหลาย ประเด็น โดยมีได้ทักท้วงถึงการรับดำเนินงานของจำเลยที่ ๔ ต่อมามีการประชุมครั้งที่สองจำเลยที่ ๑ และที่ ๒ เข้าร่วมประชุมด้วย อันเป็นการตกลงร่วมกันกับจำเลยที่ ๓ กำหนดตัวบุคคลใดให้เป็นผู้รับ จ้างไว้ก่อนล่วงหน้า เป็นเหตุให้ผู้อื่นไม่มีโอกาสเข้าทำการเสนอราคาอย่างเป็นธรรม อันเป็นการปฏิบัติ หรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยทุจริต เพื่อเอื้อประโยชน์ให้แก่จำเลยที่ ๔ และที่ ๕ โดยหลังจากการ ประชุมครั้งที่สอง นายกรณินทร์ กาญจนโมทย์ ทีมงานหน้าห้องจำเลยที่ ๓ พาเจ้าหน้าที่ของจำเลยที่ ๔ ไปแนะนำตัวกับนายพงษ์ศักดิ์ ศิริวงษ์ ผู้อำนวยการสำนักบริหารกลาง สำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรี แล้วแจ้งว่าจำเลยที่ ๔ จะเข้ามาเป็นผู้รับจ้างจัดโครงการนี้ ต่อมาระหว่างกลางเดือนกันยายน ๒๕๕๖ ถึงวันที่ ๒๖ กันยายน ๒๕๕๖ จำเลยที่ ๑ ถึงที่ ๓ ร่วมกันปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดย มิชอบ เพื่อให้เกิดความเสียหายแก่สำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรี และเงินงบบกลางอันเป็น

งบประมาณแผ่นดิน โดยจำเลยที่ ๓ เรียกนายพงษ์ศักดิ์ไปพบที่ห้องทำงานที่ทำเนียบรัฐบาล แล้วแจ้งว่าจะให้จำเลยที่ ๔ และที่ ๕ เป็นผู้รับจ้างจัดทำโครงการ Roadshow รวมทั้งสิ้น ๑๒ จังหวัด จากนั้นสั่งการให้นายพงษ์ศักดิ์ และเจ้าหน้าที่ไปดำเนินการตั้งเรื่องเพื่อเสนอขอใช้เงินงบกลาง จำนวน ๔๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท เพื่อดำเนินโครงการที่จังหวัดหนองคายและจังหวัดนครราชสีมา ตามที่กำหนดแผนดำเนินการช่วงต้นเดือนถึงกลางเดือนตุลาคม ๒๕๕๖ มาให้จำเลยที่ ๓ ลงนามโดยเร็ว จำเลยที่ ๓ ลงนามในบันทึกข้อความสำนักบริหารกลาง ด่วนที่สุด สบก.(กผง.) ๘๓๐/๒๕๕๖ ลงวันที่ ๑๘ กันยายน ๒๕๕๖ เสนอจำเลยที่ ๑ โดยผ่านจำเลยที่ ๒ ขออนุมัติใช้เงินงบกลาง รายการเงินสำรองจ่ายเพื่อกรณีฉุกเฉินหรือจำเป็น เป็นเงิน ๔๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท จำเลยที่ ๒ พิจารณาแล้วจึงลงนามผ่านเรื่องเสนอไปยังจำเลยที่ ๑ เมื่อวันที่ ๒๐ กันยายน ๒๕๕๖ ซึ่งระหว่างเสนอขออนุมัติเงินงบกลางนี้ จำเลยที่ ๔ มีหนังสือลงวันที่ ๒๓ กันยายน ๒๕๕๖ ถึงปลัดกระทรวงมหาดไทย แจ้งว่าจำเลยที่ ๔ และที่ ๕ ได้รับมอบหมายจากสำนักนายกรัฐมนตรี ให้เป็นผู้จัดทำโครงการ โดยจะมีการจัดงานรวมทั้งสิ้น ๑๒ จังหวัด พร้อมกำหนดวันเวลาและสถานที่จัดงานของแต่ละจังหวัด จึงขอความอนุเคราะห์ให้แต่ละจังหวัดอำนวยความสะดวกในเรื่องต่างๆ ขณะเดียวกันสำนักโฆษกจัดทำบันทึกข้อความลงวันที่ ๒๔ กันยายน ๒๕๕๖ เสนอจำเลยที่ ๓ เพื่ออนุมัติหลักการจัดจ้าง ทั้งนี้จำเลยที่ ๑ ในฐานะนายกรัฐมนตรี ซึ่งมีอำนาจอนุมัติงบกลางรายการดังกล่าว ย่อมต้องถือปฏิบัติตามมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๑๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๒ ซึ่งจะต้องพิจารณาว่าเป็นกรณีที่มีความจำเป็นและเร่งด่วนหรือไม่ ทั้งยังต้องพิจารณาว่าค่านึงด้วยว่าเป็นกรณีที่ต้องรีบดำเนินการเพื่อมิให้เกิดความเสียหายต่อราชการหรือไม่ ซึ่งจำเลยที่ ๑ ถึงที่ ๓ มีอาการบาดเจ็บอย่างชัดเจนเลยว่าร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวจะตราออกมาบังคับใช้โดยสมบูรณ์และชอบด้วยรัฐธรรมนูญหรือไม่

จำเลยที่ ๑ ถึงที่ ๓ จะต้องฟังตระหนักและระมัดระวังการใช้จ่ายเงินงบประมาณแผ่นดินเพื่อการนั้น อย่างคุ้มค่าและมีประสิทธิภาพ และบังเกิดประโยชน์สูงสุดต่อทางราชการและประชาชน นอกจากนี้ โครงการดังกล่าวไม่อยู่ในแผนงานหรือโครงการของสำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรีในปีงบประมาณ ๒๕๕๖ ทั้งยังมีวัตถุประสงค์โครงการและพื้นที่ดำเนินการบางส่วนซ้ำซ้อนกับโครงการที่กระทรวงคมนาคมได้จัดทำแล้ว โดยจำเลยที่ ๑ ถึงที่ ๓ ทราบข้อเท็จจริงดังกล่าวเป็นอย่างดี เนื่องจากการ ดำเนินโครงการของกระทรวงคมนาคมเป็นไปตามมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๒๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๖ ที่มีจำเลยที่ ๑ เป็นนายกรัฐมนตรี และจำเลยที่ ๒ เป็นรัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรีในขณะนั้น อีกทั้งจำเลยที่ ๑ เป็นประธานเปิดงานโครงการดังกล่าว โดยมีจำเลยที่ ๒ เข้าร่วมด้วย โครงการ Roadshow จึงมีใช้กรณีที่มีความจำเป็นหรือเร่งด่วน ทั้งไม่ปรากฏว่าหากไม่ดำเนินการแล้วอาจจะเสียหายแก่ทางราชการ จึงไม่เข้าเงื่อนไขที่จำเลยที่ ๑ จะพิจารณาอนุมัติให้ใช้เงินงบกลางได้ แต่จำเลยที่ ๑ ถึงที่ ๓ กลับร่วมกันปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบ เพื่อให้เกิดความเสียหายแก่สำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรี โดยจำเลยที่ ๓ ลงนามในบันทึกข้อความเสนอของบกลาง ต่อจำเลยที่ ๑ โดยมีจำเลยที่ ๒ พิจารณาแล้วลงนามผ่านเรื่องไปยังจำเลยที่ ๑ ต่อมาจำเลยที่ ๑ ใช้ดุลพินิจปิดผันสั่งอนุมัติงบกลางรายการดังกล่าว จำนวน ๔๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท เมื่อวันที่ ๒๕ กันยายน ๒๕๕๖ เพื่อเป็นค่าใช้จ่ายในการดำเนินโครงการ Roadshow ที่จังหวัดหนองคายและจังหวัด นครราชสีมา ซึ่งจำเลยที่ ๑ ถึงที่ ๓ กระทำไปโดยมีเจตนาร่วมกันเพื่อให้มีการนำเงินงบกลางมาเป็น ค่าใช้จ่ายในการดำเนินโครงการ อันเป็นการปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยทุจริต เพื่อให้เกิด ความเสียหายแก่สำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรี โดยวันแถลงข่าวโครงการ Roadshow เมื่อวันที่ ๒๖ กันยายน ๒๕๕๖ จำเลยที่ ๑ เป็นประธานแถลงข่าว มีเจ้าหน้าที่ของจำเลยที่ ๔ และที่ ๕ เป็น

ผู้ประสานให้สื่อมวลชนมาร่วมงานแถลงข่าว และยังช่วยกันทำหน้าที่ลงทะเบียนสื่อมวลชนซึ่งมาเสนอข่าวอีกด้วย อันเป็นพฤติกรรมแสดงแจ้งชัดว่าจำเลยที่ ๔ และที่ ๕ เป็นผู้รับจ้างจัดโครงการ Roadshow เรียบร้อยแล้ว ทั้งที่ยังไม่ได้ดำเนินการตามขั้นตอนการจัดจ้างตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการพัสดุ พ.ศ. ๒๕๓๕ ต่อมาเมื่อระหว่างวันที่ ๒๖ กันยายน ๒๕๕๖ ถึงวันที่ ๒ ตุลาคม ๒๕๕๖ จำเลยที่ ๒ และที่ ๓ ร่วมกันปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบ เพื่อให้เกิดความเสียหายแก่สำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรี ในการดำเนินการตามขั้นตอนการจัดจ้างโครงการ Roadshow จังหวัดหนองคายและจังหวัดนครราชสีมา โดยเจ้าหน้าที่ของจำเลยที่ ๔ มาพบนายพงษ์ศักดิ์ที่สำนักบริหารกลาง เพื่อติดต่อขอยื่นเอกสารข้อเสนอด้านราคาจำเลยที่ ๒ และที่ ๓ ผู้มีอำนาจในการสั่งจ้างโดยวิธีพิเศษ ตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการพัสดุ พ.ศ. ๒๕๓๕ ข้อ ๖๖ ย่อมรู้ว่าโดยสภาพของโครงการ Roadshow ไม่เข้าเงื่อนไขในลักษณะเป็นงานที่ต้องกระทำโดยเร่งด่วน หากล่าช้าอาจจะเสียหายแก่ราชการได้ ตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการพัสดุ พ.ศ. ๒๕๓๕ ข้อ ๒๔ (๓) อีกทั้งโครงการนี้มีได้ผ่านการพิจารณาของคณะกรรมการบูรณาการการประชาสัมพันธ์โครงการการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเพื่อสร้างอนาคตประเทศ ในการกำหนดรูปแบบหรือแผนการประชาสัมพันธ์โครงการ ทั้งที่จำเลยที่ ๓ เป็นประธานกรรมการดังกล่าว แต่จำเลยที่ ๓ กลับลงนามบันทึกข้อความ สำนักบริหารกลาง ลงวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๕๖ เสนอจำเลยที่ ๒ เพื่อขออนุมัติหลักการจัดโครงการ Roadshow ที่จังหวัดหนองคาย และจังหวัดนครราชสีมา ในวงเงินไม่เกิน ๔๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท โดยวิธีพิเศษ และวันเดียวกันจำเลยที่ ๒ ใช้อำนาจอนุมัติหลักการตามบันทึกข้อความฉบับดังกล่าว อันเป็นการคัดเลือกผู้เสนอราคาโดยเจาะจงให้จำเลยที่ ๔ เป็นผู้ได้รับการคัดเลือกในการเสนอราคา การกระทำของจำเลยที่ ๒ และที่ ๓ เป็นการใช้อำนาจและกระทำการ

โดยไม่ชอบตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ข้อ ๒๔ (๓) อันเป็นการปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบ เพื่อให้เกิดความเสียหายแก่ระบบการจัดจ้างของสำนักนายกรัฐมนตรี โดยอาศัยขั้นตอนของกระบวนการจัดจ้างให้เห็นว่าโครงการ Roadshow ได้ดำเนินการเป็นลำดับขั้นตอนโดยเปิดโอกาสให้มีการเชิญจำเลยที่ ๔ เข้ามาเป็นผู้เสนอราคาในโครงการ Roadshow ทั้งที่ไม่เป็นความจริง อันเป็นการปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยทุจริต จากนั้นวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๕๖ จำเลยที่ ๓ ลงนามในบันทึกข้อความสำนักบริหารกลาง อนุมัติแต่งตั้งคณะกรรมการกำหนดราคากลาง โครงการ Roadshow ในส่วนพื้นที่จังหวัดหนองคายและจังหวัดนครราชสีมา และลงนามในบันทึกข้อความสำนักบริหารกลาง ลงวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๖ อนุมัติให้ดำเนินการจัดจ้างโดยวิธีพิเศษ และแต่งตั้งคณะกรรมการจัดจ้างโดยวิธีพิเศษ วงเงินงบประมาณ ๔๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท ซึ่งจำเลยที่ ๓ ได้พบกับนางสาวนันทริยา ทวีวงศ์ ผู้อำนวยการสำนักโฆษก และนางสาวปวีณา ปรีพัฒน์ศักดิ์ ที่ตึกไทยคู่ฟ้า ทำเนียบรัฐบาล ว่า รู้แล้วไข่ม้อยว่าจะมีงานโรดโชว์ จัดนิทรรศการ ให้ลองพิจารณาบริษัทมิตรคุณนะว่ามีศักยภาพเป็นผู้รับจ้างจัดงานหรือไม่ หลังจากนั้น นางสาวนันทริยา และนางสาวปวีณา ได้รับแต่งตั้งเป็นประธานกรรมการ และกรรมการจัดจ้างโดยวิธีพิเศษ ตามลำดับ วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๖ คณะกรรมการจัดจ้างโดยวิธีพิเศษเชิญจำเลยที่ ๔ มาเสนอราคาที่สำนักบริหารกลาง นายพงษ์ศักดิ์ แจ้งให้นางสาวปวีณาทราบว่า จำเลยที่ ๓ สืบหาผู้รับจ้างแล้ว ให้เชิญจำเลยที่ ๔ มาเสนอราคา อันเป็นพฤติการณ์ที่จำเลยที่ ๓ ได้ครอบงำสั่งการหรือจูงใจเพื่อให้คณะกรรมการจัดจ้างโดยวิธีพิเศษ จำยอมต้องยอมรับการเสนอราคาของจำเลยที่ ๔ ตามที่จำเลยที่ ๑ ถึงที่ ๓ ร่วมกันกำหนดตัวผู้รับจ้างไว้ล่วงหน้ามาตั้งแต่ต้น ทั้งนี้ จำเลยที่ ๔ ทราบเป็นอย่างดีว่าการที่จำเลยที่ ๑ ถึงที่ ๓ ร่วมกันกำหนดตัวจำเลยที่ ๔ และที่ ๕ ให้เป็นผู้รับจ้างไว้ล่วงหน้าก่อนดำเนินกระบวนการจัดจ้างย่อมเป็นการอัน

มิชอบด้วยกฎหมาย แต่จำเลยที่ ๔ ก็เข้าทำการเสนอราคาเป็นเงิน ๔๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท อันเป็นการช่วยเหลือสนับสนุนการกระทำผิดของจำเลยที่ ๑ ถึงที่ ๓ เพื่อให้การจัดจ้างครั้งนี้เป็นผลสำเร็จ การที่คณะกรรมการจัดจ้างโดยวิธีพิเศษพิจารณาอย่างเร่งรีบในวันเดียวตามที่จำเลยที่ ๓ สั่งการ แล้ว เห็นควรจ้างจำเลยที่ ๔ ทั้งที่คณะกรรมการกำหนดราคากลางยังประชุมเพื่อพิจารณากำหนดราคากลางไม่แล้วเสร็จ แต่เนื่องจากตามเอกสารขอบเขตงาน (TOR) และเอกสารข้อเสนอด้านราคาของ จำเลยที่ ๔ จะต้องดำเนินการด้วยสื่อรถแห่ประชาสัมพันธ์วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๖ จึงลงวันที่ย้อนหลัง ในบันทึกรายงานคณะกรรมการกำหนดราคากลาง บันทึกรายงานผลการพิจารณาของคณะกรรมการ จัดจ้างโดยวิธีพิเศษ และบันทึกเสนอขออนุมัติจัดจ้างจำเลยที่ ๔ เป็นผู้รับจ้างจัดโครงการ เป็นวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๖ เพื่อให้ดูเหมือนว่าเป็นไปตามลำดับขั้นตอนการจัดจ้าง และการจัดทำราคากลาง ราคาอ้างอิงเกือบทั้งหมดตรงกับข้อเสนอราคาของจำเลยที่ ๔ นอกจากนี้มีการสืบราคาจากเว็บไซต์ ชาวสด เว็บไซต์มติชนออนไลน์ และเว็บไซต์ประชาชาติธุรกิจ ซึ่งเป็นบริษัทเครือข่ายกับจำเลยที่ ๔ อันเป็นการนำเฉพาะราคาของจำเลยที่ ๔ เพียงรายเดียวเท่านั้นมาคิดคำนวณเป็นราคากลาง จึงมีอาจ นำมาใช้เป็นฐานสำหรับเปรียบเทียบราคาที่ผู้เสนอราคาได้ยื่นเสนอไว้ จำเลยที่ ๓ ได้อนุมัติย้อนหลัง วันเดียวกันให้ใช้ราคากลางในวงเงิน ๔๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท จากนั้นคณะกรรมการจัดจ้างโดยวิธีพิเศษ จัดทำบันทึกข้อความรายงานผลการพิจารณาย้อนหลังลงวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๖ เสนอจำเลยที่ ๓ เพื่อพิจารณานำเสนอต่อจำเลยที่ ๒ อนุมัติเห็นควรจ้างจำเลยที่ ๔ โดยจำเลยที่ ๒ และที่ ๓ มีหน้าที่ ในการจัดการเงินงบประมาณแผ่นดินอันเป็นทรัพย์สินของสำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรี กลับร่วมกันใช้อำนาจในตำแหน่งโดยทุจริต โดยจำเลยที่ ๓ เห็นชอบและลงนามในบันทึกข้อความ สำนักบริหารงานกลางลงวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๖ เสนอจำเลยที่ ๒ เพื่อขออนุมัติเห็นควรจ้างจำเลยที่ ๔

เป็นผู้จัดทำโครงการ Roadshow เป็นเงินทั้งสิ้น ๔๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท จากนั้นจำเลยที่ ๒ อนุมัติย้อนหลัง ลงวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๖ ให้จำเลยที่ ๔ เป็นผู้จัดทำโครงการ Roadshow ในวงเงินดังกล่าว ตามที่ได้กำหนดไว้ล่วงหน้า โดยรู้อยู่แล้วว่าเป็นเหตุให้ผู้อื่นไม่มีโอกาสเข้าทำการแข่งขันราคาอย่างเป็นธรรม แต่กระทำไปเพื่อเอื้อประโยชน์ให้แก่จำเลยที่ ๔ เข้าเป็นผู้รับจ้างจัดโครงการ Roadshow กับสำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรี จากนั้นสำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรีลงนามในหนังสือสั่งจ้าง ลงวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๖ จ้างจำเลยที่ ๔ ดำเนินโครงการ Roadshow ในสองจังหวัดดังกล่าว รวมเป็นเงินทั้งสิ้น ๔๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท อันเป็นการเสียหายแก่รัฐและสำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรี ต่อมาเมื่อระหว่างวันที่ ๙ ตุลาคม ๒๕๕๖ ถึงวันที่ ๑๒ มีนาคม ๒๕๕๗ จำเลยที่ ๒ และที่ ๓ ร่วมกันปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบเพื่อให้เกิดความเสียหายแก่สำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรี โดยเมื่อวันที่ ๑๑ ตุลาคม ๒๕๕๖ จำเลยที่ ๓ อนุมัติหลักการจัดจ้างโครงการ Roadshow ส่วนที่เหลืออีก ๑๐ จังหวัด วงเงินไม่เกิน ๒๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท โดยให้เบิกจ่ายจากเงินงบประมาณ ซึ่งจำเลยที่ ๒ และที่ ๓ รู้อยู่แล้วว่า โครงการ Roadshow ไม่เข้าเงื่อนไขในลักษณะเป็นงานที่ต้องกระทำโดยเร่งด่วน หากล่าช้าอาจจะเสียหายแก่ราชการได้ ตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการพัสดุ พ.ศ. ๒๕๓๕ ข้อ ๒๔ (๓) แต่จำเลยที่ ๓ กลับลงนามในบันทึกข้อความสำนักบริหารกลาง ลงวันที่ ๑๑ ตุลาคม ๒๕๕๖ เสนอจำเลยที่ ๒ เพื่อขออนุมัติหลักการจัดโครงการดังกล่าวโดยวิธีพิเศษ ซึ่งจำเลยที่ ๒ อนุมัติในหลักการในวันเดียวกัน เป็นการใช้อุบายโดยมิชอบ เพื่อให้เกิดความเสียหายแก่ระบบการจัดจ้างของสำนักนายกรัฐมนตรี ทั้งนี้ เพื่อเป็นการเปิดโอกาสให้มีการเชิญจำเลยที่ ๔ และที่ ๕ เข้ามาเป็นผู้เสนอราคาในโครงการ Roadshow อันเป็นการปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยทุจริต วันเดียวกันจำเลยที่ ๓ ลงนามอนุมัติให้มีการจัดจ้างโครงการ Roadshow

โดยวิธีพิเศษ พร้อมแต่งตั้งคณะกรรมการจัดจ้างโดยวิธีพิเศษ โดยแยกการดำเนินงานออกเป็น ๒ กลุ่ม กลุ่มละ ๕ จังหวัด ภายในวงเงินไม่เกิน ๒๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท ซึ่งคณะกรรมการจัดจ้างโดยวิธีพิเศษ เชิญจำเลยที่ ๔ และที่ ๕ ให้มาเสนอราคา ปรากฏว่าจำเลยที่ ๒ มีหนังสือในนามจำเลยที่ ๕ ลงวันที่ ๑๑ ตุลาคม ๒๕๕๖ ต่อจำเลยที่ ๓ ขอยื่นเสนอราคาและเสนองานเพื่อรับจัดจ้างทำโครงการ Roadshow ซึ่งจำเลยที่ ๔ ถึงที่ ๖ ทราบดีว่าการที่จำเลยที่ ๑ ถึงที่ ๓ ร่วมกันกำหนดตัวจำเลยที่ ๔ และที่ ๕ ให้เป็นผู้รับจ้างไว้ล่วงหน้าก่อนดำเนินกระบวนการจัดจ้างย่อมเป็นการอันมิชอบด้วยกฎหมาย แต่จำเลยที่ ๔ และที่ ๕ ตกลงร่วมกันและแบ่งงานที่จะรับจัดทำโครงการดังกล่าว บริษัทละ ๕ จังหวัด โดยจำเลยที่ ๔ จะยื่นเสนอราคาในจังหวัดกลุ่มสอง ส่วนจำเลยที่ ๕ จะยื่นเสนอราคาในจังหวัดกลุ่มแรก ในวงเงินบริษัทละ ๑๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท อันเป็นการหลีกเลี่ยงการแข่งขันราคาอย่างเป็นธรรม และไม่เปิดโอกาสให้มีการแข่งขันราคาอย่างเป็นธรรม การกระทำของจำเลยที่ ๔ ถึงที่ ๖ จึงเป็นการช่วยเหลือสนับสนุนการกระทำผิดของจำเลยที่ ๑ ถึงที่ ๓ โดยคณะกรรมการจัดจ้างโดยวิธีพิเศษ พิจารณาแล้วเห็นสมควรจ้างจำเลยที่ ๔ และที่ ๕ เป็นผู้ดำเนินการจัดโครงการดังกล่าวในวงเงินคนละ ๑๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท รวมเป็นเงินทั้งสิ้น ๒๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท จึงจัดทำบันทึกข้อความลงวันที่ ๑๑ ตุลาคม ๒๕๕๖ เสนอจำเลยที่ ๓ เพื่อพิจารณานำเสนอต่อจำเลยที่ ๒ อนุมัติเห็นควรจ้างจำเลยที่ ๔ และที่ ๕ โดยจำเลยที่ ๒ และที่ ๓ ร่วมกันใช้อำนาจในตำแหน่งโดยทุจริต จำเลยที่ ๓ เห็นชอบและลงนามในบันทึกข้อความสำนักบริหารกลาง ลงวันที่ ๑๑ ตุลาคม ๒๕๕๖ เสนอจำเลยที่ ๒ เพื่อขออนุมัติให้ใช้คณะกรรมการกำหนดราคากลาง และราคากลางที่เคยอนุมัติให้ใช้ในการจัดโครงการ Roadshow ที่จังหวัดหนองคายและจังหวัดนครราชสีมา พร้อมขออนุมัติให้จ้างจำเลยที่ ๔ และที่ ๕ เป็นผู้จัดทำโครงการ เป็นเงินทั้งสิ้น ๒๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท ซึ่งจำเลยที่ ๒ อนุมัติตามข้อเสนอในวันเดียวกัน ทั้งที่

จำเลยที่ ๑ ถึงที่ ๖ รู้อยู่แล้วว่าการกำหนดตัวบุคคลไว้ล่วงหน้า เป็นเหตุให้ผู้อื่นไม่มีโอกาสเข้าทำการแข่งขันราคาอย่างเป็นธรรม เพื่อเอื้อประโยชน์ให้แก่จำเลยที่ ๔ และที่ ๕ ได้เข้าเป็นผู้รับจ้างจัดโครงการ Roadshow โดยวันเดียวกันสำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรี ได้ลงนามในหนังสือสั่งจ้างลงวันที่ ๑๑ ตุลาคม ๒๕๕๖ จ้างจำเลยที่ ๔ ดำเนินโครงการในส่วนจังหวัดกลุ่มสอง เป็นเงินทั้งสิ้น ๑๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท และลงนามหนังสือสั่งจ้าง ลงวันที่ ๑๑ ตุลาคม ๒๕๕๖ จ้างจำเลยที่ ๕ ดำเนินโครงการในส่วนจังหวัดกลุ่มแรก เป็นเงินทั้งสิ้น ๑๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท แต่เป็นการก่อกวนผูกพันก่อนได้รับเงินประจำงวดในวันที่ ๑๕ ตุลาคม ๒๕๕๖ อันเป็นฝ่าฝืนตามพระราชบัญญัติวิธีการงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๐๒ มาตรา ๒๓ วรรคหนึ่ง จำเลยที่ ๑ ถึงที่ ๓ จึงร่วมกันดำเนินการเพื่อให้คณะรัฐมนตรีมีมติยกเว้นการลงนามในสัญญาทั้งสองฉบับก่อนได้รับเงินประจำงวด โดยอ้างเหตุว่าเป็นกรณีที่มีความจำเป็นและเร่งด่วนเช่นเดิม เพื่อให้เข้าเงื่อนไขตามพระราชบัญญัติวิธีการงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๐๒ มาตรา ๒๓ วรรคสี่ โดยจำเลยที่ ๓ ลงนามบันทึกข้อความสำนักบริหารกลาง ลงวันที่ ๑๙ ธันวาคม ๒๕๕๖ เสนอจำเลยที่ ๒ ลงนามในหนังสือไปยังเลขาธิการคณะรัฐมนตรีเพื่อเสนอเรื่องต่อคณะรัฐมนตรีเพื่อมีมติอนุมัติ จำเลยที่ ๒ ในฐานะรัฐมนตรีเจ้าสังกัดผู้มีอำนาจเสนอเรื่องต่อคณะรัฐมนตรี จึงลงนามในหนังสือถึงเลขาธิการคณะรัฐมนตรี เพื่อขอให้คณะรัฐมนตรีพิจารณาอนุมัติในวันเดียวกัน โดยจำเลยที่ ๑ และที่ ๒ ลงมติอนุมัติตามเสนอ ทั้งที่รู้ว่ากรณีไม่เข้าเงื่อนไขอันจะได้รับการยกเว้น เป็นเหตุให้คณะรัฐมนตรีมีมติเมื่อวันที่ ๗ มกราคม ๒๕๕๗ อนุมัติให้มีการลงนามในสัญญาก่อนได้รับเงินประจำงวด ต่อมาศาลรัฐธรรมนูญมีคำวินิจฉัยที่ ๓ - ๔/๒๕๕๗ ลงวันที่ ๑๒ มีนาคม ๒๕๕๗ ว่าร่างพระราชบัญญัติให้อำนาจกระทรวงการคลังกู้เงินเพื่อการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านคมนาคมขนส่งของประเทศ พ.ศ. ... ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ ซึ่งเป็นผลให้

โครงการต่าง ๆ อันจะเกิดขึ้นภายใต้ร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวมีอาจบังเกิดขึ้นได้จริง ดังนั้นโครงการ Roadshow ซึ่งใช้เงินงบประมาณแผ่นดินสูงถึง ๒๔๐ ล้านบาท เกิดความสูญเปล่า ไม่บรรลุผลตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ ซึ่งเป็นผลโดยตรงอันเกิดจากการกระทำโดยมิชอบของจำเลยที่ ๑ ถึงที่ ๖ โดยสำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรีต้องจ่ายเงินค่าจัดทำโครงการให้แก่จำเลยที่ ๔ และที่ ๕ รวมกันเป็นจำนวนเงินทั้งสิ้น ๒๓๙,๗๐๐,๐๐๐ บาท การกระทำดังกล่าวอาศัยอำนาจหน้าที่ในตำแหน่งของจำเลยที่ ๑ ถึงที่ ๓ ร่วมกับจำเลยที่ ๔ ถึงที่ ๖ ในลักษณะแบ่งหน้าที่กันทำ จึงเป็นการกระทำโดยมีเจตนาทุจริต เป็นเหตุให้เกิดความเสียหายแก่สำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรีและแก่ทางราชการจำนวนเงิน ๒๓๙,๗๐๐,๐๐๐ บาท เหตุเกิดที่แขวงดุสิต เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร ก่อนคดีนี้ จำเลยที่ ๑ เป็นบุคคลคนเดียวกับจำเลยในคดีหมายเลขแดงที่ อม.๒๑๑/๒๕๖๐ ของศาลนี้ ขอให้ลงโทษจำเลยที่ ๑ ถึงที่ ๓ ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๑๕๑, ๑๕๗ พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๑๒๓/๑ ประกอบพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๑๙๒ และพระราชบัญญัติว่าด้วยความผิดเกี่ยวกับการเสนอราคาต่อหน่วยงานของรัฐ พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๑๒, ๑๓ ลงโทษจำเลยที่ ๔ ถึงที่ ๖ ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๑๕๑, ๑๕๗ ประกอบมาตรา ๘๖ พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๑๒๓/๑ ประกอบพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๑๙๒ ประกอบประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๘๖ และพระราชบัญญัติว่าด้วยความผิดเกี่ยวกับการเสนอราคาต่อหน่วยงานของรัฐ พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๔, ๑๒, ๑๓

ประกอบประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๘๖ กับนับโทษจำเลยที่ ๑ ต่อจากโทษของจำเลยในคดีอาญาหมายเลขแดงที่ อม.๒๑๑/๒๕๖๐ ของศาลนี้

โจทก์ยื่นฟ้องกรณีไม่ปรากฏตัวจำเลยที่ ๑ ต่อหน้าศาล ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง พ.ศ. ๒๕๖๐ มาตรา ๒๗ วรรคสอง

จำเลยที่ ๓ ยื่นคำร้องและแก้คำร้องว่า การฟ้องคดีของโจทก์ล่วงพ้นระยะเวลาตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๗๗ วรรคสาม โจทก์ไม่ได้บรรยายฟ้องว่าจำเลยที่ ๓ เป็นเจ้าพนักงานผู้มีหน้าที่ซื้อ ทำ จัดการ หรือรักษาทรัพย์สินอันเป็นวัตถุมีรูปร่างอันใด และใช้อำนาจในตำแหน่งแสวงหาประโยชน์ที่มิควรได้โดยชอบด้วยกฎหมายจากตัวทรัพย์สินนั้นอย่างไร ทั้งไม่บรรยายว่าจำเลยที่ ๓ มีหน้าที่โดยตรงในการจัดซื้อจัดจ้างอย่างไร ปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่อย่างไร มีเจตนาพิเศษและโครงการ Roadshow เกิดความสูญเปล่าอย่างไร ฟ้องโจทก์สำหรับจำเลยที่ ๓ จึงไม่ชอบด้วยกฎหมาย ขอให้ศาลสั่งไม่ประทับรับฟ้อง

องค์คณะผู้พิพากษามีคำสั่งว่า พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๗๗ วรรคท้าย บัญญัติว่า การฟ้องคดีเมื่อล่วงพ้นกำหนดระยะเวลาตามที่กำหนดในมาตรานี้ย่อมกระทำไม่ได้ถ้าได้ฟ้องภายในอายุความ ดังนี้ เมื่อโจทก์ยื่นฟ้องคดีภายในกำหนดอายุความ ข้ออ้างของจำเลยที่ ๓ จึงหาเป็นการตัดอำนาจฟ้องของโจทก์ไม่ ฟ้องโจทก์ไม่ได้บรรยายองค์ประกอบให้เห็นว่าจำเลยที่ ๑ ถึงที่ ๓ เป็นเจ้าพนักงานผู้มีหน้าที่ซื้อ ทำ จัดการ หรือรักษาทรัพย์สินอย่างไร โจทก์บรรยายฟ้องเจาะจงว่าจำเลยที่ ๑ ถึงที่ ๓ มีส่วน

เกี่ยวข้องเพียงเป็นผู้อนุมัติงบกลางหรืองบประมาณเท่านั้น จึงไม่ชัดเจนว่าโจทก์ประสงค์จะเอาผิด และให้ลงโทษจำเลยที่ ๑ ถึงที่ ๓ เพราะจำเลยที่ ๑ ถึงที่ ๓ ได้เอาอำนาจในตำแหน่งหน้าที่ราชการ นั้นไปใช้หรือไม่ และในลักษณะใดแน่ กรณีถือว่าฟ้องโจทก์ไม่ได้บรรยายโดยแจ้งชัดซึ่งสาระสำคัญ และถือว่าเป็นฟ้องที่ไม่ครบองค์ประกอบของความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๑๕๑ จึง เป็นฟ้องที่ไม่ชอบด้วยประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๑๕๘ (๕) ประกอบ พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง พ.ศ. ๒๕๖๐ มาตรา ๘ วรรคสาม กรณีนี้เป็นกรณีที่ฟ้องไม่ครบองค์ประกอบความผิด ทั้งจำเลยที่ ๓ ได้ยื่นคำร้องขอให้ศาลวินิจฉัยในปัญหาดังกล่าว จึงไม่อาจให้โจทก์แก้ฟ้องที่ขาดองค์ประกอบ ความผิดให้เป็นฟ้องที่ครบองค์ประกอบความผิดได้ แต่โจทก์บรรยายฟ้องในความผิดตามประมวล กฎหมายอาญา มาตรา ๑๕๗ และพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๑๒๓/๑ ชอบด้วยประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความ อาญา มาตรา ๑๕๘ (๕) ประกอบพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีอาญา ของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง พ.ศ. ๒๕๖๐ มาตรา ๘ วรรคสาม จึงมีคำสั่งไม่ประทับฟ้องข้อหา ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๑๕๑ ส่วนข้อหาอื่นให้ประทับฟ้องไว้พิจารณา

โจทก์อุทธรณ์คำสั่งไม่ประทับฟ้องข้อหาตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๑๕๑ ต่อที่ประชุมใหญ่ศาลฎีกา

ที่ประชุมใหญ่ศาลฎีกาโดยองค์คณะชั้นวินิจฉัยอุทธรณ์พิจารณาแล้ว พิจารณาเห็นว่า ศาลส่งหมายเรียกและสำเนาคำฟ้องให้จำเลยที่ ๑ ทราบโดยชอบแล้ว จำเลยที่ ๑ ไม่มาศาล และได้ออกหมายจับแล้วแต่ไม่สามารถจับตัวได้ภายในกำหนด จึงพิจารณาคดีโดยไม่ต้อง

กระทำต่อหน้าจำเลยที่ ๑ และจำเลยที่ ๑ ไม่มาศาลในวันนัดพิจารณาคดีครั้งแรก ถือว่าจำเลยที่ ๑ ให้การปฏิเสธ ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง พ.ศ. ๒๕๖๐ มาตรา ๒๘ วรรคหนึ่ง วรรคสอง และมาตรา ๓๓ วรรคสาม แต่จำเลยที่ ๑ ตั้งทนายความมาดำเนินการแทน ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง พ.ศ. ๒๕๖๐ มาตรา ๒๘ วรรคสอง

จำเลยที่ ๒ ถึงที่ ๖ ให้การปฏิเสธ

พิเคราะห์พยานหลักฐานตามทางไต่สวนของศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง ประกอบสำนวนการไต่สวนของโจทก์ คำแถลงปิดคดีของโจทก์และจำเลยทั้งหกแล้ว ข้อเท็จจริงรับฟังเป็นยุติว่า ขณะเกิดเหตุจำเลยที่ ๑ ดำรงตำแหน่งนายกรัฐมนตรี มีอำนาจหน้าที่ในการบริหารราชการแผ่นดิน กำกับทั่วไปซึ่งการบริหารราชการแผ่นดิน มอบหมายให้รองนายกรัฐมนตรีกำกับการบริหารราชการ ตลอดจนดำเนินการอื่น ๆ ตามพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๓๔ มาตรา ๑๑ และยังมีอำนาจอนุมัติเห็นชอบกรณีส่วนราชการขอใช้เงินงบกลาง ในวงเงินเกิน ๑๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท ตามมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๑๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๒ เรื่อง แนวทางปฏิบัติกรณีขออนุมัติใช้เงินงบกลาง รายการเงินสำรองจ่ายเพื่อกรณีฉุกเฉินและจำเป็น จำเลยที่ ๒ ดำรงตำแหน่งรองนายกรัฐมนตรี และรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ มีอำนาจหน้าที่ในการบริหารราชการแผ่นดินร่วมกับรัฐมนตรีอื่น มีอำนาจสั่ง อนุญาต หรืออนุมัติให้สำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรีหรือข้าราชการหรือผู้ปฏิบัติงานในส่วนสำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรี ปฏิบัติราชการหรือดำเนินการใด ๆ ได้ตามกฎหมาย และในฐานะผู้บังคับบัญชาหรือรัฐมนตรีเจ้าสังกัด แทนนายกรัฐมนตรีตามคำสั่งสำนักนายกรัฐมนตรีที่ ๑๕๑/๒๕๕๖ ลงวันที่ ๒ กรกฎาคม ๒๕๕๖ และ

มีอำนาจอนุมัติให้สั่งจ้างตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการพัสดุ พ.ศ. ๒๕๓๕ ข้อ ๖๖
จำเลยที่ ๓ ดำรงตำแหน่งเลขาธิการนายกรัฐมนตรี ซึ่งเป็นผู้บังคับบัญชาของข้าราชการในสังกัด
สำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรี รับผิดชอบในการปฏิบัติราชการขึ้นตรงต่อนายกรัฐมนตรี ตาม
พระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๓๔ มาตรา ๑๓ มีอำนาจหน้าที่ในการ
เผยแพร่และประชาสัมพันธ์นโยบาย ยุทธศาสตร์ และผลงานของรัฐบาล เสนอความเห็นเพื่อการ
สั่งการของนายกรัฐมนตรี รองนายกรัฐมนตรี และรัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี ปฏิบัติการอื่น
ใดตามที่กฎหมายให้เป็นอำนาจหน้าที่ของสำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรี หรือตามที่นายกรัฐมนตรี
หรือคณะรัฐมนตรีมอบหมาย จำเลยที่ ๑ ถึงที่ ๓ จึงเป็นผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง และเป็น
เจ้าหน้าที่ของรัฐ ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการ
ทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๔ ก็นับเป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา เมื่อวันที่
๒๓ สิงหาคม ๒๕๕๔ คณะรัฐมนตรีแถลงนโยบายต่อรัฐสภา ข้อ ๓.๔ นโยบายโครงสร้างพื้นฐาน
การพัฒนาระบบรางเพื่อขนส่งมวลชน และการบริหารจัดการระบบขนส่งสินค้าและบริการ
โดยกล่าวถึงการพัฒนาระบบรถไฟทางคู่เชื่อมขานเมืองและหัวเมืองหลักในเส้นทางสำคัญ พัฒนา
รถไฟความเร็วสูงจากกรุงเทพมหานครไปยังภูมิภาค ตามเอกสารหมาย จ.๑๖ วันที่ ๗ สิงหาคม
๒๕๕๕ คณะรัฐมนตรีมีมติเห็นชอบและรับทราบผลการประชุมคณะกรรมการยุทธศาสตร์เพื่อการ
ฟื้นฟูและสร้างอนาคตประเทศ (กยอ.) ครั้งที่ ๕/๒๕๕๕ (กรณีเร่งด่วน ๔ ประเด็น) โดยมีประเด็น
เกี่ยวกับการพัฒนาระบบโครงสร้างพื้นฐานด้านการขนส่งรวมอยู่ด้วย วันที่ ๑๕ มกราคม ๒๕๕๖
คณะรัฐมนตรีมีมติรับทราบและเห็นชอบกรณีกระทรวงการคลัง กระทรวงคมนาคม สำนักงาน
คณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ สำนักงบประมาณ และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

ได้ประชุมหารือร่วมกันเพื่อยกร่างพระราชบัญญัติให้อำนาจกระทรวงการคลังกู้เงินเพื่อการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านคมนาคมขนส่งของประเทศ พ.ศ. ... เพื่อให้รัฐบาลสามารถจัดหาแหล่งเงินทุนเพื่อใช้ในการลงทุนด้านโครงสร้างพื้นฐานของประเทศให้มีความต่อเนื่องและเชื่อมโยงอย่างเป็นระบบ วงเงินไม่เกิน ๒ ล้านล้านบาท วันที่ ๒๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๖ คณะรัฐมนตรีมีมติเห็นชอบยุทธศาสตร์การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านคมนาคมขนส่งของประเทศ เพื่อเป็นข้อมูลประกอบการจัดทำร่างพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าว และเห็นชอบให้กระทรวงคมนาคมจัดนิทรรศการ เรื่องการลงทุนพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านคมนาคมขนส่งของประเทศเพื่อสร้างความรู้ความเข้าใจแก่ประชาชน ตามเอกสารหมายเลข จ.๑๘ และ จ.๑๙ กระทรวงคมนาคมจัดทำโครงการนิทรรศการ Thailand ๒๐๒๐ ก้าวใหม่ เชื่อมไทยสู่โลก นิทรรศการของประชาชน และโครงการจ้างสัมมนาเพื่อรับฟังความคิดเห็นของประชาชน เรื่องการลงทุนพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านคมนาคมขนส่งของประเทศ ระหว่างวันที่ ๘ - ๑๒ มีนาคม ๒๕๕๖ ที่ศูนย์ราชการเฉลิมพระเกียรติ เขตหลักสี่ กรุงเทพมหานคร วงเงินงบประมาณ ๔๑,๙๖๐,๓๘๑ บาท โดยจัดจ้างโดยวิธีพิเศษ มีจำนวนที่ ๑ เป็นประธานเปิดงาน และจำนวนที่ ๒ ซึ่งดำรงตำแหน่งรัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรีมาร่วมงานด้วย หลังจากนั้นกระทรวงคมนาคมดำเนินโครงการประชาสัมพันธ์และสำรวจความคิดเห็นของประชาชนต่อแผนลงทุนพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานระบบคมนาคมขนส่ง พ.ศ. ๒๕๕๖ - ๒๕๖๓ ในช่วงระหว่างวันที่ ๑๙ - ๒๑ เมษายน ๒๕๕๖ ที่จังหวัดหนองคาย ต่อด้วยวันที่ ๖ - ๙ มิถุนายน ๒๕๕๖ ที่จังหวัดนครราชสีมา และระหว่างวันที่ ๑๙ - ๒๑ มิถุนายน ๒๕๕๖ ที่จังหวัดพิษณุโลก วงเงินงบประมาณ ๑๐,๓๗๑,๒๐๐ บาท ตามเอกสารหมายเลข จ.๒๑ และ จ.๒๒ วันที่ ๑๙ มีนาคม ๒๕๕๖ คณะรัฐมนตรีเสนอร่างพระราชบัญญัติให้อำนาจกระทรวงการคลังกู้เงินเพื่อการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้าน

คมนาคมขนส่งของประเทศ พ.ศ. ... ต่อสภาผู้แทนราษฎร ตามเอกสารหมายเลข จ.๒๓ และ จ.๒๔ วันที่ ๒๘ - ๒๙ มีนาคม ๒๕๕๖ สภาผู้แทนราษฎรได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติดังกล่าว วาระที่ ๑ (ขั้นรับหลักการ) มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจากพรรคฝ่ายค้านหลายรายอภิปรายทักท้วงตามเอกสารหมายเลข จ.๒๕ และ จ.๒๖ คณะกรรมการปฏิรูปกฎหมายมีหนังสือที่ คปก.๐๑/๗๒๑ ลงวันที่ ๒ กรกฎาคม ๒๕๕๖ ถึงจำเลยที่ ๑ โดยเสนอแนะว่า ร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวเป็นการตราพระราชบัญญัตินอกเหนือจากวิธีการที่กำหนดไว้ตามรัฐธรรมนูญ จึงอาจขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ รวมทั้งประเด็นข้อเสนอด้านผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมและด้านอื่นตามเอกสารหมายเลข จ.๒๘ จำเลยที่ ๑ มอบหมายให้สำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรีจัดทำโครงการจัดนิทรรศการ การสัมมนา และการโฆษณาประชาสัมพันธ์เผยแพร่ข้อมูลเกี่ยวกับโครงการลงทุนพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานระบบคมนาคมขนส่งของประเทศให้แก่สาธารณชนทราบ ภายใต้ชื่อโครงการ Roadshow สร้างอนาคตประเทศไทย Thailand ๒๐๒๐ (โครงการ Roadshow) มีจำเลยที่ ๓ ในฐานะเลขาธิการนายกรัฐมนตรีเป็นผู้รับผิดชอบโครงการ โดยกำหนดวัตถุประสงค์เพื่อสร้างความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับโครงการลงทุนพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานระบบคมนาคมของประเทศซึ่งจะเกิดขึ้นต่อไป ต่อมาประมาณปลายเดือนสิงหาคม ๒๕๕๖ จำเลยที่ ๓ เป็นประธานประชุมเตรียมการอย่างไม่เป็นทางการร่วมกับหน่วยงานราชการที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ กระทรวงคมนาคม และกระทรวงมหาดไทย ที่ทำเนียบรัฐบาล เพื่อปรึกษาหารือแนวทางและวางกรอบในการดำเนินโครงการ Roadshow ได้ข้อสรุปว่าเป็นการเกินขีดความสามารถของสำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรี จึงพิจารณาสรรหาให้เอกชนเข้ามาดำเนินการ จำเลยที่ ๑ มีคำสั่งสำนักนายกรัฐมนตรี ที่ ๒๔๒/๒๕๕๖ ลงวันที่ ๓ กันยายน ๒๕๕๖ แต่งตั้งคณะกรรมการบูรณาการการ

ประชาสัมพันธ์โครงการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเพื่อสร้างอนาคตประเทศ มีจำเลยที่ ๓ เป็นประธานกรรมการ ให้มีอำนาจหน้าที่กำหนดรูปแบบและแผนการประชาสัมพันธ์โครงการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเพื่อสร้างอนาคตประเทศ เพื่อเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ และสร้างความเข้าใจแก่ประชาชน ตามเอกสารหมาย จ.๓๓ โครงการ Roadshow ไม่อยู่ในแผนงานหรือโครงการงบประมาณปี ๒๕๕๖ และสำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรี ไม่ได้ตั้งงบประมาณเพื่อการดังกล่าว จำเลยที่ ๓ จึงลงนามในหนังสือสำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรี ด่วนที่สุด ที่ นร ๐๔๐๑.๓/๑๒๒๖๙ ลงวันที่ ๑๖ กันยายน ๒๕๕๖ ขอความเห็นสำนักงบประมาณเพื่อประกอบการพิจารณากรณีของบกลาง ต่อมาสำนักงบประมาณมีหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ นร ๐๗๐๕/๒๓๙๕๗ ลงวันที่ ๑๗ กันยายน ๒๕๕๖ แจ้งความเห็นมายังจำเลยที่ ๓ ว่าเห็นสมควรที่จำเลยที่ ๑ จะอนุมัติหลักการให้สำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรี เบิกจ่ายงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ ๒๕๕๖ งบกลาง รายการเงินสำรองจ่ายเพื่อกรณีฉุกเฉินหรือจำเป็น วงเงิน ๔๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท ตามเอกสารหมาย จ.๓๖ จำเลยที่ ๓ ลงนามในบันทึกข้อความสำนักบริหารกลาง ด่วนที่สุด สบก. (กผง.) ๘๓๐/๒๕๕๖ ลงวันที่ ๑๘ กันยายน ๒๕๕๖ เสนอจำเลยที่ ๑ โดยผ่านจำเลยที่ ๒ เพื่อขออนุมัติใช้เงินงบกลาง รายการเงินสำรองจ่ายเพื่อกรณีฉุกเฉินหรือจำเป็น เป็นเงิน ๔๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท โดยระบุแผนการจัดโครงการ Roadshow สร้างอนาคตประเทศไทย Thailand ๒๐๒๐ ในพื้นที่จังหวัดขนาดใหญ่ ๑๒ จังหวัด ระหว่างเดือนกันยายน ๒๕๕๖ ถึงพฤศจิกายน ๒๕๕๗ โดยระยะแรกนำร่อง ๒ จังหวัด ได้แก่ จังหวัดหนองคาย และจังหวัดนครราชสีมา จำเลยที่ ๒ ลงนามผ่านเรื่องเสนอไปยังจำเลยที่ ๑ เมื่อวันที่ ๒๐ กันยายน ๒๕๕๖ ตามเอกสารหมาย จ.๓๗ วันที่ ๑๙ - ๒๐ กันยายน ๒๕๕๖ สภาผู้แทนราษฎรพิจารณาเห็นชอบร่างพระราชบัญญัติให้อำนาจกระทรวงการคลังกู้เงินเพื่อการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้าน

คมนาคมขนส่งของประเทศ พ.ศ. ... วาระที่ ๒ ชั้นแปรรูปคดี และวาระที่ ๓ ชั้นลงมติ ตามเอกสาร
หมาย จ.๓๘ และ จ.๓๙ จำเลยที่ ๔ โดยนายฐากร บุนปาน มีหนังสือที่ ขณ.๑๐-๐๕๕๕/๒๕๕๖ ลง
วันที่ ๒๓ กันยายน ๒๕๕๖ ถึงปลัดกระทรวงมหาดไทย ขอความอนุเคราะห์ประสานงานให้แต่ละ
จังหวัดอำนวยความสะดวกในเรื่องต่าง ๆ เช่น สถานที่จัดงาน ผู้เข้าร่วมงาน การรักษาความปลอดภัย
ตลอดจนสาธารณูปโภคต่าง ๆ โดยระบุว่าจำเลยที่ ๔ และที่ ๕ ได้รับมอบหมายจากสำนักเลขาธิการ
นายกรัฐมนตรีให้จัดนิทรรศการเสวนา โดยใช้ชื่อว่า สร้างอนาคตไทย ๒๐๒๐ ใน ๑๒ จังหวัด
ทั่วประเทศ ตามเอกสารหมาย จ.๔๐ นางนันทิกานุจน์ สวัสดิ์ภักดี ผู้อำนวยการสำนักโฆษก
สำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรี จัดทำบันทึกข้อความลงวันที่ ๒๔ กันยายน ๒๕๕๖ ตั้งเรื่องขออนุมัติ
หลักการโครงการ Roadshow ระบุว่า นายกรัฐมนตรีได้มอบหมายให้สำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรี
พิจารณาดำเนินการ จำเลยที่ ๓ ลงนามอนุมัติหลักการ โดยเบิกจ่ายจากเงินงบบกลาง สำนักเลขาธิการ
นายกรัฐมนตรี ตามเอกสารหมาย จ.๔๑ วันที่ ๒๕ กันยายน ๒๕๕๖ จำเลยที่ ๑ อนุมัติเบิกงบบกลาง
รายการเงินสำรองจ่ายเพื่อกรณีฉุกเฉินหรือจำเป็น วงเงิน ๔๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท และมอบหมายให้
สำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรีดำเนินการจัดนิทรรศการโครงการ Roadshow วันที่ ๒๖ กันยายน
๒๕๕๖ จำเลยที่ ๑ เป็นประธานแถลงข่าวโครงการ Roadshow สร้างอนาคตไทย ๒๐๒๐ ที่จะจัดขึ้น
๑๒ จังหวัด ทั่วประเทศ ณ ตึกสันติไมตรีหลังนอก ทำเนียบรัฐบาล ตามเอกสารหมาย จ.๔๕ วันที่
๓๐ กันยายน ๒๕๕๖ สำนักงบประมาณมีหนังสือแจ้งอนุมัติให้สำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรีเบิกจ่าย
งบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๖ งบบกลาง รายการเงินสำรองจ่ายเพื่อกรณี
ฉุกเฉินหรือจำเป็น จำนวน ๔๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท ตามเอกสารหมาย จ.๔๖ จำเลยที่ ๓ ลงนามบันทึก
ข้อความ สำนักบริหารกลาง ลงวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๕๖ เสนอจำเลยที่ ๒ เพื่อขออนุมัติจัดโครงการ

Roadshow ที่จังหวัดหนองคาย และจังหวัดนครราชสีมา ในวงเงินไม่เกิน ๔๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท ตาม
เอกสารหมาย จ.๔๘ วันเดียวกันจำเลยที่ ๓ ลงนามในบันทึกข้อความสำนักบริหารกลางที่ สบก.
(กบพ.) ๒๗๘๔/๒๕๕๖ อนุมัติแต่งตั้งคณะกรรมการกำหนดราคากลาง โครงการ Roadshow ในส่วน
พื้นที่จังหวัดหนองคายและจังหวัดนครราชสีมา ซึ่งคณะกรรมการกำหนดราคากลางมีบันทึกข้อความ
ลงวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๖ เสนอขออนุมัติกำหนดราคากลาง ๒ จังหวัด จังหวัดละ ๒๐,๐๐๐,๐๐๐
บาท รวมวงเงินไม่เกิน ๔๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท เสนอจำเลยที่ ๓ ตามเอกสารหมาย จ.๔๘ ต่อมาจำเลยที่ ๓
อนุมัติให้ดำเนินการจัดจ้างโดยวิธีพิเศษ ตามบันทึกข้อความสำนักบริหารกลาง ที่ สบก. (กบพ.)
๒๗๙๒/๒๕๕๖ ลงวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๖ ซึ่งระบุว่าเป็นงานที่ต้องกระทำโดยเร่งด่วนหากล่าช้า
อาจจะเสียหายแก่ราชการ และจำเลยที่ ๓ แต่งตั้งคณะกรรมการจัดจ้างโดยวิธีพิเศษ และ
คณะกรรมการตรวจรับพัสดุ วงเงินงบประมาณ ๔๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท ตามเอกสารหมาย จ.๕๐
จำเลยที่ ๔ มีหนังสือขอเสนอราคาการประชาสัมพันธ์การจัดงานสร้างอนาคตประเทศไทย ๒๐๒๐ ลง
วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๖ ตามเอกสารหมาย จ. ๕๑ คณะกรรมการจัดจ้างโดยวิธีพิเศษจัดทำบันทึก
ข้อความรายงานผลการพิจารณาเห็นควรจ้างจำเลยที่ ๔ เป็นผู้ดำเนินโครงการ ต่อมาจำเลยที่ ๓
ลงนามในบันทึกข้อความขออนุมัติจัดจ้างโครงการโดยวิธีพิเศษเสนอจำเลยที่ ๒ เห็นสมควรอนุมัติให้
จ้างจำเลยที่ ๔ เป็นผู้จัดโครงการ ซึ่งจำเลยที่ ๒ ลงนามอนุมัติ ตามบันทึกข้อความสำนักเลขาธิการ
นายกรัฐมนตรีที่ สบก. (กบพ.) ๒๗๙๓/๒๕๕๖ และบันทึกข้อความสำนักบริหารกลางที่ สบก. (กบพ.)
๒๗๙๔/๒๕๕๖ ตามเอกสารหมาย จ.๕๒ และ จ.๕๓ สำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรี โดย
นายพงษ์ศักดิ์ลงนามในหนังสือสั่งจ้าง ที่ ๑/๒๕๕๗ ลงวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๖ จ้างจำเลยที่ ๔ ดำเนิน
โครงการใน ๒ จังหวัด เป็นเงิน ๔๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท ตามเอกสารหมาย จ.๕๔ วันที่ ๗ - ๘ ตุลาคม

๒๕๕๖ วุฒิสภาประชุมเพื่อพิจารณาร่างพระราชบัญญัติให้อำนาจกระทรวงการคลังกู้เงินเพื่อการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านคมนาคมขนส่งของประเทศ พ.ศ. ... วาระที่ ๑ มีมติรับหลักการ ตามเอกสารหมาย จ.๑๕๒ วันที่ ๙ ตุลาคม ๒๕๕๖ นางนันทิกาญจน์เสนอบันทึกข้อความตั้งเรื่องขออนุมัติหลักการจัดโครงการ Roadshow จำนวน ๑๐ จังหวัด ในวงเงินไม่เกิน ๒๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท ซึ่งจำเลยที่ ๓ ลงนามอนุมัติ โดยเบิกจ่ายจากเงินงบประมาณผลผลิตการบริหารจัดการของรัฐบาลงบรายจ่ายอื่น ค่าใช้จ่ายในการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ของรัฐบาล ประจำปีงบประมาณ ๒๕๕๗ ตามเอกสารหมาย จ.๕๖ วันที่ ๑๑ ตุลาคม ๒๕๕๖ นายพงษ์ศักดิ์มีบันทึกข้อความเห็นควรอนุมัติหลักการจัดโครงการ Roadshow โดยจัดจ้างเอกชนดำเนินการโครงการตามที่สำนักโฆษกเสนอ จำเลยที่ ๓ ลงนามรับทราบ ตามเอกสารหมาย จ.๕๗ แล้วจำเลยที่ ๓ มีบันทึกข้อความเสนอจำเลยที่ ๒ ระบุว่าเสนอขออนุมัติหลักการจัดโครงการตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการพัสดุ พ.ศ. ๒๕๓๕ ข้อ ๘ และข้อ ๖๖ ซึ่งเป็นกรณีวงเงินเกิน ๕๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท และอยู่ในอำนาจของรัฐมนตรีเจ้าสังกัดพิจารณาอนุมัติ โดยจำเลยที่ ๒ ลงนามอนุมัติ ตามเอกสารหมาย จ.๕๘ นายพงษ์ศักดิ์เสนอบันทึกข้อความ ด่วนที่สุด ที่ สบก. (กบพ.) ๒๙๒๔/๒๕๕๖ ลงวันที่ ๑๑ ตุลาคม ๒๕๕๖ ขออนุมัติจัดจ้างโครงการโดยวิธีพิเศษ และแต่งตั้งคณะกรรมการจัดจ้างโดยวิธีพิเศษ และคณะกรรมการตรวจรับพัสดุ โดยแยกการดำเนินงานเป็น ๒ กลุ่ม กลุ่มละ ๕ จังหวัด กลุ่มแรก จังหวัดชลบุรี ระหว่างวันที่ ๑๕ - ๑๗ ตุลาคม ๒๕๕๖ จังหวัดฉะเชิงเทรา ระหว่างวันที่ ๑ - ๓ พฤศจิกายน ๒๕๕๖ จังหวัดเพชรบุรี ระหว่างวันที่ ๘ - ๑๐ พฤศจิกายน ๒๕๕๖ จังหวัดนครศรีธรรมราช ระหว่างวันที่ ๒๒ - ๒๔ พฤศจิกายน ๒๕๕๖ จังหวัดสงขลา ระหว่างวันที่ ๒๙ พฤศจิกายน - ๑ ธันวาคม ๒๕๕๖ กลุ่มสอง จังหวัดอุบลราชธานี ระหว่างวันที่ ๑๘ - ๒๐ ตุลาคม ๒๕๕๖ จังหวัดขอนแก่น ระหว่างวันที่

๒๕ - ๒๗ พฤศจิกายน ๒๕๕๖ จังหวัดนครสวรรค์ ระหว่างวันที่ ๑ - ๓ พฤศจิกายน ๒๕๕๖ จังหวัด
พระนครศรีอยุธยา ระหว่างวันที่ ๘ - ๑๐ พฤศจิกายน ๒๕๕๖ จังหวัดเชียงใหม่ ระหว่างวันที่
๑๕ - ๑๗ พฤศจิกายน ๒๕๕๖ ซึ่งจำเลยที่ ๓ ลงนามอนุมัติ ตามเอกสารหมายเลข จ.๕๙ จำเลยที่ ๕ ยื่น
เอกสารขอเสนอด้านราคาและต่อรองราคาปรับจ้างโครงการในจังหวัดกลุ่มแรก ฉบับลงวันที่
๑๑ ตุลาคม ๒๕๕๖ ลงนามโดยจำเลยที่ ๖ ตามเอกสารหมายเลข จ.๖๑ จำเลยที่ ๔ ยื่นเอกสารเสนอ
ราคาและต่อรองราคาปรับจ้างโครงการในจังหวัดกลุ่มสอง ตามเอกสารหมายเลข จ.๖๐ คณะกรรมการจัด
จ้างโดยวิธีพิเศษประชุมพิจารณาแล้วเห็นสมควรจ้างจำเลยที่ ๔ และที่ ๕ เป็นผู้ดำเนินการจัดโครงการ
ดังกล่าวในวงเงินรายละเอียด ๑๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท เป็นเงิน ๒๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท เสนอจำเลยที่ ๓
ตามบันทึกข้อความสำนักบริหารกลางที่ สบก. (กบพ.) ๒๙๒๕/๒๕๕๖ ลงวันที่ ๑๑ ตุลาคม ๒๕๕๖
เอกสารหมายเลข จ.๖๒ จำเลยที่ ๓ ลงนามในบันทึกข้อความสำนักบริหารกลาง ที่ สบก.(กบพ.) ๒๙๒๖/
๒๕๕๖ ลงวันที่ ๑๑ ตุลาคม ๒๕๕๖ เสนอจำเลยที่ ๒ เรื่องขออนุมัติการจ้างโดยวิธีพิเศษ ซึ่งจำเลยที่ ๒
ลงนามอนุมัติ ตามเอกสารหมายเลข จ.๖๓ วันที่ ๑๑ ตุลาคม ๒๕๕๖ สำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรี โดย
นายพงษ์ศักดิ์ลงนามในหนังสือสั่งจ้าง ที่ จ.๑๗/๒๕๕๗ ลงวันที่ ๑๑ ตุลาคม ๒๕๕๖ จ้างจำเลยที่ ๔
ดำเนินโครงการในส่วนจังหวัดกลุ่มสอง เป็นเงิน ๑๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท และลงนามหนังสือสั่งจ้าง ที่
จ.๑๘/๒๕๕๗ ลงวันที่ ๑๑ ตุลาคม ๒๕๕๖ จ้างจำเลยที่ ๕ ดำเนินโครงการในส่วนจังหวัดกลุ่มแรก
เป็นเงิน ๑๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท ตามเอกสารหมายเลข จ.๖๔ และ จ.๖๕ ต่อมาวันที่ ๑๕ ตุลาคม ๒๕๕๖
สำนักงบประมาณแจ้งใบจัดสรรเงินงบประมาณ วงเงิน ๒๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท ให้สำนักเลขาธิการ
นายกรัฐมนตรีพิจารณาดำเนินการ ตามเอกสารหมายเลข จ.๖๗ วันที่ ๑๘ - ๑๙ พฤศจิกายน ๒๕๕๖
ที่ประชุมวุฒิสภาพิจารณาร่างพระราชบัญญัติให้อำนาจกระทรวงการคลังกู้เงินเพื่อการพัฒนา

โครงสร้างพื้นฐานด้านคมนาคมขนส่งของประเทศ พ.ศ. ... แล้วมีมติเห็นชอบ ตามเอกสารหมาย จ.๑๕๔ วันที่ ๑๑ ธันวาคม ๒๕๕๖ ศาลรัฐธรรมนูญมีมติรับคำร้องที่มีผู้ยื่นเรื่องขอให้ศาลรัฐธรรมนูญ พิจารณาวินิจฉัยว่า ร่างพระราชบัญญัติให้อำนาจกระทรวงการคลังกู้เงินเพื่อการพัฒนาโครงสร้าง พื้นฐานด้านคมนาคมขนส่งของประเทศ พ.ศ. ... ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญหรือตราขึ้นโดยไม่ถูกต้อง ตามรัฐธรรมนูญหรือไม่ ตามเอกสารหมาย จ.๗๐ วันที่ ๑๒ ธันวาคม ๒๕๕๖ จำเลยที่ ๓ มีหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ นร ๐๔๐๑.๕/๑๖๓๖๑ ลงวันที่ ๑๒ ธันวาคม ๒๕๕๖ ถึงปลัดกระทรวงการคลัง ขออนุมัติลงนามในสัญญาก่อนได้รับอนุมัติเงินประจำงวด วันที่ ๑๙ ธันวาคม ๒๕๕๖ นายพงษ์ภาณุ เศวตรุนทร์ รองปลัดกระทรวงการคลัง ในฐานะประธานกรรมการว่าด้วยการพัสดุ มีหนังสือ กรมบัญชีกลาง ด่วนที่สุด ที่ กค (กวพ) ๐๔๒๑.๓/๔๖๕๔๗ ลงวันที่ ๑๙ ธันวาคม ๒๕๕๖ ถึงจำเลยที่ ๓ แจ้งว่า สำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรีได้ลงนามในสัญญาสั่งจ้างก่อนได้รับอนุมัติเงินประจำงวด เป็นการไม่ปฏิบัติตามระเบียบฯ พ.ศ. ๒๕๓๕ อย่างไรก็ตาม เพื่อบรรเทาความเสียหายแก่ราชการ จึง อนุมัติผ่อนผันการไม่ปฏิบัติตามระเบียบฯ ให้สำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรี เป็นกรณีเฉพาะราย ทั้งนี้ เนื่องจากกรณีนี้เป็นการก่อหนี้ผูกพันก่อนได้รับอนุมัติเงินประจำงวดที่ไม่เป็นไปตาม พระราชบัญญัติวิธีการงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๐๒ มาตรา ๒๓ วรรคหนึ่ง เป็นอำนาจของคณะรัฐมนตรี สำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรีจึงต้องนำเสนอคณะรัฐมนตรีต่อไป ตามเอกสารหมาย จ.๗๒ ต่อมา จำเลยที่ ๓ ลงนามในบันทึกข้อความสำนักบริหารกลางที่ สบก. (กบพ.) ๓๔๖๖/๒๕๕๖ ลงวันที่ ๑๙ ธันวาคม ๒๕๕๖ เสนอจำเลยที่ ๒ ลงนามในหนังสือไปยังเลขาธิการคณะรัฐมนตรี เพื่อเสนอเรื่อง ต่อคณะรัฐมนตรีขออนุมัติลงนามในสัญญาก่อนได้รับอนุมัติเงินประจำงวดในวันที่ ๑๕ ตุลาคม ๒๕๕๖ ตามพระราชบัญญัติวิธีการงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๐๒ มาตรา ๒๓ วรรคสี่ จำเลยที่ ๒ ในฐานะรัฐมนตรี

เจ้าสังกัดผู้มีอำนาจเสนอเรื่องต่อคณะรัฐมนตรี ตามพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการเสนอเรื่องและการประชุมคณะรัฐมนตรี พ.ศ. ๒๕๔๘ ลงนามในหนังสือถึงเลขาธิการคณะรัฐมนตรี เพื่อขอให้คณะรัฐมนตรีพิจารณาตามเอกสารหมายเลข จ.๗๓ ซึ่งต่อมาคณะรัฐมนตรีมีมติอนุมัติเมื่อวันที่ ๗ มกราคม ๒๕๕๗ ตามเอกสารหมายเลข จ.๘๐ จำเลยที่ ๓ มีคำสั่งที่ ๒๕๖/๒๕๕๖ ลงวันที่ ๒๗ ธันวาคม ๒๕๕๖ แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริง ต่อมาวันที่ ๑๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๗ คณะกรรมการดังกล่าวรายงานผลการสอบสวนข้อเท็จจริงว่า การที่สำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรีลงนามในหนังสือสั่งจ้างที่ จ.๑๗/๒๕๕๗ และ จ.๑๘/๒๕๕๗ ลงวันที่ ๑๑ ตุลาคม ๒๕๕๖ ก่อนได้รับอนุมัติเงินประจำงวด เป็นการดำเนินการโครงการตามนโยบายรัฐบาลที่มีความจำเป็นเร่งด่วน โดยเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติเข้าใจว่าสามารถดำเนินการได้ เพราะทราบว่าพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ ๒๕๕๗ ประกาศใช้ในวันที่ ๑๑ ตุลาคม ๒๕๕๖ และเมื่อสำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรีทราบข้อเท็จจริงจากเจ้าหน้าที่สำนักงบประมาณ ก็เร่งดำเนินการให้เป็นไปตามกฎหมายที่เกี่ยวข้อง ต่อมาวันที่ ๒๐ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๗ นางเอมปรีดี วัชรานุกร รักษาการแทนผู้อำนวยการสำนักบริหารกลางเสนอรายงานการสอบสวนประกอบความเห็น ว่า เห็นควรยุติเรื่องซึ่งจำเลยที่ ๓ เห็นชอบด้วย ตามเอกสารหมายเลข จ.๗๖ คณะกรรมการตรวจรับพัสดุ มีบันทึกข้อความเรื่องการตรวจรับการจัดโครงการ ลงวันที่ ๒๑ มกราคม ๒๕๕๗ (จังหวัดนครศรีธรรมราช จังหวัดชลบุรี จังหวัดเพชรบุรี จังหวัดฉะเชิงเทรา จังหวัดสงขลา) วันที่ ๒๓ มกราคม ๒๕๕๗ (จังหวัดหนองคายและนครราชสีมา) วันที่ ๒๔ มกราคม ๒๕๕๗ (จังหวัดเชียงใหม่ จังหวัดอุบลราชธานี จังหวัดพระนครศรีอยุธยา จังหวัดขอนแก่น จังหวัดนครสวรรค์) ตามเอกสารหมายเลข จ.๙๐ ถึง จ.๙๒ วันที่ ๑๓ มกราคม ๒๕๕๗ นางสาวประพิร์ อังกินันท์ รองผู้ว่าการตรวจเงินแผ่นดิน รักษา

ราชการแทนผู้ว่าการตรวจเงินแผ่นดิน มีหนังสือสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดิน ด่วนที่สุด ที่ ตผ. ๐๐๑๙/๐๒๓๖ ลงวันที่ ๑๓ มกราคม ๒๕๕๗ ถึงจำเลยที่ ๓ ขอให้พิจารณาทบทวนการใช้เงินเพื่อจัดโครงการ วันที่ ๒๓ มกราคม ๒๕๕๗ จำเลยที่ ๓ มีหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ นร ๐๔๐๕ (ลน)/๐๑๖๕ ลงวันที่ ๒๓ มกราคม ๒๕๕๗ ถึงผู้ว่าการตรวจเงินแผ่นดินว่า การดำเนินการดังกล่าวเป็นไปตามนโยบายของรัฐบาล ตามเอกสารหมาย จ.๘๑ ต่อมานางสาวประไพร์ มีหนังสือสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดิน ด่วนที่สุด ที่ ตผ ๐๐๑๙/๐๘๒๒ ลงวันที่ ๑๑ มีนาคม ๒๕๕๗ ถึงจำเลยที่ ๓ ขอให้ทบทวนการใช้จ่ายเงินในการดำเนินการโครงการ Roadshow ตามเอกสารหมาย จ.๘๒ วันที่ ๑๒ มีนาคม ๒๕๕๗ ศาลรัฐธรรมนูญมีคำวินิจฉัยที่ ๓ - ๔/๒๕๕๗ ว่าร่างพระราชบัญญัติให้อำนาจกระทรวงการคลังกู้เงินเพื่อการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านคมนาคมขนส่งของประเทศ พ.ศ. ... ขัดต่อบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญ มีผลให้ร่างพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าวเป็นอันตกไป ตามเอกสารหมาย จ.๘๓ วันที่ ๑๗ มีนาคม ๒๕๕๗ จำเลยที่ ๓ มีหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ นร ๐๔๐๑.๖/๗๐๓ ลงวันที่ ๑๗ มีนาคม ๒๕๕๗ ถึงผู้ว่าการตรวจเงินแผ่นดินว่า โครงการได้มีการดำเนินการและผู้รับจ้างได้ปฏิบัติตามสัญญาเสร็จสิ้นแล้ว ไม่อาจบอกเลิกสัญญาได้ ใคร่ขอหารือว่าควรดำเนินการเกี่ยวกับการอนุมัติเบิกจ่ายเงินเพื่อให้เกิดความถูกต้องเป็นธรรมอย่างไร ตามเอกสารหมาย จ.๘๔ แผ่นที่ ๒๗๖๐ - ๒๗๖๑ วันที่ ๒๑ และวันที่ ๒๖ มีนาคม ๒๕๕๗ จำเลยที่ ๔ และที่ ๕ ต่างมีหนังสือขอความเป็นธรรมในกรณีรับจ้างทำงานให้รัฐ ตามเอกสารหมาย จ.๘๗ วันที่ ๙ เมษายน ๒๕๕๗ จำเลยที่ ๓ มีหนังสือรายงานผลการดำเนินโครงการไปยังสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดิน ตามเอกสารหมาย จ.๘๔ แผ่นที่ ๒๗๖๒ - ๒๗๖๗ วันที่ ๒๓ พฤษภาคม ๒๕๕๗ สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดิน มีหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ ตผ ๐๐๑๙/๒๐๑๒ ถึงเลขาธิการนายกรัฐมนตรี ว่าข้อเสนอแนะของสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดิน

มีลักษณะเป็นข้อเสนอแนะ การตอบข้อหาหรือไม่อยู่ในอำนาจหน้าที่ของสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดิน ตามเอกสารหมายเลข ๖๕๕ วันที่ ๒๐ มิถุนายน ๒๕๕๗ สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดิน มีหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ ตผ ๐๐๑๙/๒๕๑๑ ถึงหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ขอส่งเรื่องมาเพื่อประกอบการพิจารณา ตามเอกสารหมายเลข ๖๕๖ วันที่ ๒๔ และวันที่ ๒๘ กรกฎาคม ๒๕๕๗ จำเลยที่ ๔ และที่ ๕ ต่างมีหนังสือร้องเรียนไปยังหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติ กรณียังไม่ได้รับเงินค่าจ้างตามสัญญา ตามเอกสารหมายเลข ๖๕๘ วันที่ ๓ มีนาคม ๒๕๕๘ พลเอกวิลาศ อรุณศรี เลขาธิการนายกรัฐมนตรี มีคำสั่งสำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรี ที่ ๓๒/๒๕๕๘ แต่งตั้งคณะกรรมการตรวจสอบขั้นตอนการดำเนินโครงการ Roadshow สร้างอนาคตไทย ๒๐๒๐ ตามเอกสารหมายเลข ๑๐๑ ต่อมาวันที่ ๑๓ มีนาคม ๒๕๕๘ คณะกรรมการดังกล่าวรายงานผลการตรวจสอบว่า ขั้นตอนการดำเนินโครงการเป็นไปตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการพัสดุ พ.ศ.๒๕๓๕ ตามเอกสารหมายเลข ๑๐๓ วันที่ ๑๘ มีนาคม ๒๕๕๘ พลเอกอนันตพร กาญจนรัตน์ ประธานกรรมการติดตามและตรวจสอบการใช้จ่ายงบประมาณภาครัฐ มีหนังสือ ที่ คสช (คตร)/๔๓๙ ถึงเลขาธิการนายกรัฐมนตรีแจ้งว่า หากสำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรีพิจารณาแล้วเห็นว่าการดำเนินการเป็นไปตามกฎระเบียบก็สามารถพิจารณาชำระค่าจ้างให้กับผู้รับจ้างได้ ตามเอกสารหมายเลข ๑๐๔ วันที่ ๒๓ มีนาคม ๒๕๕๘ นางเอมปรีดี วัชรานุกร ผู้อำนวยการสำนักบริหารกลาง (ในขณะนั้น) เสนอความเห็นแนบไปกับบันทึกข้อความสำนักบริหารกลาง กลุ่มบริหารงานพัสดุ ด่วนที่สุด ที่ สบก.(กบพ.) ๗๗๒/๒๕๕๘ ขออนุมัติเบิกจ่ายเงินในการจัดจ้างโครงการ Roadshow ตามเอกสารหมายเลข ๑๐๖ พลเอกวิลาศให้ความเห็นชอบอนุมัติให้เบิกจ่ายเงินค่าจ้าง จำนวน ๒๓๙,๗๐๐,๐๐๐ บาท แก่จำเลยที่ ๔ และที่ ๕ ต่อมาวันที่ ๒๕ มีนาคม ๒๕๕๘ มีการเบิกจ่ายเงิน

ให้แก่จำเลยที่ ๔ วันที่ ๒๖ มีนาคม ๒๕๕๘ มีการเบิกจ่ายเงินให้แก่จำเลยที่ ๕ ตามเอกสารหมาย จ.๑๐๗ โจทก์ได้สวนข้อเท็จจริงและรวบรวมพยานหลักฐานทั้งปวง และแจ้งข้อกล่าวหาแก่จำเลยทั้งหก กับพวกแล้ว ตามเอกสารหมาย จ.๑, จ.๑๑๓ ถึง จ.๑๒๑, จ.๑๒๓ ถึง จ.๑๒๕, จ.๑๒๗ และ จ.๑๒๙ ถึง จ.๑๓๐ ต่อมาโจทก์มีมติว่าการกระทำของจำเลยทั้งหกและนายฐากรมีมูลเป็นความผิดอาญาตามฟ้อง จึงส่งรายงานสำนวนการไต่สวน เอกสาร พยานหลักฐาน และความเห็นไปยังอัยการสูงสุด อัยการสูงสุดเห็นว่ารายงาน เอกสารและความเห็นที่โจทก์ส่งให้ยังมีข้อไม่สมบูรณ์เพียงพอที่จะดำเนินคดีได้ ตามเอกสารหมาย จ.๒๐๘ และมีการตั้งคณะกรรมการร่วมระหว่างผู้แทนโจทก์และผู้แทนอัยการสูงสุด แต่ไม่อาจหาข้อยุติได้ ตามเอกสารหมาย จ.๒๐๙ ถึง จ.๒๑๑

ปัญหาที่ต้องวินิจฉัยประการแรกมีว่า ฟ้องโจทก์สำหรับจำเลยที่ ๑ และที่ ๒ ในความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๑๕๗ และพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๑๒๓/๑ ถูกต้องตามกฎหมายหรือไม่ เห็นว่า การดำเนินคดีในระบบไต่สวน เป็นหน้าที่ของศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองที่จะต้องตรวจคำฟ้องว่าถูกต้องตามกฎหมายหรือไม่ก่อนที่จะมีคำสั่งให้ประทับฟ้อง ซึ่งศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองมีคำสั่งเมื่อวันที่ ๙ มีนาคม ๒๕๖๕แล้วว่า ฟ้องโจทก์ข้อหาอื่นนอกจากความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๑๕๑ มีข้อความที่เป็น การกล่าวหาและระบุพฤติการณ์ที่กล่าวหาว่าจำเลยที่ ๑ และที่ ๒ กระทำความผิดเพียงพอที่จะดำเนิน กระบวนพิจารณาไต่สวนข้อเท็จจริงต่อไปได้แล้วจึงเป็นคำฟ้องที่ถูกต้องตามมาตรา ๒๖ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง พ.ศ. ๒๕๖๐ กรณีจึงไม่จำเป็นต้องวินิจฉัยปัญหานี้ซ้ำอีก

ปัญหาที่ต้องวินิจฉัยประการต่อไปมีว่า การที่โจทก์ไต่สวนข้อเท็จจริงโดยไม่เรียกพยานที่
จำเลยที่ ๑ และที่ ๒ อ้างมาไต่สวนเพิ่มเติมเป็นการชอบด้วยกฎหมาย และสำนวนการไต่สวนของ
โจทก์นำมาเป็นหลักในการพิจารณาได้หรือไม่ เห็นว่า คดีนี้จำเลยที่ ๑ ลงชื่อรับทราบข้อกล่าวหา
เมื่อวันที่ ๖ พฤศจิกายน ๒๕๖๒ ตามบันทึกการแจ้งข้อกล่าวหาเอกสารหมายเลข จ.๑๒๓ แผ่นที่ ๓๐๒๗
จำเลยที่ ๒ ลงชื่อรับทราบข้อกล่าวหาเมื่อวันที่ ๒๒ ตุลาคม ๒๕๖๒ ตามบันทึกการแจ้งข้อกล่าวหา
เอกสารหมายเลข จ.๑๒๔ แผ่นที่ ๓๐๔๖ จำเลยที่ ๑ มีหนังสือชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาฉบับลงวันที่
๓ ธันวาคม ๒๕๖๒ อ้างพยานบุคคล ๖ คน ตามเอกสารหมายเลข จ.๑๓๒ แผ่นที่ ๓๓๖๑ - ๓๓๘๑ ส่วน
จำเลยที่ ๒ มีหนังสือชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาฉบับลงวันที่ ๓ มกราคม ๒๕๖๓ อ้างพยานบุคคล ๑๖ คน ตาม
เอกสารหมายเลข จ.๑๓๓ แผ่นที่ ๓๔๔๔ - ๓๔๘๒ ซึ่งขณะนั้นมีพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วย
การป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ ใช้บังคับแล้ว กรณีจึงไม่อาจนำระเบียบ
คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการไต่สวน
ข้อเท็จจริงของพนักงานไต่สวน พ.ศ. ๒๕๕๐ ที่ออกตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วย
การป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาใช้บังคับแก่คดีนี้ตั้งที่จำเลยที่ ๑ และที่ ๒ อ้าง
ได้ เมื่อพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑
มาตรา ๔๖ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า ในการดำเนินการไต่สวนหรือไต่สวนเบื้องต้น คณะกรรมการ
ป.ป.ช. คณะกรรมการไต่สวน หัวหน้าพนักงานไต่สวน หรือพนักงานไต่สวน แล้วแต่กรณี ต้อง
ดำเนินการเพื่อให้ได้ข้อเท็จจริงที่ถูกต้องตรงตามความจริงที่เกิดขึ้น ไม่ว่าจะเป็นครุณหรือเป็นโทษต่อ
ผู้ถูกกล่าวหา และวรรคสามบัญญัติว่า ในกรณีที่ผู้ถูกกล่าวหาขอให้คณะกรรมการ ป.ป.ช.
คณะกรรมการไต่สวน หรือหัวหน้าพนักงานไต่สวนเรียกบุคคลหรือเรียกเอกสารจากบุคคลใด

ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. หรือพนักงานไต่สวนดำเนินการตามที่ร้องขอ แต่ผู้ถูกกล่าวหาต้องร้องขอภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งข้อกล่าวหา ทั้งนี้ เว้นแต่คณะกรรมการ ป.ป.ช. คณะกรรมการไต่สวน หรือกรรมการที่กำกับดูแลเห็นว่าผู้ถูกกล่าวหาจงใจประวิงเวลา หรือใช้สิทธิโดยไม่สุจริต หรือบุคคลหรือเอกสารที่ขอให้เรียกนั้นไม่มีผลต่อการวินิจฉัยของคณะกรรมการ ป.ป.ช. แต่ต้องบันทึกเหตุนั้นไว้ในสำนวนการไต่สวนหรือรายงานการไต่สวนเบื้องต้นด้วย และระเบียบคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติว่าด้วยการตรวจสอบและไต่สวน พ.ศ. ๒๕๖๑ ข้อ ๗๗ วรรคสาม กำหนดว่า ในการนำสืบแก้ข้อกล่าวหา ผู้ถูกกล่าวหาจะอ้างพยานบุคคลหรือนำพยานหลักฐานมาเอง หรือจะอ้างพยานหลักฐานโดยขอให้คณะกรรมการไต่สวนหรือคณะไต่สวนเบื้องต้นเรียกหรือไต่สวนพยานหลักฐานนั้นก็ได้ และวรรคสี่ กำหนดว่า ในกรณีที่ผู้ถูกกล่าวหาขอให้เรียกบุคคลใดหรือเรียกเอกสารจากบุคคลใด ให้ผู้ไต่สวนดำเนินการตามที่ร้องขอ แต่ผู้ถูกกล่าวหาต้องร้องขอภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งข้อกล่าวหา ทั้งนี้ เว้นแต่คณะกรรมการ ป.ป.ช. คณะกรรมการไต่สวน หรือกรรมการ ป.ป.ช. ที่ได้รับมอบหมาย ให้กำกับดูแลเห็นว่าผู้ถูกกล่าวหาจงใจประวิงเวลา หรือใช้สิทธิโดยไม่สุจริต หรือบุคคลหรือเอกสารที่ขอให้เรียกนั้นไม่มีผลต่อการวินิจฉัยของคณะกรรมการ ป.ป.ช. แต่ต้องบันทึกเหตุนั้นไว้ในสำนวนการไต่สวนหรือรายงานการไต่สวนเบื้องต้นด้วย ดังนี้ หากจำเลยที่ ๑ และที่ ๒ จะขอให้คณะกรรมการไต่สวนเรียกบุคคลใดมาเป็นพยานก็ชอบที่จะร้องขอภายในสามสิบวัน นับแต่วันที่ได้รับแจ้งข้อกล่าวหาตามบทบัญญัติและระเบียบดังกล่าว คือ วันที่ ๖ ธันวาคม ๒๕๖๒ และวันที่ ๒๑ พฤศจิกายน ๒๕๖๒ ตามลำดับ แม้จำเลยที่ ๑ จะร้องขออ้างพยานบุคคลมาในหนังสือชี้แจงแก้ข้อกล่าวหา ลงวันที่ ๓ ธันวาคม ๒๕๖๒ แต่ปรากฏว่าหนังสือฉบับดังกล่าวได้รับการรับรองจากโนตารีปับลิกเขตบริหารพิเศษฮ่องกงแห่งสาธารณรัฐประชาชนจีนเมื่อวันที่ ๓ ธันวาคม ๒๕๖๒ ต่อมาสำนัก

บริหารกลาง สำนักงาน ป.ป.ช. ลงรับหนังสือฉบับดังกล่าวเมื่อวันที่ ๑๓ ธันวาคม ๒๕๖๒ ตามเอกสาร
หมาย จ.๑๓๒ แผ่นที่ ๓๓๕๔ แสดงให้เห็นว่าจำเลยที่ ๑ เพิ่งร้องขอให้เรียกพยานบุคคลเมื่อวันที่
๑๓ ธันวาคม ๒๕๖๒ ส่วนจำเลยที่ ๒ ร้องขออ้างพยานบุคคลมาในหนังสือชี้แจงแก้ข้อกล่าวหา
ลงวันที่ ๓ มกราคม ๒๕๖๓ ตามเอกสารหมาย จ.๑๓๓ แผ่นที่ ๓๔๔๔ - ๓๔๘๒ ถือได้ว่าจำเลยที่ ๑ และที่ ๒
ร้องขอเกินกว่าสามสิบวัน นับแต่วันที่ได้รับแจ้งข้อกล่าวหา จึงเป็นการร้องขอเกินกำหนดเวลา เมื่อ
คณะอนุกรรมการไต่สวนเห็นว่าข้อเท็จจริงที่ได้จากการไต่สวนเพียงพอที่จะวินิจฉัยมูลความผิดของ
จำเลยที่ ๑ และที่ ๒ ย่อมมีดุลพินิจที่จะไม่ไต่สวนพยานเพิ่มเติมตามที่จำเลยที่ ๑ และที่ ๒ ร้องขอได้
แม้ต่อมาอัยการสูงสุดแจ้งข้อไม่สมบูรณ์พอที่จะดำเนินคดีแก่จำเลยที่ ๑ และที่ ๒ กับพวก โดยระบุให้
ดำเนินการไต่สวนข้อเท็จจริงโดยสอบพยาน ๘ ปากดังกล่าวด้วย แต่โจทก์เห็นว่าข้อเท็จจริงและ
พยานหลักฐานในคดีนี้สมบูรณ์เพียงพอที่จะฟ้องคดีได้แล้วจึงไม่จำเป็นต้องรวบรวมพยานหลักฐานเพิ่มเติม
อีก ตามเอกสารหมาย จ.๒๐๙ แผ่นที่ ๖๘๔๒ ก็เป็นดุลพินิจของโจทก์ในการพิจารณาถึงความ
สมบูรณ์ของพยานหลักฐานว่าเพียงพอที่จะดำเนินคดีแล้วหรือไม่ ซึ่งโจทก์และอัยการสูงสุดย่อมมี
ความเห็นแตกต่างกันได้ และเมื่อไม่อาจหาข้อยุติได้ โจทก์จึงมีอำนาจยื่นฟ้องคดีเอง ตามที่บัญญัติไว้
ในพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑
มาตรา ๗๗ วรรคสาม ทั้งศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองมีอำนาจไต่สวน
ข้อเท็จจริงและพยานหลักฐานเพิ่มเติมกรณีที่จำเลยที่ ๑ และที่ ๒ ถูกกล่าวหาหนีออกไปจากที่ปรากฏ
ในสำนวนการไต่สวนของโจทก์ได้ ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณา
คดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง พ.ศ. ๒๕๖๐ มาตรา ๖ วรรคหนึ่ง ดังนั้น การสรุปสำนวน
พร้อมทำความเห็นของโจทก์จะถูกต้องหรือไม่ อย่างไร รวมทั้งควรไต่สวนพยานเพิ่มเติมหรือไม่ จึงไม่

เป็นเหตุถึงกับทำให้การไต่สวนของโจทก์เสียไป ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองจึงนำสำนวนการไต่สวนของโจทก์มาเป็นหลักในการพิจารณาได้ ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง พ.ศ. ๒๕๖๐ มาตรา ๖ วรรคสอง นอกจากนั้น คดีนี้มีการไต่สวนพยานบุคคลมากถึง ๔๒ ปาก และเมื่อได้มีการแจ้งข้อกล่าวหาแก่จำเลยที่ ๑ และที่ ๒ แล้ว โจทก์ได้เปิดโอกาสให้จำเลยที่ ๑ และที่ ๒ มีหนังสือชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาได้อย่างเต็มที่ มิได้เป็นการไต่สวนอย่างเร่งรีบรวบรัดแต่อย่างใด ทั้งยังปรากฏว่า โจทก์ลงมติมีความเห็นแยกเป็น ๔ ฝ่าย โดยฝ่ายที่หนึ่งและฝ่ายที่สี่รวม ๕ เสียงเห็นว่าจำเลยที่ ๑ และที่ ๒ มีมูลความผิดทางอาญา แสดงให้เห็นว่ากรรมการแต่ละคนได้ใช้ดุลพินิจและตัดสินใจชี้ขาดตามอำนาจหน้าที่ตามกฎหมาย ข้อเท็จจริงจึงฟังไม่ได้ว่า โจทก์ไต่สวนข้อเท็จจริงโดยไม่เป็นธรรมและมีลักษณะเป็นการกลั่นแกล้งจำเลยที่ ๑ และที่ ๒ ดังที่อ้าง ส่วนที่จำเลยที่ ๑ อ้างว่า โจทก์ไม่สามารถอ้างนายพงษ์ศักดิ์ศิริวิรัช กับนางปณิตดา เลี้ยวรุ่งโรจน์ เป็นพยานได้ เพราะบุคคลทั้งสองให้ถ้อยคำครั้งแรกโดยมิได้ยืนยันว่าจำเลยที่ ๑ เข้าร่วมประชุมเพื่อรับฟังการนำเสนอ (Presentation) แต่ต่อมาภายหลังให้ถ้อยคำว่า จำเลยที่ ๑ เข้าร่วมประชุมดังกล่าว จึงเป็นพิรุธว่าเป็นการกลับคำให้การเพื่อให้นักตัวเป็นพยาน ซึ่งต่อมาโจทก์ลงมติว่าบุคคลทั้งสองไม่มีมูลความผิดทางอาญานั้น เห็นว่า คดีนี้ข้อเท็จจริงไม่ปรากฏว่าเจ้าพนักงานผู้ใดเป็นผู้จงใจให้คำมั่นสัญญาเพื่อให้ นายพงษ์ศักดิ์และนางปณิตดาให้ถ้อยคำผิดไปจากความจริงหรือตามแนวทางที่ได้กำหนดไว้เป็นการล่วงหน้าให้เป็นผลร้ายแก่จำเลยที่ ๑ แต่กลับได้ความจากรายงานการไต่สวนของโจทก์ว่า โจทก์มีมติเห็นชอบไม่กั้นนายพงษ์ศักดิ์และนางปณิตดาไว้เป็นพยาน ดังนี้ กรณีจึงเป็นเรื่องที่นายพงษ์ศักดิ์และนางปณิตดาสมควรใจให้ถ้อยคำเพิ่มเติมเพื่อให้สอดคล้องกับคำชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาของตนเอง และไม่อาจอนุมานได้ว่าเจ้าพนักงานจงใจให้นายพงษ์ศักดิ์

และนางปนัดดาให้ถ้อยคำดังที่จำเลยที่ ๑ และที่ ๒ อ้าง จึงมิได้เป็นพยานชนิดที่เกิดขึ้นจากการจงใจ หรือมีคำมั่นสัญญาตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๒๒๖ ประกอบ พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง พ.ศ. ๒๕๖๐ มาตรา ๘ วรรคสาม โจทก์ย่อมอ้างนายพงษ์ศักดิ์และนางปนัดดาเป็นพยานได้ ส่วนจะ รับฟังคำพยานดังกล่าวได้เพียงไรหรือไม่ เป็นดุลพินิจของศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่ง ทางการเมืองที่จะวินิจฉัยอีกชั้นหนึ่ง การไต่สวนของโจทก์จึงชอบด้วยกฎหมายแล้วเช่นกัน

ปัญหาที่ต้องวินิจฉัยประการต่อไปมีว่า จำเลยที่ ๑ ถึงที่ ๓ ดำเนินการนำงบกลาง จำนวน ๔๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท มาจัดทำโครงการ Roadshow ขอบด้วยกฎหมายหรือไม่ พยานหลักฐานทางไต่สวนได้ความว่า เมื่อวันที่ ๒๓ สิงหาคม ๒๕๕๔ รัฐบาลภายใต้การนำของจำเลยที่ ๑ แกล้งนโยบายต่อรัฐสภา ข้อ ๓.๔ กำหนดนโยบายสำคัญเกี่ยวกับโครงสร้างพื้นฐาน การพัฒนาระบบ รางเพื่อขนส่งมวลชน และการบริหารจัดการระบบขนส่งสินค้าและบริการ โดยพัฒนาระบบรถไฟฟ้า ทางคู่เชื่อมชานเมืองและหัวเมืองหลักในเส้นทางสำคัญ ศึกษาพัฒนารถไฟความเร็วสูงจาก กรุงเทพมหานครไปยังภูมิภาค ต่อมาคณะกรรมการยุทธศาสตร์เพื่อการฟื้นฟูและสร้างอนาคต ประเทศ (กยอ.) ประชุมจนมีผลสรุปเมื่อวันที่ ๓๐ พฤษภาคม ๒๕๕๕ เสนอต่อคณะรัฐมนตรี ๔ ประเด็น อันรวมถึงโครงการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านคมนาคมขนส่งของประเทศ และ คณะรัฐมนตรีให้ความเห็นชอบเมื่อวันที่ ๗ สิงหาคม ๒๕๕๕ จากนั้นคณะรัฐมนตรีมีมติเมื่อวันที่ ๒๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๖ เห็นชอบยุทธศาสตร์การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านคมนาคมขนส่งของ ประเทศ เพื่อเป็นข้อมูลประกอบการจัดทำร่างพระราชบัญญัติให้อำนาจกระทรวงการคลังกู้เงินเพื่อ การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านคมนาคมขนส่งของประเทศ พ.ศ. ... ตามที่กระทรวงคมนาคมเสนอ

ต่อมาจำเลยที่ ๑ สั่งการให้สำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรีจัดทำโครงการจัดนิทรรศการ การสัมมนา และการโฆษณาประชาสัมพันธ์เผยแพร่ข้อมูลเกี่ยวกับโครงการลงทุนพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานระบบคมนาคมขนส่งของประเทศให้แก่สาธารณชนทราบ ภายใต้ชื่อโครงการ Roadshow สร้างอนาคตประเทศไทย Thailand ๒๐๒๐ (โครงการ Roadshow) โดยมีจำเลยที่ ๓ ในฐานะเลขาธิการนายกรัฐมนตรี เป็นผู้รับผิดชอบโครงการ มีวัตถุประสงค์เพื่อสร้างความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับโครงการลงทุนพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานระบบคมนาคมของประเทศ เห็นว่า เมื่อโครงการลงทุนพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานระบบคมนาคมของประเทศ และโครงการ Roadshow เป็นการดำเนินการตามนโยบายที่รัฐบาลแถลงต่อรัฐสภา อันเป็นหน้าที่ของรัฐบาลตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ (ที่ใช้บังคับขณะนั้น) มาตรา ๑๗๖ ซึ่งรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ บัญญัติให้รัฐสภาเท่านั้นตรวจสอบการกระทำของรัฐบาล ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองจึงไม่มีอำนาจที่จะก้าวล่วงวินิจฉัยถึงดุลพินิจของฝ่ายบริหารในการกำหนดนโยบายดังกล่าว แต่การใช้งบประมาณเพื่อให้เป็นไปตามนโยบายของรัฐบาลนั้น ศาลย่อมมีอำนาจตรวจสอบว่าได้ปฏิบัติเป็นไปตามกฎหมายระเบียบและมติคณะรัฐมนตรีที่เกี่ยวข้องหรือไม่ สำหรับคดีนี้มีมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๑๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๒ ตามหนังสือสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ลับ ด่วนที่สุด ที่ นร ๐๕๐๖/ว ๔๓ ลงวันที่ ๒๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๒ เรื่อง แนวทางปฏิบัติกรณีการขออนุมัติใช้เงินงบกลาง รายการเงินสำรองจ่ายเพื่อกรณีฉุกเฉินหรือจำเป็น กำหนดแนวทางปฏิบัติดังนี้ ข้อ ๑. กรณีที่ส่วนราชการหรือรัฐวิสาหกิจใดมีความจำเป็นต้องใช้จ่ายงบประมาณนอกเหนือจากที่ได้รับการจัดสรรหรือได้รับการจัดสรรงบประมาณแล้วไม่เพียงพอ ให้พิจารณาตรวจสอบและปรับแผนการใช้จ่ายงบประมาณที่ได้รับเป็นลำดับแรกก่อน หากไม่สามารถ

ดำเนินการดังกล่าวได้และมีความจำเป็นเร่งด่วนต้องขอใช้เงินงบกลาง รายการเงินสำรองจ่ายเพื่อกรณีฉุกเฉินหรือจำเป็น ให้เสนอเรื่องต่อรัฐมนตรีเจ้าสังกัดพิจารณาก่อน เว้นแต่เป็นกรณีที่คณะรัฐมนตรีหรือนายกรัฐมนตรีได้อนุมัติในหลักการแล้ว โดยให้พิจารณาเฉพาะกรณีที่มีความจำเป็นและเร่งด่วนที่จะต้องรีบดำเนินการเพื่อมิให้เกิดความเสียหายแก่ทางราชการเท่านั้น หากเป็นกรณีที่มีความจำเป็นต้องใช้จ่ายจำนวนมากหรือไม่เร่งด่วนให้พิจารณาเสนอขอตั้งงบประมาณรายจ่ายประจำปีโดยเตรียมการล่วงหน้าแต่เนิ่น ๆ หรือเสนอขอแปรญัตติงบประมาณเพิ่มเติมในกรณีที่ไม่สามารถเสนอขอตั้งงบประมาณรายจ่ายประจำปีได้ทันเวลา ทั้งนี้ ในการนำเสนอคณะรัฐมนตรีให้ยืนยันผลการตรวจสอบดังกล่าวให้ชัดเจนในหนังสือเสนอเรื่องด้วย ข้อ ๒. การขอใช้เงินงบกลาง รายการเงินสำรองจ่ายเพื่อกรณีฉุกเฉินหรือจำเป็นให้ส่วนราชการหรือรัฐวิสาหกิจเจ้าของเรื่องทำ ความตกลงกับสำนักงบประมาณ โดยกำหนดให้ผู้อำนวยการสำนักงบประมาณเป็นผู้พิจารณาอนุมัติ ภายในวงเงิน ๑๐ ล้านบาท กรณีที่มีวงเงินเกิน ๑๐ ล้านบาท ให้สำนักงบประมาณพิจารณานำเสนอนายกรัฐมนตรีพิจารณาให้ความเห็นชอบก่อน โดยหากนายกรัฐมนตรีเห็นสมควรจะเสนอให้คณะรัฐมนตรีพิจารณาอนุมัติหลักการก่อนก็ได้ ตามเอกสารหมาย จ.๑๒ แผ่นที่ ๑๓๑ - ๑๓๔ ดังนี้ การที่จำเลยที่ ๑ จะอนุมัติให้ใช้เงินงบกลางย่อมต้องอยู่ภายใต้กรอบของมติคณะรัฐมนตรีดังกล่าว พยานหลักฐานทางไต่สวนได้ความจากนายกิตติรัตน์ ณ ระนอง ซึ่งขณะเกิดเหตุดำรงตำแหน่งรองนายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง และนายชัชชาติ สิทธิพันธุ์ ซึ่งขณะเกิดเหตุดำรงตำแหน่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม พยานจำเลยที่ ๑ เบิกความสอดคล้องกันว่า คณะรัฐมนตรีมีมติให้ดำเนินการเพื่อจัดทำการประชุมสัมพันธในระดับที่กว้างขวางกว่าที่เคยมีมติเมื่อวันที่ ๒๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๖ โดยมอบหมายให้สำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรีเป็นผู้รับผิดชอบกำกับ

ดูแลหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เพราะจะทำให้ครอบคลุมได้มากกว่ากระทรวงคมนาคม ต่อมามีการหารือของส่วนราชการที่เกี่ยวข้อง นายพงษ์ศักดิ์ พยานโจทก์ซึ่งขณะเกิดเหตุดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการสำนักบริหารกลาง สำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรี เบิกความว่า จำเลยที่ ๓ สั่งการให้พยานไปดำเนินการจัดจ้างโครงการ Roadshow โดยใช้จ่ายจากงบประมาณรายจ่ายประจำปี พ.ศ. ๒๕๕๗ งบรายจ่ายอื่น ค่าใช้จ่ายในการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ของรัฐบาล โดยจำเลยที่ ๓ มอบเอกสารเกี่ยวกับรายละเอียดโครงการตามที่ได้ประชุมร่วมกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องให้พยาน เอกสารดังกล่าวมีการกำหนดวันเวลา สถานที่ และกิจกรรมที่จะดำเนินการ รวม ๑๒ จังหวัด เริ่มที่จังหวัดหนองคายในระหว่างวันที่ ๔ - ๖ ตุลาคม ๒๕๕๖ และจังหวัดนครราชสีมาในระหว่างวันที่ ๑๑ - ๑๓ ตุลาคม ๒๕๕๖ แสดงให้เห็นว่ากำหนดเวลาเริ่มดำเนินโครงการ Roadshow เกิดขึ้นจากการพิจารณาร่วมกันของหน่วยงานต่าง ๆ ซึ่งมีใช่เป็นการตัดสินใจของจำเลยที่ ๑ เอง อีกทั้งได้รับความจากนายกรณินทร์ กาญจนมัย พยานโจทก์ซึ่งขณะเกิดเหตุดำรงตำแหน่งที่ปรึกษาสำนักงบประมาณ เบิกความว่าโครงการ Roadshow มีวัตถุประสงค์เพื่อสร้างความเข้าใจให้ประชาชนได้รับทราบข้อมูลและมีความเข้าใจที่ถูกต้องเกี่ยวกับการออกร่างพระราชบัญญัติให้อำนาจกระทรวงการคลังกู้เงินเพื่อการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านการคมนาคมขนส่งของประเทศ พ.ศ. ... ด้วย แสดงว่าการวางแผนดำเนินงานโครงการ Roadshow นั้นมีความมุ่งหมายเพื่อดำเนินการรณรงค์ประชาสัมพันธ์และจัดให้ประชาชนร่วมแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับโครงการที่จะเกิดขึ้นภายใต้ร่างพระราชบัญญัติฉบับดังกล่าวซึ่งอยู่ระหว่างพิจารณาของสภาผู้แทนราษฎรในวาระที่ ๒ และวาระที่ ๓ เมื่อวันที่ ๑๙ - ๒๐ กันยายน ๒๕๕๖ กรณีจึงมิได้เป็นการกำหนดเวลาดำเนินโครงการ Roadshow อย่างเร่งด่วนหรือกระชั้นชิดเพียงพอให้เป็นเหตุอ้างใช้บกลาง ข้อเท็จจริงทางใต้สวนฟังได้ว่า สำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรีมี

ภารกิจที่จะต้องดำเนินการโครงการ Roadshow ตามกำหนดเวลาที่หน่วยงานราชการที่เกี่ยวข้อง พิจารณาร่วมกัน นอกจากนั้นได้ความจากนายกรณินทร์ นายพงษ์ศักดิ์ และนางปนัดดา เลี้ยวรุ่งโรจน์ ซึ่งขณะเกิดเหตุได้รับมอบหมายให้ปฏิบัติงานหัวหน้าฝ่ายพัสดุ สำนักบริหารกลาง สำนักเลขาธิการ นายกรัฐมนตรี พยานโจทก์ที่เบิกความสอดคล้องกันว่า เมื่อประมาณเดือนสิงหาคม ๒๕๕๖ จำเลยที่ ๑ มอบหมายให้สำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรีเป็นหน่วยงานดำเนินจัดทำโครงการ Roadshow จึงยังไม่ได้มีการตั้งงบประมาณสำหรับโครงการดังกล่าวไว้ ทั้งไม่อยู่ในหลักเกณฑ์การใช้งบประมาณ รายจ่ายประจำปีของปีงบประมาณก่อนไปพลางก่อนได้ โดยโครงการลงทุนโครงสร้างพื้นฐานด้าน ระบบคมนาคมขนส่งของประเทศ เป็นหนึ่งในยุทธศาสตร์ของประเทศ (Country Strategy) ได้บรรจุ ไว้ในงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๗ หมวดงบประมาณอื่น ค่าใช้จ่ายในการ ขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ของรัฐบาล จำนวน ๕๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท เพื่อจะนำมาใช้เป็นงบประมาณใน การดำเนินงาน อันรวมถึงโครงการ Roadshow แต่ปรากฏว่าพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่าย ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๗ ประกาศใช้ไม่ทันวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๖ จึงมีอาจใช้งบประมาณ รายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๗ ได้ จึงเห็นได้ว่า กรณีไม่อาจใช้ทั้งงบประมาณรายจ่าย ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๖ และงบประมาณรายจ่ายปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๗ มาดำเนิน โครงการ Roadshow ได้ตามที่ได้กำหนดเวลาไว้ ถือได้ว่าสำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรีมีเหตุที่ จะต้องใช้จ่ายงบประมาณนอกเหนือจากที่ได้รับการจัดสรร หรือได้รับงบประมาณแล้วไม่เพียงพอ และไม่อาจปรับแผนดำเนินการหรือใช้เงินงบประมาณอื่นได้ ย่อมเป็นการกระทำในกรณีมีความ จำเป็นและเร่งด่วนต้องใช้จ่ายงบประมาณ ดังนั้น การที่จำเลยที่ ๑ อนุมัติให้ใช้งบกลางจึงเป็นการ ดำเนินการไปตามมติคณะรัฐมนตรีลงวันที่ ๑๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๒ ส่วนที่โจทก์กล่าวหาว่า ผู้นำ

ฝ่ายค้านและสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรอภิปรายว่าร่างพระราชบัญญัติฉบับดังกล่าวอาจขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ และจะส่งเรื่องให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณา ทั้งสำนักงานคณะกรรมการปฏิรูปกฎหมายเสนอแนะว่าร่างพระราชบัญญัติฉบับดังกล่าวอาจขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญซึ่งมีผลให้ร่างพระราชบัญญัติฉบับดังกล่าวตกไป ทำให้โครงการไม่มีความแน่นอนว่าจะเกิดเป็นรูปธรรมได้ ตามเอกสารหมาย จ.๒๘ แผ่นที่ ๑๑๒๙ - ๑๑๔๔ ซึ่งสอดคล้องกับที่เวลาต่อมาศาลรัฐธรรมนูญมีคำวินิจฉัยว่า การออกพระราชบัญญัติฉบับดังกล่าวมิใช่กรณีจำเป็นเร่งด่วนนั้น เห็นว่า ขณะที่จำเลยที่ ๑ มีคำสั่งอนุมัติดังกล่าวเมื่อวันที่ ๒๕ กันยายน ๒๕๕๖ ยังไม่มีข้อสรุปที่ชัดเจนเป็นยุติว่าร่างพระราชบัญญัติให้อำนาจกระทรวงการคลังกู้เงินเพื่อการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านคมนาคมขนส่งของประเทศ พ.ศ. ... ขัดต่อรัฐธรรมนูญ โดยยังมีผู้ใดยื่นคำร้องต่อศาลรัฐธรรมนูญเพื่อให้พิจารณา วินิจฉัย ข้อเท็จจริงกลับปรากฏว่าโครงการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านการคมนาคมขนส่งของประเทศได้ผ่านการพิจารณาจากหน่วยงานฝ่ายบริหารที่เกี่ยวข้องและผ่านมติคณะรัฐมนตรีมาแล้ว โดยไม่มีข้อทักท้วง ประกอบกับผู้อำนวยความสะดวกสำนักงานประมาณมีความเห็นว่ารัฐบาลมีโครงการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านคมนาคมขนส่งของประเทศ จึงจำเป็นต้องดำเนินโครงการประชาสัมพันธ์ แต่สำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรีไม่ได้ขอตั้งงบประมาณรองรับไว้เพื่อการดังกล่าว สำนักงานประมาณพิจารณาแล้ว จึงเห็นสมควรที่นายกรัฐมนตรีจะอนุมัติดังกล่าวได้ในกรอบวงเงิน ๔๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท ตามหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ นร ๐๗๐๕/๒๓๙๕๗ ลงวันที่ ๑๗ กันยายน ๒๕๕๖ ตามเอกสารหมาย จ.๓๖ แผ่นที่ ๑๒๐๘ - ๑๒๐๙ กรณีย่อมมีเหตุผลเพียงพอให้จำเลยที่ ๑ เชื่อว่าสามารถใช้ดุลพินิจอนุมัติได้ตามกรอบของมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๑๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๒ แม้ต่อมาวันที่ ๑๒ มีนาคม ๒๕๕๗ ศาลรัฐธรรมนูญจะมีคำวินิจฉัยที่ ๓ - ๔/๒๕๕๗ ว่า ร่างพระราชบัญญัติให้

อำนาจกระทรวงการคลังกู้เงินเพื่อการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านคมนาคมขนส่งของประเทศ พ.ศ. ... ตราขึ้นโดยไม่ใช้กรณีจำเป็นเร่งด่วนก็ตาม แต่คำวินิจฉัยของศาลรัฐธรรมนูญฉบับดังกล่าวก็เป็นเพียงการวินิจฉัยความชอบด้วยกฎหมายของตัวร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวเท่านั้น ทั้งยังเป็นการวินิจฉัยภายหลังเกิดเหตุแล้ว คำวินิจฉัยของศาลรัฐธรรมนูญฉบับดังกล่าวมิได้มีประเด็นวินิจฉัยโดยตรงว่า โครงการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านคมนาคมขนส่งของประเทศ และโครงการ Roadshow เป็นโครงการจำเป็นเร่งด่วนหรือไม่ และไม่ได้วินิจฉัยถึงความรับผิดชอบต่ออายุของบุคคลใด ดังนั้น การที่บุคคลใดจะรับผิดชอบต่ออายุหรือไม่ ต้องพิจารณาจากการกระทำและเจตนาของบุคคลจากพยานหลักฐานในคดีนี้ เมื่อจำเลยที่ ๑ ไม่อาจรู้ล่วงหน้าได้ว่าศาลรัฐธรรมนูญจะมีคำวินิจฉัยเป็นประการใด ย่อมถือไม่ได้ว่าจำเลยที่ ๑ มีเจตนาเล็งเห็นผลว่าโครงการ Roadshow ไม่อาจเกิดขึ้นได้อย่างแน่นอน ที่โจทก์กล่าวหาว่า วัตถุประสงค์และพื้นที่จัดโครงการ Roadshow บางส่วนซ้ำซ้อนกับโครงการที่กระทรวงคมนาคมจัดทำแล้วเมื่อระหว่างวันที่ ๘ - ๑๒ มีนาคม ๒๕๕๖ โดยจำเลยที่ ๑ เข้าร่วมพิธีเปิดนิทรรศการดังกล่าวจึงต้องรู้ถึงข้อเท็จจริงนั้น พยานหลักฐานทางไต่สวนได้ความว่า เดิมกระทรวงคมนาคมดำเนินการจัดทำโครงการนิทรรศการ Thailand ๒๐๒๐ ก้าวใหม่ เชื่อมไทยสู่โลก นิทรรศการของประชาชน และโครงการจ้างสัมมนาเพื่อรับฟังความคิดเห็นของประชาชน เรื่องการลงทุนพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านคมนาคมขนส่งของประเทศ ระหว่างวันที่ ๘ - ๑๒ มีนาคม ๒๕๕๖ ณ ศูนย์ราชการเฉลิมพระเกียรติ ๘๐ พรรษา ๕ ธันวาคม ๒๕๕๐ เขตหลักสี่ กรุงเทพมหานคร วงเงินงบประมาณ รวมทั้งสิ้น ๔๑,๙๖๐,๓๘๑ บาท นอกจากนี้กระทรวงคมนาคมยังดำเนินโครงการประชาสัมพันธ์และสำรวจความคิดเห็นของประชาชนต่อแผนลงทุนพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานระบบคมนาคมขนส่ง พ.ศ. ๒๕๕๖ - ๒๕๖๓ ในส่วนภูมิภาค ช่วงเดือนเมษายน - มิถุนายน ๒๕๕๖ ที่จังหวัด

หนองคาย จังหวัดนครราชสีมา และจังหวัดพิษณุโลก วงเงินรวมทั้งสิ้น ๑๐,๓๗๑,๒๐๐ บาท ระหว่าง
นั้น เมื่อวันที่ ๑๙ มีนาคม ๒๕๕๖ คณะรัฐมนตรีเสนอร่างพระราชบัญญัติให้อำนาจกระทรวงการคลัง
กู้เงินเพื่อการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านคมนาคมขนส่งของประเทศ พ.ศ. ... ต่อสภาผู้แทนราษฎร
ซึ่งสภาผู้แทนราษฎรพิจารณาพระราชบัญญัติดังกล่าว วาระที่หนึ่ง (ขั้นรับหลักการ) วันที่ ๒๘ - ๒๙
มีนาคม ๒๕๕๖ ต่อมา มีการริเริ่มโครงการ Roadshow โดยมีวัตถุประสงค์ครอบคลุมโครงการสำคัญ ๆ
ของกระทรวงและหน่วยงานต่าง ๆ จำนวน ๑๒ จังหวัด ได้แก่ จังหวัดหนองคาย จังหวัดนครราชสีมา
จังหวัดอุบลราชธานี จังหวัดขอนแก่น จังหวัดนครสวรรค์ จังหวัดพระนครศรีอยุธยา จังหวัดเชียงใหม่
จังหวัดชลบุรี จังหวัดฉะเชิงเทรา จังหวัดเพชรบุรี จังหวัดนครศรีธรรมราช และจังหวัดสงขลา เห็นว่า
แม้โครงการ Roadshow จะดำเนินการในพื้นที่เดียวกันกับโครงการกระทรวงคมนาคม แต่ก็เป็นเพียง
พื้นที่ ๒ จังหวัดแรก คือ จังหวัดหนองคาย และจังหวัดนครราชสีมา ทั้งยังปรากฏว่าโครงการ
Roadshow มีภารกิจครอบคลุมมากกว่าเดิม เช่น การกระจายความเจริญ สร้างเมืองใหม่ ผังเมือง
ท่องเที่ยว อุตสาหกรรม เกษตร พาณิชยกรรม บริหารจัดการน้ำและอุทกภัย ซึ่งได้ความจากคำเบิกความ
ของนางสาวดุจดาว เจริญผล ผู้ตรวจราชการกระทรวงคมนาคม และนายชัชชาติ ว่า เนื้องานและ
รูปแบบการจัดโครงการ Roadshow ในพื้นที่จังหวัดหนองคายและจังหวัดนครราชสีมา มีขนาดใหญ่
กว่าและงบประมาณมากกว่าที่กระทรวงคมนาคมจัดขึ้น ทำให้โครงการ Roadshow มีหน่วยงานอื่น
เข้ามาเกี่ยวข้องจำนวนมากนอกเหนือจากกระทรวงคมนาคม เพราะการทำโครงสร้างพื้นฐานมี
ผลกระทบต่อหลากหลายภาคส่วน และยังปรากฏอีกว่าโครงการของกระทรวงคมนาคมที่จัดในส่วน
ภูมิภาคที่จังหวัดหนองคายใช้งบประมาณ ๔,๕๐๕,๔๙๐ บาท และที่จังหวัดนครราชสีมาใช้
งบประมาณ ๒,๙๙๙,๘๒๕ บาท ส่วนโครงการ Roadshow ใช้งบประมาณจังหวัดละประมาณ

๒๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท ย่อมถือไม่ได้ว่าทั้งสองโครงการดำเนินการซ้ำซ้อนกัน กรณีจึงมีเหตุผลเพียงพอที่จะดำเนินโครงการ Roadshow ที่จังหวัดหนองคายและจังหวัดนครราชสีมาตามนโยบายรัฐบาลและตามการบริหารราชการแผ่นดินต่อไปได้ ส่วนที่โจทก์กล่าวหาว่า โครงการลงทุนพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานระบบคมนาคมขนส่งของประเทศมิได้บรรลุผลสำเร็จ ทำให้การใช้งบประมาณโครงการ Roadshow เกิดความสูญเปล่า นั้น เห็นว่า กรณีจะฟังว่าจำเลยที่ ๑ มีเจตนาเพื่อให้เกิดความเสียหายแก่สำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรีและทางราชการหรือไม่ จะต้องพิจารณาจากกฎหมายและระเบียบแบบแผนโดยเฉพาะมติคณะรัฐมนตรีที่เกี่ยวข้อง ฉะนั้น หากข้อเท็จจริงปรากฏว่าผู้กระทำได้ปฏิบัติหน้าที่ไปตามกฎหมายและระเบียบแบบแผนทางราชการรวมทั้งมติคณะรัฐมนตรีที่เกี่ยวข้องอย่างครบถ้วน ด้วยความเชื่อโดยสุจริตและมีเหตุผลสอดคล้องกับสภาพการณ์และข้อมูลเท่าที่มีอยู่ในขณะนั้นแล้ว กรณีย่อมไม่อาจถือว่าผู้นั้นกระทำโดยมีเจตนาเพื่อให้เกิดความเสียหายแก่ทางราชการอันมีผลให้ต้องรับผิดทางอาญาแต่อย่างใด เมื่อข้อเท็จจริงยังไม่พอฟังว่าจำเลยที่ ๑ ผิดดำเนินการเพื่อให้ได้เงินมาใช้จ่ายโครงการ Roadshow ไปโดยไม่คำนึงว่าจะเกิดความเสียหาย จึงถือไม่ได้ว่าจำเลยที่ ๑ มีเจตนาพิเศษเพื่อให้เกิดความเสียหายแก่สำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรีและทางราชการ นอกจากนั้นไม่มีพยานหลักฐานว่า จำเลยที่ ๑ กับจำเลยที่ ๔ และที่ ๕ มีความเกี่ยวพันเป็นพิเศษอย่างใดอันจะทำให้เห็นว่าการอนุมัติงบกลางเป็นการแสวงหาประโยชน์อันมิชอบด้วยกฎหมายเพื่อเป็นประโยชน์ส่วนตัวหรือแก่จำเลยที่ ๔ และที่ ๕ พยานหลักฐานทางไต่สวนรับฟังไม่ได้ว่า จำเลยที่ ๑ ปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ในเรื่องการอนุมัติให้ใช้งบกลาง โดยมีเจตนาเพื่อให้เกิดความเสียหายแก่สำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรีและทางราชการ หรือโดยเจตนาทุจริตเพื่อแสวงหาประโยชน์ที่มิควรได้โดยชอบให้แก่จำเลยที่ ๔ และที่ ๕ ตามที่โจทก์ฟ้อง สำหรับจำเลยที่ ๒

ข้อเท็จจริงได้ความเพียงว่า ขณะจำเลยที่ ๒ ดำรงตำแหน่งรัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี เคยเข้าร่วมการเปิดงานโครงการนิทรรศการ Thailand ๒๐๒๐ ก้าวใหม่ เชื่อมไทยสู่โลกที่กระทรวงคมนาคมจัดขึ้น ณ ศูนย์ราชการเฉลิมพระเกียรติ เขตหลักสี่ กรุงเทพมหานคร ต่อมาจำเลยที่ ๒ ดำรงตำแหน่งรองนายกรัฐมนตรี และรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์แล้ว ไม่ปรากฏว่าจำเลยที่ ๒ มีส่วนร่วมหรือแนะนำโดยมิชอบเพื่อให้จำเลยที่ ๑ อนุมัติงบกลางสำหรับการดำเนินโครงการ Roadshow อย่างไร ดังนี้ จำเลยที่ ๒ จึงเป็นแต่เพียงผู้ทำหน้าที่พิจารณาแล้วผ่านเรื่องเสนอไปยังจำเลยที่ ๑ เมื่อวันที่ ๒๐ กันยายน ๒๕๕๖ ตามบันทึกข้อความ ที่ สบก (กผง.) ๘๓๐/๒๕๕๖ ลงวันที่ ๑๘ กันยายน ๒๕๕๖ เอกสารหมาย จ.๓๗ แผ่นที่ ๑๒๑๐ - ๑๒๑๒ ตามลำดับชั้นเท่านั้น พยานหลักฐานทางไต่สวนยังรับฟังไม่ได้ว่า จำเลยที่ ๒ ปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ในเรื่องการใช้งบกลางเพื่อให้เกิดความเสียหายแก่สำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรีและแก่ทางราชการ หรือโดยทุจริตตามที่โจทก์ฟ้อง ส่วนจำเลยที่ ๓ แม้จะดำรงตำแหน่งเลขาธิการนายกรัฐมนตรี และเป็นผู้รับผิดชอบโครงการ Roadshow กับเป็นผู้เสนอเรื่องขออนุมัติใช้งบกลาง โดยสั่งการให้นายพงษ์ศักดิ์จัดทำบันทึกเสนอขอใช้งบกลางให้จำเลยที่ ๓ ลงนามตามเอกสารหมาย จ.๔๑ ก็ตาม แต่มูลเหตุที่ทำให้ต้องเสนอขอใช้งบกลาง จำนวน ๔๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท เป็นผลมาจากการไม่สามารถใช้งบประมาณของสำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรีได้ทัน โดยจำเลยที่ ๓ เพิ่งทราบว่าจะต้องขอใช้งบกลางจากนายพงษ์ศักดิ์ภายหลังจากที่หน่วยงานที่เกี่ยวข้องร่วมกันกำหนดเวลาดำเนินโครงการ Roadshow ไว้แล้ว ดังนั้น การที่จำเลยที่ ๓ เสนอขออนุมัติใช้งบกลางจึงเป็นเพียงการดำเนินการตามหน้าที่ของตน เพื่อจะให้โครงการ Roadshow สำเร็จลุล่วงไปได้เท่านั้น พฤติการณ์ดังกล่าวยังถือมิได้ว่าเป็นการกระทำเพื่อให้เกิดความเสียหายแก่สำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรีหรือมีเจตนาทุจริตในการขออนุมัติใช้งบกลาง

พยานหลักฐานทางไตสวนจึงรับฟังไม่ได้ว่า จำเลยที่ ๓ ปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบเพื่อให้เกิดความเสียหายแก่สำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรีและทางราชการ หรือโดยทุจริตตามที่โจทก์ฟ้อง ดังนี้ การที่จำเลยที่ ๒ และที่ ๓ เสนอให้จำเลยที่ ๑ อนุมัติใช้งบกลาง และจำเลยที่ ๑ อนุมัติใช้งบกลาง จำนวน ๔๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท มาดำเนินการโครงการ Roadshow จึงไม่มีการกระทำใดอันเป็นการฝ่าฝืนมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๑๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๒ เรื่อง แนวทางปฏิบัติกรณีขออนุมัติใช้งบกลาง รายการเงินสำรองจ่ายเพื่อกรณีฉุกเฉินและจำเป็น เพื่อให้เกิดความเสียหายแก่สำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรีและทางราชการ หรือโดยทุจริต อันจะเป็นความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๑๕๗ และพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๑๒๓/๑

ปัญหาที่ต้องวินิจฉัยประการต่อไปมีว่า การที่จำเลยที่ ๔ และที่ ๕ เป็นผู้รับจ้างจัดทำโครงการ Roadshow ๑๒ จังหวัด เป็นผลมาจากการที่จำเลยที่ ๑ ถึงที่ ๓ ร่วมกันกำหนดตัวบุคคลให้เป็นผู้รับจ้างไว้ล่วงหน้าโดยมุ่งหมายมิให้มีการแข่งขันราคาอย่างเป็นธรรม เพื่อเอื้อประโยชน์แก่จำเลยที่ ๔ และที่ ๕ และจำเลยที่ ๑ ถึงที่ ๓ ดำเนินการนำงบประมาณ จำนวน ๔๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท และ ๒๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท มาใช้จ่ายในโครงการ Roadshow โดยมิชอบ เพื่อให้เกิดความเสียหายแก่สำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรีและทางราชการ หรือโดยทุจริต ตามฟ้องหรือไม่

ก่อนอื่นจะพิเคราะห์ปัญหาที่ว่า จำเลยที่ ๑ ถึงที่ ๓ ร่วมกันตกลงให้จำเลยที่ ๔ และที่ ๕ เป็นผู้รับจ้างจัดทำโครงการ Roadshow ไว้ล่วงหน้าตั้งแต่ก่อนเริ่มการจัดจ้างหรือไม่ สำหรับจำเลยที่ ๑ นั้น ได้ความจากนายพงษ์ศักดิ์ นางปนัดดา นายสรายุทธ มหวลีรัตน์ ซึ่งเป็นอดีตรองกรรมการบริษัทสยามสปอร์ตมีเดีย แมเนจเม้นท์ จำกัด นางสาวคัทริน สุวรรินทร์ ซึ่งเป็นอดีตรองกรรมการ

ผู้จัดการบริษัทดังกล่าว พยานโจทก์เบิกความยืนยันว่า จำเลยที่ ๑ เป็นประธานในที่ประชุม และ สอบถามรายละเอียดโครงการรวมถึงทุกท้วงให้แก้ไขรูปแบบของงานที่นำเสนอ (Presentation) ที่ จำเลยที่ ๔ นำมาเสนอ หลังจากนั้นจำเลยที่ ๑ เข้าประชุมอีกครั้งด้วย ข้อเท็จจริงจึงฟังได้ว่าจำเลยที่ ๑ เข้าร่วมประชุมการนำเสนอรูปแบบของงานโครงการ Roadshow จริง แต่เมื่อคำนึงถึงว่าจำเลยที่ ๑ เป็นผู้สั่งการมอบหมายให้สำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรีจัดทำโครงการ Roadshow จึงเป็นเรื่องปกติที่ จำเลยที่ ๑ จะสั่งให้แก้ไขรูปแบบของงานที่นำมาเสนอได้ ข้อเท็จจริงได้ความจากคำเบิกความของ นายสรายุทธว่า จำเลยที่ ๑ สอบถามว่านิทรรศการที่นำเสนอประชาชนจะรับรู้และเข้าใจโครงการได้ ไข่หรือไม่ และการประชาสัมพันธ์โครงการนี้จะสร้างการรับรู้ให้แก่ประชาชนได้ทั่วถึงไข่หรือไม่ นางปณิตดาเบิกความว่า จำเลยที่ ๑ ซักถามเกี่ยวกับการจัดงานตามที่นำเสนอ ผู้นำเสนอก็ตอบ เกี่ยวกับรูปแบบการจัดงาน นายพงษ์ศักดิ์เบิกความว่า จำเลยที่ ๑ ตัดทอนเรื่องทางเข้าออกและกิจกรรม ที่จัดภายในงาน ดังนี้ พฤติการณ์ของจำเลยที่ ๑ ดังกล่าวจึงมิได้ผิดปกติหรือนอกเหนือไปจากการ ติดตามงานที่ดำเนินการไปตามนโยบายของรัฐบาล สำหรับมูลเหตุที่จำเลยที่ ๔ ซึ่งเป็นเอกชนเข้ามา นำเสนอรูปแบบและขั้นตอนการจัดงานโครงการระหว่างการประชุมเตรียมความพร้อมดำเนิน โครงการที่ทำเนียบรัฐบาลเพียงรายเดียวนั้น สืบเนื่องมาจากจำเลยที่ ๓ ประชุมเตรียมการอย่างไม่ เป็นทางการร่วมกับหน่วยงานราชการที่เกี่ยวข้องแล้ว ได้ข้อสรุปว่าเป็นการเกินขีดความสามารถของ สำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรี จึงพิจารณาสรรหาให้เอกชนเข้ามาดำเนินการ แสดงว่าจำเลยที่ ๑ มิได้เป็นผู้ริเริ่มให้จำเลยที่ ๔ และที่ ๕ เข้ามานำเสนองานต่อที่ประชุม อีกทั้งการนำเสนอในงานในขั้นนี้ อยู่ในขั้นตอนของการพิจารณากำหนดรูปแบบของงาน ซึ่งไม่ปรากฏว่ารูปแบบงานที่จำเลยที่ ๔ นำเสนอได้กำหนดรายละเอียดคุณลักษณะเฉพาะอย่างใดที่เป็นการเอื้อประโยชน์แก่จำเลยที่ ๔ และที่ ๕

โดยเฉพาะเจาะจงหรือมีเงื่อนไขพิเศษที่เป็นการกีดกันผู้เสนอราคารายอื่นไม่ให้เข้าเสนอราคาอย่างเป็นธรรม ทั้งนายสรายุทธเบิกความว่า รูปแบบของงานที่นำเสนอ (Presentation) เป็นการใช้โปรแกรมพาวเวอร์พอยนต์ (Powerpoint) นำเสนอว่าจะต้องทำอะไรบ้างเพื่อประชาสัมพันธ์โครงการ และนางสาวศัทรินพยานโจทก์เบิกความว่า งานที่นำเสนอเป็นการนำเสนอในภาพรวมของโครงการเท่านั้น พยานหลักฐานทางไต่สวนรับฟังไม่ได้ว่าระหว่างการประชุมจำเลยที่ ๑ กระทำการอันเป็นการกำหนดตัวผู้รับจ้างไว้ล่วงหน้า ส่วนข้อเท็จจริงที่ปรากฏว่า ในระหว่างขั้นตอนขออนุมัติใช้งบกลาง จำเลยที่ ๔ มีหนังสือที่ ฌณ.๑๐-๐๕๕๕/๒๕๕๖ ลงวันที่ ๒๓ กันยายน ๒๕๕๖ ถึงปลัดกระทรวงมหาดไทย โดยแจ้งว่าจำเลยที่ ๔ และที่ ๕ ได้รับมอบหมายจากสำนักนายกรัฐมนตรี ให้เป็นผู้จัดทำโครงการ ซึ่งจะมีการจัดงานรวมทั้งสิ้น ๑๒ จังหวัด พร้อมกำหนดวันเวลาและสถานที่จัดงานของแต่ละจังหวัด จึงขอความอนุเคราะห์ให้แต่ละจังหวัดอำนวยความสะดวกในเรื่องต่าง ๆ ตามเอกสารหมาย จ.๔๐ แผ่นที่ ๑๘๗๗ - ๑๘๗๘ ต่อมาเมื่อวันที่ ๒๖ กันยายน ๒๕๕๖ จำเลยที่ ๑ เป็นประธานแถลงข่าวงานโครงการ Roadshow โดยมีพนักงานของจำเลยที่ ๔ และที่ ๕ ช่วยประสานงานกับสื่อมวลชน ให้มาร่วมงานและลงทะเบียนสื่อมวลชนที่มาทำข่าวในงาน รวมทั้งจำเลยที่ ๔ เป็นผู้ออกแบบรูปแบบในการจัดงานแถลงข่าวและโลโก้สร้างอนาคตไทย ๒๐๒๐ นั้น การดำเนินการดังกล่าวมิใช่เป็นการกระทำของจำเลยที่ ๑ และไม่ปรากฏพฤติการณ์ใดที่แสดงให้เห็นว่าจำเลยที่ ๑ มีส่วนร่วมรู้เห็นเป็นใจหรือให้การรับรองการดำเนินการเช่นนั้นด้วย อีกทั้งการดำเนินการนั้นล้วนเป็นรายละเอียดในขั้นตอนการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบแต่ละส่วน กรณีจึงไม่อยู่ในวิสัยที่จำเลยที่ ๑ ซึ่งเป็นผู้บริหารสูงสุดจะทราบข้อเท็จจริงได้ทั้งหมด พยานหลักฐานทางไต่สวนนอกจากนี้ไม่ปรากฏข้อเท็จจริงว่าจำเลยที่ ๑ มีส่วนเกี่ยวข้องสั่งการหรือใช้อำนาจครอบงำหรือสมคบกับผู้มีหน้าที่ในขั้นตอนการเสนอ

ราคาและจัดซื้อจัดจ้างโครงการ Roadshow ด้วยประการอื่นใด ดังนั้น ข้อเท็จจริงรับฟังไม่ได้ว่า
จำเลยที่ ๑ ตกลงให้จำเลยที่ ๔ และที่ ๕ เป็นผู้รับจ้างโครงการ Roadshow ไว้ล่วงหน้า

สำหรับจำเลยที่ ๒ มิได้รับมอบหมายให้เป็นผู้รับผิดชอบโครงการ Roadshow โดยตรง คงมีหน้าที่และอำนาจเพียงกำกับดูแลสำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรี ตามคำสั่งสำนัก
นายกรัฐมนตรี ที่ ๑๕๑/๒๕๕๖ ลงวันที่ ๒ กรกฎาคม ๒๕๕๖ ตามเอกสารหมายเลข จ.๑๑ แผ่นที่
๑๒๒ - ๑๓๐ และมีอำนาจอนุมัติให้สั่งจ้างตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการพัสดุ พ.ศ.
๒๕๓๕ ข้อ ๖๖ โดยจำเลยที่ ๑ มีคำสั่งสำนักนายกรัฐมนตรี ที่ ๒๔๒/๒๕๕๖ ลงวันที่ ๓ กันยายน
๒๕๕๖ แต่งตั้งคณะกรรมการบูรณาการการประชาสัมพันธ์โครงการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเพื่อสร้าง
อนาคตประเทศ มีจำเลยที่ ๓ เป็นประธานกรรมการ ดังนั้น การที่จำเลยที่ ๒ จะได้เข้าร่วมประชุม
เกี่ยวกับรูปแบบของงานที่นำเสนอ (Presentation) ดังที่นายพงษ์ศักดิ์เบิกความหรือไม่ ก็มีใ
สาระสำคัญ เพราะหากเข้าประชุมก็เป็นเพียงเป็นการสั่งการหรือใช้อำนาจอย่างปกติทั่วไป
เช่นเดียวกับบุคคลอื่นเท่านั้น ประกอบกับจำเลยที่ ๒ ไม่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการแต่งตั้งคณะกรรมการ
กำหนดราคากลาง คณะกรรมการจัดจ้างโดยวิธีพิเศษ และคณะกรรมการตรวจการจ้างโครงการ
Roadshow โดยจำเลยที่ ๒ เพียงแต่อนุมัติหลักการจัดโครงการ ตามบันทึกข้อความสำนักบริหารกลาง
ลงวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๕๖ เอกสารหมายเลข จ.๔๘ แผ่นที่ ๑๙๐๑ - ๑๙๐๒ และ จ.๕๘ แผ่นที่
๒๑๔๔ - ๒๑๔๕ อนุมัติให้จ้างจำเลยที่ ๔ เป็นผู้จัดทำโครงการ ตามบันทึกข้อความสำนักบริหารกลาง
ด่วนที่สุด สบก.(กบพ) ๒๗๙๔/๒๕๕๖ ลงวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๖ ตามเอกสารหมายเลข จ.๕๓ แผ่นที่
๒๑๑๘ - ๒๑๒๑ และอนุมัติให้จ้างจำเลยที่ ๔ และที่ ๕ จัดทำโครงการ ตามบันทึกข้อความสำนัก
บริหารกลาง ด่วนที่สุด สบก.(กบพ) ๒๙๒๕/๒๕๕๖ ลงวันที่ ๑๑ ตุลาคม ๒๕๕๖ เอกสารหมายเลข จ.๖๒ แผ่นที่

๒๖๒๐ - ๒๖๒๔ และบันทึกข้อความสำนักบริหารกลาง ด่วนที่สุด สบก.(กบพ) ๒๙๒๖/๒๕๕๖ ลงวันที่ ๑๑ ตุลาคม ๒๕๕๖ จ.๖๓ แผ่นที่ ๒๖๒๕ - ๒๖๓๐ เท่านั้น ส่วนขั้นตอนต่าง ๆ ของการดำเนินโครงการ เป็นเรื่องที่จำเลยที่ ๓ ผู้รับผิดชอบโครงการต้องตรวจสอบและพิจารณาดำเนินการตามหน้าที่ต่อไป พยานหลักฐานทางไต่สวนจึงรับฟังไม่ได้ว่าจำเลยที่ ๒ ตกบกพร่องจำเลยที่ ๔ และที่ ๕ ให้เป็นผู้รับ จัดโครงการ Roadshow

ส่วนจำเลยที่ ๓ นั้น พยานหลักฐานทางไต่สวนได้ความว่า เมื่อประมาณปลายเดือน สิงหาคม ๒๕๕๖ จำเลยที่ ๓ เป็นประธานการประชุมเตรียมการอย่างไม่เป็นทางการร่วมกับ หน่วยงานราชการที่เกี่ยวข้องหลายครั้งที่ทำเนียบรัฐบาล เพื่อหารือและวางกรอบการดำเนินโครงการ Roadshow จนนำไปสู่การให้เอกชนเข้ามาดำเนินการ ซึ่งนายพงษ์ศักดิ์พยานโจทก์เบิกความว่า จำเลยที่ ๓ ประชุมร่วมกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เช่น ทีมงานสภาพัฒน์ ทีมงานกระทรวงคมนาคม โดยมีนายชัชชาติ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม เป็นหัวเรือหลัก และกระทรวงมหาดไทย เป็นต้น แสดงให้เห็นว่าแนวทางการสรรหาเอกชนมาดำเนินการมิใช่ข้อสั่งการของจำเลยที่ ๓ โดยลำพัง แต่ผู้เดียว แต่เป็นข้อสรุปร่วมกันของหน่วยงานต่าง ๆ ในที่ประชุมว่าเป็นการเกินขีดความสามารถของ สำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรี สอดคล้องกับที่นางปนัดดา และนายอิทธิพงศ์ งามแดน ซึ่งขณะเกิดเหตุ ดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการกลุ่มผลิตสื่อและเทคโนโลยี สำนักโฆษก สำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรี พยานโจทก์ เบิกความทำนองเดียวกันว่า สำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรีไม่เคยจัดงานลักษณะนี้ นอกจากนั้นโครงการของกระทรวงคมนาคมที่จัดทำแล้วซึ่งมีขอบเขตของงานน้อยกว่าโครงการ Roadshow เป็นอันมากก็ยังสามารถใช้วิธีการจ้างเอกชนมาดำเนินการ ดังนั้น ลำพังการที่จำเลยที่ ๓ มีส่วนร่วมพิจารณาให้เอกชนเข้ามาดำเนินการจึงไม่ใช่เรื่องผิดปกติ ส่วนข้อเท็จจริงที่นายสรายุทธ

พยานโจทก์ เบิกความว่า พยานได้รับแจ้งจากนักข่าวของจำเลยที่ ๕ ว่าสำนักเลขาธิการ นายกรัฐมนตรีมีงานจ้างดำเนินโครงการ Roadshow พยานโทรศัพท์ติดต่อไปยังนายฐากร บุนปาน กรรมการผู้จัดการจำเลยที่ ๔ เพื่อนัดหมายไปสอบถามรายละเอียดโครงการด้วยกัน เมื่อไปพบจำเลยที่ ๓ ที่ทำเนียบรัฐบาล จำเลยที่ ๓ บอกว่า ถ้าสนใจงานนี้ให้กลับไปรวบรวมผลงานในอดีตมาเสนอกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องอีกครั้ง โดยให้ประสานกับทีมงานจำเลยที่ ๓ ขณะนั้นมีเจ้าหน้าที่สำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรีอยู่ร่วมด้วย ๔ ถึง ๕ คน พยานส่งผลงานในอดีตให้เจ้าหน้าที่สำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรีหลายครั้ง ต่อมาได้รับแจ้งจากนายฐากรว่าข้อมูลผลงานที่ส่งไปอยู่ในข่ายมีสิทธินำเสนอาน โดยให้จัดทำรูปแบบของงานมาเสนอ (Presentation) นั้น ก็เป็นเรื่องที่จำเลยที่ ๓ ในฐานะผู้รับผิดชอบโครงการ Roadshow ต้องตรวจสอบก่อนนำเสนอต่อที่ประชุมได้ ที่นายสรายุทธ เบิกความอีกว่า พยานและนายฐากรเร่งประชุมเพื่อจัดทำรูปแบบงานให้ตรงกับข้อกำหนดของโครงการที่สำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรีกำหนด เมื่อแล้วเสร็จได้นำส่งรูปแบบของงานให้แก่เจ้าหน้าที่สำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรีตรวจสอบ และแก้ไขงานให้ตรงกับรายละเอียดโครงการ ขณะนั้นพยานทราบรายละเอียดโครงการว่าจะจัดขึ้นที่ใด จังหวัดใด โดยพยานและนายฐากรช่วยกัน แบ่งจังหวัดเพื่อจัดทำรูปแบบของงานที่จะนำเสนอ (Presentation) ต่อมาวันที่ ๒๐ กันยายน ๒๕๕๖ พยานไปร่วมประชุมเพื่อนำเสนอรูปแบบของงาน นางสาวศัทริน พยานโจทก์ เบิกความว่า พยานร่วมประชุมกับจำเลยที่ ๔ ที่สำนักงานจำเลยที่ ๔ ถนนประชาชื่น เพื่อตกลงถึงรูปแบบการจัดงาน นิทรรศการ โดยมีนายฐากรเป็นแม่งานหลัก เนื่องจากต้องจัดงานให้เป็นไปตามรูปแบบงานเดียวกัน วันดังกล่าวจำเลยที่ ๔ และบริษัทสยามสปอร์ตมีเดีย แมเนจเม้นท์ จำกัด แบ่งจังหวัดเพื่อจัดทำรูปแบบของงานที่นำเสนอ (Presentation) การประชุมทุกครั้งมีหน่วยงานต่าง ๆ เข้าร่วมประชุมเป็น

จำนวนมาก นั้น เห็นได้ว่า การที่จำเลยที่ ๔ และที่ ๕ จัดทำรูปแบบของงานมาเสนอต่อที่ประชุมดังกล่าว เป็นการกระทำโดยเปิดเผยแก่บุคคลอื่นเป็นจำนวนมาก โดยเฉพาะจำเลยที่ ๓ เองจะต้องเป็นผู้อนุมัติจำเลยที่ ๔ และที่ ๕ ในภายหลังจึงต้องระมัดระวังเป็นอย่างยิ่ง กรณีจึงมีเหตุผลเชื่อได้ตามที่นายสรายุทธเบิกความตอบทนายจำเลยที่ ๓ ว่า จำเลยที่ ๔ และที่ ๕ จัดทำรูปแบบของงาน (Presentation) มาเสนองานในฐานะของผู้มาเสนองานรายหนึ่ง ดังนั้น แม้ที่ประชุมจะเห็นชอบงานที่จำเลยที่ ๔ นำเสนอก็มิได้เป็นการผูกมัดให้ต้องเลือกจำเลยที่ ๔ และที่ ๕ เป็นผู้รับจ้างไปด้วย ขั้นตอนนี้จึงเป็นเพียงการเชิญบุคคลมาร่วมประชุมให้ข้อมูลและแสดงความคิดเห็น เพื่อกำหนดรูปแบบและแผนการประชาสัมพันธ์โครงการอันอยู่ในขอบเขตอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการบูรณาการการประชาสัมพันธ์โครงการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเพื่อสร้างอนาคตประเทศ ตามคำสั่งสำนักนายกรัฐมนตรี ที่ ๒๔๒/๒๕๕๖ ลงวันที่ ๓ กันยายน ๒๕๕๖ ตามเอกสารหมายเลข จ.๓๓ แผ่นที่ ๑๑๙๙ - ๑๒๐๐ โดยเฉพาะระหว่างประชุมจำเลยที่ ๓ มิได้กระทำการใดในลักษณะที่เป็นการชี้แนะหรือจูงใจหรือให้การสนับสนุนเป็นพิเศษเพื่อให้ที่ประชุมเห็นชอบงานของจำเลยที่ ๔ แม้จำเลยที่ ๔ จะนำเสนองานแต่เพียงรายเดียว แต่ก็ไม่ปรากฏว่ามีผู้มีอาชีพรายอื่นสนใจมาเสนองานแล้วถูกกีดกันมิให้แข่งขันกับจำเลยที่ ๔ แต่อย่างใด ส่วนข้อที่ว่า จำเลยที่ ๔ และที่ ๕ ตกลงแบ่งจังหวัดกัน ก็เป็นแค่การแบ่งงานกันเองในขั้นตอนการจัดทำงานนำเสนอ (Presentation) เท่านั้น จึงหาใช่เป็นการตกลงร่วมกันเสนอราคาว่าแต่ละบริษัทจะรับจ้างทำโครงการที่จังหวัดใด อันจะถือเป็นการหลีกเลี่ยงการแข่งขันราคาอย่างเป็นธรรม และไม่เปิดโอกาสให้มีการแข่งขันราคาอย่างเป็นธรรม นอกจากนั้นยังปรากฏว่า ภายหลังจากจำเลยที่ ๔ และที่ ๕ นำเสนอรูปแบบของงาน (Presentation) เมื่อวันที่ ๒๐ กันยายน ๒๕๕๖ แล้ว มีการกำหนดงานแถลงข่าวโครงการ Roadshow ในวันที่ ๒๖ กันยายน

๒๕๕๖ อันเป็นระยะเวลากระชั้นชิด การที่จำเลยที่ ๓ มิได้รอให้มีผู้อื่นเข้ามาแข่งขันเสนองานก่อนจึงฟังไม่ได้ว่าเป็นการกระทำเพื่อเอื้อประโยชน์แก่จำเลยที่ ๔ และที่ ๕ ส่วนที่นายพงษ์ศักดิ์เบิกความว่าจำเลยที่ ๔ นำเสนองานต่อจำเลยที่ ๑ และรัฐมนตรีที่เกี่ยวข้อง ต่อมาการประชุมครั้งที่ ๒ นายกรณินทร์หน้าห้องจำเลยที่ ๓ พาเจ้าหน้าที่จำเลยที่ ๔ ไปแนะนำกับนายพงษ์ศักดิ์ว่าจำเลยที่ ๔ จะเข้ามาเป็นผู้อำนวยการในโครงการ นั้น คงเป็นการเบิกความไปตามความเข้าใจของพยานเองจากที่เห็นจำเลยที่ ๔ นำเสนอรูปแบบของงานแล้วเข้าใจว่าจำเลยที่ ๓ กำหนดตัวผู้รับจ้างตั้งที่ได้เบิกความตอนแรก ซึ่งนายสรายุทธเบิกความว่า พยานนำงานไปนำเสนอ(Presentation) เมื่อวันที่ ๒๐ กันยายน ๒๕๕๖ แต่ทางไตสวนได้ความว่านายกรณินทร์ช่วยปฏิบัติราชการที่สำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรีจนถึงวันที่ ๕ กันยายน ๒๕๕๖ ตามเอกสารหมาย จ.๑๘๙ แผ่นที่ ๖๖๗๙ แสดงว่านายกรณินทร์ย้ายไปก่อนที่จะมีการเสนองานของจำเลยที่ ๔ แล้ว ดังนั้น ที่นายกรณินทร์เบิกความยืนยันว่าไม่เคยเข้าประชุมและพาเจ้าหน้าที่จำเลยที่ ๔ ไปแนะนำกับนายพงษ์ศักดิ์จึงรับฟังได้ ส่วนที่นายพงษ์ศักดิ์ให้ถ้อยคำในชั้นไตสวนของคณะอนุกรรมการไตสวนเมื่อวันที่ ๑๕ มกราคม ๒๕๖๓ และวันที่ ๒๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๓ อ้างว่า จำเลยที่ ๓ เรียกไปพบที่ห้องทำงานเรื่องเงินที่จะนำไปใช้จ่ายในโครงการ แล้วจำเลยที่ ๓ บอกพยานว่าจะให้จำเลยที่ ๔ และที่ ๕ เป็นผู้จัดโครงการ โดยมีนายกรณินทร์อยู่ด้วย ตามเอกสารหมาย จ.๑๗๐ แผ่นที่ ๖๔๗๔ และ ๖๔๗๗ นั้น ถ้อยคำนี้ฟังปรากฏภายหลังจากที่นายพงษ์ศักดิ์ยื่นคำชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาของตนแล้ว ทั้งไม่มีพยานหลักฐานอื่นสนับสนุน จึงสงสัยว่าจะเป็นการอ้างข้อเท็จจริงขึ้นใหม่ แม้นายพงษ์ศักดิ์เบิกความตอนหลังยืนยันว่า จำเลยที่ ๓ บอกพยานเช่นนั้น แต่นายกรณินทร์เบิกความว่าไม่เป็นความจริง อันเป็นลักษณะพยานเบิกความแย้งกัน ซึ่งศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองต้องพิเคราะห์ด้วยความระมัดระวัง คำเบิกความของนายพงษ์ศักดิ์จึงมีน้ำหนัก

ลดน้อยลง ที่นางสาวนันทริยาเบิกความว่า หลังการประชุมของนายกรัฐมนตรื จำเลยที่ ๓ เดินทางที่โต๊ะ ด้านหลังห้องประชุมที่ผู้อำนวยการสำนักโฆษก (นางนันทิกาญจน์ สวัสดิ์ภักดี) พยาน และนางสาวปวีณา ปรีพัฒน์ศักดิ์ นั่งอยู่เป็นกลุ่ม และพูดว่า รู้แล้วไข่ม้อยว่าจะมีงานโรดโชว์จัดนิทรรศการ ให้ลองพิจารณา บริษัทมติชน คุณะ ว่ามีศักยภาพเป็นผู้รับจ้างจัดงานหรือไม่ นั้น นางนันทิกาญจน์และนางสาวปวีณา ซึ่งรู้เห็นเหตุการณ์ร่วมกัน แต่กลับมิได้เบิกความยืนยันข้อเท็จจริงดังกล่าว คำเบิกความของนางสาวนันทริยา จึงมีน้ำหนักน้อย ทั้งคำพูดของจำเลยที่ ๓ เป็นเพียงให้พิจารณาศักยภาพของจำเลยที่ ๔ เท่านั้น มิได้ พูดเจาะจงให้นางสาวนันทริยาต้องเลือกจำเลยที่ ๔ เป็นผู้รับจ้าง พฤติการณ์ดังกล่าวจึงรับฟังไม่ได้ว่า จำเลยที่ ๓ ครอบงำสั่งการหรือจูงใจให้นางสาวนันทริยายอมรับการเสนอราคาของจำเลยที่ ๔ เพื่อให้เป็นผู้รับจ้างดังที่โจทก์อ้าง ส่วนที่จำเลยที่ ๔ มีหนังสือที่ ฅณ.๑๐-๐๕๕๕/๒๕๕๖ ลงวันที่ ๒๓ กันยายน ๒๕๕๖ ถึงปลัดกระทรวงมหาดไทย โดยแจ้งว่าจำเลยที่ ๔ และที่ ๕ ได้รับมอบหมายจากสำนัก นายกรัฐมนตรี ให้เป็นผู้จัดทำโครงการ จึงขอความอนุเคราะห์ให้แต่ละจังหวัดอำนวยความสะดวกในเรื่องต่าง ๆ ตามเอกสารหมาย จ.๔๐ นั้น เห็นว่า เมื่อที่ประชุมเห็นชอบรูปแบบของงานที่จำเลยที่ ๔ นำเสนอและกำหนดงานแถลงข่าวโครงการ Roadshow แล้ว ย่อมทำให้จำเลยที่ ๔ เข้าใจว่าจะได้รับเลือกเป็นผู้รับจ้างดำเนินโครงการ ประกอบกับโครงการ Roadshow จะเริ่มดำเนินการวันที่ ๔ ตุลาคม ๒๕๕๖ จำเลยที่ ๔ จึงเร่งรีบมีหนังสือถึงปลัดกระทรวงมหาดไทยดังกล่าว โดยทางไตสวน ไม่ปรากฏข้อเท็จจริงว่าจำเลยที่ ๓ รู้เห็นหรือสนับสนุนการกระทำของจำเลยที่ ๔ ดังกล่าว และจำเลยที่ ๓ เบิกความว่า เพิ่งทราบเรื่องดังกล่าวหลังจากที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. แจ้งข้อกล่าวหาคดีนี้แล้ว ดังนั้น จึงฟังได้ว่าเป็นการกระทำของจำเลยที่ ๔ โดยผลการเองฝ่ายเดียว จะถือเอาเป็นเจตนาร่วมของจำเลยที่ ๓ ด้วยไม่ได้ ทั้งเมื่อพิจารณาข้อความในหนังสือของจำเลยที่ ๔ แล้ว เป็นเพียงการขอความอนุเคราะห์ให้

แต่ละจังหวัดอำนวยความสะดวกในเรื่องต่าง ๆ โดยมีได้ระบุว่าจำเลยที่ ๔ จะปฏิบัติหน้าที่ตามสัญญาของผู้รับจ้างโดยตรงอันเป็นการเข้าทำงานแล้วตั้งแต่ก่อนทำสัญญาจ้าง ฉะนั้น ข้อความที่ว่าจำเลยที่ ๔ และที่ ๕ ได้รับมอบหมายจากสำนักนายกรัฐมนตรีนี่เป็นผู้จัดทำโครงการนั้น คงมุ่งหมายเพียงว่าจำเลยที่ ๔ และที่ ๕ ได้รับมอบหมายให้จัดทำรูปแบบของงานโครงการเท่านั้น ส่วนกรณีวันที่ ๒๖ กันยายน ๒๕๕๖ มีพนักงานของจำเลยที่ ๔ และที่ ๕ ช่วยประสานงานสื่อมวลชนให้มาร่วมงานนั้น ก็เป็นเพราะเจ้าหน้าที่ของสำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรีขอให้ช่วยดำเนินการ โดยไม่ปรากฏว่าเป็นข้อสั่งการของจำเลยที่ ๓ สำหรับกรณีที่จำเลยที่ ๔ เป็นผู้ออกแบบรูปแบบในการจัดงานแถลงข่าวและโลโก้สร้างอนาคตไทย ๒๐๒๐ นั้น เป็นผลมาจากการที่ที่ประชุมได้เห็นชอบรูปแบบของงานที่นำเสนอ (Presentation) ตามที่จำเลยที่ ๔ นำเสนอ ซึ่งจำเลยที่ ๔ มีสิทธิที่จะให้ใช้โลโก้กันได้ และการยอมให้ใช้ผลงานที่นำเสนอก็คงหาใช้ว่าจะกระทำต่อเมื่อได้ตกลงจ้างเสียก่อนเสมอไป พฤติการณ์ดังกล่าวจึงฟังไม่ได้ว่าจำเลยที่ ๓ กำหนดตัวจำเลยที่ ๔ และที่ ๕ เป็นผู้รับจ้างไว้ล่วงหน้า และที่นางปนัดดาเบิกความว่า ก่อนคดีนี้เมื่อมีการใช้วิธีพิเศษในการจัดซื้อจัดจ้างจะมีการกำหนดตัวผู้รับจ้างไว้แล้วทุกโครงการนั้น ก็เป็นการจัดซื้อจัดจ้างในครั้งอื่นซึ่งไม่เกี่ยวข้องกับโครงการ Roadshow ทั้งสำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรีก็ไม่เคยจัดโครงการใหญ่ในลักษณะนี้มาก่อน กรณีจึงไม่อาจนำข้อเท็จจริงดังกล่าวมาเปรียบเทียบเพื่อใช้พิจารณาถึงการกระทำของจำเลยที่ ๓ ได้ นอกจากนั้นเมื่อคำนึงถึงว่าการให้จำเลยที่ ๔ นำเสนองานต่อที่ประชุมนั้น มีวัตถุประสงค์เพื่อจะพิจารณาเฉพาะเรื่องรูปแบบของงาน ซึ่งมีใช่เป็นขั้นตอนการกำหนดตัวผู้รับจ้าง แม้ที่ประชุมเห็นชอบกับงานของจำเลยที่ ๔ และที่ ๕ อันอาจเป็นข้อแสดงให้เห็นอยู่ในตัวว่าจำเลยที่ ๔ และที่ ๕ มีความพร้อมดำเนินโครงการ Roadshow ก็ตาม แต่เป็นเพียงผลที่เกิดขึ้นจากการพิจารณาร่วมกันของที่ประชุม หาใช่เป็นเพราะ

จำเลยที่ ๓ ไม่ ทั้งการจะได้รับการว่าจ้างหรือไม่ยังต้องดำเนินการจัดซื้อจัดจ้างตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการพัสดุ พ.ศ. ๒๕๓๕ ก่อน นายกัลยาณะ วิภัติภูมิประเทศ ประธานกรรมการจัดจ้างโดยวิธีพิเศษ และนางสาวปวีณา ปรีวัฒน์ศักดิ์ กรรมการจัดจ้างโดยวิธีพิเศษ ต่างเบิกความยืนยันว่า ไม่มีบุคคลใดสั่งการให้เลือกจำเลยที่ ๔ และที่ ๕ เป็นผู้รับจ้าง ดังนี้ พยานหลักฐานทางไต่สวนจึงรับฟังไม่ได้ว่า จำเลยที่ ๑ ถึงที่ ๓ ร่วมกันตกลงให้จำเลยที่ ๔ เป็นผู้รับจ้างจัดทำโครงการ Roadshow วงเงิน ๔๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท อันเป็นการกำหนดตัวบุคคลให้เป็นผู้รับจ้างไว้ล่วงหน้าตั้งแต่ก่อนดำเนินการขั้นตอนการจัดจ้าง โดยเป็นการหลีกเลี่ยงการแข่งขันราคาอย่างเป็นธรรม และไม่เปิดโอกาสให้มีการแข่งขันราคาอย่างเป็นธรรมตามฟ้อง โดยมีเจตนาเพื่อให้เกิดความเสียหายแก่สำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรีและทางราชการ หรือโดยทุจริต

ปัญหาที่ต้องพิเคราะห์ต่อไปมีว่า จำเลยที่ ๑ ถึงที่ ๓ ปฏิบัติหน้าที่หรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่เกี่ยวกับการอนุมัติจัดจ้างโครงการ Roadshow โดยวิธีพิเศษตามฟ้องหรือไม่ เห็นว่า ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการพัสดุ พ.ศ. ๒๕๓๕ ข้อ ๒๔ ระบุว่า การจ้างโดยวิธีพิเศษ ได้แก่ การจ้างครั้งหนึ่งซึ่งมีราคาเกิน ๑๐๐,๐๐๐ บาท ให้กระทำได้เฉพาะกรณีหนึ่งกรณีใด ดังต่อไปนี้ (๑) เป็นงานที่ต้องจ้างช่างผู้มีฝีมือโดยเฉพาะ หรือผู้มีความชำนาญเป็นพิเศษ (๒) เป็นงานจ้างซ่อมพัสดุที่จำเป็นต้องถอดตรวจ ให้ทราบความชำรุดเสียหายเสียก่อนจึงจะประมาณค่าซ่อมได้ เช่น งานจ้างซ่อมเครื่องจักร เครื่องมือกล เครื่องยนต์ เครื่องไฟฟ้า หรือเครื่องอิเล็กทรอนิกส์ เป็นต้น (๓) เป็นงานที่ต้องกระทำโดยเร่งด่วน หากล่าช้าอาจจะเสียหายแก่ราชการ (๔) เป็นงานที่ต้องปกปิดเป็นความลับของทางราชการ (๕) เป็นงานที่จำเป็นต้องจ้างเพิ่มในสถานการณ์ที่จำเป็น หรือเร่งด่วน หรือเพื่อประโยชน์ของส่วนราชการ และจำเป็นต้องจ้างเพิ่ม (Repeat Order) (๖) เป็นงานที่ได้ดำเนินการจ้าง

โดยวิธีอื่นแล้วไม่ได้ผลดี ก่อนอื่นเห็นสมควรวินิจฉัยวงเงิน ๔๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท ก่อน สำหรับจำเลยที่ ๑ นั้น พยานหลักฐานทางไต่สวนไม่ปรากฏว่าจำเลยที่ ๑ เข้าไปมีส่วนเกี่ยวข้องกับขั้นตอนการจัดซื้อจัดจ้าง โครงการ Roadshow แต่อย่างใด ส่วนจำเลยที่ ๒ นั้น พยานหลักฐานทางไต่สวนได้ความจาก นางปนัดดา พยานโจทก์ เบิกความว่า เมื่อวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๕๖ สำนักงานประมาณแจ้งว่า จำเลยที่ ๑ อนุมัติงบกลาง และจำเลยที่ ๓ อนุมัติหลักการโครงการ พยานจึงตั้งเรื่องที่จะดำเนินการ ในส่วนของการพัสดุต่อไป พยานเห็นว่าโครงการจะจัดขึ้นใน ๒ จังหวัด คือ จังหวัดหนองคาย ระหว่างวันที่ ๔ - ๖ ตุลาคม ๒๕๕๖ และจังหวัดนครราชสีมา ระหว่างวันที่ ๑๑ - ๑๓ ตุลาคม ๒๕๕๖ ซึ่งเป็นระยะเวลากระชั้นชิด จึงต้องเสนอบันทึกจัดจ้างดำเนินโครงการโดยวิธีพิเศษ เพราะจะสอบราคาหรือประกวดราคาไม่ทันแน่นอน โดยเริ่มจากการจัดทำบันทึกสำนักบริหารกลาง ด่วนที่สุด ที่ - ลงวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๕๖ ขออนุมัติหลักการดำเนินการในวงเงิน ๔๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท เสนอ จำเลยที่ ๓ ลงนามเพื่อเสนอไปยังจำเลยที่ ๒ ซึ่งจำเลยที่ ๒ อนุมัติในวันเดียวกัน และนายพงษ์ศักดิ์ เบิกความว่า เมื่อพิจารณาจากลำดับการดำเนินงานและเอกสารขอบเขตของงาน (TOR) อีกทั้งเงื่อนไข เวลาดำเนินการ เห็นได้ว่าระยะเวลาเร่งด่วนและกระชั้นชิดเป็นอย่างมาก จำเป็นต้องเลือกใช้วิธีการ จัดจ้างโดยวิธีพิเศษ สำนักบริหารกลางจึงเสนอบันทึกข้อความขออนุมัติจ้างจัดโครงการ Roadshow ต่อจำเลยที่ ๓ โดยระบุว่า จะดำเนินการจ้างโดยวิธีพิเศษตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการ พัสดุ พ.ศ. ๒๕๓๕ ข้อ ๒๔ (๓) ตามบันทึกข้อความ ด่วนที่สุด ที่ สบก.(กบพ) ๒๗๙๒/๒๕๖๖ ลงวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๖ เอกสารหมาย จ.๕๐ แผ่นที่ ๑๙๐๙ - ๑๙๑๑ ต่อมาจำเลยที่ ๓ เสนอต่อจำเลยที่ ๒ ซึ่งจำเลยที่ ๒ ลงนามอนุมัติในวันเดียวกัน เห็นว่า การเสนอการจ้างโดยวิธีพิเศษเป็นการพิจารณา และเสนอจากเจ้าหน้าที่สำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรีมาตามลำดับชั้น โดยจำเลยที่ ๒ มิได้เป็นผู้

ริเริ่มหรือใช้ให้ผู้ได้บังคับบัญชาดำเนินการ แม้จำเลยที่ ๒ จะมีหน้าที่ตรวจสอบโดยละเอียด รอบคอบ ไม่ใช่เพียงแต่ลงนามอนุมัติผ่านไปตามความเห็นของผู้ได้บังคับบัญชาเท่านั้นก็ตาม แต่เมื่อ ข้อเท็จจริงปรากฏว่าโครงการ Roadshow กำหนดเริ่มดำเนินงานตั้งแต่วันที่ ๔ ตุลาคม ๒๕๕๖ และ จำเลยที่ ๓ เสนอเรื่องต่อจำเลยที่ ๒ เมื่อวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๖ จึงไม่อาจใช้วิธีการประกวดราคาตาม ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการพัสดุ พ.ศ. ๒๕๓๕ ได้ กรณีจึงมีเหตุเพียงพอให้จำเลยที่ ๒ พิจารณาได้ว่าการจัดจ้างโครงการ Roadshow เข้าเงื่อนไขว่าเป็นงานที่ต้องกระทำโดยเร่งด่วน หากล่าช้าอาจจะเสียหายแก่ราชการ ตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการพัสดุ พ.ศ. ๒๕๓๕ ข้อ ๒๔ (๓) พยานหลักฐานทางไต่สวนฟังไม่ได้ว่าจำเลยที่ ๒ รู้อยู่แล้วว่าไม่เป็นงานเร่งด่วน และเมื่อ กรณีเป็นงานที่ต้องกระทำโดยเร่งด่วน หากล่าช้าอาจจะเสียหายแก่ราชการ เช่นนี้ แม้จำเลยที่ ๒ สั่ง อนุมัติภายในวันเดียวก็ไม่ถือว่าเป็นการใช้ดุลพินิจโดยมิชอบ ส่วนที่นางปนัดดาเบิกความว่า คณะกรรมการจัดจ้างโดยวิธีพิเศษพิจารณาเสนอจ้างจำเลยที่ ๔ ทั้งที่คณะกรรมการกำหนดราคา กลางยังประชุมไม่แล้วเสร็จ และบันทึกรายงานผลการพิจารณาของคณะกรรมการจัดซื้อจัดจ้างโดยวิธี พิเศษส่งมาถึงพยานเมื่อช่วงเย็นวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๖ จึงต้องเสนอวันที่ ๒ ตุลาคม ๒๕๕๖ โดยลง วันที่ย้อนหลังเป็นวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๖ นั้น เมื่อนางปนัดดาเป็นหัวหน้าฝ่ายพัสดุ มีหน้าที่ตรวจสอบ โดยตรงตามสายงาน ได้เขียนข้อความว่า ตรวจแล้ว ถูกต้องตามระเบียบพัสดุ กรณีจึงมีเหตุที่จะทำ ให้จำเลยที่ ๒ เชื่อโดยสุจริตว่าสำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรีในฐานะส่วนราชการเจ้าของโครงการได้ พิจารณาด้วยความรอบคอบแล้ว ประกอบกับจำเลยที่ ๒ เบิกความยืนยันว่า การส่งหนังสือมาให้อนุมัติ จะไม่ลงวันที่มาให้ก่อน จำเลยที่ ๒ จึงลงนามโดยไม่ได้ลงวันที่เอง ถือไม่ได้ว่าจำเลยที่ ๒ ไม่ตรวจสอบ หรือไม่สนใจความถูกต้องของเอกสาร จึงขาดเจตนาพิเศษเพื่อให้เกิดความเสียหายแก่สำนักเลขาธิการ

นายกรัฐมนตรี พยานหลักฐานทางไต่สวนไม่อาจรับฟังว่า จำเลยที่ ๒ ปฏิบัติหน้าที่หรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่เกี่ยวกับการอนุมัติให้จัดจ้างโครงการ Roadshow โดยวิธีพิเศษ วงเงิน ๔๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท เพื่อให้เกิดความเสียหายแก่สำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรี หรือโดยทุจริตตามฟ้อง

สำหรับจำเลยที่ ๓ นั้น เห็นว่า แม้จำเลยที่ ๓ ไม่ได้เสนอเรื่องการจัดซื้อจัดจ้างต่อคณะกรรมการบูรณาการการประชาสัมพันธ์โครงการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเพื่อสร้างอนาคตประเทศไทย ตามคำสั่งนายกรัฐมนตรี ที่ ๒๔๒/๒๕๕๖ แต่คณะกรรมการดังกล่าวก็มีหน้าที่พิจารณาเฉพาะเรื่องการพิจารณารูปแบบงานโครงการและรับทราบผลการดำเนินงาน ตามเอกสารหมาย จ.๓๓ แผ่นที่ ๑๑๙๙ - ๑๒๐๐ ซึ่งเป็นคนละขั้นตอนกันกับการจัดซื้อจัดจ้าง โดยขั้นตอนการจัดซื้อจัดจ้างเป็นหน้าที่และอำนาจของจำเลยที่ ๓ ในฐานะหัวหน้าส่วนราชการที่ต้องดำเนินการ และเนื่องจากเป็นกรณีการจัดซื้อจัดจ้างในวงเงินเกินอำนาจอนุมัติของจำเลยที่ ๓ ซึ่งเป็นหัวหน้าส่วนราชการ ตามคำสั่งนายกรัฐมนตรี ที่ ๑๕๑/๒๕๕๖ ลงวันที่ ๒ กรกฎาคม ๒๕๕๖ จึงต้องเสนอจำเลยที่ ๒ พิจารณา ดังที่นายลิขิต อุไรรางกูล พยานโจทก์ซึ่งขณะเกิดเหตุรักษาการในตำแหน่งนักวิชาการชำนาญการพิเศษ กองการพัสดุภาครัฐ กรมบัญชีกลาง เบิกความว่า เรื่องใดที่ไม่ได้กำหนดในแผนงานไว้ในพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปี ถือเป็นดุลพินิจของหัวหน้าส่วนราชการที่พิจารณาสั่งการให้ดำเนินการโครงการต่าง ๆ ว่ามีความจำเป็นเร่งด่วนมีความเหมาะสมที่จะใช้วิธีพิเศษได้ จึงไม่เคยมีหน่วยงานใดขอหารือกรณีตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการพัสดุ พ.ศ. ๒๕๓๕ ข้อ ๒๔ (๓) มายังกรมบัญชีกลาง ดังนี้ การที่จำเลยที่ ๓ ไม่ได้เสนอเรื่องการจัดซื้อจัดจ้างต่อคณะกรรมการบูรณาการการประชาสัมพันธ์โครงการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเพื่อสร้างอนาคตประเทศไทยจึงมิใช่เป็นการใช้ดุลพินิจโดยมิชอบ ส่วนที่คณะกรรมการกำหนดราคากลางนำข้อเสนอ

ราคาของจำเลยที่ ๔ มาใช้ในการกำหนดราคากลางนั้น ก็เป็นการพิจารณาตามอำนาจหน้าที่ของ คณะกรรมการกำหนดราคากลางเอง เมื่อกรณีนี้เป็นการจัดจ้างโดยวิธีพิเศษ ตามระเบียบสำนัก นายกรัฐมนตรีว่าด้วยการพัสดุ พ.ศ. ๒๕๓๕ ข้อ ๒๔ (๓) จึงยอมเชิญผู้มีอาชีพรับจ้างโดยตรงนั้นมา เสนอราคาตามระเบียบฉบับดังกล่าว ข้อ ๕๘ (๑) ได้ และแม้จำเลยที่ ๔ จะเสนอราคาเพียงรายเดียว แต่กรณีไม่ปรากฏว่ามีการคบคิดกันฉ้อฉลหรือไม่สุจริตในระหว่างผู้ที่เกี่ยวข้องในชั้นตอนนี้แต่อย่างใด ข้อเท็จจริงกลับได้ความจากนายพิไชย โอบายะวาทย์ อดีตที่ปรึกษานายกรัฐมนตรีฝ่ายข้าราชการ ประจำด้านสังคม ซึ่งได้รับแต่งตั้งเป็นประธานกรรมการกำหนดราคากลาง กับนางโคภิชฐ์ ทองคำชู เจ้าพนักงานพัสดุชำนาญงาน กลุ่มแผนงานและงบประมาณ สำนักงานเลขาธิการ สำนักเลขาธิการ นายกรัฐมนตรี และนายอิทธิพล งามแดน นักประชาสัมพันธ์ชำนาญการพิเศษ สำนักโฆษก สำนักงานเลขาธิการนายกรัฐมนตรี ซึ่งได้รับแต่งตั้งเป็นกรรมการกำหนดราคากลาง เปิดความสอดคล้อง กันว่า ไม่มีผู้ใดสั่งการหรือแทรกแซงการกำหนดราคากลาง แสดงให้เห็นว่าจำเลยที่ ๓ ไม่มีส่วน เกี่ยวข้องในเรื่องการพิจารณากำหนดราคากลางด้วย ที่นางปนัดดาเบิกความว่า ขณะเสนอจำเลยที่ ๓ นั้น คณะกรรมการกำหนดราคากลางยังประชุมยังไม่เสร็จ แต่เมื่อกระบวนการจัดจ้างต้องเสร็จก่อน วันที่ ๔ ตุลาคม ๒๕๕๖ พยานจึงเสนอบันทึกรายงานการขอซื้อขอจ้าง โดยไม่ได้ระบุราคากลาง แต่ ระบุวงเงิน ๔๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท ทำให้รายงานคณะกรรมการกำหนดราคากลางไม่ได้ระบุเลขที่ ส่วนที่ ต้องลงวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๖ เพื่อให้เป็นไปตามลำดับที่จะต้องมีราคากลางก่อนการจัดจ้างนั้น จำเลยที่ ๓ เบิกความว่า จำเลยที่ ๓ ลงนามไปเนื่องจากผ่านการกรองโดยนางสาวเรณู ตั้งคจิวงกูร รองเลขาธิการนายกรัฐมนตรีฝ่ายบริหารซึ่งทำงานมานานและจำเลยที่ ๓ ไว้วางใจ ภายหลังจาก นางสาวเรณูแจ้งว่ามีข้อผิดพลาด จำเลยที่ ๓ เข้าใจว่าเป็นเรื่องข้อผิดพลาดตามปกติ เห็นได้ว่า การลง

วันที่ย้อนหลังเป็นการกระทำของนางปนัดดาเอง แม้จำเลยที่ ๓ เป็นผู้รับผิดชอบโครงการ Roadshow และเป็นหัวหน้าส่วนราชการที่มีอำนาจพิจารณาว่ามีความจำเป็นเร่งด่วนเหมาะสมที่จะใช้วิธีพิเศษตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการพัสดุ พ.ศ. ๒๕๓๕ ข้อ ๒๔ (๓) หรือไม่ จึงมีหน้าที่ต้องควบคุมดูแลมิให้เกิดความเสียหายต่อทางราชการก็ตาม แต่เมื่อนางปนัดดาระบุในเอกสารว่าตรวจแล้ว ถูกต้องตามระเบียบพัสดุ และนางสาวเรณูตรวจสอบไม่พบความผิดพลาด ทั้งจำเลยที่ ๓ ต้องเร่งพิจารณาเพราะเป็นกรณีเร่งด่วน จึงมีเหตุให้จำเลยที่ ๓ เข้าใจว่าดำเนินการต่อไปได้ ส่วนที่นางปนัดดาเบิกความว่า บันทึกรายงานผลการพิจารณาของคณะกรรมการจัดจ้างโดยวิธีพิเศษลงสารบบอิเล็กทรอนิกส์ไม่ทันวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๖ พยานเสนอต่อจำเลยที่ ๓ จากนั้นจำเลยที่ ๓ พิจารณาอนุมัติและเสนอไปยังจำเลยที่ ๒ ซึ่งจำเลยที่ ๒ อนุมัติเห็นควรจ้างจำเลยที่ ๔ โดยเหตุการณ์ทั้งหมดนี้เกิดขึ้นภายในวันเดียวกันคือวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๖ อันแสดงว่าจำเลยที่ ๓ มิได้ลงนามย้อนหลัง แต่นางปนัดดากลับเบิกความใหม่ว่า เอกสารบันทึกรายงานผลการพิจารณาของคณะกรรมการจัดซื้อจัดจ้างโดยวิธีพิเศษส่งมาถึงพยานเมื่อช่วงเย็นวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๖ จึงต้องเสนอวันที่ ๒ ตุลาคม ๒๕๕๖ คำเบิกความของนางปนัดดาจึงไม่อยู่กับร่องกับรอยไม่อาจรับฟังได้ ประกอบกับการที่เจ้าหน้าที่สำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรีต่างปฏิบัติงานอย่างเร่งรีบภายในวันเดียวนี้ เกิดขึ้นจากความตั้งใจที่จะปฏิบัติงานเพื่อให้ทันเวลาที่ผู้บริหารกำหนดไว้ ดังเห็นได้จากที่นางปนัดดาเบิกความว่า สำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรีเคยดำเนินการรวดเร็วลักษณะแบบนี้มาบ้างแต่วงเงินไม่มาก ตรงกันข้ามข้อเท็จจริงกลับได้รับความจากนางสาวนันทริยาเบิกความว่า ไม่มีผู้ใดแทรกแซงคณะกรรมการจัดจ้างโดยวิธีพิเศษให้ต้องเลือกจำเลยที่ ๔ เป็นผู้รับจ้าง การดำเนินการดังกล่าวจึงหาใช่เกิดขึ้นจากการสั่งการของจำเลยที่ ๓ ไม่ นอกจากนี้ยังปรากฏว่า ต่อมานางสาวประพิร์ อังกินันท์

มีหนังสือสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดิน ด่วนที่สุด ที่ ตผ ๐๐๑๙/๐๘๒๒ ลงวันที่ ๑๑ มีนาคม ๒๕๕๗ ขอให้
ทบทุนการดำเนินการใช้จ่ายเงินโครงการดังกล่าว ตามเอกสารหมาย จ.๘๒ แผ่นที่ ๒๗๓๕ - ๒๗๓๖
จำเลยที่ ๓ มีหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ นร ๐๔๐๑.๖/๐๙๘๔ ลงวันที่ ๙ เมษายน ๒๕๕๗ แจ้งสำนักงาน
การตรวจเงินแผ่นดินว่า สำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรีประสงค์ที่จะให้เกิดความชัดเจนในทางปฏิบัติ
ตามข้อสังเกตดังกล่าวเสียก่อน จึงยังไม่ได้ดำเนินการอนุมัติเบิกจ่ายเงินออกไปจนกว่าข้อทักท้วงและ
ข้อสังเกตของสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินจะหมดไป และได้ขอหารือเกี่ยวกับแนวปฏิบัติในการ
อนุมัติเบิกจ่ายเงินของโครงการนี้กับสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินด้วยแล้ว ตามเอกสารหมาย จ.๘๔
แผ่นที่ ๒๗๖๒ - ๒๗๖๗ โดยมีการชะลอการจ่ายเงินค่าจ้างแก่จำเลยที่ ๔ และที่ ๕ ไว้ก่อน พฤติการณ์
ดังกล่าวยังฟังไม่ได้ว่าจำเลยที่ ๓ ละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ในการกำกับดูแลตามที่ควรจะเป็นอันจะ
แสดงว่ามีเจตนาเพื่อให้เกิดความเสียหาย ประการสำคัญที่สุดหลังเกิดเหตุมีรัฐประหารเมื่อวันที่ ๒๒
พฤษภาคม ๒๕๕๗ ต่อมาพลเอกวิลาศ อรุณศรี เลขาธิการนายกรัฐมนตรี มีคำสั่งแต่งตั้ง
คณะกรรมการตรวจสอบขั้นตอนการดำเนินการโครงการ Roadshow ตามคำสั่งสำนักเลขาธิการ
นายกรัฐมนตรี ที่ ๓๒/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๓ มีนาคม ๒๕๕๘ ตามเอกสารหมาย จ.๑๐๑ แผ่นที่ ๒๘๙๙ - ๒๙๐๐
คณะกรรมการดังกล่าวเห็นว่าขั้นตอนการดำเนินโครงการ Roadshow เป็นไปตามระเบียบสำนัก
นายกรัฐมนตรีว่าด้วยการพัสดุ พ.ศ. ๒๕๓๕ พลเอกวิลาศจึงลงนามอนุมัติเบิกจ่ายเงินแก่จำเลยที่ ๔ และที่ ๕
ผู้รับจ้าง ตามบันทึกข้อความ ด่วนที่สุด ที่ สบก.(กบพ.) ๗๗๒/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๒๓ มีนาคม ๒๕๕๘
เอกสารหมาย จ.๑๐๖ แผ่นที่ ๒๙๔๐ - ๒๙๔๖ ซึ่งสอดคล้องกับที่คณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริง
ความรับผิดทางละเมิดได้ตรวจสอบแล้วพบว่าไม่มีเจ้าหน้าที่กระทำละเมิดต่อหน่วยงานของรัฐ ตาม
รายงานผลการสอบสวนของคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริงความรับผิดทางละเมิด เอกสารหมาย

ล.๑/๓๑ จึงฟังไม่ได้ว่าจำเลยที่ ๓ มีเจตนาพิเศษโดยทุจริตเพื่อแสวงหาประโยชน์อันมิชอบด้วยกฎหมายให้แก่จำเลยที่ ๔ พยานหลักฐานทางไต๋สวนฟังไม่ได้ว่า จำเลยที่ ๓ ปฏิบัติหน้าที่หรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบหรือโดยทุจริตเกี่ยวกับการขออนุมัติจัดจ้างโครงการ Roadshow โดยวิธีพิเศษ วงเงิน ๔๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท

ส่วนโครงการ Roadshow อีก ๑๐ จังหวัด วงเงิน ๒๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท นั้น พยานหลักฐานทางไต๋สวนได้ความว่า เมื่อวันที่ ๙ ตุลาคม ๒๕๕๖ นางนันทิกากัญจน์เสนอบันทึกข้อความสำนักโฆษกขออนุมัติหลักการจัดโครงการ Roadshow ระบุว่า เพื่อสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับโครงการอย่างเร่งด่วนและต่อเนื่อง เห็นควรจัดจ้างเอกชนดำเนินการจัดโครงการทุกภาคทั่วประเทศ จำนวน ๑๐ จังหวัด ในวงเงินไม่เกิน ๒๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท ซึ่งจำเลยที่ ๓ ลงนามอนุมัติโดยเบิกจ่ายจากเงินงบประมาณผลผลิตการบริหารจัดการของรัฐบาล งบรายจ่ายอื่น ค่าใช้จ่ายในการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ของรัฐบาล ประจำปีงบประมาณ ๒๕๕๗ ตามหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ สนข.๑๒๘๑/๒๕๕๖ ลงวันที่ ๙ ตุลาคม ๒๕๕๖ เอกสารหมาย จ.๕๖ แผ่นที่ ๒๑๓๔ - ๒๑๔๑ วันที่ ๑๑ ตุลาคม ๒๕๕๖ นายพงษ์ศักดิ์มีบันทึกข้อความผ่านนางสาวเรณู ดังคจิวงกูร รองเลขาธิการนายกรัฐมนตรีฝ่ายบริหาร ระบุว่า สำนักบริหารกลางพิจารณาแล้ว เพื่อเป็นการเตรียมการจัดซื้อจัดจ้างตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการพัสดุ พ.ศ. ๒๕๓๕ ประกอบกับเป็นนโยบายเร่งด่วนของรัฐบาลเห็นควรอนุมัติหลักการจัดโครงการ Roadshow สร้างอนาคตประเทศไทย Thailand ๒๐๒๐ เพื่อสื่อสารเผยแพร่ข้อมูลสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับโครงการ โดยจัดจ้างเอกชนดำเนินการโครงการตามที่สำนักโฆษกเสนอ ซึ่งจำเลยที่ ๓ ลงนามรับทราบ ตามบันทึกข้อความ ด่วนที่สุด ที่ สบก.(กผง.) ๐๙๐๓/๒๕๕๖ ลงวันที่ ๑๑ ตุลาคม ๒๕๕๖ เอกสารหมาย จ.๕๗ แผ่นที่ ๒๑๔๒ - ๒๑๔๔ แล้วจำเลยที่ ๓

มีบันทึกเสนอจำเลยที่ ๒ ระบุว่า เสนอขออนุมัติหลักการจัดโครงการโดยวิธีพิเศษ ตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการพัสดุ พ.ศ. ๒๕๓๕ และอยู่ในอำนาจของรัฐมนตรีเจ้าสังกัดพิจารณาอนุมัติ โดยจำเลยที่ ๒ ลงนามอนุมัติ ตามบันทึกข้อความ ด่วนที่สุด ที่ - ลงวันที่ ๑๑ ตุลาคม ๒๕๕๖ เอกสารหมาย จ.๕๘ แผ่นที่ ๒๑๔๔ - ๒๑๔๕ เห็นว่า เมื่อโครงการ Roadshow ในส่วน ๒ จังหวัดแรก เข้าเงื่อนไขเป็นงานที่ต้องกระทำโดยเร่งด่วน หากล่าช้าอาจจะเสียหายแก่ราชการ ตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการพัสดุ พ.ศ. ๒๕๓๕ ข้อ ๒๔ (๓) ดังวินิจฉัยมาแล้ว ทั้งโครงการ Roadshow อีก ๑๐ จังหวัด มีกำหนดเริ่มดำเนินงานกลุ่มแรก จังหวัดชลบุรี ระหว่างวันที่ ๑๕ - ๑๗ ตุลาคม ๒๕๕๖ จังหวัดอุบลราชธานี ระหว่างวันที่ ๑๘ - ๒๐ ตุลาคม ๒๕๕๖ โดยจำเลยที่ ๓ เสนอเรื่องต่อจำเลยที่ ๒ เมื่อวันที่ ๑๑ ตุลาคม ๒๕๕๖ ย่อมไม่มีเวลาพอให้ใช้วิธีการประกวดราคาได้ กรณีจึงมีเหตุผลเพียงพอให้จำเลยที่ ๒ เข้าใจได้ว่าการจัดจ้างโครงการ Roadshow อีก ๑๐ จังหวัด เข้าเงื่อนไขเป็นงานที่ต้องกระทำโดยเร่งด่วน หากล่าช้าอาจจะเสียหายแก่ราชการ ตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการพัสดุ พ.ศ. ๒๕๓๕ ข้อ ๒๔ (๓) เช่นกัน ข้อเท็จจริงรับฟังไม่ได้ว่าจำเลยที่ ๒ และที่ ๓ รู้อยู่แล้วว่าโครงการ Roadshow อีก ๑๐ จังหวัด ไม่ใช่งานที่ต้องกระทำโดยเร่งด่วน และเมื่อกรณีเป็นงานที่ต้องกระทำโดยเร่งด่วนเช่นนี้ แม้จำเลยที่ ๒ จะสั่งอนุมัติภายในวันเดียวก็ไม่ถือว่าเป็นการใช้ดุลพินิจโดยมิชอบ ส่วนเรื่องการกำหนดตัวผู้รับจ้างล่วงหน้ารวมถึงเรื่องการใช้ราคากลางเดิมนั้น โจทก์คงอ้างข้อเท็จจริงอันเดียวกันกับกรณีโครงการ Roadshow ในส่วน ๒ จังหวัดแรก ซึ่งได้วินิจฉัยอย่างละเอียดแล้วจึงไม่จำเป็นต้องวินิจฉัยซ้ำอีก ทั้งได้ความจากนายพงษ์ศักดิ์เบิกความว่า คณะกรรมการบูรณาการการประชาสัมพันธ์โครงการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเพื่อสร้างอนาคตประเทศได้ประชุมติดตามประเมินผลการจัดงานครั้งแรกที่จังหวัดหนองคายแล้วเห็นว่าประสบผลสำเร็จเป็นอย่างดี

จึงได้นำราคากลางที่ใช้ใน ๒ จังหวัดแรกมาเป็นราคากลางในการดำเนินโครงการอีก ๑๐ จังหวัด ดังนี้
พยานหลักฐานทางไต่สวนรับฟังไม่ได้ว่าจำเลยที่ ๑ ถึงที่ ๓ ปฏิบัติหน้าที่หรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่
เกี่ยวกับการอนุมัติให้จัดจ้างโครงการโดยวิธีพิเศษวงเงิน ๒๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท เพื่อให้เกิดความ
เสียหายแก่สำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรีหรือโดยทุจริต

ปัญหาที่ต้องพิเคราะห์ต่อไปมีว่า จำเลยที่ ๑ ถึงที่ ๓ ร่วมกันดำเนินการให้มีการ
อนุมัติลงนามในสัญญาจ้างก่อนได้รับเงินประจำงวด โดยไม่ชอบด้วยพระราชบัญญัติวิธีการ
งบประมาณ พ.ศ. ๒๕๐๒ (ที่ใช้บังคับขณะเกิดเหตุ) อันเป็นความผิดตามฟ้องหรือไม่ พระราชบัญญัติ
วิธีการงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๐๒ มาตรา ๒๓ วรรคสี่ บัญญัติว่า ในกรณีที่มีความจำเป็นและเร่งด่วน
และมีใช้กรณีตามวรรคสองหรือวรรคสาม คณะรัฐมนตรีมีอำนาจอนุมัติให้ส่วนราชการหรือ
รัฐวิสาหกิจจ่ายเงินหรือก่อนนี้ผูกพันตามพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีหรือ
พระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติมก่อนได้รับเงินประจำงวด หรืออนุมัติให้ส่วนราชการหรือ
รัฐวิสาหกิจก่อนนี้ผูกพันเกินกว่าหรือนอกเหนือไปจากที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัติงบประมาณ
รายจ่ายประจำปีหรือพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติมได้ ข้อเท็จจริงทางไต่สวนได้ความว่า
สำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรี ลงนามในหนังสือสั่งจ้าง ที่ จ.๑๗/๒๕๕๗ ลงวันที่ ๑๑ ตุลาคม ๒๕๕๖
จ้างจำเลยที่ ๔ ดำเนินโครงการในส่วนจังหวัดกลุ่มสอง เป็นเงินทั้งสิ้น ๑๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท และลง
นามหนังสือสั่งจ้าง ที่ จ.๑๘/๒๕๕๗ ลงวันที่ ๑๑ ตุลาคม ๒๕๕๖ จ้างจำเลยที่ ๕ ดำเนินโครงการใน
ส่วนจังหวัดกลุ่มแรก เป็นเงินทั้งสิ้น ๑๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท วันที่ ๑๕ ตุลาคม ๒๕๕๖ สำนัก
งบประมาณแจ้งใบจัดสรรเงินงบประมาณ วงเงิน ๒๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท ให้สำนักเลขาธิการ
นายกรัฐมนตรีพิจารณาดำเนินการ ตามเอกสารหมายเลข จ.๖๗ แผ่นที่ ๒๖๔๔ ต่อมานายพงษ์ภาณุ

เสวตรุนทร์ รองปลัดกระทรวงการคลัง ในฐานะประธานกรรมการว่าด้วยการพัสดุ มีหนังสือ
กรมบัญชีกลาง ด่วนที่สุด ที่ กค (กาวพ) ๐๔๒๑.๓/๔๖๕๔๗ ลงวันที่ ๑๙ ธันวาคม ๒๕๕๖ ถึงจำเลยที่ ๓
แจ้งว่า สำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรีได้ลงนามในสัญญาสั่งจ้างก่อนได้รับอนุมัติเงินประจำงวด เป็น
การไม่ปฏิบัติตามระเบียบฯ พ.ศ. ๒๕๓๕ ใดๆก็ดี เพื่อบรรเทาความเสียหายแก่ราชการ จึงอนุมัติ
ผ่อนผันการไม่ปฏิบัติตามระเบียบฯ ให้สำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรี เป็นกรณีเฉพาะราย ทั้งนี้
เนื่องจากกรณีนี้เป็นการก่อหนี้ผูกพันก่อนได้รับอนุมัติเงินประจำงวดที่ไม่เป็นไปตามพระราชบัญญัติ
วิธีการงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๐๒ มาตรา ๒๓ วรรคหนึ่ง เป็นอำนาจของคณะรัฐมนตรี สำนักเลขาธิการ
นายกรัฐมนตรีจึงต้องนำเสนอคณะรัฐมนตรีต่อไป ตามเอกสารหมายเลข ๗๒ แผ่นที่ ๒๖๘๐ - ๒๖๘๒ ต่อมา
จำเลยที่ ๓ ลงนามในบันทึกข้อความสำนักบริหารกลางที่ สบก. (กบพ.) ๓๔๖๖/๒๕๕๖ ลงวันที่
๑๙ ธันวาคม ๒๕๕๖ เสนอจำเลยที่ ๒ ลงนามในหนังสือไปยังเลขาธิการคณะรัฐมนตรี เพื่อเสนอเรื่อง
ต่อคณะรัฐมนตรีขออนุมัติลงนามในสัญญาก่อนได้รับอนุมัติเงินประจำงวดในวันที่ ๑๕ ตุลาคม ๒๕๕๖
ตามพระราชบัญญัติวิธีการงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๐๒ มาตรา ๒๓ วรรคสี่ ตามเอกสารหมายเลข ๗๓
แผ่นที่ ๒๖๘๓ - ๒๖๘๕ จำเลยที่ ๒ ในฐานะรัฐมนตรีเจ้าสังกัดผู้มีอำนาจเสนอเรื่องต่อคณะรัฐมนตรี
ลงนามในหนังสือถึงเลขาธิการคณะรัฐมนตรี เพื่อขอให้คณะรัฐมนตรีพิจารณา ตามหนังสือ ด่วนที่สุด
ที่ นร ๐๔๐๑.๕/๑๖๔๐๙ ลงวันที่ ๑๙ ธันวาคม ๒๕๕๖ เอกสารหมายเลข ๗๓ แผ่นที่ ๒๖๘๖
คณะรัฐมนตรีซึ่งมีจำเลยที่ ๑ และที่ ๒ ร่วมประชุมด้วยได้มีมติเมื่อวันที่ ๗ มกราคม ๒๕๕๗ อนุมัติ
ตามเสนอ ตามเอกสารหมายเลข ๘๐ จำเลยที่ ๓ มีคำสั่งสำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรี ที่ ๒๕๖/๒๕๕๖
ลงวันที่ ๒๗ ธันวาคม ๒๕๕๖ แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริง ซึ่งคณะกรรมการดังกล่าว
เห็นว่าการลงนามในหนังสือสั่งจ้างก่อนได้รับอนุมัติเงินประจำงวด เป็นการดำเนินการโครงการตาม

นโยบายรัฐบาลที่มีความจำเป็นเร่งด่วน โดยเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติเข้าใจว่าสามารถดำเนินการได้เพราะทราบว่าจะพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๗ ประกาศใช้ในวันที่ ๑๑ ตุลาคม ๒๕๕๖ และเมื่อทราบข้อทักท้วงจากสำนักงานงบประมาณก็เร่งดำเนินการให้เป็นไปตามกฎหมาย วันที่ ๒๐ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๗ นางเอมปรีดี รักษาการแทนผู้อำนวยการสำนักบริหารกลาง เสนอรายงานการสอบสวนดังกล่าว พร้อมความเห็นประกอบว่าเห็นควรยุติเรื่อง ซึ่งจำเลยที่ ๓ เห็นชอบด้วย และเกษียณสั่งกำชับให้ถือปฏิบัติตามระเบียบโดยเคร่งครัด นายพงษ์ศักดิ์ซึ่งเป็นผู้ลงนามในหนังสือสั่งจ้างทั้งสองฉบับ เบิกความว่า การลงนามในหนังสือสั่งจ้างก่อนที่จะได้รับใบงวดจากสำนักงานงบประมาณเกิดจากเจ้าหน้าที่ทราบว่าพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๗ ประกาศใช้ในวันที่ ๑๑ ตุลาคม ๒๕๕๖ ซึ่งโดยปกติเมื่อพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณประกาศใช้ก็จะได้รับการอนุมัติเงินงวดในวันนั้น ซึ่งในกรณีนี้คือวันที่ ๑๑ ตุลาคม ๒๕๕๖ แต่ปรากฏว่าสำนักงานงบประมาณได้อนุมัติเงินงบประมาณประจำงวดให้ในวันที่ ๑๕ ตุลาคม ๒๕๕๖ ตามเอกสารหมาย จ.๖๗ แผ่นที่ ๒๖๔๔ เห็นว่า ที่มาของการดำเนินการดังกล่าวมิใช่เกิดจากการกระทำเพื่อแก้ไขความผิดพลาดของจำเลยที่ ๓ เอง แต่การที่จำเลยที่ ๓ ต้องเสนอจำเลยที่ ๒ ลงนามในหนังสือไปยังเลขาธิการคณะรัฐมนตรี เพื่อเสนอเรื่องต่อคณะรัฐมนตรี นั้น เกิดจากความจำเป็นต้องปฏิบัติตามที่คณะกรรมการว่าด้วยการพัสดุ กรมบัญชีกลาง มีหนังสือแจ้งให้จำเลยที่ ๓ ทราบว่าสำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรีต้องนำเสนอคณะรัฐมนตรีต่อไป ตามเอกสารหมาย จ.๗๒ และด้วยเหตุนี้ ย่อมเป็นเหตุผลให้จำเลยที่ ๒ จำเป็นต้องมีหนังสือไปยังเลขาธิการคณะรัฐมนตรี เพื่อเสนอเรื่องต่อคณะรัฐมนตรีต่อไปด้วย การกระทำของจำเลยที่ ๒ และที่ ๓ ในชั้นตอนนี้จึงมิได้เป็นการกระทำโดยมิชอบแต่อย่างใด ส่วนที่จำเลยที่ ๑ และที่ ๒ เข้าร่วมประชุม

คณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๗ มกราคม ๒๕๕๗ ด้วยนั้น ก็เป็นเพราะการอนุมัติให้ก่อนนี้ผู้กักกันก่อนได้รับอนุมัติเงินประจำงวดที่ไม่เป็นไปตามพระราชบัญญัติวิธีการงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๐๒ มาตรา ๒๓ วรรคหนึ่ง จำต้องได้รับการอนุมัติจากคณะรัฐมนตรีโดยเฉพาะตามพระราชบัญญัติวิธีการงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๐๒ มาตรา ๒๓ วรรคสี่ และบทบัญญัติดังกล่าวมิได้กำหนดว่าคณะรัฐมนตรีจะต้องอนุมัติก่อนมีการกักกันผู้กักกัน แม้จำเลยที่ ๑ จะเป็นผู้สั่งการให้จัดทำโครงการ Roadshow และจำเลยที่ ๒ มีหน้าที่กำกับดูแลสำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรีซึ่งเป็นผู้เสนอเรื่องขออนุมัติต่อคณะรัฐมนตรี แต่ไม่ปรากฏว่าการใช้ดุลพินิจของจำเลยที่ ๑ และที่ ๒ ผิดกฎหมายหรือระเบียบ ย่อมฟังไม่ได้ว่าจำเลยที่ ๑ และที่ ๒ ใช้ดุลพินิจโดยมิชอบด้วยกฎหมาย จึงขาดเจตนาพิเศษในการกระทำความผิด

จากเหตุผลที่วินิจฉัยมาแล้วข้างต้น ข้อเท็จจริงทางไต่สวนรับฟังได้ว่า การที่จำเลยที่ ๔ และที่ ๕ เป็นผู้รับจ้างจัดทำโครงการ Roadshow ๑๒ จังหวัด มิใช่เป็นผลมาจากการที่จำเลยที่ ๑ ถึงที่ ๓ ร่วมกันกำหนดตัวบุคคลให้เป็นผู้รับจ้างไว้ล่วงหน้า โดยมุ่งหมายมิให้มีการแข่งขันราคาอย่างเป็นธรรม เพื่อเอื้อประโยชน์แก่จำเลยที่ ๔ และที่ ๕ และจำเลยที่ ๑ ถึงที่ ๓ มิได้นำงบประมาณ จำนวน ๔๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท และ ๒๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท มาใช้จ่ายในโครงการ Roadshow โดยมิชอบเพื่อให้เกิดความเสียหายแก่สำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรีและแก่ทางราชการ หรือโดยทุจริต อันเป็นการกระทำความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๑๕๗ พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๑๒๓/๑ และพระราชบัญญัติว่าด้วยความผิดเกี่ยวกับการเสนอราคาต่อหน่วยงานของรัฐ พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๑๒ มาตรา ๑๓

ปัญหาที่ต้องวินิจฉัยประการสุดท้ายมีว่า จำเลยที่ ๔ ถึงที่ ๖ ร่วมกันสนับสนุนจำเลยที่ ๑ ถึงที่ ๓ ในการกระทำความผิดตามฟ้องหรือไม่ เมื่อข้อเท็จจริงรับฟังไม่ได้ว่า จำเลยที่ ๑

(อม.๕๐)

- ๖๘ -

ถึงที่ ๓ ซึ่งโจทก์กล่าวหาว่าเป็นตัวการกระทำความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๑๕๗ พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๑๒๓/๑ และพระราชบัญญัติว่าด้วยความผิดเกี่ยวกับการเสนอราคาต่อหน่วยงานของรัฐ พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๑๒ มาตรา ๑๓ ดังที่ได้วินิจฉัยมาแล้ว กรณีจึงรับฟังไม่ได้ว่าจำเลยที่ ๔ ถึงที่ ๖ เป็นผู้สนับสนุนในการกระทำความผิดดังกล่าวตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๘๖ ส่วนที่จำเลยที่ ๔ และที่ ๕ แบ่งจังหวัดเพื่อจัดทำงานนำเสนอ (Presentation) เป็นขั้นตอนก่อนกระบวนการจัดซื้อจัดจ้าง จึงไม่ถือว่าเป็นการตกลงร่วมกันเสนอราคาตามพระราชบัญญัติว่าด้วยความผิดเกี่ยวกับการเสนอราคาต่อหน่วยงานของรัฐ พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๔ ดังนั้น จำเลยที่ ๔ ถึงที่ ๖ จึงไม่มีความผิดตามฟ้อง

จึงวินิจฉัยยกฟ้อง.

นายวงศ์พร จิระภาค

(อม.๓๑)

ความเห็นในการวินิจฉัยคดี

คดีหมายเลขดำที่ อม. ๒/๒๕๖๕

คดีหมายเลขแดงที่ อม. ๕/๒๕๖๗

ในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์
ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง

วันที่ ๔ เดือน มีนาคม พุทธศักราช ๒๕๖๗

ระหว่าง

คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ

โจทก์

นางสาวยิ่งลักษณ์ ชินวัตร ที่ ๑

นายนิวัฒน์ธำรง บุญทรงไพศาล ที่ ๒

นายสุรนันทน์ เวชชาชีวะ ที่ ๓

บริษัทมติชน จำกัด (มหาชน) ที่ ๔

บริษัทสยามสปอร์ต ซินดิเคท จำกัด (มหาชน) ที่ ๕

นายระวิ โหลทอง ที่ ๖

จำเลย

เรื่อง ความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ ความผิดต่อพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต ความผิดต่อพระราชบัญญัติว่าด้วยความผิดเกี่ยวกับการเสนอราคาต่อหน่วยงานของรัฐ

โจทก์ฟ้องว่า ขณะเกิดเหตุจำเลยที่ ๑ ดำรงตำแหน่งนายกรัฐมนตรี มีอำนาจหน้าที่ในการบริหารราชการแผ่นดินร่วมกับรัฐมนตรีอื่น กำกับทั่วไปซึ่งการบริหารราชการแผ่นดิน และมี

อำนาจอนุมัติเห็นชอบกรณีส่วนราชการขอใช้เงินงบกลาง วงเงินเกิน ๑๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท ตามมติ คณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๑๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๒ จำเลยที่ ๒ ดำรงตำแหน่งรองนายกรัฐมนตรี และ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ มีอำนาจหน้าที่ในการบริหารราชการแผ่นดินร่วมกับรัฐมนตรีอื่น และมีอำนาจสั่ง อนุญาต หรืออนุมัติให้สำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรีหรือข้าราชการหรือผู้ปฏิบัติงาน ในส่วนสำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรี ปฏิบัติราชการหรือดำเนินการใด ๆ ได้ในฐานะผู้บังคับบัญชา หรือรัฐมนตรีเจ้าสังกัดแทนนายกรัฐมนตรี โดยจำเลยที่ ๒ มีอำนาจอนุมัติให้สั่งจ้างตามระเบียบสำนัก นายกรัฐมนตรีว่าด้วยการพัสดุ พ.ศ. ๒๕๓๕ ข้อ ๖๖ จำเลยที่ ๓ ดำรงตำแหน่งเลขาธิการ นายกรัฐมนตรี เป็นผู้บังคับบัญชาของข้าราชการในสังกัดสำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรีรับผิดชอบใน การปฏิบัติราชการขึ้นตรงต่อนายกรัฐมนตรี มีอำนาจหน้าที่ในการเผยแพร่และประชาสัมพันธ์ นโยบาย ยุทธศาสตร์ และผลงานของรัฐบาล เสนอความเห็นเพื่อการสั่งการของนายกรัฐมนตรี รองนายกรัฐมนตรี และรัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี ปฏิบัติการอื่นใดตามที่กฎหมายให้เป็น อำนาจหน้าที่ของสำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรี หรือตามที่นายกรัฐมนตรี หรือคณะรัฐมนตรี มอบหมาย จำเลยที่ ๑ ถึงที่ ๓ จึงมีฐานะเป็นผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง และเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐ กับมีฐานะเป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา จำเลยที่ ๔ และที่ ๕ เป็นนิติบุคคลตาม กฎหมาย และเป็นคู่สัญญากับสำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรี ในฐานะผู้รับจ้างจัดโครงการ Roadshow สร้างอนาคตประเทศไทย Thailand ๒๐๒๐ (โครงการ Roadshow) จำเลยที่ ๖ เป็น กรรมการผู้จัดการจำเลยที่ ๕ เมื่อระหว่างปลายเดือนสิงหาคม ๒๕๕๖ ถึงวันที่ ๑๒ มีนาคม ๒๕๕๗ เวลากลางวันและกลางคืนต่อเนื่องกัน จำเลยที่ ๑ ถึงที่ ๓ ร่วมกันปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ โดยมิชอบ เพื่อให้เกิดความเสียหายแก่สำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรี ปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่

โดยทุจริต โดยจำเลยที่ ๑ ถึงที่ ๓ ใช้อำนาจในตำแหน่งโดยทุจริตอันเป็นการเสียหายแก่รัฐและสำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรี อีกทั้งละเว้นการปฏิบัติตามกฎหมายและระเบียบ โดยมุ่งหมายมิให้มีการแข่งขันราคาจัดจ้างโครงการ Roadshow อย่างเป็นทางการ เพื่อเอื้อประโยชน์แก่จำเลยที่ ๔ และที่ ๕ ให้เป็นผู้มีสิทธิทำสัญญากับหน่วยงานของรัฐ โดยมีจำเลยที่ ๔ ถึงที่ ๖ เป็นผู้ช่วยเหลือหรือให้ความสะดวกในการกระทำความผิดของจำเลยที่ ๑ ถึงที่ ๓ ก่อนหรือขณะกระทำความผิดด้วยการตกลงร่วมกันในการเสนอราคา กล่าวคือ วันที่ ๒๓ สิงหาคม ๒๕๕๔ คณะรัฐมนตรีภายใต้การนำของจำเลยที่ ๑ ได้แถลงนโยบายต่อรัฐสภา ข้อ ๓.๔ กำหนดนโยบายสำคัญเกี่ยวกับโครงสร้างพื้นฐานการพัฒนา ระบบรางเพื่อขนส่งมวลชน และการบริหารจัดการระบบขนส่งสินค้าและบริการ โดยพัฒนาระบบรถไฟทางคู่เชื่อมชานเมืองและหัวเมืองหลักในเส้นทางสำคัญ ศึกษาพัฒนารถไฟความเร็วสูงจากกรุงเทพมหานครไปยังภูมิภาค ต่อมาวันที่ ๑๙ มีนาคม ๒๕๕๖ คณะรัฐมนตรีเสนอร่างพระราชบัญญัติให้อำนาจกระทรวงการคลังกู้เงินเพื่อการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านคมนาคมขนส่งของประเทศ พ.ศ. ... ต่อสภาผู้แทนราษฎร ปรากฏว่าในการพิจารณาวาระที่ ๑ (ขั้นรับหลักการ) ระหว่างวันที่ ๒๘ - ๒๙ มีนาคม ๒๕๕๖ มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจากพรรคฝ่ายค้านหลายรายต่างอภิปรายทักท้วงว่าร่างพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าวขัดหรือแย้งรัฐธรรมนูญ และจะดำเนินการยื่นเรื่องให้ศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัย ทั้งต่อมาสำนักงานคณะกรรมการปฏิรูปกฎหมายมีหนังสือ ลงวันที่ ๒ กรกฎาคม ๒๕๕๖ ถึงจำเลยที่ ๑ มีข้อเสนอแนะว่าร่างพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าวอาจขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ จำเลยที่ ๑ หาได้รับฟังไม่ แต่กลับสั่งการให้สำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรีไปจัดทำโครงการจัดนิทรรศการการสัมมนา และการโฆษณาประชาสัมพันธ์เผยแพร่ข้อมูลเกี่ยวกับโครงการลงทุนพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานระบบคมนาคมขนส่งของประเทศให้แก่สาธารณชนทราบ ภายใต้ชื่อ

โครงการ Roadshow สร้างอนาคตประเทศไทย Thailand ๒๐๒๐ โดยมีจำเลยที่ ๓ ในฐานะเลขาธิการนายกรัฐมนตรี เป็นผู้รับผิดชอบโครงการ กำหนดวัตถุประสงค์เพื่อสร้างความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับโครงการลงทุนพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานระบบคมนาคมขนส่งของประเทศซึ่งจะเกิดขึ้นต่อไป ภายใต้ร่างพระราชบัญญัติดังกล่าว จากนั้นเมื่อปลายเดือนสิงหาคม ๒๕๕๖ จำเลยที่ ๓ เป็นประธานประชุมเตรียมการอย่างไม่เป็นทางการหลายครั้งที่ทำเนียบรัฐบาล ได้ข้อสรุปว่าเป็นการเกินขีดความสามารถของสำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรี จึงพิจารณาสรรหาให้เอกชนเข้ามาดำเนินการ ต่อมานายฐากร บุนปาน กรรมการผู้จัดการจำเลยที่ ๔ และนายสรายุทธ มหวลีรัตน์ ตัวแทนของจำเลยที่ ๕ ไปพบจำเลยที่ ๓ ที่ทำเนียบรัฐบาล เพื่อพูดคุยเกี่ยวกับการรับจัดทำโครงการ Roadshow ซึ่งขณะนั้นยังไม่มีกระบวนการจัดจ้าง จำเลยที่ ๓ สั่งให้นายฐากรและนายสรายุทธไปรวบรวมผลงานที่ผ่านมาเพื่อมาเสนอจำเลยที่ ๓ อีกครั้ง โดยให้ประสานข้อมูลและรายละเอียดโครงการกับทีมงานหน้าห้องของจำเลยที่ ๓ ซึ่งจำเลยที่ ๔ และที่ ๕ ดำเนินการตามที่จำเลยที่ ๓ สั่งการ ต่อมาจำเลยที่ ๓ ซึ่งรู้อยู่แล้วว่าขณะนั้นยังไม่มี การดำเนินการตามขั้นตอนเพื่อให้ได้มาซึ่งการจัดจ้างตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการพัสดุ พ.ศ. ๒๕๓๕ แต่กลับปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบ โดยจำเลยที่ ๓ ตกลงให้จำเลยที่ ๔ และที่ ๕ เป็นผู้รับจ้างจัดทำโครงการ Roadshow จำนวน ๑๒ จังหวัด ได้แก่ จังหวัดหนองคาย จังหวัดนครราชสีมา จังหวัดอุบลราชธานี จังหวัดขอนแก่น จังหวัดนครสวรรค์ จังหวัดพระนครศรีอยุธยา จังหวัดเชียงใหม่ จังหวัดชลบุรี จังหวัดฉะเชิงเทรา จังหวัดเพชรบุรี จังหวัดนครศรีธรรมราช และจังหวัดสงขลา และให้จำเลยที่ ๔ และที่ ๕ จัดทำรูปแบบงาน (Presentation) เสนอจำเลยที่ ๓ เพื่อนำไปเสนอต่อที่ประชุม จำเลยที่ ๔ และที่ ๕ จึงประชุมร่วมกันที่สำนักงานของจำเลยที่ ๔ อีกทั้งตกลงแบ่งงานระหว่างกันว่าแต่ละบริษัทจะรับจัดทำโครงการที่

จังหวัดใด จากนั้นร่วมกันจัดทำรูปแบบงาน (Presentation) ให้แก่ทีมงานหน้าห้องของจำเลยที่ ๓ ตรวจสอบแก้ไข การกระทำของจำเลยที่ ๓ จึงเป็นการกำหนดตัวบุคคลให้เป็นผู้รับจ้างไว้ล่วงหน้า เมื่อระหว่างต้นเดือนกันยายน ๒๕๕๖ ถึงกลางเดือนกันยายน ๒๕๕๖ จำเลยที่ ๑ ถึงที่ ๓ ร่วมกันประชุมเตรียมความพร้อมดำเนินโครงการที่ทำเนียบรัฐบาล ร่วมกับจำเลยที่ ๔ และที่ ๕ พร้อมหน่วยงานราชการต่าง ๆ ซึ่งจำเลยที่ ๑ และที่ ๒ รู้อยู่แล้วว่าสำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรียังไม่ได้ดำเนินการตามขั้นตอนการจัดจ้าง แต่กลับร่วมกันปฏิบัติหรือละเว้นหน้าที่โดยมิชอบ โดยจำเลยที่ ๔ เป็นผู้นำเสนอรูปแบบงาน (Presentation) ที่จำเลยที่ ๔ และที่ ๕ ร่วมกันจัดทำไว้ อันเป็นพฤติกรรม แสดงให้ปรากฏแก่จำเลยที่ ๑ และที่ ๒ ว่าจำเลยที่ ๔ และที่ ๕ เป็นผู้รับจ้างจัดโครงการนี้แล้ว จำเลยที่ ๑ ซึ่งเป็นประธานที่ประชุมได้สอบถามเกี่ยวกับรายละเอียดของโครงการจากจำเลยที่ ๔ และ ทักท้วงถึงรูปแบบของงานที่นำมาเสนอ จากนั้นสั่งการให้จำเลยที่ ๔ ไปแก้ไขรูปแบบงานในหลาย ประเด็น โดยมีได้ทักท้วงถึงการรับดำเนินงานของจำเลยที่ ๔ ต่อมามีการประชุมครั้งที่สองจำเลยที่ ๑ และที่ ๒ เข้าร่วมประชุมด้วย อันเป็นการตกลงร่วมกันกับจำเลยที่ ๓ กำหนดตัวบุคคลใดให้เป็นผู้รับ จ้างไว้ก่อนล่วงหน้า เป็นเหตุให้ผู้อื่นไม่มีโอกาสเข้าทำการเสนอราคาอย่างเป็นธรรม อันเป็นการปฏิบัติ หรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยทุจริต เพื่อเอื้อประโยชน์ให้แก่จำเลยที่ ๔ และที่ ๕ โดยหลังจากการ ประชุมครั้งที่สอง นายกรณินทร์ กาญจนมัย ทีมงานหน้าห้องจำเลยที่ ๓ พาเจ้าหน้าที่ของจำเลยที่ ๔ ไปแนะนำตัวกับนายพงษ์ศักดิ์ ศิริวงษ์ ผู้อำนวยการสำนักบริหารกลาง สำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรี แล้วแจ้งว่าจำเลยที่ ๔ จะเข้ามาเป็นผู้รับจ้างจัดโครงการนี้ ต่อมาระหว่างกลางเดือนกันยายน ๒๕๕๖ ถึงวันที่ ๒๖ กันยายน ๒๕๕๖ จำเลยที่ ๑ ถึงที่ ๓ ร่วมกันปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดย มิชอบ เพื่อให้เกิดความเสียหายแก่สำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรี และเงินงบประมาณอันเป็น

งบประมาณแผ่นดิน โดยจำเลยที่ ๓ เรียกนายพงษ์ศักดิ์ไปพบที่ห้องทำงานที่ทำเนียบรัฐบาล แล้วแจ้งว่าจะให้จำเลยที่ ๔ และที่ ๕ เป็นผู้รับจ้างจัดทำโครงการ Roadshow รวมทั้งสิ้น ๑๒ จังหวัด จากนั้นสั่งการให้นายพงษ์ศักดิ์ และเจ้าหน้าที่ไปดำเนินการตั้งเรื่องเพื่อเสนอขอใช้เงินงบกลาง จำนวน ๔๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท เพื่อดำเนินโครงการที่จังหวัดหนองคายและจังหวัดนครราชสีมา ตามที่กำหนด แผนดำเนินการช่วงต้นเดือนถึงกลางเดือนตุลาคม ๒๕๕๖ มาให้จำเลยที่ ๓ ลงนามโดยเร็ว จำเลยที่ ๓ ลงนามในบันทึกข้อความสำนักบริหารกลาง ต่วนที่สุด สบก.(กผง.) ๘๓๐/๒๕๕๖ ลงวันที่ ๑๘ กันยายน ๒๕๕๖ เสนอจำเลยที่ ๑ โดยผ่านจำเลยที่ ๒ ขออนุมัติใช้เงินงบกลาง รายการเงินสำรองจ่ายเพื่อกรณีฉุกเฉินหรือจำเป็น เป็นเงิน ๔๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท จำเลยที่ ๒ พิจารณาแล้วจึงลงนามผ่านเรื่องเสนอไปยังจำเลยที่ ๑ เมื่อวันที่ ๒๐ กันยายน ๒๕๕๖ ซึ่งระหว่างเสนอขออนุมัติเงินงบกลางนี้ จำเลยที่ ๔ มีหนังสือลงวันที่ ๒๓ กันยายน ๒๕๕๖ ถึงปลัดกระทรวงมหาดไทย แจ้งว่าจำเลยที่ ๔ และที่ ๕ ได้รับมอบหมายจากสำนักนายกรัฐมนตรี ให้เป็นผู้จัดทำโครงการ โดยจะมีการจัดงานรวมทั้งสิ้น ๑๒ จังหวัด พร้อมกำหนดวันเวลาและสถานที่จัดงานของแต่ละจังหวัด จึงขอความอนุเคราะห์ให้แต่ละจังหวัดอำนวยความสะดวกในเรื่องต่างๆ ขณะเดียวกันสำนักโฆษกจัดทำบันทึกข้อความลงวันที่ ๒๔ กันยายน ๒๕๕๖ เสนอจำเลยที่ ๓ เพื่ออนุมัติหลักการจัดจ้าง ทั้งนี้จำเลยที่ ๑ ในฐานะนายกรัฐมนตรี ซึ่งมีอำนาจอนุมัติงบกลางรายการดังกล่าว ย่อมต้องถือปฏิบัติตามมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๑๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๒ ซึ่งจะต้องพิจารณาว่าเป็นกรณีที่มีความจำเป็นและเร่งด่วนหรือไม่ ทั้งยังต้องพิจารณาว่าจำเป็นด้วยว่าเป็นกรณีที่ต้องรีบดำเนินการเพื่อมิให้เกิดความเสียหายต่อราชการหรือไม่ ซึ่งจำเลยที่ ๑ ถึงที่ ๓ มีอาการขาดอย่างชัดเจนแล้วว่าร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวจะตราออกมาบังคับใช้โดยสมบูรณ์และชอบด้วยรัฐธรรมนูญหรือไม่

จำเลยที่ ๑ ถึงที่ ๓ จะต้องฟังตระหนักและระมัดระวังการใช้จ่ายเงินงบประมาณแผ่นดินเพื่อการนั้นอย่างคุ้มค่าและมีประสิทธิภาพ และบังเกิดประโยชน์สูงสุดต่อทางราชการและประชาชน นอกจากนี้โครงการดังกล่าวไม่อยู่ในแผนงานหรือโครงการของสำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรีในปีงบประมาณ ๒๕๕๖ ทั้งยังมีวัตถุประสงค์โครงการและพื้นที่ดำเนินการบางส่วนซ้ำซ้อนกับโครงการที่กระทรวงคมนาคมได้จัดทำแล้ว โดยจำเลยที่ ๑ ถึงที่ ๓ ทราบข้อเท็จจริงดังกล่าวเป็นอย่างดี เนื่องจากการดำเนินโครงการของกระทรวงคมนาคมเป็นไปตามมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๒๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๖ ที่มีจำเลยที่ ๑ เป็นนายกรัฐมนตรี และจำเลยที่ ๒ เป็นรัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรีในขณะนั้น อีกทั้งจำเลยที่ ๑ เป็นประธานเปิดงานโครงการดังกล่าว โดยมีจำเลยที่ ๒ เข้าร่วมด้วย โครงการ Roadshow จึงมิใช่กรณีที่มีความจำเป็นหรือเร่งด่วน ทั้งไม่ปรากฏว่าหากไม่ดำเนินการแล้วอาจจะเสียหายแก่ทางราชการ จึงไม่เข้าเงื่อนไขที่จำเลยที่ ๑ จะพิจารณาอนุมัติให้ใช้เงินงบกลางได้ แต่จำเลยที่ ๑ ถึงที่ ๓ กลับร่วมกันปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบ เพื่อให้เกิดความเสียหายแก่สำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรี โดยจำเลยที่ ๓ ลงนามในบันทึกข้อความเสนอของบกลางต่อจำเลยที่ ๑ โดยมีจำเลยที่ ๒ พิจารณาแล้วลงนามผ่านเรื่องไปยังจำเลยที่ ๑ ต่อมาจำเลยที่ ๑ ใช้ดุลพินิจปิดผันสั่งอนุมัติงบกลางรายการดังกล่าว จำนวน ๔๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท เมื่อวันที่ ๒๕ กันยายน ๒๕๕๖ เพื่อเป็นค่าใช้จ่ายในการดำเนินโครงการ Roadshow ที่จังหวัดหนองคายและจังหวัดนครราชสีมา ซึ่งจำเลยที่ ๑ ถึงที่ ๓ กระทำไปโดยมีเจตนาาร่วมกันเพื่อให้มีการนำเงินงบกลางมาเป็นค่าใช้จ่ายในการดำเนินโครงการ อันเป็นการปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยทุจริต เพื่อให้เกิดความเสียหายแก่สำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรี โดยวันแถลงข่าวโครงการ Roadshow เมื่อวันที่ ๒๖ กันยายน ๒๕๕๖ จำเลยที่ ๑ เป็นประธานแถลงข่าว มีเจ้าหน้าที่ของจำเลยที่ ๔ และที่ ๕ เป็น

ผู้ประสานให้สื่อมวลชนมาร่วมงานแถลงข่าว และยังช่วยกันทำหน้าที่ลงทะเบียนสื่อมวลชนซึ่งมาเสนอข่าวอีกด้วย อันเป็นพฤติกรรมแสดงแจ้งชัดว่าจำเลยที่ ๔ และที่ ๕ เป็นผู้รับจ้างจัดโครงการ Roadshow เรียบร้อยแล้ว ทั้งที่ยังไม่ได้ดำเนินการตามขั้นตอนการจัดจ้างตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการพัสดุ พ.ศ. ๒๕๓๕ ต่อมาเมื่อระหว่างวันที่ ๒๖ กันยายน ๒๕๕๖ ถึงวันที่ ๒ ตุลาคม ๒๕๕๖ จำเลยที่ ๒ และที่ ๓ ร่วมกันปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบ เพื่อให้เกิดความเสียหายแก่สำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรี ในการดำเนินการตามขั้นตอนการจัดจ้างโครงการ Roadshow จังหวัดหนองคายและจังหวัดนครราชสีมา โดยเจ้าหน้าที่ของจำเลยที่ ๔ มาพบนายพงษ์ศักดิ์ที่สำนักบริหารกลาง เพื่อติดต่อขอยื่นเอกสารข้อเสนอด้านราคาจำเลยที่ ๒ และที่ ๓ ผู้มีอำนาจในการสั่งจ้างโดยวิธีพิเศษ ตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการพัสดุ พ.ศ. ๒๕๓๕ ข้อ ๖๖ ย่อมรู้ว่าโดยสภาพของโครงการ Roadshow ไม่เข้าเงื่อนไขในลักษณะเป็นงานที่ต้องกระทำโดยเร่งด่วน หากล่าช้าอาจจะเสียหายแก่ราชการได้ ตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการพัสดุ พ.ศ. ๒๕๓๕ ข้อ ๒๔ (๓) อีกทั้งโครงการนี้มีได้ผ่านการพิจารณาของคณะกรรมการบูรณาการการประชาสัมพันธ์โครงการการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเพื่อสร้างอนาคตประเทศ ในการกำหนดรูปแบบหรือแผนการประชาสัมพันธ์โครงการ ทั้งที่จำเลยที่ ๓ เป็นประธานกรรมการดังกล่าว แต่จำเลยที่ ๓ กลับลงนามบันทึกข้อความ สำนักบริหารกลาง ลงวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๕๖ เสนอจำเลยที่ ๒ เพื่อขออนุมัติหลักการจัดโครงการ Roadshow ที่จังหวัดหนองคาย และจังหวัดนครราชสีมา ในวงเงินไม่เกิน ๔๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท โดยวิธีพิเศษ และวันเดียวกันจำเลยที่ ๒ ใช้อำนาจอนุมัติหลักการตามบันทึกข้อความฉบับดังกล่าว อันเป็นการคัดเลือกผู้เสนอราคาโดยเจาะจงให้จำเลยที่ ๔ เป็นผู้ได้รับการคัดเลือกในการเสนอราคา การกระทำของจำเลยที่ ๒ และที่ ๓ เป็นการใช้อำนาจและกระทำการ

โดยไม่ชอบตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ข้อ ๒๔ (๓) อันเป็นการปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบ เพื่อให้เกิดความเสียหายแก่ระบบการจัดจ้างของสำนักนายกรัฐมนตรี โดยอาศัย ขั้นตอนของกระบวนการจัดจ้างให้เห็นว่าโครงการ Roadshow ได้ดำเนินการเป็นลำดับขั้นตอนโดยเปิดโอกาสให้มีการเชิญจำเลยที่ ๔ เข้ามาเป็นผู้เสนอราคาในโครงการ Roadshow ทั้งที่ไม่เป็นความจริง อันเป็นการปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยทุจริต จากนั้นวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๕๖ จำเลยที่ ๓ ลงนามในบันทึกข้อความสำนักบริหารกลาง อนุมัติแต่งตั้งคณะกรรมการกำหนดราคากลาง โครงการ Roadshow ในส่วนพื้นที่จังหวัดหนองคายและจังหวัดนครราชสีมา และลงนามในบันทึกข้อความสำนักบริหารกลาง ลงวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๖ อนุมัติให้ดำเนินการจัดจ้างโดยวิธีพิเศษ และแต่งตั้งคณะกรรมการจัดจ้างโดยวิธีพิเศษ วงเงินงบประมาณ ๔๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท ซึ่งจำเลยที่ ๓ ได้พบกับนางสาวนันทริยา ทวีวงศ์ ผู้อำนวยการสำนักโฆษณา และนางสาวปวีณา ปรีวัฒน์ศักดิ์ ที่ตึกไทยคู่ฟ้า ทำเนียบรัฐบาล ว่า รู้แล้วไข่ม้อยว่าจะมีงานโรดโชว์ จัดนิทรรศการ ให้ลองพิจารณาบริษัทมหาชนดูนะว่ามีศักยภาพเป็นผู้รับจ้างจัดงานหรือไม่ หลังจากนั้น นางสาวนันทริยา และนางสาวปวีณา ได้รับแต่งตั้งเป็นประธานกรรมการ และกรรมการจัดจ้างโดยวิธีพิเศษ ตามลำดับ วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๖ คณะกรรมการจัดจ้างโดยวิธีพิเศษเชิญจำเลยที่ ๔ มาเสนอราคาที่สำนักบริหารกลาง นายพงษ์ศักดิ์แจ้งให้นางสาวปวีณาทราบว่า จำเลยที่ ๓ สืบหาผู้รับจ้างแล้ว ให้เชิญจำเลยที่ ๔ มาเสนอราคา อันเป็นพฤติการณ์ที่จำเลยที่ ๓ ได้ครอบงำสั่งการหรือจูงใจเพื่อให้คณะกรรมการจัดจ้างโดยวิธีพิเศษ จำยอมต้องยอมรับการเสนอราคาของจำเลยที่ ๔ ตามที่จำเลยที่ ๑ ถึงที่ ๓ ร่วมกันกำหนดตัวผู้รับจ้างไว้ล่วงหน้ามาตั้งแต่ต้น ทั้งนี้ จำเลยที่ ๔ ทราบเป็นอย่างดีว่าการที่จำเลยที่ ๑ ถึงที่ ๓ ร่วมกันกำหนดตัวจำเลยที่ ๔ และที่ ๕ ให้เป็นผู้รับจ้างไว้ล่วงหน้าก่อนดำเนินการกระบวนการจัดจ้างย่อมเป็นการอัน

มิชอบด้วยกฎหมาย แต่จำเลยที่ ๔ ก็เข้าทำการเสนอราคาเป็นเงิน ๔๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท อันเป็นการช่วยเหลือสนับสนุนการกระทำผิดของจำเลยที่ ๑ ถึงที่ ๓ เพื่อให้การจัดจ้างครั้งนี้เป็นผลสำเร็จ การที่คณะกรรมการจัดจ้างโดยวิธีพิเศษพิจารณาอย่างเร่งรีบในวันเดียวตามที่จำเลยที่ ๓ สั่งการ แล้ว เห็นควรจ้างจำเลยที่ ๔ ทั้งที่คณะกรรมการกำหนดราคากลางยังประชุมเพื่อพิจารณากำหนดราคากลางไม่แล้วเสร็จ แต่เนื่องจากตามเอกสารขอบเขตงาน (TOR) และเอกสารข้อเสนอด้านราคาของ จำเลยที่ ๔ จะต้องดำเนินการด้วยสื่อรณแห่งประชาสัมพันธ์วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๖ จึงลงวันที่ย้อนหลัง ในบันทึกรายงานคณะกรรมการกำหนดราคากลาง บันทึกรายงานผลการพิจารณาของคณะกรรมการ จัดจ้างโดยวิธีพิเศษ และบันทึกเสนอขออนุมัติจัดจ้างจำเลยที่ ๔ เป็นผู้รับจ้างจัดโครงการ เป็นวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๖ เพื่อให้ดูเหมือนว่าเป็นไปตามลำดับขั้นตอนการจัดจ้าง และการจัดทำราคากลาง ราคาอ้างอิงเกือบทั้งหมดตรงกับข้อเสนอราคาของจำเลยที่ ๔ นอกจากนี้มีการสืบราคาจากเว็บไซต์ ข่าวสด เว็บไซต์มติชนออนไลน์ และเว็บไซต์ประชาชาติธุรกิจ ซึ่งเป็นบริษัทเดียวกับจำเลยที่ ๔ อันเป็นการนำเฉพาะราคาของจำเลยที่ ๔ เพียงรายเดียวเท่านั้นมาคิดคำนวณเป็นราคากลาง จึงมีอาจ นำมาใช้เป็นฐานสำหรับเปรียบเทียบราคาที่ผู้เสนอราคาได้ยื่นเสนอไว้ จำเลยที่ ๓ ได้อนุมัติย้อนหลัง วันเดียวกันให้ใช้ราคากลางในวงเงิน ๔๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท จากนั้นคณะกรรมการจัดจ้างโดยวิธีพิเศษ จัดทำบันทึกข้อความรายงานผลการพิจารณาย้อนหลังลงวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๖ เสนอจำเลยที่ ๓ เพื่อพิจารณานำเสนอต่อจำเลยที่ ๒ อนุมัติเห็นควรจ้างจำเลยที่ ๔ โดยจำเลยที่ ๒ และที่ ๓ มีหน้าที่ ในการจัดการเงินงบประมาณแผ่นดินอันเป็นทรัพย์สินของสำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรี กลับร่วมกันใช้อำนาจในตำแหน่งโดยทุจริต โดยจำเลยที่ ๓ เห็นชอบและลงนามในบันทึกข้อความ สำนักบริหารงานกลางลงวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๖ เสนอจำเลยที่ ๒ เพื่อขออนุมัติเห็นควรจ้างจำเลยที่ ๔

เป็นผู้จัดทำโครงการ Roadshow เป็นเงินทั้งสิ้น ๔๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท จากนั้นจำเลยที่ ๒ อนุมัติย้อนหลัง ลงวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๖ ให้จำเลยที่ ๔ เป็นผู้จัดทำโครงการ Roadshow ในวงเงินดังกล่าว ตามที่ได้กำหนดไว้ล่วงหน้า โดยรู้อยู่แล้วว่าเป็นเหตุให้ผู้อื่นไม่มีโอกาสเข้าทำการแข่งขันราคาอย่างเป็นธรรม แต่กระทำให้ไปเพื่อเอื้อประโยชน์ให้แก่จำเลยที่ ๔ เข้าเป็นผู้รับจ้างจัดโครงการ Roadshow กับสำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรี จากนั้นสำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรีลงนามในหนังสือสั่งจ้าง ลงวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๖ จำเลยที่ ๔ ดำเนินโครงการ Roadshow ในสองจังหวัดดังกล่าว รวมเป็นเงินทั้งสิ้น ๔๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท อันเป็นการเสียหายแก่รัฐและสำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรี ต่อมาเมื่อระหว่างวันที่ ๙ ตุลาคม ๒๕๕๖ ถึงวันที่ ๑๒ มีนาคม ๒๕๕๗ จำเลยที่ ๒ และที่ ๓ ร่วมกันปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบเพื่อให้เกิดความเสียหายแก่สำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรี โดยเมื่อวันที่ ๑๑ ตุลาคม ๒๕๕๖ จำเลยที่ ๓ อนุมัติหลักการสั่งจ้างโครงการ Roadshow ส่วนที่เหลืออีก ๑๐ จังหวัด วงเงินไม่เกิน ๒๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท โดยให้เบิกจ่ายจากเงินงบประมาณ ซึ่งจำเลยที่ ๒ และที่ ๓ รู้อยู่แล้วว่า โครงการ Roadshow ไม่เข้าเงื่อนไขในลักษณะเป็นงานที่ต้องกระทำโดยเร่งด่วน หากล่าช้าอาจจะเสียหายแก่ราชการได้ ตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการพัสดุ พ.ศ. ๒๕๓๕ ข้อ ๒๔ (๓) แต่จำเลยที่ ๓ กลับลงนามในบันทึกข้อความสำนักบริหารกลาง ลงวันที่ ๑๑ ตุลาคม ๒๕๕๖ เสนอจำเลยที่ ๒ เพื่อขออนุมัติหลักการจัดโครงการดังกล่าวโดยวิธีพิเศษ ซึ่งจำเลยที่ ๒ อนุมัติในหลักการในวันเดียวกัน เป็นการใช้อุบายโดยมิชอบ เพื่อให้เกิดความเสียหายแก่ระบบการจัดจ้างของสำนักนายกรัฐมนตรี ทั้งนี้ เพื่อเป็นการเปิดโอกาสให้มีการเชิญจำเลยที่ ๔ และที่ ๕ เข้ามาเป็นผู้เสนอราคาในโครงการ Roadshow อันเป็นการปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยทุจริต วันเดียวกันจำเลยที่ ๓ ลงนามอนุมัติให้มีการสั่งจ้างโครงการ Roadshow

โดยวิธีพิเศษ พร้อมแต่งตั้งคณะกรรมการจัดจ้างโดยวิธีพิเศษ โดยแยกการดำเนินงานออกเป็น ๒ กลุ่ม กลุ่มละ ๕ จังหวัด ภายในวงเงินไม่เกิน ๒๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท ซึ่งคณะกรรมการจัดจ้างโดยวิธีพิเศษ เฉพาะที่ ๔ และที่ ๕ ให้มาเสนอราคา ปรากฏว่าจำเลยที่ ๖ มีหนังสือในนามจำเลยที่ ๕ ลงวันที่ ๑๑ ตุลาคม ๒๕๕๖ ต่อจำเลยที่ ๓ ขอยื่นเสนอราคาและเสนองานเพื่อรับจัดจ้างทำโครงการ Roadshow ซึ่งจำเลยที่ ๔ ถึงที่ ๖ ทราบตีว่าการที่จำเลยที่ ๑ ถึงที่ ๓ ร่วมกันกำหนดตัวจำเลยที่ ๔ และที่ ๕ ให้เป็นผู้รับจ้างไว้ล่วงหน้าก่อนดำเนินกระบวนการจัดจ้างย่อมเป็นการอันมิชอบด้วยกฎหมาย แต่จำเลยที่ ๔ และที่ ๕ ตกลงร่วมกันและแบ่งงานที่จะรับจัดทำโครงการดังกล่าว บริษัทละ ๕ จังหวัด โดยจำเลยที่ ๔ จะยื่นเสนอราคาในจังหวัดกลุ่มสอง ส่วนจำเลยที่ ๕ จะยื่นเสนอราคาในจังหวัดกลุ่มแรก ในวงเงินบริษัทละ ๑๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท อันเป็นการหลีกเลี่ยงการแข่งขันราคาอย่างเป็นธรรม และไม่เปิดโอกาสให้มีการแข่งขันราคาอย่างเป็นธรรม การกระทำของจำเลยที่ ๔ ถึงที่ ๖ จึงเป็นการช่วยเหลือสนับสนุนการกระทำผิดของจำเลยที่ ๑ ถึงที่ ๓ โดยคณะกรรมการจัดจ้างโดยวิธีพิเศษ พิจารณาแล้วเห็นสมควรจ้างจำเลยที่ ๔ และที่ ๕ เป็นผู้ดำเนินการจัดโครงการดังกล่าวในวงเงินคนละ ๑๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท รวมเป็นเงินทั้งสิ้น ๒๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท จึงจัดทำบันทึกข้อความลงวันที่ ๑๑ ตุลาคม ๒๕๕๖ เสนอจำเลยที่ ๓ เพื่อพิจารณานำเสนอต่อจำเลยที่ ๒ อนุมัติเห็นควรจ้างจำเลยที่ ๔ และที่ ๕ โดยจำเลยที่ ๒ และที่ ๓ ร่วมกันใช้อำนาจในตำแหน่งโดยทุจริต จำเลยที่ ๓ เห็นชอบและลงนามในบันทึกข้อความสำนักบริหารกลาง ลงวันที่ ๑๑ ตุลาคม ๒๕๕๖ เสนอจำเลยที่ ๒ เพื่อขออนุมัติให้ใช้คณะกรรมการกำหนดราคากลาง และราคากลางที่เคยอนุมัติให้ใช้ในการจัดโครงการ Roadshow ที่จังหวัดหนองคายและจังหวัดนครราชสีมา พร้อมขออนุมัติให้จ้างจำเลยที่ ๔ และที่ ๕ เป็นผู้จัดทำโครงการ เป็นเงินทั้งสิ้น ๒๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท ซึ่งจำเลยที่ ๒ อนุมัติตามข้อเสนอในวันเดียวกัน ทั้งที่

จำเลยที่ ๑ ถึงที่ ๖ รู้อยู่แล้วว่าการกำหนดตัวบุคคลไว้ล่วงหน้า เป็นเหตุให้ผู้อื่นไม่มีโอกาสเข้าทำการแข่งขันราคาอย่างเป็นธรรม เพื่อเอื้อประโยชน์ให้แก่จำเลยที่ ๔ และที่ ๕ ได้เข้าเป็นผู้รับจ้างจัดโครงการ Roadshow โดยวันเดียวกันสำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรี ได้ลงนามในหนังสือสั่งจ้างลงวันที่ ๑๑ ตุลาคม ๒๕๕๖ จ้างจำเลยที่ ๔ ดำเนินโครงการในส่วนจังหวัดกลุ่มสอง เป็นเงินทั้งสิ้น ๑๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท และลงนามหนังสือสั่งจ้าง ลงวันที่ ๑๑ ตุลาคม ๒๕๕๖ จ้างจำเลยที่ ๕ ดำเนินโครงการในส่วนจังหวัดกลุ่มแรก เป็นเงินทั้งสิ้น ๑๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท แต่เป็นการก่อกวนผูกพันก่อนได้รับเงินประจำงวดในวันที่ ๑๕ ตุลาคม ๒๕๕๖ อันเป็นฝ่าฝืนตามพระราชบัญญัติวิธีการงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๐๒ มาตรา ๒๓ วรรคหนึ่ง จำเลยที่ ๑ ถึงที่ ๓ จึงร่วมกันดำเนินการเพื่อให้คณะรัฐมนตรีมีมติยกเว้นการลงนามในสัญญาทั้งสองฉบับก่อนได้รับเงินประจำงวด โดยอ้างเหตุว่าเป็นกรณีที่มีความจำเป็นและเร่งด่วนเช่นเดิม เพื่อให้เข้าเงื่อนไขตามพระราชบัญญัติวิธีการงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๐๒ มาตรา ๒๓ วรรคสี่ โดยจำเลยที่ ๓ ลงนามบันทึกข้อความสำนักบริหารกลาง ลงวันที่ ๑๙ ธันวาคม ๒๕๕๖ เสนอจำเลยที่ ๒ ลงนามในหนังสือไปยังเลขาธิการคณะรัฐมนตรีเพื่อเสนอเรื่องต่อคณะรัฐมนตรีเพื่อมีมติอนุมัติ จำเลยที่ ๒ ในฐานะรัฐมนตรีเจ้าสังกัดผู้มีอำนาจเสนอเรื่องต่อคณะรัฐมนตรี จึงลงนามในหนังสือถึงเลขาธิการคณะรัฐมนตรี เพื่อขอให้คณะรัฐมนตรีพิจารณาอนุมัติในวันเดียวกัน โดยจำเลยที่ ๑ และที่ ๒ ลงมติอนุมัติตามเสนอ ทั้งที่รู้ว่ากรณีไม่เข้าเงื่อนไขอันจะได้รับการยกเว้น เป็นเหตุให้คณะรัฐมนตรีมีมติเมื่อวันที่ ๗ มกราคม ๒๕๕๗ อนุมัติให้มีการลงนามในสัญญาก่อนได้รับเงินประจำงวด ต่อมาศาลรัฐธรรมนูญมีคำวินิจฉัยที่ ๓ - ๔/๒๕๕๗ ลงวันที่ ๑๒ มีนาคม ๒๕๕๗ ว่าร่างพระราชบัญญัติให้อำนาจกระทรวงการคลังกู้เงินเพื่อการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านคมนาคมขนส่งของประเทศ พ.ศ. ... ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ ซึ่งเป็นผลให้

โครงการต่าง ๆ อันจะเกิดขึ้นภายใต้ร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวมีโอกาสที่จะเกิดขึ้นได้จริง ดังนั้นโครงการ Roadshow ซึ่งใช้เงินงบประมาณแผ่นดินสูงถึง ๒๔๐ ล้านบาท เกิดความสูญเปล่า ไม่บรรลุผลตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ ซึ่งเป็นผลโดยตรงอันเกิดจากการกระทำโดยมิชอบของจำเลยที่ ๑ ถึงที่ ๖ โดยสำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรีต้องจ่ายเงินค่าจัดทำโครงการให้แก่จำเลยที่ ๔ และที่ ๕ รวมกันเป็นจำนวนเงินทั้งสิ้น ๒๓๙,๗๐๐,๐๐๐ บาท การกระทำดังกล่าวอาศัยอำนาจหน้าที่ในตำแหน่งของจำเลยที่ ๑ ถึงที่ ๓ ร่วมกับจำเลยที่ ๔ ถึงที่ ๖ ในลักษณะแบ่งหน้าที่กันทำ จึงเป็นการกระทำโดยมิเจตนาทุจริต เป็นเหตุให้เกิดความเสียหายแก่สำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรีและแก่ทางราชการจำนวนเงิน ๒๓๙,๗๐๐,๐๐๐ บาท เหตุเกิดที่แขวงดุสิต เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร ก่อนคดีนี้ จำเลยที่ ๑ เป็นบุคคลคนเดียวกับจำเลยในคดีหมายเลขแดงที่ อม.๒๑๑/๒๕๖๐ ของศาลนี้ ขอให้ลงโทษจำเลยที่ ๑ ถึงที่ ๓ ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๑๕๑, ๑๕๗ พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๑๒๓/๑ ประกอบพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๑๙๒ และพระราชบัญญัติว่าด้วยความผิดเกี่ยวกับการเสนอราคาต่อหน่วยงานของรัฐ พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๑๒, ๑๓ ลงโทษจำเลยที่ ๔ ถึงที่ ๖ ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๑๕๑, ๑๕๗ ประกอบมาตรา ๘๖ พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๑๒๓/๑ ประกอบพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๑๙๒ ประกอบประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๘๖ และพระราชบัญญัติว่าด้วยความผิดเกี่ยวกับการเสนอราคาต่อหน่วยงานของรัฐ พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๔, ๑๒, ๑๓

ประกอบประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๘๖ กับนับโทษจำเลยที่ ๑ ต่อจากโทษของจำเลยในคดีอาญาหมายเลขแดงที่ อม.๒๑๑/๒๕๖๐ ของศาลนี้

โจทก์ยื่นฟ้องกรณีไม่ปรากฏตัวจำเลยที่ ๑ ต่อหน้าศาล ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง พ.ศ. ๒๕๖๐ มาตรา ๒๗ วรรคสอง

จำเลยที่ ๓ ยื่นคำร้องและแก้คำร้องว่า การฟ้องคดีของโจทก์ล่วงพ้นระยะเวลาตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๗๗ วรรคสาม โจทก์ไม่ได้บรรยายฟ้องว่าจำเลยที่ ๓ เป็นเจ้าพนักงานผู้มีหน้าที่ซื้อ ทำ จัดการ หรือรักษาทรัพย์สินอันเป็นวัตถุมีรูปร่างอันใด และใช้อำนาจในตำแหน่งแสวงหาประโยชน์ที่มิควรได้โดยชอบด้วยกฎหมายจากตัวทรัพย์สินนั้นอย่างไร ทั้งไม่บรรยายว่าจำเลยที่ ๓ มีหน้าที่โดยตรงในการจัดซื้อจัดจ้างอย่างไร ปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่อย่างไร มีเจตนาพิเศษและโครงการ Roadshow เกิดความสูญเปล่าอย่างไร ฟ้องโจทก์สำหรับจำเลยที่ ๓ จึงไม่ชอบด้วยกฎหมาย ขอให้ศาลสั่งไม่ประทับรับฟ้อง

องค์คณะผู้พิพากษามีคำสั่งว่า พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๗๗ วรรคท้าย บัญญัติว่า การฟ้องคดีเมื่อล่วงพ้นกำหนดระยะเวลาตามที่กำหนดในมาตรานี้ย่อมกระทำได้ถ้าได้ฟ้องภายในอายุความ ดังนี้ เมื่อโจทก์ยื่นฟ้องคดีภายในกำหนดอายุความ ข้ออ้างของจำเลยที่ ๓ จึงหาเป็นการตัดอำนาจฟ้องของโจทก์ไม่ ฟ้องโจทก์ไม่ได้บรรยายองค์ประกอบให้เห็นว่าจำเลยที่ ๑ ถึงที่ ๓ เป็นเจ้าพนักงานผู้มีหน้าที่ซื้อ ทำ จัดการ หรือรักษาทรัพย์สินอย่างไร โจทก์บรรยายฟ้องเจาะจงว่าจำเลยที่ ๑ ถึงที่ ๓ มีส่วน

เกี่ยวข้องเพียงเป็นผู้อนุมัติงบกลางหรืองบประมาณเท่านั้น จึงไม่ชัดเจนว่าโจทก์ประสงค์จะเอาผิด และให้ลงโทษจำเลยที่ ๑ ถึงที่ ๓ เพราะจำเลยที่ ๑ ถึงที่ ๓ ได้เอาอำนาจในตำแหน่งหน้าที่ราชการ นั้นไปใช้หรือไม่ และในลักษณะใดแน่ กรณีถือว่าฟ้องโจทก์ไม่ได้บรรยายโดยแจ้งชัดซึ่งสาระสำคัญ และถือว่าเป็นฟ้องที่ไม่ครบองค์ประกอบของความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๑๕๑ จึง เป็นฟ้องที่ไม่ชอบด้วยประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๑๕๘ (๕) ประกอบ พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง พ.ศ. ๒๕๖๐ มาตรา ๘ วรรคสาม กรณีนี้เป็นกรณีที่ฟ้องไม่ครบองค์ประกอบความผิด ทั้งจำเลยที่ ๓ ได้ยื่นคำร้องขอให้ศาลวินิจฉัยในปัญหาดังกล่าว จึงไม่อาจให้โจทก์แก้ฟ้องที่ขาดองค์ประกอบ ความผิดให้เป็นฟ้องที่ครบองค์ประกอบความผิดได้ แต่โจทก์บรรยายฟ้องในความผิดตามประมวล กฎหมายอาญา มาตรา ๑๕๗ และพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๑๒๓/๑ ชอบด้วยประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความ อาญา มาตรา ๑๕๘ (๕) ประกอบพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีอาญา ของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง พ.ศ. ๒๕๖๐ มาตรา ๘ วรรคสาม จึงมีคำสั่งไม่ประทับฟ้องข้อหา ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๑๕๑ ส่วนข้อหาอื่นให้ประทับฟ้องไว้พิจารณา

โจทก์อุทธรณ์คำสั่งไม่ประทับฟ้องข้อหาตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๑๕๑ ต่อที่ประชุมใหญ่ศาลฎีกา

ที่ประชุมใหญ่ศาลฎีกาโดยองค์คณะชั้นวินิจฉัยอุทธรณ์พิจารณาแล้ว พิพากษายืน

ศาลส่งหมายเรียกและสำเนาคำฟ้องให้จำเลยที่ ๑ ทราบโดยชอบแล้ว จำเลยที่ ๑ ไม่มาศาล และได้ออกหมายจับแล้วแต่ไม่สามารถจับตัวได้ภายในกำหนด จึงพิจารณาคดีโดยไม่ต้อง

กระทำต่อหน้าจำเลยที่ ๑ และจำเลยที่ ๑ ไม่มาศาลในวันนัดพิจารณาครั้งแรก ถือว่าจำเลยที่ ๑ ให้การปฏิเสธ ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง พ.ศ. ๒๕๖๐ มาตรา ๒๘ วรรคหนึ่ง วรรคสอง และมาตรา ๓๓ วรรคสาม แต่จำเลยที่ ๑ ตั้งทนายความมาดำเนินการแทน ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง พ.ศ. ๒๕๖๐ มาตรา ๒๘ วรรคสอง

จำเลยที่ ๒ ถึงที่ ๖ ให้การปฏิเสธ

พิเคราะห์พยานหลักฐานตามทางไต่สวนของศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง ประกอบสำนวนการไต่สวนของโจทก์ คำแถลงปิดคดีของโจทก์และจำเลยทั้งหกแล้ว ข้อเท็จจริงรับฟังเป็นยุติว่า ขณะเกิดเหตุจำเลยที่ ๑ ดำรงตำแหน่งนายกรัฐมนตรี มีอำนาจหน้าที่ในการบริหารราชการแผ่นดิน กำกับทั่วไปซึ่งการบริหารราชการแผ่นดิน มอบหมายให้รองนายกรัฐมนตรีกำกับการบริหารราชการ ตลอดจนดำเนินการอื่น ๆ ตามพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๓๔ มาตรา ๑๑ และยังมีอำนาจอนุมัติเห็นชอบกรณีส่วนราชการขอใช้เงินงบกลาง ในวงเงินเกิน ๑๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท ตามมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๑๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๒ เรื่อง แนวทางปฏิบัติกรณีขออนุมัติใช้เงินงบกลาง รายการเงินสำรองจ่ายเพื่อกรณีฉุกเฉินและจำเป็น จำเลยที่ ๒ ดำรงตำแหน่งรองนายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ มีอำนาจหน้าที่ในการบริหารราชการแผ่นดินร่วมกับรัฐมนตรีอื่น มีอำนาจสั่ง อนุญาต หรืออนุมัติให้สำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรีหรือข้าราชการหรือผู้ปฏิบัติงานในส่วนสำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรีปฏิบัติราชการหรือดำเนินการใด ๆ ได้ตามกฎหมาย และในฐานะผู้บังคับบัญชาหรือรัฐมนตรีเจ้าสังกัดแทนนายกรัฐมนตรีตามคำสั่งสำนักนายกรัฐมนตรีที่ ๑๕๑/๒๕๕๖ ลงวันที่ ๒ กรกฎาคม ๒๕๕๖ และ

มีอำนาจอนุมัติให้สั่งจ้างตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการพัสดุ พ.ศ. ๒๕๓๕ ข้อ ๖๖
จำเลยที่ ๓ ดำรงตำแหน่งเลขาธิการนายกรัฐมนตรี ซึ่งเป็นผู้บังคับบัญชาของข้าราชการในสังกัด
สำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรี รับผิดชอบในการปฏิบัติราชการขึ้นตรงต่อนายกรัฐมนตรี ตาม
พระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๓๔ มาตรา ๑๓ มีอำนาจหน้าที่ในการ
เผยแพร่และประชาสัมพันธ์นโยบาย ยุทธศาสตร์ และผลงานของรัฐบาล เสนอความเห็นเพื่อการ
สั่งการของนายกรัฐมนตรี รองนายกรัฐมนตรี และรัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี ปฏิบัติการอื่น
ใดตามที่กฎหมายให้เป็นอำนาจหน้าที่ของสำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรี หรือตามที่นายกรัฐมนตรี
หรือคณะรัฐมนตรีมอบหมาย จำเลยที่ ๑ ถึงที่ ๓ จึงเป็นผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง และเป็น
เจ้าหน้าที่ของรัฐ ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการ
ทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๔ กับเป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา เมื่อวันที่
๒๓ สิงหาคม ๒๕๕๔ คณะรัฐมนตรีแถลงนโยบายต่อรัฐสภา ข้อ ๓.๔ นโยบายโครงสร้างพื้นฐาน
การพัฒนาระบบรางเพื่อขนส่งมวลชน และการบริหารจัดการระบบขนส่งสินค้าและบริการ
โดยกล่าวถึงการพัฒนาระบบรถไฟทางคู่เชื่อมชานเมืองและหัวเมืองหลักในเส้นทางสำคัญพัฒนารถไฟ
ความเร็วสูงจากกรุงเทพมหานครไปยังภูมิภาค ตามเอกสารหมาย จ.๑๖ วันที่ ๗ สิงหาคม ๒๕๕๕
คณะรัฐมนตรีมีมติเห็นชอบและรับทราบผลการประชุมคณะกรรมการยุทธศาสตร์เพื่อการฟื้นฟูและ
สร้างอนาคตประเทศ (กยอ.) ครั้งที่ ๕/๒๕๕๕ (กรณีเร่งด่วน ๔ ประเด็น) โดยมีประเด็นเกี่ยวกับการ
พัฒนาระบบโครงสร้างพื้นฐานด้านการขนส่งรวมอยู่ด้วย วันที่ ๑๕ มกราคม ๒๕๕๖ คณะรัฐมนตรีมี
มติรับทราบและเห็นชอบกรณีกระทรวงการคลัง กระทรวงคมนาคม สำนักงานคณะกรรมการ
พัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ สำนักงบประมาณ และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องได้ประชุมหารือ

ร่วมกันเพื่อยกร่างพระราชบัญญัติให้อำนาจกระทรวงการคลังกู้เงินเพื่อการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านคมนาคมขนส่งของประเทศ พ.ศ. ... เพื่อให้รัฐบาลสามารถจัดหาแหล่งเงินทุนเพื่อใช้ในการลงทุนด้านโครงสร้างพื้นฐานของประเทศให้มีความต่อเนื่องและเชื่อมโยงอย่างเป็นระบบ วงเงินไม่เกิน ๒ ล้านล้านบาท วันที่ ๒๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๖ คณะรัฐมนตรีมีมติเห็นชอบยุทธศาสตร์การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านคมนาคมขนส่งของประเทศ เพื่อเป็นข้อมูลประกอบการจัดทำร่างพระราชบัญญัตินี้ และเห็นชอบให้กระทรวงคมนาคมจัดนิทรรศการ เรื่องการลงทุนพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านคมนาคมขนส่งของประเทศเพื่อสร้างความรู้ความเข้าใจแก่ประชาชน ตามเอกสารหมายเลข ๑๘ และ ๑๙ กระทรวงคมนาคมจัดทำโครงการนิทรรศการ Thailand ๒๐๒๐ ก้าวใหม่ เชื่อมไทยสู่โลก นิทรรศการของประชาชน และโครงการจ้างสัมมนาเพื่อรับฟังความคิดเห็นของประชาชน เรื่องการลงทุนพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านคมนาคมขนส่งของประเทศ ระหว่างวันที่ ๘ - ๑๒ มีนาคม ๒๕๕๖ ที่ศูนย์ราชการเฉลิมพระเกียรติ เขตหลักสี่ กรุงเทพมหานคร วงเงินงบประมาณ ๔๑,๙๖๐,๓๘๑ บาท โดยจัดจ้างโดยวิธีพิเศษ มีจำนวนที่ ๑ เป็นประธานเปิดงาน และจำนวนที่ ๒ ซึ่งดำรงตำแหน่งรัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรีมาร่วมงานด้วย หลังจากนั้นกระทรวงคมนาคมดำเนินโครงการประชาสัมพันธ์และสำรวจความคิดเห็นของประชาชนต่อแผนลงทุนพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานระบบคมนาคมขนส่ง พ.ศ. ๒๕๕๖ - ๒๕๖๓ ในช่วงระหว่างวันที่ ๑๙ - ๒๑ เมษายน ๒๕๕๖ ที่จังหวัดหนองคาย ต่อด้วยวันที่ ๖ - ๙ มิถุนายน ๒๕๕๖ ที่จังหวัดนครราชสีมา และระหว่างวันที่ ๑๙ - ๒๑ มิถุนายน ๒๕๕๖ ที่จังหวัดพิษณุโลก วงเงินงบประมาณ ๑๐,๓๗๑,๒๐๐ บาท ตามเอกสารหมายเลข ๒๑ และ ๒๒ วันที่ ๑๙ มีนาคม ๒๕๕๖ คณะรัฐมนตรีเสนอร่างพระราชบัญญัติให้อำนาจกระทรวงการคลังกู้เงินเพื่อการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้าน

คมนาคมขนส่งของประเทศ พ.ศ. ... ต่อสภาผู้แทนราษฎร ตามเอกสารหมายเลข จ.๒๓ และ จ.๒๔ วันที่ ๒๘ - ๒๙ มีนาคม ๒๕๕๖ สภาผู้แทนราษฎรได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติดังกล่าว วาระที่ ๑ (ขั้นรับหลักการ) มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจากพรรคฝ่ายค้านหลายรายอภิปรายหักท้วง ตามเอกสารหมายเลข จ.๒๕ และ จ.๒๖ คณะกรรมการปฏิรูปกฎหมายมีหนังสือที่ คปก.๐๑/๗๒๑ ลงวันที่ ๒ กรกฎาคม ๒๕๕๖ ถึงจำเลยที่ ๑ โดยเสนอแนะว่า ร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวเป็นการตราพระราชบัญญัตินอกเหนือจากวิธีการที่กำหนดไว้ตามรัฐธรรมนูญ จึงอาจขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ รวมทั้งประเด็นข้อเสนอในด้านผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมและด้านอื่นตามเอกสารหมายเลข จ.๒๘ จำเลยที่ ๑ มอบหมายให้สำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรีจัดทำโครงการจัดนิทรรศการ การสัมมนา และการโฆษณาประชาสัมพันธ์เผยแพร่ข้อมูลเกี่ยวกับโครงการลงทุนพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานระบบคมนาคมขนส่งของประเทศให้แก่สาธารณชนทราบ ภายใต้ชื่อโครงการ Roadshow สร้างอนาคตประเทศไทย Thailand ๒๐๒๐ (โครงการ Roadshow) มีจำเลยที่ ๓ ในฐานะเลขาธิการนายกรัฐมนตรี เป็นผู้รับผิดชอบโครงการ โดยกำหนดวัตถุประสงค์เพื่อสร้างความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับโครงการลงทุนพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานระบบคมนาคมของประเทศซึ่งจะเกิดขึ้นต่อไป ต่อมาประมาณปลายเดือนสิงหาคม ๒๕๕๖ จำเลยที่ ๓ เป็นประธานประชุมเตรียมการอย่างไม่เป็นทางการร่วมกับหน่วยงานราชการที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ กระทรวงคมนาคม และกระทรวงมหาดไทย ที่ทำเนียบรัฐบาล เพื่อปรึกษาหารือแนวทางและวางกรอบในการดำเนินโครงการ Roadshow ได้ข้อสรุปว่าเป็นการเกินขีดความสามารถของสำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรี จึงพิจารณาสรรหาให้เอกชนเข้ามาดำเนินการ จำเลยที่ ๑ มีคำสั่งสำนักนายกรัฐมนตรี ที่ ๒๔๒/๒๕๕๖ ลงวันที่ ๓ กันยายน ๒๕๕๖ แต่งตั้งคณะกรรมการบูรณาการการประชาสัมพันธ์

โครงการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเพื่อสร้างอนาคตประเทศ มีจำเลยที่ ๓ เป็นประธานกรรมการ ให้มีอำนาจหน้าที่กำหนดรูปแบบและแผนการประชาสัมพันธ์โครงการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเพื่อสร้างอนาคตประเทศ เพื่อเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ และสร้างความเข้าใจแก่ประชาชน ตามเอกสารหมายเลข ๓๓ โครงการ Roadshow ไม่อยู่ในแผนงานหรือโครงการงบประมาณปี ๒๕๕๖ และสำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรี ไม่ได้ตั้งงบประมาณเพื่อการดังกล่าว จำเลยที่ ๓ จึงลงนามในหนังสือสำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรี ด่วนที่สุด ที่ นร ๐๔๐๑.๓/๑๒๒๖๙ ลงวันที่ ๑๖ กันยายน ๒๕๕๖ ขอความเห็นสำนักงบประมาณเพื่อประกอบการพิจารณากรณีของบกลาง ต่อมาสำนักงบประมาณมีหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ นร ๐๗๐๕/๒๓๙๕๗ ลงวันที่ ๑๗ กันยายน ๒๕๕๖ แจ้งความเห็นมายังจำเลยที่ ๓ ว่าเห็นสมควรที่จำเลยที่ ๑ จะอนุมัติหลักการให้สำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรีเบิกจ่ายงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ ๒๕๕๖ งบกลาง รายการเงินสำรองจ่ายเพื่อกรณีฉุกเฉินหรือจำเป็น วงเงิน ๔๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท ตามเอกสารหมายเลข ๓๖ จำเลยที่ ๓ ลงนามในบันทึกข้อความสำนักบริหารกลาง ด่วนที่สุด สบก. (กพง.) ๘๓๐/๒๕๕๖ ลงวันที่ ๑๘ กันยายน ๒๕๕๖ เสนอจำเลยที่ ๑ โดยผ่านจำเลยที่ ๒ เพื่อขออนุมัติใช้เงินงบกลาง รายการเงินสำรองจ่ายเพื่อกรณีฉุกเฉินหรือจำเป็น เป็นเงิน ๔๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท โดยระบุแผนการจัดโครงการ Roadshow สร้างอนาคตประเทศไทย Thailand ๒๐๒๐ ในพื้นที่จังหวัดขนาดใหญ่ ๑๒ จังหวัด ระหว่างเดือนกันยายน ๒๕๕๖ ถึง พฤศจิกายน ๒๕๕๗ โดยระยะแรกนำร่อง ๒ จังหวัด ได้แก่ จังหวัดหนองคาย และจังหวัดนครราชสีมา จำเลยที่ ๒ ลงนามผ่านเรื่องเสนอไปยังจำเลยที่ ๑ เมื่อวันที่ ๒๐ กันยายน ๒๕๕๖ ตามเอกสารหมายเลข ๓๗ วันที่ ๑๙ - ๒๐ กันยายน ๒๕๕๖ สภาผู้แทนราษฎรพิจารณาเห็นชอบร่างพระราชบัญญัติให้อำนาจกระทรวงการคลังกู้เงินเพื่อการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านคมนาคมขนส่ง

ของประเทศ พ.ศ. ... วาระที่ ๒ ชั้นแปรรูปคดี และวาระที่ ๓ ชั้นลงมติ ตามเอกสารหมายเลข จ.๓๘ และ จ.๓๙ จำเลยที่ ๔ โดยนายฐากร บุนปาน มีหนังสือที่ ขณ.๑๐-๐๕๕๕/๒๕๕๖ ลงวันที่ ๒๓ กันยายน ๒๕๕๖ ถึงปลัดกระทรวงมหาดไทย ขอความอนุเคราะห์ประสานงานให้แต่ละจังหวัดอำนวยความสะดวกในเรื่องต่าง ๆ เช่น สถานที่จัดงาน ผู้เข้าร่วมงาน การรักษาความปลอดภัย ตลอดจนสาธารณูปโภคต่าง ๆ โดยระบุว่าจำเลยที่ ๔ และที่ ๕ ได้รับมอบหมายจากสำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรีให้จัดนิทรรศการเสวนา โดยใช้ชื่องานว่า สร้างอนาคตไทย ๒๐๒๐ ใน ๑๒ จังหวัดทั่วประเทศ ตามเอกสารหมายเลข จ.๔๐ นางนันทิกาญจน์ สวัสดิ์ภักดี ผู้อำนวยการสำนักโฆษก สำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรี จัดทำบันทึกข้อความลงวันที่ ๒๔ กันยายน ๒๕๕๖ ตั้งเรื่องขออนุมัติหลักการโครงการ Roadshow ระบุว่า นายกรัฐมนตรีได้มอบหมายให้สำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรีพิจารณาดำเนินการ จำเลยที่ ๓ ลงนามอนุมัติหลักการ โดยเบิกจ่ายจากเงินงบบกลาง สำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรี ตามเอกสารหมายเลข จ.๔๑ วันที่ ๒๕ กันยายน ๒๕๕๖ จำเลยที่ ๑ ขออนุมัติเบิกงบบกลางรายการเงินสำรองจ่ายเพื่อกรณีฉุกเฉินหรือจำเป็น วงเงิน ๔๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท และมอบหมายให้สำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรีดำเนินการจัดนิทรรศการโครงการ Roadshow วันที่ ๒๖ กันยายน ๒๕๕๖ จำเลยที่ ๑ เป็นประธานแถลงข่าวโครงการ Roadshow สร้างอนาคตไทย ๒๐๒๐ ที่จะจัดขึ้น ๑๒ จังหวัดทั่วประเทศ ณ ตึกสันติไมตรีหลังนอก ทำเนียบรัฐบาล ตามเอกสารหมายเลข จ.๔๕ วันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๕๖ สำนักงบประมาณมีหนังสือแจ้งอนุมัติให้สำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรีเบิกจ่ายงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๖ งบบกลาง รายการเงินสำรองจ่ายเพื่อกรณีฉุกเฉินหรือจำเป็น จำนวน ๔๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท ตามเอกสารหมายเลข จ.๔๖ จำเลยที่ ๓ ลงนามบันทึกข้อความ สำนักบริหารกลาง ลงวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๕๖ เสนอจำเลยที่ ๒ เพื่อขออนุมัติจัดโครงการ

Roadshow ที่จังหวัดหนองคาย และจังหวัดนครราชสีมา ในวงเงินไม่เกิน ๔๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท ตามเอกสารหมาย จ.๔๘ วันเดียวกันจำเลยที่ ๓ ลงนามในบันทึกข้อความสำนักบริหารกลางที่ สบก. (กบพ.) ๒๗๘๔/๒๕๕๖ อนุมัติแต่งตั้งคณะกรรมการกำหนดราคากลาง โครงการ Roadshow ในส่วนพื้นที่จังหวัดหนองคายและจังหวัดนครราชสีมา ซึ่งคณะกรรมการกำหนดราคากลางมีบันทึกข้อความลงวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๖ เสนอขออนุมัติกำหนดราคากลาง ๒ จังหวัด จังหวัดละ ๒๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท รวมวงเงินไม่เกิน ๔๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท เสนอจำเลยที่ ๓ ตามเอกสารหมาย จ.๔๘ ต่อมาจำเลยที่ ๓ อนุมัติให้ดำเนินการจัดจ้างโดยวิธีพิเศษ ตามบันทึกข้อความสำนักบริหารกลาง ที่ สบก. (กบพ.) ๒๗๙๒/๒๕๕๖ ลงวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๖ ซึ่งระบุว่า เป็นงานที่ต้องกระทำโดยเร่งด่วนหากล่าช้าอาจจะเสียหายแก่ราชการ และจำเลยที่ ๓ แต่งตั้งคณะกรรมการจัดจ้างโดยวิธีพิเศษ และคณะกรรมการตรวจรับพัสดุ วงเงินงบประมาณ ๔๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท ตามเอกสารหมาย จ.๕๐ จำเลยที่ ๔ มีหนังสือขอเสนอราคาการประชาสัมพันธ์การจัดงานสร้างอนาคตประเทศไทย ๒๐๒๐ ลงวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๖ ตามเอกสารหมาย จ. ๕๑ คณะกรรมการจัดจ้างโดยวิธีพิเศษจัดทำบันทึกข้อความรายงานผลการพิจารณาเห็นควรจ้างจำเลยที่ ๔ เป็นผู้ดำเนินโครงการ ต่อมาจำเลยที่ ๓ ลงนามในบันทึกข้อความขออนุมัติจัดจ้างโครงการโดยวิธีพิเศษเสนอจำเลยที่ ๒ เห็นสมควรอนุมัติให้จ้างจำเลยที่ ๔ เป็นผู้จัดโครงการ ซึ่งจำเลยที่ ๒ ลงนามอนุมัติ ตามบันทึกข้อความสำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรีที่ สบก. (กบพ.) ๒๗๙๓/๒๕๕๖ และบันทึกข้อความสำนักบริหารกลางที่ สบก. (กบพ.) ๒๗๙๔/๒๕๕๖ ตามเอกสารหมาย จ.๕๒ และ จ.๕๓ สำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรี โดยนายพงษ์ศักดิ์ลงนามในหนังสือสั่งจ้าง ที่ ๑/๒๕๕๗ ลงวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๖ จ้างจำเลยที่ ๔ ดำเนินโครงการใน ๒ จังหวัด เป็นเงิน ๔๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท ตามเอกสารหมาย จ.๕๔ วันที่ ๗ - ๘ ตุลาคม

๒๕๕๖ วุฒิสภาประชุมเพื่อพิจารณาร่างพระราชบัญญัติให้อำนาจกระทรวงการคลังกู้เงินเพื่อการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านคมนาคมขนส่งของประเทศ พ.ศ. ... วาระที่ ๑ มีมติรับหลักการ ตามเอกสารหมายเลข จ.๑๕๒ วันที่ ๙ ตุลาคม ๒๕๕๖ นางนันทิกายุจน์เสนอบันทึกข้อความตั้งเรื่องขออนุมัติหลักการจัดโครงการ Roadshow จำนวน ๑๐ จังหวัด ในวงเงินไม่เกิน ๒๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท ซึ่งจำเลยที่ ๓ ลงนามอนุมัติ โดยเบิกจ่ายจากเงินงบประมาณผลผลิตการบริหารจัดการของรัฐบาลงบรายจ่ายอื่น ค่าใช้จ่ายในการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ของรัฐบาล ประจำปีงบประมาณ ๒๕๕๗ ตามเอกสารหมายเลข จ.๕๖ วันที่ ๑๑ ตุลาคม ๒๕๕๖ นายพงษ์ศักดิ์มีบันทึกข้อความเห็นควรอนุมัติหลักการจัดโครงการ Roadshow โดยจัดจ้างเอกชนดำเนินการโครงการตามที่สำนักโฆษกเสนอ จำเลยที่ ๓ ลงนามรับทราบ ตามเอกสารหมายเลข จ.๕๗ แล้วจำเลยที่ ๓ มีบันทึกข้อความเสนอจำเลยที่ ๒ ระบุว่าเสนอขออนุมัติหลักการจัดโครงการตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการพัสดุ พ.ศ. ๒๕๓๕ ข้อ ๘ และข้อ ๖๖ ซึ่งเป็นกรณีวงเงินเกิน ๕๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท และอยู่ในอำนาจของรัฐมนตรีเจ้าสังกัดพิจารณาอนุมัติ โดยจำเลยที่ ๒ ลงนามอนุมัติ ตามเอกสารหมายเลข จ.๕๘ นายพงษ์ศักดิ์เสนอบันทึกข้อความ ด่วนที่สุด ที่ สบก. (กบพ.) ๒๙๒๔/๒๕๕๖ ลงวันที่ ๑๑ ตุลาคม ๒๕๕๖ ขออนุมัติจัดจ้างโครงการโดยวิธีพิเศษ และแต่งตั้งคณะกรรมการจัดจ้างโดยวิธีพิเศษ และคณะกรรมการตรวจรับพัสดุ โดยแยกการดำเนินงานเป็น ๒ กลุ่ม กลุ่มละ ๕ จังหวัด กลุ่มแรก จังหวัดชลบุรี ระหว่างวันที่ ๑๕ - ๑๗ ตุลาคม ๒๕๕๖ จังหวัดฉะเชิงเทรา ระหว่างวันที่ ๑ - ๓ พฤศจิกายน ๒๕๕๖ จังหวัดเพชรบุรี ระหว่างวันที่ ๘ - ๑๐ พฤศจิกายน ๒๕๕๖ จังหวัดนครศรีธรรมราช ระหว่างวันที่ ๒๒ - ๒๔ พฤศจิกายน ๒๕๕๖ จังหวัดสงขลา ระหว่างวันที่ ๒๙ พฤศจิกายน - ๑ ธันวาคม ๒๕๕๖ กลุ่มสอง จังหวัดอุบลราชธานี ระหว่างวันที่ ๑๘ - ๒๐ ตุลาคม ๒๕๕๖ จังหวัดขอนแก่น ระหว่างวันที่

๒๕ - ๒๗ พฤศจิกายน ๒๕๕๖ จังหวัดนครสวรรค์ ระหว่างวันที่ ๑ - ๓ พฤศจิกายน ๒๕๕๖ จังหวัด
พระนครศรีอยุธยา ระหว่างวันที่ ๘ - ๑๐ พฤศจิกายน ๒๕๕๖ จังหวัดเชียงใหม่ ระหว่างวันที่
๑๕ - ๑๗ พฤศจิกายน ๒๕๕๖ ซึ่งจำเลยที่ ๓ ลงนามอนุมัติ ตามเอกสารหมายเลข จ.๕๙ จำเลยที่ ๕
ยื่นเอกสารข้อเสนอด้านราคาและต่อรองราคารับจ้างโครงการในจังหวัดกลุ่มแรก ฉบับลงวันที่
๑๑ ตุลาคม ๒๕๕๖ ลงนามโดยจำเลยที่ ๖ ตามเอกสารหมายเลข จ.๖๑ จำเลยที่ ๔ ยื่นเอกสารเสนอ
ราคาและต่อรองราคารับจ้างโครงการในจังหวัดกลุ่มสอง ตามเอกสารหมายเลข จ.๖๐ คณะกรรมการ
จัดจ้างโดยวิธีพิเศษประชุมพิจารณาแล้วเห็นสมควรจ้างจำเลยที่ ๔ และที่ ๕ เป็นผู้ดำเนินการจัด
โครงการดังกล่าวในวงเงินรายละเอียด ๑๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท เป็นเงิน ๒๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท เสนอจำเลยที่ ๓
ตามบันทึกข้อความสำนักบริหารกลางที่ สบก. (กบพ.) ๒๙๒๕/๒๕๕๖ ลงวันที่ ๑๑ ตุลาคม ๒๕๕๖
เอกสารหมายเลข จ.๖๒ จำเลยที่ ๓ ลงนามในบันทึกข้อความสำนักบริหารกลาง ที่ สบก.(กบพ.) ๒๙๒๖/
๒๕๕๖ ลงวันที่ ๑๑ ตุลาคม ๒๕๕๖ เสนอจำเลยที่ ๒ เรื่องขออนุมัติการจ้างโดยวิธีพิเศษ ซึ่งจำเลยที่ ๒
ลงนามอนุมัติ ตามเอกสารหมายเลข จ.๖๓ วันที่ ๑๑ ตุลาคม ๒๕๕๖ สำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรี โดย
นายพงษ์ศักดิ์ลงนามในหนังสือสั่งจ้าง ที่ จ.๑๗/๒๕๕๗ ลงวันที่ ๑๑ ตุลาคม ๒๕๕๖ จ้างจำเลยที่ ๔
ดำเนินโครงการในส่วนจังหวัดกลุ่มสอง เป็นเงิน ๑๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท และลงนามหนังสือสั่งจ้าง ที่
จ.๑๘/๒๕๕๗ ลงวันที่ ๑๑ ตุลาคม ๒๕๕๖ จ้างจำเลยที่ ๕ ดำเนินโครงการในส่วนจังหวัดกลุ่มแรก
เป็นเงิน ๑๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท ตามเอกสารหมายเลข จ.๖๔ และ จ.๖๕ ต่อมาวันที่ ๑๕ ตุลาคม ๒๕๕๖
สำนักงบประมาณแจ้งใบจัดสรรเงินงบประมาณ วงเงิน ๒๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท ให้สำนักเลขาธิการ
นายกรัฐมนตรีพิจารณาดำเนินการ ตามเอกสารหมายเลข จ.๖๗ วันที่ ๑๘ - ๑๙ พฤศจิกายน ๒๕๕๖
ที่ประชุมวุฒิสภาพิจารณาร่างพระราชบัญญัติให้อำนาจกระทรวงการคลังกู้เงินเพื่อการพัฒนา

โครงสร้างพื้นฐานด้านคมนาคมขนส่งของประเทศ พ.ศ. ... แล้วมีมติเห็นชอบ ตามเอกสารหมายเลข ๑๕๔ วันที่ ๑๑ ธันวาคม ๒๕๕๖ ศาลรัฐธรรมนูญมีมติรับคำร้องที่มีผู้ยื่นเรื่องขอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยว่า ร่างพระราชบัญญัติให้อำนาจกระทรวงการคลังกู้เงินเพื่อการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านคมนาคมขนส่งของประเทศ พ.ศ. ... ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญหรือตราขึ้นโดยไม่ถูกต้องตามรัฐธรรมนูญหรือไม่ ตามเอกสารหมายเลข ๗๐ วันที่ ๑๒ ธันวาคม ๒๕๕๖ จำเลยที่ ๓ มีหนังสือด่วนที่สุด ที่ นร ๐๔๐๑.๕/๑๖๓๖๑ ลงวันที่ ๑๒ ธันวาคม ๒๕๕๖ ถึงปลัดกระทรวงการคลัง ขออนุมัติลงนามในสัญญาก่อนได้รับอนุมัติเงินประจำงวด วันที่ ๑๙ ธันวาคม ๒๕๕๖ นายพงษ์ภาณุ เศวตรุนทร์ รองปลัดกระทรวงการคลัง ในฐานะประธานกรรมการว่าด้วยการพัสดุ มีหนังสือกรมบัญชีกลาง ด่วนที่สุด ที่ กค (กวพ) ๐๔๒๑.๓/๔๖๕๔๗ ลงวันที่ ๑๙ ธันวาคม ๒๕๕๖ ถึงจำเลยที่ ๓ แจ้งว่า สำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรีได้ลงนามในสัญญาสั่งจ้างก่อนได้รับอนุมัติเงินประจำงวด เป็นการไม่ปฏิบัติตามระเบียบฯ พ.ศ. ๒๕๓๕ อย่างไรก็ดี เพื่อบรรเทาความเสียหายแก่ราชการ จึงอนุมัติผ่อนผันการไม่ปฏิบัติตามระเบียบฯ ให้สำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรี เป็นกรณีเฉพาะราย ทั้งนี้ เนื่องจากกรณีนี้เป็นการก่อหนี้ผูกพันก่อนได้รับอนุมัติเงินประจำงวดที่ไม่เป็นไปตามพระราชบัญญัติวิธีการงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๐๒ มาตรา ๒๓ วรรคหนึ่ง เป็นอำนาจของคณะรัฐมนตรี สำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรีจึงต้องนำเสนอคณะรัฐมนตรีต่อไป ตามเอกสารหมายเลข ๗๒ ต่อมา จำเลยที่ ๓ ลงนามในบันทึกข้อความสำนักบริหารกลางที่ สบก. (กบพ.) ๓๔๖๖/๒๕๕๖ ลงวันที่ ๑๙ ธันวาคม ๒๕๕๖ เสนอจำเลยที่ ๒ ลงนามในหนังสือไปยังเลขาธิการคณะรัฐมนตรี เพื่อเสนอเรื่องต่อคณะรัฐมนตรีขออนุมัติลงนามในสัญญาก่อนได้รับอนุมัติเงินประจำงวดในวันที่ ๑๕ ตุลาคม ๒๕๕๖ ตามพระราชบัญญัติวิธีการงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๐๒ มาตรา ๒๓ วรรคสี่ จำเลยที่ ๒ ในฐานะรัฐมนตรี

เจ้าสังกัดผู้มีอำนาจเสนอเรื่องต่อคณะรัฐมนตรี ตามพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการเสนอเรื่องและการประชุมคณะรัฐมนตรี พ.ศ. ๒๕๔๘ ลงนามในหนังสือถึงเลขาธิการคณะรัฐมนตรี เพื่อขอให้คณะรัฐมนตรีพิจารณาตามเอกสารหมายเลข จ.๗๓ ซึ่งต่อมาคณะรัฐมนตรีมีมติอนุมัติเมื่อวันที่ ๗ มกราคม ๒๕๕๗ ตามเอกสารหมายเลข จ.๘๐ จำเลยที่ ๓ มีคำสั่งที่ ๒๕๖/๒๕๕๖ ลงวันที่ ๒๗ ธันวาคม ๒๕๕๖ แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริง ต่อมาวันที่ ๑๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๗ คณะกรรมการดังกล่าวรายงานผลการสอบสวนข้อเท็จจริงว่า การที่สำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรีลงนามในหนังสือสั่งจ้างที่ จ.๑๗/๒๕๕๗ และ จ.๑๘/๒๕๕๗ ลงวันที่ ๑๑ ตุลาคม ๒๕๕๖ ก่อนได้รับอนุมัติเงินประจำงวด เป็นการดำเนินการโครงการตามนโยบายรัฐบาลที่มีความจำเป็นเร่งด่วน โดยเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติเข้าใจว่าสามารถดำเนินการได้ เพราะทราบว่าพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ ๒๕๕๗ ประกาศใช้ในวันที่ ๑๑ ตุลาคม ๒๕๕๖ และเมื่อสำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรีทราบข้อเท็จจริงจากเจ้าหน้าที่สำนักงบประมาณ ก็เร่งดำเนินการให้เป็นไปตามกฎหมายที่เกี่ยวข้อง ต่อมาวันที่ ๒๐ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๗ นางเอมปรีดี วัชรานุกร รักษาราชการแทนผู้อำนวยการสำนักบริหารกลางเสนอรายงานการสอบสวนประกอบความเห็น ว่า เห็นควรยุติเรื่องซึ่งจำเลยที่ ๓ เห็นชอบด้วย ตามเอกสารหมายเลข จ.๗๖ คณะกรรมการตรวจรับพัสดุ มีบันทึกข้อความเรื่องการตรวจรับการจัดโครงการ ลงวันที่ ๒๑ มกราคม ๒๕๕๗ (จังหวัดนครศรีธรรมราช จังหวัดชลบุรี จังหวัดเพชรบุรี จังหวัดฉะเชิงเทรา จังหวัดสงขลา) วันที่ ๒๓ มกราคม ๒๕๕๗ (จังหวัดหนองคายและนครราชสีมา) วันที่ ๒๔ มกราคม ๒๕๕๗ (จังหวัดเชียงใหม่ จังหวัดอุบลราชธานี จังหวัดพระนครศรีอยุธยา จังหวัดขอนแก่น จังหวัดนครสวรรค์) ตามเอกสารหมายเลข จ.๙๐ ถึง จ.๙๒ วันที่ ๑๓ มกราคม ๒๕๕๗ นางสาวประพิร์ อังกินันท์ รองผู้ว่าการตรวจเงินแผ่นดิน รักษา

ราชการแทนผู้ว่าการตรวจเงินแผ่นดิน มีหนังสือสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดิน ด่วนที่สุด ที่ ตผ. ๐๐๑๙/๐๒๓๖ ลงวันที่ ๑๓ มกราคม ๒๕๕๗ ถึงจำเลยที่ ๓ ขอให้พิจารณาทบทวนการใช้เงินเพื่อจัดโครงการ วันที่ ๒๓ มกราคม ๒๕๕๗ จำเลยที่ ๓ มีหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ นร ๐๔๐๕ (ลน)/๐๑๖๕ ลงวันที่ ๒๓ มกราคม ๒๕๕๗ ถึงผู้ว่าการตรวจเงินแผ่นดินว่า การดำเนินการดังกล่าวเป็นไปตามนโยบายของรัฐบาล ตามเอกสารหมาย จ.๘๑ ต่อมานางสาวประไพร์ มีหนังสือสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดิน ด่วนที่สุด ที่ ตผ ๐๐๑๙/๐๘๒๒ ลงวันที่ ๑๑ มีนาคม ๒๕๕๗ ถึงจำเลยที่ ๓ ขอให้ทบทวนการใช้จ่ายเงินในการดำเนินการโครงการ Roadshow ตามเอกสารหมาย จ.๘๒ วันที่ ๑๒ มีนาคม ๒๕๕๗ ศาลรัฐธรรมนูญมีคำวินิจฉัยที่ ๓ - ๔/๒๕๕๗ ว่าร่างพระราชบัญญัติให้อำนาจกระทรวงการคลังกู้เงินเพื่อการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านคมนาคมขนส่งของประเทศ พ.ศ. ... ขัดต่อบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญ มีผลให้ร่างพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าวเป็นอันตกไป ตามเอกสารหมาย จ.๘๓ วันที่ ๑๗ มีนาคม ๒๕๕๗ จำเลยที่ ๓ มีหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ นร ๐๔๐๑.๖/๗๐๓ ลงวันที่ ๑๗ มีนาคม ๒๕๕๗ ถึงผู้ว่าการตรวจเงินแผ่นดินว่า โครงการได้มีการดำเนินการและผู้รับจ้างได้ปฏิบัติตามสัญญาเสร็จสิ้นแล้ว ไม่อาจบอกเลิกสัญญาได้ ใคร่ขอหารือว่าควรดำเนินการเกี่ยวกับการอนุมัติเบิกจ่ายเงินเพื่อให้เกิดความถูกต้องเป็นธรรมอย่างไร ตามเอกสารหมาย จ.๘๔ แผ่นที่ ๒๗๖๐ - ๒๗๖๑ วันที่ ๒๑ และวันที่ ๒๖ มีนาคม ๒๕๕๗ จำเลยที่ ๔ และที่ ๕ ต่างมีหนังสือขอความเป็นธรรมในกรณีรับจ้างทำงานให้รัฐ ตามเอกสารหมาย จ.๘๗ วันที่ ๙ เมษายน ๒๕๕๗ จำเลยที่ ๓ มีหนังสือรายงานผลการดำเนินโครงการไปยังสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดิน ตามเอกสารหมาย จ.๘๔ แผ่นที่ ๒๗๖๒ - ๒๗๖๗ วันที่ ๒๓ พฤษภาคม ๒๕๕๗ สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดิน มีหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ ตผ ๐๐๑๙/๒๐๑๒ ถึงเลขาธิการนายกรัฐมนตรี ว่าข้อเสนอแนะของสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดิน

มีลักษณะเป็นข้อเสนอแนะ การตอบข้อหาหรือไม่อยู่ในอำนาจหน้าที่ของสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดิน ตามเอกสารหมายเลข จ.๘๕ วันที่ ๒๐ มิถุนายน ๒๕๕๗ สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดิน มีหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ ตผ ๐๐๑๙/๒๕๑๑ ถึงหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ขอส่งเรื่องมาเพื่อประกอบการพิจารณา ตามเอกสารหมายเลข จ.๘๖ วันที่ ๒๔ และวันที่ ๒๘ กรกฎาคม ๒๕๕๗ จำเลยที่ ๔ และที่ ๕ ต่างมีหนังสือร้องเรียนไปยังหัวหน้าคณะรักษาความสงบเรียบร้อยแห่งชาติ กรณียังไม่ได้รับเงินค่าจ้างตามสัญญา ตามเอกสารหมายเลข จ.๘๘ วันที่ ๓ มีนาคม ๒๕๕๘ พลเอกวิลาศ อรุณศรี เลขาธิการนายกรัฐมนตรี มีคำสั่งสำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรี ที่ ๓๒/๒๕๕๘ แต่งตั้งคณะกรรมการตรวจสอบขั้นตอนการดำเนินโครงการ Roadshow สร้างอนาคตไทย ๒๐๒๐ ตามเอกสารหมายเลข จ.๑๐๑ ต่อมาวันที่ ๑๓ มีนาคม ๒๕๕๘ คณะกรรมการดังกล่าวรายงานผลการตรวจสอบว่า ขั้นตอนการดำเนินโครงการเป็นไปตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการพัสดุ พ.ศ.๒๕๓๕ ตามเอกสารหมายเลข จ.๑๐๓ วันที่ ๑๘ มีนาคม ๒๕๕๘ พลเอกอนันตพร กาญจนรัตน์ ประธานกรรมการติดตามและตรวจสอบการใช้จ่ายงบประมาณภาครัฐ มีหนังสือ ที่ คสช (คตร)/๔๓๙ ถึงเลขาธิการนายกรัฐมนตรีแจ้งว่า หากสำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรีพิจารณาแล้วเห็นว่าการดำเนินการเป็นไปตามกฎระเบียบก็สามารถพิจารณาชำระค่าจ้างให้กับผู้รับจ้างได้ ตามเอกสารหมายเลข จ.๑๐๔ วันที่ ๒๓ มีนาคม ๒๕๕๘ นางเอมปรีดี วัชรางกูร ผู้อำนวยการสำนักบริหารกลาง (ในขณะนั้น) เสนอความเห็นแนบไปกับบันทึกข้อความสำนักบริหารกลาง กลุ่มบริหารงานพัสดุ ด่วนที่สุด ที่ สบก.(กบพ.) ๗๗๒/๒๕๕๘ ขออนุมัติเบิกจ่ายเงินในการจัดจ้างโครงการ Roadshow ตามเอกสารหมายเลข จ.๑๐๖ พลเอกวิลาศให้ความเห็นชอบอนุมัติให้เบิกจ่ายเงินค่าจ้าง จำนวน ๒๓๙,๗๐๐,๐๐๐ บาท แก่จำเลยที่ ๔ และที่ ๕ ต่อมาวันที่ ๒๕ มีนาคม ๒๕๕๘ มีการเบิกจ่ายเงิน

ให้แก่จำเลยที่ ๔ วันที่ ๒๖ มีนาคม ๒๕๕๘ มีการเบิกจ่ายเงินให้แก่จำเลยที่ ๕ ตามเอกสารหมาย จ.๑๐๗ โจทก์ได้สวนข้อเท็จจริงและรวบรวมพยานหลักฐานทั้งปวง และแจ้งข้อกล่าวหาแก่จำเลยทั้งหก กับพวกแล้ว ตามเอกสารหมาย จ.๑, จ.๑๑๓ ถึง จ.๑๒๑, จ.๑๒๓ ถึง จ.๑๒๕, จ.๑๒๗ และ จ.๑๒๙ ถึง จ.๑๓๐ ต่อมาโจทก์มีมติว่าการกระทำของจำเลยทั้งหกและนายฐากรมีมูลเป็นความผิดอาญาตามฟ้อง จึงส่งรายงานสำนวนการไต่สวน เอกสาร พยานหลักฐาน และความเห็นไปยังอัยการสูงสุด อัยการสูงสุดเห็นว่ารายงาน เอกสารและความเห็นที่โจทก์ส่งให้ยังมีข้อไม่สมบูรณ์เพียงพอที่จะดำเนินคดีได้ ตามเอกสารหมาย จ.๒๐๘ และมีการตั้งคณะกรรมการร่วมระหว่างผู้แทนโจทก์และผู้แทนอัยการสูงสุด แต่ไม่อาจหาข้อยุติได้ ตามเอกสารหมาย จ.๒๐๙ ถึง จ.๒๑๑

ปัญหาที่ต้องวินิจฉัยประการแรกมีว่า ฟ้องโจทก์สำหรับจำเลยที่ ๑ และที่ ๒ ในความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๑๕๗ และพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๑๒๓/๑ ถูกต้องตามกฎหมายหรือไม่ เห็นว่า การดำเนินคดีในระบบไต่สวน เป็นหน้าที่ของศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองที่จะต้องตรวจคำฟ้องว่าถูกต้องตามกฎหมายหรือไม่ก่อนที่จะมีคำสั่งให้ประทับฟ้อง ซึ่งศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองมีคำสั่งเมื่อวันที่ ๙ มีนาคม ๒๕๖๕ แล้วว่า ฟ้องโจทก์ข้อหาอื่นนอกจากความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๑๕๑ มีข้อความตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๑๕๘ แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา ประกอบพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง พ.ศ. ๒๕๖๐ มาตรา ๘ วรรคสาม โดยมีข้อความที่เป็นการกล่าวหาและระบุพฤติการณ์ที่กล่าวหาว่าจำเลยที่ ๑ และที่ ๒ กระทำความผิดเพียงพอที่จะดำเนินกระบวนการพิจารณาไต่สวนข้อเท็จจริงต่อไปได้แล้วจึงเป็นคำฟ้องที่

ถูกต้องตามมาตรา ๒๖ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณา
คดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง พ.ศ. ๒๕๖๐ กรณีจึงไม่จำเป็นต้องวินิจฉัยปัญหานี้ซ้ำอีก

ปัญหาที่ต้องวินิจฉัยประการต่อไปมีว่า การที่โจทก์ได้สวนข้อเท็จจริงโดยไม่เรียกพยานที่
จำเลยที่ ๑ และที่ ๒ อ้างมาโต้สวนเพิ่มเติมเป็นการชอบด้วยกฎหมาย และสำนวนการโต้สวนของ
โจทก์นำมาเป็นหลักในการพิจารณาได้หรือไม่ เห็นว่า คดีนี้จำเลยที่ ๑ ลงชื่อรับทราบข้อกล่าวหา
เมื่อวันที่ ๖ พฤศจิกายน ๒๕๖๒ ตามบันทึกการแจ้งข้อกล่าวหาเอกสารหมายเลข จ.๑๒๓ แผ่นที่ ๓๐๒๗
จำเลยที่ ๒ ลงชื่อรับทราบข้อกล่าวหาเมื่อวันที่ ๒๒ ตุลาคม ๒๕๖๒ ตามบันทึกการแจ้งข้อกล่าวหา
เอกสารหมายเลข จ.๑๒๔ แผ่นที่ ๓๐๔๖ จำเลยที่ ๑ มีหนังสือชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาฉบับลงวันที่
๓ ธันวาคม ๒๕๖๒ อ้างพยานบุคคล ๖ คน ตามเอกสารหมายเลข จ.๑๓๒ แผ่นที่ ๓๓๖๑ - ๓๓๘๑ ส่วน
จำเลยที่ ๒ มีหนังสือชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาฉบับลงวันที่ ๓ มกราคม ๒๕๖๓ อ้างพยานบุคคล ๑๖ คน ตาม
เอกสารหมายเลข จ.๑๓๓ แผ่นที่ ๓๔๔๔ - ๓๔๘๒ ซึ่งขณะนั้นมีพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วย
การป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ ใช้บังคับแล้ว กรณีจึงไม่อาจนำระเบียบ
คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการโต้สวน
ข้อเท็จจริงของพนักงานโต้สวน พ.ศ. ๒๕๕๐ ที่ออกตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วย
การป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาใช้บังคับแก่คดีนี้ดังที่จำเลยที่ ๑ และที่ ๒ อ้าง
ได้ เมื่อพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑
มาตรา ๔๖ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า ในการดำเนินการโต้สวนหรือโต้สวนเบื้องต้น คณะกรรมการ
ป.ป.ช. คณะกรรมการโต้สวน หัวหน้าพนักงานโต้สวน หรือพนักงานโต้สวน แล้วแต่กรณี ต้อง
ดำเนินการเพื่อให้ได้ข้อเท็จจริงที่ถูกต้องตรงตามความจริงที่เกิดขึ้น ไม่ว่าจะเป็นอย่างหรือเป็นโทษต่อ

ผู้ถูกกล่าวหา และพรรคสามบัญญัติว่า ในกรณีที่ผู้ถูกกล่าวหาขอให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. คณะกรรมการไต่สวน หรือหัวหน้าพนักงานไต่สวนเรียกบุคคลหรือเรียกเอกสารจากบุคคลใด ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. หรือพนักงานไต่สวนดำเนินการตามที่ร้องขอ แต่ผู้ถูกกล่าวหาต้องร้องขอ ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งข้อกล่าวหา ทั้งนี้ เว้นแต่คณะกรรมการ ป.ป.ช. คณะกรรมการไต่สวน หรือกรรมการที่กำกับดูแลเห็นว่าผู้ถูกกล่าวหาจงใจประวิงเวลา หรือใช้สิทธิโดยไม่สุจริต หรือบุคคลหรือเอกสารที่ขอให้เรียกนั้นไม่มีผลต่อการวินิจฉัยของคณะกรรมการ ป.ป.ช. แต่ต้องบันทึกเหตุ นั้นไว้ในสำนวนการไต่สวนหรือรายงานการไต่สวนเบื้องต้นด้วย และระเบียบคณะกรรมการป้องกัน และปราบปรามการทุจริตแห่งชาติว่าด้วยการตรวจสอบและไต่สวน พ.ศ. ๒๕๖๑ ข้อ ๗๗ พรรคสาม กำหนดว่า ในการนำสืบแก้ข้อกล่าวหา ผู้ถูกกล่าวหาจะอ้างพยานบุคคลหรือนำพยานหลักฐานมาเอง หรือจะอ้างพยานหลักฐานโดยขอให้คณะกรรมการไต่สวนหรือคณะไต่สวนเบื้องต้นเรียกหรือไต่สวน พยานหลักฐานนั้นก็ได้อีก และพรรคสี่ กำหนดว่า ในกรณีที่ผู้ถูกกล่าวหาขอให้เรียกบุคคลใดหรือเรียก เอกสารจากบุคคลใด ให้ผู้ไต่สวนดำเนินการตามที่ร้องขอ แต่ผู้ถูกกล่าวหาต้องร้องขอภายในสามสิบวัน นับแต่วันที่ได้รับแจ้งข้อกล่าวหา ทั้งนี้ เว้นแต่คณะกรรมการ ป.ป.ช. คณะกรรมการไต่สวน หรือ กรรมการ ป.ป.ช. ที่ได้รับมอบหมาย ให้กำกับดูแลเห็นว่าผู้ถูกกล่าวหาจงใจประวิงเวลา หรือใช้สิทธิ โดยไม่สุจริต หรือบุคคลหรือเอกสารที่ขอให้เรียกนั้นไม่มีผลต่อการวินิจฉัยของคณะกรรมการ ป.ป.ช. แต่ต้องบันทึกเหตุ นั้นไว้ในสำนวนการไต่สวนหรือรายงานการไต่สวนเบื้องต้นด้วย ดังนี้ หากจำเลยที่ ๑ และที่ ๒ จะขอให้คณะกรรมการไต่สวนเรียกบุคคลใดมาเป็นพยานก็ชอบที่จะร้องขอภายในสามสิบวัน นับแต่ วันที่ได้รับแจ้งข้อกล่าวหาตามบทบัญญัติและระเบียบดังกล่าว คือ วันที่ ๖ ธันวาคม ๒๕๖๒ และวันที่ ๒๑ พฤศจิกายน ๒๕๖๒ ตามลำดับ แม้จำเลยที่ ๑ จะร้องขออ้างพยานบุคคลมาในหนังสือชี้แจงแก้

ข้อกล่าวหา ลงวันที่ ๓ ธันวาคม ๒๕๖๒ แต่ปรากฏว่าหนังสือฉบับดังกล่าวได้รับการรับรองจากโนตารี
ปับลิกเขตบริหารพิเศษฮ่องกงแห่งสาธารณรัฐประชาชนจีนเมื่อวันที่ ๓ ธันวาคม ๒๕๖๒ ต่อมาสำนัก
บริหารกลาง สำนักงาน ป.ป.ช. ลงรับหนังสือฉบับดังกล่าวเมื่อวันที่ ๑๓ ธันวาคม ๒๕๖๒ ตามเอกสาร
หมาย จ.๑๓๒ แผ่นที่ ๓๓๕๔ แสดงให้เห็นว่าจำเลยที่ ๑ เพิ่งร้องขอให้เรียกพยานบุคคลเมื่อวันที่
๑๓ ธันวาคม ๒๕๖๒ ส่วนจำเลยที่ ๒ ร้องขออ้างพยานบุคคลมาในหนังสือชี้แจงแก้ข้อกล่าวหา
ลงวันที่ ๓ มกราคม ๒๕๖๓ ตามเอกสารหมาย จ.๑๓๓ แผ่นที่ ๓๔๔๔ - ๓๔๘๒ ถือได้ว่าจำเลยที่ ๑ และที่ ๒
ร้องขอเกินกว่าสามสิบวัน นับแต่วันที่ได้รับแจ้งข้อกล่าวหา จึงเป็นการร้องขอเกินกำหนดเวลา เมื่อ
คณะอนุกรรมการไต่สวนเห็นว่าข้อเท็จจริงที่ได้จากการไต่สวนเพียงพอที่จะวินิจฉัยมูลความผิดของ
จำเลยที่ ๑ และที่ ๒ ย่อมมีดุลพินิจที่จะไม่ไต่สวนพยานเพิ่มเติมตามที่จำเลยที่ ๑ และที่ ๒ ร้องขอได้
แม้ต่อมาอัยการสูงสุดแจ้งข้อไม่สมบูรณ์พอที่จะดำเนินคดีแก่จำเลยที่ ๑ และที่ ๒ กับพวก โดยระบุให้
ดำเนินการไต่สวนข้อเท็จจริงโดยสอบพยาน ๘ ปากดังกล่าวด้วย แต่โจทก์เห็นว่าข้อเท็จจริงและ
พยานหลักฐานในคดีนี้สมบูรณ์เพียงพอที่จะฟ้องคดีได้แล้วจึงไม่จำเป็นต้องรวบรวมพยานหลักฐานเพิ่มเติม
อีก ตามเอกสารหมาย จ.๒๐๙ แผ่นที่ ๖๘๔๒ ก็เป็นดุลพินิจของโจทก์ในการพิจารณาถึงความ
สมบูรณ์ของพยานหลักฐานว่าเพียงพอที่จะดำเนินคดีแล้วหรือไม่ ซึ่งโจทก์และอัยการสูงสุดย่อมมี
ความเห็นแตกต่างกันได้ และเมื่อไม่อาจหาข้อยุติได้ โจทก์จึงมีอำนาจยื่นฟ้องคดีเอง ตามที่บัญญัติไว้
ในพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑
มาตรา ๗๗ วรรคสาม ทั้งศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองมีอำนาจไต่สวน
ข้อเท็จจริงและพยานหลักฐานเพิ่มเติมกรณีที่จำเลยที่ ๑ และที่ ๒ ถูกกล่าวหาหนีไปจากที่ปรากฏ
ในสำนวนการไต่สวนของโจทก์ได้ ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณา

คดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง พ.ศ. ๒๕๖๐ มาตรา ๖ วรรคหนึ่ง โดยมีได้ผูกพันศาลฎีกา แผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองว่าข้อเท็จจริงเป็นดังที่โจทก์สรุปในสำนวนของโจทก์ ดังนั้น การสรุปสำนวนพร้อมทำความเข้าใจของโจทก์จะถูกต้องหรือไม่ อย่างไร รวมทั้งควรไต่สวนพยานเพิ่มเติมหรือไม่ จึงไม่เป็นเหตุถึงกับทำให้การไต่สวนของโจทก์เสียไป ประกอบกับจำเลยที่ ๑ และที่ ๒ ยังมีสิทธิที่จะโต้แย้งและนำพยานหลักฐานต่าง ๆ มาให้ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองไต่สวนเพื่อหักล้างพยานหลักฐานในสำนวนการไต่สวนของโจทก์ได้ ดังนั้น ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองจึงนำสำนวนการไต่สวนของโจทก์มาเป็นหลักในการพิจารณาได้ ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง พ.ศ. ๒๕๖๐ มาตรา ๖ วรรคสอง นอกจากนั้น คดีนี้มีการไต่สวนพยานบุคคลมากถึง ๔๒ ปาก บ่งชี้ว่ามีได้เป็นการไต่สวนอย่างเร่งรีบรวบรัดแต่อย่างไร และเมื่อได้มีการแจ้งข้อกล่าวหาแก่จำเลยที่ ๑ และที่ ๒ แล้ว โจทก์ได้เปิดโอกาสให้จำเลยที่ ๑ และที่ ๒ มีหนังสือชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาได้อย่างเต็มที่ ทั้งยังปรากฏว่าโจทก์ลงมติมีความเห็นแยกเป็น ๔ ฝ่าย โดยฝ่ายที่หนึ่งและฝ่ายที่สี่รวม ๕ เสียงเห็นว่าจำเลยที่ ๑ และที่ ๒ มีมูลความผิดทางอาญา แสดงให้เห็นว่ากรรมการแต่ละคนได้ใช้ดุลพินิจและตัดสินใจชี้ขาดตามอำนาจหน้าที่ตามกฎหมาย ข้อเท็จจริงจึงฟังไม่ได้ว่าโจทก์ไต่สวนข้อเท็จจริงโดยไม่เป็นธรรมและมีลักษณะเป็นการกลั่นแกล้งจำเลยที่ ๑ และที่ ๒ ดังที่อ้าง ส่วนที่จำเลยที่ ๑ อ้างว่า โจทก์ไม่สามารถอ้างนายพงษ์ศักดิ์ ศิริวงษ์ กับนางปนัดดา เลี้ยวรุ่งโรจน์ เป็นพยานได้ เพราะบุคคลทั้งสองให้ถ้อยคำครั้งแรกโดยมิได้ยืนยันว่าจำเลยที่ ๑ เข้าร่วมประชุมเพื่อรับฟังการนำเสนอ (Presentation) แต่ต่อมาภายหลังให้ถ้อยคำว่า จำเลยที่ ๑ เข้าร่วมประชุมดังกล่าว จึงเป็นพิรุณว่าเป็นการกลับคำให้การเพื่อให้กันตัวเป็นพยาน ซึ่งต่อมาโจทก์ลงมติว่าบุคคลทั้งสอง

ไม่มีมูลความผิดทางอาญานั้น เห็นว่า คดีนี้ข้อเท็จจริงไม่ปรากฏว่าเจ้าพนักงานผู้ใดเป็นผู้จงใจให้คำมั่นสัญญาเพื่อให้นายพงษ์ศักดิ์และนางปนัดดาให้ถ้อยคำผิดไปจากความจริงหรือตามแนวทางที่กำหนดไว้เป็นการล่วงหน้าให้เป็นผลร้ายแก่จำเลยที่ ๑ ข้อเท็จจริงกลับได้ความจากรายงานการไต่สวนของโจทก์ว่า โจทก์มีมติเห็นชอบไม่กั้นนายพงษ์ศักดิ์และนางปนัดดาไว้เป็นพยาน ดังนี้ กรณีจึงเป็นเรื่องที่นายพงษ์ศักดิ์และนางปนัดดาสมัครใจให้ถ้อยคำเพิ่มเติมเพื่อให้สอดคล้องกับคำชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาของตนเอง และไม่อาจอนุমানได้ว่าเจ้าพนักงานจงใจให้นายพงษ์ศักดิ์และนางปนัดดาให้ถ้อยคำดังที่จำเลยที่ ๑ และที่ ๒ อ้าง จึงมิได้เป็นพยานชนิดที่เกิดขึ้นจากการจงใจหรือมีคำมั่นสัญญาตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๒๒๖ ประกอบพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง พ.ศ. ๒๕๖๐ มาตรา ๘ วรรคสาม โจทก์ยอมอ้างนายพงษ์ศักดิ์และนางปนัดดาเป็นพยานได้ ส่วนจะรับฟังคำพยานดังกล่าวได้เพียงไรหรือไม่ เป็นดุลพินิจของศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองที่จะวินิจฉัยอีกชั้นหนึ่ง การไต่สวนของโจทก์จึงชอบด้วยกฎหมายแล้วเช่นกัน

ปัญหาที่ต้องวินิจฉัยประการต่อไปมีว่า จำเลยที่ ๑ ถึงที่ ๓ ดำเนินการนำงบกลางจำนวน ๔๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท มาจัดทำโครงการ Roadshow ชอบด้วยกฎหมายหรือไม่ พยานหลักฐานทางไต่สวนได้ความว่า เมื่อวันที่ ๒๓ สิงหาคม ๒๕๕๔ รัฐบาลภายใต้การนำของจำเลยที่ ๑ แถลงนโยบายต่อรัฐสภา ข้อ ๓.๔ กำหนดนโยบายสำคัญเกี่ยวกับโครงสร้างพื้นฐาน การพัฒนาระบบรางเพื่อขนส่งมวลชน และการบริหารจัดการระบบขนส่งสินค้าและบริการ โดยพัฒนาระบบรถไฟทางคู่เชื่อมชานเมืองและหัวเมืองหลักในเส้นทางสำคัญ ศึกษาพัฒนารถไฟความเร็วสูงจากกรุงเทพมหานครไปยังภูมิภาค ต่อมาคณะกรรมการยุทธศาสตร์เพื่อการฟื้นฟูและสร้างอนาคต

ประเทศ (กยอ.) ประชุมจนมีผลสรุปเมื่อวันที่ ๓๐ พฤษภาคม ๒๕๕๕ เสนอต่อคณะรัฐมนตรี ๔ ประเด็น อันรวมถึงโครงการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านคมนาคมขนส่งของประเทศ และ คณะรัฐมนตรีให้ความเห็นชอบเมื่อวันที่ ๗ สิงหาคม ๒๕๕๕ จากนั้นคณะรัฐมนตรีมีมติเมื่อวันที่ ๒๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๖ เห็นชอบยุทธศาสตร์การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านคมนาคมขนส่งของประเทศ เพื่อเป็นข้อมูลประกอบการจัดทำร่างพระราชบัญญัติให้อำนาจกระทรวงการคลังกู้เงินเพื่อ การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านคมนาคมขนส่งของประเทศ พ.ศ. ... ตามที่กระทรวงคมนาคมเสนอ ต่อมาจำเลยที่ ๑ สั่งการให้สำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรีจัดทำโครงการจัดนิทรรศการ การสัมมนา และการโฆษณาประชาสัมพันธ์เผยแพร่ข้อมูลเกี่ยวกับโครงการลงทุนพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานระบบ คมนาคมขนส่งของประเทศให้แก่สาธารณชนทราบ ภายใต้ชื่อโครงการ Roadshow สร้างอนาคต ประเทศไทย Thailand ๒๐๒๐ (โครงการ Roadshow) โดยมีจำเลยที่ ๓ ในฐานะเลขาธิการ นายกรัฐมนตรี เป็นผู้รับผิดชอบโครงการ มีวัตถุประสงค์เพื่อสร้างความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับโครงการ ลงทุนพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานระบบคมนาคมของประเทศ เห็นว่า เมื่อโครงการลงทุนพัฒนา โครงสร้างพื้นฐานระบบคมนาคมของประเทศ และโครงการ Roadshow เป็นการดำเนินการตาม นโยบายที่รัฐบาลแถลงต่อรัฐสภา อันเป็นหน้าที่ของรัฐบาลตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ (ที่ใช้บังคับขณะนั้น) มาตรา ๑๗๖ ซึ่งรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ บัญญัติให้รัฐสภาเท่านั้นตรวจสอบการกระทำของรัฐบาล ศาลฎีกาแผนก คดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองจึงไม่มีอำนาจที่จะวินิจฉัยถึงดุลพินิจของฝ่ายบริหารในการ กำหนดนโยบายดังกล่าว แต่การใช้งบประมาณเพื่อให้เป็นไปตามนโยบายของรัฐบาลนั้นย่อมต้อง ปฏิบัติให้เป็นไปตามกฎหมายระเบียบและมติคณะรัฐมนตรีที่เกี่ยวข้อง สำหรับคดีนี้มีมติคณะรัฐมนตรี

เมื่อวันที่ ๑๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๒ กำหนดแนวทางปฏิบัติกรณีขออนุมัติใช้เงินงบกลาง รายการเงินสำรองจ่ายเพื่อกรณีฉุกเฉินและจำเป็น ดังนี้ ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง ย่อมมีอำนาจตรวจสอบขั้นตอนปฏิบัติว่าจำเป็นที่ ๑ ถึงที่ ๓ ได้ดำเนินการใดที่ไม่เป็นไปตามมติ คณะรัฐมนตรีดังกล่าวอันถือเป็นการมิชอบด้วยกฎหมาย โดยมีเจตนาเพื่อให้เกิดความเสียหายแก่ สำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรีและทางราชการ หรือโดยทุจริตหรือไม่ ซึ่งคณะรัฐมนตรีมีมติเมื่อวันที่ ๑๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๒ ตามหนังสือสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ลับ ด่วนที่สุด ที่ นร ๐๕๐๖/ว ๔๓ ลงวันที่ ๒๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๒ เรื่อง แนวทางปฏิบัติกรณีการขออนุมัติใช้เงินงบกลาง รายการเงินสำรองจ่ายเพื่อกรณีฉุกเฉินหรือจำเป็น กำหนดแนวทางปฏิบัติดังนี้ ข้อ ๑. กรณีที่ส่วนราชการหรือ รัฐวิสาหกิจใดมีความจำเป็นต้องใช้จ่ายงบประมาณนอกเหนือจากที่ได้รับการจัดสรรหรือได้รับการ จัดสรรงบประมาณแล้วไม่เพียงพอ ให้พิจารณาตรวจสอบและปรับแผนการใช้จ่ายงบประมาณที่ได้รับ เป็นลำดับแรกก่อน หากไม่สามารถดำเนินการดังกล่าวได้และมีความจำเป็นต้องขอใช้เงิน งบกลาง รายการเงินสำรองจ่ายเพื่อกรณีฉุกเฉินหรือจำเป็น ให้เสนอเรื่องต่อรัฐมนตรีเจ้าสังกัด พิจารณาก่อน เว้นแต่เป็นกรณีที่คณะรัฐมนตรีหรือนายกรัฐมนตรีได้อนุมัติในหลักการแล้ว โดยให้ พิจารณาเฉพาะกรณีที่มีความจำเป็นและเร่งด่วนที่จะต้องรีบดำเนินการเพื่อมิให้เกิดความเสียหายแก่ ทางราชการเท่านั้น หากเป็นกรณีที่มีความจำเป็นต้องใช้จ่ายจำนวนมากหรือไม่เร่งด่วนให้พิจารณา เสนอขอตั้งงบประมาณรายจ่ายประจำปีโดยเตรียมการล่วงหน้าแต่เนิ่น ๆ หรือเสนอขอแปรญัตติ งบประมาณเพิ่มเติมในกรณีที่ไม่สามารถเสนอขอตั้งงบประมาณรายจ่ายประจำปีได้ทันเวลา ทั้งนี้ ในการนำเสนอคณะรัฐมนตรีให้ยืนยันผลการตรวจสอบดังกล่าวให้ชัดเจนในหนังสือเสนอเรื่องด้วย ข้อ ๒. การขอใช้เงินงบกลาง รายการเงินสำรองจ่ายเพื่อกรณีฉุกเฉินหรือจำเป็นให้ส่วนราชการ

หรือรัฐวิสาหกิจเจ้าของเรื่องทำความตกลงกับสำนักงบประมาณ โดยกำหนดให้ผู้อำนวยการ
สำนักงบประมาณเป็นผู้พิจารณาอนุมัติภายในวงเงิน ๑๐ ล้านบาท กรณีที่มีวงเงินเกิน ๑๐ ล้านบาท
ให้สำนักงบประมาณพิจารณานำเสนอนายกรัฐมนตรีพิจารณาให้ความเห็นชอบก่อน โดยหาก
นายกรัฐมนตรีเห็นสมควรจะเสนอให้คณะรัฐมนตรีพิจารณาอนุมัติหลักการก่อนก็ได้ ตามเอกสาร
หมาย จ.๑๒ แผ่นที่ ๑๓๑ - ๑๓๔ ดังนี้ การที่จำเลยที่ ๑ จะอนุมัติให้ใช้เงินงบกลางย่อมต้องอยู่
ภายใต้กรอบของมติคณะรัฐมนตรีดังกล่าว พยานหลักฐานทางไต่สวนได้ความจากนายกิตติรัตน์
ธนะรอง ซึ่งขณะเกิดเหตุดำรงตำแหน่งรองนายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง
และนายชัชชาติ สิทธิพันธุ์ ซึ่งขณะเกิดเหตุดำรงตำแหน่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม พยานจำเลย
ที่ ๑ เบิกความสอดคล้องกันว่า คณะรัฐมนตรีมีมติให้ดำเนินการเพื่อจัดทำโครงการประชาสัมพันธ์ในระดับ
ที่กว้างขวางกว่าที่เคยมีมติเมื่อวันที่ ๒๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๖ การมอบหมายให้สำนักเลขาธิการ
นายกรัฐมนตรีเป็นผู้รับผิดชอบทำให้กำกับดูแลหน่วยงานที่เกี่ยวข้องที่ครอบคลุมได้มากกว่ากระทรวง
คมนาคม ต่อมามีการหารือของส่วนราชการที่เกี่ยวข้อง นายพงษ์ศักดิ์ พยานโจทก์ซึ่งขณะเกิดเหตุ
ดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการสำนักบริหารกลาง สำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรี เบิกความว่า จำเลยที่ ๓
สั่งการให้พยานไปดำเนินการจัดจ้างโครงการ Roadshow โดยใช้จ่ายจากงบประมาณรายจ่าย
ประจำปี พ.ศ. ๒๕๕๗ งบรายจ่ายอื่น ค่าใช้จ่ายในการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ของรัฐบาล โดยจำเลยที่ ๓
มอบเอกสารเกี่ยวกับรายละเอียดโครงการตามที่ได้ประชุมร่วมกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องให้พยาน
เอกสารดังกล่าวมีการกำหนดวันเวลา สถานที่ และกิจกรรมที่จะดำเนินการ รวม ๑๒ จังหวัด เริ่มที่
จังหวัดหนองคายในระหว่างวันที่ ๔ - ๖ ตุลาคม ๒๕๕๖ และจังหวัดนครราชสีมาในระหว่างวันที่
๑๑ - ๑๓ ตุลาคม ๒๕๕๖ แสดงให้เห็นว่ากำหนดเวลาเริ่มดำเนินโครงการ Roadshow เกิดขึ้นจาก

การพิจารณาร่วมกันของหน่วยงานต่าง ๆ ซึ่งมีใช่เป็นการตัดสินใจของจำเลยที่ ๑ เอง อีกทั้งได้รับความ
จากนายกรณินทร์ กาญจนมัย พยานโจทก์ซึ่งขณะเกิดเหตุดำรงตำแหน่งที่ปรึกษาสำนักงบประมาณ
เบิกความว่า โครงการ Roadshow มีวัตถุประสงค์เพื่อสร้างความเข้าใจให้ประชาชนได้รับทราบข้อมูล
และมีความเข้าใจที่ถูกต้องเกี่ยวกับการออกร่างพระราชบัญญัติให้อำนาจกระทรวงการคลังกู้เงินเพื่อ
การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านการคมนาคมขนส่งของประเทศ พ.ศ. ... ด้วย แสดงว่าการวางแผน
ดำเนินงานโครงการ Roadshow นั้นมีความมุ่งหมายเพื่อดำเนินการรณรงค์ประชาสัมพันธ์และจัดให้
ประชาชนร่วมแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับโครงการที่จะเกิดขึ้นภายใต้ร่างพระราชบัญญัติฉบับดังกล่าว
ซึ่งอยู่ระหว่างพิจารณาของสภาผู้แทนราษฎรในวาระที่ ๒ และวาระที่ ๓ เมื่อวันที่ ๑๙ - ๒๐ กันยายน
๒๕๕๖ กรณีจึงมิได้เป็นการกำหนดเวลาดำเนินโครงการ Roadshow อย่างเร่งด่วนหรือกระชั้นชิด
เพียงพอให้เป็นเหตุอ้างใช้บกลาง ข้อเท็จจริงทางไต่สวนฟังได้ว่า สำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรีมี
ภารกิจที่จะต้องดำเนินการโครงการ Roadshow ตามกำหนดเวลาที่หน่วยงานราชการที่เกี่ยวข้อง
พิจารณาร่วมกัน นอกจากนั้นได้รับความจากนายกรณินทร์ นายพงษ์ศักดิ์ และนางปนัดดา เลี้ยวรุ่งโรจน์
ซึ่งขณะเกิดเหตุได้รับมอบหมายให้ปฏิบัติงานหัวหน้าฝ่ายพัสดุ สำนักบริหารกลาง สำนักเลขาธิการ
นายกรัฐมนตรี พยานโจทก์ที่เบิกความสอดคล้องกันว่า เมื่อประมาณเดือนสิงหาคม ๒๕๕๖ จำเลยที่ ๑
มอบหมายให้สำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรีเป็นหน่วยงานดำเนินจัดทำโครงการ Roadshow จึงยัง
ไม่ได้มีการตั้งงบประมาณสำหรับโครงการดังกล่าวไว้ ทั้งไม่อยู่ในหลักเกณฑ์การใช้งบประมาณ
รายจ่ายประจำปีของปีงบประมาณก่อนไปพลางก่อนได้ โดยโครงการลงทุนโครงสร้างพื้นฐานด้าน
ระบบคมนาคมขนส่งของประเทศ เป็นหนึ่งในยุทธศาสตร์ของประเทศ (Country Strategy) ได้บรรจุ
ไว้ในงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๗ หมวดย่อยรายจ่ายอื่น ค่าใช้จ่ายในการ

ขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ของรัฐบาล จำนวน ๕๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท เพื่อจะนำมาใช้เป็นงบประมาณในการดำเนินงาน อันรวมถึงโครงการ Roadshow แต่ปรากฏว่าพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๗ ประกาศใช้เมื่อวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๖ จึงมีอาจใช้งบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๗ ได้ จึงเห็นได้ว่า กรณีไม่อาจใช้ทั้งงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๖ และงบประมาณรายจ่ายปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๗ มาดำเนินโครงการ Roadshow ได้ตามที่ได้กำหนดเวลาไว้ ถือได้ว่าสำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรีมีเหตุที่จะต้องใช้จ่ายงบประมาณนอกเหนือจากที่ได้รับการจัดสรร หรือได้รับงบประมาณแล้วไม่เพียงพอและไม่อาจปรับแผนดำเนินการหรือใช้เงินงบประมาณอื่นได้ ย่อมเป็นการกระทำในกรณีมีความจำเป็นและเร่งด่วนต้องใช้จ่ายงบประมาณ ดังนั้น การที่จำเลยที่ ๑ อนุมัติให้ใช้งบกลางจึงเป็นการดำเนินการไปตามมติคณะรัฐมนตรีลงวันที่ ๑๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๒ ส่วนที่โจทก์กล่าวหาว่า ผู้นำฝ่ายค้านและสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรอภิปรายว่าร่างพระราชบัญญัติฉบับดังกล่าวอาจขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ และจะส่งเรื่องให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณา ทั้งสำนักงานคณะกรรมการปฏิรูปกฎหมายเสนอแนะว่าร่างพระราชบัญญัติฉบับดังกล่าวอาจขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญซึ่งมีผลให้ร่างพระราชบัญญัติฉบับดังกล่าวตกไป ทำให้โครงการไม่มีความแน่นอนว่าจะเกิดเป็นรูปธรรมได้ ตามเอกสารหมาย จ.๒๘ แผ่นที่ ๑๑๒๙ - ๑๑๔๔ ซึ่งสอดคล้องกับที่เวลาต่อมาศาลรัฐธรรมนูญมีคำวินิจฉัยว่า การออกพระราชบัญญัติฉบับดังกล่าวมิใช่กรณีจำเป็นเร่งด่วนนั้น เห็นว่า ขณะที่จำเลยที่ ๑ มีคำสั่งอนุมัติถึงกลางเมื่อวันที่ ๒๕ กันยายน ๒๕๕๖ ยังไม่มีข้อสรุปที่ชัดเจนเป็นยุติว่าร่างพระราชบัญญัติให้อำนาจกระทรวงการคลังกู้เงินเพื่อการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านคมนาคมขนส่งของประเทศ พ.ศ. ... ขัดต่อรัฐธรรมนูญ โดยยังมีผู้ใดยื่นคำร้องต่อศาลรัฐธรรมนูญเพื่อให้พิจารณา

วินิจฉัย ข้อเท็จจริงกลับปรากฏว่าโครงการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านการคมนาคมขนส่งของประเทศไทยได้ผ่านการพิจารณาจากหน่วยงานฝ่ายบริหารที่เกี่ยวข้องและผ่านมติคณะรัฐมนตรีมาแล้ว โดยไม่มีข้อทักท้วง ประกอบกับผู้อำนวยการสำนักงบประมาณมีความเห็นว่ารัฐบาลมีโครงการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านคมนาคมขนส่งของประเทศไทย จึงจำเป็นต้องดำเนินโครงการประชาสัมพันธ์ แต่สำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรีไม่ได้ขอตั้งงบประมาณรองรับไว้เพื่อการดังกล่าว สำนักงบประมาณพิจารณาแล้ว จึงเห็นสมควรที่นายกรัฐมนตรีจะอนุมัติงบกลางนี้ได้ ในกรอบวงเงิน ๔๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท ตามหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ นร ๐๗๐๕/๒๓๙๕๗ ลงวันที่ ๑๗ กันยายน ๒๕๕๖ ตามเอกสารหมาย จ.๓๖ แผ่นที่ ๑๒๐๘ - ๑๒๐๙ กรณีย่อมมีเหตุผลเพียงพอให้จำเลยที่ ๑ เชื่อว่าสามารถอนุมัติได้ตามกรอบของมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๑๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๒ จึงฟังได้ว่า จำเลยที่ ๑ ได้ใช้ดุลพินิจกระทำไปบนพื้นฐานของข้อมูลและข้อเท็จจริงเท่าที่มีอยู่ในขณะนั้น แม้อต่อมาวันที่ ๑๒ มีนาคม ๒๕๕๗ ศาลรัฐธรรมนูญจะมีคำวินิจฉัยที่ ๓ - ๔/๒๕๕๗ ว่า ร่างพระราชบัญญัติให้อำนาจกระทรวงการคลังกู้เงินเพื่อการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านคมนาคมขนส่งของประเทศไทย พ.ศ. ... ๒๕๕๖ ขึ้นโดยไม่ใช่กรณีจำเป็นเร่งด่วนก็ตาม แต่คำวินิจฉัยของศาลรัฐธรรมนูญฉบับดังกล่าวเป็นการวินิจฉัยภายหลังเกิดเหตุแล้ว ทั้งศาลรัฐธรรมนูญคงวินิจฉัยเพียงว่า ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้อนุญาตให้จ่ายเงินแผ่นดินโดยไม่ได้กระทำตามที่อนุญาตไว้ในกฎหมายว่าด้วยงบประมาณรายจ่าย กฎหมายว่าด้วยวิธีการงบประมาณ กฎหมายที่เกี่ยวข้องด้วยการโอนงบประมาณ หรือกฎหมายว่าด้วยเงินคงคลัง อีกทั้งมิใช่กรณีจำเป็นเร่งด่วน ร่างพระราชบัญญัตินี้จึงขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๖๙ วรรคหนึ่ง และเมื่อการใช้จ่ายเงินกู้ตามร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ไม่ได้ดำเนินการตามกรอบวินัยการเงินการคลังตามรัฐธรรมนูญ หมวด ๘ ร่างพระราชบัญญัตินี้จึงขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๗๐

วรรคสอง ซึ่งข้อความดังกล่าวเป็นสาระสำคัญมีผลให้ร่างพระราชบัญญัตินี้เป็นอันตกไปตาม รัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๕๔ วรรคสาม คำวินิจฉัยของศาลรัฐธรรมนูญบับดังกล่าวจึงมิได้มีประเด็น วินิจฉัยโดยตรงว่า โครงการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านคมนาคมขนส่งของประเทศ และโครงการ Roadshow เป็นโครงการจำเป็นเร่งด่วนหรือไม่ และไม่ได้วินิจฉัยความรับผิดทางอาญาของบุคคลใด ดังนั้น การที่บุคคลใดจะรับผิดทางอาญาหรือไม่ ต้องพิจารณาจากการกระทำและเจตนาของบุคคล จากพยานหลักฐานในคดีนี้ เมื่อจำเลยที่ ๑ ไม่อาจรู้ล่วงหน้าได้ว่าศาลรัฐธรรมนูญจะมีคำวินิจฉัยเป็น ประการใด ย่อมถือไม่ได้ว่าจำเลยที่ ๑ มีเจตนาเล็งเห็นผลว่าโครงการ Roadshow ไม่อาจเกิดขึ้นได้ อย่างแน่นอน ที่โจทก์กล่าวหาว่า วัตถุประสงค์และพื้นที่จัดโครงการ Roadshow บางส่วนซ้ำซ้อนกับ โครงการที่กระทรวงคมนาคมจัดทำแล้วเมื่อระหว่างวันที่ ๘ - ๑๒ มีนาคม ๒๕๕๖ โดยจำเลยที่ ๑ เข้าร่วมพิธีเปิดนิทรรศการดังกล่าวจึงต้องรู้ถึงข้อเท็จจริงนั้น พยานหลักฐานทางไต่สวนได้ความว่า เดิมกระทรวงคมนาคมดำเนินการจัดทำโครงการนิทรรศการ Thailand ๒๐๒๐ ก้าวใหม่ เชื่อมไทย สู่โลก นิทรรศการของประชาชน และโครงการจ้างสัมมนาเพื่อรับฟังความคิดเห็นของประชาชน เรื่อง การลงทุนพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านคมนาคมขนส่งของประเทศ ระหว่างวันที่ ๘ - ๑๒ มีนาคม ๒๕๕๖ ณ ศูนย์ราชการเฉลิมพระเกียรติ ๘๐ พรรษา ๕ ธันวาคม ๒๕๕๐ เขตหลักสี่ กรุงเทพมหานคร วงเงินงบประมาณ รวมทั้งสิ้น ๔๑,๙๖๐,๓๘๑ บาท นอกจากนี้กระทรวงคมนาคมยังดำเนินโครงการ ประชาสัมพันธ์และสำรวจความคิดเห็นของประชาชนต่อแผนลงทุนพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานระบบ คมนาคมขนส่ง พ.ศ. ๒๕๕๖ - ๒๕๖๓ ในส่วนภูมิภาค ช่วงเดือนเมษายน - มิถุนายน ๒๕๕๖ ที่จังหวัด หนองคาย จังหวัดนครราชสีมา และจังหวัดพิษณุโลก วงเงินรวมทั้งสิ้น ๑๐,๓๗๑,๒๐๐ บาท ระหว่าง นั้น เมื่อวันที่ ๑๙ มีนาคม ๒๕๕๖ คณะรัฐมนตรีเสนอร่างพระราชบัญญัติให้อำนาจกระทรวงการคลัง

กู้เงินเพื่อการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านคมนาคมขนส่งของประเทศ พ.ศ. ... ต่อสภาผู้แทนราษฎร ซึ่งสภาผู้แทนราษฎรพิจารณาร่างพระราชบัญญัติดังกล่าว วาระที่หนึ่ง (ชั้นรับหลักการ) วันที่ ๒๘ - ๒๙ มีนาคม ๒๕๕๖ ต่อมา มีการริเริ่มโครงการ Roadshow โดยมีวัตถุประสงค์ครอบคลุมโครงการสำคัญ ๆ ของกระทรวงและหน่วยงานต่าง ๆ จำนวน ๑๒ จังหวัด ได้แก่ จังหวัดหนองคาย จังหวัดนครราชสีมา จังหวัดอุบลราชธานี จังหวัดขอนแก่น จังหวัดนครสวรรค์ จังหวัดพระนครศรีอยุธยา จังหวัดเชียงใหม่ จังหวัดชลบุรี จังหวัดฉะเชิงเทรา จังหวัดเพชรบุรี จังหวัดนครศรีธรรมราช และจังหวัดสงขลา เห็นว่า แม้โครงการ Roadshow จะดำเนินการในพื้นที่เดียวกันกับโครงการกระทรวงคมนาคม แต่ก็เพียงพื้นที่ ๒ จังหวัดแรก คือ จังหวัดหนองคาย และจังหวัดนครราชสีมา ทั้งยังปรากฏว่าโครงการ Roadshow มีภารกิจครอบคลุมมากกว่าเดิม เช่น การกระจายความเจริญ สร้างเมืองใหม่ ผังเมือง ท้องเที่ยว อุตสาหกรรม เกษตร พาณิชยกรรม บริหารจัดการน้ำและอุทกภัย ซึ่งได้รับความจากคำเบิกความของนางสาวดุจดาว เจริญผล ผู้ตรวจราชการกระทรวงคมนาคม และนายชัชชาติ ว่า เนื้องานและรูปแบบการจัดโครงการ Roadshow ในพื้นที่จังหวัดหนองคายและจังหวัดนครราชสีมา มีขนาดใหญ่กว่าและงบประมาณมากกว่าที่กระทรวงคมนาคมจัดขึ้น ทำให้โครงการ Roadshow มีหน่วยงานอื่นเข้ามาเกี่ยวข้องจำนวนมากนอกเหนือจากกระทรวงคมนาคม เพราะการทำโครงสร้างพื้นฐานมีผลกระทบต่อหลากหลายภาคส่วน และยิ่งปรากฏอีกว่าโครงการของกระทรวงคมนาคมที่จัดในส่วนภูมิภาคที่จังหวัดหนองคายใช้งบประมาณ ๔,๕๐๕,๔๙๐ บาท และที่จังหวัดนครราชสีมาใช้งบประมาณ ๒,๙๙๙,๘๒๕ บาท ส่วนโครงการ Roadshow ใช้งบประมาณจังหวัดละประมาณ ๒๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท ย่อมถือไม่ได้ว่าทั้งสองโครงการดำเนินการซ้ำซ้อนกัน กรณีจึงมีเหตุผลเพียงพอที่จะดำเนินโครงการ Roadshow ที่จังหวัดหนองคายและจังหวัดนครราชสีมาตามนโยบายรัฐบาล

และตามการบริหารราชการแผ่นดินต่อไปได้ ส่วนที่โจทก์กล่าวหาว่า โครงการลงทุนพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานระบบคมนาคมขนส่งของประเทศมิได้บรรลุผลสำเร็จ ทำให้การใช้งบประมาณโครงการ Roadshow เกิดความสูญเปล่า นั้น เห็นว่า กรณีจะฟังว่าจำเลยที่ ๑ มีเจตนาเพื่อให้เกิดความเสียหายแก่สำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรีและทางราชการหรือไม่ จะต้องพิจารณาจากกฎหมายและระเบียบแบบแผนโดยเฉพาะมติคณะรัฐมนตรีที่เกี่ยวข้อง ฉะนั้น หากข้อเท็จจริงปรากฏว่าผู้กระทำได้ปฏิบัติหน้าที่ไปตามกฎหมายและระเบียบแบบแผนทางราชการรวมทั้งมติคณะรัฐมนตรีที่เกี่ยวข้องอย่างครบถ้วน ด้วยความเชื่อโดยสุจริตและมีเหตุผลสอดคล้องกับสภาพการณ์และข้อมูลเท่าที่มีอยู่ในขณะนั้นแล้ว กรณีย่อมไม่อาจถือว่าผู้นั้นกระทำโดยมีเจตนาเพื่อให้เกิดความเสียหายแก่ทางราชการ อันมีผลให้ต้องรับผิดทางอาญาแต่อย่างใด เมื่อข้อเท็จจริงยังไม่พอฟังว่าจำเลยที่ ๑ ผิดดำเนินการเพื่อให้ได้เงินมาใช้จ่ายโครงการ Roadshow ไปโดยไม่คำนึงว่าจะเกิดความเสียหาย จึงถือไม่ได้ว่าจำเลยที่ ๑ มีเจตนาพิเศษเพื่อให้เกิดความเสียหายแก่สำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรีและทางราชการ นอกจากนั้นไม่มีพยานหลักฐานว่า จำเลยที่ ๑ กับจำเลยที่ ๔ และที่ ๕ มีความเกี่ยวพันเป็นพิเศษอย่างใดอันจะทำให้เห็นว่าการอนุมัติงบกลางเป็นการแสวงหาประโยชน์อันมิชอบด้วยกฎหมายเพื่อเป็นประโยชน์ส่วนตัวหรือแก่จำเลยที่ ๔ และที่ ๕ พยานหลักฐานทางไตสวนรับฟังไม่ได้ว่า จำเลยที่ ๑ ปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ในเรื่องการอนุมัติให้ใช้งบกลาง โดยมีเจตนาเพื่อให้เกิดความเสียหายแก่สำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรีและทางราชการ หรือโดยเจตนาทุจริตเพื่อแสวงหาประโยชน์ที่มิควรได้โดยชอบให้แก่จำเลยที่ ๔ และที่ ๕ ตามที่โจทก์ฟ้อง สำหรับจำเลยที่ ๒ ข้อเท็จจริงได้ความเพียงว่า ขณะจำเลยที่ ๒ ดำรงตำแหน่งรัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี เคยเข้าร่วมการเปิดงานโครงการนิทรรศการ Thailand ๒๐๒๐ ก้าวใหม่ เชื่อมไทยสู่โลกที่กระทรวง

คมนาคมจัดขึ้น ณ ศูนย์ราชการเฉลิมพระเกียรติ เขตหลักสี่ กรุงเทพมหานคร ต่อมาจำเลยที่ ๒ ดำรงตำแหน่งรองนายกรัฐมนตรี และรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์แล้ว ไม่ปรากฏว่าจำเลยที่ ๒ มีส่วนร่วมหรือแนะนำโดยมิชอบเพื่อให้จำเลยที่ ๑ อนุมัติงบกลางสำหรับการดำเนินโครงการ Roadshow อย่างไร ดังนี้ จำเลยที่ ๒ จึงเป็นแต่เพียงผู้ทำหน้าที่พิจารณาแล้วผ่านเรื่องเสนอไปยังจำเลยที่ ๑ เมื่อวันที่ ๒๐ กันยายน ๒๕๕๖ ตามบันทึกข้อความ ที่ สบก (กผง.) ๘๓๐/๒๕๕๖ ลงวันที่ ๑๘ กันยายน ๒๕๕๖ เอกสารหมาย จ.๓๗ แผ่นที่ ๑๒๑๐ - ๑๒๑๒ ตามลำดับชั้นเท่านั้น พยานหลักฐานทางไต่สวนยังรับฟังไม่ได้ว่า จำเลยที่ ๒ ปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ในเรื่องการใช้งบกลางเพื่อให้เกิดความเสียหายแก่สำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรีและแก่ทางราชการ หรือโดยทุจริตตามที่โจทก์ฟ้อง ส่วนจำเลยที่ ๓ แม้จะดำรงตำแหน่งเลขาธิการนายกรัฐมนตรี และเป็นผู้รับผิดชอบโครงการ Roadshow กับเป็นผู้เสนอเรื่องขออนุมัติใช้งบกลาง โดยสั่งการให้นายพงษ์ศักดิ์จัดทำบันทึกเสนอขอใช้งบกลางให้จำเลยที่ ๓ ลงนามตามเอกสารหมาย จ.๔๑ ก็ตาม แต่มูลเหตุที่ทำให้ต้องเสนอขอใช้งบกลาง จำนวน ๔๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท เป็นผลมาจากการไม่สามารถใช้งบประมาณของสำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรีได้ทัน โดยจำเลยที่ ๓ เพิ่งทราบว่าจะต้องขอใช้งบกลางจากนายพงษ์ศักดิ์ภายหลังจากที่หน่วยงานที่เกี่ยวข้องร่วมกันกำหนดเวลาดำเนินโครงการ Roadshow ไว้แล้ว ดังนั้น การที่จำเลยที่ ๓ เสนอขออนุมัติใช้งบกลางจึงเป็นเพียงการดำเนินการตามหน้าที่ของตน เพื่อให้โครงการ Roadshow สำเร็จลุล่วงไปได้เท่านั้น พฤติการณ์ดังกล่าวยังถือมิได้ว่าเป็นการกระทำเพื่อให้เกิดความเสียหายแก่สำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรีหรือมีเจตนาทุจริตในการขออนุมัติใช้งบกลาง พยานหลักฐานทางไต่สวนจึงรับฟังไม่ได้ว่า จำเลยที่ ๓ ปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบเพื่อให้เกิดความเสียหายแก่สำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรีและทางราชการ หรือโดยทุจริตตามที่โจทก์ฟ้อง ดังนี้

การที่จำเลยที่ ๒ และที่ ๓ เสนอให้จำเลยที่ ๑ อนุมัติใช้งบกลาง และจำเลยที่ ๑ อนุมัติใช้งบกลาง จำนวน ๔๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท มาดำเนินการโครงการ Roadshow จึงไม่มีการกระทำใดอันเป็นการฝ่าฝืนมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๑๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๒ เรื่อง แนวทางปฏิบัติการณีขออนุมัติใช้เงินงบกลาง รายการเงินสำรองจ่ายเพื่อกรณีฉุกเฉินและจำเป็น เพื่อให้เกิดความเสียหายแก่สำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรีและทางราชการ หรือโดยทุจริต อันจะเป็นความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๑๕๗ และพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๑๒๓/๑

ปัญหาที่ต้องวินิจฉัยประการต่อไปมีว่า การที่จำเลยที่ ๔ และที่ ๕ เป็นผู้รับจ้างจัดทำโครงการ Roadshow ๑๒ จังหวัด เป็นผลมาจากการที่จำเลยที่ ๑ ถึงที่ ๓ ร่วมกันกำหนดตัวบุคคลให้เป็นผู้รับจ้างไว้ล่วงหน้าโดยมุ่งหมายมิให้มีการแข่งขันราคาอย่างเป็นธรรม เพื่อเอื้อประโยชน์แก่จำเลยที่ ๔ และที่ ๕ และจำเลยที่ ๑ ถึงที่ ๓ ดำเนินการนำงบประมาณ จำนวน ๔๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท และ ๒๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท มาใช้จ่ายในโครงการ Roadshow โดยมีขอบ เพื่อให้เกิดความเสียหายแก่สำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรีและทางราชการ หรือโดยทุจริต ตามฟ้องหรือไม่

ก่อนอื่นจะพิเคราะห์ปัญหาที่ว่า จำเลยที่ ๑ ถึงที่ ๓ ร่วมกันตกลงให้จำเลยที่ ๔ และที่ ๕ เป็นผู้รับจ้างจัดทำโครงการ Roadshow ไว้ล่วงหน้าตั้งแต่ก่อนเริ่มการจัดจ้างหรือไม่ สำหรับจำเลยที่ ๑ นั้น ได้ความจากนายพงษ์ศักดิ์ นางปนัดดา นายสรายุทธ มหวลีรัตน์ ซึ่งเป็นอดีตกรรมการผู้จัดการ บริษัทสยามสปอร์ตมีเดีย แมเนจเม้นท์ จำกัด นางสาวคัทริน สุวรรรัตน์ ซึ่งเป็นอดีตรองกรรมการผู้จัดการบริษัทดังกล่าว พยานโจทก์เบิกความยืนยันว่า จำเลยที่ ๑ เป็นประธานในที่ประชุม และสอบถามรายละเอียดโครงการรวมถึงทักท้วงให้แก้ไขรูปแบบของงานที่นำเสนอ (Presentation) ที่

จำเลยที่ ๔ นำมาเสนอ หลังจากนั้นจำเลยที่ ๑ เข้าประชุมอีกครั้งด้วย ข้อเท็จจริงจึงฟังได้ว่าจำเลยที่ ๑ เข้าร่วมประชุมการนำเสนอรูปแบบของงานโครงการ Roadshow จริง แต่เมื่อคำนึงถึงว่าจำเลยที่ ๑ เป็นผู้สั่งการมอบหมายให้สำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรีจัดทำโครงการ Roadshow จึงเป็นเรื่องปกติที่จำเลยที่ ๑ จะสั่งให้แก้ไขรูปแบบของงานที่นำมาเสนอได้ ข้อเท็จจริงได้ความจากคำเบิกความของนายสรายุทธว่า จำเลยที่ ๑ สอบถามว่านิทรรศการที่นำเสนอประชาชนจะรับรู้และเข้าใจโครงการได้หรือไม่ และการประชาสัมพันธ์โครงการนี้จะสร้างการรับรู้ให้แก่ประชาชนได้ทั่วถึงหรือไม่ นางปนัดดาเบิกความว่า จำเลยที่ ๑ ชักถามเกี่ยวกับการจัดงานตามที่นำเสนอ ผู้นำเสนอก็ตอบเกี่ยวกับรูปแบบการจัดงาน นายพงษ์ศักดิ์เบิกความว่า จำเลยที่ ๑ ตัดเรื่องทางเข้าออกและกิจกรรมที่จัดภายในงาน ดังนี้ พฤติการณ์ของจำเลยที่ ๑ ดังกล่าวจึงมิได้ผิดปกติหรือนอกเหนือไปจากการติดตามงานที่ดำเนินการไปตามนโยบายของรัฐบาล สำหรับมูลเหตุที่จำเลยที่ ๔ ซึ่งเป็นเอกชนเข้ามานำเสนอรูปแบบและขั้นตอนการจัดงานโครงการระหว่างการประชุมเตรียมความพร้อมดำเนินโครงการที่ทำเนียบรัฐบาลเพียงรายเดียวนั้น สืบเนื่องมาจากจำเลยที่ ๓ ประชุมเตรียมการอย่างไม่เป็นทางการร่วมกับหน่วยงานราชการที่เกี่ยวข้องแล้ว ได้ข้อสรุปว่าเป็นการเกินขีดความสามารถของสำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรี จึงพิจารณาสรรหาให้เอกชนเข้ามาดำเนินการ แสดงว่าจำเลยที่ ๑ มิได้เป็นผู้ริเริ่มให้จำเลยที่ ๔ และที่ ๕ เข้ามานำเสนองานต่อที่ประชุม อีกทั้งการนำเสนองานในชั้นนี้อยู่ในขั้นตอนของการพิจารณากำหนดรูปแบบของงาน ซึ่งไม่ปรากฏว่ารูปแบบงานที่จำเลยที่ ๔ นำเสนอได้กำหนดรายละเอียดคุณลักษณะเฉพาะอย่างใดที่เป็นการเอื้อประโยชน์แก่จำเลยที่ ๔ และที่ ๕ โดยเฉพาะเจาะจงหรือมีเงื่อนไขพิเศษที่เป็นการกีดกันผู้เสนอราคารายอื่นไม่ให้เข้าเสนอราคาอย่างเป็นธรรม ทั้งนายสรายุทธเบิกความว่า รูปแบบของงานที่นำเสนอ (Presentation) เป็นการใช้โปรแกรม

พาวเวอร์พอยนต์ (Powerpoint) นำเสนอว่าจะต้องทำอะไรบ้างเพื่อประชาสัมพันธ์โครงการ และนางสาวศุทธิณพยานโจทก์เบิกความว่า งานที่นำเสนอเป็นการนำเสนอในภาพรวมของโครงการเท่านั้น พยานหลักฐานทางไต่สวนรับฟังไม่ได้ว่าระหว่างการประชุมจำเลยที่ ๑ กระทำการอันเป็นการกำหนดตัวผู้รับจ้างไว้ล่วงหน้า ส่วนข้อเท็จจริงที่ปรากฏว่า ในระหว่างขั้นตอนขออนุมัติซึ่งบกลาง จำเลยที่ ๔ มีหนังสือที่ ขณ.๑๐-๐๕๕๕/๒๕๕๖ ลงวันที่ ๒๓ กันยายน ๒๕๕๖ ถึงปลัดกระทรวงมหาดไทย โดยแจ้งว่าจำเลยที่ ๔ และที่ ๕ ได้รับมอบหมายจากสำนักนายกรัฐมนตรี ให้เป็นผู้จัดทำโครงการ ซึ่งจะมีการจัดงานรวมทั้งสิ้น ๑๒ จังหวัด พร้อมกำหนดวันเวลาและสถานที่จัดงานของแต่ละจังหวัด จึงขอความอนุเคราะห์ให้แต่ละจังหวัดอำนวยความสะดวกในเรื่องต่าง ๆ ตามเอกสารหมายเลข ๔๐ แผ่นที่ ๑๘๗๗ - ๑๘๗๘ ต่อมาเมื่อวันที่ ๒๖ กันยายน ๒๕๕๖ จำเลยที่ ๑ เป็นประธานแถลงข่าวงานโครงการ Roadshow โดยมีพนักงานของจำเลยที่ ๔ และที่ ๕ ช่วยประสานงานกับสื่อมวลชน ให้มาร่วมงานและลงทะเบียนสื่อมวลชนที่มาทำข่าวในงาน รวมทั้งจำเลยที่ ๔ เป็นผู้ออกแบบรูปแบบในการจัดงานแถลงข่าวและโลโก้สร้างอนาคตไทย ๒๐๒๐ นั้น การดำเนินการดังกล่าวมิใช่เป็นการกระทำของจำเลยที่ ๑ และไม่ปรากฏพฤติการณ์ใดที่แสดงให้เห็นว่าจำเลยที่ ๑ มีส่วนร่วมรู้เห็นเป็นใจหรือให้การรับรองการดำเนินการเช่นนั้นด้วย อีกทั้งการดำเนินการนั้นล้วนเป็นรายละเอียดในขั้นตอนการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบแต่ละส่วน กรณีจึงไม่อยู่ในวิสัยที่จำเลยที่ ๑ ซึ่งเป็นผู้บริหารสูงสุดจะทราบข้อเท็จจริงได้ทั้งหมด พยานหลักฐานทางไต่สวนนอกจากนี้ไม่ปรากฏข้อเท็จจริงว่าจำเลยที่ ๑ มีส่วนเกี่ยวข้องกับสั่งการหรือใช้อำนาจครอบงำหรือสมคบกับผู้มีหน้าที่ในขั้นตอนการเสนอราคาและจัดซื้อจัดจ้างโครงการ Roadshow ด้วยประการอื่นใด ดังนั้น ข้อเท็จจริงรับฟังไม่ได้ว่าจำเลยที่ ๑ ตกกลงให้จำเลยที่ ๔ และที่ ๕ เป็นผู้รับจ้างโครงการ Roadshow ไว้ล่วงหน้า

สำหรับจำเลยที่ ๒ แม้มีหน้าที่และอำนาจกำกับดูแลสำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรี ตามคำสั่งสำนักนายกรัฐมนตรี ที่ ๑๕๑/๒๕๕๖ ลงวันที่ ๒ กรกฎาคม ๒๕๕๖ ตามเอกสารหมาย จ.๑๑ แผ่นที่ ๑๒๒ - ๑๓๐ และมีอำนาจอนุมัติให้สั่งจ้างตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการ พัสดุ พ.ศ. ๒๕๓๕ ข้อ ๖๖ แต่ก็เป็นหน้าที่ทั่วไป โดยจำเลยที่ ๒ มิได้รับมอบหมายให้เป็นผู้รับผิดชอบ โครงการ Roadshow โดยตรง ทั้งจำเลยที่ ๑ มีคำสั่งสำนักนายกรัฐมนตรี ที่ ๒๔๒/๒๕๕๖ ลงวันที่ ๓ กันยายน ๒๕๕๖ แต่งตั้งคณะกรรมการบูรณาการการประชาสัมพันธ์โครงการพัฒนาโครงสร้าง พื้นฐานเพื่อสร้างอนาคตประเทศ มีจำเลยที่ ๓ เป็นประธานกรรมการ ส่วนจำเลยที่ ๒ จะได้เข้าร่วม ประชุมเกี่ยวกับรูปแบบของงานที่นำเสนอ (Presentation) ดังที่นายพงษ์ศักดิ์เบิกความหรือไม่ ก็มีใช่ เป็นการสั่งการหรือใช้อำนาจอย่างผิดปกติ เพียงแต่เป็นการร่วมประชุมเช่นเดียวกับบุคคลอื่นเท่านั้น ประกอบกับจำเลยที่ ๒ ไม่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการแต่งตั้งคณะกรรมการกำหนดราคากลาง คณะกรรมการจัดจ้างโดยวิธีพิเศษ และคณะกรรมการตรวจการจ้างโครงการ Roadshow โดยจำเลยที่ ๒ เพียงแต่อนุมัติหลักการจัดโครงการ ตามบันทึกข้อความสำนักบริหารกลาง ลงวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๕๖ เอกสารหมาย จ.๔๘ แผ่นที่ ๑๙๐๑ - ๑๙๐๒ และ จ.๕๘ แผ่นที่ ๒๑๔๔ - ๒๑๔๕ อนุมัติให้จ้าง จำเลยที่ ๔ เป็นผู้จัดทำโครงการ ตามบันทึกข้อความสำนักบริหารกลาง ด่วนที่สุด สบก.(กบพ) ๒๗๙๔/๒๕๕๖ ลงวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๖ ตามเอกสารหมาย จ.๕๓ แผ่นที่ ๒๑๑๘ - ๒๑๒๑ และ อนุมัติให้จ้างจำเลยที่ ๔ และที่ ๕ จัดทำโครงการ ตามบันทึกข้อความสำนักบริหารกลาง ด่วนที่สุด สบก.(กบพ) ๒๙๒๕/๒๕๕๖ ลงวันที่ ๑๑ ตุลาคม ๒๕๕๖ เอกสารหมาย จ.๖๒ แผ่นที่ ๒๖๒๐ - ๒๖๒๔ และ บันทึกข้อความสำนักบริหารกลาง ด่วนที่สุด สบก.(กบพ) ๒๙๒๖/๒๕๕๖ ลงวันที่ ๑๑ ตุลาคม ๒๕๕๖ จ.๖๓ แผ่นที่ ๒๖๒๕ - ๒๖๓๐ เท่านั้น ส่วนขั้นตอนต่าง ๆ ของการดำเนินโครงการเป็นเรื่องที่จำเลยที่ ๓

ผู้รับผิดชอบโครงการต้องตรวจสอบและพิจารณาดำเนินการตามหน้าที่ต่อไป พยานหลักฐานทาง
ไต่สวนจึงรับฟังไม่ได้ว่าจำเลยที่ ๒ ตกลงกำหนดจำเลยที่ ๔ และที่ ๕ ให้เป็นผู้รับจ้างจัดโครงการ
Roadshow

ส่วนจำเลยที่ ๓ นั้น พยานหลักฐานทางไต่สวนได้ความว่า เมื่อประมาณปลายเดือน
สิงหาคม ๒๕๕๖ จำเลยที่ ๓ เป็นประธานการประชุมเตรียมการอย่างไม่เป็นทางการร่วมกับ
หน่วยงานราชการที่เกี่ยวข้องหลายครั้งที่ทำเนียบรัฐบาล เพื่อหารือและวางกรอบการดำเนินโครงการ
Roadshow จนนำไปสู่การให้เอกชนเข้ามาดำเนินการ ซึ่งนายพงษ์ศักดิ์พยานโจทก์เบิกความว่า
จำเลยที่ ๓ ประชุมร่วมกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เช่น ทีมงานสภาพัฒน์ ทีมงานกระทรวงคมนาคม
โดยมีนายชัชชาติ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม เป็นหัวเรือหลัก และกระทรวงมหาดไทย เป็นต้น
แสดงให้เห็นว่าแนวทางการสรรหาเอกชนมาดำเนินการมิใช่ข้อสั่งการของจำเลยที่ ๓ โดยลำพัง
แต่ผู้เดียว แต่เป็นข้อสรุปร่วมกันของหน่วยงานต่าง ๆ ในที่ประชุมว่าเป็นการเกินขีดความสามารถของ
สำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรี สอดคล้องกับที่นางปนัดดา และนายอิทธิพงศ์ งามแดน ซึ่งขณะเกิดเหตุ
ดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการกลุ่มผลิตสื่อและเทคโนโลยี สำนักโฆษก สำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรี
พยานโจทก์ เบิกความทำนองเดียวกันว่า สำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรีไม่เคยจัดงานลักษณะนี้
นอกจากนั้นโครงการของกระทรวงคมนาคมที่จัดทำแล้วซึ่งมีขอบเขตของงานน้อยกว่าโครงการ
Roadshow เป็นอันมากก็ยังสามารถใช้วิธีการจ้างเอกชนมาดำเนินโครงการ ดังนั้น ลำพังการที่จำเลยที่ ๓
มีส่วนร่วมพิจารณาให้เอกชนเข้ามาดำเนินการจึงไม่ใช่เรื่องที่ผิดปกติ ส่วนข้อเท็จจริงที่นายสรายุทธ
พยานโจทก์ เบิกความว่า พยานได้รับแจ้งจากนักข่าวของจำเลยที่ ๕ ว่าสำนักเลขาธิการ
นายกรัฐมนตรีมีงานจ้างดำเนินโครงการ Roadshow พยานโทรศัพท์ติดต่อไปยังนายฐากร บุนปาน

กรรมการผู้จัดการจำเลยที่ ๔ เพื่อนัดหมายไปสอบถามรายละเอียดโครงการด้วยกัน เมื่อไปพบจำเลยที่ ๓ ที่ทำเนียบรัฐบาล จำเลยที่ ๓ บอกว่า ถ้าสนใจงานนี้ให้กลับไปรวบรวมผลงานในอดีตมาเสนอกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องอีกครั้ง โดยให้ประสานกับทีมงานจำเลยที่ ๓ ขณะนั้นมีเจ้าหน้าที่สำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรีอยู่ร่วมด้วย ๔ ถึง ๕ คน พยานส่งผลงานในอดีตให้เจ้าหน้าที่สำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรีหลายครั้ง ต่อมาได้รับแจ้งจากนายฐากรว่าข้อมูลผลงานที่ส่งไปอยู่ในข่ายมีสิทธินำเสนอาน โดยให้จัดทำรูปแบบของงานมาเสนอ (Presentation) นั้น เห็นได้ว่า การที่จำเลยที่ ๓ แจ้งให้จำเลยที่ ๔ และที่ ๕ ไปรวบรวมผลงานในอดีตมาเสนอ เป็นเรื่องที่จำเลยที่ ๓ ในฐานะผู้รับผิดชอบโครงการ Roadshow ตรวจสอบก่อนเสนอต่อที่ประชุมได้ ที่นายสรายุทธเบิกความอีกว่า พยานและนายฐากรเร่งประชุมเพื่อจัดทำรูปแบบงานให้ตรงกับข้อกำหนดของโครงการที่สำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรีกำหนด เมื่อแล้วเสร็จได้นำส่งรูปแบบของงานให้แก่เจ้าหน้าที่สำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรีตรวจสอบ และแก้ไขงานให้ตรงกับรายละเอียดโครงการ ขณะนั้นพยานทราบรายละเอียดโครงการว่าจะจัดขึ้นที่ใด จังหวัดใด โดยพยานและนายฐากรช่วยกันแบ่งจังหวัดเพื่อจัดทำรูปแบบของงานที่จะนำเสนอ (Presentation) ต่อมาวันที่ ๒๐ กันยายน ๒๕๕๖ พยานไปร่วมประชุมเพื่อนำเสนอรูปแบบของงาน นางสาวศุภรติ พยานโจทก์ เบิกความว่า พยานร่วมประชุมกับจำเลยที่ ๔ ที่สำนักงานจำเลยที่ ๔ ถนนประชาชื่น เพื่อตกลงถึงรูปแบบการจัดงานนิทรรศการ โดยมีนายฐากรเป็นแม่งานหลัก เนื่องจากต้องจัดงานให้เป็นไปตามรูปแบบงานเดียวกัน วันดังกล่าวจำเลยที่ ๔ และบริษัทสยามสปอร์ตมีเดีย แมเนจเม้นท์ จำกัด แบ่งจังหวัดเพื่อจัดทำรูปแบบของงานที่นำเสนอ (Presentation) การประชุมทุกครั้งมีหน่วยงานต่าง ๆ เข้าร่วมประชุมเป็นจำนวนมาก นั้น เห็นได้ว่า การที่จำเลยที่ ๔ และที่ ๕ จัดทำรูปแบบของงานมาเสนอต่อที่ประชุมดังกล่าว เป็นการกระทำโดย

เปิดเผยแก่บุคคลอื่นเป็นจำนวนมาก โดยเฉพาะจำเลยที่ ๓ เองจะต้องเป็นผู้อนุมัติจำเลยที่ ๔ และที่ ๕ ในภายหลังจึงต้องระมัดระวังเป็นอย่างยิ่ง กรณีจึงมีเหตุผลเชื่อได้ตามที่นายสรายุทธเบิกความตอบนายจำเลยที่ ๓ ว่า จำเลยที่ ๔ และที่ ๕ จัดทำรูปแบบของงาน (Presentation) มาเสนองานในฐานะของผู้มาเสนองานรายหนึ่ง ดังนั้น แม้ที่ประชุมจะเห็นชอบงานที่จำเลยที่ ๔ นำเสนอก็ได้เป็นการผูกมัดให้ต้องเลือกจำเลยที่ ๔ และที่ ๕ เป็นผู้รับจ้างไปด้วย ขั้นตอนนี้จึงเป็นเพียงการเชิญบุคคลมาร่วมประชุมให้ข้อมูลและแสดงความคิดเห็น เพื่อกำหนดรูปแบบและแผนการประชาสัมพันธ์โครงการอันอยู่ในขอบเขตอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการบูรณาการการประชาสัมพันธ์โครงการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเพื่อสร้างอนาคตประเทศ ตามคำสั่งสำนักนายกรัฐมนตรี ที่ ๒๔๒/๒๕๕๖ ลงวันที่ ๓ กันยายน ๒๕๕๖ ตามเอกสารหมาย จ.๓๓ แผ่นที่ ๑๑๙๙ - ๑๒๐๐ โดยเฉพาะระหว่างประชุมจำเลยที่ ๓ มิได้พูดหรือกระทำการอันใดในลักษณะที่เป็นการชี้แนะหรือจูงใจหรือให้การสนับสนุนเป็นพิเศษ เพื่อให้ที่ประชุมเห็นชอบงานของจำเลยที่ ๔ แม้จำเลยที่ ๔ จะนำเสนองานแต่เพียงรายเดียว แต่ไม่ปรากฏว่ามีผู้มีอาชีพรายอื่นสนใจมาเสนองานแล้วถูกกีดกันมิให้แข่งขันกับจำเลยที่ ๔ แต่อย่างใด ส่วนข้อที่ว่า จำเลยที่ ๔ และที่ ๕ ตกลงแบ่งจังหวัดกัน ก็เป็นแค่การแบ่งงานกันเองในขั้นตอนการจัดทำงานนำเสนอ (Presentation) เท่านั้น จึงหาใช่เป็นการตกลงร่วมกันเสนอราคาว่าแต่ละบริษัทจะรับจ้างทำโครงการที่จังหวัดใด อันจะถือเป็นการหลีกเลี่ยงการแข่งขันราคาอย่างเป็นธรรม และไม่เปิดโอกาสให้มีการแข่งขันราคาอย่างเป็นธรรม นอกจากนั้นยังปรากฏว่า ภายหลังจากจำเลยที่ ๔ และที่ ๕ นำเสนอรูปแบบของงาน (Presentation) เมื่อวันที่ ๒๐ กันยายน ๒๕๕๖ แล้ว มีการกำหนดงานแถลงข่าวโครงการ Roadshow ในวันที่ ๒๖ กันยายน ๒๕๕๖ อันเป็นระยะเวลากระชั้นชิด การที่จำเลยที่ ๓ มิได้รอให้มีผู้อื่นเข้ามาแข่งขันเสนองานก่อนจึงฟังไม่ได้ว่าเป็นการกระทำเพื่อเอื้อ

ประโยชน์แก่จำเลยที่ ๔ และที่ ๕ ส่วนที่นายพงษ์ศักดิ์เบิกความว่า จำเลยที่ ๔ นำเสนองานต่อจำเลยที่ ๑ และรัฐมนตรีที่เกี่ยวข้อง ต่อมาการประชุมครั้งที่ ๒ นายกรณินทร์ หน้าห้องจำเลยที่ ๓ พาเจ้าหน้าที่ จำเลยที่ ๔ ไปแนะนำกับนายพงษ์ศักดิ์ว่าจำเลยที่ ๔ จะเข้ามาเป็นผู้ดำเนินงานในโครงการ นั้น คงเป็นการเบิกความไปตามความเข้าใจของพยานเองที่เห็นจำเลยที่ ๔ นำเสนอรูปแบบของงานแล้วเข้าใจว่า จำเลยที่ ๓ กำหนดตัวผู้รับจ้างตั้งที่ได้เบิกความตอนแรก ซึ่งนายสรายุทธเบิกความว่า พยานนำงาน ไปนำเสนอ(Presentation) เมื่อวันที่ ๒๐ กันยายน ๒๕๕๖ แต่ทางไต่สวนได้ความว่านายกรณินทร์ ช่วยปฏิบัติราชการที่สำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรีจนถึงวันที่ ๕ กันยายน ๒๕๕๖ ตามเอกสารหมายเลข จ.๑๘๘ แผ่นที่ ๖๖๗๘ แสดงว่านายกรณินทร์ย้ายไปก่อนที่จะมีการเสนองานของจำเลยที่ ๔ แล้ว ดังนั้น ที่นายกรณินทร์เบิกความยืนยันว่าไม่เคยเข้าประชุมและพาเจ้าหน้าที่จำเลยที่ ๔ ไปแนะนำกับ นายพงษ์ศักดิ์จึงรับฟังได้ ส่วนที่นายพงษ์ศักดิ์ให้ถ้อยคำในชั้นไต่สวนของคณะอนุกรรมการไต่สวน เมื่อวันที่ ๑๕ มกราคม ๒๕๖๓ และวันที่ ๒๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๓ อ้างว่า จำเลยที่ ๓ เรียกไปพบที่ห้อง ทำงานเรื่องเงินที่จะนำไปใช้จ่ายในโครงการ แล้วจำเลยที่ ๓ บอกพยานว่าจะให้จำเลยที่ ๔ และที่ ๕ เป็นผู้จัดการ โดยมียนายกรณินทร์อยู่ด้วย ตามเอกสารหมายเลข จ.๑๗๐ แผ่นที่ ๖๔๗๔ และ ๖๔๗๗ นั้น ถ้อยคำนี้เพ่งปรากฏภายหลังจากที่นายพงษ์ศักดิ์ยื่นคำชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาของตนแล้ว ทั้งไม่มี พยานหลักฐานอื่นสนับสนุน จึงสงสัยว่าจะเป็นการอ้างข้อเท็จจริงขึ้นใหม่ แม้นายพงษ์ศักดิ์เบิกความ ตอนหลังยืนยันว่า จำเลยที่ ๓ บอกพยานเช่นนั้น แต่นายกรณินทร์เบิกความว่าไม่เป็นความจริง อันเป็นลักษณะพยานเบิกความแย้งกัน ซึ่งศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง ต้องพิเคราะห์ด้วยความระมัดระวัง คำเบิกความของนายพงษ์ศักดิ์จึงมีน้ำหนักลดน้อยลง ที่นางสาวนันทริยา เบิกความว่า หลังการประชุมของนายกรัฐมนตรี จำเลยที่ ๓ เดินมาที่ไต่เต้านหลังห้องประชุมที่

ผู้อำนวยการสำนักโฆษก (นางนันทิกาญจน์ สวัสดิ์ภักดี) พยาน และนางสาวปวีณา ปรีพัฒน์ศักดิ์ นั่งอยู่เป็นกลุ่ม และพูดว่า รู้แล้วไข่ม้อยว่าจะมีงานโรดโชว์จัดนิทรรศการ ให้ลองพิจารณาบริษัทมติชน คุณนะว่ามีศักยภาพเป็นผู้รับจ้างจัดงานหรือไม่ นั้น นางนันทิกาญจน์และนางสาวปวีณาซึ่งรู้เห็นเหตุการณ์ร่วมกัน แต่กลับมิได้เบิกความยืนยันข้อเท็จจริงดังกล่าว คำเบิกความของนางสาวนันทริยาจึงมีน้ำหนักน้อย ทั้งคำพูดของจำเลยที่ ๓ เป็นเพียงให้พิจารณาศักยภาพของจำเลยที่ ๔ เท่านั้น มิได้พูดเจาะจงให้นางสาวนันทริยาต้องเลือกจำเลยที่ ๔ เป็นผู้รับจ้าง พฤติการณ์ดังกล่าวจึงรับฟังไม่ได้ว่าจำเลยที่ ๓ ครอบงำสั่งการหรือจูงใจให้นางสาวนันทริยาอมรับการเสนอราคาของจำเลยที่ ๔ เพื่อให้เป็นผู้รับจ้างตั้งที่โจทก์อ้าง ส่วนที่จำเลยที่ ๔ มีหนังสือที่ ฌน.๑๐-๐๕๕๕/๒๕๕๖ ลงวันที่ ๒๓ กันยายน ๒๕๕๖ ถึงปลัดกระทรวงมหาดไทย โดยแจ้งว่าจำเลยที่ ๔ และที่ ๕ ได้รับมอบหมายจากสำนักนายกรัฐมนตรี ให้เป็นผู้จัดทำโครงการ จึงขอความอนุเคราะห์ให้แต่ละจังหวัดอำนวยความสะดวกในเรื่องต่าง ๆ ตามเอกสารหมายเลข ๔๐ นั้น เห็นว่า เมื่อที่ประชุมเห็นชอบรูปแบบของงานที่จำเลยที่ ๔ นำเสนอและกำหนดงานแถลงข่าวโครงการ Roadshow แล้ว ย่อมทำให้จำเลยที่ ๔ เข้าใจว่าจะได้รับเลือกเป็นผู้รับจ้างดำเนินโครงการ ประกอบกับโครงการ Roadshow จะเริ่มดำเนินการวันที่ ๔ ตุลาคม ๒๕๕๖ จำเลยที่ ๔ จึงเร่งรีบมีหนังสือถึงปลัดกระทรวงมหาดไทยดังกล่าว โดยทางใต้สวนไม่ปรากฏข้อเท็จจริงว่าจำเลยที่ ๓ รู้เห็นหรือสนับสนุนการกระทำของจำเลยที่ ๔ ดังกล่าว และจำเลยที่ ๓ เบิกความว่าเพิ่งทราบเรื่องดังกล่าวหลังจากที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. แจ้งข้อกล่าวหาคดีนี้แล้ว ดังนั้น จึงฟังได้ว่าเป็นการกระทำของจำเลยที่ ๔ โดยพลการเองฝ่ายเดียว จะถือเอาเป็นเจตนาร่วมของจำเลยที่ ๓ ด้วยไม่ได้ ทั้งเมื่อพิจารณาข้อความในหนังสือของจำเลยที่ ๔ แล้ว เป็นเพียงการขอความอนุเคราะห์ให้แต่ละจังหวัดอำนวยความสะดวกในเรื่องต่าง ๆ โดยมีได้ระบุว่าจำเลยที่ ๔ จะปฏิบัติหน้าที่ตามสัญญา

ของผู้รับจ้างโดยตรงอันเป็นการเข้าทำการทำงานแล้วตั้งแต่ก่อนทำสัญญาจ้าง ฉะนั้น ข้อความที่ว่า
จำเลยที่ ๔ และที่ ๕ ได้รับมอบหมายจากสำนักนายกรัฐมนตรีนให้เป็นผู้จัดทำโครงการนั้น คงมุ่งหมาย
เพียงว่าจำเลยที่ ๔ และที่ ๕ ได้รับมอบหมายให้จัดทำรูปแบบของงานโครงการเท่านั้น ส่วนกรณีวันที่
๒๖ กันยายน ๒๕๕๖ มีพนักงานของจำเลยที่ ๔ และที่ ๕ ช่วยประสานงานสื่อมวลชนให้มาร่วมงาน
นั้น ข้อเท็จจริงทางไต่สวนได้ความเพียงว่าเจ้าหน้าที่ของสำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรีขอให้ช่วย
ดำเนินการ โดยไม่ปรากฏว่าเป็นข้อสั่งการของจำเลยที่ ๓ สำหรับกรณีที่จำเลยที่ ๔ เป็นผู้ออกแบบ
รูปแบบในการจัดงานแถลงข่าวและโลโก้สร้างอนาคตไทย ๒๐๒๐ นั้น เป็นผลมาจากการที่ที่ประชุมได้
เห็นชอบรูปแบบของงานที่นำเสนอ (Presentation) ตามที่จำเลยที่ ๔ นำเสนอ ซึ่งจำเลยที่ ๔ มีสิทธิที่จะ
ใช้โลโก้นั้นได้ และการยอมให้ใช้ผลงานที่นำเสนอก็คงหาใช่ว่าจะกระทำต่อเมื่อได้ตกลงจ้างเสียก่อน
เสมอไป พฤติการณ์ดังกล่าวจึงฟังไม่ได้ว่าจำเลยที่ ๓ กำหนดตัวจำเลยที่ ๔ และที่ ๕ เป็นผู้รับจ้างไว้
ล่วงหน้า และที่นางปนัดดาเบิกความว่า ก่อนคดีนี้เมื่อมีการใช้วิธีพิเศษในการจัดซื้อจัดจ้างจะมีการ
กำหนดตัวผู้รับจ้างไว้แล้วทุกโครงการนั้น ก็เป็นการจัดซื้อจัดจ้างในครั้งอื่นซึ่งไม่เกี่ยวข้องกับโครงการ
Roadshow ทั้งสำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรีก็ไม่เคยจัดโครงการใหญ่ในลักษณะนี้มาก่อน กรณีจึง
ไม่อาจนำข้อเท็จจริงดังกล่าวมาเปรียบเทียบเพื่อใช้พิจารณาถึงการกระทำของจำเลยที่ ๓ ได้
นอกจากนั้นเมื่อคำนึงถึงว่าการให้จำเลยที่ ๔ นำเสนองานต่อที่ประชุมนั้น มีวัตถุประสงค์เพื่อจะ
พิจารณาเฉพาะเรื่องรูปแบบของงาน ซึ่งมีใช่เป็นขั้นตอนการกำหนดตัวผู้รับจ้าง แม้ที่ประชุมเห็นชอบ
กับงานของจำเลยที่ ๔ และที่ ๕ อันอาจเป็นข้อแสดงให้เห็นอยู่ในตัวว่าจำเลยที่ ๔ และที่ ๕ มีความพร้อม
ดำเนินโครงการ Roadshow ก็ตาม แต่เป็นเพียงผลที่เกิดขึ้นจากการพิจารณาร่วมกันของที่ประชุม
หาใช่เป็นเจตนาโดยตรงของจำเลยที่ ๓ ไม่ ทั้งการจะได้รับการว่าจ้างหรือไม่ยังต้องดำเนินการจัดซื้อ

จัดจ้างตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการพัสดุ พ.ศ. ๒๕๓๕ ก่อน หากจำเลยที่ ๓ มีเจตนา มาแต่แรกที่จะกำหนดตัวผู้รับจ้างล่วงหน้า จำเลยที่ ๓ ต้องเข้าไปเกี่ยวข้องกับขั้นตอนของการจัดซื้อจัดจ้างด้วยเพื่อให้สมดังเจตนา แต่ข้อเท็จจริงได้ความจากนายกัลยาณะ วิภัติภูมิประเทศ ประธานกรรมการจัดจ้างโดยวิธีพิเศษ และนางสาวปวีณา ปรีวัฒน์ศักดิ์ กรรมการจัดจ้างโดยวิธีพิเศษ ต่างเบิกความยืนยันว่า ไม่มีบุคคลใดสั่งการให้เลือกจำเลยที่ ๔ และที่ ๕ เป็นผู้รับจ้าง ดังนี้ พยานหลักฐานทางไต่สวนจึงรับฟังไม่ได้ว่า จำเลยที่ ๑ ถึงที่ ๓ ร่วมกันตกลงให้จำเลยที่ ๔ และที่ ๕ เป็นผู้รับจ้างจัดทำโครงการ Roadshow อันเป็นการกำหนดตัวบุคคลให้เป็นผู้รับจ้างไว้ล่วงหน้าตั้งแต่ก่อนดำเนินการขั้นตอนการจัดจ้าง โดยเป็นการหลีกเลี่ยงการแข่งขันราคาอย่างเป็นธรรม และไม่เปิดโอกาสให้มีการแข่งขันราคาอย่างเป็นธรรมตามฟ้อง โดยมีเจตนาเพื่อให้เกิดความเสียหายแก่สำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรีและทางราชการ หรือโดยทุจริต

ปัญหาที่ต้องพิเคราะห์ต่อไปมีว่า จำเลยที่ ๑ ถึงที่ ๓ ปฏิบัติหน้าที่หรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่เกี่ยวกับการอนุมัติจัดจ้างโครงการ Roadshow โดยวิธีพิเศษตามฟ้องหรือไม่ เห็นว่า ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการพัสดุ พ.ศ. ๒๕๓๕ ข้อ ๒๔ ระบุว่า การจ้างโดยวิธีพิเศษ ได้แก่ การจ้างครั้งหนึ่งซึ่งมีราคาเกิน ๑๐๐,๐๐๐ บาท ให้กระทำได้เฉพาะกรณีหนึ่งกรณีใด ดังต่อไปนี้ (๑) เป็นงานที่ต้องจ้างช่างผู้มีฝีมือโดยเฉพาะ หรือผู้มีความชำนาญเป็นพิเศษ (๒) เป็นงานจ้างซ่อมพัสดุที่จำเป็นต้องถอดตรวจ ให้ทราบความชำรุดเสียหายเสียก่อนจึงจะประมาณค่าซ่อมได้ เช่น งานจ้างซ่อมเครื่องจักร เครื่องมือกล เครื่องยนต์ เครื่องไฟฟ้า หรือเครื่องอิเล็กทรอนิกส์ เป็นต้น (๓) เป็นงานที่ต้องกระทำโดยเร่งด่วน หากล่าช้าอาจจะเสียหายแก่ราชการ (๔) เป็นงานที่ต้องปกปิดเป็นความลับของทางราชการ (๕) เป็นงานที่จำเป็นต้องการจ้างเพิ่มในสถานการณ์ที่จำเป็น หรือเร่งด่วน หรือเพื่อ

ประโยชน์ของส่วนราชการ และจำเป็นต้องจ้างเพิ่ม (Repeat Order) (๖) เป็นงานที่ได้ดำเนินการจ้าง โดยวิธีอื่นแล้วไม่ได้ผลดี เห็นสมควรวินิจฉัยวงเงิน ๔๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท ก่อน สำหรับจำเลยที่ ๑ นั้น พยานหลักฐานทางไต่สวนไม่ปรากฏว่าจำเลยที่ ๑ เข้าไปมีส่วนเกี่ยวข้องกับขั้นตอนการจัดซื้อจัดจ้าง โครงการ Roadshow แต่อย่างใด ส่วนจำเลยที่ ๒ นั้น พยานหลักฐานทางไต่สวนได้ความจาก นางปณิตดา พยานโจทก์ เบิกความว่า เมื่อวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๕๖ สำนักงบประมาณแจ้งว่า จำเลยที่ ๑ อนุมัติงบกลาง และจำเลยที่ ๓ อนุมัติหลักการโครงการ พยานจึงตั้งเรื่องที่จะดำเนินการ ในส่วนของการพัสดุต่อไป พยานเห็นว่าโครงการจะจัดขึ้นใน ๒ จังหวัด คือ จังหวัดหนองคาย ระหว่างวันที่ ๔ - ๖ ตุลาคม ๒๕๕๖ และจังหวัดนครราชสีมา ระหว่างวันที่ ๑๑ - ๑๓ ตุลาคม ๒๕๕๖ ซึ่งเป็นระยะเวลากระชั้นชิด จึงต้องเสนอบันทึกจัดจ้างดำเนินโครงการโดยวิธีพิเศษ เพราะจะสอบ ราคาหรือประกวดราคาไม่ทันแน่นอน โดยเริ่มจากการจัดทำบันทึกสำนักบริหารกลาง ด่วนที่สุด ที่ - ลงวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๕๖ ขออนุมัติหลักการดำเนินการในวงเงิน ๔๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท เสนอ จำเลยที่ ๓ ลงนามเพื่อเสนอไปยังจำเลยที่ ๒ ซึ่งจำเลยที่ ๒ อนุมัติในวันเดียวกัน และนายพงษ์ศักดิ์ เบิกความว่า เมื่อพิจารณาจากลำดับการดำเนินงานและเอกสารขอบเขตของงาน (TOR) อีกทั้งเงื่อนไข เวลาดำเนินการ เห็นได้ว่าระยะเวลาเร่งด่วนและกระชั้นชิดเป็นอย่างมาก จำเป็นต้องเลือกใช้วิธีการ จัดจ้างโดยวิธีพิเศษ สำนักบริหารกลางจึงเสนอบันทึกข้อความขออนุมัติจ้างจัดโครงการ Roadshow ต่อจำเลยที่ ๓ โดยระบุว่า จะดำเนินการจ้างโดยวิธีพิเศษตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการ พักตร์ พ.ศ. ๒๕๓๕ ข้อ ๒๔ (๓) ตามบันทึกข้อความ ด่วนที่สุด ที่ สบก.(กบพ) ๒๗๙๒/๒๕๖๖ ลงวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๖ เอกสารหมาย จ.๕๐ แผ่นที่ ๑๙๐๙ - ๑๙๑๑ ต่อมาจำเลยที่ ๓ เสนอต่อจำเลยที่ ๒ ซึ่งจำเลยที่ ๒ ลงนามอนุมัติในวันเดียวกัน เห็นว่า ข้อเท็จจริงตามคำเบิกความดังกล่าวไม่ปรากฏว่า

จำเลยที่ ๒ เป็นผู้ริเริ่มหรือใช้ให้ผู้ใต้บังคับบัญชาดำเนินการจัดจ้างโดยวิธีพิเศษ แต่ข้อเท็จจริงกลับปรากฏว่าเป็นการพิจารณาและเสนอของเจ้าหน้าที่สำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรีมาตามลำดับชั้น แม้จำเลยที่ ๒ เป็นผู้อนุมัติ ซึ่งมีหน้าที่ต้องตรวจสอบให้ละเอียดรอบคอบ ไม่ใช่เพียงแต่ลงนามอนุมัติ ผ่านไปตามความเห็นของผู้ใต้บังคับบัญชาเท่านั้นก็ตาม แต่เมื่อข้อเท็จจริงปรากฏว่าโครงการ Roadshow กำหนดเริ่มดำเนินงานตั้งแต่วันที่ ๔ ตุลาคม ๒๕๕๖ และจำเลยที่ ๓ เสนอเรื่องต่อจำเลยที่ ๒ เมื่อวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๖ จึงไม่อาจใช้วิธีการประกวดราคาตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการพัสดุ พ.ศ. ๒๕๓๕ ได้ กรณีมีเหตุเพียงพอให้จำเลยที่ ๒ พิจารณาได้ว่าการจัดจ้างโครงการ Roadshow เข้าเงื่อนไขว่าเป็นงานที่ต้องกระทำโดยเร่งด่วน หากล่าช้าอาจจะเสียหายแก่ราชการ ตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการพัสดุ พ.ศ. ๒๕๓๕ ข้อ ๒๔ (๓) พยานหลักฐานทางไต่สวน ฟังไม่ได้ว่าจำเลยที่ ๒ รู้อยู่แล้วว่าไม่ป็นงานเร่งด่วน และเมื่อกรณีเป็นงานที่ต้องกระทำโดยเร่งด่วน หากล่าช้าอาจจะเสียหายแก่ราชการ เช่นนี้ แม้จำเลยที่ ๒ สั่งอนุมัติภายในวันเดียวก็ไม่ถือว่าเป็นการใช้ดุลพินิจโดยมิชอบ ส่วนที่นางปนัดดาเบิกความว่า คณะกรรมการจัดจ้างโดยวิธีพิเศษพิจารณาเสนอจ้างจำเลยที่ ๔ ทั้งที่คณะกรรมการกำหนดราคากลางยังประชุมไม่แล้วเสร็จ และบันทึกรายงานผลการพิจารณาของคณะกรรมการจัดซื้อจัดจ้างโดยวิธีพิเศษส่งมาถึงพยานเมื่อช่วงเย็นวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๖ จึงต้องเสนอวันที่ ๒ ตุลาคม ๒๕๕๖ โดยลงวันที่ย้อนหลังเป็นวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๖ นั้น เมื่อนางปนัดดาเป็นหัวหน้าฝ่ายพัสดุ มีหน้าที่ตรวจสอบโดยตรงตามสายงาน ได้เขียนข้อความว่า ตรวจแล้ว ถูกต้องตามระเบียบพัสดุ กรณีจึงมีเหตุที่จะทำให้จำเลยที่ ๒ เชื่อโดยสุจริตว่าสำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรีในฐานะส่วนราชการเจ้าของโครงการได้ศึกษาด้วยความรอบคอบมาเป็นอย่างดีแล้ว ประกอบกับจำเลยที่ ๒ เบิกความยืนยันว่า การส่งหนังสือมาให้อนุมัติจะไม่ไ้วันที่มาให้

ก่อน จำเลยที่ ๒ จึงลงนามโดยไม่ได้ลงวันที่เอง ถือไม่ได้ว่าจำเลยที่ ๒ ไม่ตรวจสอบหรือไม่สนใจความถูกต้องของเอกสาร จึงขาดเจตนาพิเศษเพื่อให้เกิดความเสียหายแก่สำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรี พยานหลักฐานทางไต่สวนไม่อาจรับฟังว่า จำเลยที่ ๒ ปฏิบัติหน้าที่หรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ เกี่ยวกับการอนุมัติให้จัดจ้างโครงการ Roadshow โดยวิธีพิเศษ วงเงิน ๔๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท เพื่อให้เกิดความเสียหายแก่สำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรี หรือโดยทุจริตตามฟ้อง

สำหรับจำเลยที่ ๓ นั้น เห็นว่า แม้จำเลยที่ ๓ ไม่ได้เสนอเรื่องการจัดซื้อจัดจ้างต่อ คณะกรรมการบูรณาการการประชาสัมพันธ์โครงการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเพื่อสร้างอนาคต ประเทศไทย ตามคำสั่งนายกรัฐมนตรี ที่ ๒๔๒/๒๕๕๖ แต่คณะกรรมการดังกล่าวมีหน้าที่พิจารณา เฉพาะเรื่องการพิจารณารูปแบบงานโครงการและรับทราบผลการดำเนินงาน ตามเอกสารหมาย จ.๓๓ แผ่นที่ ๑๑๙๙ - ๑๒๐๐ ซึ่งเป็นคนละขั้นตอนกันกับการจัดซื้อจัดจ้าง โดยขั้นตอนการจัดซื้อ จัดจ้างเป็นหน้าที่และอำนาจของจำเลยที่ ๓ ในฐานะหัวหน้าส่วนราชการที่ต้องดำเนินการ และ เนื่องจากเป็นกรณีการจัดซื้อจัดจ้างในวงเงินเกินอำนาจอนุมัติของจำเลยที่ ๓ ซึ่งเป็นหัวหน้าส่วน ราชการ ตามคำสั่งนายกรัฐมนตรี ที่ ๑๕๑/๒๕๕๖ ลงวันที่ ๒ กรกฎาคม ๒๕๕๖ จึงต้องเสนอจำเลยที่ ๒ พิจารณา ดังที่นายลิขิต อุไรรางกูล พยานโจทก์ซึ่งขณะเกิดเหตุรักษาการในตำแหน่งนักวิชาการ ชำนาญการพิเศษ กองการพัสดุภาครัฐ กรมบัญชีกลาง เบิกความว่า เรื่องใดที่ไม่ได้กำหนดในแผนงาน ไว้ในพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปี ถือเป็นดุลพินิจของหัวหน้าส่วนราชการที่พิจารณา สั่งการให้ดำเนินการโครงการต่าง ๆ ว่ามีความจำเป็นเร่งด่วนมีความเหมาะสมที่จะใช้วิธีพิเศษได้ จึง ไม่เคยมีหน่วยงานใดขอหารือกรณีตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการพัสดุ พ.ศ. ๒๕๓๕ ข้อ ๒๔ (๓) มายังกรมบัญชีกลาง ดังนี้ การที่จำเลยที่ ๓ ไม่ได้เสนอเรื่องการจัดซื้อจัดจ้างต่อ

คณะกรรมการบูรณาการการประชาสัมพันธ์โครงการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเพื่อสร้างอนาคตประเทศไทยจึงมิใช่เป็นการใช้ดุลพินิจโดยมิชอบ ส่วนที่คณะกรรมการกำหนดราคากลางนำข้อเสนอราคาของจำเลยที่ ๔ มาใช้ในการกำหนดราคากลางนั้น ก็เป็นการพิจารณาตามอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการกำหนดราคากลางเอง เมื่อกรณีนี้เป็นการจัดจ้างโดยวิธีพิเศษ ตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการพัสดุ พ.ศ. ๒๕๓๕ ข้อ ๒๔ (๓) จึงยอมเชิญผู้มีอาชีพรับจ้างโดยตรงนั้นมาเสนอราคาตามระเบียบฉบับดังกล่าว ข้อ ๕๘ (๑) ได้ และแม้จำเลยที่ ๔ จะเสนอราคาเพียงรายเดียว แต่กรณีไม่ปรากฏว่ามีการคบคิดกันฉ้อฉลหรือไม่สุจริตในระหว่างผู้ที่เกี่ยวข้องในชั้นตอนนี้แต่อย่างใด ข้อเท็จจริงกลับได้รับความจากนายพิไชย โอบายะวาทย์ อดีตที่ปรึกษานายกรัฐมนตรีฝ่ายข้าราชการประจำด้านสังคม ซึ่งได้รับแต่งตั้งเป็นประธานกรรมการกำหนดราคากลาง กับนางศศิภิญญา ทองคำชู เจ้าพนักงานพัสดุชำนาญงาน กลุ่มแผนงานและงบประมาณ สำนักงานเลขาธิการ สำนักงานเลขาธิการ นายกรัฐมนตรี และนายอิทธิพล งามแดน นักประชาสัมพันธ์ชำนาญการพิเศษ สำนักโฆษก สำนักงานเลขาธิการนายกรัฐมนตรี ซึ่งได้รับแต่งตั้งเป็นกรรมการกำหนดราคากลาง เบิกความสอดคล้องกันว่า ไม่มีผู้ใดสั่งการหรือแทรกแซงการกำหนดราคากลาง แสดงให้เห็นว่าจำเลยที่ ๓ ไม่มีส่วนเกี่ยวข้องในเรื่องการพิจารณากำหนดราคากลางด้วย ที่นางปณิตดาเบิกความว่า ขณะเสนอจำเลยที่ ๓ นั้น คณะกรรมการกำหนดราคากลางยังประชุมยังไม่เสร็จ แต่เมื่อกระบวนการจัดจ้างต้องเสร็จก่อนวันที่ ๔ ตุลาคม ๒๕๕๖ พยานจึงเสนอบันทึกรายงานการขอซื้อขอจ้าง โดยไม่ได้ระบุราคากลาง แต่ระบุวงเงิน ๔๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท ทำให้รายงานคณะกรรมการกำหนดราคากลางไม่ได้ระบุเลขที่ ส่วนที่ต้องลงวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๖ เพื่อให้เป็นไปตามลำดับที่จะต้องมียุติราคากลางก่อนการจัดจ้างนั้น จำเลยที่ ๓ เบิกความว่า จำเลยที่ ๓ ลงนามไปเนื่องจากผ่านการกรองโดยนางสาวเรณู ตั้งคจิวงกูร

รองเลขาธิการนายกรัฐมนตรีฝ่ายบริหารซึ่งทำงานมานานและจำเลยที่ ๓ ไว้วางใจ ภายหลังจากนางสาวเรณูแจ้งว่ามีข้อผิดพลาด จำเลยที่ ๓ เข้าใจว่าเป็นเรื่องข้อผิดพลาดตามปกติ เห็นได้ว่า การลงวันที่ย้อนหลังเป็นการกระทำของนางปนัดดาเอง แม้จำเลยที่ ๓ เป็นผู้รับผิดชอบโครงการ Roadshow และเป็นหัวหน้าส่วนราชการที่มีอำนาจพิจารณาว่ามีความจำเป็นเร่งด่วนเหมาะสมที่จะใช้วิธีพิเศษตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการพัสดุ พ.ศ. ๒๕๓๕ ข้อ ๒๔ (๓) หรือไม่ จึงมีหน้าที่ต้องควบคุมดูแลมิให้เกิดความเสียหายต่อทางราชการก็ตาม แต่เมื่อนางปนัดดาระบุในเอกสารว่าตรวจแล้ว ถูกต้องตามระเบียบพัสดุ และนางสาวเรณูตรวจสอบไม่พบความผิดพลาด ทั้งจำเลยที่ ๓ ต้องเร่งพิจารณาเพราะเป็นกรณีเร่งด่วน จึงมีเหตุให้จำเลยที่ ๓ เข้าใจว่าดำเนินการต่อไปได้ ส่วนที่นางปนัดดาเบิกความว่า บันทึกรายงานผลการพิจารณาของคณะกรรมการจัดจ้างโดยวิธีพิเศษลงสารบบอิเล็กทรอนิกส์ไม่ทันวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๖ พยานเสนอต่อจำเลยที่ ๓ จากนั้นจำเลยที่ ๓ พิจารณาอนุมัติและเสนอไปยังจำเลยที่ ๒ ซึ่งจำเลยที่ ๒ อนุมัติเห็นควรจ้างจำเลยที่ ๔ โดยเหตุการณ์ทั้งหมดนี้เกิดขึ้นภายในวันเดียวกันคือวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๖ อันแสดงว่าจำเลยที่ ๓ มิได้ลงนามย้อนหลัง แต่นางปนัดดากลับเบิกความใหม่ว่า เอกสารบันทึกรายงานผลการพิจารณาของคณะกรรมการจัดซื้อจัดจ้างโดยวิธีพิเศษส่งมาถึงพยานเมื่อช่วงเย็นวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๖ จึงต้องเสนอวันที่ ๒ ตุลาคม ๒๕๕๖ คำเบิกความของนางปนัดดาจึงไม่อยู่กับร่องกับรอยไม่อาจรับฟังได้ ประกอบกับการที่เจ้าหน้าที่สำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรีต่างปฏิบัติงานอย่างเร่งรีบภายในวันเดียวนี้เกิดขึ้นจากความตั้งใจที่จะปฏิบัติงานเพื่อให้ทันเวลาที่ผู้บริหารกำหนดไว้ ดังเห็นได้จากที่นางปนัดดาเบิกความว่า สำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรีเคยดำเนินการรวดเร็วลักษณะแบบนี้มาบ้างแต่วงเงินไม่มาก ตรงกันข้ามข้อเท็จจริงกลับได้รับความจากนางสาวนันทริยาเบิกความว่า ไม่มีผู้ใดแทรกแซง

คณะกรรมการจัดจ้างโดยวิธีพิเศษให้ต้องเลือกจำเลยที่ ๔ เป็นผู้รับจ้าง การดำเนินการดังกล่าวจึงหาใช่เกิดขึ้นจากการสั่งการของจำเลยที่ ๓ ไม่ นอกจากนี้ยังปรากฏว่า ต่อมานางสาวประไพร์ อังกินันท์ มีหนังสือสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดิน ด่วนที่สุด ที่ ตพ ๐๐๑๙/๐๘๒๒ ลงวันที่ ๑๑ มีนาคม ๒๕๕๗ ขอให้ ทบพวนการดำเนินการใช้จ่ายเงินโครงการดังกล่าว ตามเอกสารหมาย จ.๘๒ แผ่นที่ ๒๗๓๕ - ๒๗๓๖ จำเลยที่ ๓ มีหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ นร ๐๔๐๑.๖/๐๘๘๔ ลงวันที่ ๙ เมษายน ๒๕๕๗ แจ้งสำนักงาน การตรวจเงินแผ่นดินว่า สำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรีประสงค์ที่จะให้เกิดความชัดเจนในทางปฏิบัติ ตามข้อสังเกตดังกล่าวเสียก่อน จึงยังไม่ได้ดำเนินการอนุมัติเบิกจ่ายเงินออกไปจนกว่าข้อทักท้วงและ ข้อสังเกตของสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินจะหมดไป และได้ขอหารือเกี่ยวกับแนวปฏิบัติในการ อนุมัติเบิกจ่ายเงินของโครงการนี้กับสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินด้วยแล้ว ตามเอกสารหมาย จ.๘๔ แผ่นที่ ๒๗๖๒ - ๒๗๖๗ โดยมีการชะลอการจ่ายเงินค่าจ้างแก่จำเลยที่ ๔ และที่ ๕ ไว้ก่อน พฤติการณ์ ดังกล่าวยังฟังไม่ได้ว่าจำเลยที่ ๓ ละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ในการกำกับดูแลตามที่ควรจะเป็นอันจะ แสดงว่ามีเจตนาเพื่อให้เกิดความเสียหาย ประการสำคัญที่สุดหลังเกิดเหตุมีรัฐประหารเมื่อวันที่ ๒๒ พฤษภาคม ๒๕๕๗ ต่อมาพลเอกวิลาศ อรุณศรี เลขาธิการนายกรัฐมนตรี มีคำสั่งแต่งตั้ง คณะกรรมการตรวจสอบขั้นตอนการดำเนินการโครงการ Roadshow ตามคำสั่งสำนักเลขาธิการ นายกรัฐมนตรี ที่ ๓๒/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๓ มีนาคม ๒๕๕๘ ตามเอกสารหมาย จ.๑๐๑ แผ่นที่ ๒๘๙๙ - ๒๙๐๐ คณะกรรมการดังกล่าวเห็นว่าขั้นตอนการดำเนินโครงการ Roadshow เป็นไปตามระเบียบสำนัก นายกรัฐมนตรีว่าด้วยการพัสดุ พ.ศ. ๒๕๓๕ พลเอกวิลาศจึงลงนามอนุมัติเบิกจ่ายเงินแก่จำเลยที่ ๔ และที่ ๕ ผู้รับจ้าง ตามบันทึกข้อความ ด่วนที่สุด ที่ สบก.(กบพ.) ๗๗๒/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๒๓ มีนาคม ๒๕๕๘ เอกสารหมาย จ.๑๐๖ แผ่นที่ ๒๙๔๐ - ๒๙๔๖ ซึ่งสอดคล้องกับที่คณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริง

ความรับผิดชอบทางละเมิดได้ตรวจสอบแล้วพบว่าไม่มีเจ้าหน้าที่กระทำละเมิดต่อหน่วยงานของรัฐ ตาม รายงานผลการสอบสวนของคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริงความรับผิดชอบทางละเมิด เอกสารหมายเลข ๑/๓๑ จึงฟังไม่ได้ว่าจำเลยที่ ๓ มีเจตนาพิเศษโดยทุจริตเพื่อแสวงหาประโยชน์อันมิชอบด้วยกฎหมายให้แก่จำเลยที่ ๔ พยานหลักฐานทางไต่สวนฟังไม่ได้ว่า จำเลยที่ ๓ ปฏิบัติหน้าที่หรือละเว้น การปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบหรือโดยทุจริตเกี่ยวกับการขออนุมัติจัดจ้างโครงการ Roadshow โดยวิธี พิเศษ วงเงิน ๔๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท

ส่วนโครงการ Roadshow อีก ๑๐ จังหวัด วงเงิน ๒๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท นั้น พยานหลักฐานทางไต่สวนได้ความว่า เมื่อวันที่ ๙ ตุลาคม ๒๕๕๖ นางนันทิกัญจน์เสนอบันทึก ข้อความสำนักโฆษกขออนุมัติหลักการจัดโครงการ Roadshow ระบุว่า เพื่อสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับ โครงการอย่างเร่งด่วนและต่อเนื่อง เห็นควรจัดจ้างเอกชนดำเนินการจัดโครงการทุกภาคทั่วประเทศ จำนวน ๑๐ จังหวัด ในวงเงินไม่เกิน ๒๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท ซึ่งจำเลยที่ ๓ ลงนามอนุมัติโดยเบิกจ่าย จากเงินงบประมาณผลผลิตการบริหารจัดการของรัฐบาล งบรายจ่ายอื่น ค่าใช้จ่ายในการขับเคลื่อน ยุทธศาสตร์ของรัฐบาล ประจำปีงบประมาณ ๒๕๕๗ ตามหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ สนฆ.๑๒๘๑/๒๕๕๖ ลงวันที่ ๙ ตุลาคม ๒๕๕๖ เอกสารหมายเลข จ.๕๖ แผ่นที่ ๒๑๓๔ - ๒๑๔๑ วันที่ ๑๑ ตุลาคม ๒๕๕๖ นายพงษ์ศักดิ์มีบันทึกข้อความผ่านนางสาวเรณู ตั้งคจิวงกูร รองเลขาธิการนายกรัฐมนตรีฝ่ายบริหาร ระบุว่า สำนักบริหารกลางพิจารณาแล้ว เพื่อเป็นการเตรียมการจัดซื้อจัดจ้างตามระเบียบสำนัก นายกรัฐมนตรีว่าด้วยการพัสดุ พ.ศ. ๒๕๓๕ ประกอบกับเป็นนโยบายเร่งด่วนของรัฐบาลเห็นควร อนุมัติหลักการจัดโครงการ Roadshow สร้างอนาคตประเทศไทย Thailand ๒๐๒๐ เพื่อสื่อสาร เผยแพร่ข้อมูลสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับโครงการ โดยจัดจ้างเอกชนดำเนินการโครงการตามที่สำนัก

โฆษกเสนอ ซึ่งจำเลยที่ ๓ ลงนามรับทราบ ตามบันทึกข้อความ ด่วนที่สุด ที่ สบก.(กผง.) ๐๙๐๓/๒๕๕๖ ลงวันที่ ๑๑ ตุลาคม ๒๕๕๖ เอกสารหมาย จ.๕๗ แผ่นที่ ๒๑๔๒ - ๒๑๔๔ แล้วจำเลยที่ ๓ มีบันทึกเสนอจำเลยที่ ๒ ระบุว่า เสนอขออนุมัติหลักการจัดโครงการโดยวิธีพิเศษ ตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการพัสดุ พ.ศ. ๒๕๓๕ และอยู่ในอำนาจของรัฐมนตรีเจ้าสังกัดพิจารณาอนุมัติ โดยจำเลยที่ ๒ ลงนามอนุมัติ ตามบันทึกข้อความ ด่วนที่สุด ที่ - ลงวันที่ ๑๑ ตุลาคม ๒๕๕๖ เอกสารหมาย จ.๕๘ แผ่นที่ ๒๑๔๔ - ๒๑๔๕ เห็นว่า เมื่อโครงการ Roadshow ในส่วน ๒ จังหวัดแรก เข้าเงื่อนไขเป็นงานที่ต้องกระทำโดยเร่งด่วน หากล่าช้าอาจจะเสียหายแก่ราชการ ตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการพัสดุ พ.ศ. ๒๕๓๕ ข้อ ๒๔ (๓) ดังวินิจฉัยมาแล้ว ทั้งโครงการ Roadshow อีก ๑๐ จังหวัด มีกำหนดเริ่มดำเนินงานกลุ่มแรก จังหวัดชลบุรี ระหว่างวันที่ ๑๕ - ๑๗ ตุลาคม ๒๕๕๖ จังหวัดอุบลราชธานี ระหว่างวันที่ ๑๘ - ๒๐ ตุลาคม ๒๕๕๖ โดยจำเลยที่ ๓ เสนอเรื่องต่อจำเลยที่ ๒ เมื่อวันที่ ๑๑ ตุลาคม ๒๕๕๖ ย่อมไม่มีเวลาพอให้ใช้วิธีการประกวดราคาได้ กรณีจึงมีเหตุผลเพียงพอให้จำเลยที่ ๒ เข้าใจได้ว่าการจัดจ้างโครงการ Roadshow อีก ๑๐ จังหวัด เข้าเงื่อนไขเป็นงานที่ต้องกระทำโดยเร่งด่วน หากล่าช้าอาจจะเสียหายแก่ราชการ ตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการพัสดุ พ.ศ. ๒๕๓๕ ข้อ ๒๔ (๓) เช่นกัน ข้อเท็จจริงรับฟังไม่ได้ว่าจำเลยที่ ๒ และที่ ๓ รู้อยู่แล้วว่าโครงการ Roadshow อีก ๑๐ จังหวัด ไม่ใช่งานที่ต้องกระทำโดยเร่งด่วน และเมื่อกรณีเป็นงานที่ต้องกระทำโดยเร่งด่วนเช่นนี้ แม้จำเลยที่ ๒ จะสั่งอนุมัติภายในวันเดียวก็ไม่ถือว่าเป็นการใช้ดุลพินิจโดยมิชอบ ส่วนเรื่องการกำหนดตัวผู้รับจ้างล่วงหน้ารวมถึงเรื่องการใช้ราคากลางเดิมนั้น โจทก์คงอ้างข้อเท็จจริงอันเดียวกันกับกรณีโครงการ Roadshow ในส่วน ๒ จังหวัดแรก ซึ่งได้วินิจฉัยอย่างละเอียดแล้วจึงไม่จำต้องวินิจฉัยซ้ำอีก ทั้งได้รับความจากนายพงษ์ศักดิ์เบิกความว่า คณะกรรมการ

บูรณาการการประชาสัมพันธ์โครงการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเพื่อสร้างอนาคตประเทศได้ประชุมติดตามประเมินผลการจัดงานครั้งแรกที่จังหวัดหนองคายแล้วเห็นว่าประสบผลสำเร็จเป็นอย่างดีจึงได้นำราคากลางที่ใช้ใน ๒ จังหวัดแรกมาเป็นราคากลางในการดำเนินโครงการอีก ๑๐ จังหวัด ดังนี้

พยานหลักฐานทางไต่สวนรับฟังไม่ได้ว่าจำเลยที่ ๑ ถึงที่ ๓ ปฏิบัติหน้าที่หรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่เกี่ยวกับการอนุมัติให้จัดจ้างโครงการโดยวิธีพิเศษวงเงิน ๒๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท เพื่อให้เกิดความเสียหายแก่สำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรีหรือโดยทุจริต

ปัญหาที่ต้องพิเคราะห์ต่อไปมีว่า จำเลยที่ ๑ ถึงที่ ๓ ร่วมกันดำเนินการให้มีการอนุมัติลงนามในสัญญาจ้างก่อนได้รับเงินประจำงวด โดยไม่ชอบด้วยพระราชบัญญัติวิธีการงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๐๒ (ที่ใช้บังคับขณะเกิดเหตุ) อันเป็นความผิดตามฟ้องหรือไม่ พระราชบัญญัติวิธีการงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๐๒ มาตรา ๒๓ วรรคสี่ บัญญัติว่า ในกรณีที่มีความจำเป็นและเร่งด่วน และมีใช้กรณีตามวรรคสองหรือวรรคสาม คณะรัฐมนตรีมีอำนาจอนุมัติให้ส่วนราชการหรือรัฐวิสาหกิจจ่ายเงินหรือก่อนนี้ผูกพันตามพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีหรือพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติมก่อนได้รับเงินประจำงวด หรืออนุมัติให้ส่วนราชการหรือรัฐวิสาหกิจก่อนนี้ผูกพันเกินกว่าหรือนอกเหนือไปจากที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีหรือพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติมได้ ข้อเท็จจริงทางไต่สวนไต่ความว่า สำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรี ลงนามในหนังสือสั่งจ้าง ที่ จ.๑๗/๒๕๕๗ ลงวันที่ ๑๑ ตุลาคม ๒๕๕๖ จ้างจำเลยที่ ๔ ดำเนินโครงการในส่วนจังหวัดกลุ่มสอง เป็นเงินทั้งสิ้น ๑๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท และลงนามหนังสือสั่งจ้าง ที่ จ.๑๘/๒๕๕๗ ลงวันที่ ๑๑ ตุลาคม ๒๕๕๖ จ้างจำเลยที่ ๕ ดำเนินโครงการในส่วนจังหวัดกลุ่มแรก เป็นเงินทั้งสิ้น ๑๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท วันที่ ๑๕ ตุลาคม ๒๕๕๖ สำนัก

งบประมาณแจ้งใบจัดสรรเงินงบประมาณ วงเงิน ๒๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท ให้สำนักเลขาธิการ
นายกรัฐมนตรีพิจารณาดำเนินการ ตามเอกสารหมายเลข จ.๖๗ แผ่นที่ ๒๖๔๔ ต่อมานายพงษ์ภาณุ
เศวทรุนทร์ รองปลัดกระทรวงการคลัง ในฐานะประธานกรรมการว่าด้วยการพัสดุ มีหนังสือ
กรมบัญชีกลาง ด่วนที่สุด ที่ กค (กวพ) ๐๔๒๑.๓/๔๖๕๕๗ ลงวันที่ ๑๙ ธันวาคม ๒๕๕๖ ถึงจำเลยที่ ๓
แจ้งว่า สำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรีได้ลงนามในสัญญาสั่งจ้างก่อนได้รับอนุมัติเงินประจำงวด เป็น
การไม่ปฏิบัติตามระเบียบฯ พ.ศ. ๒๕๓๕ อย่างไรก็ดี เพื่อบรรเทาความเสียหายแก่ราชการ จึงอนุมัติ
ผ่อนผันการไม่ปฏิบัติตามระเบียบฯ ให้สำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรี เป็นกรณีเฉพาะราย ทั้งนี้
เนื่องจากกรณีนี้เป็นการก่อกวนผู้ก่อกวนก่อนได้รับอนุมัติเงินประจำงวดที่ไม่เป็นไปตามพระราชบัญญัติ
วิธีการงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๐๒ มาตรา ๒๓ วรรคหนึ่ง เป็นอำนาจของคณะรัฐมนตรี สำนักเลขาธิการ
นายกรัฐมนตรีจึงต้องนำเสนอคณะรัฐมนตรีต่อไป ตามเอกสารหมายเลข จ.๗๒ แผ่นที่ ๒๖๘๐ - ๒๖๘๒ ต่อมา
จำเลยที่ ๓ ลงนามในบันทึกข้อความสำนักบริหารกลางที่ สบก. (กบพ.) ๓๔๖๖/๒๕๕๖ ลงวันที่
๑๙ ธันวาคม ๒๕๕๖ เสนอจำเลยที่ ๒ ลงนามในหนังสือไปยังเลขาธิการคณะรัฐมนตรี เพื่อเสนอเรื่อง
ต่อคณะรัฐมนตรีขออนุมัติลงนามในสัญญาก่อนได้รับอนุมัติเงินประจำงวดในวันที่ ๑๕ ตุลาคม ๒๕๕๖
ตามพระราชบัญญัติวิธีการงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๐๒ มาตรา ๒๓ วรรคสี่ ตามเอกสารหมายเลข จ.๗๓
แผ่นที่ ๒๖๘๓ - ๒๖๘๕ จำเลยที่ ๒ ในฐานะรัฐมนตรีเจ้าสังกัดผู้มีอำนาจเสนอเรื่องต่อคณะรัฐมนตรี
ลงนามในหนังสือถึงเลขาธิการคณะรัฐมนตรี เพื่อขอให้คณะรัฐมนตรีพิจารณา ตามหนังสือ ด่วนที่สุด
ที่ นร ๐๔๐๑.๕/๑๖๔๐๙ ลงวันที่ ๑๙ ธันวาคม ๒๕๕๖ เอกสารหมายเลข จ.๗๓ แผ่นที่ ๒๖๘๖
คณะรัฐมนตรีซึ่งมีจำเลยที่ ๑ และที่ ๒ ร่วมประชุมด้วยได้มีมติเมื่อวันที่ ๗ มกราคม ๒๕๕๗ อนุมัติ
ตามเสนอ ตามเอกสารหมายเลข จ.๘๐ จำเลยที่ ๓ มีคำสั่งสำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรี ที่ ๒๕๖/๒๕๕๖

ลงวันที่ ๒๗ ธันวาคม ๒๕๕๖ แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริง ซึ่งคณะกรรมการดังกล่าว เห็นว่าการลงนามในหนังสือสั่งจ้างก่อนได้รับอนุมัติเงินประจำงวด เป็นการดำเนินการโครงการตาม นโยบายรัฐบาลที่มีความจำเป็นเร่งด่วน โดยเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติเข้าใจว่าสามารถดำเนินการได้เพราะ ทราบว่าพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๗ ประกาศใช้ในวันที่ ๑๑ ตุลาคม ๒๕๕๖ และเมื่อทราบข้อเท็จจริงจากสำนักงบประมาณก็เร่งดำเนินการให้เป็นไปตาม กฎหมาย วันที่ ๒๐ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๗ นางเอมปรีดี รักษาราชการแทนผู้อำนวยการสำนักบริหาร กลาง เสนอรายงานการสอบสวนดังกล่าว พร้อมความเห็นประกอบว่าเห็นควรยุติเรื่อง ซึ่งจำเลยที่ ๓ เห็นชอบด้วย และเกษียณสั่งกำชับให้ถือปฏิบัติตามระเบียบโดยเคร่งครัด นายพงษ์ศักดิ์ซึ่งเป็น ผู้ลงนามในหนังสือสั่งจ้างทั้งสองฉบับ เบิกความว่า การลงนามในหนังสือสั่งจ้างก่อนที่จะได้รับใบงวด จากสำนักงบประมาณเกิดจากเจ้าหน้าที่ทราบว่าพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปี งบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๗ ประกาศใช้ในวันที่ ๑๑ ตุลาคม ๒๕๕๖ ซึ่งโดยปกติเมื่อพระราชบัญญัติ งบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณประกาศใช้ก็จะได้รับการอนุมัติงวดเงินในวันนั้น ซึ่งในกรณีนี้ คือวันที่ ๑๑ ตุลาคม ๒๕๕๖ แต่ปรากฏว่าสำนักงบประมาณได้อนุมัติเงินงบประมาณประจำงวดให้ ในวันที่ ๑๕ ตุลาคม ๒๕๕๖ ตามเอกสารหมาย จ.๖๗ แผ่นที่ ๒๖๔๔ เห็นว่า ที่มาของการดำเนินการ ดังกล่าวมิใช่เกิดจากการกระทำเพื่อแก้ไขความผิดพลาดของจำเลยที่ ๓ เอง แต่การที่จำเลยที่ ๓ ต้องเสนอจำเลยที่ ๒ ลงนามในหนังสือไปยังเลขาธิการคณะรัฐมนตรี เพื่อเสนอเรื่องต่อคณะรัฐมนตรี นั้น เกิดจากความจำเป็นต้องปฏิบัติไปตามที่คณะกรรมการว่าด้วยการพัสดุ กรมบัญชีกลาง มีหนังสือ แจ้งให้จำเลยที่ ๓ ทราบว่าสำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรีต้องนำเสนอคณะรัฐมนตรีต่อไป ตาม เอกสารหมาย จ.๗๒ และด้วยเหตุนี้ ย่อมเป็นเหตุผลให้จำเลยที่ ๒ จำเป็นต้องมีหนังสือไปยัง

เลขาธิการคณะรัฐมนตรี เพื่อเสนอเรื่องต่อคณะรัฐมนตรีต่อไปด้วย การกระทำของจำเลยที่ ๒ และที่ ๓ ในชั้นตอนนี้จึงมิได้เป็นการกระทำโดยมิชอบแต่อย่างใด ส่วนที่จำเลยที่ ๑ และที่ ๒ ร่วมประชุม คณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๗ มกราคม ๒๕๕๗ นั้น แม้การประชุมคณะรัฐมนตรีเป็นการปฏิบัติหน้าที่ของข้าราชการการเมืองในฐานะเจ้าพนักงานตามกฎหมาย แต่การอนุมัติให้แก่การก่อกวนผู้ก่อกวนก่อนได้รับ อนุมัติเงินประจำงวดที่ไม่เป็นไปตามพระราชบัญญัติวิธีการงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๐๒ มาตรา ๒๓ วรรคหนึ่ง เป็นดุลพินิจและอำนาจของคณะรัฐมนตรีโดยเฉพะตามพระราชบัญญัติวิธีการ งบประมาณ พ.ศ. ๒๕๐๒ มาตรา ๒๓ วรรคสี่ โดยบทบัญญัติดังกล่าวมิได้กำหนดว่าคณะรัฐมนตรี จะต้องอนุมัติก่อนมีการก่อกวนผู้ก่อกวน แม้จำเลยที่ ๑ จะเป็นผู้สั่งการให้จัดทำโครงการ Roadshow และจำเลยที่ ๒ มีหน้าที่กำกับดูแลสำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรีซึ่งเป็นผู้เสนอเรื่องขออนุมัติต่อ คณะรัฐมนตรี แต่ไม่ปรากฏว่าการใช้ดุลพินิจของจำเลยที่ ๑ และที่ ๒ ผิดกฎหมายหรือระเบียบ ย่อมฟัง ไม่ได้ว่าจำเลยที่ ๑ และที่ ๒ ใช้ดุลพินิจโดยมิชอบด้วยกฎหมาย จึงขาดเจตนาพิเศษในการกระทำ ความผิด

จากเหตุผลที่วินิจฉัยมาแล้วข้างต้น ข้อเท็จจริงทางไต่สวนรับฟังได้ว่า การที่จำเลยที่ ๔ และที่ ๕ เป็นผู้รับจ้างจัดทำโครงการ Roadshow ๑๒ จังหวัด มิใช่เป็นผลมาจากการที่จำเลยที่ ๑ ถึงที่ ๓ ร่วมกันกำหนดตัวบุคคลให้เป็นผู้รับจ้างไว้ล่วงหน้า โดยมุ่งหมายมิให้มีการแข่งขันราคาอย่างเป็นธรรม เพื่อเอื้อประโยชน์แก่จำเลยที่ ๔ และที่ ๕ และจำเลยที่ ๑ ถึงที่ ๓ มิได้นำงบประมาณ จำนวน ๔๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท และ ๒๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท มาใช้จ่ายในโครงการ Roadshow โดยมิชอบ เพื่อให้เกิดความเสียหายแก่สำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรีและแก่ทางราชการ หรือโดยทุจริต อันเป็น การกระทำความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๑๕๗ พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ

ว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๑๒๓/๑ และพระราชบัญญัติว่าด้วยความผิดเกี่ยวกับการเสนอราคาต่อหน่วยงานของรัฐ พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๑๒ มาตรา ๑๓

ปัญหาที่ต้องวินิจฉัยประการสุดท้ายมีว่า จำเลยที่ ๔ ถึงที่ ๖ ร่วมกันสนับสนุนจำเลยที่ ๑ ถึงที่ ๓ ในการกระทำความผิดตามฟ้องหรือไม่ เห็นว่า การสนับสนุนการกระทำความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๘๖ นั้นจะต้องมีผู้อื่นเป็นตัวการในการกระทำความผิด หากเป็นกรณีที่ไม่มีตัวการกระทำความผิดในความผิดดังกล่าว ผู้ช่วยเหลือหรือให้ความสะดวกในความผิดนั้นก็ย่อมไม่อาจมีความผิดในฐานะเป็นผู้สนับสนุนได้ เมื่อข้อเท็จจริงทางไต่สวนรับฟังไม่ได้ว่า จำเลยที่ ๑ ถึงที่ ๓ กระทำความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๑๕๗ พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๑๒๓/๑ และพระราชบัญญัติว่าด้วยความผิดเกี่ยวกับการเสนอราคาต่อหน่วยงานของรัฐ พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๑๒ มาตรา ๑๓ ดังที่ได้วินิจฉัยมาแล้ว กรณีจึงรับฟังไม่ได้ว่าจำเลยที่ ๔ ถึงที่ ๖ เป็นผู้สนับสนุนในการกระทำความผิดดังกล่าวตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๘๖ ส่วนที่จำเลยที่ ๔ และที่ ๕ แบ่งจังหวัดเพื่อจัดทำงานนำเสนอ (Presentation) เป็นขั้นตอนก่อนกระบวนการจัดซื้อจัดจ้าง จึงไม่ถือว่าเป็นการตกลงร่วมกันเสนอราคาตามพระราชบัญญัติว่าด้วยความผิดเกี่ยวกับการเสนอราคาต่อหน่วยงานของรัฐ พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๔ ดังนั้น จำเลยที่ ๔ ถึงที่ ๖ จึงไม่มีความผิดตามฟ้อง

จึงวินิจฉัยยกฟ้อง

นายเชียรदनัย ธรรมดุษฎี